

e9. c1

Aut 78

W 137

~~B. n. 30~~

R. 25

6/2

Smil

I

D

m

H

nti

ES

ilis.

icta, u

quora

diectis

ms.

E

7.

PROCLI DE SPHAE
RA LIBER.

CLEOMEDIS DE MVNDO,
siue circularis inspectionis me-
teorum libri duo.

ARATI SOLENSIS PHAE
nomena, siue Apparentia.

DIONYSII AFRI DESCRI
ptio orbis habitabilis.

*Omnia graecè & latinè ita coniuncta, ut conferri
ab utriusq; linguae studiosis, in quorum gra-
tiam eduntur, possint: adiectis et-
iam Annotationibus.*

B A S I L E A E.

1 5 4 7.

OPTIMAE SPEI A-
DOLESCENTULO IO. LUDO-
uico Meiero, Adelbergij Confulis
Basilienfis filio, Marcus Hop-
perus S.

INTER ea cuncta, Io. Lu-
douice suauissime, quæ
Deus, uniuersi totius opti-
fex, conseruator, ac rector
unicus fecit, uix aliud quic-
quam post Verbum eius sanctum est;
quo magis suam clementissimus Pa-
ter potentiam, sapientiam, ac immen-
sam bonitatem declarare rationali ani-
mæ uoluerit, quam mirabili hac super-
næ cœli machinâ: quæ omni genere
præstantiæ, ornatu inquam pulcherri-
mo, firmitudinè, magnitudine, con-
stantia, ordine, perfectione, iucundita-
te, ac mirabili circulorum concentus
(ut nostra colligit ratio) suauitate, salu-
britate, & infinita deniq; utilitate res

alias infernè omneis ita superat atque
excellit, ut eas interire prorsus, nisi su-
periorum beneficio conseruentur, ne-
cesse sit: de quibus singulis his præstan-
tiæ partibus si plenius (quod tamē in-
stituti nostri non est) differere uellem,
bone Deus in quantum nostra excre-
sceret oratio? Quotus uerò quisq; eo-
rum obsecro est, qui uel semel tantum
oculos suos attollere, incōparabilem
hunc cœli ornatū suspicere, factorem
eius cuncti Deum admirari ac glorifi-
care uelit? nedum ratos illos æterna le-
ge siderum cursus, uarias motuum uir-
ces, circulorum amplitudinē, orbium
à se inuicem distantias, corporum cœ-
lestium magnitudinem, constellatio-
num ac planetarū uarias naturas, uim
atq; in inferiora hæc miram efficaciam
penitus cognoscere gliscat. Cæcutiūt,
quod certè cum dolore dico, cæcutiūt
inquam omnium oculi, stertunt men-
tes, surdæ sunt aures ad hoc cœlorum,
quod

quod sui opifici Deo perhibent, enco-
mium, de quo Psalmista: Coeli enar-
rant Dei gloriam. Nihil nunc de uul-
go hominum dicam, qui uitæ omnia
commoditate, ac uentris necessitate
metiri solent, nihil pensi habentes hu-
manæ nobilitatis consummationem,
quæ præstantissimarum sola discipli-
narum artiumque cognitione acquiri-
tur. Sed ex doctis quoque non pauci (si
modò docti ij censendi sunt) hanc que
astrorum rationem docet (unde Astro-
nomia dicta) disciplinam negligunt,
ne dicam quasi inutilem prorsus con-
temnunt. Non hercle quod excusatos
illos habeam, sed quòd hos accusan-
dos magis censeam. Nam si uerum est
quod Plato alicubi dicit, Astronomiæ
causa oculos hominibus datos esse:
quis dubitat, quin ad omnes pariter
homines spectet admirandũ hoc Dei
opus contemplari, ac mirabilis eius
constitutionis causas atque rationes,

† : quoad

quoad ficti possit, scrutari: qua deinde
immensæ illius potentiae, sapientiae,
atq; bonitatis consideratione in maio-
rem Dei patris, & filij eius Iesu Chri-
sti, in quo & per quem omnia hæc fa-
cta sunt, cognitionem, dilectionemq;
ardentiolem rapiamur. Et hoc sanè di-
cere uoluisse diuinus philosophus mi-
hi uidetur. Quasi enim dicat: Quia suã
diuina maiestas potētiam, sapientiam,
ac bonitatem non aliunde (secundum
Verbum incarnatum, quod ignorauit
ethnicus) magis elucere mortalibus
uoluit, quàm ex supremo isto stelliferi
cœli teatro: id uerò cernere absq; o-
culorum beneficio non potuimus: o-
culi, ut per admiranda illa opera du-
ces, quasi ad omnipotentis ac æterni
Dei cognitionem essent, rectè astrono-
miæ causã concessi nobis à diuina be-
nignitate dicuntur. Quanquam haud
ignorem, aliam quoq; huius dicti in-
terpretationem esse. Si ergo, quemad-
modum

modum dicere cœperam; communis est omnium hominum magni huius mundi contemplatio; multo melius grauius sunt accusandi ij, quibus diuina clementia non solum externos illos corporis oculos cum alijs hominibus, imò cunctis animalibus communes concessit, sed mentis quoque interioris præ alijs hominibus lumina pulcherrimarum rerum cognitione accendit; unde docti ac cruditi nobis appellantur, si defixis humi oculis, nihil facientes magnifica hæc Dei opera, prætereant: quemadmodum facere quosdam non minus impiè quàm stultè uidemus. Sed si quisque negligentiae poenas tandem dabit. Cum igitur hæc ita se habeant, ut non solum pulchrum, iucundum, atque utile sit astronomiæ studium, sed quasi necessarium quoque à Deo nobis mandatum: dicit enim Dominus, Erunt uobis (de cœli luminibus loquens) insignia; tempora & 200

annos: magnum mehercule operæ præ-
cium mortalibus conferre uisi mihi
sunt omnes ij, qui hoc lucubrationib.
suis studium promouerēt, iuarentq̃.
qualia nostra quoq̃ ætate Deus (sit ei
gratia) eximia aliquot ingenia excita-
uit. Sunt autem ueterum, ut in omni,
ita hæc quoq̃ de re monumenta præci-
pue legēda, ut quibus ætas magis lon-
gæua; tempora tranquilla, studium
quàm nobis ardentius, opes præterea
multo plures fuerint: quæ præcipuæ
sunt harum rerum addiscendarum oc-
casiones. Hinc sanè nostri quoq̃ consi-
lij rationē sumpsimus, ut hos non nu-
per natos, eiusdem ueluti classis autho-
res in unum quoq̃ uolumen conclu-
deremus, ita ut quasi manus porrige-
re, ac operas suas cōferre sibi inuicem
uideantur. Nam sic eos locauimus, ut
quod primo deesset, à secundo id acci-
peret: quod uerò ambobus non esset,
id eis tertius ac quartus præberēt: qui
nobis

nobis disponendi ordo uisus est optimus. Proclus igitur, qui artis huius elementa tradere uideatur, primo constitutus loco est. Subsequitur hunc Cleomedes, qui præter exactam mundi diuisionem & descriptionem, quædam paulo plenius ac augustius pertractat: utpote, An mundus sit finitus, quod extra mundum sit inane infinitum. præterea de Paræcis, Antæcis, & Antipodibus, exactius quam primus absoluit: de uaria item temporum ac tempestatum, pro zonarum uarietate, mutatione. In libro deinde secundo, de terra, lunæ, solis, ac aliorum quorundam planetarum magnitudine: tum que eorum ad solem uel uicinias, uel distantia. Quoniam uerò bona adhuc artis huius pars ambobus his deesset, ea nempe quæ uarias illas constellationum figuras, uaria animalia non sine arcana quadam ratione referentes docet, Aratus, qui suam quoque his operam præsta-

præstaret, accessit, cum sua de his siderum formis compositione longè pulcherrima utilissimaq̃, quam *φαινόμωρα* inscripsit: de cuius partis utilitate atq̃ præstantia uix quisquam unquam satis dixerit. Postremò quia Geographia ita cum Astronomia est coniuncta, ut quemadmodum hæc sine illa perfecta nō est, ita illa sine hac nec sciri, nec intelligi rectè possit: usus præterea astronomiæ ferè præcipuus in Geographia cernitur: celeberrimū eius rei authorē Dionysium de orbis situ his subiungere quarto loco haud inconsultum nobis uisum est, ita ut studiosi adolescentes eam absolutam ac consummatam ueluti artem, secundum ueterum Græcorum traditionem haberent. Porro ut ijs quoq̃ cōsuleremus, qui aut non usq̃ ad eò Græcæ linguę periti, aut planè rudes essent, Latinam interpretationem è regione, ita ut uersus uersui responderet, apponi curauimus. Quod
sanè

fanè consilium uel hoc saltem nomine
probatum candido lectori uolumus,
quòd quicquid hie facimus, iuuandi
rudiores studio facimus. Sub tuo uerò
nomine, mi lo. Ludouicè prodire in
publicum hos consociatos sic sibi inui-
cem authores uoluimus, ob eam potis-
simum causam, quam nunc, attende,
dicam. Cum considero nobilem tuam
indolem, præstantè corporis formam,
qualis Physiognomis etiam mirè pro-
batur: patris deniq; tui, Consulis no-
stri, nec non patris tui Bernhãrdi Me-
ieri, prudentissimorum & grauissimo-
rumq; uirorum raras uirtutes, quæ an-
nis iam plus minus triginta clarissimæ
Basiliensis reip; gubernaculis summa
cum sua laude, atq; ciuium commo-
maximo præsent (& ut in posterum
quoq; quàm diutissimè foeliciter præ-
sint, Deum opt. max. precamur) ma-
gnã profectò spem concipimus, quòd
istæ quas iam commemorauì, partim
tua,

tuae, partim progenitorum tuorum
splēdidissimæ dotes, te quoq; aliquan-
do ad ciuitatis nostræ gubernacula
sint per diuinā gratiam euecturæ. Ad
quam sanè functionem si philosophiæ
præceptis imbutus accedas, multo me
hercle maiore cum splendore, tum re-
rum successu longè foelicissimo præ-
esse ei poteris. Hos igitur libellos, qui
præclaram philosophiæ partem conti-
nent, dedicare tibi mi lo. Ludouice uo-
lui, ut etsi nunc quidem legere eos at-
que intelligere perætatem tibi non de-
tur; saltem admoneam te, tamdiu tibi
in Musarum castris esse strenuè mili-
tandum, donec deuictis iam inscitiae
atq; ignorantiae hostibus plerisq; su-
prema abs te occupata Palladis arce,
hæc quoq; atq; his multo difficiliora
legere rectè atq; intelligere possis. Hi-
lara ergo fronte mi lo. Ludouice cha-
rissime, hunc strenuæ uice libellum à
me accipito: & faxit Dominus Iesus,

ut

ut quod bene nunc de te ominamur,
olim feliciter tibi congratulemur. Va
le, patris tui fili dulcissime. Ex Musæo
nostro, Calendis Januarijs. Anno
ab incarnato Verbo, M. D.

X L V I I.

.VOLATERRANVS DE PROCLUS.

Proclus Lycius discipulus Syriani, philosophus Platonicus, praefuit scholae Atheniensi, cuius discipulus & successor Marinus Neapolitanus fuit. Scripsit plura in philosophia & grammatica. Commentarios in totum Homerum, in Hesiodi Erga & hemeras, in Rempublica Platonis: praeterea contra Christianos Epicuremata is. Hic est Proclus, qui post Porphyrium secundus contra ipsos laetavit. Adversus quem Ioannes cognomento Grammaticus scripsit apologiam, dictitans eum quanquam in rebus Graecanicis magnum, stultum tamen esse, & in hac parte indoctum. auctor Suidas. Is est, cuius hodie commentarios in Platonem habemus. Praeceptor etiam M. Antonini, quem ad consulatum usque prouexit, ut auctor Spartianus. Alios item duos Suidas ponit. unum est Sicilia Malleotem patria, qui scripsit in sophismata Diogenis, & contra Epicurum. alterum cognominatum Proculcium, est Laodecta Syriae, qui scripsit theologicum in Pandora fabulam Hesiodi, in Aurea carmina, Isagogem in arithmetica Nicomachi, & alia quaedam geometrica.

IDEM DE CLEOMEDE.

Cleomedes Graecus auctor, scripsit de circulis
coele-

caelestibus, elegantem admodum tractatum, qui adhuc extat.

DE ARATO, IDEM.

Aratus poeta Solensis, in grammatica Menecratis discipulus, in philosophia Timonis & Menedemi. Emicuit Olymp. 124. regnante Antigono in Macedonia, Demetrii Poliorcetae filio, apud quem ad extremum usq; in honore iuxit. Fuit uersificator, scripsit Phænomena, hymnos in Pana, in medicina quoq; quæ ad cõpositionem Theriacæ pertinent: præterea de moribus, & epigrammata quædam in Antigoni uxorem, Epicedium in Cleombrotum: soluta item oratione epistolas in commentarios in Odysseam. hæc Suidas: Quintilianus quoq; his uerbis eum taxat: Arati materia motu caret, ut in qua nulla uarietas, nullus adfectus, nulla persona, totusq; in nominibus absumitur. Sufficit tamen operi, cui se parem credidit, uel æqualem. Phænomena ipsius à Cicerone & à Germanico Cæsare conuersa fuisse.

DE DIONYSIO, IDEM.

Dionysius Cornubijs, ut Suidas scribit: ut alij, Afer, ex Byzanthe ciuitate, temporibus Augusti scripsit Geographiã uersibus hexametris, conuersam à Prisciano. Itemq; de lapidibus & auiibus. de Bacchis. quæ omnia deperdita, præter Geographiam.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

Περὶ ἄξωνος καὶ πό-
λων.

PROCLI SPHAERA,

Thoma Linacro Bri-
tāno interprete.

Ξωμ καλεῖ-
ται τὸ κῶσ-
μα, ἢ διάμε-
τρος αὐτῆ, πρὸς ἡμῶν σφί-
φεται. τὰ δὲ πῶρᾶται
τὸ ἄξωνος, πῶλοι λέ-
γονται τὸ κῶσμη. τῶν
δὲ πῶλων, ὁ μὲν λέγε-
ται ἑσπερος, ὁ δὲ νότιος.
ἑσπερος ἄξωνος, ὁ ἄξωνος
πρὸς φαινόμενον, ὡς
πρὸς τὸν ἡμέτερον δι-
κυσμ. νότιος δὲ, ὁ ἄξωνος
πρὸς ἀόρατον, ὡς
πρὸς τὸν ἡμέτερον ὁρι-
ζοντα. εἰσὶ μὲν τοῖ τό-
ποι τινὲς ἂντι τῶν γῆς,
ὅπου συμβαίνει τὸν
πῶρον ἡμῶν πῶλον τὸν
ἀεὶ φαινόμενον, ἐκείνοισ
ἀόρα.

De axi & polis.

AXis mundi no-
catür dimetiēs
ipsius, circa quā volui-
tur. Axis extrema, po-
li mundi, seu vertices
sunt nominati. Horum
alter septentrionalis,
alter austrinus dicitur.
Septentrionalis, q̄ sem-
per in nostra habitatio-
ne apparet. Austrinus
contra, qui semper, ut
ad nostrū horiζonta,
conditur. Sunt tamen
in terra loca quædam,
in quib. polus, qui sem-
per nobis conspicuus
est, ijs qui ibi degunt
a hand-

ἀόρατον εἶναι· τὸν δὲ παρ' ἡμῶν πόλον ἀόρατον, ἐκείνοις φανερὸν εἶναι. καὶ πάλιν, ἐστὶ τις τόπος ὡτὶ Ἐλ γῆς, ὅπου δύο πόλοι ὁμοίως ὡτὶ τῷ ὀρίζοντι κείνται.

Ἐπεὶ σφαῖρας κύνκλων.

Τῶν δὲ ἐν τῇ σφαιρᾷ κύνκλων, οἱ μὲν εἰσι πῆράλληλοι, οἱ ἢ λοφοί, οἱ ἢ ἀπὸ τῶν πόλων. παράλληλοι ἄ, οἱ αὖτ' αὐτοὺς πόλους ἔχοντες τῷ κόσμῳ. εἰσὶ ἢ παράλληλοι κύνκλοι πέντε, ἀρκτικός, θερινός, τροπικός ἰσημερινός, χειμερινός τροπικός, ἀνταρκτικός. ἀρκτικός μὲν ὅν ἐστὶ κύνκλος, ὁ μέγιστος τῶν ἀείθιων κύνκλων

haudquamquam cernitur. Qui neco nobis perpetuo occultus est, iisdem conspicuus evadit. Rursus quoque locum quæriam in terris invenias, ubi ambo poli, æquabilem in horizonte situm habent.

De circulis Sphære.

Circulorum Sphære, alij paralleli siue æquidistantes sunt, alij obliqui, alij per polos ducti. æquidistantes sunt, quibus iisdem cum mundo poli sunt. Sunt autem ij numero quinque: Septentrionalis, Solstitialis. Aequator, Brumalis, Antarcticus. Septentrionalis igitur circulus is est, qui omnium quos perpetuo cernimus,

imus,

μέγαν κύκλῳ, ὁ ἐφαπτόμενος τῷ ὀριζῶντι καὶ ἐν σιμείῳ, καὶ ὅλος ἐπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται. ἐν ᾧ τὰ κείμενα τῶν ἀστέρων, ὅτε δύνουσιν, ἢ ἀνατολῆν ποιῶσι, ἀλλὰ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πρὸ τῆς πόλεως περιφόμενα θεωρεῖται. ὅτος ἢ ὁ κύκλος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ὀκταμένη ὑπὸ τῆς μεσότητος πόλεως τῆς μεγάλης ἀρκίστου περιγράφεται. Θερινὸς δὲ φροπικὸς κύκλος ὅστις ὀβριότατος τῷ ὑπὸ τῆς ἡλίου γραφομένων κύκλων. ἐφ' ᾧ γενόμενος ὁ ἥλιος τῆς θερινῆς φροπῆς ποιῶσι. ἐν τῇ ἡμέρῃ μὲν πασσῶν τῆς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρας, ἐλαχίστη ἢ ἕνδεκα γίνεται.

mus, planè maximus est, quiq; horizonta solo puncto coniungit. totus supra terram interceptus. In hoc quædamq; clauduntur astra, nec ortū, nec occasum norunt, sed circa polum uerti tota nocte cernuntur. Porro is circulus in nostro tractu, à priori maioris ut sæpe describitur. Solstitialis autem circulus is est, qui omnium, qui à sole describuntur, maximè septentrionalis habetur. In quem cum se sol receperit, æstiuam reciprocatio-nem peragit: longissimus que totius anni dies, breuissimāq; nocte erit.

γίνεται. μετὰ μάλιστα
 τῶν θεινῶν τροπῶν,
 ἐκείνῃ πρὸς τὰς ἀρκίους
 προσιδύων ὁ ἥλιος θεώ-
 ρεται. ἀλλ' ἔτι διὰ τὸ
 μέγιστον περὶ τὸ κόσμον.
 διὰ κέκληται τροπικός.
 ἰσημερινός ἢ ἐκκλῶ-
 ἴδιον ὁ μέγιστος τῶν ὡφύ-
 τε παραλλήλων ἐκ-
 κλωῶν, ὁ διχοτόμος
 ὑπὸ τῶν ὀριζόντων, ὡς
 τε ἡμικύκλιον μὲν ὑ-
 πὲρ γῆν ἀπολαμβά-
 νεται, ἡμικύκλιον ἢ ὑ-
 πὲρ τὸν ὀρίζοντα. ἐφ' ὃ
 γνωμῶν ὁ ἥλιος τὰς
 ἰσμερίας ποιῆται. τὴν
 τ' ἔαριν ἢ τὴν φθι-
 νοπωρινήν. Χειμει-
 νός ἢ τροπικός κύκλος
 ἴδιον ὁ νοτιώτατος τῶν
 πρὸ τῆς ἡλίου γραφομέ-
 νων

erit. Post hanc autem
 reciprocationem ne-
 quaquam ultra septen-
 triones versus solem
 progredi, quin potius
 ad diversam mundi regre-
 di, cernas. unde est tro-
 pica græce nomen. Ae-
 quator circulus is est,
 qui maximus æquidi-
 stantium circulorum
 statuitur: ita nimirum
 ab horiζōte dissectus,
 ut alter eius semicir-
 culus supra terram, al-
 ter sub terra conda-
 tur. In hoc sol duplex
 æquinoctiū, vernum,
 autumnale que facit.
 Brumalis circulus is
 est, qui omnium circu-
 lorum, qui à sole mun-
 di circumactū descri-
 buntur,

νων κύκλων τῆς ὑ-
 στοῦ κόσμου γινομένην
 τῆς τροπῆς. ἐφ' ἧς γενά-
 μενος ὁ ἥλιος τῆς χειμε-
 ρίνης τροπῆς ποιεῖται.
 ἢ ἡ μέγιστη μὲν πα-
 σῶν τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ
 νύξ ἐπιτελεῖται, ἐλαχί-
 στη δὲ ἡμέρα. μετὰ μὲν
 τοι τῆς χειμερινῆς τρο-
 πῆς, ἡ κίτι πρὸς μεση-
 βείαν πρὸς δὲ οὐρανὸν ἥλι-
 ος θεωρεῖται, ἀλλ' ὡς θά-
 τ' ἄρα μόρην τρέπτει τὸν
 κόσμον. διὸ λέκληται
 ὁτος τροπικός. Ανταρ-
 κτικός δὲ ὄντι κύκλος ἰ-
 σος καὶ πρὸς ἀλλήλους τῶν
 ἀρκτικῶν, καὶ ἐφαπτομέ-
 νος τῷ ὀρίζοντος καθ' ἑν
 σιμείον, καὶ ὅλος ὑπὸ
 γῆν ἀρραμβανόμενος.
 ἢ ὅτι τὰ κείμενα τῶν ἀστρον. ἀφ' ἧς πάντες ἡμῶν

buntur, maxime ad au-
 strum pertinet. In quo
 sol brumalem recipro-
 cationem facit: ma-
 xima que totius anni
 nox, minimus que dies
 efficitur. Post hanc
 metam nequaquam ul-
 tra progredimur sol,
 sed ad alteras mundi
 partes revertitur. Un-
 de tropicus hic quo-
 que, quasi versilis ap-
 pellatur. Antarcticus
 vero circulus equalis,
 et equidistans septen-
 trionali circulo est,
 et horizonta uno pun-
 cto coniungens, totus
 præterea sub terris
 mersus. In quo sita a-
 stra semper nobis oc-
 cident.

ἄξιμ' ἀόρατα. Τῶν δὲ
 πρῶτων μὲν πέντε
 κύκλων, μέγιστος μὲν
 ἄξιμ' ὁ ἰσημερινός. ἑξῆς
 δὲ οἱ τροπικοί. ἑλα-
 χιστοὶ δὲ, ὡς πρὸς τῶν
 ἡμετέρων οἰκησιν (οἱ
 ἀρκτικοί, τῶν δὲ ἄλλων
 κύκλος δὲ τοῦ νοτίου ἀ-
 πλακτῆς, λόγῳ θεω-
 ρητῆς, ἐκ τῆς τῶν ἄ-
 στρων θέσεως, καὶ τῆς αὐ-
 τῆς διόπτρας θέσεως,
 καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπινοί-
 ας διατυπωμένους. μό-
 νος ἔστι τῶν κόσμου κύ-
 κλος ἄξιμ' αἰθέρος, ὁ τῆς
 γαλακτικῆς. οἱ δὲ λοι-
 ποὶ λόγοι εἰσι θεωρητοί.
 Διὰ τὸ πάντες μόνον πα-
 ράλληλοι οὗ τῆ σφαι-
 ρας κύκλοι.
 Πέντε δὲ παράλληλοι
 μόνον

culta manent. Maxi-
 mus autem ex quinque
 memoratis circulis est
 aequator : deinde tro-
 picus, minimi vero (quod
 ad nostram habitatio-
 nem dixerim) arcticus.
 Porro hos circulos ci-
 tra omnem latitudi-
 nem intelligi conue-
 nit, ratione cognobi-
 les ex astorum situ,
 et eodem dioptra ob-
 tuiti, et nostro intel-
 lectu deliniatos. Sen-
 su enim unus lacteus
 discerni in caelo po-
 test: reliqui omnes ra-
 tione.

Cur quinque duntaxat
 equidistantes in
 sphaera.

Quinque vero aequi-
 distan-

μόνοι καταγράφονται
 κύκλοι εἰς τὴν σφαῖ-
 ραν, ὅτι διὰ τὸ μόνον τὸ
 τὸς ἐν τῷ κόσμῳ πᾶσα
 λύκλος εἶν. ὁ γὰρ ἥλιος
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν
 ἕως πρὸς αἰῶνον κύ-
 κλον πᾶσα λυκλον πρὸς
 σφίφεται ἢ ἰσχυρῶ-
 νος, ἢ τὴν τὴν τὸν κόσμον γι-
 νομῶν πρὸς σφίφεται.
 ὥστε μεταξύ τῶν τρο-
 πῶν κύκλων ἑπτά, οἱ
 κύκλος παραλλήλους
 γράφεται ὑπὸ τῶν ἡλίου.
 ὅσα αὐτῶν ἡμέραι εἰσὶν,
 αἰετὸς μεταξύ τῶν τρο-
 πῶν φέρονται δὲ καὶ πάντες
 οἱ ἀστῆρες ὑπὸ παραλλή-
 λων κύκλων καθ' ἐκά-
 στεν ἡμέραν. ὅτοι συ-
 κατὰ γράφονται ἢ ὅτως
 πάντες εἰς τὴν σφαῖ-
 ραν,

distātes circuli descri-
 bi in sphaera solent:
 quod tamen non eō ma-
 let, quasi ἢ soli in mun-
 do aequidistantes sint:
 quippe cum sol quoti-
 die aequidistantem æ-
 quatori circulū (quod
 sensu animadverti li-
 cet) mundi rotatu
 peragat. Quo fit, ut
bis centum octuagin-
ta duos aequidistan-
tes circulos intra tro-
picos describat: tot-
idem enim dies in-
tra reciprocationes nu-
merantur. Quin et
stellæ ipsæ universæ
in aequidistantibus cir-
culis quotidie feruntur.
 Non tamen hi omnes
 in sphaeram adhiben-

ραμ, διὰ τὸ πῶς ἄλλας
 πραγματείας τῶν τῆ
 ἀστρολογίᾳ πολλὰ συμ
 βάλματα. ὅς γὰρ κατα
 σκευδῆναι δύνανται κα
 λῶς τῆ σφαιραμ ἀνοδ
 πάντων τῶν πῶς ἀλλων
 κύκλων, ὅς γὰρ τὰ μεγέθη
 καὶ τῶν νυκτῶν τῶν ἡμερῶν τε
 ἀκριβῶς. δυνεθλῶσαι ἀ
 νοδ τῶν πῶς εἰρημνῶν
 κύκλων. πῶς μὲν τῶν
 πρώτων εἰσαγωγῶν τῶν
 ἀστρολογίας ὅς γὰρ ἀκρί
 βισμα φερόμενοι, ὅς κα
 ταγράφονται τῶν τῆ σφαι
 ρα. οἱ γὰρ πῶς γίνε πῶς ἀλλ
 λοι κύκλοι διὰ τὸ ἀπο
 τελίσματα ἄ τινε πῶς σ
 φέρει, διωρισμένα εἰς
 τῶν πρώτων εἰσαγωγῶν τῶν
 ἀστρολογίας, καταγρά
 φονται εἰς τῶν σφαιραμ.

ὁ μὲν

tur. Qui tametsi multa
 alijs rebus in astrologia
 conducant (siquidem
 fieri nequit, ut uel
 straprobè in sphaera
 centur. sine omnibus
 aequidistantibus circuli
 lis, uel exatissima die
 rum noctium que ma
 gnitudines sine iisdem
 inueniantur) tamen
 quod ad prima Astro
 logiae rudimenta non
 adeò utiles existimati
 sunt, parum uisum est
 eos in sphaeram adscri
 bi. Quinque uerò æ
 quidistantes circuli ob
 certa compendia, quæ
 astrologiae tyronibus
 afferunt, optimo iure
 in sphaeram sunt ad
 hibiti. Septentriona
 lis

Ἐμὲ γὰρ ἀρκτικός κύκλος ἀφορίζει τὰ ἀείθεωρήμενα τῶν ἄστρον. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τῆς τροπικῆς ποδῆς χειμῶνος ὅτι τὸ πᾶν πρὸς ἀρκτικὸν μεταβάσεως. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος τὰς ἰσημερίας περιέχει. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος τὸ ἄρμα ὅτι τὸ πρὸς μεσημβρίαν πρὸς ὅλου τῶν ἡλίου, καὶ τῶν χειμῶνων τροπικῶν περιέχει. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς κύκλος τὰ μὴ θεωρήμενα τῶν ἄστρον ἀφορίζει. ἔχοντων δὲ ἐν λευκάλακται ὡς εἰσὸν καὶ ἀποτελείσματα πρὸς τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἀστρολογίας, ὅπως κατεγράφη

lis enim astra, quæ nobis perpetuò cernuntur, definit. Solstitialis tropicus, solis reciproca-tionem continet, finis quæ est eiusdem ad boream transitus.

Aequator circulus æquinoctia complectitur. Brumalis tropicus solis ad austrum progressi meta est, & brumalem eius reciproca-tionem in se habet. Antarcticus circulus astra, quæ nostrum conspectum fugiunt, determinat. Itaque cum ijs, qui primis astrologiæ rudimentis imbuen-di sunt, certa emolumenta suggerant, merito in sphæ

γράφου εἰς τὴν σφαιρᾶν
 γραμ. *ram coniectos, quibus
 dubitet?*

Περὶ ἐπιφανείας καὶ κρύ-
 ψιως τῶν πρὸς παραλλ-
 λήλων κύκλων.

*De occultatione
 et emersu e-
 quidistan-
 tium.*

Τῶν ἡμῶν πρὸς κινουμένων
 πρὸς τὴν πρῶτον ἀλλήλων κύ-
 κλων, ὁ μὲν ἀρκτικὸς
 κύκλος ὅλος ὑπὲρ γῆν
 ἀπολαμβάνεται. ὁ δὲ θε-
 ενὸς τροπικὸς κύκλος
 εἰς δύο μέρη ἀνίσταται
 μνητα ὑπὸ τῆς ὀριζοντος.
 καὶ τὸ μὲν μείζον τιμήμα
 ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνει-
 νεται, τὸ δὲ ἕλασσον ὑπὸ
 τῆς γῆς. ὁ δὲ ἡμισφαιρῶν ἡ
 χῶρα καὶ πόλις ὁμοίως
 ὁ θεενὸς τροπικὸς κύ-
 κλος τέμνεται ὑπὸ τῆς
 ὀριζοντος, ἀλλὰ πρὸς τὰς
 τῶν κλιμάτων πρῶτα λα-
 γὰς, διαφόρον τῆς ἡμισφαι-
 κλιμά-

*Verum ex memora-
 tis quinque equidistan-
 tibus circulis, Arcticus
 sanè supra terram
 totus existit. Solsti-
 tialis autem tropicus
 bipertitò ab horrizon-
 te scinditur: maiore
 eius parte supra ter-
 ram conspicua: minore
 re subter occulta.*

*Neque tamen in om-
 ni tractu, ut be, si-
 militer circulus hic
 ab horrizonte seca-
 tur: sed pro climatum
 varietate, variam se-
 ctionem*

κλιμάτων ὑπόροχλῆν
 συμβαίνει γίνεσθαι .
 καὶ ἄλλο πρὸς ἄρκτον
 μάλλον ἡμῶν οἰκῶσι
 εἰς ἀνωτέρα μέρη
 συμβαίνει τέμνεσθαι καὶ
 θερινὸν ὑπὸ τῷ ὀρίζον-
 τος . καὶ πέρασ δὲ χῶρα
 τις ἐν ἡὸλ ὁ θερινὸς
 τροπικὸς κύκλος ὑπὲρ
 γῆν γίνεσθαι . τοῖς ἤτοι πρὸς με-
 συμβαίνει μάλλον ἡμῶν
 οἰκῶσι εἰς ἰσώτερα μέρη
 ὁ θερινὸς τροπικὸς κύ-
 κλος ὑπὸ τῷ ὀρίζοντος
 τέμνεσθαι . καὶ πέρασ δὲ
 χῶρα τις πρὸς μεσημ-
 βρία ἡμῶν κείμενη , ἐν
 ἡὸλ διχοτομεῖται ὁ θερινὸς
 τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τῷ
 ὀρίζοντος . καὶ ἡ ἡμέ-
 τερα οἰκισι ὁ θερινὸς
 τροπικὸς ὑπὸ τῷ ὀρίζοντος τέμνεσθαι ὅτως , ὥστε τῷ

etionum exuperanti-
 am sortitur : his quo-
 que , qui propius se-
 ptentriones agunt , in-
 aequabilius ab horiζō-
 te scinditur . Nec fi-
 nis , donec eò loci ven-
 tum sit , ubi totus supra
 terram emineat . Qui
 uerò ad austrum ma-
 gis uergunt , his profe-
 ctò per aequabiliores
 partes ab horiζonte di-
 uiditur : donec ad pla-
 gam quandam uentum
 sit , nobis certè australem ,
 in qua tropicus ab
 horiζonte per aequas
 partes secatur . At in
 nostra habitatione , ita
 solstitialis ab horiζon-
 te scinditur , ut unuer-

ὄλα κύκλα διακεσμέ-
 νη εἰς ἡ μέρη, εἰ μὴ τμή-
 ματα ὑπὲρ γῆν ἀεραμ
 βαίνουσι, γ' ἢ ὑπὸ γῆν.
 πρὸς δὲ εἶς τὸ κλίμα
 διοικῆσθαι ὁ Αρατος συν-
 τεταχθῆναι τῶν φαινο-
 μῶν πρᾶγματεῖαν.
 πρὸς γ' ἢ τὴν θερινὴν τροπῆν
 καὶ κύκλου διαλεγόμε-
 νου φησὶν ὕτως·

Τὰ μὲν ὅσον τε καλλι-
 στα δὲ ὀκτώ μετρῶ-
 θήντ'·

Πρῶτε μὲν ἐν ἄστρον
 φέτοισι καὶ ὑπὲρ
 τατα γαίης,

Τὰ τρία δ' ἐν πῶρον
 τῆ. διέτ'· δὲ οἱ ἐν
 τροπῶν εἰσι.

Ἐκ τῆ ταύτης τὴν διακε-
 σεως ἀκολουθεῖ τῶν με-
 γίστην ἡμέραν ὡρεῶν ἰση
 μερινῶν

so circulo per octo ri-
 tes dissecto, quinque
 supra terram appar-
 ant, tres sub terra lu-
 teant. Sanè ad hoc cli-
 ma direxisse stilum A-
 ratus videtur, cū Phæ-
 nomena conscriberet.
 In quibus cum de sol-
 stitiali tropico disserit
 ita ait:

Huius in octonis disse-
 cti partibus, alta
 Terrarū inuisunt quin-
 que, tres ima frequen-
 tant,
 Alterni ἔφ Phæbirede-
 tus celebrantur eo-
 dem.

Ex hac divisione se-
 quitur, maximam diem
 horarum æquinoctia-
 lium

κερινῶν γίνεσθαι κ. πλὴν
 ἢ νύκτα ὠρῶν ἰσημερι
 νῶν θ. γὰρ δὲ τοῦ ἡπείρου
 ὁλοῦ δείξονται, ὁ θερινὸς
 τροπικὸς κύκλος ὑπὸ
 τῷ δείξαντος τέμνεται ἕ
 τως, ὥστε τὸ ὅλον κύκλου
 διηρημένον εἰς μέρη μ
 ητὰ μὲν κ, καὶ θ, τμη
 ματα ὑπὲρ τοῦ δείξαν
 τα ἀρλεμβαίνεσθαι, τὰ
 δὲ ιθ ὑπὸ γλῶ, ἐκ τῆς
 διαιρέσεως ταύτης ἀ
 κολληθεῖ, τῆς μεγίστης ἡ
 μέραν γὰρ ῥόδιον γίνεσθαι
 ὠρῶν ἰσημερινῶν ιθ,
 καὶ ἡμισυ, τῆς ἢ νύκτα ὠ
 ρῶν ἰσημερινῶν θ, καὶ ἡ
 μισυ. ὁ ἢ ἰσημερινὸς κύ
 κλος καθ' ὅλην τῆς οἴκου
 μέρει διχοτομεῖται ὑ
 πὸ τῷ δείξαντος, ὥστε ἡ
 μικύκλιον μὲν ὑπὲρ
 γλῶ

lium quindecim esse,
 noctem vero novem.
 In Rhodio autem hori
 zonte ita tropicus ab
 horizonte dirimitur,
 ut cum circulus univer
 sus in octo & quadra
 ginta partes secetur,
 undetriginta sectiones
 supra horizontem ap
 pareant, undetriginti sub
 terra lateant. Ex qua di
 visione fit, ut apud Rho
 dios longissimus dies ho
 ras æquinoctiales qua
 tuordecim habeat, nox
 novē, additis hinc inde
 semissibus unius horæ
 singulis. Aequator ve
 rò circulus per univer
 sum terrarū orbē ita ab
 horizonte dividitur, ut
 semicirculus eius supra
 terram

γλῶ ἀρλαμβαίνουσι, ἢ
 μικύκλιον ἢ ὑπὸ γλῶ.
 διὲν ἢ αἰτίαν ὑπὸ τῷ κῦ
 κλῶ τὰ τὰ αἰσμερία
 γίνονται. Ὁ δὲ χειμερινὸς
 τροπικὸς κύκλος ὑπὸ
 τῷ ὀρέζοντος τέμετα
 ὄτως, ὡσεὶ τὸ μᾶλλον ἔλασ
 σου τμήμα ὑπὲρ γλῶ
 γίνουσι, τὸ δὲ μείζον ὑπὸ
 γλῶ. ἢ αἰσμερίας τῶν
 τμημάτων τῶν αὐτῶν
 ἀλλὰ γλῶ ἔχει ἐπι
 πάντων τῶν κλιμάτων,
 ἢ τις ἐγένετο καὶ ὑπὸ τῷ
 θερινῷ τροπικῷ κύκλῳ.
 ὅσα πάντος γὰρ τὰ ἐ
 ναλλάξ τμήματα τῶν
 τροπικῶν κύκλων ἴσα
 ἀλλήλοις ὄσι. διὲν αἰ
 τίαν ἢ μέγιστη ἢ μερὶν
 ἴση ὄσι τῇ μέγιστη νυκτε
 ρινῇ, καὶ ἢ ἐλαχίστη ἢ με
 ρινῇ

terram extet, semicir
 culus sub terram lin
 quatur. Quos fit, ut in
 hoc circulo æquino
 ctia fiant. Brumalis
 autem tropicus ea ra
 tione ab horizonte in
 terfectus est, ut minor
 è sectionibus supra ter
 ram habeatur, maior
 sub terra. In æquabili
 tas uerò sectionum ean
 dem in omnibus clima
 tibus uarietatem ha
 bet, quam etiam in sol
 stitiali tropico dixi
 mus. Semper enim re
 spondentes ex aduer
 so tropicorum sectio
 nes, æquales inter se
 sunt. Eoque fit, ut ma
 ximus dies maximæ
 nocti, & minimus
 dies

εὐνή ἴση τῆ ἑλαχίστην
 ἤκειν. ο δὲ αὐτὰρ ἀρκτι-
 κὸς κύκλος ὅλος ὑπὸ
 τοῦ οὐρίζοντα κρύπτει⁷).

Περὶ μεγέθους τῶν κέντε
 παραλλήλων κύκλων.

Τῶν ἥ πρῶτον μὲν
 πρῶτε παραλλήλων κύ-
 κλων, τινῶν ἤ τὰ με-
 γέθη εἰς ὅλιον τῶν οἰκω-
 μένων διαμείνει τὰ αὐ-
 τὰ, τινῶν δὲ τὰ αὐτὰ
 μέθη μεταπίπτει πα-
 ρὰ τὰ κλίματα, καὶ οἷς
 ἤ μείζοντες, οἷς ἢ ἑλάτ-
 τοντες οἱ κύκλοι γίνον-
 ται. οἱ μὲν γὰρ τροπικοὶ
 κύκλοι καὶ ὁ ἰσημερινὸς
 ἕαδ' ὅλιον πῶς οἰκωμέ-
 νων ἴσοι εἰσι τοῖς μεγέ-
 θεσι. οἱ ἢ ἀρκτικοί, με-
 ταπίπτει καὶ τὰ μέ-
 θη, καὶ οἷς μὲν μείζοντες,
 οἷς

dies minima nocti æ-
 qualis euadat. Antarcti-
 cus autē circulus totius
 sub horizonte latet.

De magnitudine
 æquidistan-
 tium.

Sed ex quinque iam
 memoratis circulis,
 quorundam magnitu-
 dines per uniuersum
 terrarum orbem æ-
 dem sibi constāt, non-
 nullorum pro climati-
 bus mutantur, alijs' que
 maiores, alijs minores
 circuli euadunt. Tro-
 picum enim est æquator
 pares per totum orbem
 magnitudines seruant.
 arctici magnitudine e-
 uariāt, cū alibi maiores,
 alibi

οἷς ἢ ἐλαττόνες γίνον-
ται. τοῖς μὲν γὰρ πρὸς
ἄρκτου οἰκῶσι, μείζονες
οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γί-
νονται. Ἐὰν γὰρ πόλις με-
τεωροτόρος φαινομένης,
ἀνάγκη καὶ τοῦ ἀρκτι-
κοῦ κύκλου τῷ ἐφα-
πτομένῳ ἔδειξοντος
μείζονα αἰεὶ μάλιστα γί-
νεσθαι. τοῖς δὲ ἔτι πρὸς
ἄρκτου οἰκῶσι γίνεται
ποτὲ ὁ θερινὸς τροπι-
κὸς κύκλος ἀρκτικός.
ὥστε αὐτὸ δύο κύκλους ἑ-
φαρμόσαι ἀλλήλοις,
τὸν θερινὸν τροπικὸν
κύκλον, καὶ τοῦ ἀρκτι-
κοῦ, καὶ μίαν ἀνελαβεῖν
τάξιν. πρὸς δὲ αὐτὸ ἀρ-
κτικὸς τῶν τόπων καὶ ἔ-
θεινός τῳ περικύκλος
μείζονες οἱ ἀρκτικοὶ κύ-
κλοι

alibi minores cernan-
tur. Quippe his qui se-
ptentriones versus de-
gunt, maiores septen-
trionales fiunt, cum p-
lo magis in altum sub-
lato arcticum circu-
lum, qui horizon-
talem contingit, necesse sit
assidue maiorem fieri.
His uero qui magis e-
tiam ad septentriones
uergunt, interdum sol-
stitialis tropicus in ar-
cticum planè abire: fit
que ut duo circuli, se-
ptentrionalis, tropi-
cus que coeant, pro u-
no que habeantur. Ad-
deò cum magis etiam
ad septentriones acce-
ditur, maiores solstia-
li tropico septentriona-
les

κλοι γίνονται. πέρασ δὲ
 ὅσα χώρα τίς πῶς ἀρ-
 κλου καμμένη, γὰρ ἢ ὁ μὲν
 πόλος ἢ ἡ κορυφῶν γί-
 νεται, ὁ δὲ ἀρκλικὸς κύ-
 κλος τῆς ἑξ ὀριζοντος ἐ-
 πείχει τάξι, καὶ ἔφαρ-
 μόζει αὐτῶ μετὰ πλεῖ-
 στροφῆν τῆς κόσμου, καὶ τὸ
 αὐτῶ μέγεθος λαμβανῶν
 τῶ ἰσημερινῶ, ὡς ἐστὶν
 βῆσις κύκλος, τὸν ἀρκλι-
 κὸν καὶ τὸ ἰσημερινόν
 τὸν ὀριζοντα, τῆς αὐτῆς
 τάξι καὶ θέσι λαμβαν-
 ῶν. πάλιν ἢ τοῖς πρὸς
 μεσημβρίαν οἰκίσιν οἱ
 μὲν πόλοι ταπεινότε-
 ροι γίνονται, οἱ δὲ ἀρκλι-
 κοὶ κύκλοι ἐλάσσονες,
 καὶ πέρασ ὅσα τίς χώρα
 πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν
 ἢ λεγομένη ὑπὸ τοῦ ἰσημερινόν, γὰρ ἢ οἱ μὲν πόλοι

les reddūtur. Nec finis
 donec eò uentum sit, u-
 bi polus supra uerticem
 conspicitur, septentrio-
 nalis in horizontis lo-
 cum cedit, eiq; in mun-
 di rotatu coniungitur,
 æquatoris planæ magni-
 tudine: sitq; ut tres cir-
 culi, septentrionalis,
 æquator, & horizon
 eundē situm posuimq;
 obtineant. Rursus au-
 tem his qui ad austrum
 habitant, poli humilio-
 res fiunt, septentriona-
 les uerò circuli mino-
 res. Finis autem decre-
 menti est locus ad au-
 strum nobis situs sub
 æquatore, in quo poli

ὑπὸ τὴν ὀρίζοντα γί-
 νουσι. οἱ δὲ ἀρκτικοὶ λυ-
 κλοὶ καθ' ὅλα ἀναέρθου-
 νται. ὡς ἐὰν τὴν πέντε
 πρῶτα ἀρκτικῶν λυκλῶν
 τρεῖς πρῶτα ἀρκτικὸς γίνε-
 αῖσι, ὡς τὴν τροπικὸς ἐ-
 ναντιομερινόν. ὅσα γάρ-
 τε πρῶτα ἀρκτικὰ εἰς ὑ-
 πολησίον καθολικῶς
 γίνονται ὡς πέντε πα-
 ραλλήλους, ἀλλ' ὡς πρῶ-
 τῶν ἡμετέρων οἰκισιῶν
 τὸ πλεονεξία αὐτῶν ἐκεί-
 νῃ. εἰσὶ γὰρ ἕντες ὀρίζον-
 τες ἐν οἷς τρεῖς μόνοι πα-
 ραλλήλοι γίνονται λυ-
 κλοὶ. εἰσὶ δ' οἰκισίαι ἐ-
 πί τῆς γῆς, ὡς πρῶτη
 μὲν οἰκισίαι, παρ' οἷς ὁ
 θερινὸς τροπικὸς λυ-
 κλος ἐφαπτεται τοῦ ὀ-
 ρίζοντος, ἢ τῶν τῶν ἀρ-
 κτικῶν

sub horizonte ha-
 bentur, septentri-
 nales autem circa
 prorsus evanescere. U-
 ex quinque æquidi-
 stantibus tres denique
 superant, nempe cum
 æquatore tropici duo.
 Neque enim ob a-
 qua dicta sunt, quin-
 que perpetuos æquidi-
 stantes existimandum,
 sed pro nostra habita-
 tione numerum eorum
 existere. Quippe qui-
 busdam in horizonti-
 bus tres duntaxat æqui-
 distantes inuenias. Sunt
 sanè & supra terram
 habitationes, quarum
 prima est, in qua solsti-
 tialis circulus horiζon-
 ta contingit, & pro ar-
 ctico

πλευροῦ κύκλου τάξιμ
λαμβάνει. δ' αὐτὸρα ἢ
οἰκνοῖς, ἢ λεγομένη ὑ-
πὸ τῶν πόλων. τρίτη ἢ
ὄξιμ οἰκνοῖς, ὑπὲρ ἢ
μικρῶν ὑπόρου εἰρηκα-
μιν, ἢ πρὸσπεγορδομένη
ὑπὸ τῶν ἰσημερινῶν.

Γερὶ τάξεως τῶν πότων
παράλληλων κύκλων.

Ὅθεν εἴθ' ἢ τάξεις τῶν
πότων πρὸσπαλλήλων κύ-
κλων ἢ αὐτὴν πρὸσ πᾶ-
σιμ ὄξιμ. ἀλλ' ἦν μὲν πῆ-
λαδ' ἡμᾶς οἰκνομένη,
πρῶτ' ὅ μὲν ὀνομάζε-
ται ἀρκτικὸς, δευτέρως
ἢ ὁ θερινὸς τροπικὸς.
ἢ ταιῖσιμεινὸς, ἢ χει-
μεινὸς. πέμπτ' ἢ ὁ
αὐτάρκτικὸς. τοῖς δὲ
πρὸσ ἀρκτικῶν μᾶλλον ἢ
μὲν οἰκνοῖσιμ, γίνεται
ποτὲ

etico planè habetur.
Secunda, quam sub po-
lo appellant. Tertia, de
qua paulo antè retuli-
mus, quam sub æquato-
re nominant.

De ordine æquidi-
stantium.

Quocirca nec ordo
quinque æquidistanti-
um circumlocutione idem a-
pud omnes est. Sed in
nostro tractu primum
sanè septentrionalem
dixeris, secundum sol-
stutialem, tertium æqua-
torem, quartum bruma-
lem, quintum antarcti-
cum. At ijs qui propius
quàm nos septentrio-
nes incolunt, primus
b 2 inter.

ποτε πρώτος, ὁ θερινὸς
 τροπικὸς. δεύτερος ἢ,
 ὁ ἀρκτικός. τρίτος ἢ, ὁ ἰ-
 σσημερινός. τέταρτος ἢ,
 ὁ ἀνταρκτικός. πέμ-
 πτος ἢ, ὁ χειμερινὸς τρο-
 πικὸς. πρὸ οἷς γὰρ ὁ ἀρ-
 κτικός κύκλος μείζων
 γίνεται τῷ θερινῷ τροπι-
 κῷ, ἀνάγκη τῷ πτωχικῷ
 μέγαν τάξιν ὑπέχειν.

Περὶ ἀνομοιωτικῶν τῶν
 πέντε παραλλήλων
 κύκλων.

Ομοίως ἢ ὅτι αἱ δι-
 νάμεις τῷ πρῶτῳ πρὸς ἀλ-
 λήλων κύκλων αἱ ἀν-
 ταί εἰσι. ὁ γὰρ πρῶτος ἢ
 μὴν θερινὸς τροπικὸς κύ-
 κλος \odot , τοῖς ἀντίποσιν
 χειμερινὸς τροπικὸς κύ-
 κλος γίνεται. ὁ ἢ πρῶτος ἢ
 κείνους θερινὸς τροπικὸς
 κύκλος

interdum solstitialis
 picus numeratur, se-
 cundus septentriona-
 lis, tertius æquator
 quartus antarcticus,
 quintus brumalis cir-
 culus. Cum nanque
 pientrionalis solstitialis
 capacior euadit, neces-
 se est memoratum ordi-
 nem seruari.

De potestate æ-
 quidistan-
 tium.

Iam uerò nec pote-
 states eorundem æqui-
 distantiū eadem. Nam
 qui nobis solstitialis cir-
 culus habetur, Anti-
 podibus certè brumalis
 efficitur: cōtrà qui illis
 solsti-

κύκλος, πρὸς ἡμῶν γίνε-
 ται χειμερινὸς τροπικὸς.
 τοῖς δὲ ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν
 οἰκῶσι, τῆ μὲν Δυ-
 ναμει οἱ τρεῖς κύκλοι
 θεῖνοι εἰσὶ τροπικοί.
 ὑπὸ αὐτῶν γὰρ τὴν πᾶ-
 ροδον τὸ ἥλιος κίβηται.
 τῆ δὲ πρὸς ἀμφοτέρους πα-
 ραλλαγῇ γίνονται ἀνθε-
 ρινὸς μὲν τροπικὸς, ὁ
 παρ' ἡμῶν ἰσημερινός.
 χειμερινοὶ δὲ οἱ δύο τρο-
 πικοί. φύσει γὰρ λι-
 γοῖται ἂν, καὶ καθολι-
 κῶς πρὸς ἀπασαν τῆ
 οἰκῶντων θεῖνὸς τρο-
 πικὸς κύκλος ὑπὸ ἀρ-
 χερ, ὁ ἕγχετα Ἐοικῆ-
 σεως ὑπαρχῶν. διὸ ἡμ-
 αἰτίαν τοῖς ὑπὸ τὸν
 ἰσημερινόν οἰκῶσι θεῖ-
 νὸς τροπικὸς γίνεσθαι
 ὁ ἰσημε-

solstitialis est, nobis brui-
 malis redditur. Sed qui
 sub æquatore degūt, ijs
 uniuersitres circuli ui-
 ribus planè solstiales
 sunt, utpote sub ipsam
 solis orbitam incolen-
 tibus. Quamquam si
 ad se inuicem confe-
 rantur, qui nobis pro æ-
 quatore statuitur, sol-
 stialis uicem obtinet.
 Amba uerò tropici pro
 brumalibus censentur.
 Namque is demum na-
 tura solstitialis circu-
 lus, perpetuaq; ratione
 in toto terrarum orbe
 dici potest, qui proximi-
 mè habitationem ha-
 betur. Quo fit, ut ijs
 qui sub æquatore agūt,
 æquator ipse pro solsti-
 tiali

ὁ ἰσημερινός, τότε γὰρ
 αὐτοῖς ἢ ἰσημερινῶ γί-
 νεται ὁ ἡλιος. ἰσημε-
 ρεῖνοι δὲ λύκλοι γίνον-
 ται παρ' αὐτοῖς πάν-
 τες οἱ παράλληλοι ἰση-
 μερία γὰρ ὅσα πάντος
 ὄρι πρὸ αὐτοῖς. πάντες
 γὰρ οἱ παράλληλοι λύ-
 κλοι διχοτομῶντι ὑπὸ
 τοῦ ὀριζοντος.

Γερὶ Διαστάσεως τῶν
 πέντε παραλλέ-
 λων λύκλων.

Οὐ γὰρ αἱ ὀρισταίσεις αἱ
 ἀπ' ἀλλήλων τοῖς λύ-
 κλοις αἱ αὐταὶ ὀριμί-
 νουσι καὶ ὅλιω τῶ οἰκω-
 μῶν, ἀλλὰ πῶς τῶν
 διαγραφῶν τῶ σφαι-
 ρῶν διαρῶντι ὅτως. τῶ
 πάντος μισομβεῖνθ
 λύκλω διαρῶντι εἰς
 μίρη

tiali statuaturs, utpote
 in quo sol supra meri-
 dem agiturs: pro æqua-
 toribus autem omnes
 æquidistantes circuli
 velut per æquas par-
 tes ab horizon te disse-
 cuti.

De intervallo
 æquidistan-
 tium.

Sed nec interualla
 circulorum in toto or-
 be à se inuicem stata
 sunt. Verum pro sphæ-
 rarum descriptione ad
 hunc modum dispen-
 sari solent. Diuiso in
 sexaginta partes me-
 ridiano quouis cir-
 culo,

Ομίσθηξ, ὁ ἀρκτικὸς ἀπὸ
 τοῦ πόλου καταγράφεται
 ἀπέχων ξξς. ὁ δὲ αὐτὸς ἀπὸ
 τῆς ἡμετέρας ἀρκτικῆς
 καταγράφεται ἀπέχων ξξ
 ε. ὁ ἰσημερινὸς ἀπὸ τῆς
 ἡμετέρας τῆς τροπικῆς
 ξξ δ. ὁ δὲ χειμερινὸς
 τροπικὸς κύκλος ἀπὸ τοῦ
 ἀνταρκτικῆς ἀπέχων ξξ
 ε. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς ἀπὸ
 τοῦ πόλου ξξς. κατὰ πᾶσαν
 δὲ χώραν καὶ πόλιν ὅτι
 τὰς αὐτὰς διαστάσεις
 ἔχουσιν ἀπὸ ἀλλήλων
 οἱ κύκλοι, ἀλλὰ οἱ μὲν
 τροπικοὶ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινῆς
 κατὰ πᾶν ἕγκλημα πλὴν
 αὐτῶν ἀπὸ πᾶσαν ἔχουσιν.
 οἱ δὲ τροπικοὶ κύκλοι

circulo, septentrionalis
 circulus a polo sexa-
 gesimarum partium sex
 intervallo describitur.
 Idem in alteram par-
 tem a solstitiali circulo
 sexagesimarum parti-
 um quinq; intervallo
 notatur. Aequator ab
 utroq; tropicorum sex-
 agesimis quaternis di-
 stat. Brumalis circulus
 ab Antartico sexa-
 gesimis quinque. An-
 tarceticus a polo sexa-
 gesimis sex. Neque ta-
 men in omni plaga ur-
 be ue eandem interca-
 pedinem inter se ser-
 uant. Sed tropici ab a-
 quatore parem in omni
 inclinatione distantiam
 uendicāt. Iidem autem
 b 4 ab

ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ἢ τῆς αὐ-
τῆς ἔχουσι διάστασιν ἢ
πάντας οὐδ' ὀρίζοντας,
ἀλλ' οἱ μὲν ἔλασσον, οἱ
δὲ πλείον διστάσιν. ὁ-
μοίως ἢ οἱ ἀρκτικοὶ ἀπὸ
πόλων ἢ τῆς αὐτῆς ἀπό-
στασιν ἔχουσι κατὰ πᾶν
ἔγκλιμα, ἀλλὰ οἱ μὲν
ἐλάττω, οἱ ἢ πλείω, κα-
ταγράφονται μὲν τοῖς
πᾶσαι αἰ σφαῖραι
πρὸς τὸν γῆ τῆς κλιῶσι
ὀρίζοντα.

Περὶ κολύβρων κύκλων.

Διὰ τῶν πόλων ἢ εἰσὶ
κύκλοι ὑπόπινων κώ-
λοισι πρὸς ἀνατολὰς ὀρι-
ζοντα, οἷς συμβέβηκεν ὑ-
πὸ τῆς ἰσθμίου πρὸς ἀφει-
ῶν πᾶσι τῶν κόσμου πό-
λοισι ἔχειν κολύβροι ἢ κώ-
κλωτοι, διὰ τὸ μέρος
τινὰ

ab arcticis non pariter
per omnes horiζον-
tas, sed alibi minore
alibi maiorem. Ita de
mum et arctici a polo
non pariter in quacumque
inclinatione distantia
servant, sed alibi mai-
orem, alibi minorem ha-
bent. Sphaerae tamen
omnes ad Graeciae hori-
zonta describuntur.

De Coluris.

Sunt et per polos di-
eti circuli, quos non-
nulli Coluros vocant.
Iis accidit, ut in ambi-
tus suos mundi polos re-
cipiant. Coluri autem
dicti sunt, quod partes
aliquas

ἀλλὰ ἀθεώρητα αὐτῶν γί
 νηται. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ
 κύκλοι ἢ τῆς πόλεως ἢ
 τῆς κοσμοσφαιρῆς θεω
 ρῶνται. τῶν δὲ κολύμβων κύ
 κλων μέρη πινάξοσι ἀ
 θεώρητα, τὰ ἀπὸ τῆς ἀν
 ταρκτικῆς ὑπὸ τοῦ ὀρι
 ζοντα ἀκλαμβανόμε
 να. γράφονται δὲ οἱ
 κύκλοι ὅσα τῶν τροπικῶν
 σημείων, ἐν ἑσὶ μέρη ἴ
 ῶσα διαιροῦσι τὸν ὅσον μὲ
 σὼν τῶν ζωδίων κύκλου.

Περὶ ζωδιακῶν κύκλων.

Λοξὸς δὲ ὅστις κύκλος
 ὁ τῆς β ζωδίων. αὐτὸς
 δὲ ἐκ τριῶν κύκλων πα
 ραλλήλων σωείσηκεν,
 ὧν οἱ μὲν τὸ πλάτος ἀ
 φορίζουσι λίγυται τῶν ζω
 διακῶν κύκλος, ὁ δὲ ὅσον
 μίσηται τῶν ζωδίων κα
 λῆται.

aliquas in se minimè cō
 spectas habet. Reliqui
 enim circuli in mundi
 circumaditu integri cer
 nuntur. Sed colutorum
 partes quæ periam, quæ ni
 delicet ab arctico sub
 horiζonte latet, cerni
 non possunt. Signantur
 autē ἢ circuli per tropi
 ca puncta, dividuntq; per
 duas æquas partes cir
 culum, qui per media si
 gniferi dicitur.

De signifero.

Obliquus circulus is
 est, qui duodecim signa
 continet, ex tribus æ
 quidistantibus circulis
 constans: quorum duo
 latitudinem signiferi
 determinant, unus per
 media signa ductus vo
 catur:

λαῖς. ὅτος ἔφαπτεται
 δύο κύκλων ἴσων καὶ
 παράλληλων, ἅ μὲν δε
 ευνῶ τροπικῶ ἢ τὴν πλῆ
 τῶ βαρκίνῃς πρώτῳ
 μοῖραν, τῶ δὲ χαμηλ
 νῶ τροπικῶ ἢ τὴν ἑ
 αἰγοκίρωτος πρώτῳ
 μοῖραν. τὸ δὲ πλάτθ
 τῶ ζωδιακῶ κύκλου
 ὄσι μοῖραι ιβ. ἄφοδος
 δὲ κύκλου τοῦ ζωδια
 κῶς κύκλου, διὰ τὸ
 τέμνειν αὐτὸν παραλλή
 λους κύκλους.

Περὶ ὁρίζοντος.

Ὁρίζων ἢ ὄσι κύκλος
 ὁ διορίζων ἡμῖν τὸ, τε
 φανερόν καὶ τὸ ἀφανές
 μόριον ἑκείνου καὶ δι
 χρομῶν ἑξ ὅλην σφαι
 ραν τὸ κόσμον, ὡς τε
 ἡμισφαίριον μὲν ὑπερ
 γῆν

catur : hic adeò de
 pares et æquidistan
 tes circulos atting
 solstitialem in pro
 Cancri parte, brum
 lem in Capricorni pr
 cipio. Latitudo signi
 feri cōinet partes du
 decim. Dicitur est a
 tem hic circulus obli
 quus, quòd æquidistan
 tes ad inæquales angu
 los interfecet.

De horizonte.

Horizon uerò cir
 culus est, qui conspe
 ctam mundi partem ab
 inconspicua dirimit.
 Itaque in duas partes
 uniuersam sphaeram se
 cat, ut alterum hemi
 sphaerium supra ter
 ram,

ἢ ἀπὸ λαμβάνεσθαι, ἢ
 σφαίριον ἢ ὑπὸ γῆν.
 ἢ ὀρίζοντες δύο, εἰς
 ὁ αἰδοῦτος, ἕτερος ἢ ὁ
 ἴσως θεωρητός. αἰδοῦτος
 ἢ ὁ δὲ ἴσως ὀρίζων ὁ ὑπὸ
 ὁ μίτηρας ὄψεως πρὸς
 ἀφόμενος ἢ ἢ ἀπὸ
 ἴσως πρὸς ὁ δὲ ὀρέσε
 ἴσως, ὡς ὁ μίτηρας ἢ διὰ
 ἴσως ἔχειν σφαιρῶν δι
 ἴσως. ὁ ἢ λόγος θεωρη
 ἴσως ὀρέσε ἴσως, ὁ μίτηρας
 ἢ ἢ ἀπὸ πλανῶν ὀρέσεως
 ἴσως σφαιρῶν δι
 ἴσως, ἢ διχοτομῶν ἢ ὁ
 ἴσως. ὁ ἢ πᾶ
 ἴσως ἢ χῶρον ἢ πόλι
 ὁ αὐτός ὁ δὲ ἴσως,
 ἴσως πρὸς ἢ ἢ αἰδοῦ
 ἴσως ἴσως ἴσως
 ἴσως ὁ αὐτός ὀρί
 ἴσως διὰ μίτηρας, ὡς ἴσως ἢ ἴσως
 μίτηρας

ram, alterum sub ter-
 ra relinquat. Est ue-
 rò horizon duplex,
 alter qui sensu usur-
 patur, alter qui sola
 ratione percipitur. Er-
 go sensilis horizon
 est, qui à nostro vi-
 su in termino visionis
 circumscribitur. Hic
 adeò non amplius du-
 ūm milium stadiorum
 dimetientē habet. Qui
 autem ratione perci-
 pitur, ad fixarum stel-
 larum sphaeram per-
 tinet, mundum que to-
 tum in duo secat. Nec
 uerò per omnem tra-
 ctum urbem ue idē ho-
 rizon est, sed sensu i-
 dem quadringētis ferē
 stadijs manet, quo fit, ut
 dierum

μεγέθη τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ
 κλίμα, καὶ πάντα τὰ
 φαινόμενα τὰ αὐτὰ
 διαφέρουσιν. πλείονων ἢ
 σαδίων γινομένων ἢ
 τῆς παραλλήλου τῆς οἰκί-
 σεως, ἑτοῖος ὀρίζων γί-
 νεται ἢ τὸ κλίμα δια-
 φέρουσιν, καὶ πάντα τὰ
 φαινόμενα μεταπίπτει.
 Δεῖ μὲντοι γε τὴν πα-
 ραλλήλου τῆς οἰκίσεως,
 τῆς ὑπὲρ τετρακοσίων
 σαδίων, διαλαμβάνει-
 αὶ ἢ τῆς πρὸς ἀρκτου
 μέσην θρίαν τε πέρα-
 σιον. τοῖς μὲν γὰρ ὕψι
 τῆς αὐτῆς παραλλήλου οἰκί-
 σιν ἀρᾷ μυρίων σαδίων
 ὑπάρχουσιν, ὁ μὲν ὀρί-
 ζων διαφορὸς, τὸ ἢ κλί-
 μα τὸ αὐτό, καὶ πάντα
 τὰ φαινόμενα παραπλήσια. αἱ μὲντοι ἀρχαὶ

dierum longitudo,
 clima, et apparentia
 omnes eadem sibi con-
 stent. Autem uero non
 diorū numero, pro quo
 bitationis diuersitas
 horizon, clima, omnes
 denique apparentiae mu-
 tantur. Conuenit tamen,
 ut habitationis quo-
 tra quadringēta stadia
 mutationem ad austrum
 boream uel accipiamus
 Siquidem qui eundem
 aequidistantem inco-
 lunt, in quamlibet ma-
 gno stadiorum nume-
 ro horizonta quidem
 diuersum habent, cli-
 ma uero idem, et appa-
 rentias omnes similes.
 Dierum tamen exitus
 καὶ τε.

τελευτάς αὐτῶν ἡμῶν
 ἢ ἄμα πᾶσι ἔ-
 ρονται τοῖς ἄλλοις αὐτῶν
 ὁμοίως οἰκῶσι. καὶ
 ἄλλοις πρὸς τὸν λόγον ἀ-
 κριβείαν, ἄμα τῶν σιγ-
 κιαίων πάροδου γίνε-
 σθαι καθ' ὁποιοῦν μῆ-
 ρος τῆς κῆρας, μεταπι-
 στῆς καὶ ὁρίζων, καὶ τὸ
 κλίμα, καὶ πάντα τὰ
 φαινόμενα διάφορα, ἔ-
 λεῖτα γράφετ' ἢ ὁρίζων
 γὰρ ταῖς σφαιραῖς διὰ τὴν
 πᾶσαν τοιαύτην, ὅτι οἱ ἄλλοι
 λοιποὶ κύκλοι πάντες
 φερόμενοι τῆς κῆρας ἀπ'
 ἀνατολῶν ἔτι τῶν δύ-
 σι, συμπόρῳ φονται
 καὶ αὐτοὶ τῆς τῆς κῆρας
 κινήσει. ὁ δὲ ὁρίζων δὲ
 φύσει ἀκίνητος, τῆς αὐτῆς
 τάξεως ἀφυλάκτου ἡμῶν
 πάντος.

initiaq; haudquaquam
 his qui eundem aequi-
 distantem habitant,
 eodem temporis mo-
 mento euenient. Ve-
 rum si exactae ratio-
 nis examini stare ue-
 limus, pro quolibet
 puncto, in quavis or-
 bis parte mutati suus
 Horizon, clima, &
 apparentiae omnes e-
 uariant. Horizon ue-
 rò ea ratione in sphae-
 rarum descriptionem
 non adhibetur, quod
 reliqui circuli om-
 nes ab ortu ad occa-
 sum circumactō mun-
 do unā rapiuntur.
 Horizon suapte na-
 tura quietem amat, eo-
 dem semper seruato
 situ.

παντός. εἰ ἐν κατεγρά-
φοντο οἱ ὀρίζοντες ὅ-
τιαις σφαιραῖς, σφαιρο-
μένων αὐτῶν συνέβαινε
αὐτῶν ὀρίζοντα κινεῖσθαι,
καὶ ἡστὶ κρυφίως ποτε
γίνεσθαι, ὅτι ὁ δὲ ἀλύ-
ρατος, ὁ ἀλλότριον τὸ
σφαιρικῶς λόγος. ὑπὸ
μάλιστα γὰρ σφαιρικῆς
θέσεως ἢ τὸ ὀρίζοντα
θέσις κατανοεῖται.

Περὶ τῶν μεσημβρι-
νῶν κύκλων.

Μεσημβρινός ἐστὶ ὁ
κύκλος, ὁ διὰ τῶν πό-
λων καὶ ἡστὶ κρυφίως
σημαίει γραφόμε-
νος κύκλος. ἐφ' ᾧ
γρόμενος ὁ ἡλίου τὰ
μέσα τῶν ἡμερῶν καὶ
τὰ μέσα τῶν νυκτῶν
ποιεῖται. καὶ ἐστὶ
διέστυ-

situ. Si ita horizon in
sphaeras adderetur, cir-
cumactis his, etiam eum
moneri, et nonnun-
quam supra verticem
esse accideret. Id quod
certè tum captum om-
nè superat, tum à sphae-
ra ratione abhorret.
Verùm non incommo-
dè situs eius ab alneo,
in quo sphaera revolui-
tur, intelligi solet.

De meridianis cir-
culis.

Meridianus circulus
est, qui per mundi po-
los et punctum quod
nobis supra verticem
eminet, ducitur. In
quem cum sol incidit,
medios dies, mediasq;
noctes efficit. Hic etiā
circulus

ὁ δὲ ὅταν ὁ κύκλος ἀκίνητος
 ᾖ ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δὲ τῆς
 κινήσεως τῆς γῆς διαφυ-
 γασσῶν ἐν ὅλη τῇ τῷ
 κόσμῳ περιεφορῇ. ὁ
 ἀστρονόμος γὰρ τῆς
 ἀκίνητου ἐν ταῖς κατα-
 στρεφόμεναισφαιραῖς
 ἰσχυρῶς ἐπιπέδου ἐστίν,
 ὡς ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου
 μετὰ πᾶσι. ἀλλὰ
 πῶς μὲν τὴν ἀκίνητον
 ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου
 κινήσεως ὁ αὐτὸς μεσημ-
 βρινός διαμετρεῖ. πῶς
 δὲ τὴν γῆν τῆς λόγου
 ἀκίνητου, ἀλλὰ τῆς
 τὴν παρεῖσθαι γίνεσθαι
 ἐπιπέδου, ἢ πῶς ἀνα-
 τολίαν, ἢ πῶς δύσιν,
 ἐπιπέδου γίνεσθαι με-
 μεβρινός. ἢ μὲν γὰρ
 πῶς ἀκίνητου καὶ μεσημβρινός ἐπιπέδου,

circulus, immotus in
 mundo est, uno eo-
 demque in tota mun-
 di vertigine seruato
 positus. Nec in sphae-
 ris, qui astris insigniuntur,
 adscribitur, quod
 & immotus sit, & nul-
 lam mutationem reci-
 piat. Sed (quod sensu
 usurpari possit.) tre-
 centis fere stadiis idem
 meridianus manet. Ra-
 tionis tamen scrupu-
 losiore indagine ad-
 quetibus gressum, qui
 ortum versus occa-
 sumve dirigitur, no-
 minus meridianus no-
 tatur. Ad austrum e-
 nim boreamve quān-
 tumvis progrediate,

καὶ μεταξὺ μυρίοις πεί-
 διαι ὑπάρχουσιν, αὐτὸς
 μὲν ἐμισμυβρινός. ἢ
 δὲ πλὴν ἀπ' ἀνατολῆς
 πρὸς δύσιν πύροδου,
 διαφορά ἐμισμυβρινῶν.

Περὶ γαλακτικῆς κύκλου.

Λοξὸς δὲ ὄβι λεύκλος,
 καὶ ὄβι γαλακτος, ὄβος
 μὲν ἐν μείζονι πλάτει
 λευκόφωτῇ τῷ ἰσπικῶ
 λεύκλω, σιωῖσηκε ἢ ἐκ
 βραχυμερίας νεφελῶσι
 δὲ, ἢ ἐσιν γὰρ τῷ κόσ-
 μῳ μόνος θεωρητός, ὄχ-
 ῶσις αὐτῷ τὸ πλά-
 τος, ἀλλὰ ἢ μὲν τινα
 μίση πλατύτερος ὄβου,
 ἢ δὲ τινα στενότερος,
 οὐκ ἔστιν αἰτία γὰρ ταῖς
 πλείους σφαιραῖς ὅτι
 καταγράφεται ὄβι γα-
 λακτος λεύκλος. ἐστὶ δὲ

καὶ ὄβος

etiam si decem milium
 stadiorum intervallum
 intersu, idem meridia-
 nus servatur: cum a
 ortu ad occasum itur,
 mutatur.

De lacteo cir-
 culo.

Obliquus etiam est
 et lacteus circulus.
 Hic itaque supra tro-
 picos obliquatus cer-
 nitur. Constat autem
 ex tenui nebulosa sub-
 stantia. Unus certe cœ-
 lestium circulorū con-
 spicuus: nec certa lati-
 tudine definitus, sed
 aliqua sui parte latio-
 re, aliqua angustiore,
 quo minus equidem in
 plerisque sphaeras ad-
 scribi solet. Est autem

ἡνυς

τῶν μεγίστων κύκλων. μέγιστοι γὰρ οὗτοι
 φαίρας λέγονται κύκλοι, οἱ τὸ αὐτὸ κέντρον
 ἔχοντες τῆσφαιρας. εἰ-
 τί ἡ μέγιστος κύκλος ἐ-
 πὶ τῆσφαιρας ἰσημερινός, ζωδια-
 κός. καὶ ὁ διὰ μέσων τῶν
 ζωδίων, ὁ διὰ τῶν πό-
 λων, ὁ κατ' ἐκείνων οὐ-
 κλισιμὸς ὀρίζων, ὁ μεση-
 μεριανός, ὁ τῆσφαιρας γαλακτικός.

Περὶ τῶν πέντε ζωνῶν.

Ἡ τῆσφαιρας ἐπι-
 φάνεια σφαιροειδὴς
 ὑπάρχουσα, διακεῖται
 εἰς ζώνας πέντε. δύο
 αὖ μὲν αἰσθητὰς πό-
 λους. πορρωτάτα ἡ κεί-
 μεναι τῆσφαιρας ἡλίος πρὸς
 καταψυγμένα λέγον-
 ται, καὶ ἀοικητοὶ διὰ τὸ
 ψυχρὸν εἶναι. ἀφορίζον-
 ται ἡ

unus è numero maximo
 rû circuloꝝ: quippe cū
 maximi circuli in sphae-
 ris dicantur, quibus idē
 centrū cū sphaera est.
 Sūt porrò maximicircu-
 li septem: Aequator, Si-
 gnifer, qui per media si-
 gna ducitur, qui per po-
 los ducitur, cuiusq; ha-
 bitationis Horizon,
 Meridianus, Laëteus.

De quinque zonis.

Totius terræ superfi-
 cies sphaerica est, et di-
 viditur in zonas quin-
 que. ex quib. duæ sunt
 quæ circa polos descri-
 buntur: frigida dicta,
 quòd maximè absunt à
 solis orbita. Eadem ob
 frigoris iniuriã parum
 habitata. Determinan-
 tur

τῆς ἡμῶν ἀρκτικῶν τῶν αὐτῶν πόλων. αἱ δὲ
 τῶν ἀρκτικῶν, συμμέτρως
 ἢ κείμαι πρὸς τῆς ἡλίου
 πείρας, εὐκρά-
 τει καλεῖται. ἀφορίζον
 τῆς αὐτῆς ἡμῶν τῶν
 κόσμου ἀρκτικῶν κῆ-
 τῶν κύκλων, μετα-
 ξὺν κείμαι αὐτῶν. ἡ δὲ
 λοιπὴ, μίση τῶν πείρας
 μένει, κείμαι ἡ ἐπὶ αὐ-
 τῶν τῶν ἡλίου πείρας
 διακεκαυμένη κα-
 λεῖται. διχοτομεῖται δὲ
 αὐτὴ ἡμῶν τῶν τῶν γῆ
 ἰσημερινῶν κύκλου, ὅς
 κείται ἡμῶν τῶν τῶν
 κόσμου ἰσημερινῶν κύκλου.
 τῶν δὲ ἰσημερινῶν δύο
 ζωνῶν, ἡ ἡμῶν τῶν τῶν
 καὶ ἡμῶν οἰκούμενη κα-
 τῆκεῖται, συμβέβηκεν,
 ὡς
 τῶν αὐτῶν πόλων με-
 τὰ ἀρκτικῶν. Quae
 vero post has deinceps
 habentur, quod me-
 criter ad prætereun-
 tem solem sunt sua
 temperatæ appella-
 tur: habētq; in celo
 mites, arcticos, tropi-
 cosq; circulos, quibus
 interiacent. Reliqua
 quæ inter memorata
 quatuor medium lo-
 cum tenet, quod sub
 ipso solis transitu ia-
 cet, torrida nuncupa-
 tur: à terrestri æqua-
 tore in duas partes di-
 visa. Is porrò sub mi-
 di æquatore porrigi-
 tur. Sed ex tempera-
 tis altera à nostri orbis
 hominibus incolitur,
 ipsa

ἔστι ἢ τὸ μῆκος ὅσα ὡς
 ἕγχιτα πρὶ δέκα μυρι
 ἰστας σταδίων, ἔστι ἢ τὸ
 πλάτος ὡς ἕγχιτα τὸ
 ἡμισυ.

Περὶ τῶν κατισηρηγ
 μένων ζωδίων.

Τὰ κατισηρηγμένα ζώ
 δια διακρίνεται εἰς μέρη
 ἑξήκοντα. ἃ ἢ αὐτῶν ἔστι
 ζωδιακῶ κύκλῳ κείνται,
 ἃ ἢ λέγεται βόρεια, ἃ δὲ
 πρὸς ἀνατολὴν νότια.
 τὰ ἢ ἐν ἔστι ζωδια
 κῶ κύκλῳ κείμενα, ὅτι
 τὰ ἐστὶ ζώδια, ὧν τὰς ὀνο
 μασίας πρὸς ἀνατολὴν
 ἐν ἄλλοις. καὶ ἐν τοῖς ἐστὶ
 ζωδίοις, ἡνὲς αἰετες διὰ
 τὰς ἐπ' αὐτοῖς ἱσθμῶν
 ἐπισημασίας, ἰδίως
 πρὸς ἀνατολὴν ἡφωμένοι εἰσὶν. οἱ ἢ ἔστι
 ἑξήκοντα ἔστι τὰς αὐτῶν κείμενοι αἰετες, ἢ ἀριθμὸν ἑξ,

*ipsa longa propè cen-
 tum milibus stadiorū,
 lata ferè dimidio.*

De signis caelestibus.

*Signa stellis insignita
 diuidūtur ī partes tres.*

*Quaedā enim in signi-
 fero locata sunt, quæ-
 dam septētrionalia no-
 cātur, quaedā austrina.*

*Quæ itaq; in signifero
 sita sunt, duodecim ani-
 malia sunt, quorū no-
 mēclaturas alibi dixi-
 mus. In ijs duodecim
 stellæ quaedā sūt, quæ
 ob quasdā quas referūt
 notas, proprias appel-
 lationes meruerūt. Si-
 quidē sex numero quæ
 in tauri dorso insūtur,*

καλὸν) πλειάδα. οἱ Pleiades nominantur.
 δὲ αὐτὴ τῶν Βακράντων τῶν Quinq̄ue uerò quæ in
 ταύρων κείμνοι ἀστέρες, capite tauri cernuntur,
 τὸν ἀριθμὸν ἢ αὐτοὶ εἰ Hyides dicuntur. Stel-
 λα λαντὴ ὑάδα. ὁ δὲ la uerò quæ pedes ge-
 πτωκόμενος τῆ ποδῶν minorū præcedit, Pro-
 τῆ διδυμῶν ἀστὴρ, πτω pus, quasi præpes, uoc-
 σαγαρεβύτη πρόπυς. οἱ catur. Quæ uerò in
 ἢ γὰρ τῶν καρκίνων νεφέ- Cancro nuberculā refe-
 λωσιδῆ συστροφῆ ἕοικὸς rūt, Præsepe uocāt. At
 τῶν, καλὸν τὴ φώτον. duæ quæ iuxta præse-
 οἱ ἢ πλεισίαν αὐτῶν δύο pe collocatæ sunt, Asel-
 ἀστέρων κείμνοι, ὅνοι li dicuntur. Prænitens
 προσσαγορεύονται. ὁ ἢ γὰρ autē sidus quod in cor-
 τῆ καρδίας τῆ λέοντος de leonis notatur, simili-
 κείμνοι λαμπρὸς ἀ- cū loco nomine leonis
 στήρ, ὁμονύμως τῶν πέ- cor dicitur: a nōnullis
 πῶ ἐφ' ἧ κείτη, καρδίας regia stella, q̄ qui sub
 λέοντος πτωσαγαρεβύ- ea nascūtur, regiam na-
 τη, ὑπὸ δὲ πινυρ βασι- tuitatē sint nacti. Sed
 λίσκος καλεῖται, ὅτι δὲ quæ in uirginis summa
 κῆσιμ οἱ πῶ τὸν τόπον τῆ του γηρόμνοι, Βα-
 σιλικὸν ἔχει τὸ γηρόμνιον, ὁ δὲ γὰρ ἀκρὰ τῆ
ἀρίστη

ἐπιπέτερεᾶ χειρὶ τᾷ πρῶθι
 κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ
 ἐκείνη, σάχους πρῶτα γο-
 ῦνται. ὃ δὲ πρῶτῃ τῇ δε-
 ξιᾷ τᾷ πρῶθι πρῶτον
 κείμενος ἀστὴρ ἰσχυρὸς
 ἐκείνη, πρῶτον τῆς ὀνομαζέ-
 ούται. οἱ δὲ γὰρ ἄκρα τῆ
 ἀριστερῆ χειρὶ τῷ ὕψος.
 ἄρα τέσσαρες ἀστὴρες,
 ἐκείνη καλεῖται. οἱ
 δὲ ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς με-
 ρῆς τῆς ἰχθύων κατὰ
 τὸ ἐξῆς κείμενοι ἀστὴ-
 ρες λίνωι πρῶτα γοῦ-
 ούται. εἰσὶ δὲ γὰρ μὲν
 τῶν νοτίων λίνω ἀστὴ-
 ρες θ. γὰρ δὲ τῶν βορείων
 λίνω ε. ὃ δὲ γὰρ ἄκρα
 τῶν λίνω κείμενος
 λαμπρὸς ἀστὴρ σὺν-
 δεσμος πρῶτα γοῦ-
 ούται. βόρεια δὲ ὄσταν,
 ὅσα

sinistra manu hæret,
 fulgida sanè stella, spi-
 cam nōmināt. Stellula
 uero quæ iuxta uirginis
 dextrā alā figitur, Pro-
 trigetes dicitur. At qua-
 tuor stellæ, quæ in sum-
 ma Aquarij dextra ui-
 suntur, Vrnæ nomē hæ-
 bent. Quæ uero à pisci
 um caudæ partib. sitæ
 deinceps sunt, græcè li-
 ni, latinè lineæ, uel, ut
 quibusdā placet, lineo-
 læ nuncupantur. Sunt
 itaque in austrina linea
 stellæ nouē, in septētri-
 onali quinque. Sed præ-
 fulgens sidus, quod in
 summa linea cōspicitur
 græcè syndesmos, lati-
 nè nodus nuncupatur.
 Septentrionalia sunt,
 ὅσα

ἦρα ᾤ τῷ ζωδίου κύκλῳ
 πρὸς ἀρκτῶν κῆτρ. ἔσι
 δεῦτέρῃ. ἢ μεγάλη ἀρ-
 κτῶν, ἀρκτῶν ἢ μι-
 κρά. δράκων, ὁ δὲ τῷ
 ἀρκτῶν ἀρκτῶν φύλαξ.
 σέφανος. γνὴ γόνασι.
 ὁ φιδῶν. ὁ φιδῶν. λύρα.
 ὁ φιδῶν. ὁ φιδῶν. ἀέτος. δέλ-
 φιδῶν. πρὸ τῶν ἵππων,
 καὶ ἵππαρχῶν ἵππων.
 κηφῶν. κασιπέπια.
 ἀνδρομέδα. πρῶτος.
 ἠνίοχος. δελτωτόν. κῆ-
 ὄντιον καπελεγμῆ-
 νος, ὑπὸ καλλιμα-
 χου Βιενίκης πλό-
 καμος. πάλιν δὲ κῆ-
 ὄντιον κασιπέπια πρῶ-
 τος, ἰδίας ἔχουσι πρῶ-
 τος κασιπέπια ὅλο-
 γηαίς ἐπὶ αὐτοῖς γινο-
 μένας ἱππομασίας.

ὁ μὲν

quæcūq; ad septena-
 nem signiferi situm-
 bēt. Sunt autē hęc
 samaior. Vrsamini-
 Draco, qui inter Vrsamini-
 locatur. Arctophylax.
 Corona. Engonasi-
 Serpētarius. Serpēs.
 ra. Avis. Sagitta. Aq-
 la. Delphinus. Pro-
 mehippi, hoc est pri-
 equi portio, iuxta H-
 parchū equus. Ceph-
 us. Casiopeia. Andro-
 meda. Perseus. Aurigi-
 Deltoton. et qui postea
 à Callimacho in astris
 relat⁹ est, Berenices ca-
 nis. In ijs rursum stelle
 quædã, ob notas quas-
 dam integras, quas in
 se cōtinēt, proprias ap-
 pellatiōes sunt sortitæ.

Nam

ἢ πλὴν γὰρ αὐτὰ μίσην τ' ἀρκτοφύλα
 κος κείμενος ἐπίσημος ἀστὴρ, ἀρκτῶρος ὀνομά-
 ζεται. ὃ δ' ἔπειτ' ἡ λύρα κείμενος λαμπρὸς ἀ-
 στὴρ, ὁμονύμως ὄλω τῷ ζώδιω λύρα πρῶτα γο-
 ρδύεται. οἱ δ' ἔπειτ' ἀριστερᾶ ἀκρᾶ
 χειρὶ τῷ πρῶτῳ κείμενοι ἀστῆρες, γοργό-
 νιοι καλεῖνται. οἱ δὲ ἔπειτ' ἀκρᾶ τῆς δεξιᾶς
 χειρὶ τῷ πρῶτῳ κείμενοι ἀστῆρες εἰσὶ
 πυκνοὶ καὶ μικροὶ, εἰς τὴν ἀρπύριαν κα-
 τασκρίζονται. ὃ δ' ἔπειτ' ὀωνύμων ὄμων
 τῷ ἡνιόχῳ κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, αὐξ
 πρῶτα γορδύεται. οἱ δ' ἔπειτ' ἀκρᾶ τῆς αὐτῆς
 χειρὸς ἀστῆρες κοιβῆριφοι καλεῖνται. νότια δὲ ὄστε
 ὅστε

Nā in signe sidus, quod supra media Arctophy-
 lacis crura iacet, Arcturus appellatur. Cla-
 ra autem stella, quæ iuxta Lyrā posita est, toti-
 us signi nomine Lyra dicitur. Quæ vero in
 Persei summa sinistra spectatur, Gorgoneæ
 nomē habet. Sed quæ in summa eius dextra
 notatur, stellulæ certè crebræ parvæq; falcē
 conficiūt. At illustre sidus, quod ī aurigæ sini-
 stro humero cernimus, Caprā nominam⁹. Di-
 as vero exiguas stellas quæ in summa eiusdem
 aurigæ manu signantur, Hædos dicimus.
 Austrina signa sunt,

ὅσα τῶν ζῳδίων κύ-
 κλα πρὸς μεσημβρίαν
 κεῖται. ἔσι δὲ τῆδε
 ὠρίων. πρὸ κύων. λα-
 γῶς. ἀργώ. ὕδρο-
 κρατῆρ. κέραι. κύν-
 ταιρ. θηρίον, ὃ κρα-
 τῆ ὁ κύνταιρ. θυρ-
 σολόχ, ὃμ κρατῆ ὁ
 κύνταιρ. θυμιατή-
 ριον. νόπ, ἰχθύς.
 κῆτ. ὕδωρ, τὸ ἀπὸ
 τοῦ ὕδροχόου. ποτα-
 μὸς ὁ τοῦ ὠρίων. νό-
 π, σίφαν, ἰσά-
 πινωρ δὲ ἕρανίσκ.
 πρὸ σαγορδύμεν,
 κερύκιορ καθ' ἵππαρ-
 χου. πάλιν δὲ καὶ γν
 τῶτοις πινὲς ἀστέροι
 ἰδίας ἔχουσι πρὸ σαγο-
 ρίας. ὁ μὲν γάρ γν τῶ
 πρὸ κύωνι ὡρ λαμπρὸς
 ἄσθρ,

quæcūq; ad meridiō
 lē signiferi partē sit
 posita. Eorum nomina
 hæc sunt. Orion. Pies-
 cyon. Lepus. Argo. πύ-
 dra. Cratera. Coru-
 Cētaurus. Fera, quæ ὠ-
 taurus tenet. Thyrsus
 chus quæ cētaurus pro-
 fert. Thuribulū. Amph
 nus piscis. Cetus. ἰχ-
 qua quæ ab aquario se-
 ditur. Flumen quod a
 Orione defluit. Austr
 lis corona, quā nōn nil
 uraniscū uocauerunt, a
 si à cælo diminuti uis
 declines: et iuxta Hip-
 parchū caduceus. In ἵπ-
 quoq; stellæ quædam
 propria sibi nomina uē-
 dicauerunt: quippe lucida
 stella quæ in Procyone
 cernitur,

ἰσκήρ, πρὸ κύων καλεῖ-
 ται. ὁ δὲ γὰρ τῶν σώμα-
 τιν τῶν κινῶν λαμπρῶς
 ἰσκήρ, ὅς ὀλοκῆ τῶν ἐ-
 πίτασιμ τῶν καυμα-
 τῶν ποιῆν, ὁμωνύμως
 ἰσκήρ τῶν ζωδίων, κύων
 ἐπελαγορδύεται. ὁ δὲ
 γὰρ ἀκρῶ τῶν πηλοα-
 λίων ἢ ἀργῶς κέμελος
 λαμπρῶς ἰσκήρ, κένω-
 ΒΘ ὀνομάζεται. ἔτος
 ἢ γὰρ ῥόδιον μόλις θιῶ-
 ρητός ὄστιμ, ἢ παντε-
 λῶς ἀφ' ὑψηλῶν τό-
 πων ὄρατός. γὰρ ἀλεξ-
 ανδρῆα δὲ ὄστι παντε-
 λῶς ἀφανής. σχεδὸν
 ἢ τέταρτον μέρος ζωδῖ-
 ον ἀπὸ τῶν ὀρίζοντος μετῶν
 εἰσμηλῶ φαίνεται.

Τέλος τῆς τῆς Πρό-
 κλα σφαίρας.

cernitur, Procyon ar-
 pellatur. Quæ merò in
 ore canis conspicuo
 splendore aspicitur,
 quodq; æstus incremen-
 ta secum afferre puta-
 tur, canis eodem, quo
 totum signum, nomine
 cēsetur. At sidus quod
 in summo Argus guber-
 naculo fulget, Cano-
 bus nominatur. Hic in
 Rhodo ægrè conspici-
 tur, aut certè ab editis
 locis. In Alexandria ne-
 rò prorsus non cerni-
 tur: utpote uix quarta
 signi portione supra ho-
 rizontem extante.

Finis Procli
 sphaerae.

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ

κυκλικῆς θεωρίας
μεθωριστῶν βίβλ.
βλίου α.

CLEOMEDE

circularis inspectioni
meteororum Liber I
Georgio Valla Platina
centino interprete.

ΟΥ κόσμον
πολλαχῶς λε
γομένον, ὃ νῦν

ἡμῖν λόγῳ ἑνεκῶς,
πρὸς τὸ ἡστὶ πλὴν δια-
κόσμησιν ὄσιν. ὅμ ὄρι-
ζονται ἄνω· Κόσμο

ὄσιν σύστημα ὄσιν ἕρανῶ
ἡ γῆς, ἡ τῶν ἡν τῶν
φύσεων. ὄσιν ἡ πᾶντα
μὲν τὰ σώματ' ἐμπρι

ἔχει, ὄσιν ἀπλῶς ἐ-
κτός αὐτῶ ἑαρχόντος,
ὄσιν ἡ ἑτέροις δεικνύτῃ.

λα πειρώσμεν ὄσιν
ἑν. ὄσιν ἡ δὴ ἄλλοι ἐκ
πρὸς, ἑα φύσεως αὐτῶ

δρακείως, ἀπείρου μὲν
ἡ

CVM mundus ma
tis dicatur m

dis, de mundana elega
tia nunc omnis nost
futura est oratio. Mun

dus est ex caelo, terra
que, nec non natura
que eis comprehen

tur, opificiū. Is corpon
cuncta comprehendu
nec extra ipsum (quen

admodum alibi demon
stratur) prorsus quic
quam est. Nō infinitus
sed definitus esse hinc

facile comprobatur, q
natura ipsum admini
stret: nec fieri possit, ut
infinitii

ide aut.
lib. de
mundo et
latonum

ο. α. β. γ.
β. α. β. γ.
α. β. γ. δ. ε.
α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ.

γὰρ ἑδενός φύσιν εἶν
 ἡλικατόν. διὲ γὰρ κα
 πακρατῆν τῆ φύσιν,
 ἡ πινός ὄξειν. ὅτι δὲ φύ
 σιν ἔχει τῆ διοικῆσαι
 καὶ τὸν, γνώριμον. πρῶ
 του μὲν, ἐκ τῆ τάξεως
 αὐτῆ γὰρ αὐτῆ μέρων. ἔ
 σπειτα ἐκ τῆ γινόμε
 των τάξεως. τρίτου, ἐκ
 τῆ συμπαθείας τῆ γὰρ
 αὐτῆ μέρων πρὸς ἄλ
 ληλα. τέταρτου, ἐκ τῆ
 ἑκάστη πρὸς τὴ πεπαι
 νῆς. καὶ λοιπὸν, ἐκ τῆ
 πάντων μεγαλοφειλα
 σίας τὰς παρέχει τὰς
 χρείας. ἀπὸρ ἰδία καὶ τῆ
 αὐτῆ μέρων φύσεών ἐστιν,
 ὡς φύσιν ἔχων ὁ κόσ
 μος τῆ διοικῆσαι, αὐ
 τὸς μὲν πεπαιδῆσαι, ἀ
 ναγκαῖον. Τὸ δὲ ἐκ τῆ
 αὐτῆ

infiniti ulla sit natura.
 naturam siquidē cuius
 est, oportet imperare.
 Quod uerò ipsum na
 tura administret, hinc
 facile datur intelligi.
 Primo ex eius partium
 serie, deinde ex pro
 creatorum ordine: ter
 tio ex cōmuni ad se in
 uicem partium, quæ in
 ipso includuntur, affe
 ctione: quarto, quod ad
aliquid sint singula pro
creata, & deniq; quod
 omnia in usus commo
 dissimos cedant, quæ
 peculiaris, & suarum
 singula sunt natura
 rum. Et perinde cum di
 stinctam naturam ha
 beat, ipsum terminatū
 esse necesse est. Extra
 ipsum

hoc uis.
 de partib;
 am. mat. c.

αὐτῷ κινῶν ὄξει, ἀπὸ
 παντός μερὸς εἰς ἀπει-
 ρον διήκον. τὰτα δὲ,
 τὸ μὲν ὑπὸ σώματι
 κατεχόμενον, τόπι
 καλεῖται. τὸ δὲ μὴ κα-
 τεχόμενον, κινῶν αὖ-
 τῷ. ὅτι δὲ μὲν κινῶν,
 διὰ βραχέων ὑπομνή-
 σονται. πᾶν σῶμα,
 ἢ πνιεῖν, ἀναγκασ-
 θη. ὅσα δὲ, γὰρ ὡς ὄξει, τὰ
 κατέχοντα αὐτῷ
 πεπληρωκότα, ἕτε-
 ρον εἶναι δὲ, ἀσώματον
 ὄν, καὶ οἶον ἀναφῆς.
 τὴν ἔν τοιαύτῳ ὑπό-
 στασιν, οἶαν τ' αὖ ὄσαν
 δεχέσθαι σῶμα καὶ
 κατέχεσθαι, κινῶν εἶναι
 φανή. ὅτι δὲ ἢ πνι-
 τοιάτω τὰ σώματα
 ὄξει, μάλιστα ὡς τῶν
 ὑδρά.

ipsum uero inane ma-
 que in infinitū pro-
 Huius quod quide-
 corpore cohibetur,
 cus nuncupatur: qu-
 autē nō cohibetur,
 ne. Quod uero sicut
 ne, paucis explic-
 mus. Omne corpus
 aliquo esse necesse
 Id aut in quo est ipse
 occupās & completū
 luid esse, ac plane ino-
 ruptū oportet, & tan-
 sub tactum non cadit
 Huiusmodi profecto
 bstantiam lociq; natu-
 ram, qualiscūq; sit, co-
 pus admittere & coh-
 bere, & inane esse pro-
 fitemur. Quod portū
 in eiusmodi aliquo sim-
 corpora, præcipuē in
 aquis,

δατάων, κὺ πάσης ῥι
 χράς ὁσίας, πάρεσιμ
 ρᾶν. ὁπόταν γὰρ ἐκ
 κούσας, ὑγρὸν ἔχοντος
 ὡς στερεόν τι γν' αὐτῷ
 τῷμα, ἀρωμῶν τὸ στερε
 ῶν, συμπίπτῃ τὸ ὑδαρ
 ὡδὶ τῶν ἴσθερμῶν τὸ
 πομ. καὶ ἔκ ἐπὶ ἡ αὐτῆ
 ἕξαρσις αὐτῷ φαίνεται,
 ἀλλὰ ἐλαττωρ, ὅσον ἴσθ
 ἕξαρθόντος τὸ μέγεθος
 ἡν. κὺ πάλιν, αὐτὸ εἰς πε
 πληρωμένον ὑγρῶ σκού
 ος, στερεόν τι ἐμβληθῆ,
 ποσῶτον ὑπὲρ χεῖτῃ ἴσθ
 ὑγρῶ, ὅσον ἴσθ ὁ ἴσθ ἐμ
 βληθόντος στερεῶ ὄγκος.
 ἔκ αὐτῶν τῶν συμβαί
 νοντος, εἰ μὴ ἐν πινὶ τὸ
 ὑγρὸν ὑπᾶρχε, πε
 πληρωμένον ὡς αὐτῷ
 κὺ οἴωτε ὄντι ὑπὸ σώ
 ματος

aquis, & omnium humida
 essentia, nobis par est
 intueri. Cum enim ex
 vase humorem conti
 nente, solidumque ali
 quod in se corpus, &
 solidum sustulerimus,
 collabitur aqua in sub
 lati locum, neque am
 plius hæc apparet ele
 uatio, sed minor, quan
 ta sublata rei fuerit
 magnitudo. Rursusq;
 si in vas humore re
 pletum, solidū aliquod
 immittatur, tantum hu
 moris exundat super
 flui, quantum solidita
 mor fuerit iniecti. Ne
 que id accideret, nisi
 in aliquo humor ipsum
 replens extitisset, &
 qualicumque a corpo
 re occu

ματος κατέχευται. τὸ δὲ ὁμοιον κὶ αὐτὸ ἄεθ' ἰσχυρῶς ὑποληπτόν. κὶ γὰρ ὅθις ἀζωοῦται ἐκ τῆς κατεχομένου ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ὅποταν στερεῶν κατελαμβάνη αὐτόν. ὅταν γὰρ εἰς τὸ σκεῦος ἐγχέομεν τι, ἀντιλαμβάνομεθα ἀζιόντες τὰς ἐν αὐτῷ πνεύματα. κὶ μάλιστα, ὅταν σκεῦος ἔχει τὸ σῶμα. κὶ μὴ κὶ τὸ κόσμον αὐτὸ, διωκόμεθα ἐπινοῆσαι, κρινωνόμενον ἐκ τοῦ τόπου, ὃν νῦν τυγχάνει κατεληφώς. ταῦτα δὲ αὐτὸ τῆς μεταβάσει. σωεπινοῶμενον τὸν γε ἀφελειφθέντες τόπον κενόν ὄντα, κὶ εἰς ὃν μετέσκη κατεληφόμενον καὶ κατεχομένου ἰσχυρῶς αὐτό.

re occuparetur. Idem vero est in aere fieri existimandum est. is namque ex loco ipsum comprehendente extruditur, cum à solido aliquo comprehendetur. Cum igitur in has aliquod quippiam infundimus, ex ipso flatum sentimus euadentem, praecipue cum oris fuerit angusti. Enimvero mundum quoque ex loco motum possumus intelligere, quem nunc occupavit. Hoc nimirum eius transitu relictum comprehendemus locum esse inane, est in quem occupatum comprehensumque à sese transierit,

ἢ ἄν εἴη κενόν
 ἢ πληρωμένον. εἰ δὲ
 πῦρ ἀναλύεται ἢ
 ἰσῆσαι ἑστίαι, ὡς τοῖς χα-
 λκῶσι τοῖς φυσικῶν
 ἰσοκεί, ἀνάγκη πλέον ἢ
 λεπτεροπλασίονα τόπον
 καταλαμβάνειν.
 ἢ ἰσῆσαι ἢ τὰ εἰς αἰθέρῃ
 ἢ ἀθυμιώμενα ἢ σφαι-
 ρῶν σώματων. ὁ τοίνυν
 ἐκ τῆ ἐκπύρωσιν ὑπὸ
 ἑστίαις ἐκχεομένης κα-
 ταλαμβάνοντος τό-
 πος, νῦν κενός ἔστι. ὁ δὲ
 γὰρ γὰρ σώματος αὐτῶν
 ἢ πληρωκός. εἰ δὲ
 φήσιν τις μὴ γίνεσθαι ἐκ
 πύρωσιν, ὁ δὲ μὴ πρὸς τὸ
 μὴ εἶν κενόν ἠναγκά-
 σται τὸ τοῖσδε. ἢ γὰρ
 εἰ μόνον ἐπινοήσομεν
 χρομῶν τὴν ἑστίαν,
 καὶ

is certe fuerit inane re-
 pletum. Quod si etiam
 in ignem omnis resol-
 uatur essentia, quemad-
 modum incūdissumis mi-
 sum est Physicis, locum
 plusquā decies millies
 ipsum occupasse neces-
 se est, quemadmodū in
 vaporem corpora exha-
 lant solida. Qui igitur
 in conflagratione ex ef-
 fusa occupatus est es-
 sentia, locus nunc ina-
 nis est, nullo ipsum
 complente corpore.
 Quod si quis occurrat,
 conflagrationem fieri
 nullam, is inane non
 esse eo modo, minimē
 controuersatur: nam
 si profusam modo in-
 telligamus essentiam,
 ultraq;

καὶ ὡδὶ πλείον ἐκτενο
 μύλω, ἔσθλός αὐτῆ
 πρὸς τὴν τοιαύτην ἔ-
 κτασιν ἐμποδίων γῆν.
 ὅτι δυναμὴς, αὐτὸ αὐ-
 τῶν, εἰς ὃ τῆ ἐπινοίας
 χωροῖα ἢ τὴν ἔκτα-
 σιν, κινήσιν αὐ εἶν. ὡσ-
 πότε ἀμέλει καὶ τὸ νῦν
 καταχόμενον ἀπ' αὐ-
 τῆ, κινήσιν ὅτι πεπλα-
 ρωμένη. ὅθον οἱ λέ-
 γοντες ἔφω τὸ κόσ-
 μος μηδὲν εἶν, φλυα-
 ρῶσιν. αὐτὸ τῶν, ὃ μη-
 δὲν καλοῦσι, οὐδὲν
 πρὸς χρομὴν τῆ ἔσθλα
 ἐμποδίων δυνάται
 εἶναι, ὡσε ἐπιλήψε-
 ται τινὸς χρομὴν ἢ ἔ-
 σθλα. καὶ τὸ ἐκάστοτε ἢ
 τὴν χύσιν ἐπιλαμ-
 βανόμενον ἔπ' αὐτῆ,
 πληρω.

ultraque protensam,
 nulla obuia, quae
 lem extensionem pro-
 hibere, id ipsum
 quod opinione sece-
 rit, in extensione in-
 ne fuerit: quemadmo-
 dum si curae sit pro-
 quoque nosse ab ipso
 occupatum inane con-
 pletum fuerit. Quoniam
obrem nugas agunt
qui extra mundum
nihil esse aiunt. Idem
nim ipsum, quod
nihil uocant, nulla
effusam essentiam con-
tra stando poterit pro-
hibere. Proinde de
 cuius effusa assum-
 tur essentia, et ab
 ipsa quoduis natural-
 ter comprehensum, et
 existit.

οὐδὲν
 καὶ οὐδὲν
 οὐδὲν
 οὐδὲν
 οὐδὲν

πληρωθῆσεται ὑπὸ τῆς
 επιλαμβανόντος. καὶ
 γνήσεται τόπος, ὡς
 ἔστι, κενόν ὑπὸ
 σώματος καταχόμε-
 νον, καὶ πεπληρω-
 μένον. ὅταν ἔν πάλιν
 μεταλλάξῃς τὴν οὐ-
 ραν, καὶ εἰς ἐλάττω-
 σα ὄγκου συναγομέ-
 νης, κενόν γνήσεται.
 ὅταν τοίνυν ἔσῃ τὸ
 σώμα δεξιόμηνον, οὐ-
 ρας καὶ τὸ οἶον τε δε-
 ξιαδὲ σώμα. ὅταν δὲ ὁ
 κενὸν καὶ πληρωθῆσεται
 ὑπὸ σώματος οἶον τε,
 κενόν ἔσῃ. ἀνάγκη τοίνυν
 εἶναι ἵνα ὑπόστασις καὶ
 οὐσία. ἔστι δὲ ἀπλοτάτη αὐ-
 τῶν ἐπίνοια, ἀσωμάτως τε
 καὶ ἀναφῶς ὄντος, καὶ ὅτε
 χῆμα

existimante comple-
 bitur, eius que fiet lo-
 cus, quod est inane,
 à loco occupatum ac
 completum. Id por-
 tò correpta essentia,
 et in acervum con-
 ducta minorem, fiet
 inane. Quemadmo-
 dum igitur est qui p-
 ripiam quod corpus sus-
 cipiat, ita etiam possi-
 bile est corpus susci-
 pere. Id autem quod
 compleri, planeq; oc-
 cupari à corpore pos-
 sit, est inane. Ali-
 quam itaq; inanis sub-
 stantiam esse neces-
 se est. Est sanè eius o-
 pinatio simplicissima,
 cum sit corporis et
 tactus expert, neque
 d figuram

σχῆμα ἔχοντες, ὅτε
 σχηματιζομένης, οὔτε
 τι πάχοντες, οὔτε
 παιδῶντες, ἀπλῶς δὲ
 σῶμα δέχεσθαι οἴσθε
 ὄντες. τοιοῦτον δὲ
 ὑπερέχου τὸ ἕνθον, ὃν
 μὲν ἔστι κόσμῳ, ὃ δὲ
 ὅλως ὄσι. διήλων δὲ ἐκ
 τῶν φαινομένων. εἰ γὰρ
 μὴ συμφυῆς ὑπερέχον
 ἢ τῶν ὅλων ἔσις, ἔτ'
 αὖ ὑπὸ φύσεως οἴον
 τ' ἢν συνεχέσθαι καὶ
 διακείσθαι τὸν κόσ-
 μου, ὅτε τῶν μερῶν αὐ-
 τῶν συμπάθειά τις αὖ
 ἢν πρὸς ἀλλήλα, ὃ δὲ
 μὴ ὑφ' ἐνός τόπου
 συνεχόμενον τῶν κόσ-
 μου διηλασίῃ. καὶ τῶν
 πνεύματων μὴ διό-
 λω ὄντες συμφυῆς,
 οἴοντες

figuram habens, et
 figurati, nec partem
 quicquam, neque facti-
 tis, sed simpliciter
 corpus excipientis, non
 existentis. Tale
 est inane. In
 do autem prorsus non
 ex eis quæ apparen-
 cet nobis perspicitur.
 Nam si non in totis
 gnita horum fuisset
 ua, fieri non potu-
 it a natura contineri
 tur, ac administrari
 mundus: neque
 partium ad se inimi-
 quæ etiam foret com-
 municatio, neque ab
 loco, quem mundus
 comprehendat, ex-
 ritu, qui omnifera
 am cognatus non
 potu-

οὐκ ἔστιν ἡμῶν ὄραμα
 ἔκδοσις. μεταξὺ γὰρ
 τῶν λεγόμενων, ὅτι
 οὐδὲν αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν
 αἰσθησῶν. τὰτε σε-
 ῖσμα τῶν σκευῶν πε-
 πτυγμένα ἐν τοῖς
 ὁμοῖς, ἐπιμπλαυτο-
 ῦν διὰ τῶν λεγόμενων,
 ὅτι αἰσθησῶν πρὸς ἐπιπύον-
 τος. νῦν ἡ δὲ γίνεται τῶ
 τοῦ διὰ τὸ πλήρη αἴθερος
 ἢ αὐτὰ, καὶ ὅτι μὴ
 αἰσθησῶν ἐκβληθῆναι,
 ὅτι τὸ ὑπὸ τῶ ὁμοῖ-
 οῦ πρὸς αἰσθησῶν τὰ σώμα-
 τὰ αὐτῶν. ἔτι ἡ μυρία ἔστι
 ἔτι, δι' ὧν ὅτι δὲ εἰκνύ-
 πρὸς αὐτῶν νῦν λέγειν ἐπε-
 ἀναγκαῖον. ὅτι μὴ τῶ
 κόσμου λεγόμεν ἔστι αἰσθη-
 νατοῦ. αἰσθησῶν ἢ ἐν
 οἱ ἀπὸ τῶ αἰσθησῶν, ὅτι

ἔτι

potuisset à nobis spe-
 ctari vel audiri. inter-
 iectis namque inanita-
 tibus, ab ipsis sensus
 inhiherentur. Angu-
 stissimi quoque oris nasa
 in aquis subuersa, per
 aquæ influentis inani-
 tates implerentur. Ac
 id non fit, quòd aëre
 compleantur, qui e-
 rumpere, plane que
 euadere non potest,
 quòd ipsorum ora ab
 aqua obsideantur. suntque
 infinita alia, de qui-
 bus dicere necesse
 non est, quibus id
 demonstratur. In mun-
 do ergo intane esse,
 impossibile est. At
 Aristoteles, & eius se-

d 2 extra

ἔξω τοῦ κόσμου κενόν
 ἢ λατάνη. ἢ γὰρ
 ἔστιν ἡ κενὸν ἀγ-
 γήνην ἢ αἰσθητὸν. ἢ
 ἔξω δὲ τῆς κενότητος ἢ αἰσθη-
 τῶν ἢ οὐδὲ
 κενόν. ἢ δὲ δὲ οὐδὲ
 οὐδὲ, καὶ ὁμοίωτατον,
 ὡς ἂ τις λέγοι, ἐπεὶ οὐ
 τις ξηρὸς καὶ ἀν-
 ἄρῳ τῶπις εἶναι ὕ-
 διωρ ἢ χ αἰνῶν, ἀδύνα-
 τόν εἶναι ἢ σκεδῶν ὕ-
 διωρ διὰ ξηρῶν ὁ αἰσθη-
 τῶν. εἰδὲν ἢ οὐδὲ, ὅτι
 τὸ ἀγγήνην σώματα δὲ
 χῶς λέγεται. τὸ μὲν ἢ
 χῶς σώμα, καὶ πρὸ
 πλητὸ μὲν ἢ οὐδὲ.
 ἢ δὲ, αἰνῶν ἀδύνα-
 τόν εἶναι. ἀλλὰ φε-
 σίη, εἰ ἔξω τοῦ κόσ-
 μου κενόν, ἐφάρτετο αὐ-
 τῷ αἰ-

extra mūdū inane esse
 conenderūt. Oportet
 enim inquit eius fa-
 cti omni philosophia ma-
 ne corporis uis esse.
 Atqui ex ra mūdū cor-
 pus est nullū, et per n-
 de ne qdē in me. Quod
Janē subinsulsum, simul
limūq; est ut si quispiā
dicat: quia in aridis, et
aqua carētib. locis aqua
esse nō potest, ne quidē
uas, quod aquam possit
excipere. Nos ergo la-
 tere non debet, uas cor-
 poris duobus dici mo-
 dis: uno, cum corpus
 habet à quo imbutur:
 altero, quod potest cor-
 pus excipere. Verūm
 aiunt: Si extra mun-
 dum sit inane, seretur
 per

δι' αὐτὸ ὁ κόσμος, ὅ-
 σπερ ἔχει τὸ συνεχόμε-
 νον καὶ ὑπερέχει αὐ-
 τὸν διωνύμου φιλο-
 μῶν δέ, ὅτι ἀδιώκτου
 φέρεται διὰ τῆς κινή-
 σης ἐνδύει γὰρ αὐτὸ τὸ ἐ-
 σωτὸ μίσην, καὶ ὅσοι
 ἔχει κατὰ, ὅπως ἐνδύ-
 κη. εἰ γὰρ μὴ τὸ αὐτὸ
 μίσην εἶχεν ὁ κόσμος
 καὶ κατὰ, ἐφόρει αὐ-
 τὸν ὁ κόσμος ἴσα τῷ κε-
 νοῦ. ὡς δὲ ἀχθῆσεται
 ἐν τῷ λόγῳ τῷ πῶδι
 τὸ αὐτὸ μίσην φι-
 ρῆς. λέγεται καὶ κῆ-
 νο ἴσα αὐτῶν, ὡς εἰ ἢ
 ἔξω τῷ κόσμῳ κινήσῃ,
 χρομῶν δι' αὐτὸν ἢ
 οὐσία, ἐπ' ἀπει-
 ρον διεσκοιλάθη καὶ
 ἐσκοιπίθη. ἀλλὰ
 φησὶ μὲν

per ipsum mundus, ni-
 hil habendo quod con-
 tineat, quodq; ipsum
 possit suscipere. Qui-
 bus respondemus, fieri
 non posse, ut per inane
 deferatur, quando qui-
 dē ad suū uergit mediū,
 idq; habet deorsum quò
 uergit. Nisi enim id me-
 diū habeat mundus, et
 deorsum, feretur deor-
 sum per inane mūdus:
 quemadmodū in orati-
 one quæ est de meatu ad
 medium, demonstrabi-
 tur. Et illud quoque ab
 eadē dicitur factione:
 Quod si extra mun-
 dum sit inane, fusa per
 ipsum essentia in in-
 finitum dispergeretur,
 atq; dispesceretur. Cui

φησὶ μὲν, ὡς μὴ δὲ τῷ
 το δυνάσθαι παθεῖν.
 ἔξω γὰρ ἔχει τὴν σὺν
 ἔχουσαν αὐτῷ, καὶ
 σωτηρῶσαν. καὶ τὸ
 μὲν πῶδε ἔχον αὐτῷ
 λεγόν, ὁ δὲ ποιῶν. αὐ-
 τῇ δὲ ὑπερβαλλόντι
 δυνασθαι χρωμένη,
 σωτηρῶν ἑαυτῷ συ-
 σθησῶν τε, καὶ πέ-
 λην χρωμένη ἐν αὐτῷ
 ἢ τὰς φυσικὰς αὐτῆ
 μεταβολὰς, ἄλλοτε
 μὲν εἰς πῦρ χρωμένη,
 ἄλλοτε ὑπὲρ κοσμο-
 γονίαν ὀρμῶσα. δύ-
 ναις δὲ καὶ τὸ λέγειν
 αὐτῶν, ὅτι εἰ ἔξω ἢ κόσ-
 μος λεγόν, ὅστις, ὅσοι ἄ-
 πειρον εἶναι δεῖσσαι.
 εἰ δὲ ἄπειρον ὄντι, τὸ
 ἔξω τοῦ κόσμου λεγόν,
 καὶ

occurrimus, ne id qui-
 dem posse pati. Habi-
 tum siquidem habet,
 qui ipsam continet, at-
 que agglutinat, ac i-
 psam comprehendens
 inane facit nihil. Hæc
 potestate eximia uten-
 do, se conseruat cor-
 ripiendo, ac rursus in
 se effundendo, iuxta
 suas naturales muta-
 tiones aliquando in
 ignem effundens, ali-
 quando in mundanam
 concitata genituram.
 Insulsum etiam est,
 quod aiunt, si extra
 mundum sit inane,
 id infinitum esse o-
 pus sit. Quod si
 infinitum sit extra
 mundum inane, e-
 tiam

καὶ σώματα ἄπειρα
 εἶναι δὲ ἴσως. ὃ γὰρ ἀπο-
 λύσει τῆς ἄπειρας
 ῥίψι, καὶ σώμα ἄπειρον
 εἶναι. ἢ μὲν γὰρ τὸ λεγόν
 ἐπίνοια ὁδωμένη ἵατα
 λήγει. γὰρ δὲ τῆς τῶ σώ-
 ματος γνώσεως, οὐδὲν κῆ-
 ρὸν πεπερασμένον πε-
 εἶχεται, καὶ οὐδὲν
 δυνάσται ἐξῆς ἄπειρος
 εἶναι. πῶς γὰρ αὐτὸ δυν-
 ναιεῖν τὸ ἄπειρον ὄν,
 ὑπὸ πινθη ἔχεται; λέ-
 γεται δὲ καὶ ἐπὶ τὰ ἀπὸ
 αὐτῶν ὁμοία. ὅτι μὲν
 εἶναι ἔξω τῆς κόσμου λεγόν
 εἶναι ἀναγκάσιον, γνώ-
 ευσιν διὰ τῶν πρὸς α-
 ποδείξεσιν γινώσκων. ὅτι
 δὲ αὐτὸ ἀπὸ παντὸς μέ-
 γρους εἰς ἄπειρον διή-
 κησιν αὐτὸ ἀναγκασίον
 ὅτι,

tiam infinita corpora
 esse oportebit. Nō enim
 de inani ambiguitatem
 cōsequitur, corpus esse
 infinitum: nam de ina-
 ni opinio nusquam esse
 desinit, at in corporis
 notione illico etiā ter-
 minatū cōprehēditur,
 nihilq; potest habitus
 infiniti esse, quo pacto
 potuerit quod sit infini-
 tum ab aliquo cohibe-
 ri? Dicuntur aut̄ etiam
 alia nonnulla ab ipsis
 similia. Quod igitur
 extra mundum inane
 esse necesse sit, ex his
 quæ demonstrata sunt,
 deprehenditur. Quod
 uerò id ab omni parte
 in infinitum penetret,
 maximè necessarium
 d 4 est.

ὅτι, διὰ τὸ τὴν ἕκαστα
 μάθειμεν πᾶν τὸ πε-
 πέρασμένον εἰς ἑτέρο-
 γον πέρα τῶτος, καὶ ὁ
 ὄχι ἐτέρον ἢ πέρα τῶ-
 μένος, οἷον οὐθὺς ἐν τοῖς
 αἰσῶσι ὁ αἶψα πέρα τῶ με-
 νου, εἰς ἑτέρο γένος ἕκασ-
 τα λήγει, τὸν τε αἰθέ-
 ρα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ὁμοί-
 ως ὁ αἰθήρ, εἰς τε τὸν
 αἴθρα καὶ τὸ ἕρπον. καὶ τὸ
 ὕδωρ, εἰς τε πλὴν γλῶ-
 κκαί τὸν αἰθήρα. Ὁ δὲ γῆ,
 εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ὁμοί-
 ως τὰ ἡμῶν τέρτα σώμα-
 τα, εἰς ἑτέρο γένος πε-
 ράτῃ, τῆ ἐπιφανέσων
 αἰσώματα τὸν ὕπερ. ἀναγ-
 καίου πίνυμ, καὶ εἰ τὸ
 πῶδεχον, τὸν κόσμον
 ἕρπον πέρα τῶτος. ἀλ-
 λὰ μὴ ἀπερῶν ὄχι,

εἰς

est. Hincq; didicerimus
 omne terminatum in al-
 terius generis aliud ter-
 minatur, quodque a-
 l. u. l. a terminatio est,
 ut statim in cunctis aër
 terminatus, in alterius
 generis aliud desinit,
 aëthera & aquam. iti-
 dem aëther in aëra, &
 caelum: & aqua in
 terram, & aërem;
 & terra in aquam,
 & aërem. Et simi-
 luer nostra corpora
 in alterius generis a-
 liud terminantur, su-
 perficiemq; quæ cor-
 poris expers est. Ne-
 cesse igitur etiam, si
 mundum comprehen-
 dens inane termina-
 tur, ut non sit infinitum

in

το igne

εἰς ἑτέροζῆτους καταλή
 γειν αὐτό. ἔστιν ἡ γένε
 σιν ἑτέροζῆτους ἐπινοῶ
 σαι τὸ λεγόν, εἰς ὃ κατα
 τάλῃται. ἀπειρον ἀρῶ
 ὄσιν. εἰ γὰρ καὶ ἐπινοῶ
 οὐκ ἔστιν ἑτέροζῆτους ἢ
 λεγόν, εἰς ὃ πρόρατω δὴ
 σερ, δεῖσαι τῶν καὶ
 πεπληρωμένων εἶναι,
 καὶ τὸ πεπληρωκὸς
 γνήσιεται σώμα. καὶ
 ἔτις ἔξω τῷ κόσμῳ
 σώμα εἶν δεῖσαι, ὅτι
 ὁ φυσικὸς οὐκ ἔστι
 γαρδύει λόγῳ, πέν
 τῶν γε σωμάτων ὑ
 πὸ τῷ κόσμῳ πᾶσι
 εχρημένῳ. ἀφ' ὧν
 γνώριμον, ὡς ἔχ γν
 δίχεται πρόρατω δαί
 που τὸ ἔξω λεγόν.
 ἀπειρον ἀρῶ ὄσιν. καὶ μὴ, ὡσπερ πᾶν τὸ πε

in alterius generis a
 liud desinere. Aiqui
 nihil est alterius gene
 ris aliud ab inani co
 gnoscere, in quod de
 sinat. Infinitum ergo
 est. Nam si norimus
 quicquam alterius ge
 neris aliud ab inani in
 quod terminabitur, id
 completum est. opus
 erit : quod que com
 plexit, ratio non pro
 nunciat cunctorum
 corporum à mundo
 comprehensorum, à
 quibus cognitum non
 contingere, ut uspi
 am terminetur, quod
 extra est inane. In
 finitum ergo est. Præ
 terea ut omne termi

πεπερασμένον, ἕξω πινθησίου πειρασμένον ὑπονοῦνται (εἰ δὲ μὴ, ἔσθ' αὖ ἐν πεπερασμένον) ἔτι καὶ εἰ τὸ λεγόν πεπερασσαι, ὑπό πινθησίου αὐτὸ πειρασθέναι ἀναγκαῖον. τί αὖ ἐν ἐν ἑαυτῷ; σῶμα; ἔσθ' ἀνάγκη, ἐπεὶ μηδὲν ἔξω τοῦ κόσμου σῶμα, εἰ δὲ καὶ εἰς τί, πάλιν ἑαυτῷ πεπερασμένον ἕξω λεγόν, πειρασθέναι δεῖται τὸ λεγόν. εἰ καὶ ἑαυτῷ πάλιν μὴ ἔσαι ἀπειρον, ἕξω ἐτέρου σώματος αὖ πειρασθέναι. ὁ πειρασθέναι αὐτὸ, πάλιν ἕξω λεγόν ἐτέρου πειρασθέναι αὖ, καὶ αὐτόγε πειρασθέναι ἕξω ὀφείλου.

καὶ

nam, ab aliquo comprehensum intelligitur. Quod si minus, ne qui dem fuerit terminatum. Ita etiam si inane ab aliquo terminetur, ipsum comprehendi necesse est. Quid nā igitur id fuerit? corpus ne? at id fieri nō potest, quia nullum extra mundū corpus. Quod si etiam ali quod sit, rursus id finitum ab inani comprehendi oportebit. Ac id por tō inane, si non erit infinitum, ab alio corpore comprehenditur. quod etiam ipsum rursus ab alio inani comprehendatur necesse est, & ipsum habere extrema oportuit.

ατq;

καὶ τῶν μίξις ἀπέ-
 ρου. καὶ οὕτως, σώ-
 ματα γρηύσεται καὶ
 κατὰ πλῆθος καὶ κα-
 τὰ μέγεθος, ἀπειρα.
 ὧν οὐδὲν ἔστι δύνα-
 τος, ὥστε ἐπιπεπόρα-
 σαι τὸ ἔξω τῷ κόσμῳ
 λεγόν, καὶ πάντως
 ὑπὸ τινος περιέχε-
 ται, ὑπὸ σώματι
 δὲ οὐ περιέχεται, ὑ-
 πὸ ἀσώματου περιέ-
 χοιτο αὐτῷ. τί αὖ ἐν εἰς
 τῶν; χρόνος; ἐπιφά-
 νεια; λεκτέον, ἑτέρωθεν
 τι ἔνθα παραπλησί-
 ων. ἀλλ' οὐκ εὐλο-
 γοῦν ὑπὸ τινος τού-
 των περιέχεσθαι τὸ
 λεγόν. δεῖσσι τοί-
 νυ αἴτιον λεγόν εἶναι,
 τὸ περιέχον αὐτό.

καὶ

atq; hoc in infinitum
 usq;. Et perinde corpo-
 ra fuerint & multitudine
 & magnitudine in-
 finita, quorū neutrum
 esse potest. Proinde si
 terminatū est quod e-
 xtra mundū inane, &
 omnino ab aliquo com-
 prehēditur, à corpore
 autem non cōprehendi-
 tur, ab incorporato ita-
 que comprehendatur.
 Quod' nā igitur id erit?
 tēpus'ne? an superfici-
 es? dicendū utiq; est ali-
 quid huiusmodi. At id
 dicere rectē nō possis,
 ab aliquo horū inquam
 inane comprehendī.
 Opus igitur erit, aliud
 esse inane, quod i-
 psum comprehendat,

ε

καὶ ἄλλοι ὑφ' ἑτέρω πε-
 ριέχονται δέιστοι, ἔκ ὧν
 ἀπειροῦ. καὶ ἄλλοι ὑφ'
 ἑτέρω, μέγιστος ἀπείρου.
 καὶ ἔτι, μὴ θέλον-
 τες ἀπειροῦ ἀρλιπείῳ
 τὸ ἔξω τοῦ κόσμου λε-
 γόν, εἰς ἀνάγκην πε-
 ρισσομένην, τὸ ἀπεί-
 ρου ἑτερότητας ἀπο-
 λιπείῳ λεγόντων. ὅπου
 ἑκάστης ἀτοπίαν ἔχο-
 μένου ὄσιν. ἀναγκαῖον
 τοίνυν ὁμολογεῖν ἡμᾶς,
 ἀπειροῦ εἶναι, τὸ ἔξω
 τοῦ κόσμου λεγόντων. ἄ-
 πειροῦ τοίνυν ἅμα ἰσ-
 ᾠώματος ὧν, οὔτε
 ἄνω ὧν πᾶσι, οὔτε
 κάτω, οὔτε ἔμπρο-
 σθεν, ἔτε ὀπίσθεν, ἔτε
 ἐκ δεξιῶν, οὔτε ἐξ ἐπι-
 ωνύμων, οὔτε μέσσην.

αὐτὰς.

Et hoc ab alio compre-
 hendi opus erit, quod
 non sit infinitū, hocq;
 ab alio, in infinitum
 usq;. Atq; ita qui nolue-
 rint infinitum dicere
 extra mundum inane,
 in necessitatem decur-
 rent infiniti, inaniam
 relinquendo alienas
 essentias: quod extre-
 mam habet absurdita-
 tem. Necessse igitur est
 nobis confiteri, infini-
 tum extra mundum
 inane esse. Cum igitur
 infinitum sit, et
 corporis expers, neq;
 quicquam sursum ha-
 bet, neque infra, neque
 ante, neq; pone, neque
 dextrorsum, neque le-
 vorsum, neq; medium.

He

α. β. γ. δ. ε. ζ.
 διὰ τὸν ἰσ-
 ᾠώματος

αὐταὶ γὰρ αἱ χεῖρες
 εἰ πρὸς ὄνα, ποδὶ σώμα
 τα θεωρεῖν τῷ. ὡς ποδὶ
 μὲν τὸ λεγόνον ὁδὸς μία
 αὐτῶν ἵσταρχαι. αὐτὸς
 δὲ ὁ κόσμος, σώμα ὄν,
 ἔχει τὴν κῆ ἀνω κῆ καίω,
 κῆ τὰς λοιπὰς χεῖρας
 ἀναγκαίως. ἐμπροσθια
 μὲν ὄν, τὰ πρὸς τῷ δ' ὄ
 σει φασὶν εἶναι αὐτῷ. ὡς
 ἂν δύοισιν ἔχει τὴν ὄρ
 μιν. ὁπίθια ἢ τὰ πρὸς
 τῷ ἀνατολῆ. ἀπὸ τού
 τω γὰρ ἐπὶ τὰ πρόσθην
 πρόσεισιν. ὄθην δὲ φια
 μὲν αὐτῷ, τὰ πρὸς ἀρ
 κῆτον. ἑνώνημα δὲ, τὰ
 πρὸς μεσημβρίαν γε
 νήσεται. καὶ αὐταὶ
 μὲν αἱ χεῖρες αὐτοῦ,
 οὐδὲν ἔχουσι ἀσα
 φείς. αἱ δὲ λοιπαὶ
 χεῖρας

Hæ namque habitudi
 nes, quæ sunt septem,
 de corporibus inspi
 ciuntur, quarum nul
 la circa inane est. Ipse
 autem mundus cum
 sit corpus, habet ali
 quid supra, & infra,
 reliquasq; necessariò
 habitudines. Anteriora,
 quæ ad occasum
 ipsius esse aiunt, quia
 ad occasum impulsum
 habet. Posteriora ve
 rò ad ortum: ab eis nan
 que in anteriora pro
 cedit; unde eius dex
 tera ad septentrio
 nem, læva uerò ad me
 ridiem erunt. Atque
 hæ quidem ipsius ha
 bitudines nihil occul
 tum habēt. At reliquæ
 habitu-

χίσεις, πολλῶν πρὸς
 χου παραχλῶ τοῖς πα
 λαοτέροις τ' φυσικῶν.
 καὶ πλείεκα γέγονε διὰ
 τοῦ τόπου διαπρώμα
 τα, ὃ δὲ δεικνύσιν ἑ
 πισῆσαι, ὅτι ἐν τῷ
 κόσμῳ σφαιρικῶν τῶν
 χήματα ὄντι, καὶ τῷ Μ
 ἀπὸ παντὸς αὐτῶ, τὸ
 μισοτάτων εἶν' ἀνεγκά
 ου. ἀλλ' οὐδὲ, τὸ ἀπὸ πάν
 τος τ' μίση ὑπὲρ τὰ πρὸ
 βρατα, καὶ τ' ἐπιφανεί
 αν αὐτῶ τ' σφαιρας δι
 ἡκου, συμπίπτουσιν τ'
 δύο χίσεων ἐν αὐτῶ,
 καὶ τ' αὐτ' μίση τε, καὶ
 καὶ τῷ ὑπάρχοντος, ὑπὲρ
 Μ τ' ἀρμεμκισμένων

cum duas
 nset in ea
 esse habet
 nes. aliter
 is. de celo
 1.2.

καὶ τὸ χήμα σωματῶν
 διασταμῶν ὄντων. ὑπὲρ
 τ' σφαιρικῶν ὁδωμῶν, ἀλλὰ συμπίπτουσιν

habitudines multam an
 tiquis Physicis præbue
 re molestiam, multiq;
 per locum facti dila
 psus sunt, cum nosse
 non possent in mun
 do globosa figuræ, in
 fra quidem ab ipsius
 toto medioximum esse
 necessarium, sursum
 autem à totius medio
 ad extrema, ipsius que
 superficiem penetrans:
 conuenientibus dua
 bus habitudinibus in
 ipso, & eiusdem me
 dio, & infra existen
 te. In profusis figu
 ra corporibus his di
 stinctis, in globosis
 autem nequaquam,
 sed conuenientibus

ἀλλὰ συμπίπτουσιν

τῶν δύο χείσεων, νόδιον
 γὰρ ἀναγκαῖον ἀπὸ τῆς
 ἐπιφανείας αὐτῆς τὸ ἴσον
 τῶν μέσων ταῖς σφαιρι-
 καῖς τῶν ἕξτων. καὶ ὅτω
 κείτω αὐτὰς ἔχει ταῦ-
 τα, εἰς ἃ νερόν κασιγ-
 ταυτὸν ἐν τῷ τῶν νόσι-
 μω συμβιβαστικῶς, σφαι-
 ρικῶς καὶ τὸ γῆμα ὄντι.
 ὅτι τὸ αὐτὸ γίνεται κεί-
 τω, καὶ μέσων αὐτῶν εἰς
 ταυτὸ τῶν χείσεων τέ-
 των συμπιπῆσων γὰρ
 αὐτῶν. ὅθεν δὲ πλο-
 γουμένως μὲν γῆσι
 χθίσεται γὰρ τῶν ποδῶν
 τῆς αὐτῆς τῶν μέσων φο-
 ρῆς λόγῳ. νῦν δὲ ἀπὸ
 αὐτῶν τῶν καὶ πλὴν αἰ-
 ῶδων φανταζομένων
 ἡμῶν, ἀπλοῦσερον ἐ-
 πιλέξομεν, πάντες

duabus habitudinibus.

A superficie enim uer-
 gere necesse est ad i-
 psorum medium glo-
 bosis habitibus, atque
 ita infra ipsas hæc
 habere, in quæ di-
 uergant. Id nimirum

hoc plato in mundo euenit, quod
 sit figuræ globosæ: et iohannes de
 idem que sit, infra et iohannes de
 ipsius medium, hisce et iohannes de

habitudinibus in se
 confluentibus. Hoc
 sanè in primis de-
 monstrabitur in ora-
 tione quæ erit de me-
 atu ad medium: in præ-
 sentia uerò ab ima-
 ginatis à nobis sensu,
 simplicius demonstra-
 bimus. Omnes igitur
 τῶν σφαιρῶν ὁρῶμεν,

γῆμα

ἐν ᾧ αὐτὸν ἐλίμασι ὠμῶν
 ἐλ γῆς, ὑπὸ κείνου
 ἔκκορυφῆς ἡμῶν ἢ ὀ-
 ρανου. τίς ἢ ἐν κλῶ αὐ-
 τῷ πᾶντα ἡμῖν ἀρκε-
 κλιμῶν φαυτάζετ'.
 ἔπειτα πειρῶσιν ἐφ'
 ὅποια δὴ ποιοῦν τῶν
 κλιμῶν ἐλ γῆς, τέ-
 ως ἐν ἀρκίσει φαυτά-
 ζόμενα, ἢ ἐκκορυφῶν
 γίνεται ἡμῶν. ὅτι αὐ-
 τὰ τὰ συνελκίνοντα,
 εἰ μὴ ἀπὸ παντὸς μί-
 ρου ἐκτρέπεται ἐλ
 γῆς ὀρανῶν, καὶ αὐ-
 τὸ τὸ μεσαίτητον τῷ
 κόσμῳ κατωτέρω. τὸ
 δὲ ἀπὸ τῶν ὡς αὐτῶν
 ἐν οὐρανῶν διαπορευ-
 ῶν. καὶ ὅπου αὐτὸν πε-
 λαγὸς πλείων, ἐν
 ᾧ ὄχι ὄρεται ἢ γῆ,

ἐν κλῶ

in quo oibis terrarum
 climate sumus, facile in-
 tuemur cœlū nobis à
 uertice imminere: quæ
 uerò ipsius circūeant,
 cum etiā nobis existi-
 mamus declinantiā,
 Deinde procedenti-
 bus ad quæcunq; ter-
 ræ climata, quæ tan-
 quam in declinatione
 fuerant imagine com-
 prehensa, nobis fiunt
 ad uerticem. Neque
 id contingeret, nisi un-
 dique cœlum terræ in-
 cubaret, mundi q; me-
 dioximum sit infra:
 à quo ad cœlum quod
 insurgit, supra nomi-
 natur. Et cum mare na-
 uigemus, in quo terra
 loco non spectatur,
 circum

κύκλω ἤτι ἄ ὀρίζοντα
 φαντάζετῃ ἡμῶν ὁ ἕρα
 νός ψαύων τῷ ὕδατος.
 ἐπειδὴ αὐτὸ ἢ πᾶσιν ὀρι
 στα εἰς τὸ πόπον ὄρα
 ἔνθα ψαύων τῷ θαλάσ
 σης ὁ ἕρα νός ἡμῶν φαν
 τάζετῃ, πάλιν ἕπερ
 κείμην ὁ ὄρα τῷ. καὶ
 πῶσιν ὀριστα ἐκαστῷ ἤτι
 ἢ πᾶσιν, ἔτω συμβαί
 νει, ὥστε καὶ εἰ οἶόν τε ἡμ
 κύκλω πᾶσιν ἐκποδι
 πᾶσιν, ἢ ἄλλως πε
 ρελάτῃ τῷ γῆ, μηδε
 νός αὐτῷ ἐκαστῷ ὄν
 τῷ, κατεμάδοιμην
 καὶ ὄρα τῷ, ὅτι παν
 τός αὐτῷ μέρος, ὅ
 πῶσιν ὀριστα ὁ οὐρανός.
 καὶ οὕτω τὸ μέσον τῷ
 κόσμου, ἔμει τῷ μέσον
 καὶ κάτω. ἀλλὰ ὄρα
 μὲν ἢ

circumcirca in hori
 zonte (quem latina uo
 ce dicimus finientem)
 nobis caelum imagina
 mur aquam contingere.
 At cum eò perue
 nerimus, ubi nobis ima
 ginamur caelum maris
 aquas contingere, rur
 sus spectatur super
 nè incubare: proce
 dendo quae quouis na
 vigio id cōtingit. Pro
 inde, si fieri possit, ut
 navigijs, uel quoquo
 modo aliter ambulan
 do terra circuatur,
 nulla pars erit, ubi
 caelum non supernè
 incubet. Et perinde
 mundi medium pari
 ter tam infra quam me
 dium est. Verum hoc
 e potius

μὲν ἢ διδασκαλία τῶν
 ἰδῆ τὸ μίσην φορέας τῶν
 βασιλέων σωμάτων μάλ
 λον πῆρασίσει.

Peri τῶν κύκλων τῶν
 ἄστρον.

Γράφονται δὲ ἐν τῶν
 ἄστρον κύκλοι πῆραλ
 ληλοι πέντε. εἰς μὲν,
 ὃ εἰς δύο ἴσα τέμνων τῶν
 ἄστρον, ὄνομα δὲ μιν ἰση
 μεριόν. τὸ τε δ' ἐ
 κατέρωθεν δύο. αὐ
 τῶ μὲν μείονος, ἴσοι
 δὲ ἀλλήλοισι, καλεῖν τῶν
 τροπικῶν, ἐπεὶ διὰ τῶν
 τροπικῶν τῶν ἡλίου
 σημείων γράφομεν αὐ
 τοὺς. καὶ δ' ἐκώτε
 ρον δὲ τῶν, πάλ
 λιν ἑτέροι γράφονται
 δύο, ὧν ὁ μὲν βόρειος
 καλεῖται ἀρκτικός,
 ὁ δὲ

potius exarat discipulo
 na, quæ de gravium cor
 porum meatu ad me
 dium est.

De cæli orbibus.

Orbes in cælo paral
 leli, hoc est segmentu
 quinque describuntur. u
 nus quidē qui dividit
 cælū dissecit, quæ æ
 quinoctialem appelle
 mus: cuius utrinque duo,
 ut æquinoctiali mino
 res, ita inter se inuicē æ
 quales. nominantur
 tropici, quia per solis
 puncta tropica à nobis
 describuntur, quæ ultro ci
 troque solis limites sũt
 extremi. ad utrũque porro
 istorũ alij totidē descri
 buntur, quorũ unus quæ
 boreus vocatur arcticus,
 cui

ὁ δὲ ἠκρωτίος αὐτῶν αὐτῶν
 παρκτικός. ὅτι δὲ ἡ
 τὰς τῶν κλιμάτων δια-
 φορὰς ἄλλοι πρὸ ἄλλοις
 εἰσὶ μείζους, καὶ ἐλάσσους
 γινόμενοι, καὶ τέλει αὐ-
 φανίζονται. καὶ δὲ ἐν-
 δια μὴ ἀφανίζονται, τὸν
 μὲν ἀόρατον αὐτῶν εἶναι, τὸ
 δὲ αἰεὶ φανῆ. τούτοις ζί-
 νων τοῖς διασήμασι
 τῶν ἡμερῶν, αὐτοῖς πλεονε-
 μείοις δὲ τῶν κύκλοις
 ὑποκείται μόριον τῆς γῆς
 πέντε. ἐν ἡμῶν τὸ πρῶτον
 χόμλον ὑπὸ τῷ ἀρ-
 κτικῷ. ἑτέρου δὲ, τὸ
 ὑποκείμενον διασέ-
 ματι τῶν μεταξὺ τῶν
 ἀρκτικῶν, καὶ τῶν θει-
 νῶ προπτικῶν. τρίτου,
 τὸ μεταξὺ δύο προ-
 πτικῶν, ὁ καὶ αὐτὸ τὸ
 μεσαί-

cui contrarius antar-
 cticus australis. Hi per
 alias atque alias clima-
 tum differentias, alij
 apud alios maiores &
 minores evadunt, &
 deniq; evanescent. Et
 ubi non comparent, u-
nus sub aspectum pror-
sus non cadit, alter ap-
paret perpetuus. His ni-
 mirum caeli interuallis
 quæ memoratis orbi-
 bus distinguuntur, ter-
 ra partes quinque subij-
 ciuntur. Una sub ar-
 ctico, nempe septen-
 trione cōprehenditur:
 Altera supposita spa-
 cio, quod inter septen-
 trionem & æstivū tro-
 picum est. Tertia in-
 ter duos tropicos, quæ
 e z medio-

μεσαίτητον ὑποδρακεί-
 μνον ἔχει τὸν ἰσημερινόν.
 τέταρτον, τὸ ὑπὸ
 μέσῳ χειμερινῷ τροπῆ
 κῆ καὶ ἀνταρκτικῷ.
 πέμπτον, τὸ πρὸς ἀρχι-
 μνον ὑπὸ τῷ ἀνταρ-
 κτικῷ. ταύτας τὸν ἰση-
 ρινὸν μοῖρας εἶναι γῆς, οἱ
 φυσικοὶ ζώνας καλεῖ-
 σι. καὶ ἑκατέρωθεν μὲν
 τῶν ἀκρῶν ἀόκητων
 ὑπὸ ἀρούρης εἶναι φα-
 ρισι. τὴν δὲ μεσαίτη-
 τιν, ὑπὸ φλογμῶν.
 τὰς δὲ ταύτας ἑκα-
 τέρας, οὐκ ἄριστους
 εἶναι. ἐπειδὴ λίαν ἁ-
 ττα αὐτῶν ἑκατέρωθεν,
 ὑπὸ τῆ εἰς διακεκαυ-
 μίνης, καὶ εἰς ἑκατέ-
 ρας αὐτῶν παρακειμῆ-
 νης, κατεψυγμίνης.

παλιν

medioximum obtinet
 locum incubantem, sibi
 perne sibi habet æquinoctialem.
 Quartum medium hyberni tro-
 pici spatium & An-
 tarclici tenet. Quintum,
 sub Antartico.
 His itaque terræ partes
 Physici Zonas singula uocant,
 quarum extrema utraque ob
 gelu rigorem inhabitabilia
 esse perhibentur, ut medioximum
 propter æstum habitationi
 non est obnoxium. Inter
 quod & extrema sunt
 temperata. Temperatior
 siquidem utraq; efficitur
 Zona ab existera & utraq;
 assistente, & cotermina
 frigida. Rursum

modo ab
 abetis

πάλιν ἐν τούτων τῶν
 ἀκράτων, ἑκατόβαν
 εἰς δύο διακεκομῆτες,
 κατὰ τὸ ὑπὲρ γῆς,
 καὶ ὑπὸ γῆς δοκοῦν
 ἡμισφαίριον, τέσσα-
 ρας οἰκουμένης εἶναι
 φασίν, ὡν μίαν μὲν
 ἔχου ἡμᾶς, αὐτὴ ἰσο-
 ρημικούς ἀνθρώπους.
 μίαν δὲ, πόποιους,
 οἱ γὰρ τῆ αὐτῆ ἀκρά-
 τω ὑπάρχοντες, ἡμῶν
 τὸ δοκοῦν ὑπὸ γῆς
 οἰκῶσι κλίμα. τρίτῃ
 δὲ, αὐτοίους. τε-
 τάρτῃ δὲ, αὐτί-
 ποδας ἡμῶν, οἵτινες
 ἔχουσι μὲν πλὴν αὐ-
 τῶν ἀκράτου. εἰσὶ δὲ αὐ-
 τῶν, οἱ μὲν τὸ ὑπὲρ
 γῆς ἔχοντες κλίμα,
 αὐτοίους ἡμῶν, ὅς καὶ
 αὐτοί.

Rursus harū tempera-
 tarum utranq; in duas
 dissecūt parteis, in eā
 quam supra terram, et
 eam quā sub terra esse
 opinantur dimidiā, qua-
 tuor habitatas esse fe-
 runt. Quarū nos unā
 homines habere perhi-
 bent: alterā quos parce
 eos uocant, quod ualet
 circūhabitantes, qui in
 eodē, quo nos, tēperato
 climate sub terra cre-
 duntur habitare: tertiā
 antecocos, quod est è re-
 gione habitantes: quar-
 tā nobis antipodas, qui
 obiectam è regione no-
 bis habitant tempera-
 tam. Sunt uerò ipso-
 rum qui sub terra clima
 incolunt, quos etiam

αὐτῶμος καλῶσιν. οἱ δὲ ὑπὸ τῆ γῆς, ἀντί-
 ποδες. πάντων γὰρ
 ἔστι γῆς βιβηότων,
 ἔστι τὸ κεντρὸν καὶ αὐ-
 τὸ τὸ μεσαίτατον τῆ
 γῆς, τὰ ἔχον βλέπειν
 ἀναγκαῖον. καὶ γὰρ αὐ-
 τῆ σφαιρικῶν τῶν χή-
 ματι λεχημλῶν, κα-
 τὰ τὸ μεσαίτατον ὄντι.
 ὁδὸν ἔχ' οἱ πόριοι
 ἡμῶν ἀντίποδῶν λέ-
 γονται, ἀλλ' οἱ γὰρ τῆ
 ἀντιδρωσῶν, τὸ ὑ-
 πὸ γῆς ἔχοντες ἀλί-
 μα, οἱ ἦν διαμέτρου
 ἀίμλνοι ἡμῶν. τὰ
 γὰρ τῶν ἔχον, ἀντι-
 κρῦ τῶν ἡμετέρων ἰ-
 χνῶν ὄντι. τὰ δὲ τῶν ἡ-
 μετέρων ποδῶν ἔ-
 πος τὰ ἡμέτερα ἔχον
 ὄρωμλα

antōmos, quod est ha-
 meris auersos uocant.
 Atqui sub terra An-
 tipodes. Omnium nau-
 que in terra gradien-
 tium ad centrum ter-
 raē que medioximum
 uestigia spectare ne-
 cesse est. Nam cum
 figuræ sit ipsa glo-
 bosæ, infernè est me-
 dioximum. Vnde qui
 circum nos habitant,
 neuiquam fiunt An-
 tipodes, sed qui intem-
 perato sub terra cli-
 mate habitant, qui è re-
 gione nobis obijciuntur.
 Nam eorum ue-
 stigia nostris sunt op-
 posita uestigijs, cum
 circa nos habitanti-
 um nostra neuiquam
 spectent

ὁρώμεθα ὀρθὰ , ἀλλὰ
 πῶς τὰ τῶν ἀντίκων.
 ὡς πάλιν ὅσοι ἀλλή-
 λων ἀντίποδον γί-
 νονται . οἱ δὲ ἡμετέροι
 ἀντίποδον , ἀντοιχοὶ
 γίνονται τῶν ποσεικῶν
 ἡμῶν . τῶν τοῦτων χέ-
 σεων ὁμοίω γινόμε-
 νων ταῖς τῶν φίλων,
 καὶ ἀλλ' ὅ ταις τῶν
 πατρῶν καὶ παι-
 δων , ὅδὲ ταῖς τῶν
 δούλων καὶ δεσπο-
 τῶν . αὐτὸς γὰρ φασὶ γὰρ
 ἐκείναι . καὶ γὰρ τῶν
 ἡμετέρων ποσεικῶν,
 καὶ ἡμεῖς πόσειχοι
 γινόμεθα . καὶ τῶν ἀν-
 τιπόδων , ἀντίποδες .
 καὶ ὁμοίως ἀντοιχοὶ,
 τῶν κῦρικών . ἐσι δὲ ἡ-
 μῶν καὶ κρινά τινὰ πῶς
 ἐκάστος

spectent uestigia , sed
 eorum quos Antæcos
 diximus nominari . Et
 perinde hi rursus in-
 uicem inter se fiunt An-
 tipodes . At qui sunt no-
 bis Antipodes , Antæ-
 ci fiunt eis qui circum
 nos habitant . Tales
 sunt hæ profectò ha-
 bitudines , quales ami-
 corum & fratrum , non
 utiq; patrū & filiorum,
 neq; seruorum & do-
 minorū . Illæ siquidem
 ex altera parte sibi cor-
 respondēt : nostrorum
 enim Pericecorum nos
 Periceci efficimur , &
 Antipodū Antipodes,
 itidem Antæcorū An-
 tæci . Sunt etiam no-
 bis quædam illorum
 e 4 singulis

ἑκάστος αὐτῶν, καὶ λεχω
 εἰσμελία. πῶς μὲν αὖτε
 ποθειόνους, κρινὰ ἡμῶν
 ὄξιν' πρῶτον ἦ. τῶν αὖ
 τῶν οἰκῶν ὀυκράτου. καὶ
 πατα, τὸ ἡλιῶν τὰυτῶν
 ἔχειν χιμῶνας καὶ θέρος,
 καὶ τὰς ἄλλας ὥρας, καὶ
 αὐξήσεις καὶ μειώσεις ἡ-
 μερῶν τε καὶ νυκτῶν.
 διαφέρουσι δὲ, ἡλιῶν τὰς
 ἡμέρας, καὶ τὰς νυκτέας.
 πῶς ἡμῶν ἢ ἡμέρας ὀ-
 σους, πῶς ἐκείνοις νυκτέας
 εἰν δει. καὶ ἔμπροσθεν,
 πλατύτερον τὰ τε λε-
 γομενάς. ἔτι γὰρ ἀκριβεῖ
 λόγῳ, ὅπου τὰν καίσα δὴ
 ὅταν πῶς ἡμῶν ὁ ἥλιος,
 ἀρχῶν λαμβάνει τὸ
 πῶς ἐκείνοις αὐτίχῃ.
 ἐπεὶ ὅτως αὖ μακρὰς
 ὄσους παρ' ἡμῶν ἢ ἡμέρας, ἢ νυκτέας ἐκείνοις
 μακρὰς

singulis communis, &
 separata. Ad Pericecos
 quidē cōmunia sunt no-
 bis, primò quòd eandē
 temperatā habitamus.
 Deinde quòd eandem
 hyemē habemus & a-
 statem, horasq; alias, et
 augmenta, & dimin-
 tiones dierum pariter
 & noctium. Differunt
 autem diebus & nocti-
 bus. Nobis enim cum
 erit dies, illis noctem
 esse oportet: & vicis-
 sim obliquius hoc di-
 cto, non examinata ra-
 tione, cum nobis sol oc-
 ciderit, sumit initium
 apud illos ortus: quia
 quàm longus dies no-
 bis fuit, tam illis nox

μακρὰ ἐγίνετο, καὶ ἡμῶν
 αὐτῶν ἀλλοιωμένη ἡμῶν
 τὰς τῶν ὡρῶν καὶ ἡμῶν
 τὰς αὐξήσεις τῶν ἡμε-
 ρῶν τε καὶ νυκτῶν. νυκτὶ
 δὲ σφαιρικῶς ὅσων τῶν
 γλῶ, ποδῶν καὶ κυ-
 κλῶν ὁ ἥλιος, οἷς ἐ-
 κείσεται ἐπιπέσει τὰς
 ἀκτῖνας, ὑπερθεμέν-
 νος ἡμῶν τῶν πορείων τὰς
 κυρτώματα τῶν γῆς τῶν
 τα. ὅθεν ἔτι πρὸ ἡμῶν ἔ-
 πὲρ γῆς ὁρώμενος, ἐκεί-
 νοις ἀνίχου φαίνονται
 ἀναγκαίως. σφαιρικῶς
 γὰρ ὅτι γῆματι ὑπερ-
 χεῖται ποδὶ χόρῳ
 τῶν γλῶ, ἡμῶν τῶν
 κυρτωμάτων ὑπερ-
 θεῖται, ἄλλοτε πρὸ ἄλ-
 λοις ἀνίχου. πῶς δὲ
 αὐτῶν ἀνίχου, πῶς δὲ

longa, temporāq; nobis
 permittantur, quæ in
 augmento, quæq; in mi-
 nutione dierum sunt,
 et noctium, nunc glo-
 bosam terram ambiens
 circuiensq; sol: quibus
 quandocunq; radios in-
 culatur terræ fastigijs,
 itinere superinvectus
 eam illustrat, illumi-
 natque. Inde supra
 terram adhuc nobis
 perspectus, illis oriri
 appareat necesse est.
 Cumq; sit globosa ter-
 ra, ipsam ambiendo, per
 omnia scandendo fasti-
 gia, aliquando alijs im-
 minet exoriens. Sed
 Antæcis sunt nobis
 communia, quod unum
 ἡμῶν ὄντι, ἐν μὲν τῶ

κακένους κὺ ἡμᾶς, τὸ ὕ
 περ γῆς ἔχει ἡμισφαί
 ρειον. Διούτρονον, τὸ ἡπ
 ταντ' ἔχει ἡμᾶς, τὰς
 τε ἡμέρας καὶ τὰς νύ
 κτας. κὺ τὸτ' πλατύ
 τρον λεγομένη. πρὸ ἡ
 μῖν ἄ γρ̄ μεγίστης ἡμέ
 ρας ὄσης, πρὸ ἐκείνοις
 ἐλαχίστη γίνεται. κὺ ἔμ
 παλιμ. ὄν ἡλλακτ' ἢ ἡ
 μῖν πρὸς αὐτὰς τὰ ἡπ
 τὰς ὄρας, κὺ τὰς αὐξή
 σεις κὺ μείωσεις τ' ἡμε
 ρῶν τε κὺ νυκτῶν. πρὸς
 ἡσὺς ἀντίποδας, ὁδὲν
 ἡμῖν κοινόν ὄσιν, ἀλλὰ
 πάντα ἀντίσραπται.
 κὺ γρ̄ τὰ ὑπὸ γῆν ἀλ
 λήλων ἔχουμένη λίμα
 τα. καὶ τὰ ἡπ τὰς ὄ
 ρας ἡμῖν ἔμπαλιμ ἔ
 χει, καὶ τὰ κατὰ τὰς
 ἡμέρας

Et illi et nos supra ter
 ram habemus hemi
 sphaerium. Secundum
 autem nos habemus in
 eodem dies et noctes.
 hocq; paulo latius di
 ctum. Siquidem cum
 nobis dies est longissi
 mus, illis est brevissi
 mus: et contra. permu
 tatur namq; nobis cum
 illis spaciū temporariū,
 dierum inquam ac no
 ctium augmenta et
 diminutiones. Verūm
 cum Antipodibus no
 bis nihil est commu
 ne, quod omnia con
 trā respondeant. Nam
 sub terra inter nos
 inuicem climata ha
 bemus, et tempo
 ra habemus contraria
 die

ἡμέρας καὶ νύκτας, καὶ
 πᾶς ἡλίου τὰς ἀφῆσεις τῶν
 ἡμερῶν καὶ μειώσεις.
 ὅτι δὲ εἶναι δαίμων καὶ πόδι-
 οῖκος, καὶ ἀντίποδας,
 καὶ ἀντοῖκος, φυσιολο-
 γία διδάσκει. ἐπεὶ δὲ
 δὲ γὰρ τῶν τῶν ἡλίου ἰσο-
 ρίαν λέγεται. οὐτε
 γὰρ πρὸς τοὺς πόδι-
 οῖκος ἡμῶν πορεύεσθαι
 δυνατὸν, διὰ τὸ ἄ-
 πλωτον εἶναι, θηριώ-
 δισ, τὸν δαίμοντα ἡ-
 μάς ἀπὸ αὐτῶν ὠ-
 κειανόν. οὐτε πρὸς τοὺς
 ἔχοντας τὴν ἀντι-
 κρᾶτον. ἐπεὶ ἀδύνα-
 τόν ἡμῶν, τὴν Ἰσκι-
 κάμηναν ὑπερβῆ-
 ναι. πρὸ δὲ ἐπίσης δύ-
 κρατα ἡλίματα τῆ
 γῆς, καὶ οἰκείως ἐπίσης
 ἀναγκαῖον.

die nocturnis. Idem est de
 augmentis & diminu-
 tionibus dierum. Quod
 autem esse oporteat pe-
 riccos & antipodas,
 et antcecos, docet phy-
 siologia: quandoqui-
 dem horum nihil me-
 moratur in historia. ne-
 que enim ad Periccos
 ullum nobis esse iter po-
 test, quod in navigabilis
 & beluosus nobis ad
 ipsos accessum probi-
 beat Oceanus: & ne-
 quidem accessus est ad
 eos nobis qui contra nos
 temperatam zonam ha-
 bet, quandoquidem torri-
 da non potest a nobis
 superari. quæ profecto
 temperata terræ clima-
 ta, æquè quoque habitari
 necesse

αὐαγκαίου. φιλόζωο
 γὰρ ἡ φύσις. καὶ ὅπερ
 διωκτὸν τῆ γῆς, πέν
 τα ἔμπεπλήθου καὶ
 λογικῶν καὶ ἀλόγων
 ζώων, λόγῳ αἰρεῖ.
 ἕξῃς ἐπιστευτέου τῶν
 αἰτιῶν, διὰ τὰ μὲν
 ἑατέφυκται, τὰ δὲ
 διακίκαυται τῆ γῆς,
 τὰ δὲ δύκρατος ἔχει.
 καὶ διὰ τὴν αὐτῆς ἀπῆαι
 τὰ ἢ τὰς ὥρας, καὶ
 τὰς αὐξήσεις καὶ μειώ
 σεις τῶν ἡμερῶν τε καὶ
 νυκτῶν, τὴν τῶν αὐ
 τῶν δύκρατον ἔχασιν.

Ἐπεὶ τῆς σφαιρῶν ἕρα
 νίωρ λινῆσεως.

Ὅτοίνω ἕρα νός λυ
 κλω εἰλόμην ὅτι
 ἔπερ
 ἔρη ἀέρα ὅτι τῶ γῆς,
 καὶ τῶν τῶν λυ
 νησιμ

neceſſe eſt. Nam ani
 mantium amica natura
 eſt, & ubicūq; cunctis
 rationalibus et rationis
 expertibus cōpleri ani
 malibus potuit terra,
 ibi capit optionē. Hinc
 nobis eſt aperiēda cau
 ſa, qua partes aliæ ri
 geſcunt gelu, aliæ tor
 rentur æſtu, aliæ ſunt
 temperatæ, & cur tem
 pora permutantur, au
 gmenta & diminutio
 nes, quæ ſibi inuicem
 opponuntur tempera
 tæ dierum habent.

De globorum cœle
 ſtium cōuerſione.

Cum igitur cœlum
 circumcirca ſupra ter
 ram & aërem conuert
 tatur, hunc que mo

ονησιμ, πρὸνοητικῶ ἔ-
 σται, ὡς σωτηρίας καὶ
 διαμονῆ τῷ ὅλῳ ποιέ-
 μενος, ἀναγκαίως καὶ
 πάντα τὰ ἐμποδιζό-
 μενα αὐτοῦ τῷ ἄστρον
 πόδιαισι. Ἰσῶν τοίνυν
 τὰ μὴ ἀπλαστῶ ἔχει
 τῷ κίνησι ὑπὸ τῷ κώσ-
 μω σφαιρόμενα, ἃ διὰ
 παντὸς αὐτὸς τὸ
 πᾶς τοῦ ἔρανῳ λατέ-
 χοντα. τὰ δὲ κινεῖται μὴ
 καὶ τῷ σὺν τοῦ κώσμου
 κίνησι ἀναγκαίως πε-
 ριγόμενά γε ὑπὸ αὐτῷ
 διὰ τῷ ἐμποδιοχλῶ, κί-
 νεῖται καὶ ἐτέρῳ πρᾶα-
 ρητικῶ, καθ' ἣν καὶ ἄλ-
 λοτε ἄλλαι μέρη τῷ ἔρα-
 νῷ λαταλαμβάνει. αὐ-
 τὴ δὲ ἡ κίνησις αὐτῶ
 χροαιοτέρη μὲν ἐστὶ τοῦ
 κώσμου κινήσεως.

δοκεῖ δὲ καὶ τὴν γῆν
 πᾶσαν λινεῖσθαι ὡς ἔ-
 ρανῶ, ὡς ἀπὸ τῆς δύσεως
 εἰς τὴν ἀνατολὴν
 φερόμενα. τὰ μὲν ἔν
 πρῶτα αὐτῶν, λαλεῖ-
 ται ἀπλανῆ. ταῦτα
 δὲ πλανώμενα, ἐπει-
 δὴ ἄλλοτε γὰρ ἄλλοις
 μέρεσι τοῦ κόσμου φαν-
 τάζεσθαι. τὰ μὲν ἔν
 ἀπλανῆ ἀπεικείσασθαι
 αὐτῶν ἐπιβάταις, ὑπὸ
 νεῶν φερομένοις, γὰρ τό-
 ποις οἰκείοις ἢ χῶ-
 ραν μῆσοι. τὰ δὲ πλα-
 νώμενα, τὴν γῆν
 πᾶσαν ἢ νηὶ φερομένοις,
 ὡς ὡδὶ τὴν πρῶμναν,
 ἀπὸ τῶν λατῶν τὴν
 πρῶραν τόπων, ταύ-
 της ἢ λινήσεως χα-
 λαιτοῦρας γινομένης.

εἰκα.

qui cœli motui uidentur
 contrarius : quippe
 quod ab occasu in or-
 tum deferantur. Pri-
 ma itaq; omnium astra
 non errantia, quod cœ-
 lo hæreant, uocitan-
 tur. Alia uerò erran-
 tia, quandoquidem a-
 liis in mundi partibus
 alijs emicant. Hæren-
 tes igitur cœlo stellæ
 cuiuspiã ἐπιβάταις per-
 similes uidebuntur, qui
 in suis posui locis, à na-
 ui deferuntur, à suo non
 cedentes loco. Erran-
 tes autem ἔν κατὰ con-
 trario nauis motu fer-
 ri, tanquam à pro-
 ra in puppis locum pro-
 cedant : quem obli-
 quiores motum for-
 micarum

εἰκαδῆν δὲ αὐτὴν μὲν
 μῆριν ὑπὸ κεραμικῶν ἴσο
 χῶ τῆς γυαντίας τῶν ἴσο
 χῶ πτωαριλικῆς ἔρπυ
 σι. τὸ μὲν ἔν τῶν ἀπλα
 νῶν πλῆθος ἀπελθόν
 ὄσι. τὰ δὲ πλανώμενα,
 ἀδολογ μὲν εἰ καὶ
 πλείω ὄσι. ἔπειτα δὲ ὑπὸ
 τῶν ἡμετέρων γνώσιν
 ἐλήλυθον. ὧν ὑψιλό
 τατα μὲν εἰν ὀρθοί, ὁ
 φαίνων καλὸν μὲν, ὁ
 τῶν κρόνου ἀστὴρ, τρια
 κονταετῆ χρόνον τὸν
 οἰκῆον κύκλον ἀπαρ
 τίζων ἢ τὴν πτωαρι
 πικῶν τῶν κινήσεων.
 ὑπὸ τῶν ὄσι ὁ τῶν
 Διός, καλεῖται φαί
 δων, δωδεκαετίας τὸ οἰ
 κῆον ἀμείβων κύκλον.
 ὑπὸ τῶν πυροίς,
 ὁ τῶν

micarum progressibus
 dixeris esse persimile,
 quæ in rota figurari ro
 ta motu repant contra
 rio. Hærentium itaque
 cælo stellarum multitu
 do est infinita. Errantes
 uerò sint ne plures, in
 certum est: septem cer
 tē in nostram peruene
 re cognitionem. quæ
 rum altissima esse no
 bis uidetur Phæon
 dicta (quæ Saturni
 stella) trigesimo anno,
 unde cæpit, suum am
 bitum, et delectum
 motum perficiens. Sub
 hoc Iouis est stella, no
 cata Phaëton, quæ
 duodecim annorū spa
 cio suum absoluit ambi
 tum. Sub quo Pyrois,
 quæ

ὁ τῶ ἀφ' ἑως, ἀτακτο-
 τῶσαν μὲν τῆς Λίνουσι
 ἔχων. ὁ δὲ δὲ ἐν κῆ-
 τος ἑνιαυτοῦ πῶδε
 χόμινος τὸν οἰκῆον Λύ-
 κλον. ὑπὸ ᾧ οὐρανῷ, ὁ ἥλι-
 ος εἰν ὑπονοεῖται, μέσος
 ὑπάρχων τῶ ἄλλων. ὁ
 τος ἑνιαυτοῦ πῶδε
 χόμινος τὸν οἰκῆον Λύ-
 κλον, ἢ τὴν ταύτῃ μὲν
 τῶν Λίνουσι τὰς ὥρας
 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἢ τῆς σὺν
 τοῦ κόσμου, τὰς ἡμέ-
 ρας ἐπιτελεῖ. ὑπὸ τῶ
 του ὁ τῶ ἀφροδίτης ὄψις,
 κῆ ἑνιαυτοῦ τῆς πῶρι-
 οδου ἔχων. καλεῖται δὲ,
 ὁ πόταρ ἐπικαταδύνη
 ἢ τῶ ἡλίω, ἑσπεριος.
 ὁ πόταρ ἢ πρὸ ἀνίχου αὐ-
 τοῦ, ἑσπεριος. τινες δὲ
 τοῦτο καλεῖ φωσφόρου
 καλεῖν

quæ Martis, incertio-
 rem habens motum. Vi-
 detur itaq; etiam is duo-
 bus annis & mensibus
 quinq; suum conficere
 ambitum. Sub quo sol
 esse intelligitur, qui a-
 liarum medius est stella-
 rum, qui suum circulū
 annuo peragit spacio.
 Hoc motu definit anni
 tempora quatuor, cum
 mundano autem motu
 dies conficit. Sub Sole
 Venus est, annuam ipsa
 quoq; conuersionē ha-
 bens: nominatur autem
 cum Solem cōsequitur
 occidentem, Vesper:
 cum uero orientem an-
 tecedat, Lucifer. quam
 stellam tam ἑσπεριου
 quàm φωσφόρου
 nominare

καλῶν εἰώθασιν. ὑπὸ
 ἢ ἄφροδίτῳ ὄντι,
 ὁ τὸ ἔρημῶ, σίλβων κα
 λάμνον. καὶ ὄντων, ἔστι
 αὐτῶ πρὸς γῆν ἢ ἰδι
 ον κύκλου φασί. ὑπὸ
 τῶ τῶν ὄντων ἢ σελῶν,
 πρὸς γῆν ἢ πάντων
 τῶν ἄστρων ὑπὸ ἀρχῶν.
 ἢ τῶ σωματικῶ ἢ τῶ
 ἀφροδίτῳ πρὸς τὸ αἰθέρα
 εἶν λέγεται. ὁ δὲ τῶ ἰδι
 ον αὐτῶ τὸ οἰκίον
 ὄντι σῶμα. τὸ ἢ λαμ
 πνώμενον αὐτῶ, ἀπὸ
 ἡλίου ἔχει τὴν λαμπν
 ὄντα, ἀεὶ τὸ πρὸς αὐ
 τῶν τετραμηνίῳ αὐ
 τῶ ἡμισφαιρίῳ κατα
 λαμπώμεν. αὐτῶ τὸν
 ἰδιον ἀπερτίξει κύ
 κλον, ἔστι ἡ πῆξ καὶ εἰκο
 σὶν ἡμέραις, καὶ ἡμισυ.
 σωσ-

nominare consueve
 runt. Sub Veneris stel
 la est Mercurij, quæ
 est Stilbon, hoc est tra
 dians dicta. eius quoq;
 annum esse cursum
 perhibent. Sub Mer
 curio Luna est, omni
 um stellarum terræ
 proxima, quæ in æthe
 re ad aëris contactum
 esse memoratur, un
 de et opacum eius spe
 ctatur corpus. Quod de hoc in
 uerò lumine collu-
 stretur, à sole lumen
 mutuatur, eius hemi-
 sphærio ad solem sem
 per conuerso fulgen
 te. Hæc suum peragit
orbem viginti et se
ptem diebus, addita par
te unius diei dimidia:
 f ad

συνοδόνει δὲ τῶν ἡ-
λίου δ' α' λ'. ὅτοι ἢ πέν-
τες, πλὴν ἡμέρας τῶν
ἕρανῶν λινδύμνοι, καὶ
ἄλλοτε γὰρ ἄλλοις ὄρω-
μενοι, ὅτε ἄτακτον τῆς
πορείαν ποιῶντες, ὅτε
δι' ὧν ἐπέτυχε τὸ
κόσμον μερῶν, ἕασιν.
ἀλλὰ δ' α' τὸ καλαμέ-
νο ζωδιακῶ λινδύνται.

Γερὸν τῶ ζωδιακῶ.

Εἰσι δὲ ὁ ζωδιακὸς κύ-
κλος λοξός, διατετῶν
τροπικῶν καὶ ἰσημερι-
νῶ βεβλημένῳ, καὶ
ἐκατέρωθεν μὲν τῶν τρο-
πικῶν καὶ δ' ἐν ψαύω
σημείου, τὴν δὲ ἰσημε-
ρινὸν εἰς δύο ἴσα τέ-
μνων. τούτου δὲ τὸ
ζωδιακῶ πλάτος
ἀξιόλογον ἔχοντες,
τίς μὲν

ad coitum autem cum
sole triginta diebus ve-
nit. Hæ omnes stellæ
contrario cæli mouen-
tur motu, aliæq; in alijs
perspectæ, neq; inordi-
natum iter faciunt, neq;
ut fors obtulit, à mundi
partibus incedunt, sed
per eū orbē qui signi-
fer appellatur, ipsum
neutiquam excedēdo.

De orbe signifero.

Est nimirum signifer
circulus obliquus per
tropicos & æquinoctia-
lẽ proiectus, qui utrum-
que tropicū uno in pun-
cto contingit, sed æqui-
noctialem diuiduẽ se-
cat. Huius nempe si-
gniferi satis amplam
habentis latitudinem,
partes

τὰ μὲν Βόρεια ὄσι, τὰ
 δὲ νότια, τὰ δὲ τρίτων
 μέσα. διότι καὶ τρι-
 σὶ γράφεται κύκλοις,
 τῶν οὐ μὲν μέσθ' ἡλια-
 κὸς καλεῖται. οἱ ἕτεροι κατέ-
 ρωθον, ὁ μὲν Βόρειος, ὁ ἕ-
 νότιος. Ἰσὺ τὸν δὲ τῶν
 ζωστικῶν, οἱ μὲν ἄλλοι
 πλανῆται καὶ τῶν πλανη-
 τικῶν κινήσει, ἄλλοτε
 μὲν τῶν Βορείων, ἄλλοτε
 δὲ τῶν νοτίων περιλάζου-
 σι. μόνθ' δὲ ὁ ἡλιθ',
 Ἰσὺ μόνθ' τὸ μέσον πε-
 νεῖται, ὅτε τῶν Βορεί-
 ων, οὔτε τῶν νοτίων
 περιλάζουσι. τὸ μὲν γὰρ
 ἦσμον αὐτοῦ, καὶ
 τοῖς Βορείοις, καὶ τοῖς
 νοτίοις προσέρχεται
 μέγιστον, ἀπὸ τρο-
 πῶν ἕως τροπικῶν ἰσῶν.

αὐτῶν

partes aliæ sunt septen-
 trionales, aliæ australes,
 aliæ inter has me-
 diae. Ideo etiam tribus
 scribuntur circulis, quo-
 rum medius solaris no-
 minatur. alij alitrinse-
 cus, quorum unus se-
 ptentrionalis, alter au-
 stralis. Per hunc si-
 gniferum magis aliæ
 stellæ motu delecto,
 modo ad septentrio-
 nem, modo ad austrum
 accedunt. Solus sol per
 medium duntaxat mo-
 uetur, non in septen-
 trionem, non in austrum
 uergens, sed mundi i-
 psius septentrionales
 & australes partes
 petit, à tropicis ad
 solstitia perueniens.

f 2

in

αὐτῶν ἢ τῶν ζωδιακῶν ὁδῶν
 τῶν τοις, ἀλλὰ τῶν μεσαί-
 πατου αὐτῶν τέμνει κύ-
 κλου ἢ τὴν πλώ πορείαν.
 ὁδῶν καὶ ἡλιακὸς ὄψις
 ἐκλήτου. οἱ ἄλλοι ποῖ
 πλανήτων τῶν κόσμος
 πᾶσι φέρονται τοῖς βο-
 ρείοις τε ἢ νοτίοις με-
 ρεσι, καὶ αὐτῶν τῶν ζωδια-
 κῶν κύκλου ἐλικοειδῶς
 ἐν αὐτοῖς λινῶν μοι.
 λαπόντες γὰρ ἀπὸ τῶν
 βορείων ὑπὸ τὸ νότιον,
 ἀναθρόντε πάλιν ὑπὸ
 τὸ βορειον ἀνατρέχον-
 ται, ἀκθύνειαν, ὁδὸν ἀ-
 πλῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἡλι-
 ος, ἀλλὰ ἐλικοειδῶν τῶν
 οὐ αὐτῶν ποιῶντου λῆ-
 νησι. καὶ ὁπότε μὲν
 ἀπὸ τῶν βορείων, ὡς ὑπὸ τῶν
 ὁδῶν μέσου φέρουνο,
 λέγονται

in signifero autem neq-
 tram partem, sed me-
 dio circum suo itine-
 re orbem secat, un-
 de etiam solaris cir-
 culus appellatur. At
 reliquæ κατὰ stella,
 & mundi australes,
 & septentrionales, &
 ipsius signiferi partes
 petunt in ipso obli-
 quæ motæ. Permeti-
 endo enim à septen-
 trione in austrum, at-
 que porro inde in se-
 ptentrionem recurren-
 do, non rectam lineam
 neque simplicem sicut
 sol, sed obliquam per
 ipsum mouentur. Sed
 quandoque à septen-
 trionali ad medium
 feruntur, & tum
 dicuntur

λέγονται ὑψῶς ταπει-
 νῶς. ὁπότε ἡ τὸν ὄρα
 μέσῃ διελθόντες, ἑξ
 νοτίῳ πρὸ χειροῖν, λέ-
 γονται ταπεινώμα τα-
 πεινῶς. ἀνατρέχον-
 τες ἡ πάλιν ὡς ἡ ὄρα
 μέσῃ, ταπεινώμα ὑψῶ
 ὡς λέγονται. ἐπειδὴ
 ἡ ἀμείψαντες τὸν ὄρα
 μέσῃ ἑξ βορείῳ πρὸ
 ἀπελάζωσι, ὑψῶ ὑ-
 ψῶς. συμβέβηκε ἄρ-
 τὰ μὲν βορεία ἡ ζῶσα
 κῶ ὡς πολὺ ἡ ὄριζον-
 τῶ ἄρτα, τὰ δὲ νό-
 τια μᾶλλον ἑξ ὄριζον-
 τῶ πελάζωσι. ὄρα τὸ
 ἐγκεκλιῶς ἀπὸ τῶ βο-
 ρείων ὡς τὰ νότια, τὸν
 κόσμον γὰρ τῶ κατὰ ἡ-
 μᾶς οἰκὸ μὲν. ἔτω δὲ
 κινουμένων γὰρ ἑξ
 ζῶσα

dicuntur fastigiati hu-
 miliari. Cum autem
 per medium inceden-
 tes in austrum sece-
 dunt, dicuntur humi-
 liter humiliari. recur-
 rentes porro ad medi-
 um, humiliter in subli-
 me eleuari. At cum à
 medio septentrionem
 uersus permearint, sub-
 limiter sublimes fieri.
 nam contingit septen-
 trionales signiferi par-
 tes plurimum supra ho-
 rizontem eleuari, cum
 australes partes magis
 horizonti propinquæ
 fiant. Quod mun-
 dus à septentrione
 in austrum inclinetur
 in nostro terrarum or-
 be, cum hoc pacto in
 f 3 signi-

ζωσθαικῶ τῷ πλανήτῳ, signifero planetae mo-
 ὁ ἥλιος τὸ μεταξὺ τῶν heantur, sol inter tro-
 πικῶν πλάτος. κινῶμε picos mundi emensus
 νος ἐν τῷ κόσμῳ, ἀν- latitudinē, exurat sub-
 αγκαίως θλακαίει τὸ icctam terrae latitudi-
 ὑποκείμενον πλάτος nem necesse est, iam
 τῷ γῆς, τῷ πειρημέ- dicto inter tropicos
 νῳ τῷ τροπικῶν θλασῆ interuallo. Cum por-
 ματι. ἐπεὶ δὲ πάλιν rō neque ab australi-
 ἔτε ἀπὸ τῶν νοτίων ὡς bus ad septentrionalia
 ἔστι τὰ βόρειαίῳ, τὸν iens, aestivum excedat
 θερινὸν τροπικὸν ὑ- tropicum, neq; ab hoc
 πὸρβαίνει, ἔτε ἀπὸ τῷ ad australia hyper-
 τε ὡς ἔστι τὰ νότια, τῷ num tropicum, con-
 χειμερινὸν τροπικόν. tingit sub polis zo-
 ἔτε συμβέβηκον, τὰς nas gelu rigere, utpote
 ὑπὸ ταῖς ἀρκτικαῖς ζώ- quæ à sole longissimè
 ναις λατεψύχαι, ὡς absunt, quæ inter tro-
 πορρωτάτω τῷ ἥλιῳ picos et arcticos, ea
 ἀφεισώσας. τὰς δὲ τῷ in latitudine collo-
 μεταξὺ τροπικῶν τε catae temperatae sunt.
 καὶ ἀρκτικῶν ὑποκει- Eadem que causa est,
 μέλας πλάται, οὐκ ἔστι εἶν. καὶ αὐτὴ μὴ ἢ ἀέλια,
 τὸ τὰ

ἢ τὰ ἄλλα ψύχθαι, τὰ δὲ ἄσπεκα καὶ τὰ δὲ ὑπερβαίνει τὴν γῆν. ἢ δὲ ὑπερβαίνει τὰ ἄλλα τὰς ὥρας, ὅτι τὰς ἀντικειμένων καὶ τὰς ἀντικειμένων τὴν γῆν, τοιαύτης αἰτίας ὄντι. ἢ γῆς σφαιρικῶς τῷ σχήματι κεντρικῶς, καὶ ἀπὸ παντὸς μέρους ἢ ὑπερβαίνει τὴν ἀρχήσιν, συμβεβηκε τὰ ἄλλα καὶ αὐτὴ μὴ ἔχει τὴν αὐτὴν χεῖρα πρὸς τὴν ἄσπεκα. ἄλλα δὲ ἄλλοις μέρεισι τοῦ ὑπερβαίνει ἀσπεκα. ὅθεν διάφορα τὰς κλίσεις ὄντι, ὡς ἐπιπέδου. ὅτι μὴ ἐν τῇ ἀσπεκα καὶ αὐτὸ τοῦ μεσαίου τῆν γῆν ἐπεχέου, ὅτι ἀπὸ τὰ βόρεια, ὅτι ἀπὸ τὰ νότια ἐγχε-

cur illæ gelu rigentes, & hæc torridi. & istæ in terra tēperatæ sunt. Quod porrò temperatis tempora permutentur, quòd augeantur ac minuantur dies, huiusmodi est causa. Cum figuræ sit terra globosæ, & undiq; sub celo æquè infrà sit, eius climata cōtingit, non eandem ad signiferum assequi habitudinem. alia enim sub alijs cæli partibus sunt. Vnde & cōplexionibus est differentia, sicut est demonstratum. In torrida igitur ipsius terræ mediorum ita habet, ut neque ad septentrionem, neque ad austrum

f 4 mundus

ἐπιπλοιδίξιμλον ⊕ ἢ
 τῆς πορείας, ὑπὸ τῆς πε
 ρί τῆς γλῶσσας ἰσχυροῦς.
 ὁ δὲ βορέα ⊕, εἰς ὑψ. ⊕
 ἀπὸ τῆς ὀρίζοντος ⊕ ἀξαι
 ροῖτο. εἰ δὲ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ
 κρητοῦ ἀπὸ τῆς ἀσκητικῆς
 μίσης ὑποδύμεθα τι
 να παρδύμενον, τῆς
 ναυτίου αὐτοῦ γήνοιο. ὑ
 ψομύσης ἀπὸ τοῦ ὀρίζον
 τος ⊕ τοῦ νοτίου πόλως,
 ἀφανῆς δὲ τοῦ βορέως
 γινομένης.

Περὶ τῆς ἀσκητικῆς μίσης.

Υποκείδω τοίνυν τῆς
 ἐκ τῆς ἀσκητικῆς μίσης
 εἰς τῆς ἡμετέρας ἀντικρα
 τήσεως, ἕκαστον ἐπι μὲν
 ὄντι αὐτῆς ὑπὸ τῆς
 ἰσημεριῶν, ἐκείτῃ ⊕
 τῆς πόλων ὑπὸ τοῦ ὀρί
 ζοντος ⊕ ὀφθῆσεται,
 καὶ

terre inter eundem
 gibbi obice, septentrio
 nalis autem ad fastigi
 um ab horizonte con
 surgit: sin ad alteram
 temperatam à torrida
 iter faciat, erit contra
 rium, sublato ab hori
 zonte polo australi, si
 cut septentrionali oc
 cultato.

De torrida.

Detur itaq; quispiam
 à torrida in nostram
 ire temperatam, an
 non cum adhuc sub æ
 quinoctiali fuerit, ut
 runque polum in ho
 rizonte spectauerit,
 f s neq;

ἢ ὅτε ἀφανὲς ἔσῃ ἄ-
 στρων αὐτῶν γρημίσει, ὅ-
 τε ἀειφανὲς, ὅθῃ δ' ἡ
 κύκλοι ἀρκτικοί. ἀρκτι-
 κὸν γὰρ εἶν κύκλου δει-
 λιαδ' ἡμᾶς, τ' τὰ ἀειφα-
 νῆ τ' ἀστρων ποδὶ λαμ-
 βαίνοντα. ἀνταρκτικὸν
 δέ, τ' τὰ λεκρυμμένα
 ποδὶ χοντα. ἐπειδὴ
 ἡ ἀρκτικὴ λάβη τ' ἐκεί-
 θῃ, γνῶταῦθα πῶς γίνε-
 σθαι, ὅ μ' νόμος αὐτῶ πῶ-
 λος ἀρκτικῆς ἀ-
 ναγκαίως, ὑπὸ τ' ἡστ-
 ῆς γλῶσσῆς. ὅ ἡ
 βόρριος ἐκ τ' πῶς λόγου
 εἰς ὑψος αὐτῶ ἀναίροιο.
 ἢ ὅτως αὐτῶ ἔγ-
 κλιμα λαμβάνει ὁ κόσ-
 μος ἀπὸ τῶν βορείων, ὡς
 ἔστι τὰ νότια. καὶ τὰ
 μετὰ ἀφανῆ, τὰ δ'
 ἀειφανῆ

neque occultabitur ei
 astrum aliquod, neque
 perpetuò apparebit, et
 perinde ne quidem ul-
 lus arcticus circulus.
 Circulus nanque ar-
 cticus est, limes sem-
 per apparentium no-
 bis astrorum. Antar-
 cticus uero, limes sem-
 per occultorum. Cum
 caeperis huc illinc pro-
 ficisci, polus austra-
 lis tibi occultetur ne-
 cesse est, gibbi terræ
 obice. Septentriona-
 lis autem ex fastigij
 ratione attolletur. Et
 perinde ita inclinatio-
 nem capit mundus
 à septentrione in au-
 strum, ut aliæ partes
 occultentur, aliæ ei
 semper

ἀεφανῆ γήνοιτ' αὐτὸ αὐτῶν τῶν περὶ τοὺς πόλους ἑστῶν. καὶ οἱ ταῦτα περὶ ἔχοντες ἀρκλικῶς ὑφίστασιν τ' αὐτὰ ἀναγκάτως ἢ τὴν πρὸς κοπῶν εἰς πορείας μετεγκλινομένοι. καὶ τὸ κῶσμος αὐτῶν μᾶλλον ἢ τὴν πορείαν ἐγκλινομένην τὴν θείαν λαμβάνοντος. καὶ ἡ εὐρεία τῶν ζωδιακῶν, ὑψηλά καὶ ἐπιπλείσθον ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἀφείζοντος ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἀρκλικῶν ἰσθμῶν, εἰς τὸ ἑλληνικὸν εἰς γῆς ἀφικέται κλίμα, πρὸς δὲ καὶ τὰ φαινόμενα τῶν

semper appareant, et circa polos astra. Septentrionales, qui circum hæc habitant, his substernantur necesse est, ut itineris tulerit inclinatio, mundo semper magis ex itinere inclinatum copiente positionem. Septentrionalia signiferi sublimia, ut plurimum in horizonte sublata spectantur. australia uerò humilia, magisq; ad horizontem accedentia. atq; hoc modo à meridie ad septentrionem iens, ad græcū terræ perueniet clima, ad quod sua Aratus composuit Phænomena, nēpe apparentia, ἀστῶν περιπίπτου, ἐφάψεται

ἐφάψεται αὐτῶν ἡ ὀρί
 ζοντος ἢ τῆς δρακόντος
 κεφαλῆς, καὶ οἱ τῶν ἑλίκεως
 πόδες. καὶ ἴστω τῶν με-
 γίστων ἀρκυκλῶν, ἵσως γε-
 νήσεται ἀναγκαίως καὶ ὁ
 τὰ λεκρυμμένα πόδι-
 χων τῶν ἀστῶν. ἔτω δὲ τῶν
 κόσμων ἐγκυκλιμῶν, ἐ-
 ξῆς νοῆσαι δεῖ, ὡς ἕκασ-
 τὸ τῶν ἀπλανῶν ἀστέ-
 ρων σὺν τῶν κόσμων ἐπι-
 λείμενος, περὶ τὸ οἰκείου
 κέντρον, κύκλον πόδι-
 γραφεῖ. ἔτσι τοίνυν
 πάντες μὲν εἰσι πᾶράλ-
 ληλοι. μεγίστη δὲ γὰρ αὐ-
 τοῖς ὄντος τῆς ἰσημερινῆς ἐ-
 λάχις οἱ περὶ τοῦ πό-
 λος τῶν κόσμων εἰσὶν. ὡς
 οἱ μὲν ἀπὸ τούτων ἀεὶ
 πρὸς τοῦ ἰσημερινῶν
 ἰόντων γραφόμενοι,

μείζους,

ubi contingit ipsum
 horizontem draco-
 nis caput, & helices
 pedes. Huic arctici
 magnitudini sit æqua-
 lis necesse est, qui a-
 stra occulta limes com-
 prehendit. Atque ita
 inclinato mundo, de-
 inceps nosse oportet
 quamlibet hærentium
 cælo stellarum cum
 mundo obuolutam,
 circa suum centrum
 circulum describere,
 qui omnes sunt pa-
 ralleli. Cum'que in-
 ter ipsos maximus sit
 æquinoctialis, mini-
 mi qui circa polos mun-
 di sunt, & perinde
 qui ab ijs ad æquino-
 ctialem sunt descripti,

iuxta

μέγας, πρὸς λόγον τῆς
 ἀπὸ τῶν πόλων ἀστά-
 σεως, γρηγορούντων. οἱ ἕ-
 ἀπὸ τοῦ ἰσημερινῶ ὡς
 πρὸς τοὺς πόλους, μι-
 κρότεροι, πρὸς λόγον
 τῆς ἀστάσεως. συμπάν-
 των τοίνυν τῶν, ἢ
 τῶν μεγίστων, ἢ τῶν ἐλαχί-
 στων, καὶ τῶν μεταξὺ, γὰρ
 μὲν τοῦ ἰσημερινῶ
 ἐκλίματι, τὰ μὲν
 ἡμισφαίρια ἑπὶ τῆς
 γῆς, τὰ δὲ ἡμισφαίρια ἑπὶ
 τοῦ οὐρανοῦ. ἐκ τούτων δὲ γί-
 νεται ἀφικνομενῶν,
 ἡμῶν δὲ πόλος ἕξαιρε-
 τῆ, καὶ ὁ κόσμος ἐγκλι-
 νεται, ὥστε καὶ οἱ κύ-
 κλοι οὐκ ἐπιπέδων αὐ-
 τῶν γέσιν ἀσταθεῖ-
 σιν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἰσημε-
 ρινῶν μεγίστου ὄντων,

καὶ

iuxta proportionem ma-
 iores evadunt, quo fue-
 rit à polis maior di-
 stantia. Qui porrò ab
 æquinoctiali ad polos
 habita ratione distan-
 tia, minores. Cum
 igitur ἔστω maximi, ἔστω
 minimorum, ἔστω medio-
 rum orbium hæc ita
 habeant, in climate,
 quod sub æquinoctia-
 li, dimidiata climate
 supra terram, ἔστω di-
 midiate sub terra sunt.
 Illinc huc itinere con-
 tendenti, ut polus at-
 tollitur, ἔστω mundus
 inclinatur, ita ne qui-
 dem orbis eandem cu-
 stodiunt habitudinem.
 Cæterum cum sit æ-
 quinoctialis maximus,

ἔστω

καὶ εἰς δύο ἴσα τέμνον
 τὸν κόσμον, μὲν εἰς
 ἀκραιβῶς τὸ ἡμισυ ὑ-
 πὲρ γῆς, καὶ τὸ ἡμισυ
 ὑπὸ γῆς. πᾶς γὰρ κύ-
 κλος εἰς δύο ἴσα τέμ-
 νων τὸν κόσμον, ἢ ὀρι-
 ζων ὄντι, ἢ εἰς δύο ἴσα
 ὑπὸ ἧ ὀρίζοντος δια-
 ρεῖται. ὡς τὸ μὲν ἡμι-
 συ ἔχει ὑπὲρ γῆς φαι-
 νόμηνον αἶθρ, τὸ δὲ ἡ-
 μισυ λεκρυαμένον.
 ὡς καὶ ὁ ἰσημερινὸς
 μέγιστος ὅριζων, μὲν εἰς
 πλὴν αὐτῶν χέσιν
 διαφυλάττει καὶ γῆ-
 τὰς ὀκτώστοις. οἱ δὲ
 ἄπ' αὐτῶν πρὸς αὐτῶν
 πόλεις ἰόντες ἐκκεῖνοι,
 οὐκέτι. ἀλλ' ὁπόσοι
 μὲν αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν
 βόρειον ἴασι πόλιν,

τὸ τε

Et in duas partes mun-
 dum aequè dispescat,
 manet ad unguem di-
 midium supra terram.
 Omnis siquidem orbis
 diuiduè dirimens mun-
 dum, aut horizon nem-
 pe finiens est, aut aequè
 ab horizonte diuidi-
 tur, ut supra terram
 dimidium semper ap-
 pareat, et dimidium
 occultetur. Quare
 cum sit maximus æ-
 quinoctialis, eandem
 seruat habitudinem e-
 tiam inter temperatas.
 At ab ipso ad polos
 euntibus, orbis neu-
 tiquam tales, sed i-
 psorum quotcunque,
 quo magis ad polum
 ieris septentrionalem,

εο

τῶτων τὰ μείζονα τμήματα ὑπὲρ γῆς γίνονται ἀναγκάτως, τῶτων ὑψιλοτέρων ὄντων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ οὐκράτῃ, τὰ δὲ ἐλάττονα ὑπὸ γῆς. ὅποσοι δὲ ὡς πρὸς τὴν νότιον, ἔμπαλιμ τὰ μὲν μείζονα ὑπὸ γῆς ἔχουσι τῶν τμημάτων, τὰ δὲ ἐλάττονα ὑπὲρ γῆς. ὅπως γὰρ καὶ ὅλον τὸν ἀνταρκτικὸν λευκωμυμένον ὁμοίως, καὶ τῶν βορείων τὸν ἀρκτικὸν ἔχόντων ἀειφανῆ, καὶ ἤδη μὲν πρὸ ἡμετέρων οὐκράτων ἀνταρκτικῶς. τὰ γὰρ ἡμῶν ταπεινά, ἐκάνοις ὑψιλά γίνονται. καὶ ἔμπαλιμ.

ὡς

eo maiora supra terram segmenta fiant necesse est. horum sublimiorum in nostra temperata minora sub terra sunt segmenta. Quot cunque vero ad austrum, e contrario, maiora sub terra segmenta habent, ut minora supra terram, ubi similiter totus arcticus occultatur, ut septentrionem habitantibus apparet perpetuus, & perinde in nostro temperato climate ita habet. Contra vero, in eregione posito nobis temperato climate. Nam quæ humilia nobis, illis sunt sublimia: & contra,

f. de supra
 e. da. caeli
 b. b.

ut

ὡς ἀπὸ τῆς νοτίων ἡλιῶν τὰ
 βόρεια τῆς κόσμου ἐκεί-
 νοις ἐγκλιμένως. ἀπὸ
 τῆς ἑποῦ τῆς ἰσημερινῆς
 ἐκεί πορευομένων, ὁ ἥ-
 λιος πόλος ἀφανὴς
 γίνετ', ὅς νότος δὲ αἰρε-
 τῆ. καὶ ὅτως τὰ ἐκείνοις
 ὑψηλὰ, ἡμῶν ταπεινὰ
 γίνετ'. καὶ ἐμπάλιν ὡς
 καὶ ἀρκηλικὸς αὐτοῖς ἐ-
 κρυπῆαι λύκλῳ, ὁ δὲ
 ἡλιος τῆς ἰσημερινῆς
 τὸ τῶν ἡλιῶν ἐχόντων,
 ὁ ἥλιος ἀπὸ τροπῶν ἡδὲ
 τροπῶν, τῆς ἰσημερινῆς
 καὶ πορείαν ποιούμενος,
 φανερόν ὡς ἐφάπτετ'
 τῶν λύκλων πάντων,
 οἱ μεταξὺ τῶν τροπι-
 κῶν ἑστῶν. ὁπόταν μὲν
 εἴη ἀπὸ τῶν βορείων
 ἡδὲ τὰ νοτίων ἡλιῶν, τὸ

χειμε-

ut ab australibus ad
 mundi septentriona-
 lia processeris, illis in-
 clinati. Nam ab æqui-
 noctiali eò iter facien-
 tibus, septentrionalis
 polus occultatur, au-
 stralis autem attolli-
 tur. Et perinde quæ
 sunt illis sublimia, no-
 bis humilia: et con-
 traria. Itaque etiam ar-
 cticus ipsis orbis oc-
 cultatur, ut contrari-
 us attollitur. Cum hæc
 ita habeant, sol à sol-
 stitijs ad solstitia per si-
 gniferum contendens,
 manifestò omnes con-
 tinget circulos, qui
 sunt inter tropicos.
 Cum ergo à septen-
 trione in austrum iens,
 hyber

χειμερινῶ τροπικῆ ἑφά
 ψητη, βραχυτέτλω ἡ-
 μῶν τῆ ἡμέραν ποιῆ. ὁ
 γὰρ λεύκλος ἔτος, πᾶν
 τῶν ὧν φαίνεται ὁ ἥλιος,
 ὑπὸ γῆς μὲν μέγιστον
 ἔχει τμήμα, ἐλάχιστον
 δὲ ὑπὲρ γῆς. Ὁ ἔτος,
 τῶν μὲν ἡμέραν ἐλα-
 χίστῳ, μεγίστῳ δὲ τῶν
 νύκτα ποιῆ ἀναγκαίως
 ἐν τῇ ἡμετέρᾳ οὐκρά-
 τῳ. ὁ πόταν δὲ ἑφαψά-
 μνος τῆ χειμερινῆ, πᾶ-
 λιπ ὑποσφίφη πῶς ἡ-
 μῶς ὑπὲρ τὰ ὑψιλότῳρα
 τῆ κόσμου ἀνατρέχων,
 ἀπὸ λεύκλοις ἐντυγχά-
 νει, μείζονα τῆ χειμερι-
 νῶ τμήματα ὑπὲρ γῆς ἔ-
 χουσι. καὶ ἔτος ἐκ τῶ
 πῶς λόγον, αὐξομενῶν
 πῶς χετῆ τῶν ἡμέραν,
 μέγισ

hybernum tropicum
 contigerit, breuissi-
 mum nobis conficit
 diem. Is namque orbis
 omnium quos sol at-
 tingit, sub terra ma-
 ximum segmentum ha-
 bet, ut minimum su-
 pra terram, & perinde
 nobis noctem tum ma-
 ximam, & diem bre-
 uissimum faciat necesse
 est. Cum uerò hyber-
 num contigerit, ad nos
 se conuertit, ad mun-
 di sublimiora recur-
 rens, orbibus semper
 contingit maius hy-
 berno segmento ha-
 bere super terram. At-
 que ita habitata segmen-
 torum ratione dies
 capit incrementum,
 g ad

μέχρι \bar{M} τῆς πῶς τῆς ἰση. ad æquinoctium usque
 μερῶν πορείας, ἔτι με nocte facta breviorē.
 προτοφῶν τῆς νυκτὸς ὄρα Cum uerò æquino-
 μῶν ἄρα ἐπὶ τῆς ἰση ctialem contigerit, sub
 μερῶν ἐφ' ἑσπέρῃ, ἐφ' quo æquale sub ter-
 ὅς ἴσῃ τῆς ὑπὲρ γῆς καὶ ra, ei quod supra ter-
 ὑπὸ γῆς \bar{M} , ἰσημερίαμ ram segmentum, æ-
 ἐποίησε. καὶ λοιπὸν, γῆ- quinoctium facit. Ἐ-
 τούθῃν ἂν τὸν θερι- hinc reliquum quod
 νὸν ἀνατρέχωμ, ἐπεὶ supereft ad æstiuum
 λύκλοις γῆτυχαίει, recurrent, quotquot
 μέζονα τὰ ὑπὲρ γῆς orbes assequetur, ma-
 ἔχουσι τμήματα, μέ- iora supra terram se-
 ζονας ἀναγκαίως καὶ gmenta habentes, lon-
 τὰς ἡμέρας πῶς ἔχειται giores noctibus dies
 τῆς νυκτῶν. Ἐποιαύ- faciat necesse est, hoc
 της ἀξίσεως πῶς ἰσ- procedente augmen-
 σις, μέχρις αὐτῶν πελά- to, quo ad æstiuum or-
 σι τῶν θερινῶν λύκλων- bem contigerit, qui
 (ὅς μέγιστον ὑπὲρ γῆς maximum supra ter-
 λαδ' ἡμᾶς ἔχει τμήμα- ram apud nos segmen-
 πάντων, ὅμ ἐφ' ἑσπέρῃ- tum habet, omnium
 τῆς λύκλων ὁ ἥλιος) καὶ quos sol attingit, Ἐ-
ob

ὁ δὲ ἴσος ἔστι τῆς θερινῆς
 ἡμέρας ἡμέραν μεγίστην
 πρὸς ἑαυτήν. ἔν τούτῳ δὲ
 ὡς ὑπὸ τὰ νότια καλεῶνται,
 ἐλαττοῦνα ἔστι θερινῶ ὑ-
 πὲρ γῆς τμήματα, ἐκ
 τῶ πῶς λόγῳ ἔχουσι
 ἡμετέρας, μὲν μὲν
 πρὸς ἑαυτήν τὴν ἡμέραν,
 μείζονα μὲν τὰ ἐξ ἡ-
 κτός, μέχρι πελάσσει τῶ
 ἰσημερινῶ διαμετρήσει.
 ἐπὶ ἀντὶ τούτου ἐφα-
 ψάμενος, φθινοπωρι-
 νῶ ἰσημερινῶ ποιῶ-
 σι, οὐδὲως διελθόντων
 αὐτῶν, ἐφάπτεται ἐν-
 κλων, οἱ ἐλαττοῦνα τὰ
 ὑπὲρ γῆς τμήματα ἔ-
 χουσι. καὶ οὕτως ἀπὸ
 φθινοπωρινῆς ἰσημε-
 ρείας, μείζονα αἰετὸν
 κτῶν ἡμετέρας γίνονται, καὶ μὲν μὲν τὰ ἡμέρας

ob hoc in æstivo sol-
 stitio diem efficit lon-
 gissimam. Hinc por-
 ró ad aústralia cursu
 contendens, minora
 solstitiali æstivo supra
 terram segmenta fa-
 cit, ex habita ratione
 diminuti diei, noctis
 maiora spacia facit,
 ad æquinoctialem us-
 que, ad quem cum
 applicuerit, æquino-
 ctium facit autumná-
 le. Confestim ipsum
 transeúdo orbem attingit,
 qui minora supra
 terram habent clima-
 ta, atque ita ab æquino-
 ctio autumnali longio-
 res fiunt diebus no-
 ctis, manet que diei

μειδμύνη, μέγροι πελά
 σει τῶ χειμερινῶ. ἡ δὲ
 νύξ ᾗ ἡμέρας μύει
 μείζων, μέγροι ὅτι ἡ
 τῶ ἀπὸ τῶ χειμερινῶ
 τροπῶ ἀψαρομύνη,
 ἀπὸ ᾗ ἀπὸ τῶ ἴσο-
 στροφῆς, πρὸς χόμην
 τῶ ἡμέρας πελάσθ
 τῶ ἰσημερινῶ, ἡ ἰσημε-
 ρίαν ἐπεινῶ ποιήσθ.
 ἔτω ἡ τῶ ἡμερῶ πῶ
 ρημύνης λύκλως ἐχόν-
 των, ἐπεὶ οἱ ἡμῖν αὐτῶ
 ἔνι λύκωμ ταπεινοὶ
 τοῖς ἐχασθ τῶ αὐτῶ
 κρατορ, ὑψηλοὶ δὲ με-
 μύνοι γίνονθ, ἡ ἔμπα-
 λιρ. ἔτω ἡ ὁ ἡμέτερος
 θορινὸς λύκλ, ἐκεί-
 νοις χειμερινὸς γίνετθ,
 ἐλάχιστον ἔχωμ ἴπῶ
 γῆς ἰσημερ. ὁ ἡ ἐκείνων
 θεινός,

comminutio, quoad hy-
 bernum attigerit solsti-
 tium. Nox uero supra
 diem capit incremen-
 tum, quæ ab hac con-
 uersione comminuitur.
 quoad æquinoctialem
 attigerit, uernumq; fe-
 cerit æquinoctium.
 Cum hæc iuxta memo-
 ratos orbis ita habe-
 ant, qui humiles nobis
 orbis, habentibus ero-
 gione temperatum cli-
 ma, sublimes, et subli-
 ti euadunt contra. In
 qui nobis æstiuus est
 orbis, illis hybernus.

ὁρίωνός, ἡμῶν χαμη-
 λυνός γίνεται. καὶ αὐτὴ
 ἔστιν ἡ αἰτία, τῷ αὐτῷ
 εὐάφθαι τὰς ἡμέρας ὡ-
 ρας καὶ αὐξήσεις καὶ μειώ-
 σεις τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυ-
 κτίων ἐν τῇ διακεκω-
 μένῃ, ἕκτονός τις τὰς γε-
 νομένων, ἀλλὰ ὅσα πᾶν-
 τὸς ἰσημορίας ἔστις, ἐ-
 πεί πάντων τῶν πῦρα
 λήλων ἴσα μόρῃ καὶ ὑ-
 πὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς
 ἔσσι. ὅσα δὲ τῷ πῦρα
 ρητικῶν κίνησιν ποιῶ-
 μένος ὁ ἥλιος, καὶ ἄλ-
 λοτε ἄλλα μόρῃ αὐ-
 τῷ διαταλαμβαύων,
 καὶ οὕτως τὰς ὡρας ἐ-
 πιτελῶν, τροπῶν μὲν
 ἰαρινῶν ποιῶ, ὅταν
 ἔγγυστα τῆς οἰκίσε-
 ως ἡμῶν γήρομενθ,
 Βορείῳ

Et ea
 est causa cur ex altera
 parte sibi corresponde-
 ant tempora anni, & au-
 gmenta, & diminutio-
 nes dierum in regionibus
 temperatis, in totumque
 universalis augmenti &
 diminutionis dierum no-
 etiumque, cum in torrida
 horum nihil sit, sed omni-
 no æquinoctium. Quan-
 doquidem parallelorum
 æquæ partes supra ter-
 ram, & sub terra sunt.
 Per signiferum enim de-
 lectum sol efficiens mo-
 tum, et alio tempore alias
 præteritas partes, anni tem-
 pora complendo æstivum quod
 solstitium facit, cum proxi-
 me ad nos pervenerit,

Βορείοτατον γράψῃ maximè septentriona-
 λύνκλον, καὶ μεγίστω lem describendo circu-
 ἡμόρῳ ποιήσῃ, ἐλαχί lum, & longissimum
 στω δὲ νύκτα. τροπῶν diem faciendo, ut bre-
 δὲ χειμερινῶ ποιῆι, ὁ uissimam noctē. Solsti-
 ταν ποζῶτάτω ῥλοῖ tium uerò hybernium fa-
 κήσεως ἡμῶν γηρόμε cit, cum longissimè à no-
 νος, καὶ ταπεινότατος, stro climate abierit, fue-
 ὧς πῶς τὸν δελζόντα ritq; humillimus ferè
 νοτιώτατον γράψῃ κύ ad horizontē, maximè
 κλον. μεγίστω μὲν τῷ australē orbem descri-
 σὺν τῷ ἡμῶν νύκτα bendo, longissimā anni
 ποιῶν, ἡμόρῳ δὲ ἐλα noctem faciēdo, ut bre-
 χίστω ἰσημερίαν ἢ ἕα uissimū diem. Aequino-
 ρινῶ ποιῆι, ὅπου ταν ctium autem uernum
 ἀπὸ χειμερινῶν τρο- facit, cum ab hybernis
 πῶν ὑδὶ τὰ Βόρεια καὶ conuersionibus ad se-
 τὸν θερινὸν τροπικὸν ptentrionē & aestiuum
 ἴων, καὶ μέσθ' ἀμ tropicum iens, medijs
 φοῖν ἢ τὴν πορείαν inter utrunque iter fa-
 γηρόμενθ', εἰς δύο ciendo, in duo æqua-
 ἴσα διακερῶντ' τὸν κόσ lia mundum dispescēs,
 μου, γράψῃ λύνκλον, circulum descripserit,
 καὶ diem

καὶ ὅτως ἴσην ἡμέραν
 τῆ νυκτὶ ποιήσει. φθι-
 νοπωρινῶ δὲ ἴσημεί-
 αω ποιῆσ, ὁπότεν ἀπὸ
 θερινῶ τροπικῆ ὠδὶ τὰς
 νότια, καὶ τὸν χειμερι-
 νὸν τροπικὸν ὑποσφί-
 φων, καὶ μεσαίεται ὅ-
 ὁμοίως ἀμφοῖν γῆσφι
 νῶ, τὸν αὐτὸν ἴσημεί-
 ουνὸν γράψα λυκλον.
 αὐξανομῶνας δὲ πῶς
 χετοὶ τὰς ἡμέρας, ἀπὸ
 χειμερινῶ τροπικῆ ὠδὶ
 τὰς βόρεια τοῦ κόσμου
 ὑποσφίφων. μειυμέ-
 νας δὲ, ἐκ τῶν ἐναντίων
 ἀπὸ θερινῶ τροπικῆ ὠδὶ
 τὰς νότια ἰαπῶν, καὶ
 τὸν χειμερινὸν τροπι-
 κόν.

diem nocti æqualem fa-
 ciendo. Autumnale au-
 tem æquinoctium fa-
 cit, cum ab æstivo tro-
 pico in austrum, & ad
 hybernium tropicum
 se conuerterit; medio-
 ximus itidem inter e-
 xtimos limites eundem
 æquinoctialem circu-
 lum descripserit. Au-
 ctos autem exhibet di-
 es, ab hyberno tropico
 ad septētrionales mun-
 di partes scandens: mi-
 nutas è contrario, ab æ-
 stivo tropico in austrū
 tendens, atque hyber-
 num tropicum.

g 4

De

Γει

Γερί τῆς αὐξήσεως
τῶν ἡμερῶν.

De augmento
dierum.

Αἱ δὲ αὐξήσεις τῶν ἡ-
μερῶν καὶ νυκτῶν εἰς τὸ
ἴσον ἐκείνης ἡμέρας
προσθίσασι, καὶ ὑφαί-
ρῃσι, ἀλλ' ὁπότε ἀρ-
χῶ τῷ αὐφάνεσθαι ἢ
ἡμέρα λαμβάνοι, τῷ
μὲν πρώτῳ μὴ δέκα-
τοῦ αὐξετοῦ ἢ
ὅλης ὑπόροχῆς, ἢ ὑ-
πόρῃσι ἢ μεγίστη τὴν
ἐλαχίστην ἡμέραν. τῷ
δὲ δευτέρῳ, ἐκτοῦ. τῷ
δὲ τρίτῳ, τέταρτου.
τῷ δὲ τετάρτῳ, ὁμοί-
ως τέταρτου. τῷ δὲ
πέμπτῳ, ἐκτοῦ. τῷ δὲ
ἕκτῳ, δεκάτου.
ὡς, εἰ ὥρας εἴς ὑπόρῃ-
σι ἢ μεγίστη τὴν ἐλα-
χίστην ἡμέραν, τῷ μὲν

Augmenta dierum et
noctium neutiquam sin-
gulis diebus æquè ad-
dunt & subtrahunt,
sed cum principiū in-
crementi dies acceperit,
primo quidem men-
se totius excessus duo-
decima augetur parte,
qua maximus mini-
mum diem superat: se-
cundo autem sexta, ut
tertio quarta, & quar-
to similiter quarta, &
quinto sexta, & sexto
duodecima. Proinde si
sex horis maximus
excedit diem mini-
mum, primo quidem
mense dimidia hora
προσθίσαι

πρὸς δὲ τὴν ἡμέραν. Ἐξ δὲ δέυτερον, ὥρα. τῶν ἡμερῶν ὥρα καὶ ἡμισυ. ὡς πρὸς ἔξω μίαν, τριῶν ὥρων γίνεται τῆς πενθήμερου, καὶ ἔξω τετάρτου, ὁμοίως ὥρα καὶ ἡμισυ πρὸς δέυτερον. Ἐξ ὡς πέμπτου, ὥρα. Ἐξ ἑξάτου, ἡμιώρου. καὶ ἕτους ἀναπληρωθήσονται αἱ ὥραι, καὶ ἂν ἴσως ἴσως ἡμερῶν. ἡ δὲ αἰτία τῶν ἡμερῶν γίνεται πρὸς πενθήμερον, τοιαύτη. ὅτι ὁ κύκλος τῆς πορείας ποιεῖται ὁ ἡλίου, ὁξὸς ὡς, καὶ τῶν ἡμερῶν τὸν ἡμισυ. ἡ δὲ αἰτία τῶν ἡμερῶν, τῶν δὲ τροπικῶν ἑκατέρωθεν καὶ ἐν συμμετρῶν, τὸν μὲν ἡμισυ,

diei additur, secundo autem hora, tertio hora et dimidium, ut trimestri trium horarum fiat additio. Et quarto similiter hora et dimidium adijcietur, quinto hora, ultimo hemihorium. Atque ita sex horæ complentur, quibus excedit maximus diem minimū. Causa uerò inæqualitatis incrementi hæc est. Signifer orbis, per quem iter facit sol, cum sit obliquus, et æquinoctialem in duobus secet punctis, utrunque tropicorum uno in puncto attingat, æquinoctialem quidem,

καὶ τοῦ πλησίον αὐτῷ ἔσται
 πρὸ ἀλλήλων ὀρθοτέρως
 τείνῃ, καὶ ὀλίγον ὀλίγον
 πρὸς ὀρθὰς γωνίας. τοῖς
 ἡβροπικῶν, πλαγιάτε
 ρον, καὶ ἰδίᾳ πλείον ἐγκλι-
 κλιμῶν πρὸ ἀκείῃ. καὶ
 ἕτως ὀφείας ποιῶν τὰς
 γωνίας, αἴτιος γίνεται
 ἡ γολαιότρου αὐτοῖς
 καὶ πρὸς ἴσους καὶ ἀφίστα-
 σθαι. ἡ δὲ τῷ ζωδιακῷ
 πολλῶν τῶν πορείων
 ποιῶνται, γολαιό-
 τρου ἀφίσταται τῶν
 τροπικῶν. ἡ δὲ τῶν
 ἰσημερινῶν ὀρθοτέρως
 αὐτῶν ὄντων, ἀβρεχτοῦρας
 καὶ τὰς πρὸς ὀρθὰς τὰς
 πρὸς αὐτῶν, καὶ τὰς ἀπὸ
 αὐτῶν χωρήσεις ποιῶν,
 λαμμόνως ἢ πλεονί-
 ας, τριαύτῳ τῶν γήσιν τῷ
 ζωδιακῷ πρὸς τοῦ
 τροπικῶν

τροπικὸς ἐργασταμὲ-
 νος, ὑπὲρ τῶν λεληθει-
 ας, ἀλλὰ μὴ ἀθρόας γί-
 νεας τὰς τῶν ἡρώων με-
 ταβολάς. ὅθι οἱ μετα-
 ξύ τε τῶν τροπικῶν καὶ
 ἰσημερινῶν χρόνοι ἴσοι εἰ-
 σίν. ἀπὸ γὰρ ἰακρινῆς ἰση-
 μερίας, μέχρι θερινῶν
 τροπῶν, ἡμέραι εἰσίν
 5 δι γ. ἀπὸ δὲ θερινῆς
 τροπῆς, μέχρι φθι-
 νοπωρινῆς ἰσημερίας,
 ἡμέραι 5 β γ. ἀπὸ δὲ
 ταύτης ἄλ ἰσημερίας,
 ἄχρι χειμερινῆς τρο-
 πῆς, ἡμέραι π η. ἀπὸ
 δὲ χειμερινῆς τροπῆς
 ὑπὲρ ἰακρινῶν ἰσημε-
 ρίας, 5 δι θ. ἐπιζητῶ-
 νται ἔν, πῶς ἴσων ὄν-
 των τῶν τῶ ζωσθα-
 κῶν τεταρτημορίων,
 ὅτι γν

tropicos efficiente, sen-
 sim faciendo, non acer-
 natim horarum muta-
 tiones, neq; quæ tem-
 pora inter tropicos &
 æquinoctia æqualia
 sunt. A uerno enim
 æquinoctio ad æstiuos
 usq; tropicos dies sunt
 nonaginta unus & di-
 midius, ab æstiuâ con-
 uersione ad autumnale
 usq; æquinoctium dies
 nonaginta tres & dimi-
 dius, ab hoc æquino-
 ctio ad solstitium usque
 hybernū dies octogin-
 ta octo, ab hyberno sol-
 stitio ad æquinoctium
 uernum nonaginta qua-
 tuor. Sciscitabitur qui-
 spiam cum sint æqualis
 signiferi partes quartæ.

ἀκρῆ ἴσῳ χρόνῳ αὐτὰ ὁ
 ἥλιος διέξεισι. ἔν τε ἴσῳ
 ἔν, εἰ δὲ αὐτῶν ζῳδιακῶν
 καὶ τῆς πορείαν ὁ ἥλιος
 ἐποιεῖτο, ἔν ἴσῳ χρόνῳ
 πάντα τὰ μακρῶν διήκ.
 ναὶ δ' ὑποκείνῳ ὁ ἥλιος
 κενὸν κύκλος τῶν μίσθων
 ζῳδιακῶν, πολὺ πλεονεξίαν
 ἔχει αὐτῶν. ἀλλὰ αὐτῶν ὑποκείμενῳ ὁ
 ἥλιος τῶν ζῳδιακῶν,
 τὸ αὐτὸ ἔχει κέντρον, ὅτι
 ἔν ἴσῳ χρόνῳ τὰ τέσσαρα
 εἰς μέρη τῶν κύκλων οἰκείων
 διίκει. αἷ δ' ἀπὸ τῶν
 τροπικῶν τε καὶ ἰσημερινῶν
 ναὶ γινόμενα διαμέτρηται,
 ὡς ἴσα ἐτεμονοῦ αὐτῶν
 τέσσαρα, καὶ τῶν ἥλιος κενὸν
 κύκλον. ναὶ ἴσῳ τὸ αὐτὸ
 τὸ κέντρον ἔχει αὐτὸς
 συμβέβηκεν, ἀλλ' ἐκ-
 κεντρὸς

cur sol ipsas tempore
 permeat in aequali. Cui
 occurrendum, quod si
 per ipsum signiferum
 soliter faceret tempore
 aequali, cūctas eius par-
 tes permearet: sed or-
 bis solaris mediæ parte
 signiferi multo terræ
 micinior est. Cæterum
 si subiectus solaris
 signifero idē cum ipso
 haberet centrum, et
 ueluti in tēpore aequali
 quatuor partes sui or-
 bis sol permearet. Nam
 à tropicis et æquino-
 ctiali ductæ diametri
 in partes æquales, di-
 rimerent etiam sola-
 rem orbem. Nunc non
 idem centrum ipsos ha-
 bere contingit, sed ec-
 centrus

κέντρος ὅστις ὁ ἡλιακὸς
 κύκλος, καὶ διὰ τοῦτο ἕ-
 τέμνεται εἰς τέσσαρα ἴσα
 ὑπὸ τῶν εἰρηκλιῶν δια-
 μέτρων, ἀλλὰ εἰσὶν ἀνι-
 σοὶ αὐτῶν αἱ περιφέρειαι.
 μόνον γὰρ οἱ τοῖς αὐτοῖς
 κέντροις κεντροκλίνοι κύ-
 κλοι εἰς ἴσα ἔχουσι τεμ-
 νομελίας τὰς περιφέρει-
 ας ὑπὸ τῶν διαμέτρων. οἱ
 δὲ ἑκκεντροὶ, ὅτι ἐπι-
 κεντροὶ εἰν ὧν ὁ ἡλιακὸς
 κύκλος, αὐτὸς εἰς δώδεκα
 διαμετρεθὲν πρὸς πλησίον
 τῶν ζωδιακῶν, ἴσοις τμή-
 μασιν ἔσσι τῶν ζωδια-
 κῶν, ἀνίστα τμήματα
 ὑποκείμεται τῶν ἡ-
 λιακῶν. καὶ μέγιστον
 μὲν ἔσται αὐτῶν τμήμα,
 τὸ ὑποκείμενον τοῖς
 διδύμοις. ἐλάχιστον
 δὲ,

centrum est solaris or-
 bis, et ob hoc non seca-
 tur in quatuor partes æ-
 quales ab iam dictis dia-
 metris, nec sunt in æ-
 quales ipsius circumfe-
 rentiæ. Namque soli qui
 eisdem centris instituti
 orbes, in partes æqua-
 les sectas habet ex dia-
 metris circumferentias:
 at qui sunt eccentri, ne-
 quaquam. Cum ergo solaris
 circulus sit eccentricus,
 solari circulo in duode-
 cim diviso partes, æquæ
 ac signifero, cum sint si-
 gniferi sectiones æqua-
 les, in æqualia segmenta
 solaris circuli ponuntur:
 et ipsius maximū quidē
 erit segmentū, geminis
 subiectum: minimum
 autem,

δέ, ὃ τῷ ποξότη. ὁδὸν
 ἐν ὅσῳ μὲν, ἐλαχίσῳ
 διέρχεται χρόνῳ. ἐν
 ἧ δὲ δούμας, ἐν μακίσῳ.
 ἐν ταῦτα μὲν ὑψιλό.
 τὰ τῷ ὄμ, ἐν δὲ τῷ
 ποξότη πρὸς γήϊον, ὅτι
 ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀνα-
 λόγως. ὁδὸν καὶ τοῦ
 κύκλου αὐτοῦ ἐκκεν-
 τρον εἶναι συμβέβη-
 κεν, οὐ γὰρ τὰ αὐτὸ
 ὑψιλό ἀεὶ λινομένῳ,
 ἀλλὰ ὑψιμένῳ ἢ τῷ
 ποξότη. καὶ ἐμπα-
 λιν, ἀπὸ τὰ πρὸς γήϊον
 τατα φερόμεν. ὃ ἧ τὰ
 νυχθήμερα ἧ πάντα;
 λόγῳ ἀκριβῆ, ἵσα δὲ
 ἀλλήλοις, ὡς ἕπονται.
 τα, ἀλλὰ μόνου πρὸς
 αἰθέρην. ἢ μὲν γὰρ
 αὐτοῦ τοῦ κόσμου
 πᾶσι

autem, sagittario. Quā
 obrem id etiam segmen-
 tum minimo tempore
 permeat, geminis uerò
 longissimo. Ibi enim est
 altissimus, at in sagitta-
 rio terræ proximus, et
 in alijs porrò iuxta pro-
 portionem. Inde eius
 orbem eccentricum esse
 contingit, quia non in
 eodem semper moue-
 tur fastigio, sed tam sub-
 limis itinere, quam rur-
 sus terræ proximus. Et
 ne quidem dies cum no-
 ctibus, quos naturales
 quidam uocant, ad li-
 bellam inter se inui-
 cem sunt æquales, ut
 intelligitur, sed solo
 sensu æquales esse cen-
 sentur. Nam mundi
 conuer-

προειφορά, μείωμ μὲν
 παντός νυχθημερόν ἀ-
 ναγκαίως, παντὶ ἔσθ
 δρόμῳ ἢ κόσμῳ δᾶτ-
 του ἢ νυχθημερινῶ δὲ
 σήματος τὸν ἑαυτὸν ἑ-
 κλον διεξάγοντος, ὅμ ἢ
 γυαντίαν τῶ κόσμῳ ἰών
 ὁ ἥλιος πρόσεισι. ἐκπε-
 ρελθόντος ἢ ἢ κόσμῳ
 ἑδὶ τὸ αὐτὸ σημείον, ἔ-
 πω ἑδὶ τῆ ἀνατολῆ ὁ ἥ-
 λιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὅπο-
 ταν ἢ προειφορά ἢ κύ-
 κλον ἀννεχθῆ ἢν δύνου-
 σε ἢ ἢ πτωαριετικῆν
 κίνησιν ὁ ἥλιος ἔσθ
 νυ-
 χθημερινῶ, τότε καὶ αὐ-
 τὸς ἑδὶ τῆ ἀνατολῆ φαί-
 νει. εἰ μὲν τὰ δωδεκά-
 τημόρια τῶ ζώσασ-
 κῶ, ἴσα ὄντα, γυ ἴσῳ
 καὶ ἀντελλε χρόνῳ,
 σωέβαι

conuersio minor est ne-
 cessario, quam omnis
 cum nocte dies in quo-
 nis prokursu, mundo ci-
 tius diurno cum nocte
 interuallo, suum am-
 bitum peragente, quem
 sol contra mundi mo-
 tum facit. Circumeun-
 te enim idem punctum
 mundo, necdum sol in
 oriente spectatur, sed
 cum ambitus orbis cir-
 cumactus fuerit, quem
 perficiebat die, cum
 nocte, sol motu dele-
 cto, tum ipse quoque
 in oriente apparet.
 Quod si cuncta do-
 decatemoria, nempe si-
 gna signiferi sunt æqua-
 lia, tempore etiam æ-
 quali oriri contigisset,
 diesq;

σωίβαινον αὐτὰ τὰ dies' que cum nocti-
 νυχθημέρα πάντα ἴσα bus essent aequales.
 εἰν. νωίη τὰ μ̄ θελι Nunc uero tropica si-
 νὰ ζώδια, ὁρθὰ μ̄ ἀνα gna recta quidē ascen-
 φέρει τῇ, λοξὰ δὲ κα τα- dunt, sed obliqua oc-
 ελίε τῇ. ὁρθίους ἀνα- cidunt: rectis' que scan-
 φρομλίους αὐτοῖς, μα- dentibus ipsis, longi-
 κρότορος ὁ τ' ἀναβλής us tempus ipsorum
 αὐτ' γίνε τῇ χρόνῳ. ἢ ortus fiat necesse est.
 τὰ μὲν εἴν αὐτ', ἀ τῷ Cum partes igitur i-
 νυχθημέρῳ διδρῆται psum sol die cum
 ὁ ἥλιος, ἀναλόγως ἔρα nocte permeat, iuxta
 δίονα τὴν ἀνατολὴν proportionem ortum
 ποιεῖται. τὸ δ' ἔμπα- tardiozem facit. Ho-
 λιμ τὰ τῶν, ἡδὲ ἴν χει- rum euenit contrari-
 μερινῶν γίνε τῇ ζώδι- um in signis hybernis,
 ων. καὶ ἔτως αἰ μὲν τ' ἔτ perinde aetheris
 ἀθροῖσθ' πῶδεροφαί, conuersiones sunt a-
 ἴσαι εἰσίμ. τὰ δὲ νυχθὺ quales, dies autem cum
 μέρα, ἔκ' ἐλ. πρὸς γὰρ τ' noctibus nequaquam,
 ἀλιθίσα τὸν λογον, χα si ad libellam examen
 λαϊτόρομ, καθὰ πῶρ quæras, obliquius,
 ἔφαμεν, τὸ ἥλιου (ut diximus) sole
 πῶσιον. ad

πεποιήτους τοῖς τροπικ
κοῖς, κὶ ἀρχωρῶντες, κὶ
ἄλλ' ἄλλ' ἰσὺν πλέον πρὶ
αὐτοῖς ἐγχεροῖζαντες. κὶ
ἐκ ὄντων ἀοικητῶν ἔ
ἴσ' αὐτοῖς, εἰ δὲ ἴσ' ἐπι
γνώστωρ. ἢ γὰρ συήνη
ἴσ' ὑπὸ τῷ θερινῷ καὶ τῷ
λευκῷ, ἢ δὲ αἰθιοπία
ἐνδοθῆν ἐπι ταύτης.
ἀπὸ τῶν δὲ ποσειδῶ
νιθ' ἡ γνώσισιμοι λα-
βῶν, ἢ παρ' ἡ ἴσ' ὑπὸ τ'
ἰσημεριῶν καὶ ἴσ' ὑ-
κρατορ εἰν ἴσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
κὶ τῶν ζῶναι εἰ-
ναε ἢ γῆς ἴσ' ἰσ' ἰσ'
κίμων φυσικῶν ἀπ-
φιναιμῶν, αὐτοῖς τ'
ἴσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
καὶ ἴσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
οἰκιστῶν καὶ ἰσ' ἰσ'
τῶν εἶναι ἀπὸ φῶτος.

ἔπειτα

ad tropicos acceden-
te & abeunte, & ob
hoc diutius circa i-
psos commorante.
Cum' que sub ipsis (in-
quiunt) non sit habi-
tatio, ne quidem ali-
quanto intra ipsos. Sye-
ne tamen sub æstivo
iacet circulo, Aethio-
pia vero Syene adhuc
interior: à quibus Po-
sidonius opinatus est
totum sub æquinoctia-
li climæ esse tempera-
tum. nec non quinque
zonæ terræ esse à no-
bilibus pronunciatæ
sunt Physicis. Posi-
donius. quem terrarum
orbem torridum æstum
nominarunt, tempera-
tum esse promulgavit.

h

Nam

ὅπερ γὰρ φησι, πλείον
 ἢ ἡλίου πρὸς τὸν τροπικὸν
 κἄς Ἰσθμὸν Βουβῶνος, ἔκ τῆς
 εἰς αὐτοὺς ἀπέχοντα τὰ ἐπὶ αὐτῶν
 τοῖς, ἃ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν
 ὑποτροπικῶν, πῶς ἔκ τῆς
 πολὺ πλείοντα ἔσονται
 ἰσημερινῶν ὀκτώσδεκα εἰς
 τεχνίως τῶν κύκλων τὰ
 τῶν καὶ πρὸς τὸν ἡ-
 λίου, καὶ πάλιν ἴσως τὰ
 χειμῶνος ἀφιστάμενος αὐτῶν, καὶ
 μὴ ὑπερβαίνοντος πρὸς τὸ
 κυκλικῶν, καὶ μὴ ἴσως
 πάντος, φησιν, ἴσως τῶν
 νυκτῶν τῆς ἡμέρας ὅσους
 ἔσονται αὐτῶν, καὶ ἴσως
 σύμμετρον ἐχέσιν πρὸς
 ἀνὰ ψυγῆν τὸ ἴσως
 καὶ τῶν ἀέρος τὰ τῶν
 μεσαιτάτων καὶ βαθυτάτων
 τῶν τῶν σκιῶν ὄντων, καὶ
 ἔμβροιο γρηθίσοντα, καὶ
 πνεύματα γρηθίσοντα,
 δυνάμενα

Nam ubi, inquit, circa
 tropicos sol diutius ver-
 satur, ne utiq; ea sunt in-
 habitata loca, nec eis
 interiora, cur non multo
 magis sub æquinoctiali
 fuerint temperata, cum
 celerius hunc orbem
 sol transeat, et rursus
 æquè celeriter adeat,
 nec in eo climate diu-
 tius commoretur? Enim-
 vero cum in totum, in-
 quit, sit nox diei æqua-
 lis sub æquinoctiali, et
 perinde refrigeradi spa-
 cium satis amplum ha-
 beat, sitq; eius aër in me-
 dio xumo, et umbra
 terræ fastigiosissimo,
 etiam imbres cadent,
 et sufflabunt uenien-
 tes

δυνάμενα

Διωόμενα ἀναψύχου
 τῶν ἀέρας. ἐπεὶ καὶ πε-
 εὶ τὴν ἀθιοπίαν ὄμ-
 βρος συνεχῆς κατα-
 φόρειται ἰσορῶσι, πρὸς
 τὸ θρόνον, καὶ μάλιστα
 τὴν ἀκμὴν αὐτῶν. ἀφ'
 ὧν καὶ ὀνόμαζον πλη-
 θυνῶν ὑπονοεῖται ἡ
 θάλασσα. ὃ μὲν ἔν ποσει-
 δωνίῳ ἔτω φέρεται, καὶ
 δείξει, αὐτῶς ἔχει τὰ
 ὑπὸ τοῦ ἰσημερινῶν,
 δις ἑτάς γίνεσθαι τὰς
 ἡμέρας πρὸς αὐτοῖς. ἐπει-
 δὴ καὶ ὁ ἥλιος δις
 αὐτοῖς κατακρυφῶν
 γίνεται, διότι ἰση-
 μερία ποιῶν. οἱ δὲ
 ἐπιπλέοντες τῆς δό-
 ξης ταύτης τὸ ποσει-
 δωνίῳ, φασί, ὅτι ἕνεκα μὲν τὸ ὑπὸ πλε-
 ον πρὸς τὰς τροπικὰς ἀστρίβων τῶν ἡλίου,

ut possint aëra refri-
 gerare. Quia in Ae-
 thiochia imbres enar-
 rantur per æstatem in-
 ges pluere, præcipuè
 in ipsius articulo: unde
 etiam Nilus per æsta-
 tem inundare intelli-
 gitur. Posidonius igitur
 ita censuit. Opor-
 tuit sanè ita sub æqui-
 noctiali habere, quòd
 bis anni sint apud eos
 tempora, quandoqui-
 dem etiam sol bis illis
 fit à uertice, bina fa-
 ciendo æquinoctia.

Qui autem Posidonij
 aduersantur sententia,
 aiunt, quia diutius ad
 tropicos uersatur sol,
 h 2 ἔστω

ἔσθ' ὑγιή τ' ἔπει τὸ τὸ
 δόξαν εἶν' ἔποσειδονί-
 ος. ἀλλὰ ἀπὸ τῶν τροπι-
 κῶν πάλιν ὁ ἥλιος ἀ-
 φίστατ', καὶ ἔτω ὁ ὑπὸ
 αὐτοῖς ἀεὶ πλέον ἀνα-
 ψύχεται, καὶ δυνάται τὰ
 λεγόμενα οἰκῆσαι. ἔνθα
 ἰσημερινῶ μέσθ' ἔροπι-
 κῶν ὄντος, ἢ πρὸς ὀλί-
 γον ἀφίσταται καὶ ταχέ-
 ας πάλιν ἀπ' αὐτῆς ὑπο-
 στροφῆς ποιεῖται, ἢ τὰ
 τῶν ὑπὸ τοῖς τροπικῶς
 λεγόμενων ἀπὸ τῆς ἀφί-
 στασης ἀναψύχωντων ζώ-
 νων ἐτήσια πνεύματα
 καὶ πνεύματα ἀντι-
 τὸν ἀπὸ τοῦ ἡλίου φλο-
 γμῶν, καὶ ἀναψύχον-
 τα τὸν ἀέρα. μέχρι δὲ
 τοῦ ἰσημερινῶ, ταῦτα
 εἰ οἶάτε δεικνύσθαι.

oportet in hac Posido-
 nij esse sententia. Cæ-
 terum à tropicis rur-
 sus plus sol distat, et
 perinde etiam qui sub
 ipsis aër magis refrige-
 ratur, possuntq; clima-
 ta habitari. Sed cum sit
 inter tropicos medius
 æquinoctialis, et ra-
 rum admodum absit, et
 celeriusculè ad ipsum
 redeat, cumq; sub tro-
 picis loca excipiantur
 à refrigerantium zo-
 narum flatibus etesijs,
 fama etiam est, solis ar-
 dorem refrigerato aëre
 demulceri. At æquino-
 ctialem usque hi non
 possunt peruenire:

• quòd

εἰ δὲ διίξεται, τότε ἴσων
 εἶν τῆς νύκτα τῆς ἡμέρας
 ὁ δὲν ἀεὶ καθ' αὐτὸ δύ-
 νατο πρὸς ἀνάψυξιν
 τῆς αἰθέρος. ἀφ' αὐτῆς
 τε τῆς δυνάμεως τῆς ἡλίου
 λευκοκλύου, ἰσὺ ὀρθῶς ἰσὺ
 ἔντονον ὡς τὸ ἕρπον τὸ λελί-
 μα ἔστι πάντοτε ἐκπέμ-
 ποντα τῶν ἀκτῖνα,
 ἐπεὶ γὰρ μὴ ἀξιόλογον
 ἀπ' αὐτῆς τῶν ἀπόκλι-
 σιν ποιεῖται. ἔσονται
 δὲ ἔσονται τῶν φυσικῶν,
 τὸ πλεῖστον τῆς μεγάλης
 θαλάσσης ἢ τῆς ἕρπον τὸ
 λελίμα ἔσονται βελῶναι,
 εἰς τροφὴν τοῖς ἄστροις
 μεσαίτατον ἔσονται
 γον. ὡς εἶ ὀρθῶς εἰ-
 κην εἶναι τὸν θεὸν φέρειν
 ὁ ποσειδῶνι.

quòd si transierint, e-
 flusosa et flammosa iti-
 neris spacia sub sole fi-
 ent. Aequalis diei nox
 per se nihil potest ad
 aërem illic refrigeran-
 dum, cum sit vis solis
 ineffabilis, rectum que
 et validum in id clima
 omnifariam radium ia-
 culetur, quia ab ipso
 non magnopere decli-
 nat. Intelligitur autem
 à Physicis magni ma-
 ris plurimum in hoc cli-
 mate substerni, quod
 medioximum est ad a-
 strorum alimentum, et
 perinde hic neutiquam
 rectè videtur sensisse
 Posidonius.

b 3

De

Γόρι

Γερὶ τῶν τῆς γῆς
οἰκίσεωρ.

Detotius terræ ha-
bitatione.

Ολης δὲ τῆς γῆς λαδὶ
ὑπόθεσιμ οἰκισμῶν,
τῶν οἰκίσεωρ αἱ μὲν πε-
ρίσκιαι, αἱ δὲ ἑτερόσκι-
αι, αἱ δὲ ἀμφίσκιαι γῆν
σποντῶν. περίσκιαι μὲν, αἱ
ὑπὸ τοῖς πόλοις, ὅν αἱ
καὶ εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα
ὁ ἡμεραν διακεθίσε-
ται, ὁρίζοντες μὲν γινομέ-
νη πρὸς αὐτοῖς τῶν ἰσημέ-
ρινῶν, ζωδίων δὲ ἕξ ὅσα
παντὸς τῶν αὐτῶν ὑπερ-
γῆς ὄντων, καὶ ἕξ ὑπὸ
γῆν. κύκλων δὲ περὶ
γράφουσαι πρὸς αὐτοῖς
αἰσικαὶ, περὶ σκίης αὐ-
τῶν ποιῶσιμ, παρα-
πλοκίως τοῖς κύκλοις
ὅν τοῖς ἀπὸ τοῖς πόλοις
ἐλίμασι σφαιρομῶν τῶν ἡσῶν, ἑτερόσκιαι δὲ

Tota, ut receptū est,
habitatur terra. Habita-
tionum alia sunt peri-
scij, alia heteroscij, a-
lia amphiscij euadunt.
Periscij quidem sub po-
lis, quibus in diem et
noctem annus diuidi-
tur, cum sit incolarum
horizon æquinoctia-
lis, sex signis in totum
supra terram existen-
tibus, et sex sub ter-
ra. Circumquaque igitur
ipsos circumscriben-
tes umbræ, peri-
scios faciunt, proxi-
mè ad polos mundo in
regionib. sub polis ob-
uoluto. Heteroscij autē

εἰσιμ

αἰσθη αἰ δὺκράτοι. ἐπεὶ
 ὅταν πρὸ μεσημβρίας
 γρηύσῃ ὁ ἥλιος, τὴν μὲν
 τῆς βορείαν ἔχοντων ζώ-
 νων, πρὸς βορρᾶν ἀκ-
 κλίνουσιν αἰ σκιαί. τὴν δὲ
 τῆς αὐτοκράτου ἡμῶν,
 πρὸς νότον. ἀμφίσκιοι
 δὲ οἱ ὑπὸ τῆς ἰσημερι-
 νῆς γρηύσονται. πρὸς νό-
 τον μὲν γρηύσονται ἀπὸ
 ὡς πρὸς τὸν χειμερινὸν
 ἀπὸ τῆς ἰσημεριᾶς κύκλου
 τοῦ ἡλίου, πρὸς βορρᾶν
 ἀποκλίνουσιν αὐτῶν αἰ
 σκιαί. πρὸς δὲ τὸ θερινὸν
 ἀπὸ τῆς ἰσημεριᾶς πορδὺ
 ομνῶν. πρὸς νότον αὐτῶν
 πορνῶν. καὶ τοιαύτη μὲν
 ἔστι ἡ πρὸς τὰς ζώνας
 τῆς γῆς διαφορὰ. ἐπιθε-
 λῆ καὶ κείνο ἐγνωσθῆναι
 γινώσκοντες, ὅτι καὶ τῶν
 αὐξήσεων

sunt temperatae. Quia
 cum circa meridiem
 sol fuerit, zonam ha-
 bentium septentriona-
 lem, ad aquilonem de-
 clinant umbræ. è re-
 gione nobis oppositam
 temperatam ad austrum
 iidem, sed ἀμφίσκιοι
 qui sunt sub æquino-
 ctiali. Ad austrum e-
 nim abeunte sole, atq;
 hybernum tropicum,
 ab æquinoctiali ad a-
 quilonem uergunt ipso-
 rum umbræ: ad æstiuū
 autem ab æquinoctiali
 eunte ad hunc conuer-
 tentur. Atq; hæc est de
 zonis terræ differen-
 tia. Illud uicissim hic
 nos præterire non o-
 portet, quòd per idem
 h 4 augetur

αὐξήσῃ ἢ ἰσῶσθαι ἢ ἡ-
 μέρει, πᾶσι τοῖς ἔχουσι
 τὴν ἡμετέραν δύκρατον.
 ὁ μὲν ἢ ἰσῶσθαι πᾶσι
 κἠ καὶ ὑφαίρεισι, πᾶσι
 πᾶσι δὲ. ἀλλὰ πολ-
 λὴ ὁδὸς ἢ ἐν τούτοις πα-
 ραλλαγῇ, τοῖς ἢ ἐλα-
 χίστης γενόμενης πᾶσι
 κἠ καὶ ὑφαίρεισι, τοῖς
 ἢ μέγιστης, τοῖς ἢ μέσης.
 Τούτων ἢ αἰτίου ἢ, τὸ μὲν
 ἐπίσης πᾶσι πᾶσι ἐγ-
 κεκλιῶσθαι τὸν κόσμον, μὲν
 δὲ τὸ ἑσπέρου ἢ πύλων
 τὰς ἰσῶσθαι μοῖρας ἀπὸ τῆς
 ὀρίζοντος ὁρίζου. ἀλλὰ
 τοῖς ἢ πᾶσι μεσημβρί-
 αν οἰκῶσθαι πᾶσι ὀλί-
 γου, τοῖς ἢ πᾶσι ἀρκίτου
 ὑπὲρ πλείου, τοῖς ἢ μέσου
 τούτων μέσης. πᾶσι με-
 σημβρίαν ἢ ἢ ἀπὸ ἀρκί-
 κἠ

augetur & minuitur
 dies, cunctis nostram
 temperatam habitanti-
 bus, nec tamen aequalis
 additio & subtractio
 apud omnes est. Cate-
 rum multa est in his mu-
 tatio. alijs quidem mini-
 mum fit incrementum
 & subtractio, alijs ue-
 rò maximum, alijs me-
 dium. In causa est, quòd
 non aequè apud omnes
 mundus inclinetur,
 quòd septentrionalis po-
 lus in aequalibus parti-
 bus ab horizonte at-
 tollatur, sed ad meridi-
 em habitantibus re-
 rum, & ad septentrio-
 nem plus, in horum me-
 dio mediocriter. Ad me-
 ridiem namq; à septen-
 trione

κῆς περιουμένων, ταπεινότερος ὁ πόλος γίνεται ἀναγκαίως, καὶ μείον τὸ ἐγκλίμα τῆς κόσμου. ἐκείθεν δὲ πρὸς ἀρκίστον ἰσισμῶν, τὸναντίον. γὰρ μὴ ἔπῃ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ γῆ, ἐκείνους τῶν πόλων ὡδὶ τῶν ὀρίζοντος θεωρεῖται). καὶ πάντων τῶν πῶν ἀλλήλων ἴσα ὑπεργῆ καὶ ὑπὸ γῆ τμήματα ὄσιν, ὡς εἴρηται. καὶ τῶν πῶν αὐτοῖς ὀρίζοντος ὁ ἄξων διάμετρος γίνεται. καὶ ὅτε ἀφανῆς, ὅτε ἀφανῆς ἔστι ἄξων αὐτοῖς ὄσιν. ἐκείθεν δὲ πρὸς ἡμᾶς ἰσισμῶν σφαιρικῶν σχήματα ἔστι γῆς, ὅ, τε πόλος ἔξαιρεται ὁ πῶν ἡμῶν, ὅ οἱ ὀρίζοντος μεταπίπτουσι, καὶ

trione iter facientibus, humilior est necessario polus, minorque mundi inclinatio. Illinc porrò ad septentrionem euntibus, è contrario. Nam in terra qua sub æquinoctiali uterque polus in horizonte spectatur, ac, ut dictum est, euntibus parallelorum supra terram & sub terra sunt æqualia segmenta, apud quos finientis axis est dimetiens, siue diameter: neq; astrū aliquod semper apparet, neq; occultatur. Illinc ad nos euntibus, in globo sa terræ figura, qui supra nos polus eleuatur, & horizontes succidit

h s axis q;

καὶ ὁ ἄξων ὁ δένος ἐπι
 διάμετρος αὐτῆ γίνετῃ,
 διὰ τῆς γινομένης ἐγκλι
 σιμῆς ἰσόμετρον ἐπι
 πείσει ὁ ζευρομένης, ἢ
 τὸ τὴν πόλιν ὑψώμα. καὶ
 κύκλοι ἀρκτικὸι ἄλλοι
 πρὸ ἄλλοις γίνοντῃ, ἢ
 τὰς τῶν οὐρανῶν μετα
 πηώσεις. οἱ εἰ γὰρ αὐτὸν ἀρ
 κτικὸς, τὰ πρὸ ἐκείνου
 ἀφανῆ τῶν ἀστρῶν ποδὲ
 χοντας, γράφεσθαι πό
 λιν καὶ διαστήματα τῶν
 πρὸ ἐκείνου ὀρίζοντι.
 τοῖς μὲν ἐν πλησίον τῆ
 διακεκαμμένης, καὶ
 πρὸς μεσομβρίαν οἰκῶ
 σι, ἐλάχιστοι γίνοντῃ οἱ
 ἀρκτικὸι, διὰ τὸ κατὰ
 ἐγκλισιμῆς ἰσόμετρον ἔρα
 χεῖαν εἶναι, καὶ τὸν πό
 λιν πρὸς ὀλίγον ἀπὸ τοῦ
 ὀρίζοντος ὁ ζευρομένης
 φαίνεσθαι,

axisq; nullius amplius
 ipsorum dimetiens effi
 citur ob mundi factam
 inclinationem sublato à
 plano, & poli sublimi
 tatem, orbeshq; arctici
 alij apud alios emer
 gunt, iuxta finientium
 interlapsus. Oportet
 siquidem arcticos, quae
 apud singulos semper
 appareant astra, ad po
 lum cōprehensa descri
 bere, ex intervallo a
 pud singulos horizon
 tes. Prope igitur torri
 dam, & ad meridiem
 habitantibus minimi e
 uadunt arctici, quod
 mundi sit inclinatio
 breuis, & polus pa
 rum à finiente eleuatus

φαίνεται, τοῖς δὲ πρὸς
 ἀρκτῶν κὴ πλησίον τῆ κα
 πεφυγμένων, ἀνάγκη
 καὶ οὕτως ἀρκτικὰς μεγί
 στας εἶναι, καὶ τὸν πόλον
 ἀξιόλογον ἔχειν, τὸ ἀπὸ
 τῆ ὀρίζοντος ὑψώμα, κὴ
 τῆ κόσμου ἀκροῦθως ἐ
 πιπλεῖσθαι ἐγκεκλιῖσθαι.
 ὅσοι δὲ τὸ μεσαίετατον
 ἔχουσιν ἀρκτῶν κὴ μεσημ
 βρίας (ὧν κὴ οἱ Ἕλληνας
 εἶσι, κὴ πάντες οἱ τῆ αὐ
 τῆ ἔχοντες πῶς ἀλλήλων)
 τῆ τοῖς πάντας μίσησιν ἔ
 χει τὰ περὶ κλιμάκων. ὧ
 σε κὴ τῆ πῶς ἀλλήλων κὴ
 κλων, οἱ ὑπὸ τῆ πῶς ἐ
 κέσσις ὀρίζοντων τεμνό
 μενοι, γὰρ μὲν τῆ διακε
 καυμένη εἰς ἴσα, γὰρ δὲ
 τοῖς ἄλλοις ὑλίμασι
 εἰς ἀμίστα τέμνονται.

σύμμε-

appareat. Ad septen
 trionem uero, & prope
 gelidam zonam maxi
 mos esse arcticos neces
 se est, poluq; satis am
 plam a finiente habere
 sublimitatem, & per
 inde mundum pluri
 mum inclinari. Qui ue
 rò medioximi sunt in
 ter septentrionem &
 meridiem, inter quos
 sunt Græci, & quicūq;
 eundem incolunt pa
 rallelum, eis quæ dicta
 sunt mediocriter ha
 bent. Itaq; etiam paral
 lelorum orbium, qui
 sub singulis finienti
 bus secti, in torrida in
 partes æquales, in
 alijs climatis in par
 tes secantur inæquales,

modera

σύμμετρα ἢ ἐξ ἡπείρου
 τοῖς, τὰ τε ὑπὸ γλῶσσο
 ὑπὲρ γλῶσσο, μείζω ἢ ἐ-
 λάσσω τμήματα. καὶ ὅ-
 τω καὶ ἡπείρου τὰς αὐξήσεις
 καὶ μειώσεις τῶν ἡμερῶν
 ἢ ἀναλογίᾳ ἐξέτοι-
 συμεθίαι. οἱ δὲ πλη-
 σίον ἢ διακεκαυμένης
 οἰκῆντες, ὅκ ἀξιολόγος
 ἔχουσι τὰς αὐξήσεις ἢ
 μειώσεις τῶν ἡμερῶν,
 διὰ τὸ πρὸς ὀλίγον ἢ
 αὐτοῖς τὸ κόσμον ἐγκ-
 κλιμένον, ὀλίγην ποι-
 εῖν ἢ ἀλλὰ γλῶσσο πρὸς
 εἰς τοῦ ἢ ἀλλήλους το-
 μῆς, καὶ ἢ εἰς ἀνίστα-
 ὑπὸ τῶν ὀριζωντων τέ-
 μνονται. τοῖς δὲ τῆς κα-
 τεψυγμένης τὸ κλίμα
 παρακείμενον ἔχουσι,
 πάνυ πολλὴ ὅσον ἢ ἡπείρου
 τὰς αὐ-

moderatæ habitū, apud
 hos quæ sub terra, ἢ
 supra terram maiora et
 minora segmenta, ἢ
 perinde etiam iuxta die-
 rum augmenta ἢ dimi-
 nutiones, proportiona-
 li habebunt moderami-
 ne. Qui uerò iuxta tor-
 ridam habitāt, non ad-
 modum magna habent
 augmēta ἢ diminutio-
 nes dierum, quòd apud
 ipsos mundus parum in-
 clinetur, exiguam fac-
 ciendo mutationem se-
 ctionis, quæ circapa-
 rallelas qua in par-
 tes inæquales à finien-
 tibus secantur. Qui in
 gelida zona positi
 clima habent, ibi mul-
 ta admodum est per
 augmen-

τὰς αὐξήσεις τῶν ἡμερῶν
 ἐν κυκλῶν πῆραλλαγῇ,
 τὸ τε κόσμος ἐπιπλεῖ
 στον πῆρ' αὐτοῖς ἐγκυκλι
 μῶν, καὶ τὸ πῶς ἀξίό
 λογον ἔχοντος ἀπὸ τῶν ὀ
 ελζόντων ὕψος, καὶ ὁμο
 ἴων μέγιστον τὸ πῆρ' αὐ
 τοῖς ἀρκυκλῶν ποιῶντος
 ὡς μὴ πολὺ τὸ θερινὸν
 ἀφεισάνααι αὐτὸ κύκλα
 οἱ ἀκολλήτως οἱ πῆρ' αὐ
 τοῖς ὀελζόντες, ἀμετρο
 πᾶτ' ἴσω τῶν εἰς ἀνίστα τῶν
 πῆραλλήλων ποιῶντοι
 τομῶν. ὁδὸν καὶ τὰ ἐν τῇ
 τὰς αὐξήσεις καὶ μειώ
 σεις τῶν ἡμερῶν, μεγί
 σης πῆρ' αὐτοῖς ἔχεται
 πῆραλλαγῆς. λέγεται
 γὰρ ἐν βρετανίᾳ, πῶς δὲ
 βαρκίνῳ τῶν ἡλίου γρο
 μῶν, καὶ τῶν μεγίστων ἡ
 μέρων

augmenta dierum et
 noctium mutatio, min
 do plurimum apud i
 psos inclinatio, poloq;
 satis amplum à finien
 te habente fastigium,
 et ob hoc maximum
 apud ipsos faciente ar
 cticum, ut parum ad
 modum ab æstivo ab
 sit circulo. Vbi con
 sequitur, ut apud ipsos
 finientes immensissimā
 in partes inæquales pa
 rallelorum facient se
 ctionem. Vnde et per
 dierum augmenta et
 diminutiones, maxima
 apud ipsos habetur mu
 tatio. Traditur itaque
 in Britannia, cum sol
 circa cancrum est,
 longissimum que fa
 cit diem,

μέραυ ποιδντος, ὡς ὀκτώ
 κὶ δέκα ὥρων ἰσημερι
 νῶν γίνετῃ ἢ ἡμέρα, εἴ
 ἢ νύξ, ὅθην καὶ φῶς εἶν
 πρὸ αὐτοῖς νυκτός του
 χρόνον ἄστρον, αὐτὸ ὑπὲρ
 τὸ ὀρίζοντα τὴν ἡλίαν πρὸ
 βέχοντος, καὶ ἀποπέμ
 ποντος τὰς ἀγὰς ὑπερ
 γλυῖ. ὅπῃ ἀμίλει καὶ
 πρὸ ἡμῶν γίνετῃ, ὅταν
 πελάζει τῷ ὀρίζοντι,
 πολὺ τὴν φῶτος τῆς αὐα
 ἔλλω αὐτὴν πῶλαμβά
 νοντος. ὅθην καὶ γὰρ βρεῖται
 νύξ νυκτός εἶν φῶς, ὡς
 καὶ ἀναγινώσκου δυνά
 αἰ. καὶ γὰρ τὸ φασίμ
 ἀναγκαῖοτάτου εἶν πε
 εἰ τὸ ὀρίζοντα, τότε τῆ
 πορείαν τὴν ἡλίαν ποιεῖ
 μέλας, καὶ εἰς ὅσα τὴν βαθυ
 πύκτωρ τῆ γῆς ἰόντος,
 ὅσα

nit diem, ut decem et
 octo horarum sit dies
 æquinoctialium, nox
 autem sex. Unde etiam
 noctu tum lumen emi
 cat, sole ipso secun
 dum finientem pro
 currente, et supra
 terram lucem dimitt
 ente. Quod ferè fit
 apud nos, cum finien
 ti propius accesserit
 sol, ortu multum lu
 minis admittente. Un
 de et in Britannia
 noctu lumen dicitur,
 ut scriptis proditum
 est. Nam id fieri ma
 ximè necessarium est,
 cum apud finientem
 tum sol iter faciat,
 nec per profundum
 terræ decurrat, quod
 fit

Ἐξ ἰσὶ ἀρχισοῦ εἶναι πρὸ
 αὐτοῖς τμήμα ὑπὸ
 γῶτῳ θερινῷ κύκλῳ,
 πρὸς τὴν θάλασσαν καλεῖται
 μενὼν νῆσον, ἣν ἢ γεγο-
 νῆσαι φασὶ πυνθεία τῶν
 μακροαλιῶτῶν φιλόσο-
 φων, ὅλων τ' ἰσορροπίας ὑ-
 πὲρ γῆς εἶναι λόγους, αὐτῶν
 καὶ ἀρκτικῶν εἶναι πρὸς αὐ-
 τοῖς, ὅπῃ ταν ἣν καρκί-
 νῳ ὁ ἥλιος ἢ, μενῶν αἰα
 γίνετ' ἢ ἡμέρα. εἶνε καὶ
 τὰ μέρη πάντα τ' καρκί-
 νῶν, ἀφανῆ μὲν πρὸς αὐ-
 τοῖς, εἰ ἢ μὴ, ἐφ' ὅσον ἣν
 τοῖς ἀφανῆσιν αὐτῶν ὁ
 ἥλιος ὄσῃ. ἀπὸ ἢ ταύτης
 τ' νῆσον πρὸς ἰσὶν ὡς ἐ-
 πὶ τὰ ἀρκτικά ἐκ τῶν
 πρὸς λόγους, καὶ ἢ τῶν
 μέρη πρὸς τῶν καρκίνῶν
 γίνετ' αὐτῶν ἀφανῆ τ'
 ζῶδια.

sit ipsius circuli æsti-
 mi minimum sub ter-
 ra segmentum, circa
 insulam Thulem no-
 mine appellatam, in
 qua fuisse Pythea Mas-
 siliensem philosophum
 ferunt, totum æstivum
 esse supra terram, et
 factum ipsis arcticum.
 Apud hos cum fuerit
 sol in cancro, dies est
 mensurus, quod par-
 tes cancri omnes ipsis
 perpetuò appareant,
 sicut omnibus in qui-
 bus sol semper appa-
 ret. Ab hac insula in
 septentrionem proce-
 dentibus, habita ra-
 tione etiam aliæ par-
 tes in cancro signi-
 feri perpetuò appa-
 rent.

ζωδιακῶ. καὶ ὅτως, ἐφ'
 ὄρου τὰ πρὸ ἐκάστοις φαε
 νόμικα ὑπὲρ γῆς, αὐτῶ
 διέρχεται ὁ ἥλιος, ἡμέρα
 γρηθήσεται. καὶ ἐστὶ κλίμα
 τὰ τῶ γῆς ἀναγκαίως,
 ἐν οἷς καὶ διμηνιαία καὶ
 τριμηνιαία γίνονται ἡμέ
 ρα, καὶ τεσσαρῶν καὶ πέντε
 μηνῶν. ὑπὸ δὲ τῶ πό
 λου αὐτῶ, ἐξ ζωδιακῶ ὑ
 πὲρ γῆς ὄντων, ἐφ' ὄρου
 ταῦτα διέρχεται ὁ ἥλι
 ος, ἀεὶ φανῆ ὄντα, ἡμέ
 ρα γρηθήσεται. τῶ αὐτῶ κῦ
 κλι καὶ ὀρίζοντος καὶ ἀρ
 κτικῶ γινομένης αὐτοῖς
 καὶ ἰσημερινῶ. ὅτις ἂν
 ἐν θέλει συμπίπτῃ ὁ θε
 ρινὸς τροπικὸς τῶ ἀρκτι
 κῶ. ὅτις δὲ ἐν ἄλλοις ὄντο
 ὑπὲρβαίνει ὁ ἀρκτικὸς
 τῶ θερινὸν εἰς πικρὸς ἰσημερινὸν μέρη ἐκ τῶ

rent. Atque ita quate
 nus apud singulos ar
 parentes supra terram
 sol permeat, dies erit.
 Suntq; climata necessa
 riō terræ in quibus bi
 mestris sit dies, & tri
 mestris, & quadrim
 estris, & quinqueme
 stris. Sub ipso polo sexi
 mestris est supra ter
 ram, quatenus hæc sol
 permeat, quæ semper
 apparent, dies eiusdem
 orbis erit, finiente ar
 ctico ipsis facto & æ
 quinoctiali. Nam in
 Thule concidit æsti
 nus tropicus arctico ad
 huc interiore. arcticus
 excedit æstivum in par
 tes ad æquinoctialē hic

πρὸς λόγον τὸτα γινώ-
 μένα. τοῖς δ' ἐπ' αὐτῷ
 τῷ πόλῳ, ὁ ἰσημερινὸς
 τὰς τρεῖς λαμβάνει χι-
 σθῶν ἀρκτικός γινόμενος
 ὅτι πρὸς λαμβάνει τὰ
 ἀειφωτῆ τ' ἀστρῶν, μη-
 δένος ἀπλῶς πρὸς τὰ
 τοῖς ἢ δεομμένα ἢ αὐτίχον
 τος. δεῖξωμ ἧ γίνετ', οὐ
 χωρίζω τὸ ὑπὲρ τ' γῆς
 τ' κόσμου ἡμισφαιρίου
 ἀπὸ τ' ὑπὸ γῆν. ἰσημε-
 ριῶν ἧ, ὅτι ὅτι αὐτὸς ὁ
 διακρῶν αὐτοῖς εἰς ἴση
 τ' ἡμέρας καὶ τ' νύκτα.
 ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις ἢ πᾶ-
 σιν ἐπίσης ἰσημερινός
 ὅτι, ὅτι ἐπὶ δὲ ὅτι ὀρι-
 ζῶν, ὅτι ἀρκτικός. καὶ τὰ
 ἢ τ' ἡμέρας ἡμέρας καὶ
 νύκτας αὐξήσεωμ τε καὶ
 μείσεωμ, ἰσημερινὸς
 πρὸς

iuxta rationem facto.
 Eis qui sub polo, equi-
 noctialis tres capit affe-
 ctiones, factus arcti-
 cus, quod comprehen-
 dat astra semper appa-
 rentia, nullo prorsus
 præter hæc aut occi-
 dente, aut oriente. Di-
 citur finiens, quod di-
 spescat mundi supra ter-
 ræ hemisphæriū, ab eo
 quod sub terra. Aequi-
 noctialis porro, quod di-
 spescat ipsis in partes æ-
 quales diem & noctē,
 qui cunctis alijs peræ-
 què æquinocctialis est,
 necdū finiens aut arcti-
 cus, ac iuxta differētias
 dierum & noctiū. De
 augmentis & diminu-
 tionibus hæc dicta sint
 i apud

παρὰ πάντων, ἐπίσης
 ἕξις μὲν τῶν σκο-
 λισμῶν καὶ φωτισμῶν ἔ-
 ἄδρος. ἔν τῃ δὲ τῆ δια-
 κεκαυμένη, ἴσαι ὅλα
 παντὸς αἰ νύκτες ταῖς
 ἡμέρας. ἔν δὲ τοῖς ἄλ-
 λοις τμήμασιν, ἕτορον
 ἕτορον ἐφιστῶν τὸ τοῖς
 πρὸς τὴν ἑκάστοις με-
 γίστων ἡμέρων ταῖς με-
 γίσταις νυκτῶν ἕξις μὲν
 νων, καὶ τῶν σκοτισ-
 μῶν, καὶ τῶν φωτισμῶν
 ἔ-ἄδρος πρὸς ἴσιν πλεο-
 κρητισμῶν, ἀλλ' εἰς
 ἴσαι ἔ-ἄδρος γίναντο δια-
 ρήντος ταῦτα αἴλου ἢ
 παύσης τῆς πρὸς τὰ πλεο-
 κρημιστὰ διαφορᾶς ὅτι,
 τὸ τῆς γῆς σχῆμα σφαιρι-
 κὸν ἑκείνου καὶ αὐτὸς
 πολὺ πρότερον, ὁ σύμπας κόσμος. ἔν ἑτέρας δὲ

apud omnes peraeque
 exaequatis tenebris,
 et luminibus aëris.
 In torrida aequales om-
 nifariam noctes die-
 bus, at in alijs clima-
 tis alio exaequantur mo-
 do. Ita apud singulos
 maximis diebus ma-
 ximis noctibus exae-
 quatis, neque tene-
 bris, neque lumini-
 bus aëris apud ali-
 quos superfluentibus.
 Sed in partes aequa-
 les, toto anno haec
 dirimente, memoratae
 differentiae totius, cau-
 sa est terrae figurae,
 quae globosa, ac ipse
 multo ante mundus.

ἑτέρας δὲ
 σχημάτων

ἡμετέρων ἰδίας, ὅντων
 ἂν ἐν δυνάμει τῆς πῶς
 ἐκείνων. ἐπιδείξομεν
 δὲ ἕξως, ὅτι τοιοῦτος γῆ
 ματε καὶ ὁ σύμπας κόσμος
 ἄξιολογώτατα τῶν ἡμέ
 ρων αὐτοῦ.

guitarum faciebus iam
 dictorum nihil esse po-
 test. Demonstrabimus
 deinceps ut totius hac fi-
 gura constet mundus,
 necnon eius præstan-
 tissimæ partes.

Σφαιρικὸν εἶναι τὸν
 κόσμον.

Quòd mundus sit
 globosus.

Δοκῆ μὲν ἔν τῷ αὐτῷ
 ἢ ὅτις ὑπαγορεύει, ὅ-
 τι σφαῖρα μὲν ὁ κόσ-
 μος, ὃ τὸ γὰρ δεῖν βε-
 τίειον ποιήσασθαι τὸ
 πρὸς αὐτὸ γῆματος. ὃ
 ἢ πάντα ἢ ἔχει, καὶ φαν-
 τάζεται εἰσὶν. ὅθεν
 ἀπὸ τῆς γῆρας ὄψεως, καὶ
 καταληπτικῶς ἡμῶν
 φαινομένων, ὡς ἰα μὴ
 αὐτὸ ὅθεν ἔκφανῃ καὶ
 τὴν φαινομένην ἀπο-
 λυδία

Quòd mūdus sit glo-
 bosus, nisi aspectus ipse
 nobis videtur explica-
 re, ne utiquam de eius fi-
 gura tulerimus senten-
 tiam. nec enim cuneta
 nobis, quatenus habet,
 sub imaginationem ve-
 nire cōsueverūt. Proin-
 de ab euidentiōrib. et li-
 quidò apparētib. nobis
 ad ea quæ nō ex sese ma-
 nifesta, de apparēti con-
 i 2 sequentia

λαθίαν παραγίνεσθαι
 πρὸς ἡκίαν αὐτοῖσι ἐ-
 πιλείξωμεν, ὅτι τὸ σε-
 ρεώτατον αὐτῆς κενό-
 τατον μὲν ἢ γῆ
 σφαιρικῶν λέγειται ὅτι
 χήματι, ῥαδίως αὐτῆς
 τῶν ἄλλων τὰ λοιπὰ τῆ
 μὲν αὐτῆς μελιόντων,
 κατὰ μάθομεν, ὅτι πᾶν
 τὰ σφαιρικὰ ὄντι. καὶ
 ἔτι καὶ ἐξ ἡμῶν τοῖς
 ἔτοιμοις ἐξ ἡμῶν. πλείους
 φίνω ὁμοιοῦσι πρὸς
 τῆς γῆς γῆματι,
 πρὸς τοῖς παλαιότεροις
 τῆς φυσικῆς γεγονόσιν.
 οἱ μὲν αὐτῆς αὐτῆς τῆ
 ἡμῶν τῆς φαντασίας
 κατακολοθίσαντων,
 πλατῆ ὅτι ἐπιπέδων
 τῶν χήματι λέγειται
 αὐτῶν ἀπεφάναν, ἔτι οἱ δὲ ὑπονοήσαντων,

sequentia conuenit ac-
 cedere. Itaq; si demon-
 strauerimus solidissimā
 ac densissimam eius per-
 tem terram, globosae
 esse figurae, facile ab
 ipsa ad reliquas eius
 partes accedendo, no-
 uerimus omnia globo-
 sa esse, & perinde etiā
 ipsa uniuersitas talem
 habet figuram. Multae
 nimirum à priscis tra-
 ditae sunt Physicis de
 terrae figura differen-
 tia. Ipsorum nanque
 quidam suam ex aspe-
 ctu secuti imagina-
 tionem, terram esse
 latam & planam figu-
 ra pronunciauerunt.
 Alij deprehendentes,

ὅτι μὴ αὐτὸ διέμνησε τὸ ὕ-
 δωρ ἐπ' αὐτῷ, εἰ μὴ ἦεν
 θεῖα καὶ κοίλη τὸ χῆμα
 ἢ, αὐτῷ τότε κειχρῆ
 ὅτι τῷ χῆματι αὐτῷ
 ἔφασκεν. ἄλλοι δὲ, Κυ-
 βουσιδῆ. οἱ ἤμέτεροι
 καὶ ἄρ' ἴν' μαθημάτων
 πάντες, καὶ οἱ πλείους ἴ-
 ἄρ' τῷ σφαιρικῷ δι-
 δασκαλείῳ, σφαιρι-
 κόν εἶν' τὸ χῆμα τῷ γῆς
 διέβιβασιώσαντο. ἐπί-
 ρε πίνω χῆμας πε-
 ρὰ τὰ πρῶτα μὲν αὐτῶν
 αὐτῷ ὕφνω πρῶτα φθόν-
 τος αὐτῷ, ἀναγκαίως
 αὐτῷ τὸ ποῖόν τινος διέζου-
 γμῆς ἀληθῶς γήσιον,
 ἢ πῆ πλατεῖα καὶ ἐπι-
 πεδῆς ἢ γῆ δῆμι, ἢ κοί-
 λη καὶ βαθύη, ἢ τετρα-
 γωνος, ἢ πυραμοειδῆς,
 ἢ σφαι-

quod ne quidem in ipsa
 aqua permanere possit,
 nisi profunda, cavataq;
 naturam habeat, ipsam
 hac figura constare vo-
 luerūt. Alij cubicosam
 quadrangulamq; esse
 pronunciarunt, alij py-
 ramoidem. At nostri
 & omnes mathemati-
 ci, necnon Socratici
 complures, globosam
 terrae figuram esse con-
 firmarunt. Præter di-
 ctas igitur figuras ipsi
 non facile quampiam
 aliam accommodaueris.
 Necessariò id verum
 ex disiunctis collige-
 tur. Aut lata & plana
 est terra, aut caua &
 profunda, aut quadra-
 ta, aut pyramoides,
 i 3 aut glo-

ἢ σφαιρικὴ ἢ ῥαχῆμα
 ἢ ἡμισφαιρικὴ ἢ ἄλλη
 δὲ, ὅσοι τὸ διεξέλιπον
 νομῆσι τὸν κατασκευασμὸν
 πρὸς τοὺς ἰσχυροτάτους
 ἀναπόδεικτον, πρὸς ἴσον
 ἴσον δὲ ἴσων, οὐ σφαι-
 ρικὴν ἢ ῥαχῆμα ἢ ἡμι-
 σφαιρικὴν ἢ ἄλλαν, ἀλλὰ μὲν
 ἔτε πλατῆ ἢ ὄβριον, ἔτε
 κούριον, ἔτε τετραγώνον,
 ἔτε πνευματικόν, ὡς
 δὲ ἴσων ταῦτα. ἔπει-
 τα ἐποιήθημεν, ὡς σφαι-
 ρικὴν εἶναι αὐτὴν ἀναγ-
 καίωτα τὸν ὄβριον. οὐ τοί-
 νυν μὴ ὄβριον ἐπίπεδος,
 ἔτι ἢ αὐτὴν κατασκευασμὸν.

Εἰ πλατῆ κἢ ἐπίπε-
 δον τὸ ῥαχῆμα ἐκέρχου-
 το, εἰς αὐτὴν ὄβριον ἢ ἄλλαν
 οἰ τοὺς ἀνθρώπους. ἔ

γάρ

aut globosæ figuræ. Re-
 cipiendo igitur disun-
 ctum tanquam unum
 (iuxta id quod est à dia-
 lecticis appellatum ex
 pluribus.) ad quintum
 indemonstrabile progre-
 dientes, demonstrabi-
 mus globosæ figuræ
 esse terram. Nam dice-
 mus, præterea neq; lau-
 est, neq; cana, neq; qui-
 drangula, neq; pyra-
 moides ut hæc demon-
 strabimus: deinde ipsam
 ostendemus esse globos-
 sam necessario. Quod
 igitur plana non sit,
 hoc pacto didicerimus.

Si latæ planæ que
 figuræ sit, unus unus
 omnes homines fue-
 rit finiens. Neque

enim

γὰρ ὅτι ἐπινοῆσαι,
 πῶς αὖ γὰρ τοῦτων γῆς
 χίμαλι μεταπίπτοιεν
 ὀρίζοντος, ἐνός ἢ ὄντος
 ὀρίζοντος, καὶ ταυτ' αὖ
 πρὸς πᾶσι αἰ ἀνατο-
 λαὶ καὶ λύσεις ἐγείνοντο
 ὡς καὶ αἰ ἀρχαὶ τῶν ἡμε-
 ρῶν καὶ νυκτῶν. ναυί ἢ
 ἐκ ἀπαντᾶ ὄψα, ἀλλὰ
 πλείων φαίνετ' ἢ γὰρ τοῖς
 εἰρημνίοις πρὸ ἀλλογενῆ,
 γὰρ τοῖς ἐλίμασι τῆς γῆς,
 ἄλλοτε πρὸ ἄλλοις, καὶ
 διουμνίᾳ τῶν ἀνίχοντος
 τῆς ἡλίου, οἱ γὰρ πέρσασαι
 πρὸς τῆς ἀνατολῆς οἰκόν-
 τας, τέσσαρσι ὥραις
 πρῶτοι λέγονται γὰρ τυ-
 χάνειν τῆς ἐκβολῆς τῆς ἡ-
 λίου, τῆς Ἰβήρων πρὸς
 διουμνίαν οἰκόντων. ἐ-
 λέγεται ἢ ταῦτα τῶν
 ἑσπέρων,

enim in tali figura est
 nosse, quo pacto finien-
 tes intercident. Quod
 si unus sit finiens, ea-
 dem ratione apud om-
 nes ortus et occasus
 fient, et perinde prin-
 cipia dierum et no-
 ctium eodem pacto fi-
 ent. At hæc non sunt,
 sed plurima in dictis
 terræ climatis appa-
 ret mutatio; apud alios
 alia; tam occidente
 quam oriēte sole. Per-
 sæ namque ad orien-
 tem habitantes, qua-
 tuor horis dicuntur pri-
 mi solis iactus excipe-
 re, antequam Iberi ex-
 cipiant occasum habi-
 tantes. Hæc autem
 etiam ex alijs convin-
 i 4 cuntur.

ἐ τῶρων, καὶ ἐκ τῆς πόδι
 ἰαῖ ἀστρα γινομένων ἐκ-
 λείψεων. καὶ τὸ αὐτὸ
 μὲν πρὸς πᾶσι ἐκλει-
 πόντων, ὅ μὴ τῶ αὐτῆ
 ὥρας εὐρισκομένης,
 ἀλλὰ τὸ γὰρ τοῖς Ἰβηροι
 πρώτης ὥρας ἐκλει-
 πον, πρὸς πᾶσι εὐρίσκε-
 τῆ ὥρας πρὸς τοῖς πό-
 σαις τῆς ἐκλείψου πε-
 ποιημένων. πρὸς ἃ τοῖς
 ἄλλοις, ἀναλόγως. καὶ
 μὴ γὰρ πλατεῖ ἐπι-
 πιδίω τῆ γῆς χόματι,
 τὸ ἴσον αὐτῶ πρὸς πᾶσι
 ὁ πόλος τῆ ὀρίζουτος ἐ-
 φαίνετο ἀφεισῶς, καὶ ὁ
 αὐτὸς λύκλος ἀρκλικῶς
 ὦν ὁ δὲ γὰρ τοῖς φαινο-
 μένοις ὄσιν, ἀλλὰ πρὸς
 ἢ συλῶιταις καὶ αἰθίο-
 ψιν, ἐλάχιστον φαίνετῆ

τὸ τῶ

cuntur, ex siderum
 quoque eclipsibus. Iis
 namque apud omnes de-
 ficientibus, nec tamen
 eadem hora inueniuntur
 apud Persas facere
 eclipsim, sed apud alios
 habita proportione.

Præterea si lata et
 plana sit terra figura,
 æqualiter apud omnes
 polus finienti appare-
 ret insistere, idem que
 circulus arcticus, quo-
 rum in ipsis apparen-
 tijs neutrum est, sed a-
 pud Syenitas et Aethio-
 pas minimum à pelago
 apparet

τὸ ἄλλο πολὺ ὕψος. μέγιστον δὲ, ὅν Βριταννοῖς. ὃν δὲ τοῖς ἄλλοις μέσσοις ἡλίμασιν, ἀναλόγως ἀπτόντων δὲ πρὸς ἀρκτὸν ἀρκμειοσυμβείας, ἀρκκρῦππῆ) ἰσὸς τῶν ὁραμένων πρὸς μειοσυμβείας ἄστρον. καὶ πρὸς ἀρκτων πινὰ ὁρατοῦ, τέως ἀφανῆ ὄντα. καὶ εἰ τις ἀπ' ἀρκτων πρὸς μειοσυμβείαν ἴοι, τὸ ἔμπαιλι γίνετ'. ὡρ δὲ ἐν αὐσιν ἰσὸς βασι, πλάττει τῶν χήματι τῶν γῆς λεγόμενης. καὶ ἄλλο ἴσος ἑνὸς ὄντος τῶν ὁρίζοντος, δὲ κἀρα τὸ τῶν χήματι λεγόμεν ἢ γῆ. σινίβαι καὶ καὶ τὰς ἡμέρας πρὸς πᾶσιν ἴσας εἶν. ὡρ πάντα ἡμετέρα τοῖς φαινο

apparet fastigium, maximum autem apud Britannos, in medijs climatis iuxta proportionē. Ab euntibus à meridie ad septentrionē, occultantur astra quædam, quæ ad meridiem spectantur: & in septentrione quædam spectantur, quæ tum nusquam comparebāt. Ac si quis à septentrione ad meridiem contendat, e contrario fit. Quorum nihil eveniret, si terræ figura lata esset, & perinde unus esset finiens. Nō ergo hæc nacta est figurā terra. Cōtingeret quoq; dies apud omnes æquales esse. Quorū omnia sunt cōtraria

φαινομένων ὅτι, καὶ μὴν
 εἰ πλάτης καὶ ἐπιπέδου
 ἐκέρχοντο χήματι ἢ γῆ,
 δέκα μυριάδων ἢ ὅλη
 αὐτὸ κόσμος Ἰσημετρος
 ἔσται. τοῖς μὲν δὲ ἐν λυσι-
 μαχίᾳ καὶ κορυφῇ μὴ
 ἢ τὸ δρακόντος κεφα-
 λῆ. τὸ δὲ ἐν σύλῳ τὸ
 πῶν, ἀποδέρκεται ὁ λαρ-
 κίνος. τὸ δὲ Ἰσημα-
 χίας καὶ σύλῳς ἠκούτος
 μεσημβρινῶν, πρὸς τε καὶ
 δέκατον μέρος ὄσιν, ἢ
 ἀπὸ τοῦ δρακόντος μέ-
 γου καρκίνου περιφέρειται.
 ὡς γὰρ Ἰση τῶν σκαιοθί-
 ρων δέκνυται. τὸ δὲ τὸ
 ὅλον κύκλον πρὸς τε καὶ
 δέκατον, πρὸς πηλὸν τὸ
 Ἰσημετρος γίνεται. αὐ-
 τοίνων ἐπιπέδου ἵσο
 δέμενοι τῷ γῆ, καθε-
 τοῖς

in eis quæ apparent.
 Præterea si latam pla-
 namq; nata sit figurâ
 terra, centū milium to-
 ta mundi sit diametros,
 quæ dimetiens nomina-
 tur. Habitantibus enim
 in Lysimachia, ad ver-
 ticem imminet draco-
 nis caput: at in Syene
 loco supereminet can-
 cer. At per Lysimachia
 et per Syenē eunti, me-
 ridiani quintadecima
 pars est a dracone ad
 cancrum circumferen-
 tia, ut ex sciothericis
 demonstratur. At to-
 tius circuli quintade-
 cima, quinta ferè die-
 metri efficitur. Si ἴσῳ
 tur planam terræ se-
 ctiem dederimus, per-
 pendicu-

πεις ἐπ' αὐτὴν ἀγώγῳ
 μὴ ἀπὸ τῶν ἀκρῶν τῆς πε-
 ριφερείας, τῆς ἀπὸ τῆς ὁρι-
 κόντος ἡδὲ ἑαρκίνου ἰσο-
 σης ἐφαθ' ἔσονται τῆς ὁρα-
 μίτρος, ἢ ὁραμίτρος τῆς
 ὁρα σὺλῶνης καὶ λυσιμα-
 χίας μεσημβρινῆς, ἔσαι
 ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἑαδου-
 τῶν, μυριάδιων δύο.
 Δις μύριοι δ' ἀπὸ συν-
 νος εἰς λυσιμαχίαν στά-
 διοι. ἐπεὶ ἐν ὁριμῆτον
 τῆς ὅλης ὁραμίτρος ὡς τὸ
 διάστημα, δέκα μυριά-
 διων ἢ ὅλη τῆς μεσημβρι-
 νῆς διάμετρος γρηύσει.
 Δέκα δὲ μυριάδιων
 τὴν διαμέτρον ἔχων
 ὁ κόσμος, τὸν μέγιστον
 ἔχει κύκλον μυριάδιων
 λ. πρὸς ὃν ἢ γῆ μὲν σι-
 γμαῖα ὄσα, πηγῆ τε καὶ

ἑκδοσι

pendiculares in ipsam
 ducamus ab extremis
 circumferentiæ, quæ à
 dracone in cancrū ve-
 nit, attingent diame-
 trū quæ dimetitur per
 Syenen & Lysimachiam
 meridianū. Erūt igitur
 inter duas perpendicu-
 lares uicena milia, uice-
 na namq; milia stadio-
 rum à Syene ad Lysi-
 machiam. Quia igitur
 quinta pars totius dime-
 tientis id interuallum,
 centum miliū totus me-
 ridiani dimetientis erit.
 Atqui centū milium di-
 metientem habēs mun-
 dus, maximum habebit
 orbē tricena stadiorum
 milia, ad quæ terra pun-
 cti uicē habens ducen-
totum

εἰρησι μυριαδῶν τε.
 δῖον δῖον. ὁ δὲ ἡλιος
 ταύτης πολυπλασίω
 δῖον, ἐλάχιστον μόριον
 τῆς ἕραντος ὑποδεχόμενος.
 πῶς ἔνδεχεται καὶ ἄλλο τὸ
 τῶν φαιδρῶν, ὅτι μὴ
 οἷόν τ' ἐπιπέδον εἶναι
 τῆς γῆς. Οὐ γὰρ ἔστι βα-
 θεῖα καὶ κοίλω τῶν γῆ-
 ματελευχρητῶν, ὑπὸ τῶν
 τῶν αὐτῶν σώσοφθῆναι. εἰ
 γὰρ ὅτως εἶχε τὰ ἡμέ-
 ρα τῆς γῆμα αὐτῆς, πρώ-
 τος αὐτῶν τοῖς Ἰβηροῖς τῶν
 πόρων ἐγίνετο ἢ ἡμέ-
 ρα, τῆς ἡμέρας τῆς γῆμα ἕξο-
 χῆς ἐπιπεδότητος τοῖς
 πλησιάζουσι. τοῖς ἄ-
 φερῶσι ἐπιπέδον, ὁ-
 δὲ ἐμποδίζουσι πῶς
 τῆς ὄψις. καὶ ἔστι ὅταν καὶ
 λόγος ἔστω ἡλίου ἢ, τὸ μὴ
 πῶς

totum quinquaginta mi-
 lium stadiorum est. sol
 uero eius multiplex, mi-
 nima celi pars est. quo
 pacto igitur hinc non
 est manifestum, fieri
 non posse ut terra sit
 plana. Quod uero
 non profunda, non ca-
 uca sit figura, hinc no-
 ueris. Si hanc terra
 habeat figuram, prius
 Hispanis quam Per-
 sis dies emicuerit, ter-
 ra edita parte acce-
 dentibus obiecta, at di-
 stantibus magis, re nul-
 la officiente prosper-
 etui. Nam cum cauum
 in sole quicquā fuerit,

ad

πῶς τῷ ἡλίῳ μὲν
 αὐτὸ σκιάζει· καὶ τῷ
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου· τὸ
 ἄντικρον, ἐλάμπεται·
 καὶ αὐτὸ τῶν ὀλων ἐν τῷ πα-
 ραπλάσιον αὐτῶν σω-
 βαίνει, καὶ ἴσως τῷ πῶδι
 πῶ γινώσκοντες ὄν-
 τῶν· πρῶτοι γὰρ αὐτοὶ οἱ
 πῶς τῷ δυνάσει γινώσκοντες
 χαλκῶν ταῖς ἀνατολαῖς.
 νῦν δὲ ὅσον τὸ ἔμπα-
 λιν γινώσκοντες φαινομένων
 ὄντων· καὶ μὲν καὶ ὁ πόλος
 ὁ ἀρκτικός, πλείονα αὐτῶν
 φαίνεται· τῷ δὲ ἰσχυρῶς
 ἀφαιρῶν τοῖς πῶς με-
 συμβεῖαι γινώσκοντες
 τῷ γινώσκοντες ἔμπα-
 δύνανται ὑπὸ τῷ ὄντι
 χῆς τοῖς πῶς σαρκίαις,
 καὶ ὁμοίως πλείονα ἔ-
 στα φαίνεται αὐτῶν ἀφα-
 νῆ γινώσκοντες

ad solem conuersa pars
 ipsius, opaca fit in solis
 ortu, et è regione posi-
 tum elucescit. Et in to-
 tis igitur ita propemo-
 dum contigerit, causa
 terræ figura existente.
 Primi namq; in occasu
 ortum consequentur.
 nunc ex apparen-
 tibus noscitur contra-
 rium. Etenim polus ar-
 cticus plus appareret
 imminens finienti, eis
 qui ad meridiem, in tali
 terræ figura, obiectis
 eminentia septentrio-
 nalibus. Itidem plus a-
 stra apparerent semper
 in

νῆ γὰρ τῶνδε τῶν κλίμα
 πῖ τοῖς πρὸς νότον, καὶ
 μείζων ὁ κύκλος ὁ ἀρ-
 κτικὸς ἀπολύτως. ὅν
 πάντα τὰ φαινόμενα γὰρ
 τοῖς φαινομένοις ὄντι.
 οἷ τε γὰρ τῶν βαθυτάτων
 τῶν κοιλώματος οἰκάν-
 τόν, ἔκ αὐτοῖσι γί-
 νονται, τὰ ἐξ ἑσθῆς ὑ-
 πὲρ γῆς ὄραται, ὅθεν ἔδει
 τῶν κοιλώματι τὸ ἡμισυ.
 καὶ γὰρ ἡμεῖς, ὅταν εἰς
 βαθύτορον τι λαθελ-
 θόντων, ἀπίδωμεν εἰς
 τὸν ὄρανόν, βραχὺ μέρ-
 ος αὐτῶν, ἀλλ' ἔτι πᾶν
 ἡμισφαίριον ὄρωμεν.
 καὶ αἰνῶν ὄραται πέν-
 τος αὐτῶν μέρους τῶν ἡμε-
 ρῶν γίνονται, τῶν ὑπο-
 κλιμένων τῆς ἐπιπέδου
 πρὸς ὄρανόν, τῶν ὄρανόν,

πολύ

in hocce climate, eis
 qui ad austrum, maiorq;
 micissim arcticus circu-
 lus. Quorum omnia in
 astris apparēibus sunt
 cōtraria. Quiaq; in pro-
 fundissima cavitare ha-
 bitantes, nullo modo
 possent sex signa supra
 terram spectare, inde
 ne quidem æquinoctia
 lis dimidium. Nos enim
 cum in profundiorē
 locum descēdimus, ce-
 lumq; suspicimus, hēmi-
 lam partem eius intue-
 mur, nec totum, ut per-
 fuit, spectamus hēmi-
 sphaerium. Noctes quę
 omnifariam maiores
 diebus essent, cir-
 cumferentia cœli im-
 mutante cavitati, mul-

τομά

πολύ μείζους ἔσσης, ἢ
ὑπερκύβητος γὰρ τῆς κοί-
λότητι περιφορίας,
μισαιτάτης ἢ γῆς γύ-
ρω κόσμῳ ἰσοκύβητος.

Εἰ δὲ ἢ ἢν κυβοειδῆς ἢ
τετραγώνος ἢ γῆ, σὺν
βαρῆ αὐτῆς ἐξ ἡμέρας
γίνεσθαι ἢ ἡμέρας, δε-
κά δὲ ἢ ἡμέρας ἢ νύκτα
ἐκάστης πλῆθους ἐξ ἡ-
ρας καταλαμπομέ-
νης. εἰ δὲ πυραμοειδῆς
ἢ ἢ γῆ, ὀκτὼ αὐτῆς
ἐκάστη πλῆθους κατα-
λαμπῶσιν αὐτῆς. εἰ δὲ
μικτῆ ἐν τῇ γῆματων
τύτῳ ποδὶ αὐτῆς τὰ
φαινόμενα διακνυσί,
ἀναγκαῖον σφαιροει-
δῆ ἐν αὐτῇ ἢ τῆς
πλείονος πίπτου. ἢ
νιστὶ δὲ πλῆθος ὁμοίως
διδέξαι,

to maiore existente cir-
cumferentia, quæ non
immineat cavitati, cum
sit erecta terra in mun-
do medioøkima. Sin
fuerit terra cubicoσα et
quadrangula, contige-
rit sex horarū fieri diē,
ut noctem decem ἢ
oçto, quolibet cubi la-
tere sex horas lucis ad-
mittēte. Quod si terra
sit pyramoides, oçto ho-
ris quodlibet latus splē-
desceret ipsius. Cum
igitur harum nihil fi-
gurarum apparentiæ
ostendant, convinci-
tur ipsam necessariò
esse globosam, iuxta
ex pluribus quintum.
At est spectātibus præ-
cipuè ex apparentibus
similiter

δειξαι, ὅτι σφαιρικὴ
 ὄσιν, ὡμοίως ἀπὸ τῆς φαι-
 νομενῶν ὀρμωμενῶν. δι-
 ὧν γὰρ ἐδ' εἰκνυτο μη-
 δὲν τῶν πθειρημενῶν
 χημάτων εἶν' ἀπὸ αὐ-
 τῶν, ὅσα τότε δεικνυ-
 τῶν, ὅτι σφαιρικὴ ὄσιν.
 πρῶτον μὲν ὅτι, μετα-
 πίπτεται ἐπ' αὐτῶν οἱ
 θεῶν τῶν ἐπειτα δὲ,
 ὅτι αὐτὰ πρὸς πᾶσι
 ἀστρά θεωρεῖται πρὸς ἀρ-
 κτου καὶ μεσημβρίαν.
 ὅδε τὸ τῆς πόλεως ὕψος,
 ὅδε τὸ μέγεθος τῶν ἀρ-
 κτικῶν, ὅδε τὰ μεγέθη
 τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυ-
 κτῶν. ἀπὸ τῶν ἀπαντα
 δεικνύσιν σαφῶς, ὅτι
 σφαιρικὴ ὄσιν τὸ τῆς
 γῆς σχῆμα. γὰρ ἑτέρων ὅτι
 σχῆμα ὅδε τῶν φαινο-
 μενῶν

similiter demonstrare,
 ut globosa sit terra.
 Quibus enim osten-
 sum est, nullam di-
 ctarum figurarum ter-
 ræ deputatam, eisdem
 demonstratur esse glo-
 bosa. Primo nanque in
 ipsis finientes inter-
 cidunt. Deinde non
 eadem apud omnes
 astra spectantur ad se-
 ptentrionem ac meri-
 diem, neque poli fe-
 stigium, neque arcti-
 ci magnitudo, neque
 dierum noctium que
 magnitudines. Quæ
 cuncta manifestè osten-
 dunt, terræ figuram
 esse globosam, quòd in
 figura quavis alia nihil
 possit eorum quæ ap-
 pareant

μῶων γίνεσθαι δὴ αὐτῶν,
 ἀλλ' ὑπὸ μόνῃς σφαι-
 ρασι ἐπιφαίνεσθαι τὰ τοιαῦτα
 ἢ τῶν συμπρωμάτων
 δὴ αὐτῶν. Ὁ μὲν
 ὁπότε αὐτῶν πρὸς τὴν γῆν
 πελάγει μίλλωμεν,
 πρῶταί τινες ἀκρω-
 ρείαις ἢ ὄψις γίνεσθαι
 ναι. τὰ δὲ ἄλλα, ὑπὸ τῶν
 τῶν ὕδατος λευκότητος
 ἐπιπλοῦνται. ἔπειτα
 ἢ τῶν πορείων, ὑπερὶ
 θέμενοι τὰ λευκώμα-
 τα, ὁμοίως λαγύσι τῶν
 ὄρων γίνεσθαι ἢ τῶν
 τοῖς πρόποσι. καὶ γὰρ
 αὐτοῖς μόνον τοῖς πλοῖ-
 σι, ὁπότε μὲν ἔχῃ ὄρεα
 τῶν ἢ τῶν ἰατρικῶν
 τῶν, ὁμοίως κείνου
 τῶν, καὶ τὰ ἐπιπλοῦνται
 τῶν

pareant fieri,

Nam cum in mari pro-
 prius terræ accesserim-
 us, promontoria pri-
 mum uisus assequitur,
 alia uerò sub culmine
 occultantur. Deinde
 superando uiam, alti-
 tudines & culmina
 superuecti, & mon-
 tum transeundo ca-
 uitates, & quæ præ-
 pediunt. In ipsis ue-
 rò nauigijs quæcun-
 que partes non spe-
 ctantur, ex stratis re-
 bus, & cauitate na-
 uis, eas arborem na-
 uis scandendo obiecta
 & culmina

τα τῶν λυρωμάτων ὑ
 πόρτιθι μένοι, πολλά-
 κισ ὄρα μ εἰώθασιν. καὶ
 νεὼς δὲ ἀπὸ γῆς ἰσόσις,
 πρῶτον τὰ σκάφη ἀ-
 ποκρύπτει, ἔπειτα ὑπὸ
 τῆ ἰσὸν ὄρωμένων. καὶ
 ὁπίτε ἐκ θαλάττης γῆ
 πωλάζει, ὁμοίως πρῶ-
 τιν ὄρα τὰ ἰσία. τὰ
 δὲ σκάφη ἐπι ἐπιπλο-
 διῶν ὑπὸ τῆ ὑπὸ τῶ
 ὑπὸ λυρωτότητος. ἀ-
 πόρ ἀπαντα μινονδ
 γραμμικῶν, ἀπὸ λείξε-
 σιν ἐφάνη, διότι σφαι-
 ρικόν ὄρα τῶ γῆς χῆ-
 μα. Αναγκάζει ἔν τῶ
 τῶ ὑπὸ ἔχοντα αὐτῆ ἀε-
 ρασφαιρικόν, ἢ ἀπὸ ὁ-
 λης αὐτῆ ἀναθυμιά-
 σων ἀερωμένων, ὅτι ἐ-
 πισυ. ἔρεσῶν, ἢ ὅτως
 καὶ

culmina superando se-
 pe spectare consueve-
 runt. Navæq; a terra
 abeunte, primum sca-
 pha occultatur circa
 arborem spectantibus.
 Et cum ex mari terra
 appropinquaverit, si-
 militer primum spe-
 ctantur vela, at scapha
 occultatur ab æquæ fu-
 stigio, quæ cuncta solis
 linearibus demonstra-
 tionibus apparent, ut
 globosa terræ figura.

Necessè igitur
 est etiam circum-
 fluum ærem esse glo-
 bum ab ipsius toro sub-
 latis exhalationibus
 contractis, & perinde
 aëria

κὺ τὸ ἄβροσ χῆμα ὁμοιοῦ ἀπὲρ αἰσθημάτων. ἔμω ἀλλὰ καὶ τὰ στερεὰ τῶν σωμάτων, οἷα τε ὅτι πολλαχῶς σχηματίζεσθαι, ὡς δὲ πνευματικῆς ἢ πυρῶδους ἔσσης, ὅποτε καὶ αὐτὰς εἶναι, ἔσθαι ἐγχορεῖται ὅτι γίνεσθαι, ὡς δὲ τὸ οἰκίον ἐν τῇ φύσει αὐτῆς πρᾶγινονται χῆματα ἡνωμένα, κὺ τὸ ἴσον ἀπὲρ ἡρισσιν πᾶσι πάντων ἀρτενόμωται. μαλακῆς αὐτῆς ἔσσης ὅσσης, κὺ μηδενὸς ὄντος σφαιρῶ, ὃ ἄλλως μεταχρηματίζεσθαι αὐτὰς. Ἐδὲ ἀβροσ ὄντος σφαιρῶ, ἔτω ὃ οὐρανὸς πάλιν τὸ πνευματικὸς ὄν, ὃ ὅτι εἰς γωνίας ἀπὸ πνευ

aëris figuram similem facientibus. Præterea etiam solida corpora possunt multifarie figurari. At in spiritali ἢ ignea essentia cum per se fuerint, nil tale fieri molietur.

Ad id igitur quod sumum est ipsorum naturæ, accedit hæc explicata figura, ἢ quæ à medio omnifariam explicantur, cum sit ipsorum mollis essentia: nec sit quicquam solidum, quod partes aliter figuret. At cum sit aër globosus, ita etiam est æther. Cumq; sit circumplectens, talis neque in angulos ab aliquo

πνος σφαιρᾷ ἀρκλινό-
 μλος, ὅτε εἰς ἐπιμη-
 κίς πηχηματίξει αὐ-
 τὸ βιαζόμενον ἔχωρ,
 σφαιρα καὶ αὐτὸς αὐ-
 ἔφω ἀναγκαιώς. ὁδον
 πολλὴ ἀνάγκη. τὸ σύμ-
 παντα κῆσμον τοῖστω
 χήματι λεχρῆδα. καὶ
 μὴ λέκῆνο πειθανώ-
 τατον, τὸ τελιώτατον
 τὸ σωμαίων, τὸ τελε-
 ωτάτω τῶν χημάτων
 λεχρῆδα. καὶ ἐστὶ πάν-
 των δὲ χημάτων, ἢ
 σφαιρα. αὐτὴ μὲν γὰρ
 οἶα τέθεικε πειλαμβά-
 νην πάντα τὰ τῆ αὐτῆ
 διαμέτρῳ λεχρῆματι
 τῶν χημάτων. τὸ δὲ ἄλ-
 λων χημάτων ἔδειν
 οἶον τε πειλαμβάνην
 σφαιρα, τῆ ἴση διαμέ-
 τρω λε-

aliquo declinetur soli-
 do, neq; in spaciosum
 quicquam figuratur ni-
 illata ulla, etiam ipse
 globus sit necesse est.
 Quamobrem mundum
 uniuersum hanc figu-
 ram habere oportet. Il-
 lud quoq; nos maxime
 debet persuadere, quod
 omnium corporum perfe-
 ctissimum sit, id per se
 etiam habere figuram:
 cumq; omnium cor-
 porum sit absolutissima
 mundus, ut figuratum
 omnium globus, quae po-
 test cuncta ambire, quae
 eadem continentur di-
 metro: neq; figura ali-
 qua etiam globum po-
 test comprehendere,
 quae eandem habeat
 diame-

ἴσος πειλαμβά-
 νη

πρω λεχθημεν αυ.
 τωδ. αναγκαϊοτατου
 περιγαδου, σφαιραν ει
 τον κοσμον.

Μίσην τὸ μέσον εἶναι
 τὸ γλῶσσον.

Οτι δὴ γῆ ἔστω τῷ
 κόσμῳ περιλαμβανένη, αὐτὴ
 τὸ μέσον εἶναι ἐπι-
 χεῖται, πάλιν ἀπὸ τῆς
 ἐφόδου τῆς ἡμετέρας τῶν ὀφθαλμῶν
 πλείονων περιπέσου ἀ-
 ναπόδεικτον ὁρώμενοι
 περιλαμβανένην. τὸ δὲ τῆς
 περιλαμβανόμενης, καὶ
 ἀλλοῦ ἀναγκαϊο-
 ῦς γῆς περιλαμβανένης τῷ
 κόσμῳ, ἢτοι πρὸς ἀνα-
 τολὴν ὀρίαν, ἢ πρὸς δύ-
 σσην, ἢ πρὸς ἀρκτῶν, ἢ
 πρὸς μεσημβρίαν, ἢ ὑ-
 ψηλοτέραν, ἢ ταπεινο-
 τέραν τῷ μέσῳ, ἢ αὐτὴν
 τὸ μέ-

diameter, maximè ne-
 cessarium est globum
 mundum esse.

Quòd terra mundi
 sit medium.

Quòd à mundo com-
 prehensa terra ipsius
 mediorum obtineat,
 rursus ab accessu plu-
 rimum quintum sine de-
 monstratione aggressi
 constituamus. Nam
 eiusmodi disjunctum
 est verum est necessa-
 rium est. Terra à mun-
 do comprehensa, aut
 ad ortum est, aut ad
 occasum: aut ad se-
 pentrionem, aut ad
 meridiem: aut subli-
 mior, aut humilior me-
 dio, aut ipsum me-
 & 3 dioxi-

τὸ μεσαίτατον ἐπέχει
 αὐτῷ. ὁ δὲ μὲν δὲ τῶν πρώ-
 τωμ. τὸ τελευταίου ἔν
 ἀληθείας ὄσιν, ὡς δειξο-
 μεν. ἀναγκαῖον ἄρα,
 τῷ κόσμῳ τὸ μεσαίτα-
 τὸν ἐπέχειν αὐτῶν. ὅτι
 τίνι μὴ μὲν πρὸς τῆ
 ἀναβολῆ, ἀλλομ ἐκ τῶ
 τωμ, εἰ γὰρ ἦν πρὸς τῆ
 ἀνατολῆ, ἀνίσχοντ
 αὐτῷ ἑλίξ. βραχύτεραι
 ἐγίνοντο αἱ τῷ φωτίζο-
 μῶν σκιάι. Διυμῶν
 ἡ, μείζους αὖ ἐπέμπον-
 το. πλησίον ἢ ὄντων τῷ
 φωτίζοντων, μικραὶ γί-
 νονται αἱ σκιάι. ἀφιστα-
 μῶν δὲ ἐπιπλέον,
 πρὸς λόγον ἢ ἄρσα.
 σεως μεγαθυρίας εἰώ-
 θασι. ἢ μὲν καὶ ἀνα-
 τέλλοντα πάντα, μεί-
 ζονα

dioximum mundi ob-
 tinet. Verum primo-
 rum nihil habet: ulti-
 mum ergo, ut demon-
 strabimus, est uerum.
 medium ergo mundi
 ipsam obtinere neces-
 se est. Quod igitur ad
 ortum non sit, hinc
 manifestum. Nam si
 ad ortum fuerit, surgen-
 te sole breviores erunt
 luminatorum umbrae,
 occidente autem ma-
 iores explicabuntur.
 Nam si uicinior fue-
 rint luminata, minores
 fient umbræ: si longius
 distabunt iuxta distan-
 tia rationem, maiores
 euadere consueuerunt.
 Enimvero etiam cum
 etia orientia nobis, me-
 iora

ζωνα φαίνεται αὐτῷ ἡμῶν
 πλησιώτερον τῷ ἀνατο
 λῆς ὄρει. διότι μὲν αἱ ἡμέ
 ραι ὡς πρόσφορα ἀ
 πτόντα, βραχύτερα.
 αἰτε πρώτῃ τῷ ἡμέρας
 ἕξ ὥραι βραχύτερα αὐ
 τῷ γίνονται, ταχέως ἡμῶν
 ἢ κρηφίω τῷ ἡλίω
 γημομένῳ. ἀπὸ δὲ τῶν
 κτήσε, μακρὰι, ἀπὸ τῶ
 ἀπὸ κρηφίης διαστάμα
 τος ὡς αὐτῷ πλὴν δύσιν
 μείζονος ὄντος. ὡς ὅδε
 ἐν τοῖς φαινομένοις ἐ
 σίν. ἐκ ἀρᾶ πρὸς ἀνα
 τολῆν μᾶλλον ὄρει ἢ γῆ.
 ἀλλὰ μὲν ὅδε πρὸς δύ
 σιν μᾶλλον, πάντα δὲ αὐ
 τὰ ἀντίτα τοῖς πρὸς ἡ
 μῶν σὺν βαρύνῃ. εἰ
 ἢ πρὸς ἀρκίω ἢ μᾶλ
 λον ἢ γῆ, σὺν βαρύνῃ αὐ
 τὰ κατὰ πᾶσα; τὰς

iora apparetent. quia
 uiciniores ortui sumus.
 at occidentia quia no
 bis remotiora, minora
 uiderentur, primæ que
 diei sex horæ essent
 breuissimæ. sole confe
 stim ad uerticem con
 scendente: à sexta ue
 rò longæ, ueluti à uer
 tice, interuallo (utpote
 ad occasum) maiore e
 xistente. quorum in eis
 quæ apparent, nihil
 est. Non ergo ad or
 tum magis est terra. at
 ne quidem magis ad
 occasum: nam contra
 ria omnia prædictis
 coningerent. Sin ad
 septentrionē sit magis
 terra, eueniret in omni

ἀναβλάς πρὸς ὄρθρον τὸ
 κλίμα ἀπεκλίνειν τὰς
 ἥρας φωλιζομένων σκιάς.
 καὶ εἰ πρὸς μεσημβρίαν
 αἱ σκιάε ἀπέκλινου
 αὐτὴν ἀνίσχοντος καὶ δυο
 μῶνς ἢ ἡλίου. νῦν ἡ δὲ
 δὲ γίνετ' ἐπὶ τῶν, ἀλ
 λά ἐν ἡ ταῖς ἰσημερί
 ας ἀνατέλλοντος πρὸς
 ἰσημερινῷ δύσιν ἀπε
 κλίνουσιν αἱ σκιάε. δυο
 μῶνς δὲ, πρὸς ἰσημερι
 νῷ ἀνατολῷ. ἐν ἡ χε
 μεινῶνς ἡροπῶν, ἀνα
 τέλλοντος ἡ πρὸς θε
 ρεινῶνς δύσιν, δυομῶνς
 ἡ πρὸς θερινῶνς ἀναβ
 λάς. ὅταν ἡ πάλιν ἐν
 θερινῶνς ἀνίσχῃ, πρὸς χει
 μεινῶνς δύσεις ἢ ἀπό
 κλισις γίνετ' ἢ σκιδῶ.
 δυομῶνς ἡ, πρὸς χειμε
 ρινῶνς

ortu ad hoc clima um
 bras luminatorum ex
 tendi. Sin ad meridi
 em sit, ad meridiem
 etiam umbræ inclina
 rint tam oriente quàm
 occidente sole. Nunc
 uerò horum nihil eue
 nit, sed in æquino
 ctialibus oriente, ad
 æquinoctialem occi
 dum declinent um
 bræ: occidente uerò,
 ad æquinoctialem or
 tum. In hybernis sol
 stitijs oriente ad æsti
 uos occasus, occiden
 te uerò ad æstiuos or
 tus. Cum porrò hinc
 surrexerit, in occa
 sus hybernos fit um
 brarum acclinatio. Oc
 cidente ad hyber
 nos

εινὰς ἀνατολὰς, ὡς χι
 ασμὸν γίνεσθαι τῶν σκι
 ᾶν. ᾧθεν ἔδὲ πρὸς τῶ
 των τινὶ τῷ ἑλιμάτῳ
 ἔστι ἡ γῆ. εἰ δὲ ἢν ὑψι
 λοτέρᾳ τῷ μίση, ἔτ' ἄν
 τὸ ἡμικόσμιοι ἰσῆρ
 γλῶ ἱφαίνεσθαι, ἔτε τὰ
 εἰς ἰώσθη, ἢ αἰετῶ μοῖ
 ραι, ἔτε τὸ τοῖσι μιν
 νῦ ἡμισυ, ἀλλὰ μέονα
 τῶτων πάντων. ᾧθεν
 ἢ τὰς νύκτας τῶν ἡμε
 ρῶν ἴσα παντὸς ἄν συ
 νίβαινε μείζον εἶναι. εἰ δὲ
 ταπεινοτέρᾳ τῷ μίση
 ἢν, ταύταν πᾶντα
 σιωίβαινε τῷ πρὸς ἡμε
 ρῶν, μείζον ὄντος
 τῷ ἰσῆρ γλῶ ἡμισφαί
 ρει. ὡς ἔτε γῆ ὑψι,
 ἔτε γῆ ταπεινώματι
 ἔστι, διελκτα δὲ,
 ὅτι

nos ortus, ut umbra-
 rum fiat decussatio, X
Litera faciem habens,
 unde in aliquod harum
 clima non uergit terra.
 Sin medio sit sublimi-
 or, pars mundi dimidia
 supra terram non appa-
 ruerit, neq; sex signa et
 centū ἑξ ὀctoginta par-
 tes, neq; æquinoctialis
 dimidium. Sed his om-
 nibus minora. unde no-
 ctes diebus omnino cō-
 tingeret esse maiores.
 Quod si medio sit hu-
 milior prædictis, cun-
 cta euenerint contra-
 ria, maiore existente su-
 pra terram hemisphæ-
 rio. Proinde neq; in sub-
 limi, neq; in deiectu est
 humili. Ostensum est,
 k 5 quod

ὅτι μὴ ἢ πῶς τ' ἑσάκρω
 ῥω λιμάτω τινὶ αὐτὸ
 ἀρχὴ τὸ μεσαίτα του
 τ' ἰσχυρὸν ἐπέχθη αὐτῷ
 ἀναγκαῖον. καὶ πῶς τ' ἄ
 ποιοι, καὶ βαρυτάτω τ'
 ἐν τῷ ἰσχυρῷ σώμα-
 τω ὄσαν, καὶ τὸ λατῶ
 τατου ἐπέχθη ὠφέλι-
 σαν, ὅπου ταυτὸν τῷ
 μεσαίτατω ἐστίν.

Περὶ μεγέθους
 τῆς γῆς.

Περὶ δὲ μεγέθους τῆς
 γῆς, πλείους ἢ γεγονά-
 σι ὀφθαλμοῖς ἀποδείκνυ-
 νται. Βελτίους ἢ τ' ἄλ-
 λω ἐστίν, ἢ τε τοῖς πο-
 σιλλωνίσι, καὶ ἢ ἑρατοσθε-
 νος. αὐτὴν ἢ, ὅσα γεω-
 μετρικῆς ἐφόδος ἀει-
 κνήσασα τὸ μέγεθος αὐ-
 τῆς, ἢ ἢ τ' ποσιλλωνίσι,
 ὅστις

quod ne quidem in ali-
 quo quatuor climatum.
 ipsum ergo mundi me-
 dioximum obtinere ne-
 cesse est. Præterea gra-
 vissimam omnium in
 mundo corporum, et
 infimum omnium, quod
 idem est ac medioxi-
 mum.

De terræ magni-
 tudine.

De terræ magnitu-
 dine complures sunt
 Physicorum senten-
 tiæ, sed in primis an-
 tecellunt quæ Posi-
 donij et Eratosthe-
 nis, et geometrica
 doctrina ipsius de-
 monstrant magnitudi-
 nem. Posidonij certè
 simpli

ὅτιν ἄπλοσῶρα . ἐκεί-
 τάρθ δὲ αὐτῷ, ὑποθέ-
 σεις πινὰς λαμβάνων,
 ὅσα τῷ ἀπολάθων ταῖς
 ὑποθέσεων ὡς τὰς ἀ-
 ποδείξεις πῶρα γίνετῃ .
 ἐρεῖ μὲν ἢ ποιεῖ πρώτε-
 ρας τῷ ποσειδωνίῳ . φη-
 σίμ ὑπὸ τῷ αὐτῷ με-
 συμβεῖν ἡ ἐκείνῃ ῥόδον
 καὶ ἀλεξάνδρειαν . με-
 συμβεῖνοι ἢ κύκλοι εἰ-
 σίμ, οἱ ὅσα τῶν πόλων
 γραφόμενοι τῷ κόσμῳ,
 καὶ ὅσα σημεῖα, ὅ ἐκαστοῖς
 τῶν ὡς τῷ γῆς βιβηκό-
 των τῷ κορυφῆς ὑποθέ-
 κειτῃ . πόλοι μὲν εἰν οἱ
 αὐτοὶ πάντων . τὸ δὲ
 ἡτῷ κορυφῆς σημεῖον,
 ἄλλο ἄλλων . ὅθεν ἄ-
 παρσι δυνάμνται γρα-
 φῶτα μεσμβεῖνοι .

ἢ εἰν

simplicior est sententia.
ipsorum tamen uterq;
nonnullas sibi asciscit
hypotheses . consecu-
tione hypothesisum ad
demonstrationes acce-
dit . Posidonij primore
feramus sententiam .
Sub eodem, inquit, igitur
meridiano posita
Rhodus & Alexan-
dria . Sunt autem me-
ridiani circuli, qui per
polos descripti mun-
di, & per punctum
quod a vertice immi-
net, singulis per ter-
ram euntibus homini-
bus . Poli igitur ijdem
omnium, at ad verticem
punctum aliud aliorū,
unde infiniti descri-
bi possunt meridiani .

Rhodus

ἢ ἔν ῥόδις, καὶ ἡ ἀλεξάν
 δρεια, ὑπὸ τὸ αὐτὸ
 ἑαίντῃ ἑλίμα. καὶ τὸ με
 τὰ τὴν πόλεωσιν πρὸς
 πακιστῶν παδίωσιν
 εἰς ὁδοὺς καὶ ὑποκειώσιν
 ἔτι ἔχει. εἰς ἵδὲ καὶ
 πάντων οἱ μεσημβρι
 νοὶ τῶν μεγίστων γὰρ κόσ
 μω κύκλων, εἰς δύο ἰ
 σατέμνοντο αὐτῶν, καὶ
 ἑκάστη πόλωσιν αὐτῶν γὰρ
 φέρουσι. τούτων ἑκάστω
 ἔτι ἔχει ὑποκειμέ
 νων, ἕξ ἢ ὁ ποσειδών
 νιος, ἰσοῦντα τὴν ζω
 ἑκάστῃ τοῖς μεσημβρι
 νοῖς, ἐπεὶ ἡ αὐτὴ εἰς
 δύο ἰσὰ τέμνει τὸ κόσ
 μω, εἰς ἀπὸ καὶ τεσσα
 ράκοντα μόρια δια
 ρεῖ, ἑκάστω καὶ δω
 δεκατημορίων αὐτῶν

εἰς

Rhodus igitur & Ale
 xandria sub eodem po
 sita est meridiano, inter
 iectū utriq; civitati in
 teruallū quinq; milium
 stadiorum esse existima
 tur, atq; ita habere po
 natur. Sunt uerò cun
 cti meridiani maximo
 rum in mundo orbium,
 ipsum in duas æquales
 partes dissepētes, per
 que ipsos descripti po
 los. Cū hæc ita habere
 posita sint, deinde Posi
 donius, ut par est, aut si
 gniferum æqualem me
 ridianis (quādoquidem
 ipse quoq; mundū in bi
 nas partes diuidit æ
 quales) in quadraginta
 octo partes ipsum disse
 scit, singula eius signa

in

εἰς τεσσαρεστέμνων, αὐτὸν τὸν κῆρ ὁ Ἰάξ ῥόδιος καὶ ἀλεξανδρείας μεσημβρινός, εἰς τὰ αὐτὰ τῶν ζωστικῶν τεσσαρέκοντα καὶ ὀκτώ μέρη διακεῖται, ἵσα γίνεται αὐτῶν τὰ τμήματα τοῖς πεντηκονταίαισι ζωστικῶν τμήμασι. ὅταν δὲ ἴσα μεγάθη εἰς Ἰάξ διακεῖται, ἀνάγκη καὶ τὰ μέρη τοῖς μέρησι τῶν διακεῖται γίνεσθαι. τότε τὸν κῆρ ἔτι πρὸ ποσειδωνίου, ἐξῆς φησὶν ὁ ποσειδωνίος, ὅτι κένωρος καλούμενος ἔστι λαμπρότατος ἐστὶν πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ἂν τῶν πελοποννησίων τῶν ἀργείων, ὅπως ἐν ἑλλάδι ὁ δὲ ὅλος ὄραται, ὅθεν

in quatuor partes dividendo. Si igitur etiam per Rhodū & Alexandriam meridianus in easdem quas & signifer dirimatur, quadraginta et octo partes, equalia erunt ipsius segmenta iā dictis signiferi segmentis. Nam cū magnitudines equalēs, in partes dividuntur equalēs, partes divisarū magnitudinū equalēs esse necesse est. Cum igitur hæc ita habere receptū & confessum sit, dein inquit Posidonius, Canobus stella ita appellata, lucidissima est ad meridiem in temone Argus, ea in Græcia neutiquam spectatur, & perinde

neq;

ὅσα ὁ ἀράτης ἐν τοῖς
 φαινομένοις μνησθε
 τῶν ἄρκου. ἀρκὸς ἢ ἄρκου.
 κῶν ὡς πῶν μεσημβρί-
 αν ἰσχυρῶς ἄρκου ἢ ὄρε-
 δι ἢ τῶν ῥοδῶν λαμβάν-
 νει, καὶ ὀφθαλμοὶ ἢ ὄρι-
 ζοντος, οὐδέως ἢ τῶν
 σφαιρῶν τῶν κόσμου λα-
 βάνει. ὁ πόταυ ἢ ὅσα
 ἀρκὸς ῥοδῶν τῶν τε κηχι-
 λισσε σαλίδος διαπλῆ-
 ραντες ἐν ἀλεξανδρῶν
 γυνώμεθα, εὐρίσκει τὸ
 ἀρκὸς ὅσα ἢ ἄρκου
 χαρῶν ἢ ὄριζοντος, ἐπι-
 σταὶν ἀκριβῶς μετροῦ-
 νήσιν τέταρτου ζωδίου,
 ὅσα τεσσαρικοσθένου
 ἢ μεσημβρινῶν τῶν ῥο-
 δῶν καὶ ἀλεξανδρῶν
 αἰ. ἀνάγκη τοίνυν καὶ
 τὸ ὑποκείμενον ἢ αὐ-
 τῶν με-

neque Aratus in Pha-
 nomenis ipsam memo-
 ravit. A septentrione
 autem in merid. em eun-
 tibus, primum in Rho-
 do sub uisum cadit,
 infinite' que perspecta,
 confestim ex mundi
 conuersione occidit.
 At cum à Rhodo qui-
 na stadiorum milia A-
 lexandriam uersus na-
 uigaris, in Alexan-
 dria ipsi ab horizon-
 te sublimis apparet,
 in medio ad libellam
 caelo pars signi eius
 quarta, quæ est qua-
 dragesima octaua, pars
 meridiani per Rho-
 dum & Alexandri-
 am. Necessè igitur e-
 tiam imminēs eiusdem
 meri-

Ἐμεσημβριῶν τμήμα
 Ἐδιαστήματος Ἐμετα-
 ξὺ ῥόδιον καὶ ἀλεξαν-
 δρείας, τεσσαράσων ὀ-
 γδοῦτον μέρος αὐτῶν εἶν.
 ὅτι τὸ, ὅσον κὺ τὸ ὀρίζον-
 τα τῷ ῥοδίῳ, τὸ ὀρίζον-
 τοῦ τῶν ἀλεξανδρείων
 ἀφίσταται, ἐπεὶ ἔν τῷ τό-
 τῳ τῶν τμήματι ἕσπε-
 κέμενον τῷ γῆς μέρος,
 πέντακιχλίων σταδί-
 ων εἶν δοκεῖ, κὺ τὰ τοῖς
 ἄλλοις τμήμασι ἕσπε-
 κέμενα, ἐκ πέντακι-
 χλίων σταδίων ὄσι, κὺ
 ὁ μέγιστος κύκλος τῆ
 γῆς εὐρίσκειται μερι-
 δίων τεσσαρῶν καὶ ἑ-
 κοπῆ, ἐὰν ὡσιν οἱ ἀπὸ
 ῥόδιον πέντακιχλίοι. εἰ
 δὲ μὴ, πρὸς λόγον τοῦ
 διαστήματος, κὺ ἢ μὲν
 πρῶτον

meridiani segmentum
 intervalli, quod est in-
 ter Rhodū & Alexan-
 driam quadragesimā ο-
 γταυατη partē eius esse,
 quod finiens Rhodiorū
 à finiente Alexādrino
 rū absit quadragesimā
 ογταυα signiferi orbis
 parte. Quia igitur hoc
 intervallo posita est ter-
 ra pars quinque miliū sta-
 diorū esse, & alijs sub-
 iecta segmentis quinque
 milium stadiorum esse
 comprobatur, & is ma-
 ximus terræ circulus
invenitur ducentorum
 quadragesima milium, si
 fuerint à Rhodo in Ale-
 xandriam quina milia:
 sin minus, ad rationem
 intervalli, Atque hæc

Posi-

ποσὸς δὲ τῶν ἐφοδῶν πε
 εἰς τὴν γῆν μέγ
 θος τοιαύτη. ἡ δὲ
 ἐρατοσθένους γεωμετρι
 κῆς ἐφόδος ἐχρυσῆν, καὶ
 δοκῶσά τε ἀσφίσα του
 ἔχει. ποιήσει δὲ σαφῆ
 τὰ λεγόμενα ὑπὸ αὐτοῦ,
 τὰ δὲ πλεῖστοι μετὰ
 ἡμῶν. ὑποκείδω ἡμῖν
 πρῶτον ἢ καὶ ταῦτα
 ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μεσημ
 βρινῶ καὶ αὐτῶν συνώλου
 καὶ ἀλεξανδρείαν. καὶ
 τὸ διάστημα τὸ μετὰ
 τῶν πόλεων, πρὸς τακ
 χιλίων σταδίων εἶναι. καὶ
 τρίτον, τὰς κατὰ πε
 πομένας ἀκτῖνας ἀπὸ
 διαφορῶν μέρων τοῦ
 ἡλίου ὑπὸ διαφορὰ μέ
 ρη τῆς γῆς, πρὸς ἀλλήλους
 εἶναι (ὅπως ἔχον αὐτὰς
 οἱ γεω

Posidonij doctrina de
 terræ magnitudine.

Eratosthenis autem ra
 tio geometricis com
 prehensa argumentis,
 quiddam obscurius vi
 detur continere, sed
 ab eo dicta faciemus
 apertiora, hypothesi
 bus præmuniendo. Pri
 mo igitur nobis rece
 ptum sit sub eodem me
 ridiano esse Syenen et
 Alexandriam, mediumq;
 harum ciuitatum in
 teruallum quinque mi
 lium stadiorum esse,
 tertio que dimissos ra
 dios à differentibus
 partibus solis ad diffe
 rentes terræ partes
 parallelos esse. Ita
 nanque ipsos habere
 geome

εἰ γεωμετρίαι ὑποπίθου
 τα). τὲ περ τοῦ ἐκείνου
 ὑποκείδω δεικνύμε
 ναυ παρὰ τοῖς γεωμε
 τρίας, τὰς εἰς πρῶτα
 λας ἐμπιπύσας οὐθεί
 ας, τὰς ὁμοίαις γωνί
 ας ἴσας ποιῶν. πρῶτον
 γωνίαν, τὰς ἰσῶν γων
 νίων βεβηκῆσας ποδιφε
 ρείας, ὁμοίαις εἶν. τὸ
 ὅτι, τῆ αὐτῆ αὐαλα
 γίαν, καὶ τῆ αὐτῆ ἔχου λό
 γου πρὸς πᾶσι οἰκείας κύ
 κλους. δεικνυμένων καὶ
 τῶν πρῶτα τοῖς γεωμε
 τρίας. ὅποταυ πρὸ
 φέρειαι ἰσῶν γωνι
 ῶν ὡς βεβηκῆσαι, αὐ
 μία ἴσως αὐτῆ δέκα
 του ἡμέρας τῆ οἰκείας κύ
 κλου, καὶ αἱ λοιπαὶ πᾶ
 σαι δέκα τὲ μέρος γε
 νήσονται

geometrae constitue
 runt. Illud porro quat
 tum ponatur a geome
 tris demonstratum, in
 parallelos dimissas re
 ctas lineas, mutuos an
 gulos aequales effice
 re. Quinto ad aequales
 angulos peruenientes
 circumferentias similes
 esse, hoc est ean
 dem proportionem, ean
 demque habere ra
 tionem ad suos cir
 culos, hoc etiam a geo
 metris demonstrato.
 Cum enim circumse
 rentiae ad aequales an
 gulos peruenerint, si
 una quacuis ipsarum fu
 erit pars decima sui
 orbis, etiam reliquae
 omnes, decem partes
 l fient

νήσου τῆς οἰκείων κύκλων. τότε τῶν ὁ καταπρατήσας ἔκ αὐτῶν χαλεπῶς τῆς ἔφοδου τῆς εραποδύσης καταμάθοι, ἔχουσαν ἔτους. ὑπὸ τῶ αὐτῶν κείσθαι φησὶ μεσημβρινῶν συλήνῳ καὶ ἀλεξανδρῶν. ἐπεὶ ἔν μεγιστοῦ τῆς τῶν ἰσμοῶν οἰσημβρινοῖ, οἷα καὶ αὐτῶν ὑποκειμένης αὐτοῦ τῆς γῆς κύκλος μεγίστος εἶν ἀναγκαίως. ὡσεύ, ἠλίκων αὐτῶν ὁ σὺν σὺνήνῳ καὶ ἀλεξανδρῶν αἰσῶντα κύκλον τῆς γῆς ἠέφοδος ἀρδείξει αὐτῆς, ἡλικῶ τῶν ὄστων ὁ μεγιστος τῆς γῆς κύκλος. φησὶ τῶν ἰσμοῶν, ὅτι ἔχει ἔτους, πλὴν σὺνήνῳ ὑπὸ τῶν θερινῶν τροπικῶν κείσθαι κύκλῳ. ὁπότε αὐτῶν

fient suorum orbium. His perceptis, difficilis non erit Eratosthenis disciplina, quam hoc pacto perpendaris. Sub eodem, ait, est meridiano Syene et Alexandria. Quia igitur maximi in mundo meridiani, oportet etiā eis subiectos terræ orbis, maximos esse. Necessario itaque quantum per Syenen et Alexandriam uenientem terræ circulum hæc disciplina demonstrauerit, tantus est maximus terræ circulus. Ait ergo hoc modo: Syene sub æstiuo tropico posita est circulo. Cum ergo

ἢ ἡλιος, ἢ θερινὰς ποι-
 ῶν ἡροπὰς ἀκείβῳς με-
 σσηραμένη, ἄσκιος γέ-
 νονται οἱ τῶν ὡρολογίων
 γνώμονες ἀναγκαίως,
 ἢ καθεστὸν ἀκείβῃ τῆ
 ἡλίου ὑπερκύβητος, καὶ
 ἕως γίνεσθαι λόγος, ὡς
 σκεδαστὸς τραπεζίος πλὴν
 διαμέτρου, ἢ ἀλεξαν-
 δρείας δὲ, τῆ αὐτῆ ὥρας
 ἀκείβησιν οἱ τῶν ὡρο-
 λογίων γνώμονες σκι-
 κῆν, ὅτε πρὸς ἀρκῆτον μάλ-
 λον τῆ σὺννευ τούτης τῆ
 πόλεως κήβητος, ὑπὸ
 τῆ μεσημβρινῶ τοί-
 νου ἢ μεγίστῳ κύκλῳ
 τῆ πόλεως κήβητος, αὐ-
 ποδιστάτω μὲν ποδὶ φέ-
 ρσαν ἀκείβῃ τῆ ἀκείβῃ τῆ
 γνώμονος σκιάς, ὡς τῆ
 βάσιμ

sol fuerit in cæcro, sol-
 stitiumq; faciet æstivū,
 & medium cœlū ad li-
 bellam obtinuerit, ab
 umbra immunes sint ne-
 cesse est horologiorum
 gnomones, sole ad un-
 guem posito ad perpen-
 diculum. Hæc ratio fa-
 cit dimetientem ad sta-
 dia trecēta. In Alexan-
 dria uerò eadem horæ
 iactant horologiorum
 gnomones umbram, si-
 cut est, ad septentrionē
 magis quàm Syene, hæc
 ciuitate posita. Sub me-
 ridiano igitur ac maxi-
 mo circulo positarum
 ciuitatum si circumferen-
 tiam, ab extremo um-
 bræ gnomonis, ad
 I 2 basim

Βάσιμ αὐτῆς Ἐγνώμο-
 νος Ἐν ἀλεξανδρείᾳ
 ὠρολογίῳ, αὐτὴ ἢ πόδι-
 φέρει, τμηματῶν μεγί-
 στου Ἐν τῆ σκάφῃ κύ-
 κλων, ἐπεὶ μεγίστου κύ-
 κλων ὑπόκειται ἢ Ἐρο-
 λογίῳ σκάφῃ. εἰ δὲ ἐξῆς
 νοήσασμεν οὐδέϊας ὄρα
 Ἐγῆς ἐκ βαλλομένης
 ἀφ' ἐκατέρου Ἐγνώμο-
 νων, πῶς τῶ κέντρον τῆ
 γῆς συμπεσόν. ἐπεὶ
 εἰς τῆ Ἐν τῆ συνώμῳ ὠ-
 ρολογίου ἢ καθεστῶ
 ὑπόκειται τῆ ἠλίου, αὐ-
 τὴ ἐπινοήσασμεν οὐδέϊαν
 ἀπὸ τῆ ἠλίου ἡκιστα ἐπ'
 ἄκρον τῆ ὠρολογίου γνώ-
 μονα, μία γρηθήσεται
 οὐδέϊα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἠλίου
 μέχρι τοῦ κέντρον Ἐ-
 γῆς ἡκιστα. εἰ δὲ εἰς
 ἑτέραν

basim ipsam gnomonis
 in Alexandria horolo-
 gij, ipsa circumferentia
 segmentum fiet maximi
 in fossura circulorum,
 quia maximo circulo
 subiacet horologij fos-
 sura. Si igitur intelli-
 mus deinceps rectas li-
 neas per terram produ-
 ctas, ab utroque gnomo-
 ne ad terrae centrū co-
 incident. Quoniam igitur
 in Syene horologij
 ad perpendicularum soli
 subijcitur, si rectam li-
 neam intelligamus a so-
 le uenientem ad extre-
 mum horologij gno-
 monem, una fiet recta
 linea, quae a sole ad
 centrum usque terra
 peruenit. Si igitur
 alteram

ἰσοπέδου ὑπεῖαν νοήσο-
 μων ἀπὸ τῆς ἀκρῆς τῆς σκι-
 ᾶς τῆς γνώμονος ὑπὲρ τοῦ
 ἡλίου ἀναγομένην ἀπὸ
 τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σκιά-
 φης, αὐτὴν καὶ ἢ πειρη-
 μένην ὑπεῖαν, πρὸς ἄλλη-
 λοι γνήσονται, ἀπὸ δὲ δια-
 φέρων γε τοῦ ἡλίου μί-
 ρων ὑπὲρ διαφορὰ μέρη
 τῆς γῆς διήκουσαι. εἰς ταύ-
 τας τοίνυν πρὸς ἀλλήλας
 ἔσονται, ἐμπιπὴν ὑπεῖαν,
 ἢ ἀπὸ κέντρου τῆς γῆς ὑπὲρ
 τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 γνώμονα ἵκονται, ὥστε
 τὰς ἐναντίας γωνίας
 ἴσους ποιῆν. ὧν ἢ μὲν
 ἕστιν πρὸς τῷ κέντρῳ
 τῆς γῆς ἢ τῇ σύμπτωσιν
 ὑπεῖαν, αἱ ἀπὸ τῆς ὥρο-
 λογίου ἢ χρονοῦ ὑπὲρ τῷ
 κέντρῳ τῆς γῆς γενομέ-
 ναι, ἢ δὲ

alteram rectam lineam
 intelligamus, ab extre-
 ma gnomonis umbra
 ad solem reductam, ab
 Alexandriae fossura,
 ipsa etiam memorata
 recta linea, fient pa-
 ralleli, à differentibus
 solis partibus ad diffe-
 rentes terræ partes pe-
 netrantes. In has itaq;
 quæ paralleli sunt, in-
 cidit recta linea, quæ
 à centro terræ ad in
 Alexandria gnomo-
 nem perueniens, ut
 mutuos angulos faciat
 æquales. Quorū unus
 in centro terræ per co-
 incidentiam rectarum
 linearum, quæ ab ho-
 rologijs actæ sint, in
 terræ centro; factus:

l 3 alter

νη. ἢ ἵπτι σύμπτωσι
 ἀκρας ἢ γὰρ ἀλεξάνδρεια
 α γνώμονος, ἢ ἢ ἀπ'
 ἀκρας αὐτοῦ ἢ σκιᾶς
 ἢ δι' τὸν ἥλιον ἢ ἢ ἢ
 πῶς αὐτὸν ψαύσεως
 ἀναχθείσης γεγραμμέ-
 νη. ἢ ἢ ἢ μὲν ταύτης
 βέβηκε ποδιφορία ἢ
 ἀπ' ἀκρας ἢ σκιᾶς ἢ
 γνώμονος ἢ δι' τῆς βάσιμ
 αὐτῆς ποδιαχθείσα. ἢ δι'
 ἢ ἢ πῶς ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 κῆσα εἰς ἀλεξάνδρεια
 α. ὁμοιαὶ ἰοίνω αἰ πε
 εφορία εἰς τὴν ἀλλή-
 λαις, ἢ δι' ἰσῶν γωνιῶν
 βέβηκῆαι. ὅρ ἀρ' α λό-
 γου ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 πῶς ἢ οἰκείου κύκλου,
 ὅσῳ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἀρ' α συνήης εἰς ἀλεξάν-
 δρεια

alter per collapsum e-
 xtremi in Alexandria
 gnomonis, & ab extre-
 ma eius umbra ad so-
 lem, per ad ipsum con-
 tactum reducta factus,
 & in hac venit cir-
 cumferentia, quæ ab
 extrema gnomonis um-
 bra ad basim ipsius cir-
 cumacta: in eis autem
 qui sunt ad centrum
 terræ, à Syene perue-
 niens in Alexandriam.
 Similes igitur circum-
 ferentiæ sunt inter se
 inuicem, in angulis
 peruenientes æquali-
 bus. Quam ergo hu-
 bet rationem, qui in
 fossura ad suum orbem
 eam habet rationem, e-
 tiā à Syene in Alexan-
 driam

ὄρειαν ἠκούσα. ἡ δὲ γε
 ἐν τῇ σκάφῃ, πρὸς τῆν
 κρῶν μόρος εὐρίσκειτ'
 ἦ κείσ κύκλῳ. Δεῖ δὲ ἐν
 αὐαγκαίως κὴ τὸ ἀπὸ συ
 ἡνης εἰς ἀλεξανδρείαν
 διάστημα πρὸς τῆν κρῶν
 εἰν μόρος ἦ μείζον ἢ
 γῆς κύκλῳ. κὴ ἐστὶ ὄρεσ,
 σταδίων πρὸς τεκταχιλί
 ων. ὁ ἀπὸ σὺμπας κύ
 κλος γίνετ' μνησῶν
 εἰκοσι πρὸς τε. κὴ ἡ μὲν
 ἔρατοσθένης ἔφοσθ
 τοιαύτη. τίθετ' ἢ κὴ χθ
 μείζον ἢ πρὸς αἰσ ὠρο
 λόγια εἰς ἕκατόρων ἦ
 πόλεων, ἕ ἕκατόρων
 σπιάσ ἀπὸ βαλόντων,
 μείζον ἢ ἡ ἐν ἀλεξαν
 δρείᾳ εὐρίσκειτ' αὐαγ
 καίως, ὅσῃ τὸ πλείον αἰ
 ρισαῖναι χειμερῖν ὄρεσ
 πικῶ

driam perueniens, quæ
 in fossura quinquage
 sima pars inuenitur sui
 orbis. Oportet igitur
 necessariò ἔσθ ἀ Syene
 in Alexandriam inter
 uallum quinquagesi
 mam esse partem ma
 ximi terræ circuli, idq;
 est stadiorum quinque
 milium. Vniuersus er
 go circulus fit ducen
 torum quinquaginta
 milium. Atque hæc est
 doctrina Eratosthenis.
 Ponuntur etiam in hy
 bernis solstitijs horo
 logia in utraque cimi
 tate, ἔσθ utraque iactan
 te umbras, necessariò
 maior inuenitur in A
 lexandria, quòd lon
 gius absit ἀ solstitio hy
 bernò
 I 4 bernò

πικῶ τῶν πόλιμ ταύ-
 τῶν. λαμβάνοντες ἔν-
 τῆ ὑπόροχὴν τῆ σκιᾶς.
 καὶ ἢ ὑπορέχεται ἢ
 ἢ συνήν πρὸς τῆ ἢ ἄ-
 λεξανδροεία, εὐέλσκα-
 σι καὶ ταύτῶν μὲν ἔ-
 πωντησιόσῳ τῆ μεγίστῃ
 τῆ ἢ ἔσῃ ὠρολογίῳ κύ-
 κλωμ. καὶ ἔσῃ καὶ ἄρ-
 ἔσῃ γινώσκου γίνετῃ,
 ὅτι πρὸς καὶ ἔσῃ μὲν
 εἰάσῃ ὅσῃ ὁ μέγιστος
 τῆ γῆς κύκλος. ἔσῃ ἢ ἢ
 διαμέτρος τῆ γῆς ὑπερ-
 τὰς ὀκτὼ μυριάδας,
 τρίτου γὰρ τῆ μεγίστῃ τῆ
 ἢ αὐτῆ κύκλωμ ἔσῃ
 ὀφείλσκα. οἱ ἢ λέγον-
 τες, μὴ δυνάσῃ τῆ γῆν
 σφαιρικῶν εἶν, διατῆ
 τῆ τῆ θαλάσσης κοιλώ-
 ματα, καὶ τῆ τῆ ὠρῶν
 ἔσῃ

berno hæc ciuitas. Ca-
 piendo igitur umbra
 excessum, quo exce-
 ditur quæ in Syene,
 ab ea quæ in Alexan-
 dria, eam quoque in-
 ueniunt partem quin-
 quagesimam maximi
 in horologio circuli.
 Et perinde etiam ab
 hoc dinoscitur di-
 centorum quinquagin-
 ta milium maximus
 terræ circulus. Erit
 itaque totius terræ di-
 metiens supra octo-
 ginta milia, ut habe-
 re oporteat tertiam par-
 tem maximi in ipsa or-
 bis. Qui itaque aiunt
terram globosam esse
non posse, ob maris ca-
 uitates, & montium
 fastigia

ὄζοχαις, πάνυ ἀλόγως
 ὡς οὐρανόσφαιραι. ἔτε ἰ-
 ὄρος ὑψιτάτου πηχυ-
 οῦ καὶ δεκάσταδίων ἤξει
 ἢ κείνου ὑψιτάτου.
 ἔτε θαλάσσης βάθος.
 τριακοντα δὲ στάδιοι
 πρὸς πλείον ἢ μυριά-
 δεσ ὅκτω σταδίων, ἔδει-
 να λόγον ἔχουσι. ἀλλὰ
 ὁμοίον ὅστις ὡς, ὡς εἰ-
 κὴ κωνιοστῆς πρὸς ὠ-
 σφαιρᾶς εἰς, αἴτε ὄζο-
 χαις αἰ πρὸς τὰ σφαιρα-
 ῖα πλατύνων ἢ κωλύου-
 σιν αὐτὰ σφαιραῖα εἶναι.
 καὶ τοὶ αὐταὶ πλείονα
 λόγον ἔχουσι πρὸς τὰ
 ὅλα ἢ σφαιρίων μεγέ-
 θη, ἢ αἰ κωνιότητες ἢ
 θαλάσσης, καὶ αἰ ἢ ὄ-
 ρων ὑψιτάτου καὶ πρὸς τὸ
 πᾶν τῆ γῆς μέγεθος.
 ἔστε

fastigia opinatur. quod
 à ratione admodum ab-
 est. Neq; enim editior
 mōs quindecim stadijs
 ad perpendiculū inue-
 nitur, neq; maris pro-
 funditas triginta stadia
 ad summum, ad stadio-
 rum octoginta milia ul-
 lam habent rationem.
 sed uel tale est, ut si in
 pila sit puluisculus qui-
 spiam, & eminētia cir-
 ca sphaeria platanorum
 non prohibēt ipsa esse
 sphaeria. Quanquam
 hae maiorem habent
 rationem ad totas sphae-
 riorum magnitudines,
 quàm cavitates ma-
 ris, & montium fa-
 stigia ad totius ter-
 rae magnitudinem.

ἴσα δὲ τὸ μέγεθος ἢ γῆ
 ἢ λίπης, ἵσα τῷ πῶδεσθ
 γυλῶν ἢ φόδωρ ἢ πιδί
 δεικται, ὃ μόνου πῶδε
 τὸ σύμπαν τὸ κόσμος
 μέγεθος σιμείας λόγου
 ἐπέχουσα ἵσα πολλῶν
 ἐλέγχεται, ἀλλὰ καὶ πῶδε
 τὸ ἡλιακὸν ὕψος. ὃ καὶ
 πολὺ μείζων ὄζειν ἢ πε
 ριέχουσα τὰ ἀπλανῆ τῷ
 ἄστρων σφῆρα. ὡσπερ
 εἶν εἰ καὶ ὕδωρ ἀμφορέ
 ων μυριαδες μυρία,
 καὶ αὐτὰς ἢ θεωρο
 μεθαί ἀξιολόγου. ἔχου
 σι τὸ πλῆθος. πῶδε δὲ
 τῷ θάλασσαν, ὃ δὲ γῆ
 λόγου ἔχουσι, ἀλλ' ὃ δὲ
 πῶδε τὸν νεῖλον ἢ ἄλ
 λουμ τινὰ τῷ ἀξιολόγου
 ποταμῶν. ὅτω καὶ ἢ
 γῆ, καὶ αὐτῶν μὲν
 ὄζειται

Quanta sit terra ma
 gnitudo, ex iam dictis
 præceptionibus est de
 monstratum. Non mo
 dō ad totius mundi ma
 gnitudinem, puncti ra
 tionem habere, multis
 conuincitur argumen
 tis, sed etiam solare fa
 stigium. At multo ma
 ior est globus, astra ha
 rentia cælo continens.
 Quemadmodum igitur
 amphorarum centena
 milia per se inspecta,
 magnitudinem ingen
 tem habent: in maris au
 tem comparatione ra
 tionem habent nul
 lam, sed ne quidem ad
 Nilū, alium uel quem
 piam magnum flui
 um: ita terra per se in
 quæstio

ἄξιολο-
 γου φαίνεται τὸ μέγεθος
 ἔχειν, ἥσπερ ὑπὲρ τὰς
 ὀκτώ μυριάδας ἢ διὰ
 μίλιον ὄσιν. ἄτε ἢ πρὸς
 τὸ ἡλιακὸν ὑψὸς λό-
 γου τινὰ φαίνεται ἔχειν
 σα, ἄτε πολὺ πλεον,
 πρὸς τὸ σύμπαν τὸ
 κόσμον μέγεθος. λόγου
 γὰρ ὀφέλλει ἔχειν μέγε-
 θος πρὸς μέγεθος, ὅπο-
 ταν τὸ μείζον ὑπὸ τῷ
 ἑλασσονος οἶον τ' ἡλια-
 ταμείλιθ' ἡναε, ἢ δεκα-
 πλάσιον, φέρει εἰπεῖν,
 ἢ, εἰ ἐσὶ φηκὴ μυριοπλά-
 σιον ὄν. ὁ δὲ τ' ὑδρατος
 ἀμφορεύς, ἔκ αὐτῆς
 ταμείλιθ' ἢ θάλασ-
 σαν, ἀλλ' ἔσδ' ἢ νεῖλου.
 ὡσαύτ' ἔν ὁ ἀμφορεύς
 ἢ ὄσιν λόγου ἔχει πρὸς
 τὰ εἶρη

quaestione habita, am-
 pliam habere videtur
 magnitudinem, cuius
 dimetiēs est supra octo
 ginta milia: neq; tamen
 ad solare fastigiū quam
 priam rationem habere
 videtur, & ne quidem
 multo magis ad totius
 mundi magnitudinem.
 Oportet nanq; magni-
 tudinem ad magnitudi-
 nem habere rationem.
 cum maior minorē me-
 tiri poterit. Verbi cau-
 sa, si decupla fuerit tibi
 dicenda, vel deciesmi-
 lies tanta: at aquæ am-
 phora neutiquam mare
 metietur, at ne quidem
 Nilum. Quemadmo-
 dū igitur amphora nul-
 lam habet ad ea quæ di-
 eta sunt

τὰ εἰρημλῆα, ὅτως ὁ δὲ
 τὸ μέγεθος ἢ γῆς
 λόγῳ ἕνα πῶς τὸ τοῦ
 κόσμου μέγεθος ἔχει.
 ἔστι δὲ ἐκ πάντων πολ-
 λῶν ἐλέγχεται, μόνον
 ἔχει γραμμικὰς ἔχου-
 τας ἀκροαίφεις, πρώ-
 τῳ μὲν γὰρ, ὁ ἥλιος
 ἕατὰ πολὺ μείζων ὢν
 συμπάσης ἢ γῆς καὶ
 θαλάσσης (ὡς ἴσῃ τῷ
 ἕξῃς ἀκροαίφεισ τε)
 ὅσον ποδιαίς ἡμῶν φαν-
 τασίαν ἀκροαίφει, ἐν
 ταῦτα λαμπρότα-
 τος ὢν. πάρεστιν ἐν
 γνώσει, εἰ ἀπὸ τοῦ ἥλι-
 οῦ ὄψας ὁρώμεθα εἰς
 πλὴν γῶν, ἢ τοὶ ὁμοί-
 ῶς αὖ ἡμῶν ἐφθάν, ἢ
 ἀστροῦ τὸ βραχυ-
 τάτος τὸ μέγεθος ἔχουσα.

εἰ δὲ

Ita sunt rationem, ita
 ne quidem magnitudo
 terræ rationem habet
 ullam ad mundi magni-
 tudinem. Id admodum
 multis est comprobati
 argumentis, per linea-
 res obtentis demonstre-
 tiones. Primo namq; sol
 cum sit multo maior u-
 niuersa terra, magni-
 quemadmodum mox de-
 monstrabitur: tantus ta-
 men pedale nobis sur-
 gerit imaginem, cum in
 fulgentissimus. Intelli-
 gere igitur nobis per-
 est, si à solari fastigio
 in terram oculos deu-
 cerimus, aut profusi
 nihil cernimus, aut
 stellæ perexiguæ ui-
 detur magnitudo.

Quod

εἰ δὲ ὡς τὰ ὑψιλότατα
 μέρη τῆς ἡλίου μεθεωρε-
 διείμην, καὶ ἐξ ὧδε
 σιμ, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς τῆν
 ἀπλανῶν σφαιρᾶν, ὅτι
 ὅλως αὐτῶν ὀφθαίη ἡ
 γῆ. ὅτι ἐν τῇ ἴσην τῆς
 ἡλίου λαμπρότητά ἐ-
 χουσα ἐπινοθείη. ὅθεν
 καὶ οὗτος ἀστέρας αὐτῆς μέ-
 ζονας εἶναι ἀνεγκαιῶν. εἰ
 γε ὅτοι μὲν ἀπ' αὐτῆς
 ὀφθαίη, ἀπὸ δὲ τῆς ὑψι-
 σφαιρᾶς τῆς ἀπλανῶν
 οὐκ αὐτῆν ὀφθαίη, κα-
 ταπολύγει τῆς ἡλίου τὸ
 μέγεθος ἐλάττω ὑπάρ-
 χουσα. ἐπεὶ τάχα καὶ αὐ-
 τὸς ὁ ἡλίου ἐν τῷ ὑψι-
 τῆς ἀπλανῶν ἐπινοθείη
 ἀστέρας τὸ μέγεθος
 φανήσεται. γνώριμον δὲ,
 καὶ ἀπὸ τῆς ἡλίου τῆς ἀστέρας
 θείας,

Quod si fieri queat, ut
 ad solem usque attolla-
 mur, cæterasq; uagas
 stellas, terra à nobis
 spectari non poterit,
 ne quidem etiam si so-
 lis fulgorem obtineat,
 ut par sit hæretes quo-
 que cælo stellas terra
 esse maiores, cum à ter-
 ra cernantur. Et terra
 ipsa à uagarum stella-
 rum globis sub uisum
 cadere non possit, quòd
 sole multo sit minor, li-
 cet sol locum hæren-
 tium cælo stellarum po-
 situs, non maior fortè
 in obtutum casurus sit
 stella. Liquet ergo ex
 his,

θείας, ὅτε ἢ γῆ στυμιαῖα
 ὅτι πρὸς τὸ μέγεθος τῆ
 κόσμου. ἀπὸ παντὸς ἴ-
 μόρως αὐτῆ, ὃ μόνου ἴ-
 σα ὄραται, ἀλλὰ καὶ ὁ-
 μοια τῶ χήματι. ὡν ὁ-
 σιέτορον αὐ σιυέβαε-
 νον. εἰ μὴ αἰ πτωσίπης
 σαι δὴθεῖαι ἀπὸ παντὸς
 μόρως αὐτῆ πρὸς πέν-
 τα τὰ μόρην τῆ ὄρανθ,
 ἴσαι ἦσαν ἀλλήλαις.
 ὁδον λένθω λόγον ἐπέ-
 χην αὐτῆ πρὸς τὰ ὅλα
 ἀναγκάειον. ὅσο ἢ κῆτα
 τῆ ζωστικῶ δλωθεκατη
 μόρια σιυίσησι. τὰ ἴ-
 ἕξ αὐτῆ ὑπὲρ γλῶ φαί-
 νετα ἀκειβῶς, μηδεμί-
 αν μοῖραν τδῆτῆ τῶ
 γλῶ θάθως ἀπκρύπτον
 τος, ἀλλὰ μὴ πολλο-
 σὸν μοῖρας. καὶ εἰ γὰρ
 ἀκειβῶς

his, puncti vicem ter-
 ram obtinere munda-
 nae magnitudini colla-
 tam. Undique enim à
 terra tam æqualia vi-
 dentur, quàm forma si-
 milia. Quod non eve-
 niret, nisi omnes à ter-
 ra ad cælum productæ
 lineæ rectæ essent æ-
 quales, ut sit necesse
 centri rationem ter-
 ram habere. Quode-
 tiam arguunt signiferi
 partes duodecim, quan-
 do semper supra ter-
 ram sex signa compa-
 rent, quam nullam
 leuat ab oculis terre
 tumor, & ne scrip-
 tulum quidem partis
 ullum. Quandoqui-
 dem semper supra ter-
 ram

ἀκεβῶς αἰ π' ἡγεῖρ
 μοῖραι, ἑπὶ γῆς εὐεί-
 σκοντι, ἢ τὸ ἴσιμε-
 ενδὸς δὲ ἡμισυ μὲρ
 αἰεὶ ἑπὶ γῆς ὄσιν. ὡς
 ἄρα γινώσκοντες ἐκ τῶν
 ἰσιμενῶν, ὅτι ἀκα-
 ραία ἢ ἡμόρως ἑπὶ
 τὸν κῆρος πλεονεξίμ-
 νος. ὅτι ὅτι αὐτὸν
 βαρύν, εἰ εἰς τὸ βάθος
 τὸ γῆς ἀπελαμβάνετο
 ἢ ἴσιμενδὸς κῆρος,
 ἢ λόγῳ ἑπὶ πῶς αὐτὸ
 εἶχε αἰεὶ ὅτι μὲν
 δὲ τὸ βάθος ἢ γῆς.
 ὅρατε ἢ ἢ τοῦ τῶν
 τοῖς φαινομένοις. Δύο
 εἰσὶν ἀστέρες ἢ τῶν
 αὐτὸ τὰ μέγιστα
 πλῆσι, ὅτι μὲν τῶν
 ἀλλήλοις. ὅτι μὲν γὰρ
 σκῆπτρο ὅτι τῶν
 τῶν

ram octoginta supra
 centum partes, e ter-
 ra emersis se spectan-
 tur: pars quoque æqui-
 noctialis dimidia su-
 pra terram semper, ut
 videre ex æquinoctiis
 licet, citra differen-
 tiam ullam. Quod non
 eveniret, si quid æqui-
 noctialis terra deme-
 ret aspectui, & octo-
 ginta milia, aliquam
 haberet terræ crassi-
 tudinis rationem ad
 cælum, quod oculis
 quoque usurpatur. Sunt
 binæ stellæ tam co-
 lore, quàm magni-
 tudine sibi inuicem
 persimiles, dimetien-
 te oppositæ, Scorpij
 una, altera Tauri,
 oriens

Ἄπρον τε καὶ δεκάτῳ
 ἐπιχει μοῖραν, μὲν ὅ
 ὦν τ' ὑάδωμ. ὅτοι ἔσθ
 ἀρ' ἢ τὴν χροιάν ὁμοιοί
 εἰσι μὲν ἀσφ' ὄν, ἢ ἀεὶ ἢ
 ταυτ' ἔστι τ' ὄριζοντος
 θεωρεῖνται. ὁ μὲν ἀνί
 σχωμ, ὃ ἢ καταδύόμε
 νος. ὁ πορ' ἔκ αὐ σιωέ
 βανον, εἰ μὲν ἔτι τ'
 ζωσθ' ἀκ' ἢ βάθος ἔλ
 γῆς ἐπιπλοθεῖν οἴου
 τ' ἢ. ἢ τ' ταυτ' γὰρ, τ'
 ἢ ἀνατέλλοντος, τ' ἢ
 καταδύοντος, πθε
 λάμβανον αὐ ἢ τ' ἀνα
 τέλλοντος δύσις τ' τ'
 καταδύοντος ἀνατο
 λῶν, παιντὶ τῷ χρόνῳ,
 ὡ ἢ ἐπιπλοθεῖν μωου
 ὑπὸ τ' βάθος ἔλ γῆς,
 μὲν ὅ τ' ἔρανθ, ἀναγ
 καῖον αὐ ἔσθ ἢ ἀνέλ
 θόντι,

Oriens tum una cum
 occidit altera, quintū.
 decimum scrupulum te
 nens ad succulas, colore
 martiales, in. finiente
 semper ambæ conspi
 cuae. Quod non eue
 niret, si quā modo par
 tem terræ surrectio,
 cœli demeret prosper
 etui, dum alia oriatur,
 alia occidat. Præveni
 ret enim ortus occu
 sum omni tempore ter
 ræ obiectus, cœli que
 pars ea necessario foret

ad or.

θόντι, ὡς τὸ ἔδειξοντος
 ὀφθῆναι. ἔχῃ κίστε δὲ
 κῆ ἀπὸ τῆς ὥρολογίων ἐ-
 λέγχετῆ ἢ γῆ, ἀγίτρος
 λόγου ἐπέχασσε πρὸς
 τῆς ἡλιακῆ σφαιρῶν.
 συμποδιέρεχεται ἢ ἢ
 σκιά τῆς γῆς τῆς ἡλίου,
 ὡς ἐν ὁμηροῦ ἐναργῶς
 διλοῖ λέγων ἔτως,
 Εἰ δ' ἔπεσ' ὀκεανῶν
 λαμπρῶν φάος ἢ ἢ
 λίσιο

Εἰ κεν νύκτα μέλαι-
 ναν ὡς ζείδωρον ἄ-
 ρεσαν.

Διαμετρήσασθε δὲ αἰεὶ τὸν
 ἡλίον, κῆ κωνοειδὴς ὑ-
 πάρχασσε, αὐτὸ τὸ ἄ-
 κρον τῆς σκιάς, τὸ ἀγί-
 τροῦ τῆς ἡλίου, ἢ τῆς ἀμε-
 τροῦ ἐξ ἀναγκαίου. ἢ ἢ
 παρὰ φετῆ τὸν ἡλίον τὰ
 ὥρολό-

ad ortum emergēs con-
 spicua. At ab horolo-
 gijis quoq; terra argui-
 tur centri rationem ob-
 tinere ad solarem glo-
 bum. Comitatur enim
 solem umbra terræ, ut
 Homerus quoq; perspi-
 cue ostendit inquiring:

Labitur Oceano tutili
 lux splendida solis.

Terræ obduetu nocte
 tris circumvolat alis.

E regione semper soli
 opposita, ac turbina-
 ta, in ipso extremo
 umbræ solis centrum
 dimetiens habeat ne-
 cesse est. In terra igitur
 describuntur ho-
 mologia

ὠρολόγια ὑπὸ τῆς γῆς ὑ-
 πὸ τῆς περὶ κέντρου, ἔχον-
 τα τὰς τῶν γνωμόνων
 σκιὰς, συμπόσιν ὁμο-
 στες τῆς σκιᾶς τῆς γῆς. καὶ
 δεῖ πάντα τὰ ἀκρὰ τῆς
 γνωμόνων, ἐξ ἑνὸς λό-
 γου ἐπέχθαι πρὸς τῆς ἑ-
 λιακῆς σφαιρᾶς. ἐπεὶ
 ἐν κεντρῷ ὄντι ὠρολό-
 γιον διωαμνον λατα-
 γραφείας γὰρ τῶν μεσα-
 τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἂν
 παντὶ μὲρ αὐτῶν διωα-
 τῆς ὠρολόγιου λαταγρα-
 φείας, φανερὸν ὡς ἴσως
 ἔσται ἡ γῆ ἐξ ἑνὸς λόγου
 ἐπέχθαι πρὸς τὴν ἑλιακῆν
 ὑψος, καὶ τῆς ἀπὸ τούτου
 νομίζω σφαιρᾶν.
 φανερὸν δὲ, ὅτι μὴ δύ-
 ναται μίαν σφαιρᾶν
 πολλὰ εἶναι κέντρα.

ὁμοίως

rologia à fabricis, quæ
 umbras gnomonum ha-
 bent, quæ cum terre
 umbris pariter rede-
 unt. Oportet autem
 cuncta gnomonum e-
 xtrema ad solis glo-
 bum, centri rationem
 obtinere. Quoniam
 igitur describi non po-
 test horologium in u-
 pso terræ medioxumo,
 in omni tamen eius
 parte potest describi
 horologium, non du-
 bium, quin tota ter-
 ra ad solis fastigium
 centri rationem obti-
 neat, et ab hoc intel-
 lectum globum. Illud
 etiam manifestum, ab
 una sphaera multa fie-
 ri centra non posse.

Hanc

ἄρα ἂν τὸ λόγον ἔχουσι
 οἱ πάντων τῶν δωμαμέ-
 νων ἂν τῶν γῆς κατα-
 γραφέντων ὡρολογίων
 γινώσκοντες, ὅτι αὐτοὶ εἰς
 ἐπισημαίων συναχθέν-
 τες ἄρα εἰναι. ἐπεὶ ἂν μη-
 δεὺς μέρους ἢ τῶν γῆς ἢ
 ἂν ἂν αὐτὸ ἐγκρασιῶν ὡρο-
 λογίου ἰδρυνθῆναι, ὅλα
 ἢ γῆς κέντρον λόγον ἐπέ-
 χει πρὸς τὸ ἡλιακὸν ὑ-
 ψος, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν νο-
 μάλων σφαιρῶν. ἢ γῆς
 δὲ ἀπὸ τῶν γῆς ταῦτα,
 πῶς ἢ γῆς στυμαία ἂν
 σα πρὸς τὸ μέγεθος τῶν
 κόσμων, ἀναπείμπει τῶν
 φλῶν τῶν ἐρανοῦ, καὶ
 τῶν ἐπιπρὸς χρομίων ἢ
 αὐτῶν ἀστρῶν. ἢ ἂν τοῖς
 καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγε-
 θος ἂν. τῶν ἢ ὄγκω,
 ἐραχθῆα

Hunc igitur habent ra-
 tionem, qui describi in
 terra possunt horolo-
 giorū gnomones, quam
 ad unum quoque punctum
 coacti obtinuerint. Quoniam igitur
 pars terræ nulla est,
 in qua non contingat
 erigi horologium, tota
 terra centri obtinet ra-
 tionem, ad solare col-
 lata fastigium, & ab
 eo intellectum glo-
 bum. Hic ambigen-
 dum non est, cur terra
 puncti vicem gerens
 ad mundi magnitudi-
 nem, nutrimentum cœ-
 lo remittat, & cum eo
 pariter meātibus astris,
 tot numero et magnitu-
 dine tātis. Nam acervo
 m 2 pauca

ἑραχῆα δὲ ἢ γῆ. τῆ δὲ
 δυνάμει, μεγίστη, χρο-
 σίου αὐτῆ τὸ πλείω
 τῶν ὁσίων ὑπερῆσσε. εἰ
 γῆν ἐπινοήσασκεν αὐ-
 τὴν ἀπείραν ἢ εἰς ἀόρα-
 ῖν εἰς ἀπυρόν παῖρα
 ἀναλυομένη, ἢ ἢ πο-
 λὺν αὐτὴν μείζον γῆν οἷον
 τῆ ἰσχύος πύλοχης. καὶ ὁ
 μόνον γῆ, εἰς ἀπυρόν, ἢ
 ἀήρ, ἢ πῦρ γένοιτο, πολ-
 λῶν πλείων αὐτῆ ἰσχύ-
 ος γῆν οἷον, ἀλλὰ ὡς εἰς
 κωνιορτόν ἀναλυθεῖσα.
 πᾶσι γῆν ὁρεῖται, ὅτι καὶ
 τὰ εἰς ἀπυρόν ἀναλύ-
 ομενα τῆ ξύλων, χροσίου
 ἐπὶ ἀπείρου χεῖτη. καὶ ὁ
 ἐκθυμωμένος λιθωνο-
 ρός, καὶ ὁπόσα ἑτέρα τῆ
 εὐροῶν σωματίων εἰς
 ἐκτὸν ἀναλύεται, καὶ εἰ τὸν ὑπερῆσσε σὺ τῶν ἀφῆ
 καὶ πῆ

pauca quidem est ter-
 ra, sed potestate maxi-
 ma, ut essentia sit pro-
 pè immensa. Si igitur
 ipsam intelligamus im-
 mensam, aut in fumum,
 aut in aërem resolu-
 tam, multo maior erit
 det mundi complexu.
 Nec solum si fumus,
 aut aër, aut ignis fiet,
 multo plus fiet quam
 mundus, sed etiam in
 puluisculum resoluta.
 Licet enim nobis intue-
 ri etiam in fumum ligna
 resoluta in infinitum fe-
 re profundum. Fumigati
 quoque, thus, et quaelibet
 alia solida corpora in
 uaporem resoluuntur.
 Et si caelum cum aëre

κὴ τοῖς ἄστροις ἐπινοή-
 σαμεν σωμαγόμενον
 εἰς τὸ τ' γῆς πύκνωμα,
 εἰς ἐλάττωνα ὄγκου αὐ-
 τ' συσπλήσῃ αὐ. ὡς ἐ τῶν
 ἢ ὄγκου ἢ γῆ σιγμαία
 ὡς πρὸς τ' κόσμου ἕξαι.
 ἀφαιτῶ ἢ τῆ δυνάμει
 λεχρημένων, καὶ χεῖλον
 ἐπ' ἀπειρου χεῖδος φύ-
 σιν ἔχουσα, ἐκ δ' αὖ ἀδύ-
 νατος αὐ ἀπέμπερ πρό-
 φλου τῶν ἔρανῶ κὴ τοῖς
 γῆ τῶν ἔρανῶ. ἐστ' αὖ
 ἄθαναλυθεῖν τὰ τὰ ἐνε-
 κα γῆ μέρει, καὶ αὐτὴ
 αὐτὴ λαμβάνουσα τινὰ
 ἐκ τε ἀδρός κὴ δ' ἔρα-
 νῶ. ὁ δὲ ὅς ἄνω κέτω
 φησὶν ὁ Ἡράκλειτος, δι-
 ὄλης ἢ ἐπέωδ' ἔ μετα-
 βάλλειν πεφυκίαις εἰς
 πᾶν, τῶν ἀσμιόργων
 ἰπεικῆ-

Et astris intelligamus
 collectū in terræ con-
 cretionem, in acernum
 ipsa minorem corripie-
 tur. Proinde acervo
 quidem terra pūcti ni-
 cem gerit mundo col-
 lata: at potestate ineffa-
 bilis, Et propè in infi-
 nitum eius natura dif-
 funditur, ut impos non
 sit alimentū cælo remit-
 tere, et eis quæ in cælo
 sunt, nec tamē ideo ab-
 sumitur. In parte ipsa
 quoq; quæpiā sibi assu-
 mēs ex aère et ex cælo.
Via nanq; sursum ac de-
orsum, inquit Heracli-
tus, per unīversam uer-
titur essentiam, uim mi-
tationi agnatā habens,
per unīversum opifici-
 m 3 obtem-

ἰσοπέδους, εἰς τῆς ἴσους
 λαμ δροίκησιν ἐξ ἴσων
 μονίω. πῶς μὲν ἐν τῷ
 ἡλιακῷ ὕψος, σιμείω
 λόγου ἐπέχει ἢ γῆ. πῶς
 ἢ τῆς σεληνιακῆς σφαι-
 ραν, κατασκυδάζοντες
 ἑνὲς, ὅτι μὴ σιμείω λό-
 γου ἐπέχει, τοῖς τοῖς
 ἡδὼν ἐπιχειρήμασιν.
 εἰ φαίνεται, φασί, τὰ
 ἴσων ἴσων αὐτῶν τὰ
 πῶς τὰ ἴσων, ἴσων ἢ
 πῶν ἡλίω. ἀλλὰ τῆ
 αὐτῆ ἴσων, πῶς οἷς μὲν
 μέγιστα, πῶς οἷς ἢ ἐλάτ-
 τωνα. ὅτι πῶς ἢ αὐ σιω-
 βαων, εἰ αἰ πῶσιν
 πῶσαι ἀπὸ τῆ γῆς οὐ-
 θέαι πῶς τῷ σεληνια-
 κῷ ὕψος, ἴσων ἰσο-
 λου. ἴσων γὰρ αὐ καὶ τὰ
 ἴσων ἴσων ἐφαίνω.
 τίθοντ?

obtemperans ad omni-
 um dispensationem ac
 permanentiam. Ad so-
 lare itaq; fastigium pun-
 cti rationem habere
 quidam confirmarunt,
 huiusmodi innixi ag-
 gressionibus, ratiocina-
 tionibusq;.

Non apparent (inqui-
 unt) eius interualla
 ad astra aequalia, per
 omne clima, sed eā-
 dem hora apud alios
 maiora, apud alios mi-
 nora. Quod non eue-
 niret, si protensa è
 terra rectæ lineæ ad
 luminare fastigium,
 aequales forent. Ae-
 qualia nanque etiam
 interualla apparerent.

Ponunt

τὴν ἡμέραν ἢ καὶ τὴν ἡμέραν ἢ καὶ
 ἔκλειψιν, τότε σιμεί-
 ον, ὃ πρὸς πᾶσι ἀνθρώ-
 ποις ἐπίσης ἐκλείπον
 τος αὐτῆς, ἀλλὰ πολλαί-
 κες πρὸ οἷς ἄλλα, πρὸ
 οἷς ἢ ἀπὸ μέρους, πρὸ οἷς
 δὲ ὅσῳ ὅλως, ὅσῳ τότε
 αὐτὸ συμβαίνει, εἰ
 σιμεία ἢ πρὸς τὸ
 ὕψος αὐτῆς ἢ γῆς. ἀλλὰ
 μὴ ἀξιόλογον εἶχε τὸ
 διασκεψασθαι, καὶ ὅπως, οἷς
 ἢ τελίαι, οἷς ἢ ἀπὸ μέρ-
 ος, οἷς δὲ ὅσῳ ὅλως
 ἐπισκοπεῖ ἢ σελήνη.
 ἔτι λέγοντες, μὴ ἐπι-
 χειρῶν λόγον τῆς
 γῆς πρὸς τὸ ἔρανον δι-
 λαδίη, τοιούτοις χρῶνται
 ἐπιχειρήμασι. φασί, ὅτι
 ἢ ὅπως εἰς ὕψος ἔξ-
 ουραμένη, τὴν γῆν τοῖς
 ἐπιπέ-

Ponunt uerò etiam so-
 lis defectum huius rei
 signum, non apud om-
 nēs ipso deficiente, sed
 plerumque apud alios
 totus occultatur, apud
 alios pars, apud alios
 non omnino. Neque
 id contigerit, si pun-
 cti uicem gerat terra
 ad lunæ fastigium. Cæ-
 terum non ingens ha-
 bet interuallum, et
 perinde alijs quidem
 absolutè, alijs uerò in
 parte, alijs porrò non
 prorsus opaca euident
 luna. Qui uerò aiunt,
 non obinere puncti
 rationem terram, his
 utuntur aggressioni-
 bus, dicentes, uisus
 in sublime sublatus, in
 m 4 planis

ἐπιπέδῳ δὲ θεωροῦμε-
 να, ἀλλ' ὑπὸ τ' ὀρίζον-
 τα λεκρυμμένα, θεω-
 ρεῖ, ὅσῳ ὑψηλότερα
 ἐπαίρεται μάλλον. ὥστε
 ἕκαστ' παντὸς μέρους τ'
 γῆς εἰς ἴσα διαίρεται ὁ
 ἕρανος. ὁ δὲ κεί τε κινή-
 σιν εἶν, τοῦ λόγου ση-
 μεία τῆ γῆς μὴ ἐπέχειν
 πρὸς τ' ἕρανον. ῥηθῆναι
 εἶν πρὸς ἑαυτὸν, ὅτι τὸ χῆ-
 μα εἰ γῆς πᾶσι φέρει
 ὄν, τότε αἰετον γίνεται.
 ὥστε καὶ εἰ σταδία τὸ μέ-
 γεθος ἢ ἢ γῆ, μέση λε-
 μὴν ὁμοίως καὶ πᾶσι φε-
 ρεῖς εἶνα. τὸ ὁμοίον αὖ
 σιωπεύειν. καὶ ἔστιν ἄπει-
 ρον ἔχει αὖ λέγειν, ὅτι
 μηδὲν ἔστω βραχέα,
 σημεῖα λόγου ἐπέχει
 πρὸς τὸν κόσμον. τὸ
 χῆμα

planis non perfecta,
 sed sub finiente occul-
 tata, inspicit quāto sub-
 limiora attolluntur.
 Proinde non ab omni
 terræ parte in partes
 æquales dirimitur cœ-
 lum, quæ uidetur por-
 tio esse puncti ratio-
 nem terra non obti-
 nentes. Huic igitur an-
 biguitati ita est occur-
 rendum, quòd terræ fi-
 gura cum sit circula-
 ris, huius rei causa est,
 quamobrem si terræ
 magnitudo sit stadia,
 mediū obtinens, et cir-
 culosa, idē quoq; eueni-
 ret, nec quicquid dicendū
 eueniret: quia neq; ita
 pauca puncti rationem
 admodum obtineret.

Figura

ἡμᾶς ἐν τούτῳ ἀέριον
 ἢ γητέον. καὶ εἰ τις ἀπὸ
 παντὸς σημείῳ τῆς γῆς,
 ἐπίπεδον ἐκβολῆαι
 τῆς ἐπινοίας, ὅτι αὐτὸ πλῆ-
 ρον καὶ ἑλαττον τῆς κόσμου
 ὑπὲρ γῆς ὀφθαίμ, ἀλλὰ
 ἴσων καὶ ἀπὸ ὕψους καὶ ἀπὸ
 τῆς χυδαμαλῶν. τὰ μὲν
 τὰ μεγάλα τῆς ἀστρων ἰ-
 σα φαίνε, καὶ ἀπὸ ὕψους
 καὶ ἐκ θαλάσσης. τὰ χα-
 λῶν αὖ τις λακκίνο φη-
 σειον γῆταῦθα, οἷον ὅτι
 ἐκ τῆς πεδίων καὶ τῆς θα-
 λάσσης, εἰ μὴ ἐδωρεῖ-
 το τὸ ἡμικόσμιον ὑπὲρ
 γῆς, ἀπὸ ἡμόνων τῆς ὕψι
 λοτάτων, τὰ χα αὖ εἶχε
 τό πινθ λόγος τὸ ἀπὸ
 αὐτῶν λεγόμενον, ἀπὸ
 γὰρ τῆς ὕψιλοτάτων, εἰς
 δύο ἴσα διακεμήνους τῆς
 κόσμου,

Figura igitur huius cau-
 sa esse existimanda est.
 Ac si quis ab omni ter-
 ra puncto planum opi-
 natione educat, non
 plus aut minus mundi
 supra terram perspexe-
 rit, sed æqualiter, & à
 sublimi, & ab humili-
 bus locis. magnitudi-
 nes certè astrorū æqua-
 les apparent, & ab edi-
 tissimis locis, & ex ma-
 ri. Illud hic fortasse qui
 spiā dixerit, quoniā ex
 cāpis & mari, si nō spe-
 ctetur hemicosmiū su-
 pra terrā, à solis certè
 editissimis locis fortè ha-
 buerit quod ab ipsis di-
 ctū rationē aliquā. ut ab
 editissimis locis in duas
 partes æquales diuiso
 m s mundo,

κόσμος, ἐκ ἧς ἡ χθοναμα-
 λωμ, ἔκτε, ἀλλὰ μεί-
 νος ἢ ὑπὲρ γῆς φαινο-
 μένος. νυκτὶ δὲ ἡ πῶς
 λόγου ὄψιν, εἰ ὑψομέ-
 νης ἢ ὄψεως τὸ πλεον
 ὑπὲρ γῆς θεωρεῖται, ἢ
 σφαιροειδέῃ ἢ γῆς σχή-
 ματι τῆς γινόμενης
 ἀναγκάως. τεκμήριον
 ἢ ποιείσθαι (εἰ ἀρα δεῖ)
 τοῦ μὴ εἶναι τῆς γῆς πῶς
 τὰ ὅλα σφαιραία, ἔκ
 εἰ πλεον ἢ κόσμος ἢ τὸ
 ἡμισυ ὀξυρομένους ἢ
 ὄψεως ὀραῖσθαι δυνα-
 τόν, ἀλλ' εἰ μὴ ἐκ τῆς
 ἐπιπέδων τὸ ἴσον ἀ-
 ἢ ὑπὲρ γῆς ὀραῖται. τῆς
 μὲν ἐκ τῆς χθοναμαλῶν
 ὀρῶντων, ἐπιπέδων
 ὄντων. τῆς δὲ ὀψὲς
 ὀρῶντων, κωνοειδῶν
 καὶ

mundo, & ex deiectis
 ac humilibus nequaquam,
 sed supra terram maior
 appareat. Nunc uero ad
 hanc rationem nihil est,
 si sublato uisu plus su-
 pra terram spectatur,
 eueniente hoc necessa-
 rio in globosa terra fi-
 gura. Inde possumus
 coniectare, terram di-
 cendam non esse eius-
 modi, ut collata uniuersa
 so puncti uicem gerat:
 non etiam, si plus mundi
 quam dimidium sub-
 lato uisu spectari potue-
 rit. Ceterum si non ex
 planis ipsius æquale su-
 pra terram spectatur, ex
 humilib. quidem ubi sint
 plani finiētes: est sublimi
 aut spectatis, & qui tur-
 binati

καὶ ὄντων καὶ καλο-
 μλίω. φασὶ δὲ πρὸς
 τοῖς εἰρημλίοις, διότι
 μὴ δὲ αὖ τὰ μὲν κατέ-
 ψυκτο, τὰ δὲ διεκίκαυ-
 το, τὰ δὲ ἔδουκρατα μέρη
 τῆ γῆς ὑπερχειν, εἰ μὴ
 ἀξιολόγα εἶχε τὰ στα-
 σήματα πρὸς τῆ ἡλια
 κλίω σφαιρα. ἀλλ' ὅ
 δὲ αὖ ἐλέγχο πρὸσι-
 ναι ἡμῖν, καὶ πάλιν ἀρ-
 χωρεῖν ὁ ἡλιος, στιγμιαί-
 ας ἔσσις τῆ γῆς. ῥυθμίον
 ἐν πρὸς ταῦτα, ὅτι καὶ
 τούτων πάντων τὸ σχῆ-
 μα τῆ γῆς αἰτίον ὄσι.
 παρὰ γὰρ τὸ, πῶς ἀ-
 ποπέμπεται τὰς ἡ-
 λιακὰς ἀκτῖνας ἕδῃ
 τὰ τῆ γῆς κλίματα,
 στακίκαυταί τινα, ὅ
 κατέψυκτα, καὶ δι-
 κρασίας

binati sint & appellen-
 tur. Ad ea insuper quæ
 dicta sunt, aiunt quidã,
 quia neq; alia quidẽ in-
 horrescerent gelu, alia
 uerò torrerentur aestu.
 & alia loca essent tem-
 perata, nisi satis magna
 haberet interualla ad
 solarem globum. At ne
 quidẽ diceretur ad nos
 accedere sol, rursusq;
 abire, si terra p̄n̄d̄ti ui-
 cem gereret. Occur-
 rendũ igitur, hisq; re-
 spondendum, horum
 omnium terræ figuram
 causam esse. Nam ex
 iaculatu tali solarium
 radiorum ad terræ cli-
 mata, & torrentur par-
 tes aliæ, & refrige-
 rantur aliæ, & tem-
 periem

κρασίας ἐχόμενα ὄσι,
 τὴν καὶ γὰρ τοῖς μελ-
 κωτόροις, καὶ πρὸς ὀλί-
 γον ἀπ' ἀλλήλων δι-
 σῶσι θεωρημένον. πινὰ
 εἰς τὸ πρὸς τῆς ἡλικαυ-
 σῶδι μὴ τὸ πρὸς ἀκει-
 νης ἀχαιίας, ὅτι ἐπὶ τὸ
 πρὸς γῶδες ἐχέσθαι ὡς
 καὶ εἰ βραχέα ἢ γῆ, τὸ
 πρὸς ἀπλῆσιον αὐτὴν
 βαίνει, μὴ ὁμοίον ὡς
 πάντα τὰ κλίματα αὐ-
 τῆ, τὸ ἀκτίνων κατα-
 πεμπομένων. ἀλλὰ
 ἐφ' ὧν μὴ τὸ ὀρθὸν καὶ
 ἐν τὸν ἀκτίνος ἐ-
 χόντων. ἐφ' ὧν δὲ τὸ
 πλάγιον ἢ ἀνὰ μόνον,
 καὶ τὸ πρὸς ἵνα ἡμῶν καὶ
 πάλιν ἀρχαῖον τὸ ἡ-
 λιομ, καὶ τῆς πρὸς τῆς
 ἡμετέρας λέγεται χεῖρον.

ἐπεὶ

periem aliae consequun-
 tur. Quod planè nobis
 licet perspicere in me-
 gis particularibus lo-
 cis, & parū admodum
 inter se inuicem distan-
 tibus. quædā nimirū lo-
 ca circa Helim exuste
 sunt, adhærente Ache-
 ia, nihil habente suggil-
 losum, ut si etiam par-
 cula sit terra, id prope-
 modum euenturum sit,
 non æquè in cunctis
 eius climata dispersis
 radijs, sed loca aliare-
 ctum & ualidum extra
 dio solem admittūt, alie
 autem obliquum & re-
 missum, modò ad nos
 accedendo, modò rece-
 dēdo sol ad uerticē dici-
 tur habere affectionē.

Quant-

ἔπει αἰ γὰρ ἐκβαλλόμε-
 ναι ἀπὸ τῆς γῆς ὑβῆσαι,
 πρὸς καθέκαστον καὶ ἀγρό-
 κόραν, ἴσαι εἰσὶν ἀλλή-
 λαις. καὶ ὅτι μὴ ἐξ ἑ-
 ἑστέον λόγον ἔπιχειρῆ
 διαστῆσαι τῶν καὶ ἑτέ-
 ρων πολλῶν δείκνυται.
 πειρακτότερος δὲ ἢ τῶν
 πρώτων τῶν ἐπιχειρη-
 μάτων, ὡς καταπολύ-
 μείζων ὁ ἡλιος ὡν αὐ-
 τῆς, ὅσον ποταμοὶς ἡμῶν
 φαντασίαν ἀπὸ πέμ-
 πει. ἐξ ἧς αὐτὸ ἴδιον ἐπι-
 δείξαι ὁφείλομεν, ὅσα
 ἢ τοιαύτη εἰσαγωγῆ
 αὐτάρκει μὴ, πρὸ φε-
 ρόμενοι ἰδίᾳ ἑωῶν, πε-
 εἰ μόνον τῶν σωτῆ-
 ματα πεποικῶτων,
 ὡν ὅτι καὶ ποσειδώνιος.

ΚΛΕΟ.

Quandoquidem quæ à
 terra eijciuntur rectæ li-
 neæ, ad canctum & ca-
 pricornum inter se in-
 uicem sunt æquales.

Quodq; centri habeat
 terra rationem, his atq;
 alijs multis demonstra-
 tur argumētis. Præfati
 sumus in primo Epichi-
 rematum, quemadmo-
 dū multo maior est sol
 quàm terra, tametsi pe-
 dalē nobis uidetur re-
 ferre imaginē, id mox
 demonstrare moliemur
 quantū huic satis uide-
 bitur institutioni, pro-
 mēdo præcipuas quas-
 dam de hoc sole nōnul-
 lorum indagines, inter
 quos præcipuus nobis
 author Posidonius.

CLEO.

ΚΛΕΟΜΗΔΟΥΣ CLEOMEDIS

κυκλικῆς θεωρίας με-
θεώριον βιβλίον β.

Cyclicæ inspectionis
meteororū Liber

Secundus.

Επίκροτος δὲ καὶ οἱ
λοιποὶ ἴν' ἀρ' ἔ-
αίρεσεως, τυλικῶτον
ἔν τ' ἡλίου ἀπεφύνα-
ν, ἡλίος φαίνεται, αὐ-
τῆ τῆ ὄψεως ἔ-
φαντασίᾳ κατακινῶ-
θέντων τε, καὶ ταυτῶ-
ν μεγέθους αὐτῶν κατῆ-
ρως ποικίλοι. καὶ
ρεστὶ ἔν ὁμοίᾳ, τὸ ἀπό-
λαβὴν τῆ ἀκρίβειαι αὐ-
τῶν εἰς ἡλικιῶτος ὄψε-
ν, ἡλίος φαίνεται, ἔκ τ' ἑ-
δύλου, ὡς πολλὰ ὁμοί-
α μεγάθη καὶ αὐτῶν θύ-
σετ' ἀνατέλλου ἢ ἔ-
καταπέλυόμενος, μέ-
ζω φαίνεται. μεσορ-
αῶν δὲ, μικρότερος. ἀρ'
δὲ ἴν'

EPicurus, & eius-
dem fact.ionis ple-
riq; alij, tantillum esse
solem pronunciarunt,
quātus apparet, visus
sequentes imaginem,
quam eius magnitudi-
nis iudicem constitue-
rūt. Par est igitur quod
abnegant, nobis inspi-
cere. Si tantillus est sol,
quātus nobis apparet,
non dubium quin mul-
ta simul ipsum magni-
tudines concipiant. Si
quidē tam oriens quā-
m occidens maior appa-
ret, at medium nactus
caelum, minor: ex
editis

ζ ἢ ὑψηλοτάτων με
 ρῶν ὁπέταν ἀναίωνα
 μέγιστος φαντάζεται . ἢ
 κίνου δείσει λίγη μὲν
 αὐτὸς, ὅτε πολλὰ πῶδι αὐ-
 τὸ ὁμῶς μεγέθη ὄσιν . ἢ εἰ
 εἶδη φανερῶς ἄτοπόν
 ὄσιν, ἀναγκασιότατον ὁ-
 μολογῆν αὐτὸς, ὅτι μὴ
 ὄσι τηλικῶτος, ἢ λίκος
 φαίνεται . ἔνιοι δὲ φασί,
 ὅτε μείζων ἡμῶν ἀνίγων
 κὺ διόμλος φαντάζε-
 ται, πλατυνομένου τῷ
 πυρὸς αὐτὸ ὑπὸ τῷ αἰ-
 ρος, ἢ τῷ αὐόδω ῥύ-
 μιν . εἶδη δὲ ἐχάτης
 ἔχει ἀπαισιδύσιαι . ἢ
 γὰρ ἢ μεσαιτάτη τῷ
 κόσμῳ κειμένη, κὺ κενί-
 ρα λόγον ἐπέχει, ἀπὸ
 παντὸς μέρους τὸ ἴσον
 ἐπέχει ἢ ἡλιακῆς
 σφαίρας.

editissimis montibus cū
 exoritur, maxime ar-
 paret . Aut igitur ipsos
 fateri oportet, magni-
 tudines ipsum multas
 simul obtinere : aut si
 id perspicue absurdum
 sit, manifestò conce-
 dendum est ipsis, tan-
 tillum non esse quan-
 tus appareat . Sunt au-
 tem qui dicant, maio-
 rem nobis in ortu &
 occasu imagine depre-
 hendi, latē eius igni
 explicato, ab aëre per
 ascensus fluxum: quod
 extremæ prorsus est im-
 peritiæ . Terra nanque
 mundi medioximum
 obtinens, & centre
 rationem, undique à
 solari globo peræquē
 abest,

σφαίρας. ἢ ὅτε ἤστ' ἔστι
 ἀνατολῶν, ὅτε ἤστ' ἔστι
 δύσιν, ὅτε κατ' ἀλόζω
 τ' περιείας μόρος ὁ ἥλι-
 ος πελάζει τῶν ἀστέ-
 ρων ἢ ἤστ' ἔστι τῶν ἀ-
 πῶσιν ἀνατέλλει, ἀλ-
 λά ἐν γῆς σφαιρικῶν
 τῶν χημικῶν κεκομμένων,
 ἔστι οὕτως ἢ ἄλλοις ἢ
 ἀνίσταται, καὶ δύσιν, καὶ με-
 σερανῶν. ὥστε ἐπεὶ ἐγ-
 χοίρῃ ἢ ἔστι οἷς μὲν ἀνα-
 τέλλει αὐτῶν, ἢ οἷς δὲ
 μεσερανῶν, ὁ μὲν ἔστι μεί-
 ζων καὶ μικρότερος γί-
 νησεται. μείζων ἢ, οἷς
 ἀνατέλλει. μικρότερος
 ἢ, οἷς μεσερανῶν, ἢ ἔστι
 αὐτῶν ὥραν. ὅμ' ὅσον
 ὅσον ἀλογώτερον. τὰ
 ἢ ἐν τοιαύταις τ' ἔσο-
 φρομνῶν, ἐχούτων
 μὲν

abest, neque oriens, ne-
 que occidens, neque in
 quamquam alia itineris
 parte sol aëri proxi-
 mus accedit: sed ne qui-
 dem per idem tempus
 omnibus exoritur, cum
 globosæ sit terra figu-
 ræ, alias apud alios ex-
 oritur, & occidit, &
 medium obtinet cæ-
 lum. Proinde cum ince-
 dit apud alios oriens, et
 apud alios medium te-
 nens cælum, simul &
 maior et minor fiet. Ma-
 ior quidē quibus oritur,
 minor uerò quibus me-
 dium tenet cælum, in
 dem horæ momento,
 quo nihil est putidius.
 Talia igitur quæ in-
 etantur, sunt inanitatis
 extrema,

ἢ λεγνὰ κὺ λεπηννώδην.
 μείζων ἢ ἡμῖν ὁ ἥλιος,
 αὐίχων κὺ δυνάμην
 φανταίεσσι, ἐλάττω ἢ
 ἡμεῖς τὸ μεσσηνῆμα. ἐ-
 παδὸν πρὸς ἡμῶν ὁ δὲ
 ζονται, ὁρῶμεν αὐτὸν ὡς
 παχυτέρου ἢ ἀέρος, κὺ
 νοτρώτερου μάλλον,
 (τοῖσδε τοῖς ὁ πρὸς γό-
 τῆρος ἀέρι) μεσσηνῆν
 ταῖς, ὡς λεπαιώτερος.
 κὺ ἔτις γνῶσθαι μὲν,
 ἢ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀ-
 ποπεμπομένη ἐπ' αὐ-
 τὸν ἀκτίς, ὅτι πρὸς κλάσιν.
 ἢ δὲ αὐτὸν ὁ δὲ ζονται ἀ-
 ποπεμπομένη, ὅπότε
 αὐίχοι κὺ δύνουσι, πρὸς
 κλάσιν ἀναγκάως, πα-
 χυτέρω κὺ νοτρώ τῶ
 ἀέρι γνῶσθαι ἔτις. κὺ
 ἔτις μείζων ἡμῖν φαν-
 ταιίεσσι

extremae, atque socor-
 dia. Maior itaque no-
 bis sol & occidens
 imagine concipitur, mi-
 nor que cum medio cœ-
 li inuehitur spacio. Cū
 ipsum finienti propin-
 quum spectamus, ob
 aëris crassitudinem &
 humiditatem, talis nan-
 que aër terræ vicini-
 or. At medium tenens
 cœlum purgator, ita
 hic ab oculis dimissus
 ad ipsum radius non
 refringitur, sed ad fi-
 nientem emissus, cum
 oriatur aut occidet,
 confringatur necesse
 est, in crassiore &
 humidiorē aërem in-
 currens. Atque ita
 maior nobis sol occidit ex

τάζειτ' ὁ ἥλιος. ὡσπὲρ
 ἀμέλγη καὶ τὰ λαοδ' ὑδα
 τος ὄντα, ἀλλοιοτόρα, ἢ
 ὅτι, φαντάζετα ἡμῖν,
 ὅσα τὸ μὴ λαοδ' εὐθυω
 εἶαν ὁρᾶσθαι, πάντα εἶν
 τὰ ἄτως ἔχοντα. πάθῃ
 ἢ ἡμετέρας ὄψεως ἡ
 γητέον, ἀλλὰ μὴ μα
 δία τ' ὁρωμένων συμ
 πλωμάτων. λέγεται δὲ
 καὶ ἐκ βαθέων θεωρούμε
 νος φρεάτων ὁ ἥλιος,
 ὅπου γε ἄρα ἐσχωρεῖ, πο
 λὺ κείρων φαντάζεσθαι,
 ἢ τε ὅσα νοτοῦσ' τὸ γιν
 τῶ φρεάτι ἀόρατος ὁρώμε
 νος. καὶ ὁ δὲ πᾶς ἐνεστι
 ἄπειρον γῆταῦθα, ὅτι
 τοῖς ἡ ἐκ φρεάτος ὁρᾶ
 σι μεγαλύνεται ὁ ἥλιος,
 τοῖς δ' ἀνωθεν εἰς αὐτὸν
 ἐφορᾷσι σμικρύνετα.

ἀλλ

rit ex imagine, quem
 admodum quæ in aqua
 merguntur, solent. Ad
 terius qualitatis ex ima
 gine nobis apparent,
 quod recto spectentur
 obtutu. Quæcunq; igitur
 ita habent, nostri
 uisus sunt existimanda
 passiones, nō eorū que
 spectantur accidentia.
 Fertur quoq; de profun
 dis spectatus sol puteis,
 ubi id usu euenerit: mul
 to maior cōcipi ex ima
 gine, utpote per humi
 diorem puteo spectatus
 aërē. Neq; est quod hic
 dicas, ex puteo spectan
 tibus magnitudine solē
 grandescere; supernē
 uerò in ipsum cōijcien
 tibus oculos attenuari.

At

ἀλλ' ὀφθαλμοῦ, ὡς τὸ
 σκοτεινὸν καὶ ἰκμάδες
 ἐχόμενον ἢ γὰρ τῷ φρε-
 νικῶν ἀέρος, μείζονα ποιῆ-
 αὐτὸν φαντάζεσθαι τοῖς
 ὀφθαλμοῖς. Διὰ τὸ μὲν ἢ αὐτῷ
 μείζον καὶ ἐλαττωμένον ἡμῶν
 φαντάζεσθαι, μεσοβραχύν-
 ῃ, ἐγγιστα φαντάζεσθαι
 ἡμῶν, ἀνατέλλων δὲ καὶ
 καταδυνάμενος, περὶ ῥω-
 τέρων. ἀπὸ ἢ τῷ ὕψι-
 τάτων ὀφθαλμοῦ, ἡδὲ πλείον
 ἀφειδῶς φαίνεται, καὶ
 ὅπου μὲν ἐγγύς, καὶ σμι-
 κρότατος. ὅπου ἢ πλείον
 ἡμῶν τὸ ἐπὶ αὐτοῦ δια-
 σκεμα φαντάζεσθαι, καὶ
 αὐτὸς μείζον εἶναι δοκεῖ
 τῷ πρὸς τὸ ἀεὶ ποιότη-
 τος, πάντων τῶν τοιού-
 των αἰτίας γινομένης.
 ὅτι μὴ γὰρ νοτάρη καὶ
 παχυ-

At certum est, tenebri-
 cum et humidum in
 puteo aërem, maiorem
 spectantibus ipsis ob-
 jicere imaginē. verum
 ipsius interuallum ma-
 iorem et minorē uisui
 obijcit. Mediū enim te-
 nens cœlum, proximus
 nobis uideri datur: ori-
 ens autem et occidēs,
 longinquior. Sed ab edi-
 tissimis montibus multo
 apparet esse remotior,
 et ubi propè quidē ap-
 paret, etiā perexiguus,
 ubi plus nobis ad ipsum
 uidetur interuallum,
 ipseq; maior esse existi-
 matur, ex aëris qualita-
 te, omnium huiusmodi
 causa adueniente. nam
 per humidiorē et
 n 2 crassio-

παχυτέρου ἀδρόσ ὀρώ-
 μενος, μείζων ἡμῖν καὶ
 πλείον ἀφεισῶς φαίνε-
 ται. ὅσα ἕ καθεστῶ, ἐλάτ-
 τω τῶ μεγέθει, καὶ ἔγγι-
 σον τὸ διαστημα. ὥστε εἰ
 διαστῆ ἢ ἡμῖν, φησὶν
 ὁ ποσειδώνιος, διὰ τε
 τοίχων εὐρέων, καὶ τῶν
 ἄλλων σωμάτων ὀρώμε-
 ῶ ὁ λυγγεὺς μυθόβητα
 λαταπολὺ μείζων αὐ-
 τῷ φαντάζεσθαι ἡμῖν ὁ ἡ-
 λιος, ὅσα τῶν ὀρώμε-
 νος, καὶ πολὺ μείζον διὰ
 σημα ἀφεισῶς. μείζονος
 δὲ αὐτῷ καὶ ἐλάσσονος
 φαινομένου ἡμῖν, καὶ ὁ-
 μοίως τῆ καὶ αὐτῶ ὅσα
 σημάτων μείζονων τε
 καὶ μειόνων, ὁ καὶ ἀλή-
 θειαν ἐπιβάλλων αὐτῶ
 λιῶνος ἀπὸ τῶν ἀπὸ γῆς
 ἀποχεο-

crassiorē perspectam
aërem, maior nobis et
plus abesse videtur
per aërem vero purius
minor magnitudine,
et intervallo prox-
mus. Proinde si fieri
possit, inquit Posida-
nus, ut per solidas
parietes, per que dis-
spectemus corpora, et
in fabulis Lynceus, nec
to maior nobis sol ima-
gine conciperetur, per
ea perspectus, maio-
re que abesse crede-
retur intervallo. Ma-
iore autem ipso et mi-
nore apparente nobis,
itidemque eisdem nobis
intervalis maioribus
ac minoribus, re ipsa co-
nus in ipsum iactus, ab-
effusis

ἀρχομενῶν ἀκτίνων
 τῶν ὀψιθ, μίγιστος ὅστις
 ἀναγκαίως συναγομέ
 νος ἢ κῆ τῶν μεγέθους αὐτῶν
 κῆ τῶν διαστάσεων ἢ
 φαντασίαν εἰς ἐλάχι
 στον, διωόμεθα δύο
 κώνους ἐπινοεῖν. ἕνα μὲν
 τῶν καδ' ἀλήθειαν αὐτῶν
 ἐπιβάλλοντα, ἕτερον
 ἢ τῶν ἢ φαντασίαν. ὧν
 κορυφὴ μὲν γνήσιοςται
 μία πρὸς τὴν κορυφὴν ὀ
 ψιθ. Βάσεις δὲ, ἢ μὲν
 καδ' ἀλήθειαν, ἢ ἢ φαν
 τασίαν. ὡς ἔν' ἔξει
 ἢ καδ' ἀλήθειαν ἀπό
 πικτος πρὸς τῆς φαινο
 μενῶν, ὅπως ἔξει κῆ τὸ
 καδ' ἀλήθειαν μέγεθος
 πρὸς τὸ φανταζόμενον
 ἢ μὲν. καὶ τὸ βάσεος τῶν κών
 ων, ἴσαι ταῦς διαμέ
 τροις

effusus à visū radijs ex
 uberans sit necesse est.
 Collecta uerò etiam
 eius magnitudine atq;
 interuallo, ex uisione,
 in minimum possimus
 binos conos intellige
 re, unum quidem re
 ipsa ei coniectum, al
 terum ex uisione, quo
 rum uertex quidē unus
 fiet in uertice uisus, sed
 bases eiusmodi, ut una
 sit re ipsa, altera uisio
 ne. Ut igitur habebit
 re ipsa distantia ad ui
 sionem deprehensam,
 ita etiam habebit re
 ipsa magnitudo, ad id
 quod nobis uisione con
 ceptum est. Nam cono
 rum bases sunt, dime
 tientibus nempe diame

τρεις εἰσίη, ἢ μὲν τῆ
 καὶ ἀλήθειαν, ἢ ἢ τῆ
 ἢ φαντασίαν. ὡς ἔν
 ἔχει τὸ καὶ ἀλήθειαν
 διάστημα, πρὸς τὸ ἢ
 φαντασίαν, ἔτις ἔχου
 οἷα Θ τὸ καὶ ἀλήθει
 αν μέγεθος, πρὸς τὸ
 φανταζόμενον. τὸ δὲ
 καὶ ἀλήθειαν διάστη
 μα, Γ ἢ φαντασίαν
 σχεδὸν ἀπερόμεζόν
 ὄν, συμείξ λόγον ἔπε
 χύσις Γ γῆς πρὸς τὸ ἢ
 λιακὸν ὕψος, καὶ πλὴν
 ἀπ' αὐτοῦ νοσημῶν
 σφαῖραν. καὶ τὸ καὶ
 ἀλήθειαν ἀρὰ μέγεθος,
 Γ ἢ φαντασίαν με
 γέθους ἀπερόμεζον εἶν,
 ἀναγκαίως τὸν ὄν.
 ἐκ ἀρὰ ἡλικῶτός ὄν
 ὁ ἡλίου, ἡλικῶς φαίνε
 τ. κ. γ

tris æquales : una qui
 dem re ipsa, altera uo
 rō uisione. Ut ergo ha
 bet re ipsa interual
 lum, ad id quod ex ui
 sione, ita etiam habe
 re oportet, quæ re ipse
 magnitudo ad eam qua
 uisione. At re ipsa in
 teruallum ad id quod
 uisione, propemodum
 infinities maius est,
 puncti rationē habentē
 terra ad solare fasti
 gium, Θ ab ipso in
 telligentia perceptum
 globum. Ergo re ipse
 magnitudo, ex uisio
 ne magnitudine, infi
 nities maior sit, maxi
 mē necessarium est.
 Non ergo tantillus est
 sol quantus uidetur.

Prate.

τῆ. κὴ μὲν, ἐτηλικῶ-
 τός ὅστις ὁ ἥλιος, ἡλίκος
 φαίνεται, αὐτὸ ἐπινοήσω.
 μὲν αὐτὸ διπλασίονα
 γηρόμενον, εἰς δύο δι-
 ακερμύνα, ἑκάτερον
 αὐτῶν μέρων, ποδιαί-
 ον γηρόσεται. ὥστε εἰ καὶ
 ᾧδι τοσούτων ἐπινοήσαι
 μὴ αὐξανόμενον αὐτὸ,
 ὡς ᾧδι μυριάδιων ἑκα-
 τὸν σταδίων διασημία
 ἐκτείνεσθαι, ἑκαστον αὐτῶν
 ποδιαίων μέρων, ἡ-
 λίκου μὴ φαυόσεται. εἰ
 ἂν ἴσῃ, ἀκόλσθον αὐτὸ εἶναι
 κὴ αὐτὸ τηλικῶτον, ἡλί-
 κος μὴ φαίνεται. τὰτα
 πθεδρήλως ἀδυνατέτα
 ὄντος. ἂν γὰρ οἶόν τ' ᾧδι
 τοσούτων ἔξικνεῖσθαι δυ-
 ναμείως τῆς ἀνθρώπι-
 νης ὀψίμ, ὡς τὰ ᾧδι μυ-
 ριάδας

Præterea si tantillus
 est sol quantum appa-
 ret, si ipsum intelli-
 gamus duplum effe-
 ctum, in duos divisi-
 utralibet pars, peda-
 lis apparebit. Proinde
 et si in tantum intel-
 ligamus ipsum excre-
 visse, ut ad centies de-
 na milia stadiorum i-
 psius utraque inter-
 vallo explicetur, pars
 pedalis quanta est, ap-
 parebit. Quod si fue-
 rit, consequens erit,
 etiam ipsum appare-
 re quantum est. quod
 perspicue impossibile
 est. Neque enim fieri
 potest, ut in tantam
 perveniat potestatem
 visus humanus, ut ad
 n 4 centies

ριαστας ἑκατὶ σταδίων centies dena milia sta-
 ἑκτεταμύνα, τυλικαῦ diorum extendantur
 τα ἡμῖν, ἥλικα μὲν tanta, quanta re ipse
 λιὰ ἀλήθειαν, φαίνε- appareant, quia mun-
 ας. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ νόσ- dus ipse propè infi-
 μος, σχεδὸν ἀπειρομε- nitæ magnitudinis, mi-
 γέστος ὤν, ἐλάχιστος ἡ- nimus nobis uisione
 μῖν φαντάζεσθαι. ἐπεὶ οὖν concipitur. Quoniam
 νυν τὰ ἀκρωθδόντα, igitur fieri non potest,
 οὗ ποδιαῖου εἶναι τὴν ἡ- ut sol pedalis uideatur,
 λιον, ἀδύατά ὄσιν, ipsum pedalem esse im-
 ἀδύατον, ποδιαῖου possibile est. Nec enim
 εἶναι αὐτόν. ὅθεν ἔκει- illud possis dicere, sol
 νοῦνεσιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ tanto distante inter-
 ἥλιος ὡς τοσούτου δια- uallo, sint ipsius peda-
 σημα ἑκτεταμύνα, ἐνια- les partes, quæ tan-
 μὲν αὐτῷ τῶν ποδιαίων tillæ appareant quante
 μερῶν, τυλικαῦ τα φα- sunt, aliæ autem nõ ita
 νύσεσθαι, ἥλικα ὄσιν. ἐνια- habeāt. nam à terra in-
 δὲ ὅχ' ἄνω εἶσε. τὰ γὰρ terualla ad eius omnes
 ἀπὸ τῆς γῆς διασήματα, partes æqualia erunt,
 πῶς πάντα τὰ μέρη centri rationē habente
 αὐτῷ, ἵσα γηήσετου, μέγιστον λόγον ἔχουσιν
 πῶς

πῶς τῆς ἡλιακῆς σφαί-
 ραν. ὡς πᾶντα δέησθαι
 τὰ ποδιαῖα μέρη αὐτῆς,
 ἡλίκα ἢ φαίνεσθαι, ἐν
 ἑδῆν μακροῦ τῶν δὲ ἡ-
 νῶν, τῆς ἡλιανῶν. ὡς πᾶν-
 των τῶν ποδιαίων αὐτῆς
 μέρων ἰκλικῶν φα-
 νομένων ἡλίκα ὅτι, καὶ
 αὐτὸς ὅλος ἡδὲ προσῆκον
 ἐκταθεῖς, ἡλίκα ὅτι,
 φανήσεται. ἢ πῶς δι-
 λως ἀδυνατῶν ὄντων,
 ἑδὲ τὰ ποδιαῖα μέρη
 αὐτῆς φανήσεται, ἡλίκα
 ὅτι. ἀλλ' ἑδὲ ὅλος φα-
 νήσεται. ὅθεν ἑδὲ αὐτὸς
 ὁ ἡλιος ποδιαῖος ὡν
 φανήσεται. φαίνεται δὲ
 γὰρ. ἢ καὶ ποδιαῖος
 ὅτι. διὸ ἐν ἀπὸ τῶν
 των, οἶμαι, ὅτι ἐπι-
 κῶτος ἢν, ἡλίκα φαί-
 νεται,

terra ad solarem glo-
 bum, ut oporteat totius
 pedales esse partes, qua-
 les appareant, & nihilo
 magis hæc alia alijs.
 Proinde cū partes eius
 omnes sint pedales, tan-
 tæ apparentes quantæ
 sunt, ipse quoque totus
 tantum protensus, ex-
 plicatusq; quantus esse
 apparebit. quod manife-
 stò impossibile est, neq;
 pedales eius partes quā-
 tæ appareāt. Cæterum
 omnino non appare-
 bunt, unde ne ipse qui-
 dem sol pedalis appa-
 rebit. Atqui apparet,
 non ergo pedalis est.
 Hic igitur manifestum
 arbitror, quòd si tan-
 tus sit quantus appa-
 ret,

νετ, ὅκ αὐ ἐφαίνετο.
 ἐπεὶ ἡ φαίνετη, ὅκ ἐστι
 τηλικῶτος, ἡλίως φαί-
 νετη. εἰ γε μὴ τηλικῶ-
 τός ὄσιν, ἡλίως φαίνε-
 τη, καὶ αὐτὴ ἢ ἀπὸ τῆς
 ψεως φαντασία τῶ
 λατ' αὐτ' μεγέθους κει-
 τήριον ὄσιν. ἀκόλῃθου
 αὐ εἰη λέγειν, ὅτι καὶ τῆ
 ποδὶ αὐτ' φανταζόμε-
 νων, αὐτὴ αὐ ἢ φαντα-
 σία κειτήριον γήμοιθ.
 ὄθον εἰ τηλικῶτός ὄσιν
 ἡλίως φαίνετη, καὶ τρι-
 ὄτός ὄσιν οἷος φαίνετη.
 φαίνεταί ἡ κοίλος καὶ
 μαρμαίρων, ὅ τὸ τῆ
 χήματος ποδὶ αὐτ' ὁ-
 πᾶρχοντος. ἄλλοτε δὲ
 ὄρατ' ὁμαλός καὶ σελη-
 νοειδής, ὅ μὴ διανοού-
 μλωθ, ἀδωάτου δὲ
 ταῦτα

ret, non utique appare-
 ret. At quia apparet,
 neutiquam igitur tantil-
 lus est quātus apparet.
 Quod si tantillus est
 quantus apparet, ipse
 quoque à visu visionis
 imago, eius magnitudi-
 nis vis iudicij est. Con-
 sequens erit, ut dicatur
 ipsa visio fieri iudicatio
 de eis, quæ obijciuntur
 visiones in ipsum. Un-
 de si tantillus est quan-
 tus apparet, etiam talis
 est qualis apparet. At,
 qui apparet canus ἢ
 albicans, neutiquā tali
 circa ipsum existente fi-
 gura. Aliquando igitur
 spectatur æqualis, et lu-
 minaris faciei, ἢ νόσα
 tis intellectus. At hæc
 omnia

ταῦτα πάντα ποδὶ αὐ-
 τῶν ὑπάρχειν. Ὡς οὖν
 ἐν κῆ ὡ ταῦτα ἀπολα-
 θεῖ, τὸ ποδαῖον εἶναι αὐ-
 τῶν. κῆ μὲν εἰς τηλικῶ-
 τος ὄξιν ὁ ἥλιος ἑλίκος
 φαίνεται, καὶ τοιοῦτός
 ὄξιν οἶος φαίνεται. ἐπι-
 δὴ κῆ ἐσὼς φαίνεται,
 εἶναι αὐτὸ ἀμετάβατον.
 ὅτι ἐστὶ δὲ ἀκίνητον, ὅ-
 τι ἀμετάβατος. ὁ δὲ
 ὅτι τηλικῶτος ὄξιν, ἑ-
 λίκος φαίνεται. γὰρ γέ-
 στατα δὲ αὐτὸ κῆ τῶ-
 τω ἢ ἀτοπία τῶ λόγῳ
 αὐτῷ ἐλέγχεται. εἰ γὰρ
 τοιοῦτος ἥλιος τηλικῶτος
 ὄξιν, ἑλίκος φαίνεται,
 γνώριμον οἶμαι, διότι
 κῆ ἢ σελίω ἢ τηλικῶ-
 τος ὄξιν, ἑλίκος φαίνε-
 ται. εἰ δὲ αὐτὸ, καὶ τὰ
 σχήματα

omnia circa ipsum esse
 impossibile est. Falsum
 igitur quem hæc comi-
 tentur, ipsum pedalem
 esse. At certè si tantil-
 lus est quantus appa-
 ret, ac talis est qualis
 apparet, quoniam sta-
 bilis apparet, fuerit u-
 tiq̄ue ut quòquam non
 transeat. Atqui non est
 immobilis, neque quò-
 quam non transit. unde
 ne quidem tantillus est
 quātus apparet. Ab his
 evidentissimè orationis
 ipsorū absurditas coar-
 guitur. Nam si tantillus
 est sol quātus apparet,
 arbitror notum quòq̄,
 etiam lunam tantillam
 esse quanta apparet:
 quòd si ipsa, etiam eius
 figura.

χήματα αὐτῶν. ὥστε κὶ
 ὅτε μίωσειδις ὄξει, τὸ
 ἀπὸ τῆς ἄλλης ἕστι τὸ λί-
 ρας αὐτῆς διαστημα τη-
 λικῶτόν ὄξει, ἡλικὸν
 φαίνεται, ὡς πάλιν ἀ-
 κολυθεῖ, καὶ τὰ πῦρ
 οὗτο πλησίον αὐτῶν τῶν
 ἀστέρων διαστήματα
 τηλικῶτά ἐστιν, ἡλικὰ
 φαντάζονται. ὄξιν καὶ
 ὄλον τὸ ἑστὲ γῆς ἡμι-
 σφαιρίου τῆς ἡμισφαι-
 ρικῶτος ἐστίν, οἷον φαίνε-
 ται. ὃ ὄξιν δὲ, ὃ δὲ ἀπὸ
 τηλικῶτός ὄξει ὁ ἡλι-
 ος, ἡλικὸς φαίνεται, κὶ
 μὴ, εἰ ἡ σελήνη σὺν
 τοῖς χήμασι τηλικῶτη
 ὄξει, ἡλικὸν φαίνεται.
 καὶ τὰ φαινόμενα
 ἐν αὐτῇ τῶν μελασ-
 μάτων, τηλικῶτά
 ὄξει,

figuræ. Itaq; etiam cum
 mēstrua est à cornu ad
 cornu, ipsius interval-
 lum tantillum est quan-
 tū apparet. Quod rur-
 sus consequitur, quæ
 sunt ipsi propinqua stel-
 larum intervalla tātilla
 esse quanta apparēt, id
 etiam cōsequitur omne
 simpliciter, stellarū in-
 ternulla tātilla esse qua-
 ta apparent. Quocirca
 etiam totū quod supra
 terram hemisphærium
 mūdi, tantillū erit quan-
 tum apparet. At id non
 est. Non ergo tantillus
 est sol quātus apparet.
 Præterea si luna cū fi-
 guris tantilla est quāta
 apparet, etiā apparētes
 in ipsa nigrores tantilli
 sunt

ὄσι, ἡλίκα φαίνεται.
 εἰ δὲ ἴσῳ, καὶ τὴν ἄρῃ
 δεήσει τηλικαῦτα εἶν,
 ἡλίκα φαίνεται. ἂν ἔ-
 χει δὲ ἴσῳ ὄτως. ὡς τ'
 ὄσ' ὁ ἡλιος τηλικαῦτος
 ὄσι, ἡλίος φαίνεται.
 ὁπότε μὲν ἐν καθαροῦς
 καὶ ἰσῷ φύσιν ἔχωρ εἰς ὁ
 αἴρ, ἔχ οἷονθ' ἡμῖν ἀν-
 τιβλέπειν τῷ ἡλίῳ.
 ὁπότε δὲ παρέχει ἡμῖν
 τὸ ἴσῳ ἀέρος κατασκευα
 ἀντιβλέπειν εἰς αὐτόν,
 ἄλλοτε ἄλλοιός ἡμῖν
 φαυτάζεται ποτε μὴ
 λευκός, ποτε δὲ ὠχρῶ-
 ῶν. εἶσι δ' ὅτε πυρρῶ-
 πός. πολλοῦ δὲ καὶ
 μίλιπινθ', ἢ αἵματώ-
 ος, ἢ ξαυθός ὀφθαῖνοι.
 ὄσι δ' ὅτε καὶ ποικίλος,
 ἢ χλωρός, καὶ αἶ ποδὶ
 αὐτόν

sunt quanti apparent.
 Quod si hoc, montes
 quoq; tantillos esse oportet
 quanti apparent. At
 id non ita. igitur ne qui
 de sol tantillus est quanti
 tus apparet. Cū igitur
 purus, & ut fert natura,
 fuerit aër, possibile
 non est, ut cōtra solem
 obtineamur. Cū autem
 aëris obicem nobis ex-
 hibuerit, tum demum
 ipsum obtineamur. quan-
 doq; alteratus nobis ap-
 paret, quandoq; albus,
 quandoq; meluti liuidus,
 est & igneæ faciei, sæ-
 penumero quoq; macu-
 latus aut cruentus, aut
 flavus visu. Est etiam
 aliquando varius, aut
 viridis, & circa ipsum
 sæpe.

αὐτοῦ φαινόμενα πολλὰ
 λαοίς, οἰονεὶ λιγκίδου
 νεφέλαις, χερσὶν ἀ-
 πείρους μυριάδας στα-
 δίων ἀπέχουσαι ἡμῶν
 δοκεῖσι ποδὶ αὐτῶν εἶναι, ἵνα
 ἢ κρυφίω δὲ ὄρεσιν
 πολλὰς δυνάμενος ἢ
 ἀνατέλλων, φαντασί-
 αιν ἡμῶν ἀποπέμψαι,
 ὡς ψαύων τῶν κρυφῶν.
 ἡσυχάτας μυριάδας
 ἀφειδῶς ἀπὸ παντὸς μέ-
 ρους τῆς γῆς, ὅσας εἰσὶν
 ὅτι τῆς γῆς, λεγόντων λό-
 γον ἐπέχουσαι, πρὸς τὸ
 ὑψος αὐτῶν, ὡς ἐν ὑκ-
 τήσιν ἡλίθιων, ταῖς
 ποικύταις τῶν φαντα-
 σίων κατακλυθεῖν,
 ἀλλὰ μὴ ἄλλό τι ποιῶ-
 σις, κειτῆριον τῶν γιγ-
 λικῶτων τὸ μέγεθος,
 γῆθου.

saepenumero tanquam
 spirae nebulosae, quae
 tamen ab ipso prope
 infinitis absunt stadiis,
 et tamen nobis cir-
 ca ipsum esse viden-
 tur. Et in montis ver-
 tice saepe occidens aut
 oriens nobis videri
 datur, tanquam ver-
 ticem contingat, tot
 milibus ab omni ter-
 rae parte distans, quot
 distare aequum est,
 terra centri rationem
 obtinente ad eius fa-
 stigium. Quo pacto
 igitur non extremae
 fuerit stoliditatis, ha-
 rum visionum exami-
 na non sequi, aliud que
 facere iudicium, tan-
 torum magnitudinem
 commi-

ἔνθ' ὑμαρμένους ὡς ἢ περὶ
 εἰ αὐτὰ ἀπάτη, ὅτι τῆ
 τυχεύσαν βλάβῳ ἐπι
 φέρειν εἴωθε; σπεφίστα-
 τα ἢ ἐλέγχεται τὸ ἀ-
 γαν ἀνόητον τῷ λόγῳ αὐ-
 τῷ, ἀπὸ τῷ ὅπως ἐπιτε-
 χειρημένων. εἰ ἐπινοή-
 σαμεν ἵππον ἀφιέμε-
 ναὶ ἐν πεδίονι χάραξ ἴε
 χῆν ἅμα τῷ τῷ ὅρι-
 ζοντος ἐκφῆσαι τὸν ἵ-
 ππου, μέχρι ὅτου πᾶς ἐκ-
 φανῆ. σχεδὸν ἐκδιηλόν
 ὅτι σχεδὸν ἀμύσας, ὡς ἔ-
 μείον αὐτῶν σπείων δέκα
 πῶλδοι. ὄρνις ἢ ὠκύν-
 πατος, πολυπλοσίου
 ἵππου. βίβλος δ' ἐπι ὀ-
 ξυτάτη ῥύμη κεχρη-
 μένου, πολὺ πλείον
 ὄρνιθος, ὡς μὴ αὐτῶν μεί-
 ος ἀναφύων ἀνύσαι
 σπείων,

comminiscēdo, ut circa
 hæc captio atq; fallacia
 non vulgare detrimen-
 tum inferre consuevit.
 Cæterum evidētissimè
 cōvincitur admodū sto-
 lidum esse, quod sermo-
 cinātur vel ab hoc mo-
 do exquisitis. Si intelli-
 gamus equū emissum in
 amplā decurrere cāpi
 regionem, pariterq; ex
 horizōtis limite solem
 exire, quoad totus emi-
 cuerit, prope manifestū
 fuerit cōiectantib. non
 minus stadijs decē pro-
 fedturū. Anis aut celer-
 rima multipliciter ma-
 gis equo trāsibit. sagitta
 adhuc uelocissimo ef-
 fluxu multo plus aue,
 ut nō pauciorib. præte-
 reat sta-

σαδίων, ἢ πούτω χρό-
 νος ἵσταίματι. αὐ τοί-
 νω ἵππῳ ἰσοῖσχεῖ, τῷ
 ἤ κῶμα πορείαν ποιη-
 σάμεθα, σίκα εὐρε-
 θεῖν αὐ σαδίων ἢ τῷ ἡ-
 λίσ διάμετρος. ἐὰν ὄρνι-
 θι ὠκυτάτω, πολὺ
 μείζων. ἐὰν δὲ βέλῃ, ἢ
 μείον ἵστασίων σα-
 δίων. κατὰ δὲ ταῦτα
 πάντα, ἢ ἕσαι ποδι-
 αῖος, ἢ δὲ ἡλίκος φαίνε-
 ται, ὅτι φίνω ἀπει-
 ράκις ἢ βέλῃς ὠκυτέ-
 ρα ὄρνι ἢ ἤ κῶμα φο-
 ρά, ἀπὸ τῶν τοιούτων αὐ
 ἐφόδων γνῶσῶμεν. ὁ
 πόροτος, ἢ νίκα ὠπὶ ἑλ-
 λάσια ἐστράτευε, λέγε-
 ται ἵστασσαι ἀνδρώ-
 πους ἀπὸ σόσων μέχρις
 ἀθηνῶν, ὡς δυνάσασαι
 ἵστα

reat stadijs tanto tem-
 poris intervallo. Si
 igitur equo, æquè ce-
 lerem mundi viam fe-
 cerimus, decem inue-
 nietur stadiorum solis
 dimetiens: sin aut ce-
 lerrima, multo maior:
 sin sagittæ non minor
 ducentis stadijs. Ob
 has igitur res omnes,
 pedalis non erit, neque
 quātus videtur. Quod
 igitur infinities sagit-
 ta velocior sit mi-
 di meatus, ab huius-
 modi disciplinis co-
 gnoverimus. Perse-
 cum in Græciam du-
 ctabat exercitum, fer-
 tur homines distinxisse,
 destinasse que ab Susis
 Athenas usque, quò noce-
 possent

Ἰσὶ φωνῆς διηλθῶς τὰ
 γινόμενα ὑπὸ αὐτῶν ἢ
 ἐλλάδος, τοῖς πόρσεας
 Ἰσὶδεχρυσίου τῶν δι-
 στώτων τὰς πρὸ ἑλλή-
 λων φωνῶς. Ἐἰσορεῖ-
 ται ἢ φωνῆ, ἢ τοιαύ-
 τω Ἰσὶδεχρυσίου πρὸ Ἰσ-
 σα, Ἰσὶ δύο νυχθημέ-
 ρων ἀπὸ τῆς ἐλλάδος εἰς
 πόρσεας ἀφικνεῖσθαι. εἰ
 τοίνυν τοιαύτη κίνησις
 ἀέρος ἢ πληγὴ ὠκυτά-
 τη ὑπάρχοιτο, ἐλαχί-
 στον μόρον τῆς γῆς διυσι
 νυχθημέροισι διήει, πά-
 ρεσι μὲν οἶμαι εὐνοεῖν,
 ποῖόν τι τὸ τάχος τοῦ
 κόσμου μὲν, ἢ ὡς ἀπε-
 ράντων τότῃ ὠκυτέ-
 ρον, ὡς γὰρ νυκτὶ ἢ ἡμέ-
 ρα ἀπειράκις μείζον
 διαστημα τῶν ἀπὸ ἐλλά-
 δος

possent quæ fierent si-
 gnificari, ab ipso in
 Græcia eis qui essent
 in Persis, excipienti-
 bus huic negotio de-
 stinatis parallelorum
 uoces. Fertur uox ta-
 li propagatu progressa
 diebus binis, cum no-
 ctibus, à Græcia in Per-
 sas peruenisse. Quod
 sitalis aëris motus, ac
 plaga uelocissima, mi-
 nimam terræ partem
 diebus binis cum no-
 ctibus penetrat, par-
 est, ut censeo, intelli-
 gere quanta sit mundi
 celeritas, quanquam
 infinities celerior, quā
 nocte cum die una,
 infinities maius inter-
 uallum quàm sit à Græ-
 cia

οὐδὲ εἰς πόδας διέρχεται.
 τῆ. εἰ δὲ καὶ βίβλος ἐπινοή-
 σαι μὲν διέρχόμενον τὸ
 μέγιστον τὸ γῆς κύκλον,
 εἶδ' αὖ τρισὶ νυχθημέ-
 ροις τὰς πόδας καὶ εἰκο-
 σὶ μυριάδας διέλθει.
 τὸ δὲ τὸ κόσμου μέγεθος
 ἀπειράκις μείζον τῆ
 γῆς ὑπερέχον, νυχθη-
 μέρῳ ἐνὶ διέρχεται ὁ
 οὐρανός. ὡς τ' εἶδ' ἔγνο-
 ῆσαι τὸ τάχος αὐτὸ καὶ
 τὴν ἀκίνητητα οἰόντες,
 εἶδ' ἄρα λόγῳ τὸ ποιῆτορ
 ἐρμηνεύσαι. ἐμφαίνει
 δὲ ὁ ποιητὴς, ὅσῳ μὲν
 τὸ τάχος τὸ κατὰ κόσμον
 πορείας, ὡς τὸ τῶν,

ὅσῳ δὲ ὑπερέχον
 ἀνὰ ἴσον ὀφθαλμοί-
 σιν ἡμεῖς ἐν σκοπιᾷ
 ὁρῶμεν ὑπὸ αἰνοπα πόν-
 τῳ,

cia ad Persas permeet.
 At si intelligamus se-
 gittam permeantem ma-
 ximum terræ orbem,
 neq; tribus diebus cum
 noctibus ducenta quin-
 quaginta milia transie-
 rit stadiorum, cum tu-
 men mundi magnitudi-
 nem infinities terræ me-
 iorem die nocteq; un-
 cælum permeet. Proin-
 de impossibile est celo-
 ritatem ac cursum eius
 nosse, neq; ulla comple-
 eti oratione. Talem ue-
 locitatem quàm ingens
 sit, Poëta nobis voluit
 indicare, cum dixit:

Quàm cito prospectus
 lōgè ἐσπεcula æquo-
 ra lustrat,
 Tam cœlestis equus ce-
 leris

τομ, Τόσον ἐπιθροώ-
 σκασσι θεῶν ὑψοχέου
 ἴπποι. Αλλά μεγαλο-
 φυῶς ἢ ἴσο εἰρητῆ αὐ-
 τῶ, καὶ ἢ δαυμασλώ
 αὐξησημ, ἔ μόνον τῶ ἄδι
 πλείστον ἔξικνημῶν τῶ
 ἔψιως ἀρκεδῶντι,
 πῶς τὸ δεικῶσαι τὸ
 τάχος τῶ ἢ ἔρανον
 ὠκύτητος, ἀλλὰ κῆ ὑ-
 ψος αὐτῶ κῆ πῆλαγομ
 ὑποκείμενον πῆδῶν
 π. ἀπλείπειτῆ Ἄ ὄμως
 κῆ ἔτως ὁ λόγος τῶ ἀξί-
 ως δεικῶν, τῶ πῶδι τῶ
 ἔρανον ὠκύτητα, ἀπε-
 ρατῶ καὶ ἀνγνωπῶ
 ἢ πῶ ὠκύτητα τά-
 χῆ ὑψημῶν τῶ κόσμου.
 πῶς ἔκ κῆ λῆθια, ὑπο-
 λαβῆν ποδισαῶν αὐτῶ
 μόρος, πῶ τῶ δεικῶ
 ματι

leris volat æthere
 summo.

Cæterum ingeniose id
 ab eo dictū, ἔσ amplifi-
 catione mirifica, nō mo-
 dō cōparando plurimæ
 visus penetrationi in ce-
 leritate ostendenda, ἢ
 ocysimè cœlū conuer-
 titur, sed etiā speculæ
 ponendo fastigiū, ἔσ ei
 subiectum pelagus, in
 quod prospectus he-
 lox. Veruntamē adhuc
 hæc superatur oratio,
 amplè multū cœli indi-
 cans celeritatē, cū im-
 mersa sit, nec satis per-
 cepta mundi celeritas.
 Et perinde quo pacto
 non fuerit stolidissimū
 per artē quā diximus,
 eius pedalem arbitrari,
 ο 2 quæ

ματι χρόνου ἀνδρῆται; ἐλίγχεται δὲ καὶ ἡ ἕρπυξ ὑδρολογίῳ καὶ δύνανται ἔχει λόγος. Δείκνυται ὅτι αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν ποδῶν αὐτῶν ὁ ἡλιος, δείξει καὶ μέγιστον ἔχει ἕρπυξ διαμέτρῳ ἐπὶ ἡμισίῳ πρυτανικῶν ποδῶν εἶναι. Ἡ γὰρ ἕρπυξ ὑδρολογίῳ καταμετρεῖται, εὐέλκεται μὲν ἐπὶ ἡμισίῳ καὶ πρυτανικῶν ποδῶν οἰκείῳ κύκλῳ. ἐὰν γὰρ ἕρπυξ ἀνδρῆται ὡς ἐκ τοῦ δείξοντο ὁ ἡλιος, κύαθος, φέρει εἰπεῖν, ῥόδιον, καὶ ὑδωρ ἀφ' ἑδμῶν ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ νυκτὴν ῥεῖν, εὐέλκεται κύαθος ἔχειν ἕρπυξ λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη ἕρπυξ

quae tanto temporis permeat spacio. Huius quoque sermonis insulitas hydrologijs coarguitur. Eis namque ostenditur, quod si fuerit sol pedalis, permeabit maximum caeli orbem septingentis quinquaginta pedibus. Hydrologijs enim sub dimensionem ueniens, pars inuenitur septingentesima et quinquagesima sui orbis. Nam si in quo tempore permeat totus ex finiente sol, cyathus ut puta fluxerit, aqua dimissa tota die et nocte fluat, inuenitur cyathos habere septingentos et quinquaginta. Fertur sane talis doctrina

ἑφοδος, ὑπὸ πρώτων
 τῶν αἰγυπτίων ἐπινοη-
 θήναι. ἐλέγχετ' ἢ ἡ δό-
 ξα, καὶ ἅρ' τῶν πῶς με-
 συμβρίαν τετραμελῶν
 σωῶν. αἰ γὰρ τῶν λεόνων
 σκιαὶ, πρὸ ἀλλήλων ἄρ-
 πίονται. ὅπου δὲ καὶ
 ἐγίνετο, εἰ μὴ οὐδεῖαι
 καὶ ἡτ' ἀάθετον πῶς
 ἑκάστου αὐτῶν αἰ ἀκτί-
 νες ἀπέπεμποντο. εἰ δὲ
 αὐαῖ ἀκτίνες πάλιν
 ἡτ' ἀάθετον ἀπέπεμ-
 ποντο πῶς ἑκάστου αὐ-
 τῶν, μὴ ὅλη τῆ σωῶν
 πόδι τῶν ἡλίου διαμέτρον
 συμπρέκτεταμῶν.
 λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὰς γῆ
 πάση τῆ οἰκουμένης ἐρ-
 ρυμοτομῶν ἀμφο-
 δια πῶς τῶν ἰσημερινῶν
 ἀναλογίῳ, ἄσκησις γίνεται γῆ τῶν ἰσημερι-

doctrina à primis co-
 gnita Aegyptijs. Opi-
 nio quoque comproba-
 tur, ad meridiem con-
 versis porticibus, nam
 columnarum umbræ
 paralleli emittuntur.
 Quod non fuerit, nisi
 rectæ lineæ & ad per-
 pendiculum ad quem-
 nis ipsorum radij emit-
 tantur. Neq; radij rur-
 sus ad perpendiculum
 emittentur ad quam-
 libet ipsarum, nisi ex-
 plicetur tota porticus
 ad solem diametro. Fer-
 tur etiam in toto ter-
 rarum orbe, secto u-
 trinque defluxu ad or-
 tum æquinodtialem si-
 ne umbra fieri in æqui-

ναῖς τῷ ἡλίῳ ἀνατο-
 λαῖς. ὅσῳ αὖ τῷ
 συμβαίνοντος, εἰ μὴ πᾶ-
 σι τῇ οἰκωμένῃ συμ-
 πῆρεκταίνοντων ἢ τὸ
 μέγεθος ἢ ἡλίῳ, ἵστέσι
 τῷ πλάτῃ αὐτοῦ. πάλιν
 τὴν πῆρην ἰσημεριῶν
 μεσημβριῶν, πάντα
 περιφωπίζεται, τὰ γὰρ
 ὅλη τῇ οἰκωμένῃ ἀμφο-
 δία. ὥστε ὁ μόνον ἵστέ
 πλάτῃ, ἀλλὰ καὶ ἵστέ
 μήκει ὅλης οἰκωμέ-
 νης συμπῆρεκταίνον-
 τῶ μέγεθος ἢ ἡλίῳ. μῆ-
 κος μὲν ἢ τῇ οἰκωμένῃ,
 τὸ ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς
 δύστη ὅσι. πλάτος δὲ,
 τὸ ἀπ' ἀρκτικῶν ὑπὸ τὰ
 μεσημβριῶν διῆκον. ὁ-
 ρον ἀνατέλλων μὲν γὰρ
 ἰσημερίας ὁ ἡλιος, καὶ
 ἄσκια

noctialibus solis orti-
 bus. Neque id eveni-
 ret, nisi toti terrarum
 orbi conferatur solis
 magnitudo: hoc est eius
 latitudini. Et in æqui-
 noctiali rursus, meri-
 die cuncta lumine il-
 lustrantur, quæ in to-
 to orbe terrarum in u-
 tranq; partem. Quam-
 obrem non latitudine
 modo, sed etiam longi-
 tudine toti orbi terre-
 rum conferatur solis ma-
 gnitudo. Longitudo
 certè totius terrarum
 orbis ab ortu in occa-
 sum est, latitudo autem
 à septentrione in meri-
 diem penetrās. Et pro-
 inde oriens quidem
 in æquinoctio sol,
 sine

ἄσκια ποιῶν τὰ πρὸς
 αὐτὸ ὄρωντα, τῷ πλά-
 τῆ τ' οἰκωμένης ἕχθ' ἔξ
 διάμετρον συμπήρεκ-
 τεταμύλω. μεσσηρα-
 νήσας δὲ καὶ πάντα πε-
 ριφωτίσας τὰ ἀμφο-
 δια τρεῖς μίκει, ἀλλ' ἔ-
 κατὰ αὐτόν, φησι, πᾶ-
 σι μεσσηρανεῖ, μόνοις δὲ
 τοῖς ὑπὸ τρεῖς αὐτῷ με-
 συμβεινῶ οἰκῶσι. ῥητέ-
 ον ἔν, ὅτι πλατύτερον
 λέγεται τὸ ποιῶν, καὶ
 τὸ, καὶ συλῶν δὲ ἄσκια
 τὰ φωλιζόμενα γίνεσθαι
 πρὸς ἰαερκίνον γηνομέ-
 νον ἢ ἡλίου πρὸς μεσημ-
 ρείαν ἄρεκῆ, ἠδὲ τρια-
 κοσίς τ' ἡμέρας διαμέτρον στα-
 δίος, μὴναι σαφῶς,
 ὅτι μὴ οὐκ ποδισαῖο ὁ
 ἡλίου, ἔσθ' ἢ τῶν
 σωῖ-

sine umbra faciens ad
 ipsum spectantia, latitu-
 dini orbis terrarū com-
 paratæ explicatū dime-
 tientem habet. At cum
 mediū tenuerit cœlum,
 & in utraq; partē lon-
 gitudine lumine collu-
 strauerit, nō per idem,
 ut perhibent, cunctis
 mediū tenet cœlū, sed
 solis qui sub eodē sint
 meridiano. Dicēdū igitur
 latius, tale perhibe-
 ri: & in Syene umbrā
 nō admittere, quæ lumi-
 ne illustrentur. Cū sol
 fuerit in cancro, ad me-
 ridiem itinere ad tre-
 centa stadia, dimeti-
 entem manifesto com-
 minuit, quòd sol peda-
 lis non sit. Neque hæc
 0 4 euene-

σωίβαινον, εἰ ποδίαῖ
 ος ὁ ἥλιος ὄν . σημείον ἔ
 κὲ ἀπὸ τῆς σκιάων, μὴ εἶν
 ποδίαῖον τὸν ἥλιον . ὁ
 πόταν ἄν τὴν ἴτιω
 ἐκφάνει τὸ εὐρίζοντες, μὴ
 κισαὶ ἀπὸ πῆμποντι ἀε
 σκίαῖ . ὁ πόταν δὲ ἴσπερ
 τὸ εὐρίζοντα γῆρας, εἰς
 πολὺ βραχύτερον συ
 νάγονται μέγεθος . ἔκ
 αὐτῶν συμβαίνοντος,
 εἰ μὴ ὑψηλότεραι πάν
 των τῶν ἀπὸ γῆς σώμα
 των αἰ ἀκτῖνας αὐτῶν
 εἴναιοντο, ὁ πόρ ἔκ αὐ
 ποδίαῖς αὐτῶν ὄντων
 συνίβαινε . μείζονα ἀρῶ
 καὶ τῶν ὑψηλοτέρων ὁ
 ρῶν τῆς διαμέτρου ἔχει,
 ὑψηλοτέρας τε τῶν ἀ
 κρωρειῶν, κὲ ἔξ ἴσπερ
 τῶν ἀπὸ πῆμπων τῶν
 ἀκτῖνας,

euenerint . Ab umbris
 quoque significatur sol
 non esse pedalis . Cum
 enim limitem ex fini
 ente eduxerit , umbrae
 emittuntur longissi
 mae . At cum supra fi
 nientem emicuerit , in
 multo breuiorem col
 liguntur magnitudi
 nem . Neque id conti
 gerit , nisi cunctorum
 terrae corporum ipsius
 radij essent sublimissi
 mi . Quod si pedalis
 sit , nullo modo con
 tingeret . Maiorem igi
 tur cunctis sublimissi
 mis montibus dime
 tientem habet , subli
 mioresque promon
 torijs , et ex edi
 tiore loco radios e
 mittens,

ἀκτίνων, ἐπεὶ δ' αὖ ὅλως
 ἐκφανῆ τ' ὀρίζονται.
 καὶ ἂν τοιαύτης ἢ ἐφό-
 δις δείκνυται ἀπ' αὐτῶν
 φαινομένων πρὸ ὕψους,
 ὃ μόνον, ὅτι ἔκ δὲ πο-
 δισαῖος ὁ ἥλιος, ἀλλὰ ἐν
 ὅτι ὑπερφυεῖ λέχνηται
 τῷ μεγέθει. ὁ πόταν δὲ
 ἢ κερυφῶν ὄρεος ἀνί-
 γκη ἢ δύνεται, ὄρεται ἢ
 ἴτους αὐτῶν τοῖς ὑπὲρ πλε-
 ον τῶν κερυφῶν ἀφεσῶ-
 σιν, ἐκατέρωθεν θεωρεῖ-
 μῶν τ' γῆς κερυφῆς.
 ὅσοι δὲ ἔκ αὐτῶν ἐγίνετο,
 εἰ μὴ μείζων ἢ ἢ δισα-
 μέτρος τοῦ ἡλίου, τ' ἐπι-
 πρὸ ὕψους αὐτῆς κερυ-
 φῆς. ὡς τ' αὐτῆς στα-
 δισαῖα ἢ, μείζονα δὲ ἢ στα-
 δισαῖας εἶναι τὴν ἢ ἡ-
 λίου διάμετρον. ὅσοι δὲ
 ὃ μόνον

mittens, cum totus ex
 finiēte emicuerit, etiam
 ab huiusmodi doctrina
 demonstratur ab ipsis
 phaenomenis. quae appa-
 rentia possumus appel-
 lare, progrediēte, quod
 non modò pedalis non
 est sol, sed etiam quod
 immensam habet ma-
 gnitudinē. Cum enim
 ē vertice montis exori-
 tur, aut occidit, ipsius
 limes plus vertice ab-
 esse spectatur, ab utro-
 que latere inspecto ver-
 tice. Id autem non fue-
 rit, nisi maior sit solis di-
 metiens, quàm ei ver-
 tex obiectus. qui si sta-
 diaeus fuerit, maiorem
 stadiaea esse solis oportet
 dimetiētē. Hoc verò
 ο 5 non so-

ἔ μόνον ὕψι κορυφῆς,
 ἀλλὰ καὶ ὕψι τῶν μεγίστων
 νήσων, ὅν τις φαινόμε-
 νοις λέγεται θεωρεῖσθαι.
 ὁπόταν δὲ ὅψι μὴ
 λισα λειμῶν ἢ ὄψις ἡ-
 μῶν, ἐκ πολλῆς διαστή-
 ματος ἐπιβάλλῃ τινὶ
 τῶν μεγίστων νήσων, ἔτω
 βραχεῖα φαντάζεται. ὡς
 καὶ ὕψι τῶν ἡλίου,
 ὁπόταν λατ' αὐτὰς
 ἀνατέλλῃ ἢ καταλύ-
 νηται, ἐκαστῶν αὐτῶν ἢ
 ἴτους ἐκφαίνηται. καὶ δὲ
 λου ἐκ τούτου γίνεται,
 ὅτι ἡ διάμετρος τῶν ἡλίου
 μέγιστος ὅτι καὶ τῶν μήκους
 τῶν μεγίστων νήσων. τού-
 τος δὲ ὅτι αὐτῶν φαινο-
 μῶν λαμβανόμενος,
 ἐξῆς ἐπιλέκνεται, ὅτι
 ἡ δὲ ἀπειρομέζονα

non solum in vertice,
 verum etiam in maxi-
 mis fertur spectari in-
 sulis. Nam cum in sub-
 limi præcipue fuerit
 visus noster, ex mul-
 to posius intervallo,
 in maximam aliquam
 iacetur insulam, tam
 brevis imagine con-
 cipitur, ut cum sol ob
 eam oriatur aut occi-
 dat, utrinque ipsius
 appareat limes. Hinc
 manifestum est, so-
 lis dimetientem ma-
 iorem esse maxima-
 rum insularum lon-
 gitudine ex ipsis pha-
 nomenis. deinceps re-
 assumpta, indicatur
 propemodum infini-
 ties maior necessariò
 esse

εἶν ἀναγκαῖον τῆς διαμέτρου
 μείζονος ἢ τῆς ἡλίσσης ἢ τῆς ποδίου
 πλείους μεγίστας νήσους περιεμείζονα,
 ἢ δὲ ἑφ' ὅσους, οὐκ ἔστιν ἡμῶν κατασκευαστέον
 ζήτημα, ὡς δὲ ἔχει. ἐὰν ἢ
 τριγώνου ἰσοσκελῆς, σαδιαῖαν, φέρει εἰς αἶψαν ἑξ
 ἄρχῃς ἐλάσιον, ἢ πρὸς ἑκάστην
 βληθῶσι ἴσας πλῆθυσαι, ταύτης τῆς σαδιαῖαν
 βάσιμον ποδιῶν ἑξ ἑκαταπλασίων ἢ τῶν
 τριγώνου ἐλάσιον, τῆς σαδιαῖας. ἢ λοιπὸν, αὐτὴν
 πάλιν ταύτης ὅσας πλῆθυσαι ἴσας
 πρὸς ἑκάστην πρὸς ἑκάστην
 λαμβάνει, τετραπλασίων ἢ βασιμον
 γρηῖστερον τῆς ἐλάσιον τῆς
 πρώτης ἰσοσκελῆς τριγώνου. καὶ
 λοιπὸν, ἢ αὐτὴ ἀναλογίαν, μέχρις ἀπείρου
 πρὸς ἑκάστην.

esse solis diameter, quam sint maximarum insularum diametri. Hæc nimirum doctrina qua id confirmatur, hoc pacto habet. Si fuerit triangulum isosceles, quod uerbi causa basim habeat stadiæam, & latera producantur æqualia basim stadiæam comprehendentibus, erit dupla huiusce triaguli basis eius quæ stadiæa. Et si reliquum porro totis lateribus æquale produxerimus, quadrupla basis primi efficietur ipsius basis subiecti triaguli, & in proportione quoad infinitum progredietur.

εἰσὴν ἔστω γίνωσκον ὄρα
 ἡμᾶς ἐκ πάνυ πολλῆς
 διαστάσεως, μίαν τὴν με-
 γίστων νήσων, ἀνίσχον-
 τος ἢ καταστυομένης τῆς
 ἑλίας κατ' αὐτῆς, ἢ ἐκα-
 τέρωθεν πρὸ ἴτων ἐκ-
 φαίνοντα, μίσης τῆς νῆ-
 σος ἡμῶν τε ἢ τοῦ ἑλίας
 διαστάσεως. αὐτὸν γίνωσκον ἢ
 ὄψις ἡμῶν περιλαμβανέ-
 νη τῆς νήσου, ἢ ὄψις
 ὁ κώνος ἀπὸ τῆς ὄψεως,
 τῆς διαστάσεως τῆς νήσου.
 ἢ πρὸ αὐτῆς ἢ σαδείων χι-
 λίων ἢ διαστάσεως αὐτῆς,
 ἢ ἑκατὸν ἢ τῆς κώνου βάσεως,
 τῆς αὐτῆς μεγέθους. ἢ πο-
 δώμεθα γίνωσκον, τῆς ἡ-
 λίου ποσότητος ἀφιστά-
 ναι τῆς νήσου, ὅσην ἢ ἡ-
 μῶν ἢ νήσου ἀπέχει. ἢ
 πρὸ ἑκτέρωθεν τῆς
 νήσου

tur. Sit igitur nobis, ut
 spectemus ex admodū
 longinquo eodemq; ma-
 gno intervallo, unā me-
 gnam aliquā insulam,
 oriente aut occidente
 sole, in ipsam et utrinq;
 limite emicante, posita
 in medio insula, nec
 non sole. Si igitur visus
 noster insulam compre-
 hendat, basim habebit
 conus, qui à visu, insu-
 læ diametrum. Igitur
 erit millium stadiorum
 eius diameter, eritq; co-
 ni basis eiusdem magni-
 tudinis. Receptum igitur
 habeamus, solem
 tantum distare ab insu-
 la, quantum à nobis quo-
 qua absit insula. Quia
 igitur ab utroq; latere
 insulæ,

νήσῳ ἢ ἴτυς αὐτῆς ἐκφαί
 νεται, αἱ ἀκτῖνες αἰετῶ
 χέμεναι ἀπὸ τῆς ὀμμά-
 τωρ πρὸς αὐτῆς, διπλα-
 σίως εἰσὶν τῆς πρὸς τὴν
 πελαγίστου, ὡς ἐὰν ἡ
 Βάσις ἢ τῆς τοῦ τριγώ-
 νου, διπλασίονος γρηόσε
 τῆς τῆς πρὸς τῆς νήσου δια-
 μέτρος. ἢ ἢ αὐτῆς χιλίων
 ἢ διαμέτρος, τῆς ἡλίου δι-
 χιλίων. αὐτῆς ἢ βάσις
 εἴη τῆς μείζονος τριγώνου.
 ποσῶτον μὲν ἐν ἀφι-
 σῶτος τῆς ἡλίου πρὸς τὴν
 ὄσον καὶ ἡμεῖς ἢ τὸ
 ἀντιχρὸν ἀφιστάμεθα
 αὐτῆς, διχιλίων γρηόσε
 ται σαδίων ἢ τοῦ ἡλίου
 διαμέτρος. ἐκ ὄντος δὲ
 ἴση τὸ ἀφιστάμεθα, ἢ
 ἀλλὰ ἡμῶν ἢ ὀλίγων
 ἀφιστώτων πρὸς τὴν
 ἢ ἡλίου

insulae, limes ipsius e-
 micat, radij ab oculis
 effusi ad ipsum sunt
 dupli, ad eos qui insu-
 lae accedunt. Proinde
 etiam basis trianguli
 dupla efficietur ad dia-
 metrum, quae circa in-
 sulam. Quod si haec
 millium sit diameter,
 solis erit bismilium.
 quandoquidem haec ba-
 sis est maioris trian-
 guli tantum. Igitur
 distante sole ab in-
 sula, quantum nos quo-
 que e regione ab ipsa
 distamus, binorum mi-
 liū efficietur stadiorum
 solis diameter. Quod
 si non fuerit aequalis
 distantia, sed a nobis
 parum insula abfuerit,
 sole

ἢ ἡλίῳ ἀπειράκις sole infinities plusquā
 πλείονος, ἢ ἡμεῖς ἀφε- nos absimus, distante.
 σήκαμην, ἀπειράκις propemodum infinities
 χροδίου καὶ ἢ τοῦ ἡλίῳ solis diameter maior
 διαμέτρος μείζων ἢ erit ad insulam diame-
 ποδὶ πλὴν νῆσον Ἰλαμί- tro.
 Ἰσ. πῶς ἔν ἡδί τοσῶτο eō usq; longē distans re-
 μᾶκ[⊙] ἐκτεταμνί[⊙], dalem habuerit magni-
 ποδισαῖος εἰν τὸ μέγε- tudinem? Atq; hæc do-
 θος. καὶ ἢ βιαύτη ἢ ἔφο- cetrina in primis aperū
 δος; μάλισα ἐμφαίνει effatum ad ipsum ma-
 τὸ ἀξίωμα ἢ κατ' αὐ- gnitudinis. Syene sub
 τὴν μεγέθους. ἢ σολῶν cancro posita est. Cum
 ἔσθ τῶ λαρκίνω λαί- igitur sol in eo fuerit
 τρ. ὁπόταν ἔν ὁ ἡλι[⊙] signo, & in tractu me-
 γν' ἔσθ τῶ γρόμλου τῶ ridiei constiterit lumi-
 ζωδίου, κατ' ἀτρεκῆ ne, ab ipso illustrata,
 μεσημβρίαν εἴη, ἄσκια umbrae sunt experita.
 γίνετ' τὰ φωτίζομενα In hacce regione ad tre-
 ἔσθ αὐτ' ἔν τῆδε τῆ χώ- centa stadia est diame-
 ρα, ἡδί σαδίας τετρακο- ter, tantundē enim spa-
 σίος τ' διαμέτρον. ὡμ- cium sine umbra est,
 ἢ τως γν' τοῖς φαινομέ- quibus ita in eis quæ ap-
 νοῖς parent

τοις ἐχόντων, ὁ ποσει
 δώνιος ὑποδείκνυται
 μυριοπλασίονα εἶναι τὸ
 ἡλιακὸν κύκλον, ἢ τὸ
 γῆς κύκλον. ἀπὸ τούτου
 ὁρμώμενος, δείκνυσιν,
 ὅτι μυριάδιων τριακο-
 σίων εἶναι δεῖ τὸ τὸ ἡλίου
 διαμέτρον, εἰς τὸν κύ-
 κλον τοῦ κύκλου μυριο-
 πλασίον, καὶ τὸ τμήμα
 τὸ ἡλιακὸν κύκλου, ὅπερ
 ἔχει τὸ τὸ ἡλίου μέγεθος,
 μυριοπλασίον εἶναι δεῖ
 τούτου τὸ τμήματος τὸ
 γῆς. ὅπερ ὁ ἡλιος, ἡ
 κορυφῇ ὑπορρέμε-
 νος, ἄσκιον πρὸς ἑαυτὸν
 ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἡλιακῷ
 σίῳ τὸ διάμετρον ἐκ-
 τέταρτα εἶναι, τριακο-
 σίων εἶναι μυριάδιων
 δεῖ, ὅπερ ἔπ' ἔχει ἐκά-
 στοτε

parent existētibus, Po-
 sidonius ponens infini-
 ties multipulum solis or-
 bem terræ orbis, ab
 hoc inuitatus ostendit
 esse oportere trecen-
 ties dena milia solis dia-
 metrum. Nam si orbis
 ad orbem terræ decies
 millicuplus, etiam se-
 gmentum solaris or-
 bis, quod habet solis
 magnitudo, decies mil-
 lecuplum esse oportet,
 huius terræ se-
 gmenti, quod sol ad
 verticem imminens,
 umbræ expers facit.
 Quia igitur id ad tre-
 centa diametrum ex-
 tendit stadia, tricenties
 dena milia esse oportet,
 quod habet unum-
 quodq;

εἶναι ὅτι ἡλιος τῶν οἰκείων
 κύκλων· ἀλλὰ ταῦτα
 ἢ ἢ ἢ φρασίτω ὑπό-
 θεσιν εἰληπῆται· καὶ πι-
 θανόν ἢ, μὴ ἐλάττωνα
 ἢ μυριοπλασίονα, εἶναι
 τὴν ἡλιακὸν κύκλον, τὴν
 φηγῆς κύκλον, συμεί-
 γει λόγον τὴν γῆς ἐχέου-
 σι πρὸς αὐτόν· ἐνδεχέτη
 ἢ καὶ μέγιστον αὐτὸ ὄντα,
 ἢ πάλιν μέγιστον, ἢ μᾶλλον
 ἀγνοεῖν· ἢ γὰρ φρασίτη
 ἐφοδοῖ, ἐν ἀεργεσίᾳ ἡ-
 νόος μάλλον ἐχέουσα ὁ-
 κῆ· λέγεται ἢ σελήνη
 δις καταμετρεῖν πλὴν
 σκιάων φηγῆς ἐν ταῖς
 ἡλικίαισι τῶν ἐκλεί-
 ψεων· ὅσα γὰρ ὑποβ-
 χεται εἰς τὴν σκιάων ἡ-
 νόων, ποσὸν τῶν ὑπὸ τῶν
 σκιάων ἀρκεῖται, ὡς
 τρεῖς

quodque solis spatium ad
 suum orbem. Verum
 hæc ex huiusmodi sum-
 pta sunt hypothese, cre-
 dibileque est non mino-
 rem quam decies mil-
 lecuplum solarem cir-
 culum ad terræ circu-
 lum, rationem
 terra ad ipsum habere.
 Evenit etiam maiorem
 ipsum esse, aut rursus
 minorem nos ignorare.
 Talis igitur doctrina
 euidentiore alicuius
 magis haberi existima-
 tur. Fertur luna bis
 metiri terræ umbram
 in integris eclipsibus,
 quanto siquidem tem-
 pore umbram ingredi-
 tur, tanto etiam in um-
 bra occultatur, ut ad
 tres

τρεῖς χρόνος γίνεσθαι. ἕνα
 ἡ. γν' ὡ εἰσέρχεται. δεύ-
 τερου δέ, γν' ὡ κρύπτει-
 ται. τρίτου δέ, γν' ὡ ἔξέρ-
 χεται τ' σκιάς, τ' πρώ-
 τῳ ἴτω μετὰ τ' αὐ-
 τούρου χρόνου οὐθὺς ὑ-
 ποδείξασα. ἐπεὶ ἔν
 οἷς καταμετρεῖται ἡ
 σκιά τ' γῆς ὑπὸ τ' σε-
 λωιακῆ μεγέθους, δο-
 κῆ πιθανόν εἶναι, διπλα-
 σίονα τ' γῆν τ' σελή-
 νης. ἐπεὶ ἔν ἡ γῆ πρὶν
 τε κ' ἔκασσι μυριάδιων
 καὶ σταδίων τεσσαρ-
 κόντα, ἢ τ' πλὴν ἔρατο-
 στράτου ἐφοδόν, τ' μέγι-
 στον ἐχέει κύκλου. οἷον τ' ἡ
 διάμετρον αὐτῆ πλεον
 ἢ ὀκτώ μυριάδιων εἶναι.
 ἢ ἔν τ' σελήνης διάμε-
 τρος γρηγορεῖται μυριά-
 δων

tres horas peræquè cō-
 tineatur. una quidē in
 qua ingreditur, secūda
 uerò in qua occultatur,
 tertia porrò in qua ena-
 dit umbram primum li-
 mitem post secundam
 horam statim subter
 emicans. Quia igitur
 bis sub mēsuram uenit
 terræ umbra ab luna-
 ri magnitudine, credi-
 bile existimatur du-
 plam esse terram ad lu-
 nam. Quia igitur ter-
 ra ducentorum quin-
 quaginta milium stadio-
 rum Eratosthenis do-
 ctrina maximum habet
 orbem, oportet eius dia-
 metrū plusquam octo-
 ginta miliū esse. Lunæ
 ergo dimetiēs erit qua-
 draginta

δὴ πρὸς ἀστέρας. ἔπει
 ἔν ἑπτακοσίων καὶ
 ἑξήκοντα κοσίων μόριος,
 καὶ ἡ σελῶν τῶ οἰκείῃ
 κύκλῳ ὄσιν πρὸς ἀπλοσί-
 ως τῶ ἡλίῳ, τὸ τὸ ἐκ
 τῶ ὑδρολογίῳ λατρε-
 σκόμενα ζομῶν. ἐκ τῶν δὲ
 γίνεται τῶ κύκλῳ μόριος
 αὐτῶν, τὸ ἀπὸ γῆς διπ-
 λῶν πρὸς τὸ ὕψος αὐτῶν
 διάστημα. ἔστιν ἄρα τὸ
 πορκεῖ, σελωιακῶν
 μεγεθῶν. ἀλλὰ καὶ ἕκα-
 στον αὐτῶν, πρὸς ἀστέρας
 μείζονα ἔχει τὴν διά-
 μέτρον. γίνονται ἔν μνησ-
 τῶν σταδίων ἑξήκοντα κο-
 σία, κατὰ γὰρ τῶ ἑφο-
 δῶν ταύτῳ, πρὸς τὸ
 σελωιακῶν ὕψος, πά-
 λις ἢ λόγον ἀπλοῦσα-
 ρον ὑποπιθιμῶν τῶ
 πρὸς αὐ

draginta milium. Sed
 quia septingenticuple
 est luna sui orbis, erit
 per æquæ ac sol. Hoc
 ex hydrologijs con-
 firmato. Sexta verò
 est pars circuli sui,
 quæ à terra petue-
 nit ad fastigium ipsi-
 us intervallum. Est
 igitur id lunarium ma-
 gnitudinum centum-
 viginti quinque. Sed
 quodlibet ipsorum quæ
 draginta milium ha-
 bet dimetientem. Fi-
 unt igitur stadiorum
 decies quinquaginta
 milia iuxta huiusmo-
 di doctrinam ad lu-
 nare fastigium, ra-
 tione simpliciori re-
 cepto, electili. na-
 garum

πτωαιρεπκῆς ἤ πλα-
 νήτων κινήσεως, ἰσοῖα
 χῆς εἶν. ἐπειδὴ ἡ μὲν
 σελῶν, ἐπὶ ἄ καὶ εἰκοσι
 ἡμέρας καὶ ἡμισυ, δι-
 ὀρχεταί ἢ οἰκῆον κύ-
 κλον. ὃ ἡλίου, γνῶσι-
 σιαίαν ἐχθ πλὴν περίο-
 δου, δεῖ τρεῖς καὶ δεκά
 πλασίονα εἶν ἢ ἡλια-
 κόν κύκλον ἢ σελῶν
 ακῶ. ὡς καὶ ὁ ἡλίου ἔλ-
 σελῶν τρεῖς καὶ δε-
 καπλασίον γνῶσιση.
 ἐπεὶ ἐκείνορος αὐτῆ ἢ
 οἰκῆον κύκλου, ἐπὶ ἀνο-
 σισθὸν καὶ πρηνεσθὸν
 γίνετη μῶρος. ἐν δὲ κα-
 τοῦ εἶν, ἢ τὰς τοιαύ-
 τας ἢ ὑποθέσεων, ἡ
 διάμετρος ἢ ἡλίου μὲν
 εἰάδον δύο καὶ πρηντί-
 κοντα. ἢ ἡ κύκλου αὐ-

τδ₂

gatum stellarum mo-
 tu æquæ celeri. Quon-
 niam luna viginti ἔ
septem diebus ac unius
dimidio suum permeat
orbem, sol autem an-
nium habet ambitum,
 oportet tresdecimplū
 solarem esse orbem ad
 lunarem. Et perinde
 erit sol ad lunam tres-
 decimplus, quia ipsorū
 uterq; sui orbis septin-
 gentesima ἔ quinquā-
 gesima pars est. Inve-
 nitur itaq; ex huiusmo-
 di hypothesisibus, solis
 dimetiens quinquagin-
 ta duū milium, orbe
 p 2 ipsius

τῶ, πρῶτα πλησίως τῶν
 ζωδιακῶν εἰς δωδεκά-
 τεμνομενῶν, ἑκάστου τῶν
 δωδεκατημορίων γε-
 νήσεται σαδίων μυριά-
 δων τριχιλίων ὄσκα-
 σίων πενήνικον ἴσα. Δύο
 δὲ δωδεκατημορίων,
 τὸ ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς αὐτὸ
 ὅστις διαστήμα. ὡς καὶ
 ἀρατος ποιεῖ τῶν ζωδια-
 κῶ φησὶ, λέγων ὕτως,

Οσοῦ δὲ ὀφθαλμοῖο
 βολῆς ἀπετέμετο αὐ-
 γή. Ἐξάκις αὖ πρὸς
 ἡμῶν ὑποφάμοι, αὐ-
 τὰρ ἑκάστη ἰση μετρο-
 θεῖσα, δύο ποδιτέμ-
 νεται ἄστρα. ἄστρα δὲ
 ἀπὸ τῶν κλάκων τὰ δύο
 δωδεκατημόρια τῶν
 ζωδιακῶν. ἑκάστου δὲ τῶν
 δωδεκατημορίων, ὅστις
 ἕλιανῶν

ipsius propemodum, ut
 signifero in partes duo-
 decim dissecto, κηκη-
 quodque dodecatemo-
 rium erit stadiorum tri-
 ginta milium ducento-
 rum quinquaginta. At
 binorum dodecatemo-
 riorū a terra ad ipsum
 est intervallum, ut eti-
 am Aratus de signifero
 affirmat, inquitens:

Et quantos radios iaci-
 mus de lumine nostro
 Quis lunæ mixtū cæli
 contingimus orbem,
 Sextantæ poterūt sub
 eū succedere partes.
 Bina pari spacio cæle-
 stia signa tenentes.
 Signa hic vocitantur bi-
 na signiferi dodecate-
 moria. Admonetq. ex
 memo-

ἡλιακῶν μεγεθῶν, ξ β
 θ. τὸ δὲ ἡλιακῶν μεγε-
 θος, μυριάσιων β κν.

memoratis carminibus,
 à terra intervallum ad
 ipsum sextam partem
 totius orbis esse. tertia
 enim tota diameter
 ipsius est, sexta ab om-
 ni parte terræ pene-
 trans ad ipsum. Quan-
 doquidem circulus cen-
 trū habet terrā medio-
 xumam ipsius positam.

εὐεισημελίᾳ ἔν τῷ ἡ-
 λιακῷ κύκλῳ, κζ πλὴν
 ἑφοδῶν ταύτων, σκ δὲ
 ὡν μυριάσιων τρισμυ-
 ρίων κζ γήνακιχιλίῶν,
 ἕκαστον αὐτῶ τῶν δωδε-
 κατημορίων γίνε^{σθαι} μυ-
 ριάσιων, καθεὰ πέρ ἑ-
 φαμεν, τριχιλίῶν δι-
 ακησίῶν πενήτηκῶν ἴσα.
 ἰὰν ἔν κζ ταῦτα εἰς
 τράκοντα μοῖρας δια-
 ρεθῆ,

Inuento igitur solari
 circulo, hac doctrina
 stadiorum triginta no-
 nem milium, quodli-
 bet ipsius dodecatemo-
 riorum fit triginta mi-
 lium ducentorum quin-
 quaginta. Si igitur hæc
 in triginta partes distri-
 buantur,

ρ 3

ρεθῆ, πρὸς πλουσίως τοῖς
 τοῖς ζωδιακῶν δωδεκα-
 τημορίοις ἐκάστη γηυή-
 σετη μοῖρα, μυριάδιω
 ρη τρίτη. τὰ μὲν ἔν ἡ-
 μιμοίεια τοῖς ὅλῃς λυ-
 κλῆς, ἐπὶ ἀκόσια εἴκο-
 σιν. ὃ δὲ ἡλίῳ ἐπὶ ἀκο-
 σισὸν καὶ πεντηκο-
 σὸν μόρῳ αὐτοῖ. ὡς
 ἐλάττω ἡμιμοίρια. εἰ-
 κότως ἔν ἡμιμοίρια μυ-
 ριάδιω ὄντων πέντη-
 κοντὰ τεσσαράκων ἑκτόν,
 αὐτὸς δὲ δύο καὶ πεντή-
 κοντα μυριάδιω ἑ-
 χῶν τῷ διάμετρον εὐ-
 ρίσκεται, καὶ τὰς ἕτω
 κειμένας τῷ ὑποθέσε-
 ων. ἔμὲν πιθανόν γε
 εἶν ὀρθῆ, ἰσοταχεῖς εἶν
 αὐτὸς πλανήτας, καὶ τῷ
 πῶς αἰετικὴν πορείαν,
 ἀλλὰ

buantur, prope modum
 signiferi dodecatemori-
 a quaelibet, fiet pars sta-
 diorū centies & uicies
 ter cū dimidio denami-
 lia. Dimidiæ igitur par-
 tes totius circuli septim-
 genta uiginti. At sol se-
 ptingentesima & quin-
 quagesima pars ipsius,
 & p̄inde parte dimidia
 minor. Iure igitur cum
 sint dimidiæ partis quin-
 quagesies & quater cū
 sexta parte denamilia,
 ipse habere inuenitur
 quinquagesies et bis de-
 namilia diametrū iuxta
 ita positas hypotheses.
 Præterea non credi-
 bile esse ducitur, uagas
 stellas æquè celeres
 esse suo electili meatu,
 sed

ἀλλὰ ὠκυτόραν εἶν τῆ
 τῆ ὑψιπλοτόρου, ἀεὶ
 λεπτοτέρου πυρός ἔ-
 σται. πῶς γὰρ ἔκ ἀδύ-
 νατου, πῶς σελλύλω
 ἀδρομεγέθεις ἔχουσαι τὸ
 οἰκείου σώμα, ἰσοταχῆ
 πῶς περὶ κελύω πο-
 ρείαν ἔχειν, τῆς ἐκ λεί-
 πης καὶ λεπτοτάτου πυ-
 ρός ὑφιστάσῃ; ὁδὸν ἄλ-
 λου ἄλλο μὲν γὰρ πῶς
 τῆ ἡλίου εἶν ἀπεφύνα-
 το. ὁδοὺς μὲν τοὶ τῆ
 φυσικοὺ καὶ ἀστρολό-
 γου, μέγιστον τῆ περὶ
 μιλίας πῶς διαμετροῦ
 ἔχειν αὐτὸν ἀπεφύνα-
 το. τὸν δὲ ἵππαρχὸν
 φασί, καὶ χιλιοκακῶν
 τεκνοντα πλάσιονα τῆ
 γῆς ὄντα αὐτὸν ἐπιπλα-
 κνύουσαι. πῶς αὖ ἔν πο-
 διαῖ

sed ocycorem esse subli-
 miorum, quippe quod
 sunt ignis tenuioris.
 Quo pacto enim non
 uideatur impossibile, lu-
 nam aere commixtum
 suum habentē corpus,
 æquē celerē electilem
 meatū habere, eis quæ
 consistunt ex tenui & le-
 uissimo igni. Insuper a-
 lij aliam magnitudinem
 in sole esse pronuncia-
 runt. Physicorū certē
 atq; astrologorum ne-
 mo minorem iam diēta
 ipsum habere diame-
 trum definierunt. At
 Hipparchum perhi-
 bent mille quinquagin-
 ticuplum terræ esse
 ipsum demonstrare.
 Quo pacto igitur pe-
 dali

διαίθη εἰν ἡλίω πάντων
 ἔφοδον χειρὸν ἐμμεθό
 δως γημομελίω, ἀπει-
 ρομεγέθης εὐευσκόμε-
 νος. ἕκατόν τοίνυν ἢ
 εἴκοσι πρὸς ἡλιακῶν
 μεγεθῶν, ὑπὸ τῆ ὕψος
 αὐτῶ ὡδὶ πλὴν γλῶσσῶν
 ὀφθαλόντων, αὐτῆ πο-
 διαίθη καὶ τηλικῶτος
 ὑλίκῶ φαίνετο, δε-
 ῖσσι εἴκοσι πρὸς καὶ
 ἕκατόν ποδῶν εἰν τὸ
 πρὸς αὐτὸν διάστημα.
 ὡσε πολὺ ὑποκίετω
 τῆ ὕψλοτάτων ὀρθῶν
 γηήσεται. γηῶν γε καὶ
 ὑπὲρ δέκα σταδίας τῆ
 κἀθετορῆχόντων. καὶ
 ὅτως εὐρίσκετο ἡλίω
 πλὴν δόξαν αὐτῆ ὡσε
 τὸ ὕψος, πρὸς δὲ ἢ γῆσι
 γμιαῖα, πέντε ἢ εἴκοσι
 μυριαδ.

dali fuerit iuxta omnē
 doctrinam, prope disci-
 plinam ter effectam im-
 mēsa magnitudinis in-
 uētius. Cū igitur centū
 ἢ 25. magnitudinū so-
 larium a fastigio ipsius
 ad terrā esse debeat, si
 pedalis sit, ἢ tantillus
 quantus apparet, oport-
 tebit 125. pedum esse ad
 ipsum interuallum, ἢ
 perinde multo inferior
 sublimiorū euadet mon-
 tium, necnon nonnul-
 lis supra decem stadia
 perpendicularem ha-
 bentibus. Atq; ita ex
 eius opinatione inue-
 nitur hoc fastigium, ad
 quod terra puncti lo-
 cum obtinet, ducento-
 rum quinquaginta
 milium,

μυριάδων ὄσα, ἕκατ'
 εἴκοσι πέντε πόσιος
 ἀπέχων τ' γῆς. ταῦτα
 γὰρ ἀκρολαθεῖ τῆ δόξῃ
 ῥιόδρας λεφαλής, ῥι
 μόνος τ' ἀλάνθειαν εὐ
 ρύσις. πόδι δὲ τ' ἡ
 τὴν σελήνην ὑψος τί
 αὖ τις φαίη; εἰ γὰρ ὁ ἡ
 λι[⊙] ρ καὶ κε ἀφίσκη
 κεν ἡμῶν, καὶ λαταπο
 λὺ τῆν ὄραρ ταπεινό
 τέρως ὄση, πόσον δὲ τ'
 γῆς ἀφισαῦαι τὴν σε
 λήνῳ, ἥς ὁ κύκλ[⊙]
 ἐλαχίσω λόγῳ, τρισκαὶ
 δέκατον γίνεται τῷ
 ἡλιακῷ κύκλῳ. ἀλλ' εἰ
 καὶ μὴ τῶντις ἐπισῆ
 σαι οἷός τ' ἐγγύθῳ, μὴ
 δὲ ἀνδρῶν ταῦτα, ὧν
 μείζων ἢ ζήτησις ἢ
 ἀνδρῶν ὑδονῶν τε π
 μικρότ[⊙],

miliū centum uigin-
tiquinq; pedes à terra
abesse. Hæc certè opi
 nionem comitantur sa
 cri capitis, solius ueri
 tatem indagantis.

De ad lunam fastigio
 quid quispiam pronun
 ciarit? Nam si sol 125.
 pedes à nobis abest, et
 multo humilior est mō
 tibus, quantum à terra
 lunam abesse oportue
 rit, cuius orbis in mi
 nore est ratione quàm
 tresdecim solaris cir
 culi. Verum tametsi
 non nouerit qualis sit,
 ne quidem indagare po
 tuerit ea quæ maiori
 egeant inquisitione.

Qui humanam no-
luptatem tanti fa-
ciat,

εφικται.

p 5 ciat,

μικρότερον, αὐτῆ γε τῆ
 δυνάμει τῶ ἡλίου ἐπι-
 σῆσαι αὐτὸν ἐξελῶ. καὶ
 πρῶτον μὲν γνῶνικθῆ-
 ναι, διότι πάντα τὸν
 κόσμον φωτίζει, θεοῦ
 ἀπειρομεγέθη ὄντα. ἔ-
 πιτα ἔτω θεοκαίει τῆ
 γλῶσση, ὡς ἕνια μορφή
 γῆς ὑπὸ φλογμῶ ἀοί-
 κητα εἶναι, ἢ ὑπὸ πολ-
 λῆς δυνάμειος αὐτὸς
 ἔμπροσθεν πᾶσι γα-
 γλῶσση, ὡς καὶ καρποφο-
 ρεῖν αὐτὴν καὶ ζωογο-
 νεῖν, καὶ ὅτι αὐτὸς ὄντι
 ὁ αἴτιος τῆ καὶ τῆ ζωῆ
 ὑφίσταται, καὶ αὐτὸς καρ-
 πὸς τρέφεται καὶ αὐ-
 τρέφεται καὶ τελεοφορεῖν.
 καὶ διότι μὴ μόνον τὰς
 ἡμέρας ἢ τὰς νύκτας,
 ἀλλὰ καὶ θεοῦ καὶ
 χειμῶνα

ciat, ad solis vim co-
 gnoscendam is aspi-
 rare non potuit. Quem
 primo cōminisci oportuit
 mundū uniuersum
 lumine collustrare pro-
 pè immensæ magnitudi-
 nis esse, deinde ita terrā
 exurere, ut nonnullæ
 eius partes ex æstu in-
 tolerabili habitari non
 possint, ac ex multa vi
 ipse sufflatam præbet
 terram, ut fructus fer-
 rat, animalia gignat,
 ac ipse causa sit pro-
 ductionis animalium,
 et fructus alendi, au-
 gendi que, et denique
 ad maturitatem perdu-
 cendi. Item non solum
 dies et noctes facere,
 verum etiam æstatem et
 hyemem,

χειμῶνα, καὶ τὰς ἄλλας ὥρας, αὐτὸς ὄξει ὀποιῶν. καὶ μὲν καὶ τοῖς μελαίνουσιν, καὶ λευκοῖς αὐθιγαῖσι, καὶ ξανθοῖς, καὶ καὶ καὶ τὰς ἄλλας ἰσθμιασὶς ἀφρόντας. αὐτὸς αἰπὸς γίνεται, πρὸς τὸ πᾶσι ἀκρίπτου τὰς ἀκτῖνας ὑπὸ τὰς κλίματα τῆς γῆς, καὶ ὅτι ἂν ἄλλης ἢ μόνον ἢ τοῖς ἡλίσι δυνάμεις, αὐτὸς μὲν καθύπευθε καὶ πληθαίνοντας ποταμοὺς παρέρχεται τῆν ὑπὸ γῆς τὸ πᾶσι. αὐτὸς δὲ φησὶ καὶ ἀνύδρους, καὶ αὐτὸς μὲν δρυμῆς καὶ δυνάμεις, ὡς αὐτὸς τῆν ἰχθυοφαγοῦ. αὐτὸς δὲ, δυνάμεις καὶ ἀρώματα φέρουσι, ὡς αὐτὸς τὸ πᾶσι τὴν ἀρῶματα.

Βίαν.

hyemem, & alia anni tempora. Præterea ipse quoque est causa, cur nigri alij, albi alij sint homines, & flavi, & figuris alijs distincti, ex eiusmodi radiorum immisione, in terræ climata, curque non alia quæpiam quam sola solis est vis, quæ aquosos & abundantes efficiat fluvios in varijs terræ locis, alia loca arida, & ab aquis immunia, alia que fructibus sterilia, alia satis frugifera: & alia loca bibulosa & fœtida, quemadmodum ichthyophagorum, alia bene olentia, & aromato-phora, veluti sunt Arabia,

bia,

εἶαν. καὶ οὗτος ἡ Ζεῦσδε,
 καρπὸς τοῦσδε ἐκφέ-
 ρειν διωαμύνας. καὶ καρ-
 θάλω, χειλὸν ἀπάσις
 τὸ ποδὶ τὰ ἐπίρθεα δια-
 φορὰς αὐτὸς αἰεὶός ἐστι,
 πολλῶν τῶν πρῶτα λα-
 γῆν τὴν κλιμάτων τὴν γῆς
 ἐχέουσιν. πάρεστι γὰρ κα-
 ταμανθάνειν τὴν δια-
 φορὰν τῶν ποδὶ τῶν λι-
 βύων ἰσορρομίων, καὶ
 τὴν σκυθικῶν χερσῶν, καὶ
 τὴν μαυώτῶν λίμνῶν,
 καὶ καρπῶν, καὶ ζώων, καὶ
 πάντων ἀπλῶς πᾶσι-
 πολυ ἕξ κλαυμύων,
 ὅτι τὴν τὴν ἀδρία κερ-
 σεων καὶ διαφορῶν. καὶ
 λοιπὸν, τὰς ἐν πᾶσι
 τῆ ἀσία καὶ οὐρώπῃ θε-
 ωρημίας διαφορὰς καὶ
 πηγῶν, ὅτι καρπῶν, καὶ ζώων, καὶ μετέλλων, καὶ

biae, & alia tales ferre
 posse fructus, alia u-
 lios, & univērsae pro-
 pēmodum terrae diffe-
 rentiae ipse causa est,
 quae per singula cli-
 mata multiplicis est mu-
 tationis. Licet autem
 nobis differentiam co-
 gnoscere eorum quae
 in Lybia enarrantur,
 quaeq; in regione Scy-
 thica, & Maotipalu-
 de, in fructibus, in ani-
 malibus, ac prorsus om-
 nibus productionibus,
 & aēris tēperamentis
 atq; differentijs, ac reli-
 quis in tota Asia & Eu-
 ropa inspeētis differen-
 tijs, fontium, fructuum,
 animalium, metallorum,
 ὑδάτων

ὕδατων θερμῶν, καὶ
 ἀδύων παντοδαπῶν
 ἰστίας, ψυχροτάτων,
 φλογδεσάτων, ὕ-
 κράτων, λεπθῶν, πα-
 χέων, ὕγρων, ξηρῶν. καὶ
 λοιπὸν, ὅσαι ἐτέραι
 πρὸ ἐκείσιν διαφοραὶ
 καὶ ιδιότητες θεωρῶν.
 τούτων πάντων ἡ ἴ ἢ
 λίσ δυνάμεις αἰτία ὄσι-
 λὰ κείνο δὲ ἐπὶ πρόσ-
 σιμ. ὅσα αὐτῆ ἢ πρὸς τοῖς
 εἰρημνῶσι λέχοντι πρὸ-
 ερισία δυνάμεως, ὡς
 ἢ σελῶν ἀπ' αὐτῆ καὶ
 ἰσοδυναμῶν τὸ φῶς, αὐ-
 τῆ ὅσον πάσης τῆ πρὸς
 αὐτῆ δυνάμεως αἰλου
 ἐχθρῆ τὰς τῶν χημοδ-
 των διαφορῶν. ὃ μόν-
 ον γὰρ τῶν ἀδύων μεγα-
 λας ἐργαζομένη τροπῆς, καὶ κατακρατῶσα

aquarum calidarum, ut
 mira cæli uarietate,
 specie frigidissima, æ-
 stuosissima, tempera-
 ta, tenui, crassa, humi-
 da, arida, & quæcum-
 que id genus alia, a-
 pud singula differen-
 tiæ ac proprietates
 inspiciuntur, quorum
 omnium uis est causa
 solis. Tanta in iam
memoratis potestatis
est affluentia, ut lu-
na quæ ab ipso lumen
excipiat, hanc ipsam
totius potestatis in sese
causam habet, quæ per
figurarum differentias
non solum in aëre in-
gentes efficit mutatio-
nes, aëri quæ imperat,
 αὐτῆ,

αὐτῆς, καὶ μυνεία ἐπιτή-
 ρησας ἐργασίον ἀλλὰ
 καὶ τῆς ποδὶ τῷ ὠκεανῶν
 πλημμυρίσων καὶ ἀμ-
 πόττων, αὐτῆς αἰτία
 ὅτι. καὶ κείνο δὲ ἐν πρό-
 σέστιν ὁρᾶν αὐτῆς τῆς δι-
 μαλμει. ἀπὸ μὲν τῆς πῆ-
 κμῶν πωρῶς, ὅτι ἐν εἰς
 κατ' ἀνάκλασιν πῶρ.
 ἀπὸ τῆς ἡλιακῶν ἀκτί-
 νων, ἐπιτεχνώμενοι
 λαμβάνομεν πῶρ κατ'
 ἀνάκλασιν, τὸσαύτας
 μυνείας ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀφεισῶδες αὐτῆς. καὶ μὲν
 ὅτι τῆς ζωστικῶν, ὅτι
 ποιαντῶν τῆς πορείαν
 ποιῶμενος αὐτὸς, ὅλον
 ἀρμόζει τῆς κόσμου, καὶ
 συμφωνοτάτῳ πᾶσι
 χετῆ τῆς ὅλων διοίκε-
 σιν, αὐτὸς αἰὲν ὁ γινώ-
 μενος

infinitasq; habet pro-
 prietates, sed etiam in
 Oceano inundatio-
 nes, & aestus ipsius
 causa facit. Illud quo-
 que nobis licet intueri,
 quod ab eius vi ignem
 nostrum per refractionem
 ignis lunaris ex-
 cipere non possumus,
 et ex solaribus radijs
 arte instructi ignem
 admittimus per refrac-
 tionem, cum ad tot sta-
 diorum milia a terra
 distet. Praeterea per
 signiferum & tale iter
 faciendo, ipse uniuersum
 concinnat mun-
 dum, congruentissi-
 mamq; praebet cunctis
 rebus administrationem,
 qui causa factus
 est

μιν Θ. Ἡ πρὸς τῆς δια-
 ταξίμῃ τῶν ὄλων διαμο-
 νῆς. καὶ τὸ αὐτὸ μετα-
 στήντος, ἢ καὶ τὸν οἰκῆ-
 οῦ τόπον ἀφελιπόντες,
 ἢ καὶ τέλος ἀφανι-
 θήντος, ὅτε φύσεται
 π, ὅτε αὐξήσεται.
 ἀλλ' ὅδ' ἐπὶ τὸ συνόλον
 ὑποσέεται, ἀλλὰ καὶ
 πάντα τὰ ὄντα καὶ
 φαινόμενα συληφθή-
 σεται καὶ διαφθαρή-
 σεται. ἐχέτω ἔν αὐτῶν
 πᾶσιν τοῖσις ἐπισή-
 σαντα γυθουμιθῆσαι. εἰ
 οἶόν τε ποδισαῖον πῦρ
 ποσαύτης καὶ τυλι-
 καύτης τὸ μέγεθος, καὶ
 ὅτως ὑπερφυῶς δυνά-
 μεις μεταλυφθῆσαι.
 ἀλλὰ γὰρ γυθὸς τῶν
 ἰλων ἀρχαῖς, καὶ τῶν
 πρὸς

est permanentiæ ordi-
 nationis, digestionisq;
 rerū uniuersarū. hocq;
 interistente, aut sumit
 locū deserente, aut etiā
 prorsus non apparēte,
 neq; quippiā nascitur,
 neq; augetur, sed neq;
 in totum subsistet. Cæ-
 terū etiam omnia quæ
 sunt, & quæ apparent,
 colligentur ac disipa-
 buntur. Oportuit itaq;
 eum, qui hæc omnia
 nosset, comminisci, an
 fieri posset, ut pedalis
 ignis tantam tam' que
 multiplicem magnitu-
 dinem, & ita immen-
 sam uim comprehen-
 deret. Verū enim ue-
 ro qualis iste in uniuersa-
 sitatis principijs, &
 de

πρὸς τέλος λόγῳ, καὶ
 τὸ σωῖσθαι γὰρ τοῖς ἡδι-
 κοῖς, τοῖς τ' ἑκκαὶ γὰρ
 τοῖς ἀστρολογημένοις,
 καὶ γὰρ τῶν ἡδὲ τὰς φαν-
 τασίας τόπων, καὶ τὸ
 σωῖσθαι γὰρ πάντι
 σκίμματι, κατὰ πολὺν
 τ' ἀσφαλῶν τυφλό-
 τος. καὶ ἄλλοι γὰρ γε-
 θυμασθῶν. ἔτι γὰρ, μα-
 δία, Φιλισίωνων ἀν-
 δρώπων ἄλλοι ἀνδρείων
 τῶν γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀλί-
 θειαν, ἀλλ' ἀνδρῶν
 πρὸς ἀρετῶν πεφυκό-
 των, καὶ μηδὲν ταύ-
 της ἐπιπέδον ποιη-
 μένων, ἀλλ' ἔτι σαρ-
 κὸς δύσπαθες κατὰ σκί-
 μα ἀγαπόντων, καὶ τὸ
 πρὸς ταύτῃ πρὸς
 ἔλπισμα, οἱ μὲν ἔν τε πα-
 λαίτοροι

de fine oratione, & om-
 nino in eis quæ de mo-
 rib. tradidit, alijsq; phy-
 sicis, talis etiam in eis
 quæ de astrologia, et in
 loco qui de visione ce-
 rerum esset imagine, et
 prorsus in omni consi-
 deratione talpis cæcu-
 tiētiōr. Nec quicquam
 mirū. neq; enim eorum
 qui voluuptatis sint asser-
 tores hominum est,
 eorum quæ sunt, ve-
 rum inuenire: sed ui-
 rorum, qui nati sunt
 ad uirtutem, quiq; ea
 nihil habeant antiqui-
 us: non obesam car-
 nem, & saginam ada-
 mantium, quiq; in ea
 spem obnixam concu-
 piant. Prisci igitur pru-
 dentissimi

λαίτῳροι ὕψικήλειου
 ἐκ τῆ πόλεως, καὶ οὐδὲ ἀ
 πὸ τῆ ἀείρεσεως, καὶ τὰ
 τοιαῦτα τῆ συγγαμμά
 τω, λύμω καὶ διαφθο
 ραὶ εἶν ἰσολαμβαίνον
 τες, τὰ ἡδὲ ποσῶτον καὶ
 τυφλότης καὶ ἀνα
 δειας ἠκοντα τῆ οὐργιά
 τω. οἰσὲ νυῦ, ἄτε οἰ
 μαί, ὑπὸ τρυφῆς καὶ
 μαλακίας ἐκλελυμέ
 νοι, ἡδὲ ποσῶτον ἐκτε
 μήκασε οὐδὲ ἀπὸ τῆ ἀεί
 σεως, καὶ αὐτὰ τὰ συγ
 γραμμάτα, ὡς ἰλι
 δωδύσαι, μᾶλλον ἐπί
 κρηον καὶ οὐδὲ ἀπὸ τῆ ἀεί
 σεως, ἀληθῆ λέγουσιν βέ
 λεαδ, ἢ θεός καὶ πρόνοι
 αν γὰ τοῖς ὄλοις εἶν, καὶ
 ἴνιοι γὰ καὶ ὕψικηνο
 αὐτῆ μᾶλλον ἀπὸ λέδα
 τῆ πρό

dentissimi ipsum istum,
 atque eius factionis ho
 mines ex ciuitatibus,
 clamoribus elimina
 runt, talia scripta pe
 stem, & hominum se
 ditionem esse arbitra
 ti, quod in tantam ca
 citatem, impudentem
 que petulantiam do
 gmatum sese profli
 gassent. Cum tamen
 nunc, ut reor, in de
 licijs ac mollicie disso
 luti, eiusmodi sectam
 eousque uenerunt,
 ut cum ipsum uerum
 dicere uelint, non
 deos & providen
 tiam in uniuersitate
 esse, alij que precen
 tur ipsorum, potius
 perditum iri pro
 uiden.

πλὴν πρόνοιαν, ἢ ἐπι-
 κτητοῦ λίγοντα ἄδουδῆ
 ἐλιγυθῆναι. ἔτως ἀ-
 θλίως δικάσονται, καὶ
 ἰδίῳ προστέρῳ ἕξῃ ἔρω-
 ται φιλύδουης, ἢ, καὶ
 τῶν σιωπήτορον αὐτῶν ὑ-
 πὲρ πάντων τὰ κατὰ τῶν
 βίου μάλα ἀσπίδι ζε-
 αῖς. καὶ τῶν πρὸς ἀπασί
 τοῖς ἐρημνύοις ἀποπώ-
 τάτοισιν, ἐπὶ καὶ τὰ
 ἀστρά ἀπιφύνατο, αἰα-
 τίλλοντα μὲν ἕξ ἀπῆ-
 αῖς, διόμνα δὲ σβγν-
 νυδαί. ὅπου ὁμοίωτα-
 τῶν ἔστιν, ὡς εἴ τις ὀρω-
 μνύσῃ μὲν αὐτῶν ἀνθρώ-
 πους ζῆν λέγει, μὴ ὀρω-
 μνύσῃ δὲ ἀκθνήσκειν.
 καὶ αὐτῶν τῶν ἄλλων, ὅσα
 ἔστιν ὀρατὰ, τῶν ὁμοίων
 λόγον ποιῶται. ἔτω
 δὲ ἀστρά

uidentia quam inferre
 Epicurū falsum dicere.
 Tam infeliciter delini-
 untur, et eousq; à uolu-
 ptate superatur, ut etiā
 eius assertorē supra cum
 et. quæ humanā uitam
 sustinent, amplectatur.
 Quanq̄ ad alia quæ ab
 ipsis absurdissimè refe-
 rantur, id accedit stoli-
 ditatis, ut astra dicant
 orientis quidē succen-
 di, occidentia uerò ex-
 tingui, quod profectò si-
 millimum est ei, si modò
 sit quispiā qui affirmet
 quos uideat homines,
 esse, quos uidere de-
 sinat mori, ac de alijs
 quæcunque sub aspe-
 ctum ueniant, similem
 habeat orationem. Ita
 demum

Ἄρα σωεῖς κὺ δαι
 μόνιος ἀνὴρ ὄντων, ὡς τ'
 ὄσ' ἐπὶ αὐτὸ ἐκείνο,
 ὅτι τὸ γῆς σφαιρικῶ
 χύματι λεχημλῆς,
 ἀλλότε πρὸ ἄλλοις ἑ-
 κασα αὐτῆ κὺ δύνει κὺ
 ἀνατέλλει. Ὡς τὸ ἐνε-
 κα, δεισὸς ἀμὰ κὺ σβνί-
 νουαὶ αὐτὰ κὺ ὄσ' ἀπὸ
 δα. κὺ πρὸ πάσις τῆς
 τ' ὄριζόντων μεταπῶ-
 σεις γῆ πρὸ πλοσίμης ἀ-
 ναλογίας γίνεσθαι ἀ-
 πλάτως φθόρας φθέρο-
 μλῶν ἴε κὺ πάλιν ὄσ'-
 ἀπὸ μλῶν, κὺ πᾶσα
 μεταπῶσιρ ὄριζόντος,
 τὰς συμβαίνοντος.
 πᾶσι δὲ ὡς ἀφ' ἑτέ-
 ρων ἢ κνείων, τῆς τ'
 ὄριζόντων μεταπῶσος
 καταμανθάνειν. Δια-
 φερόντος

demum σωεῖται, fa-
 tuusque, ac daemo-
 nius est uir, ut ne qui-
 dem illud admittat,
 ut terra globosæ fi-
 guræ ei uideatur. Ali-
 quando apud alios sin-
 gula ipsorum et oc-
 cidunt, et oriuntur,
 eaque de causa oport-
 ere simul extingui et
 succendi, et in cun-
 ctis horizontum la-
 psibus tales conse-
 qui mutationes, sine
 cessatione dissipatio-
 nes absumptorum, ac
 rursus succensorum in
 omni finientis lapsu
 hoc contingere. At
 etiam par est, ab alijs
 infinitis finientium la-
 psus perdiscere. Diffe-

φερόντος ἢ κ' ἐκ τῆς ἡμέρας
 τὰ ἐθνὴ ἰσορρομίων πε-
 ρεῖ τῶν γὰρ ταῖς τροπαῖς
 ἡμερῶν τε ἢ νυκτῶν.
 ἡμέρας μὲν μισθῶν τ' αἰ-
 θιοπίας, ἑνδεκά ὡρῶν
 ἢ θερινὴ ἰσορρομία νύξ.
 ἡμέρας δὲ ἀλεξάνδρεια, ἡμέρας
 δέκα, ἡμέρας δὲ τῶν ἐλλή-
 σποντων γένεια, ἡμέρας δὲ
 τῶν ῥώμιων, ἑλάττω ἢ
 γένεια, ἡμέρας ἢ τῆς μαρσα-
 λία, ὀκτώ ἡμίσεος, πα-
 ρὰ ἢ τοῖς μὲν ἡκίω. ἡμέρας ἢ
 τῆς κελτικῆς ἐπέα. γὰρ δὲ
 τῆς βρετανίας ἑξ' ἀφ' ὧν
 οὐκ ἀπαφανῆς, ὡς ἀλ-
 λοτε πρὸ ἄλλοις δυνά-
 μιν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος,
 ἢ τοῖς ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς
 πρὸ ἀλλήλοισι ὄσι, κ' τὰς
 ὡρας ἴσας ἔχουσι. τότε
 συμβαίνοντες πρὸς τὸ
 ἢ πρὸς

runt quoque quæ apud
 multas nationes enar-
 rantur, diebus ac no-
 ctibus solstitiorum. In
 Meroë namq; Aethio-
 picæ undecim hora-
 rum esse æstiva nox
 memoratur, in Alexan-
 dria uerò decem, in
 Helleponto nonem,
 in Roma minor quàm
 nonem, in Massilia
 octo & dimidia, apud
 Celtas octo, apud
 Maotim septem, in
 Britannia sex. Ex
 quibus perspicuum
 est, aliàs, apud alios
 occidere & oriri so-
 lem, & alijs qui sub
 eisdem sunt paralle-
 lis, æquales horas ha-
 bentibus. Hoc euenit
 præter

ἢ πρὸς τῆ ἀνατολῆ
 μαλλον λείδου καὶ πύ-
 χιον τῆ τοῦ ἡλίου ἐκβο-
 λῆ ἢ τρυγαλῆ, ἢ πρὸς
 τῆ δύσει ἢ βροδίου.
 ὡσε μινεῶν ἔσῳν τῆν
 ἡστὶ οὐδὲ δειζοντας με-
 ταβολῶν, ἡστὶ παῦ κλί-
 μα τῆ γῆς ἄλλῃ καὶ
 ἄλλῃ γνωμῆς, δῆσει
 καὶ τὰς σβέσεις, καὶ
 τὰς ἄσφαις τῶ ἄσφρων
 ἀπλήτως γίνεσθαι. ὡν
 ἔσθ' αὖ ἐπινοηθεῖν μόν-
 νοι ἀνοπτότορα καὶ
 πῶσσοι ἰδέσθαι, καὶ ἀ-
 μαθίας καὶ πῶσπετεί-
 ας ἐμφανίζοντα. ὡσε
 ἔσθ' οἱ τῆ σελήνης φω-
 σμοὶ φανδρώταρι
 ὄντες, ἀπὶ χροσι τοῦ μὴ
 ἔτω λαταγέλασσε ἀ-
 πφαίνεσθαι. πῶσ γὰρ
 σβῆνν-

præterquam quod ma-
 gis positi sunt ad or-
 tum, & celerius solis
 iactum consequuntur,
 quam ad occasum, &
 tardius. Itaque cum
 sint infinitæ in finien-
 tibus mutationes, in
 omni terræ climate alio
 atque alio emergente,
 oportebit extingui &
 succendi astra innume-
 rabilib. modis, quorū ni-
 hil intelligitur. Quæ
afinis stolidiora, fœdā
omnē speciē & imperi-
tiā et petulantia præse-
ferūt. Hūc lunæ impres-
 sa lumina, quæ apertissi-
 ma sunt, retūdere non
 potuerunt, quo minus
 ista tam ridicula profun-
 deret. Quo enim modo
 q 3 extinēto

σβγνυμένη τῷ ἡλίῳ
 ἐλαμπεται ἢ φαίνει
 εἴα εἰ νυκτός; ἢ πῶς
 ἐκλείπει, ποῦπίπτει
 τῆσκιᾷ εἰ γῆς, μὴ δὲ
 ἐλαμπομένη τῆσκιᾷ
 χλω; ἢ πῶς ἐξιδῶσα εἰ
 σκιᾷς, πάλιν λαμ-
 πρύνεται, μὴ ἄλλως ὑπὸ
 γλῶσσει ἡλίου; ἢ πῶς αὐ-
 τὸς ὁ ἡλίος σβγνύμε-
 νος, πάλιν ὑπὸ τῆσκιᾷ
 πολλῶν πηγαίνεται; ἀλλ-
 λάτ' ἴδ' ἡμῶν γεωγρά-
 φῶν πισδύσαι, ὡς τῆσκιᾷ
 εἰς ἰσπεδῶντων ἐμπί-
 πτοντα τῆσκιᾷ ἡλίον τῶ ὠ-
 κειανῶ, ψόφον ἐμποι-
 εῖν σβγνύμενον, ὡς
 διάπυρον σίδερον εἰς
 ὑδατὶ ὑπὸ ταύτῳ ἡλ-
 δε τῆσκιᾷ δόξαν, ὁ μόνος ἐν
 πρῶτος ἀνθρώπων τῆσκιᾷ
 εἰλήθειαν

extincto in occasu sole
 elucet, noctūq; appa-
 ret: uel quomodo exci-
 dit luna umbræ terræ
 incurrens, à princ pio
 non collucens: uel quo
 pacto umbram exiit,
 rursus fulget, si sub ter-
 ra sol non sit: uel quo-
 modo sol ipse extin-
 ctus, rursus ad ortum
 remeat? At is anili fe-
 bellæ persuasus cre-
 didit, quod Iberes com-
 menti sint, lapsum O-
 ceano solem, soni-
 tum edere extinctum,
 ut candens igni fer-
 rum, aquæ immer-
 sum. In hanc ergo
 peruenit opinionem,
 qui solus & primus
 inter omnes homines
 METUM

ἄλυσθαι ἔξ ὕδατων. καὶ
 ἐστὶ ἐκείνου γνόκησεν, οὐ
 παῦ μὲρος τῷ ἔρανε τὸ
 ἔργον ἀπέχεται τῷ γῆς, ἀλλ'
 εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὴν
 καταλύσει· ἵππελα
 Βι. καὶ πάλιν ἐκ τῆς ἀνα
 τολικῆς θαλάσσης ἀνα
 τέλλεται. Ὁ ἀπὸ τῆς ἀ
 νατολικῆς ὑδάτος ἔξ ἀ
 πείσει ἀπὸ τῆς πῆρας δύ
 σει σβήνεται. τοῦτο
 καὶ ἰδὲ ἐπιπέσει σοφία
 ἔξ ὕδατος. ἀλλὰ νῦν δὲ
 τῷ ὁμηρικῷ θεοσίτῃ
 πεισὶ μοι αὐτὴν ἀπεικ
 αῖν. ὡς τὸ ἐκείνος
 κάκιστος γνὸς στρατόμαχον
 τὸν ἀχαιῶν γνόκησεν
 (ὡς καὶ αὐτὸς φησὶν ὁ
 ποιητής, καὶ τὸν ὀδυσ
 σία λέγοντα πεπεύ
 κην, αὐτὸς μὲν εἰπὼν,

Αἰχιστος

nerum induxit. Neque
 illi accedit, ut coeli
 pars omnis peraeque
 a terra distet, sed in
 mari ipsum solem ar
 bitratum est occidere,
 rursus orientem ex ma
 ri emergere. Et ex aqua
 quidem orientali suc
 cendi, at in aqua oc
 cidua extingui. Haec
sacra Epicuri indaga
 vit, perscrutataque est
 sapientia, quem Ther
 sua Homericō iure
 possumus similem di
 cere: nam quemadmo
 dum ille in toto pesi
 mus exercitu Graeco
 rum fuit, (veluti ipse
 inquit Poëta, dicen
 temque induxit Vlyss
 sem:

q 4 Uion

Ἄϊακός δ' ἀνὴρ ὑπὸ
ἰλίου ἦλθε.

Ἐπεὶ ἐξῆς. Ἐπὶ δὲ ὁδὸν
σεία δὲ πεποιήκων λέ-
γοντα πρὸς αὐτὸν,

οὐδ' ἐγὼ σέο φημί χε-
ρφότορον εἶσοτ' ἄλλου
Ἐμμεναί.) ἀλλ' ὅμως κί-
τοιῦτος ὤν, ἔκ' ἄγει τ'
ἠσυχίαν, ἀλλὰ πρῶτον
ἢ τοῖς βασιλεύσι δια-
πληκτίζετ' ἀλαζονεύ-
ωνος, ὡς δὴ κί' αὐτὸς
σεμνός τις ὤν. ἐπειτα
κί' ἐν τοῖς ἀριστοῦσι ἐ-
αυτ' ἑατατάσειν πολ-
μᾶ λέγων,

Ἄς τει ἀχαιοὶ πρωτί-
τῳ δίδωμεν, οὐτ' αὖ
ἠελιέτρον ἑλωμεν,
οὐκ ἐν ἐγὼ δὴ ἴστας ἀγά-
γῳ, ἢ ἄλλος ἀχαιῶν.
ἔτω Ἐπίκρουσ', ὡς
διήκεις

Ilion appulerāt qui in-
ter fœdissimus omnes.

Et quæ sequuntur. V.
lysseniq; proloquen-
tem induxit:

Non equidem est quis-
quam qui te sit tur-
pior alter.

Verùm utcunq; talis,
non potest tamen qui-
escere, sed primò qui-
dem in reges iactat con-
uicia gloriabundus, tan-
quam ipse sit ueneran-
dus. dein inter prima-
rios sese audet collo-
care, dicens:

Hos tibi trademus rapi-
entes oppida Achivi,
Quos ego uel alius qui-
cunque est cepit A-
cheus.

Ita Epicurus tanquam
aliquis

Δί τις ὧν ἀλαζονόυε-
 ται, ἐαυτὸν γὰρ τοῖς φι-
 λασόφοις καταειθεμί-
 δου ἀξιοῦν. κἢ ἔ μόνον
 γε, ἀλλὰ καὶ τὰ πρω-
 τεῖα φέρει δαυ Ἰα. Βε-
 βαυόμελι Θ. καὶ ταύ-
 τη γε καὶ τὸ θεοσίτη
 θερασύτορον ἐαυτὸν ἀ-
 ποφαίνων. ἐκεῖν Θ Ἄ
 γὰρ, μόνον ὡς ἀριεὺς
 καὶ ἴσος τοῖς βασιλεύ-
 σιν ἀλαζονόυεται, ἔ-
 κίπ δὲ Ἐ τὰ πρωτεῖα
 ἀφνέμει ἑαυτῷ. ἔτως
 δὲ ὑπὸ πολλῆς φιλο-
 φίας καὶ ἐπισήμης, μό-
 ν Θ εὐεικηναί πλὴν
 ἀλίθειαν Ἰα. Βε. Βαυό-
 ται, καὶ Ἰα ὡσερ καὶ
 τὰ πρωτεῖα φέρει δαυ
 ἀξιοῖ. ὡσερ πολὺ ἄν τις
 δικαιοτόρον μοι δοκεῖ,
 πθς

aliquis modo sit, peeu-
 lanter gloriatur se in
 philosophantiū nume-
 ro esse existimans. nec
 philosophū modò, sed
 etiam principatū obti-
 nentē. atq; ita se Ther-
 sitæ adhuc audaciorē
 facile ostēdit. Ille nāq;
 sua opinione solus tan-
 quam primarius, παρῆ;
 regibus idētabūdus in-
 sole/cit. Necdū tamen
 sibi primas attribuit.
 Hic verò multa instru-
 ctus uidelicet sapien-
 tia atq; scientia, solum
 sese asserit uerum inue-
 nisse, & ob hoc etiam
 se dignum uideri uult
 qui primas ferat. Pro-
 inde multo quissiam
 iustius mihi uidetur
 q 5 ad

πῶς αὐτὸν εἰπεῖν,
 Θρσίτ' ἀχειτόμυθε,
 λιγύς πῶρ ἑῶν ἀγο-
 ρητής, ἴχθε.
 εἶδ' ἔτι γὰρ λιγυῖν ἴθωγ
 ἑῶν αὐτὸν θρσίτῳ,
 κατὰ τῶρ ὁ ὀδυσσεύς
 ἐκείνου, εἶποιμι, ἐπεὶ
 γὰρ πῶρ τοῖς ἄλλοις, κῆ
 τὰ κῆ τῶν ἑρμηνείαν
 αὐτῷ διεφθόρτα δῖν.
 σαρκὸς δὴ κατὰ κατε-
 κηματα, λέγοντι, καὶ
 τὰ πόδι ταύτης πίστ'
 ἐλπίματα, καὶ, λί-
 πασμα ὀφθαλμῶν, τὸ
 δ' ἀκρυψὸν ὀνομάζοντι.
 κῆ, ἰδρᾶς ἀνακραυγᾶς
 ματα καὶ γαργαλισ-
 μὸς σώματος, καὶ, λη-
 κίσματα, καὶ ἄλλας
 φοιῶντας κακὰς ἄται.
 ὦν τὰ μὲν ἐκ χαματι
 πείων

ad ipsum dicere:

Thersite petulans ver-
 bis, sed ore suavis,
 Comprime te.

Neq; ego hunc Ther-
 sitem nostrum suavem
 sicut Ulysses illum esse
 dixerim, quādoquidem
 prae caeteris quae ad lo-
 cutionem attinent, ve-
 riè corrupta sunt, ut cū
 inquit: σαρκὸς δὴ κατὰ
 κατεσήματα, ἔτ' τὰ
 πόδι ταυτῆς πίστ' ἐλ-
 πίματα, ἔτ' λίπασ-
 μα ὀφθαλμῶν, cū no-
 minare lachrymam no-
 luit, ἔτ' ἰδρᾶς ἀνακραυ-
 γας, in; super etiam γα-
 λίμους σώματος, ἔτ' λη-
 κίσματα, aliāq; id ge-
 nus mala incurrens ac-
 fligitia. Quo ἦν quae δὲ
 planè

πείωμ ἄν τις εἶν θύσειε,
 τὰ δ' ὅμοια τοῖς λεγο-
 μένοις ἐν τοῖς διαμυθί-
 οῖς ὑπὸ τῆς θεσμοφορίας
 ζεσῶν γυναικῶν, τὰ
 δ' ἄλλ' ἕως τῆς πρὸς δου-
 χῆς, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς
 πρὸς αὐτῶντων ἰσοδαι-
 κία πνα, καὶ πρὸς ἀκεχα-
 ραγυμλία, καὶ λαταπο-
 λυ τῆς ἐρπετῆς ταπιδνό-
 τῶρα. ἀλλ' ὁμως τοιοῦ-
 τος καὶ ἐν τοῖς λόγοις, καὶ
 ἐν τοῖς δόγμασι ὧν, ἕκ
 ἀρχαῖνεται ἑαυτῶν ἐν-
 τάσειν εἰς τῆς τῶν πυ-
 θαγόρου καὶ Ἡρακλείτου
 καὶ σωκράτους χώρων,
 καὶ τῆς πρώτου ἐν αὐ-
 τοῖς τάξι μ' ἔχειν ἀξιοῦμ.
 ὁμοιότητα, ὡς εἰ ἐν
 τοῖς ἰεροφάνταις καὶ
 ἀρχιεροῦσι οἱ ἰερόσυ-
 λοι

planè esse dixerit in lu-
 to formata, propemo-
 dum similia eis quæ
 in sacris Ceteris per
 thesmophoria iactan-
 tur à mulieribus: alia
 à medio foro vulgæ-
 ria, & quæ falsa im-
 petunt, & ridicularia,
 & serpentibus humi-
 liora. Veruntamen ut-
 cunque sit talis in ser-
 monibus & dogma-
 tis, ipsum tamen non
 pudet se cum Pytha-
 gora, & Heraclito, &
 Socrate conferre: di-
 gnumque se censet,
 qui primum inter ipsos
 obtineat locum: eis si-
 millimus, qui inter hie-
 rophantas, sacrorum-
 que antistites sacrile-
 gise

λοι ἐαυτοῦς κατατάσ-
 σειν ἐπιχειροῖεν, τὴν
 πρῶτῳ γὰρ αὐτοῖς τά-
 ξιν ἀφιστάντου . ἢ εἴ τις
 σαρδ' ἀναπαλαμ ἐπι-
 νοήσει πρὸς καρτερί-
 ας ἔσθ' Ἡρακλεῖ συγ-
 κρίνειται ἐπιχειρῶντα,
 καὶ ἐφαπτόμενον τῷ
 ῥοπαλίῳ καὶ τ' ἰεοντ',
 καὶ λέγοντα πρὸς αὐ-
 τόν, ὡς ἐγὼ τῷ τῶν ἀ-
 ξιότατον, ἔκ' ἀφθιρῆ
 κακόν καὶ θάρμα ἰδί-
 οῦς κροκωτῆς καὶ τὰς
 παλακίδας, μεθ' ὧν
 ἰδί' ταῖς κλίνας διη-
 μόρδύσεις, ποτὲ μὲν
 πορφύραν φέρονον, ἄλ-
 λοτε δὲ σεφάνοις ἀνα-
 δίδμενον, ἐστὶ ὅτε καὶ
 τὰ ὄμματά γυμναζόμε-
 νον, ἢ καὶ γὰρ πολλὰ
 ἀχίμονι

gi se collocare tenta-
 verint, primum inter
 ipsos se ordinem ob-
 tinere dignos existi-
 mantes. Vel si quis Sar-
 danapalum intellexe-
 rit in eximia toleran-
 tia cum Hercule se
 conferre tentantem,
 dum clavam sibi ascis-
 scit, leonis'que interi-
 tum, dicentem 'que ad
 eum, his omnibus ego
 præstantior, Non absumes malum piaculum
 in Crocotos pellices,
 cum quibus in cubili-
 bus meridiabere, tum
 purpuram assumens,
 quandoq; coronas in-
 duens, est etiam quan-
 do oculos perfricans,
 aut etiam in multa
 fœda

ἀρχήμονι μέθῃ κατω
 λυμένος. καὶ λοιπὸν τὰ
 τότες ἐπομένα πρόσ
 σων, καὶ ἀπὸ βίης σκώ
 ληξεν ὃ πᾶν πονηρῶ
 τε καὶ κακῶν βόρ
 βόρῳ κυλινολύμενος.
 ὃ καὶ σὺ εἶν, ὡ θρασυτά
 τη καὶ ἀναχινωτάτη
 κεφαλῇ, ἐκ φιλοσοφί
 ας ἀρφθαρεῖς οἰχίσθη
 ὡς λέοντος καὶ Φιλα
 νίδου, καὶ τὰς ἄλλας ἐ
 τήρας, καὶ τὰ ἱερὰ ἀνα
 κρασμάσματα, μετὰ
 μινδυρίδου καὶ σαρδα
 ναπέδου, καὶ μετὰ πᾶν
 των τῶν σ' αὐτῷ διασό
 των; ἐκ οἴδου, ὅτι ἡ φι
 λосоφία ἡρακλῆα, καὶ
 ἄνδρας ἡρακλείους κα
 λῆ; ἐχὶ μὰ δία λιναι
 δος καὶ ἡδοντῶ; ἀλλὰ
 γὰρ,

foeda ebrietate prolutus
 sit, & quæ ista conse
 quantur: facit, tan
 quam vermis quispriam
 in admodum turpi &
 stercoroso iure obuo
 lutus. Non tu igitur
 audacissimum & im
 pudentissimum caput,
 ex philosophia proflig
 gatus, migraveris ad
 Leontium & Phila
 nida, aliasq; meretri
 culas: & sacra uoci
 feraris cum Mindyri
 do, cum Sardanapalo,
 cumq; omnibus tuis bac
 chanalibus acitulantibus.
 Ignoras philosophiam
 Herculem & Hercu
 lanos viros uocitare,
 non utique cinædos
 & uoluptatem. Verum
 ingenio

γὰρ, ὅτι ἐπιτόρω μὲν
 ὅτε ἀστρολογίας, ὅτε τ'
 ἄλλης φιλοσοφίας μί-
 τεσίτι, γνώσεμόν ὄσι
 τοῖς θυφύσει τῶν αὐ-
 θρώπων.

Περὶ μεγέθους τῆς
 γῆς.

Ἡμεῖς δ' ἐπιδείξαν
 τούτῳ, διότι μὴ ποδιᾶν
 ὄσιν ὁ ἥλιος, μὴ δὲ
 μὰ δία τηλικῶτος, ἡλί-
 κος φαίνεται, ἐξῆς πῶτα
 εἶσαι πειρασόμεθα,
 διότι μείζων τ' γῆς ὄσι.
 χεδὸν μὲν ἐν καὶ ἡδὴ
 ἐπίδειξεν τῶν ἄλλων. ἀλλ'
 ἔτι ἄρα ἡμῶν, τὸ γὰρ τοῖς εἰ-
 ρημύοις πειρασόμεθα
 λατασκουαζόμενον.
 νῦν δὲ πῶσεως ποδι
 αὐτῶν τῶν ἐρημῶν, ἀπ'
 αὐτῶν φαινομένων ἀρχό-
 μνοι.

ingeniosis cunctis ho-
 minibus satis notū cen-
 seo, Epicurū nunquam
 ad aliquid astrologiae,
 alteriusq; philosophiae
 aspirare potuisse.

De terrae magni-
 tudine.

At nos demonstre-
 mus solem pedilē non
 esse, neq; tantillū quan-
 tus apparet, quod se-
 nē facere molierit.
 Quod terra maior sit,
 ferē igitur hoc iam
 demonstratum. Ca-
 terum aliud erat ab
 eis quae dicta sunt,
 principaliter confir-
 matum. At nunc con-
 tinuo de hoc ipso di-
 cemus, ab eis ipsis quae
 apparent, inuitati.
 Demon-

μέρη . ἐπιπέλαχθη γὰρ
 τῷ πρώτῳ τῆν σχολι-
 κῶν . διότι ἡ γῆ σημείον
 λόγον ἔχουσα , ἑδὲ μίας
 ἀκρῦπται τῆν τριακο-
 σίωμ ἕξ ηκοντῆ μ . ι . ὀ μ ,
 ἀλλ' ἑδὲ πολλοσὸν μοί-
 ρας . ἐπεὶ ἀκρῦπται αἰ-
 ὀυδοῖοντα καὶ ἔχου-
 ται μοῖραι ὑπερὶ γῆς ἀεὶ
 δεικνυται , καὶ τὰ ἐξ
 ζώδια , καὶ τὸ τοῖσι-
 μερινὸν ἡμισυ , ὡς ἐκ τῆν
 ἰσημερινῶν δεικνυται
 ὅσῳ . ἐπεὶ ἔν ἡ γῆ μὲν
 ἑδὲ πολλοσὸν ἀκρῦ-
 πται μοῖρας , ὁ δὲ ἥλιος
 ἄλλοις δειρ ἡμιμοιραῖ
 ον ἐπέχει μέγεθος ,
 μέζωμ αὖ εἰν τῆ γῆς .
 ἐπι τοίνυν , αὖ ὑποθώ-
 μεθα ἰσημεριεῖς τι τῆ
 γῆ ἀπὸ τέλλορ ἢ κατὰ
 ἀνόμελορ ,

Demonstratum certè
 est in primo scholicōn,
 terrā puncti rationem
 obtinere . nihil in sua
 crassitudine tegere tre-
 centarū sexaginta par-
 tium, et ne quidē partis
 pusillum . Quia ad un-
 guem centū et octogin-
 ta supra terram semper
 demonstrantur, & sex
 signa, et æquinoctialis
 dimidiū, quemadmodū
 hoc ex æquinoctijs de-
 monstratur . Quoniam
 igitur terra ne pusillū
 quidem partis tegit, sol
 uerò parum-partis dimi-
 diæ magnitudinē cōhi-
 bet, terra fuerit maior .
 Item si posuerimus ali-
 quid æqualis magnitu-
 dinis terræ oriēs aut oc-
 cidens

διυόμενον, χρόνον ἔδει
 να ἕδι τὸ οὐρίζοντ
 ἐφίξει. ὡσαύτῃ γὰρ με
 σαυτάτη ἢ γῆ ἔῃ πολ
 λῶσόν ἀρκυρήσει μοί
 ρας, ἔτῳς ἔδει ἰσομέγε
 θὲς τι αὐτῇ ἀνίσχον ἢ
 καταδιυόμενον, χρό
 νον ἐφίξει ἕδι τὸ οὐ
 ρίζοντ. ὁ δὲ γε ἄλι
 συχὸν διασάματι χρό
 νῳ καὶ ἀνατέλλει καὶ
 καταδύεται, ὡς ἐμέ
 ζων αὖ εἰν Ἐ γῆς, καὶ
 μὲν, ὅταν σῶμα ἔπῳ
 σῶματ φωτίζετα
 σφαιροειδὲς σφαιροει
 δεῖς, ἐὰν μὲν ἴσῃ ἀκλί
 λωῖς, κυλινδροειδὲς
 ἀρκυπέμπεται ἢ τῷ φω
 τίζομένη σκιά. ὅπῳταν
 δὲ μείζον ἢ τὸ φωτίζο
 μένον, καλαθοειδὲς
 εἰς ἴσῃ

cidens tempore nullo
 horiζōti insidebit. Nā
 sicut mediocrum posi
 ta est terra, neq; plu/cu
 lum contegit partis, ita
 ne quidem æqualis ma
 gnitudinis aliquid ipsi
 oriens aut occidēs tem
 pore aliquo insidebit
 horiζonti. Atque sol
 perungi perpetuo tem
 poris interuallo ἔσῳ
 tur ἔσῳ ὀccidit, proinde
 maior fuerit quāam ter
 ra. Necnō cum corpus
 à corpore, globosum à
 globoso lumine illustra
 tur, si ea sint inter se in
 vicē æqualia, cylindroi
 des emittitur umbra ab
 ipsa materia. At cū ma
 ior fuerit materia quāam
 lumen, calathoides

αἰ ἐν τῷ τὰ τέλη πλα-
 τωμελῆν. καὶ εἰς ἀπει-
 ρον προῖδουσα. ἐὰν ὅ μεί-
 ζον ἢ τὸ φωτίζον, αὐτὸ γ-
 κη τῆς σκιάς τῆς φωτίζο-
 μελὸς κωνοειδοῦς σχημα-
 τίζεσθαι. ἐπεὶ τινῶν
 σφαιρικῶν σώματ' ἐστὶ
 ὁ, τε ἡλίου καὶ τῆς γῆς· καὶ ὁ
 μὴ φωτίζῃ, ἢ ὃ φωτίζε-
 τῆ, ἢ τῆς κωνοειδοῦς,
 ἢ κυλινδροειδοῦς, ἢ κω-
 νοειδοῦς ἀναγκαῖον ἀρ-
 πέμπεσθαι τὴν τῆς γῆς
 σκιάς. ὅτε δὲ κυλιν-
 δροειδοῦς, ὅτε κωνοει-
 δοειδοῦς ἔστι. κωνοειδοῦς
 ἀπ' αὐτοῦ. εἰ δὲ ἴσως, μείζον
 αὐτῆς ἔστι τὸ φωτίζον τῆ
 ἡλίου. ὅτι ὃ μῆτε κωνοει-
 δοειδοῦς, μῆτε κυλιν-
 δροειδοῦς ἔστιν ἢ τῆς γῆς
 σκιάς, γὰρ τῶ πρόβι σελίη

in extremo latè expli-
 cato, & in infinitum
 progressa. Quod si lu-
 men fuerit maius, mate-
 riæ umbrā metæ faciē
 habeat ac coni necesse
 est. Quoniā igitur glo-
 bosæ sunt corpora sol
 ac terra, & sol quidem
 lumen, terra uerò mate-
 riæ: aut calathoidē, aut
 cylindroidē, aut conoi-
 den quæ turbata est,
 terræ mittat umbram
 necesse est. Verūm cy-
 lindroides nō est, neq;
 calathoides, conoides
 ergo. si hoc, maius q̄ i-
 psa est solis lumē. quod
 uerò sit neq; calathoi-
 des, neq; cylindroides
 terræ umbra, in sermo-
 ne quē habuimus de lu-

νης ἐπεδείξετο μὲν λό-
γῳ καὶ ποδὶ μὲν τῷ ἡλί-
ου ἡλίου μεγέθους, ὡς
τοσούτου.

περὶ μεγέθους τῆς τε σε-
λήνης, καὶ ἡλίου, καὶ
ἀστέρων.

Ὅτι ἢ μὴ ἢ ἢ σελήνη
ἡλικιώτη ὄσιν, ἡλίην
φαίνεται, ὅτι καὶ ἐκ τῆ
προφρημύων τῶ ἡλίῳ
ὄνομα. τὰ γὰρ πλείστα
τῆ εἰρημύων καὶ ὡς ἡλί-
ου δυνάτη προφρέ-
ως. μάλιστα γὰρ καὶ ἢ ὡς
τῆ ἡλίῳ ἐκλειψίδες, δεί-
κνυσι ὅτι. ἐκλείπει
μὲν γὰρ ἢ ἄλλως ἢ ἢ
σελήνης ἰσοθεύσεις αὐ-
τοῦ, καὶ ὡς προφρέ-
ως ὄψις ἡμῶν. ὅτι
τῶ ἡλίῳ πᾶσι, ἀλλὰ
ἢ ἡμετέρας ὄψις ἐ-
στιν,

na demōstrauimus. Ac
de solis quidem magni-
tudine haecenus dictū
sit.

De lunæ magnitudine,
solisq; , ac stel-
larum.

Quod autem ne luna
quidem tam parua sit
quāti apparet, licet no-
bis ex eis quæ de sole
dicta sunt, intelligere.
Plurima siquidem quæ
dicta sunt, ad lunam re-
ferri potuerint. In pri-
mis autem quæ de sole
dictæ eclipses, seu de-
fectus id indicauerint.
Nec enim aliter deficit
quæ subter ipsum decurrē-
te luna, nostroq; obtu-
tui obiecta, nõ profecto
solis, sed nostri uisus est
affectus,

πμ, ἢ πρὸς αὐτὸ ἑκλει-
 ψις. ὁπότε αὖ ἐν σωμα-
 δόσει αὖ ἔσθ' ἡλίω ἢ
 σελήνῃ κ' ἢ τῆς πρὸς
 αὐτὸ σώματος ἐν τῷ ἡλίῳ
 μίση ἐυρίθεισιν ὑπο-
 σφαιμὴ αὐτῷ, ἀφ' ἧς ἐμ-
 πρὸς σκιάς κωνοειδῆ ἐ-
 πι τῆς γῆς ἀναγκάσις.
 αὐτὴ ἢ σκιά, ὡς πλεί-
 ον ἢ τετρακισχίλις στα-
 δίας, λέγεται δὴ κ' ἐμ-
 πρὸς πᾶσι ὁ τόπος, ἐν ᾧ
 μὴ ὄραται ὁ ἡλίος, ὑπο-
 σφαιμῶσις αὐτῶν τῶν σε-
 λήνης, σκιά τῆς σελήνης
 ὅστις. εἰ ἐν ὡς ἰσοσφαιμῶν
 τῆς γῆς, ἢ κρὰ ἡλίου πλείον,
 τὸ κωνοειδὲς ἐκτεταταί
 αὐτῷ, ἀπὸ τοῦ ὅτι τὸ πρὸς
 τῆς βάσει, ὁπότε κ' ἔξι-
 σται τῆς ἀμετρῶν αὐ-
 τῷ, πολλὰ πλάσιον ὄσι.
 γέγονε

affectus, qui in sole di-
 citur defectus. Cum i-
 gitur cum sole luna co-
 ierit, et inter coëundū
 in medijs signiferi sub-
 ter ipsum currenit ar-
 ticulus, in terrā conoi-
 den seu metæ umbram
 demittat necesse est.
 Hæc ipsa umbra plusquā
 quaterna stadiorum mi-
 lia progredi perhibe-
 tur. Omnis siquidē lo-
 cus in quo sol non cer-
 nitur, subter ipsum cur-
 rente luna, umbra est
 lunæ. Si igitur tantum
 terræ, aut etiam plus,
 turbinetur ipsius ex-
 tenditur, non dubium
 quin ad basim quoad
 ipsius diametro exæ-
 quat, sit multiplex.
 r 2 Facta

γένεσθαι ἢ καὶ αὐτὴ τήρη-
σις ὡς ἐν τῇ ἡλίου
ἐκλείψεως. ὅς ὅλος πο-

εἶναι ἀποτέ γὰρ ἑλλησπόντῳ ἐκ-
λίψεσθαι λέπω, ἐτερέθην γὰρ ἀ-
λεξανδρεία παρὰ τὸ
πρώτου ἡλίου ἐκ-
λείψεως. ὅς ὅλος πο-
εἶναι ἀποτέ γὰρ ἑλλησπόντῳ ἐκ-
λίψεσθαι λέπω, ἐτερέθην γὰρ ἀ-
λεξανδρεία παρὰ τὸ
πρώτου ἡλίου ἐκ-
λείψεως.

ὅτι ὅτι ἡλίου τῆ φαντα-
σίαν, παρὰ διακτύλων
δύο καὶ βραχύ. δοκεῖ δὲ
δώδεκα διακτύλων
εἶναι πρὸς φαντασίαν,
τὸ μέγεθός τῆ ἡλίου, καὶ
τῆ σελήνης ὁμοίως. ἔ-
στιν ἕνδεκάτῃ δὲ ἡλίου,
ὅτι διὰ διακτύλων φαντα-
σία σελιωιακῆ τε καὶ
ἡλιακῆ μεγέθους, τοσά-
τω διαστήματι συμπε-
ρεκτετατῆ τῆ γῆς, ὅσον
ἔστι τὸ ἀπ' ἀλεξανδρεί-
ας εἰς ἑλλησπόντου διάστημα. καὶ τῆ μὲν ἡλίου

Facta autem est eiusmodi observatio, in solis defectu. qui in Helle-
sponto totus defecit, observatum est in Ale-
xandria ad quintum sui defecisse diametri, quod certi est iuxta ima-
ginis visionem, ad di-
gitos duos & parum. Nam duodecim digi-
torum esse in visione videtur solis magnitu-
do, in idem lunæ. Est igitur hic manifestum, quod digitus imago luna-
ris et solaris magnitudi-
nis tanto terræ interval-
lo pariter extenditur, quantum est ab Alexan-
dria in Hellepontum interval-
lum. Sub eodem

τῷ αὐτῷ

τῷ αὐτῷ μισομυθωνῶν
 καὶ ἐλλήσωντος καὶ ἀλε-
 ξανδρῆα. αὐτὸν, καὶ δ'
 ὑπόθεσιν, μὲν ἕως ἤξει
 πλὴν ἐκλειψιμὰ φάσμα
 νῦν, ἀπὸ ἀλεξάνδρῆας
 εἰς ἐλλήσωντος ἀ-
 πηγῆς. ἐκ τῷ πρὸς λό-
 γον ἐλάττωσιν αὐτὸ γίνουσι
 ἢ ὀρωμῆν ἐν ἀλεξάν-
 δρῆας διακτυλιαία ἢ
 ἡλίος φάσος. ἐπεὶ δὲ
 πηγάκι χίλιοι εἰσι ἀπὸ
 ἀλεξάνδρῆας εἰς ῥό-
 δον, καὶ ἐκείθεν ἄλλοι
 πηγάκι χίλιοι εἰς ἐλ-
 λήσωντος. αὐτὸ ἀγνώ-
 στωσιν ῥόδου διακτυλι-
 αία φανήσεται ἢ ὀρωμῆ-
 νη ἢ ἡλίος φάσος. καὶ λοι-
 πόν, ἐν τῷ ὄντι εἰς ἐλλά-
 σωντος ἴδωσιν, ἐκ τῷ
 πρὸς λόγον καὶ αὐτὴ
 μισομυθωνῶν,

namq; posita sunt me-
 ridiano Hellepontus
 & Alexandria. Si igitur
 per hypothese[m] ma-
 neat, incipiente defe-
 ctu, ab Alexandria in
 Hellepontum quem-
 piam abire, ex eo quod
 adtationem sit minor,
 erit perspectus in Ale-
 xandria defectus di-
 gitali solis fulxione.
 Quoniam igitur quin-
 que milia stadiorum
 sunt ab Alexandria
 ad Rhodum, & illinc
 alia ad Hellepontum
 quinque milia, necessa-
 rio in Rhodo digitalis
 e: i: perspecta solis ful-
 xio. Deinde hinc in
 Hellepontu euntibus,
 ex habita ratione pro-
 portionis.

μειζωμένη, γὰρ ἑλληκασόν
 τω γενομένῳς τέλει
 ἀφικνῆς ἔσται. Διὸ
 ἔν, ὅτι εἰ διακτυλιαία
 φάσις σελήνιακῆ καὶ
 ἡλιακῆ μεγέθους, τοσού-
 τω μεγέθει γῆς πῆρεξτε-
 ται. ἀναγκασίον ὅλα
 τὰ σώματα αὐτῆ ἕξω-
 κης τοσούτῳ μεγέθει γῆς
 συμπῆρεξτεταῖσι. ἀπὸ
 ταύτης τῆ ἐφῶδισ πεί-
 ρεσιν γίνονται, ὡς καὶ οἱ
 ἀστῆρες παμμεγέθεις
 εἰσὶν, ἀλλ' ἔχει, μὰ Δία,
 τυλικῶτοι, ἡλίοι φαί-
 νοι. καὶ μάλιστα, οἱ ἀ-
 πλανῆς καὶ ὑψηλότε-
 ροι. πολλῆς δὲ τῆ γῆ τοῖς
 μεγέθεσιν αὐτῆ ἀσφο-
 ρῆς θεωρηθῆναι, ἔδει
 διακτυλιαία ἐλπίστων
 φανταζέται εἶναι. ὁ δὲ

φωσφί-

portionis. eademq; eclī-
 psis diminuta in Helle-
 sponto perfecta occul-
 ta erit. Certū igitur at-
 que exploratū, quod si
 fulxio digitalis lunaris
 ac solaris magnitudinis
 tātae terrae magnitudini
 cōparata extēditur, ne-
 cessario tota ipsorū cor-
 pora sexies tātae terra
 magnitudini cōparata
 extendūtur. Ab huius-
 modi disciplina nosse
 par est stellas etiā κατὰ
 magnitudinis esse, neq;
 tātillas quāτα apparēt,
 praecipuē quae caelo ha-
 rent & sublimissima.
 Multa nāq; in ipsorum
 magnitudinib. inspecta
 differētis nulla digitali
 magnitudine minor ima-
 gine

φωσφόρος, κὺ δύο δια-
κτῖν ὡς ἀρπύμει τῆ
φαντασίαν. ὡς ἡ τῶ
τα δὲ ἀμετρος, ἐπισημ γί-
νεται ἢ πρὸς τὸ ἥλιον
διαμέτρον, αὐ ταντὸν
ἀπέχουσι ἀπὸ τῆ γῆς
δὲ ἀμετρος. εἰ δὲ μὴ, πρὸς
λόγον. τὸ δὲ τῶ δὲ ἀπὸ
λιαίου φαινομένων με-
γέθος, διασέκατον γί-
νεται τῶ ἡλιακῆς διαμέ-
τρον, ὡς, ταντὸν ἔχειν
ὑψος τῶ ἡλίω, ὑπο-
πεδγῆτων. ὑψυλοτέ-
ρευσι δὲ ὄντων, τὸ αὐτὸ
λογισμ ληφθήσεται ἢ
ἀρπύμει. ὡς ἡ τῶ
ἀρπύμει γινώσκουσι, εἰ καὶ
τῶ ἡλιακῆς μεγέθει π-
νὴς αὐτῶ δὲ ἀπὸ τῶ ἡ-
ὑποβαίρουσι αὐτῶ τῶ
μεγέθει, εἰ δὲ αὐτῶ τῶ
δὲ ἀπὸ τῶ

δὲ ἀπὸ τῶ

gine concipitur. At lu-
cifer binorum remittit
digitorum visionem, et
perinde eius dimetiens
solis dimetientis, si eo-
dem absint à terra in-
teruallo. Si non, habe-
ant rationem. digitali-
um apparentium ma-
gnitudo duodecima eua-
dit solaris diametri, ut
receptum sit idem cum
sole habere fastigium.
Sublimioribus existen-
tibus, proportio capie-
tur distantie. Proinde
ignorandum non est
magnitudini, ne solari
ex ipsis aliqua exae-
quentur, an ipsum su-
perent magnitudine.
Si qua enim ipsarum
tantum eleuetur quan-

r 4 . tum

ἄξιον τοῦ ἡλίου, ἐφόσον
 καὶ οἱ ἀστέραι, ἀστραταίαν
 μέγεθος αὐτῶν ἡλι-
 ος ὀφθαλμῶν. εἰ δὲ αὐτῶν ἀ-
 στέρων πλεονεξία ὑψηλο-
 τέρων σιωξιστῶν τῶν
 ἡλίου ἢ τοῦ ἡλίου, καὶ
 τῶν τῶν διάστημα τῶν ἡ-
 λίου ἀπὸ γῆς διετέλεσαν ἀ-
 φερτικότες, ἴσοι αὐτῶν
 ἡλίου ὀφθαλμοῦν. ἐπεὶ
 ἐν ὑψηλοτάτῃ μὲν οἱ
 ἐν τῇ ἀξιώτατῃ τῶν ἀσ-
 τέρων πρὸς τὴν γῆν, ἀδελφῶν δὲ
 αὐτῶν ἐλάττωσιν διακτυ-
 λιαῖσιν ἢ φαντασίας,
 πάντες αὐτῶν μέγιστοι εἰσὶν
 τῶν γῆς. καὶ μὲν ἡ γῆ στυ-
 μαιία πρὸς τὸ ἡλιακὸν
 ὕψος ὑπερέχουσα, ἢ τοῖς
 ἀπὸ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν
 ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπὸ τῶν
 ἡλιακῶν ὕψους ὀφθαλμῶν
 ἀδ'

tum sol attolli intelli-
 gitur, asteriacam habere
 spectabitur magnitudi-
 nem, soli fuerit æqua-
 lis: sin plus attolletur
 sublimitatis ratione, ma-
 ior erit.

Quia igitur sublimissi-
 mæ quæ in extimo so-
 lis ambitu, nec ipsarum
 aliqua minor digitali
 exuisione deprehendi-
 tur, cunctæ erunt ter-
 ra maiores. Enimvero
 terra ad solis fastigium
 præcti ratione obtinet,
 aut prorsus sub huma-
 nâ uisum non ueniet à so-
 lari perspecta fastigio.

Neq;

ἔσθ' εἰ ἐπίσταις ἄλλ' ἢ
 λῖω λαμπρὰ εἶν' ὑπο-
 πιδείη. ἢ ὅσων ἀστέροσ
 βραχυτάτω τὸ μέγε-
 θ' ἔχαστα. ἀπὸ δὲ γε
 ἄσφαιράσ τ' ἄπλω
 νῶν ἔσθ' ἀν' ὅλωσ ὀφ-
 δείη. γνώσειμον ἔν, ὅτι
 πάντες οἱ γ' ἐν τῷ τῶ
 ἄλλ' ὑπὸ φάσμασ ἀπ'
 αὐτῷ ἀστέροσ, μείζον
 εἰσιν αὐτῷ. ὡσαύτ' ἄ-
 μέλει * τ' ἄστέροσ τ'
 ἀπλωῶν, ἢ ἢ ὑποδραί-
 ρειν αὐτῶν ἄλλ' μεγέ-
 θεσ. καὶ τοῖσ τ' μὲν
 ὀποδὲ τῶ τῶν λόγ'.

Τῆσ δὲ σελήνησ τὸ
 μέγεθ' ἔσθ', καὶ ὅτι μὴ
 ἔστι ποδῆαία, γίνεσσι καὶ
 ἀπ' ἄσφαιρῶσ τε.
 καί εἰσ ἔσθ' ἢ μόνον
 ὅλωσ αὐτῷ τῶν κόσμων
 φωτι-

Neq; si per æquē ac sol
 fulgēs esse proponatur,
 uel habēs breuissimam
 stellæ magnitudinē. A
 globo aut̄ hærentiū cœ-
 lo stellarū, prorsus sub
 aspectū nō uenerit. Co-
 gnitū igitur, ut omnes
 quæ in hoc perspectæ
 fustigio à terra stellæ i-
 psæ maiores esse, quem
 admodū ipse quoq; sol
 esse debet, cui æquum
 fuerit magnitudine ex-
 æquari multas cœlo hæ-
 rentiū stellas, aut etiam
 solē magnitudine supe-
 rabunt, atq; hæc quidē
 quæ de his habeatur o-
 ratio. Lunæ aut̄ ma-
 gnitudo q; pedalis non
 sit, nobis est ab eius po-
 testate cōsequi cōiectu

φωτισίσεις, καὶ μεγα-
 λας γὰρ τρεῖς ἀόρι τρο-
 πὰς ὄργαζομένης, καὶ
 πολλά τ' ἀπὸ γῆς συμ-
 πασιῶντα ἐχέουσιν. ἀλλὰ
 καὶ τ' ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν
 ἀμπότεων καὶ πλημμυ-
 εἰδίων αὐτ' αἰτίας γι-
 νομένης. καὶ διότι μὲν
 ὅτε ὁ ἥλιος, ὅτε ἡ σελή-
 νη, ὅτε τῶν ἄλλων τι ἄ-
 στρων, τελικῶς τὸν ὄραν,
 ἡλίον φαίνε^ν ἡμῖν. τ'
 μὲν ἕν' ἄλλων ἄστρων,
 ὅπε φαίνε^ν ἡμῖν, ὅθεν
 ἐλ γῆς μικρότερον εἶν
 δοκεῖ. τ' δὲ σελιώλω
 μικρότερον τ' γῆς φα-
 ρὶν οἱ ἀστρολόγοι εἶν.
 τεκμαίρονται, πρῶ-
 του γὰρ, ὅτι ἡ ἀρμεῖρος
 αὐτ' ἁλὶς λεπταμετρῆ
 ἐλ γῆς σκίασμα.

ἔπειτα

ra, quòd non solum suo
 lumine colluſtret mun-
 dum, magnasq; in aëre
 conuerſiones efficiat,
 multaq; in terra habeat
 pariter affecta, ſed etiã
 in Oceano, multa eſt
 cauſa exundationũ &
 æſtium. & cur neque
 ſol, neq; luna, neq; alio-
 rum ſiderum aliquod
 tale quale apparet, ſatis
 omnino dictum eſt.
 Aliorum igitur aſtro-
 rum quæcumque nobis
 apparent, nullum ter-
 ra minus eſſe uidetur.
 At lunã terra minorem
 eſſe aiunt aſtologi,
 coniectura conſecuti.
 Primum quod eius di-
 metiens bis terra me-
 titur umbraculũ. De-
 inde

ἔπειτα γὰρ ταῖς ἡλια
καῖς τῆ ἐκλείψεω τε
τήρησιν), καθάπερ ἔφα
μεν, ὃ πᾶς ἐκλείπω
γὰρ ἀλεξανδρείᾳ ὁ ἡλι
ος, γὰρ ἑλλησπόντῳ τε
λείας ἐκλείψεως γημο
μῆνης. ὅπερ ἂν αὐτὸ ἐγί
νετο, μὴ ἀφίολογον τὸ
μέγεθος τῆ γῆς ὡς πρὸς
τῆ σελήνῳ ἐχέσῃ. γὰρ
ἢ μυρίοις σταδίοις πο
σαύτης διαφορᾶς γίνο
μῆνης, γινώσκοντες, ὅτι μὴ
πολὺ τῆ γῆς κατασκευ
αῖσθαι ἢ σελήνῃ. εἰ δὲ γε
ἴσῃ ἢ ἢ σελήνῃ ἢ μεί
ζων τῆ γῆς, πολὺ μί
ρος αὐτὸ αὐτῆ κατασκευ
αῖσθαι γὰρ ταῖς γινόμεναις
αὐτῆ ὑπὸ τῆ ἡλίου ὑπο
δρομαῖς. νεὺ δὲ ἐγὼ μέ
γα γημισετῆ τῆ γῆς, γὰρ
οἷς

inde in solaribus obser
uationum est defectibus,
ut iam à nobis dictum,
non totum in Alexan
dria solē deficere, cum
in Hellespōto consum
mata fuisset eclipsis.
quod nequiquam eue
nisset, nisi magnitudo
satis ampla esset terræ
ad lunam. In decem mi
libus enim stadiorum,
tantāq; facta differen
tia notum est, non mul
tum terræ à luna obum
bratum. Quod si æqua
lis sit luna, aut terra ma
ior, eius pars multa fu
isset obumbrata um
bris, quas ipsa solem
subter currens effecis
set, cum tamen sint in
terim terræ partes, in
quibus

οἷς ὅλως φανήσεται ὁ
 ἥλιος, ὃν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
 μέρισιν ὅλως ἐκλεί-
 πω. φαίνεται δ' ἢ σε-
 λήνης μεγάλῃ, καὶ τοῦ
 ἡλίου ἰσομεγέθους, καὶ τῶν
 ἀστέρων μείζων, ἐλάτ-
 τω γὰρ ἀλλήθην αὐ-
 τῶν ἔσσι. ἐπειδὴ πάν-
 των τῶν ἀστρον πρὸς γῆ-
 οὔτην ἐστὶν ἡ συν-
 αφῶν αὐτῶν τοῦ ἀέρος,
 καὶ τῶν ἀέρος ὑπονοσ-
 μῶν. καὶ ὅτι γε πάν-
 των πρὸς γῆ οὔτην ὄψις
 πρῶτον ἢ ἀπὸ τοῦ ὕψο-
 ως αὐτοῦ δείκνυται τοῖς
 ὑψηλοῦς ἀφορῶ-
 σιν. ἐπεὶ ταύτῃ μὲν
 ἐστὶν ὑπερῆχη τῶν ἄλ-
 λων ἀστρον, αὐτῇ δὲ τὰ
 πληνώμεθα πάντα ὑ-
 πὲρ ἕχουσα ἔσται. ὅθεν δὲ
 δείκνυται ὑψηλότερα
 αὐτοῦ

quibus totus sol appa-
 reat, cum in partibus
 alijs totus deficiat. Ap-
 paret autem luna in-
 gens, et magnitudine
 par soli, stellis que ma-
 ior, cum eis re ipsa sit
 minor. Quandoqui-
 dem astrorum omnium
 terræ finitima est, quod
 in aëris contactum ve-
 niat, et sub æthere esse
 intelligatur. Itē, quod
 omnium terræ sit uici-
 nissima, primū ipso visu
 indicatur accuratius in-
 tuentibus, quia nullum
 aliud istarū superinve-
 hitur, at ipsa subter
 cunctas magas stellas
 currere cernitur, unde
 indicantur esse quam
 αὐτοῦ

αὐτῶν ὄντων. καὶ μὴ καὶ
 τὸ οἰκείον αὐτῶν σῶμα,
 ἀέριμιγρὸν καὶ ἰσοφωσέ-
 σόρον ὅτι, ὅτι τὸ μὴ εἶναι
 γὰρ τῶν εἰλικρινῶν τῶν αἰ-
 θέρων, καὶ τὰ πᾶσι τὰ
 λοιπὰ τῶν ἄστρον. ἀλλὰ
 ἵνα τὴν συνάφην ἵνα
 δύο στοιχείων, ὡς εἴρη-
 κη. πῶς δὲ τῶν αἰθέρων
 μόνον εἰς τὴν σκιάν τῶν
 γῆς ἐμπίπτει. τῶν ἄλ-
 λων, ὅτι, εἰ ἢ μὴ, συν-
 βαίνει αὐτοῖς, ποτε
 ἢ λαμπρότερα, ποτε
 δὲ ἀμαυρότερα φαίνε-
 σθαι. καὶ γὰρ τὸ σῶμα
 σῶμα, λαμπρότερον
 ἢ γὰρ σκιᾶ, ἀμαυρότε-
 ρον ἢ ὑπὸ πῆλός αὐγᾶς
 τῶν ἡλίου φαίνεται. καὶ
 μὴ καὶ τῶν συμπάσης
 τῶν πῶς τὰ ἐπίγεια,
 αὐτῶν

sint ipsa sublimiora.
 Enimvero etiam suum
 ipsa habet corpus aëre
 commixtum, et tene-
 brosius, quod in aethe-
 re integro non sit, si-
 cut reliqua sidera, sed
 ut dictum est, in duo-
 rum elementorum con-
 tactu. Et insuper sola
 in terræ umbram in-
 cidit. at aliorum nul-
 lum. Quod si non sit,
 evenisset ipsis ut quan-
 doq; essent lucidiora,
 aliquando obscuriora.
Omne siquidem igne-
um corpus in umbra
lucidius est, in luce
obscurius solis appa-
 ret. Præterea etiã con-
 iunctam affectionem i-
 psa cum terrestribus ha-
 bet,

in uerbum
 binum.

αὐτὴ δὲ πρὸς τὰ ἴσῳ
 ἄστρον ἕξ αίεθρον ἔχει,
 οὐδὲ αὐτὸ πρὸς γδοτόρα
 εἶν. ἴσῳ δὲ ἡλίου αὐτὴ
 διδρῆς ἡμέρας ἐπὶ αὐτὴ
 κὺ εἰκοσι κὺ ἡμίσει. ἕξ
 ἐνός τ' ἄλλων γνῶαυσι-
 αίας ἐλαδῆονα τ' ὡ-
 εἶοδεν ἔχοντες. καὶ ὅτι
 ἡ πρὸς γδοτάτη πέν-
 των δὲ τ' ἄστρον, γνῶ-
 εἰμου ἄρ' ἔσται.

Ἐπεὶ δὲ τ' φωτισμῶν
 αὐτῶν, πλείους γέγονασι
 λόγοι. Βηρωσός ἡ δὲ
 ἡμίπευρον ἔσται αὐτῶν,
 πλείονας λινεῖαδ' λινῆ-
 σεις ἀπεφῆνατο. μίαν
 ἡ, πλεὺς ἡ δὲ μήκος, λῶ-
 σὺν τῶν κόσμων λινεῖ-
 ται. ἔσται δὲ, τ' ἡ δὲ
 πλείους

bet, præter alia sidera
 egregiam. Quod ter-
 ræ vicinior sum, et
bet ipsa percurrat die-
bus viginti septem, et
parte dimidia, nemine
aliorum ambitum ha-
bente annuo minorem.
 Quodq; omnium astro-
 rum terræ sit finitima,
 hinc licet intueri.

De lunæ propinquitate
 ad terram.

De lunæ lumine com-
 plures habitæ sunt sen-
 tentiæ. Berossus enim
 in parte dimidia igne-
 am esse, multis moue-
 ri motibus pronuncia-
 vit, uno quidem longi-
 tudine, quo cum mun-
 do mouetur: altero aut
 latitu.

πλάτος κὺ ὕψος κὺ τα
 πείνωμα, ὅπερ ἔῳ ἂν
 τῷ πρῶντε πλανητῶν
 ὁράται γινόμενον. ἄλ
 λω ἢ, τῷ πρῶντε ἑαυ
 τῷ ἑστῶν. καὶ ἡ
 νησιμ, σφαιρικῶν αὐ
 τῷ ὑπολαμβάνει, καὶ
 ἄλλοτε ἄλλα μέρη αὐ
 τῷ σφαιρικῶν πρὸς ἡ
 μᾶς. αὐξάνει κὺ μεινῶει,
 κὺ ταύτῳ τῷ ἀναστρο
 φῆνισσῶν αὐτῷ ὡς
 πρὸς τῷ σιμῶντος ἢ ἡ
 λίσ γίνεσθαι. ἵσθι δὲ ὅ
 ἰλεγκίς ἢ ὁξεία αὐτῷ,
 πρῶτον ἢ ἢ ἀδωῶα
 τῷ ὄσι, τῷ σελῶν. ἢ ἢ
 τῷ αἰθέρῳ ἢ ἢ, ἢ ἢ
 πυρρῶν εἶν. ἀλλὰ μὴ ἢ ἢ
 ὄλου ὁμοῖο τῷ ἢ ἢ,
 πρῶτα πρῶτως τῷ ἢ ἢ
 λῶν τῷ ἢ ἢ. ἢ ἢ ἢ
 καὶ τῷ

latitudine, & in subli
 me sese attollendo, &
 humiliter deſcendendo,
 quod & ab alijs uagan
 tibus stellis fieri cerni
 tur. Alio circa suum
 centrum (quo motu re
 uolutam ipsam arbitra
 tur) & quandoq; par
 tes alias ad nos conuer
 tere, augeri, aut minui:
 hancq; conuersionem
 ipsi tempore parem, ut
 ad solis coitum uenit.
 At eius opinio facile co
 argui & conuinci po
 test. Primo fieri non po
 test, ut in aethere par
 te dimidta sit ignea,
 at in totum neuti
 quam similis essentiae
 aliorum propemodum
 astrorum. Deinde in
 defectu

καὶ τὰ ἡλιῶν ἐκλειψίῳ
 περὶ διὰ τὴν αὐτὴν ἀρ-
 ρῆσιν λόγῳ τούτῳ .
 πῶς δὲ ἀφανίζετ' αὐτὸ
 τὸ φῶς, ἐμπιπτόσιν εἰς
 τὴν σκιὰν ἢ τὴν γῆν ὅλον
 πρὸς ἡμᾶς, ἢ κ' ὄντισιν
 αὐτῷ ὑπὸ δειξάται. ἐχθρῶν
 γὰρ, εἰ ὅπως εἶχε, λαμ-
 προτέρου αὐτὸ γίνεσθαι
 περὶ τὴν σκιά, ἢ
 ἀλλ' ὅχι, μὰ δία, ἀφα-
 νίζεσθαι. οἱ δὲ φασιν, ὅτι
 τὸ τῷ ἡλίῳ μὴ ἐλάμ-
 πεσθαι αὐτῷ, κατ' ἀνά-
 κλασιν δὲ φωτίζεσθαι
 ἀόρατα. ὅπου δὲ ὑπὸ τῷ
 ἡλίῳ ὄραται γινώ-
 σκων, καὶ τῶν λαμπρῶν
 ἀργυρομαστων, καὶ ὅσα
 τούτοις ἔοικε. τρίτη δὲ
 σὺν ἀερεσίν, ἢ λίγυρ-
 σιν αὐτῷ τὸ φῶς

ἐκτε

defectu huic planē ad-
 versatur sententiā .
 Quomodo enim eius
 lumen evanescit um-
 bram terræ incurrens,
 cum ad nos totum con-
 versum sit, ut non sit
 ipsum indicare. Opor-
 tuit namq; , si tale fuis-
 set, esse splendidius in
 umbram incurrens, non
 autem evanescere. Alij
 à sole quidem aiunt lu-
 men admittere, per re-
 fractionem verò aë-
 rem lumine splende-
 scere . Quod in spe-
 culis est nobis inspi-
 cere, & in fulgenti-
 bus argyromatis, & id
 genus alijs videtur.
 Tertia secta est, quæ
 ait eius misceri lumen

ἰκτε ἢ οἰκεία ἢ ἡ
 λιακῶ φωτός. καὶ τοιαῦ-
 τιν γίνεσθαι, ἐκ ἀπα-
 θῶς μιν ὄσις αὐτῶν, ἔδῃ
 πρὸς πλησίον τοῖς σε-
 ρείοις τῶν σωμάτων τῶν
 λαμπρῶν ἀπὸ παλλο-
 μνάας ἔχουσιν τὰς αὐ-
 γὰς, καὶ κατ' ἀνάκλα-
 σιν φωτίζουσιν τ' ἀόρα-
 τα κατ' αὐταύγειαν δε-
 χομένης ἀπὸ τοῦ ἡλίου
 τὰς ἀκτῖνας, καὶ ὅτως
 ἀπὸ περιπέσεως πρὸς ἡ-
 μάς. ἀλλὰ ἀλλοιωμένη
 ὑπὸ ἢ ἡλιακῶ φωτός
 καὶ ἢ τοιαύτῳ ἕρε-
 σιν, ἴδιον ἔχουσαν τὸ
 φῶς ἔκ πρώτης, ἀλλὰ
 ἢ μετοχλῶ. ὡς ὁ διά-
 πνεος σιδήρου ἢ με-
 τοχλῶ ἔχει τὸ φῶς, ἐκ
 ἀπαθῆς αὐγῆς, ἀλλὰ τε-

τραμ

ex suo lumine, & solar-
 i lumine, talemque fieri,
 non sine affectio-
 ne ipsa permanente :
 neque eo modo quo
 fulgentia solida cor-
 pora, quod dispersam
 habeat lucem, per que
 refractionem aërem il-
 luminet repercussu,
 suscepti à sole per ra-
 dios luminis, atque
 ita ad nos remittat à
 solis lumine alterata,
 & per huiusmodi
 temperamentum su-
 um possideat lumen,
 non primo, sed par-
 ticipatione. Quem-
 admodum candens fer-
 rum participatione lu-
 men obtinet, non si-
 ne affectione, sed

s

ab

τραμυλίας ἕσ' αὐτῷ. αὐτὴ δὲ αἰετις, ὕμμιε-
 ρα τ' λεγούσιν κατ' ἀ-
 νάκλασιν, φωτίζου τῷ
 σελλώλω, ἀρ' πολλομέ-
 νων ἀπ' αὐτῷ ἢ αὐ-
 γαῶν. ὅπου ἂν τ' λαμ-
 πρῶν σωμάτων ὄραται
 γινόμενον, ὅταν ἢ σε-
 ρεῖα. ὅτι δὲ ἀδωιάτου
 ὅστις ἀρ' πέμπειν κατ'
 ἀνάκλασιν πρὸ φῶς τῷ
 σελλώλω, ἀρ' τῶτων
 αὐτῷ μάλιστα συνοφθαί-
 νει. ἀρ' ἢ σφαιρωτῶν σω-
 μάτων, ἀνάκλασιν ἐκ
 ἀδωιάτου γινέσθαι. καὶ
 ἀρ' ὕδατος ἢ ὄρωνται
 γινόμενα ἀνάκλα-
 σεις. ἔχει γάρ τι καὶ τὸ
 ὕδωρ πυκνότερον.
 ἀρ' δὲ μακρῶν σωμά-
 των, ἀδωιάτου ἀνά-
 κλασιν

κλασιν

ab ipso immutatum. Hæc secta certè sa-
 nior, quæ per refra-
 ctionem ait lunam lu-
 men admittere, erum-
 pente ab ipsa passim
 luce, quod fieri in per-
 spicuis cernitur cor-
 poribus, cum solida
 fuerint. Verùm quod
 fieri non possit, ut
 per refractionem lu-
 na lumen emittat, hinc
 præcipuè licebit per-
 spicere. A solidis qui-
 dem corporibus non
 est impossibile fieri re-
 fractionem. Etiam ab
 aqua refractiones fieri
 spectantur. Habet si-
 quidem aliquid quoque
 aqua densius: at à raris
 corporibus refractio
 fieri

πλασιν γίνεσθαι, πῶς ἂν
 αὐτὰ ἐκ ἀέρος ἢ πυρός
 γήινου ἀνάκλασις, πε-
 φυσκότων γε τῶν τοιού-
 των σώματων λατα-
 δίχεσθαι τὰς ἀκτῖνας,
 ἀλλ' ἔτι μόνον τῆ ἐ-
 πιφανείαν ἵπ' αὐτῶν
 λαμπρύνεσθαι, ἀλλὰ
 ἔτι δὲ ὅλων δεχομέ-
 νων τὰ ἔτι αὐτοῖς
 ὑπερβαλλόντα, ὡς οἱ
 ἀστέροι τὸ ὕδωρ δίχε-
 σθαι εἰσὶν ἰσχυροὶ κατ'
 ἀνάκλασιν φωτῶ-
 ζόντων, πῶς ὀλίγον
 ἀκτῖν ἐκπέμπει τὸ φῶς, ἢ
 δεσπελίαν ἔτι μόνον μέ-
 γη γῆς ἐκπέμπει τὴν
 ἀπ' αὐτῆς λαμπρότητα,
 ἀλλὰ καὶ τὸν κόσμον ὅλον
 φωτίζει, τὰ δὲ κατ' ἀ-
 νάκλασιν φωτίζοντα,
 ἔτι δ'

fieri non potest. Nam
 quo pacto ab aëre aut
 igni fiet refraction? Cū
 talia sint corpora quæ
 naturam agnatam ha-
 beant radios excipien-
 di. Non certè in sola su-
 perficie ab ipsis lumine
 lustrantur, sed ita om-
 nifariam quæ eo modo
 immutuntur, excepta
 sunt, quo sp̄ogia aqua
 excipere consueverūt.
 Præterea quæ per re-
 fractionem lumen ad-
 mittunt, breue lumen
 remittunt: cum luna
 non solum ad terram
 usque ex sese splendo-
 rem emittat, sed mun-
 dum illuminet uniuersum.
 At per refractionem
 illuminantia, ne
 s 2 quidem

ἐστὶ ὡς τὰς δύο
 λαμπρότητας ἐκπέμ-
 πει, ὡς ὅτε παρῆστιν
 ὄραται ἐπὶ τῆ ἑσέ-
 πησων γινόμενον, καὶ
 πάντων ἀπλῶς τῆ
 λατῶ ἀνάκλασιν φω-
 τίζοντων. εἰ δέ τις εἴ-
 ηη, ὅτι ἡ σελήνη φωτί-
 ζουσα, ὡς ὅτε ἂν πλε-
 ον τῆ πρῶτης μέρους
 ἀρπύμπει τὸ φῶς, ἐ-
 πείδὴ μέγιστον ὅτι φή-
 σονται πρὸς αὐτῶ, ὅτι ἐν
 τὰ μικρὰ τῶ λατῶ ἀνά-
 κλασιν φωτίζοντων,
 τῶ ὁμοίως ἔχει τῶ ἀναλο-
 γίας. πλείον γὰρ φωτι-
 ζήσεται μέρος ὑπὸ τῆ
 μεγάλων σωμάτων
 ἢ τῶ μικρῶ. ὅ μὲν ἂν
 πλείον γὰρ εἰς τὸ πρόσω-
 ἀρπύμπε φήσεται. ἀλλ᾽

αὐτὴ

quidem ad bina stadia
 fulgorem emittunt,
 ut licet perspicere ex
 eo quod sit in speculis.

Quod si quispiã dicat,
 lunã per refractionem
 lumen iaculari ob hoc
 quod plus iam dictue-
 mittat lumen, cum sit
 maxima: huic occurrimus,
 quod tam parum
 quàm maxima per re-
 fractionem illumina-
 ta, consimilis habentur
 proportionis. Ma-
 iorem certè partem ab
 ingentibus corporibus
 longitudine illumine-
 ri, non tamẽ plus quàm
 antè iaculari. Sed
 sicut

ἂν τε ποδιαῖον, ἂν τε
 σταδιαῖον ἢ τὸ κατ' ἀ-
 νάκλασιν φωτίζον,
 ἐπ' ἴσου διαστημα ἢ τὴν
 τὸ βάθος ἐκπέμπει τὸ
 φῶς. πρὸς ἃ τῶν τοις σχε-
 δόν γινώσκον ὅτι, διό-
 πκατ' ἀνάκλασιν ἢ
 σελήνη φωτίζουσα, ὅτε
 μίωσειδης, ὅτε διχό-
 πμος ἔσται, ἐφαίρειν αὐ-
 τὴν γλῶ. τὰ γὰρ κατ'
 ἀνάκλασιν φωτίζον-
 τα, πρὸς ὀρθὰς γωνίας
 ἐκπέμπει τὸ φῶς. καὶ
 ὅπως αὐτὸ περιφορῶν ἔ-
 σται τὸ σελήνης πρὸς τὴν
 δύσην, καὶ ὡς ἐπ' αὐτὸ
 τὸ ἥλιον ἀπεπέμπει
 αὐτὸ τὸ φῶς, γὰρ τῆς πε-
 ριμετρίας χύμασι. καὶ
 μὴ ὅτι αὐτὴ πλήρης ὑ-
 πέρχεται, ὅλα τῶν αὐ-
 κλη

siue pedale, siue stadi-
 aum fuerit per refra-
 ctionem illuminans,
 ad æquale crassitudi-
 nis intervallum lumen
 emittet. Præterea pro-
 pter perspectum, cur
 si per refractionem
 luna illuminat, neque
 menstrua, neque di-
 vidua terram lumine
 perfundit. Siquidem
 per refractionem il-
 luminantia, ad rectos
 angulos lumen emit-
 tunt. Atque ita cir-
 cuente luna ad oc-
 casum, et tandem
 ad solem, ipsum in
 memoratis remiserit
 figuris. Præterea
 ne quidem plena ex-
 istens, toto circu-
 s 3 lo li-

κλω ἐφώτιζον. ἐπεὶ γὰρ σφαιρῆς ὄστι, καὶ ποδικλινῆ τὰ τοῖ φανταζομένης ἡμῶν λεύκλα πῶράτα ἔχει, πῶς ὀρθῆς γωνίας, οἱ ἄρα τῶν ποδικλινῶν, ἄρα πεμφθῆσονται φωτισμοί, ὡς μονομ τὸ μεσαίτατου ἔλ σελήνης φωτιῆ τῶν γλῶ. ὁ δὲ σύμπας αὐτὸ λεύκλος ἔδραμῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῖ μεσαίτατου αὐτὸ, διατάται πῶς ὀρθῆς γωνίας ὡς γλῶ ἐκπέμπεδρα φῶς. τίς δὲ ἄρα τῶν ποδικλινῶν καὶ μὴ ὀρώντων πῶς τῶν γλῶ, ἔκπε. ὡς ἔκ αὐτὸ ὄλ ⊕ ὁ λεύκλος αὐτὸ, ἐφώτιζε τῶν γλῶ, κατ' ἀνάκλασιμ φωτι-

lo luminaret. Nam si planæ sit figura, toto circulo lumē iactaret. At quia globus est, per cæli deuexa illuminati nobis circuli habet extrema ad rectos angulos, quia circumquaq; deuexis remittentur splendores, ut medioximum lunæ dūtaxat terram lumine collustrat, at uniuersus eius circulus nequaquam. Nam ab eius medioxumo potest lumen in terram ad rectos emitti angulos: à deuexis autem, neq; in terrā spectantibus, nequaquam. Et perinde non totus eius circulus terram lumine perfunderet, per refractionem lumine

φωτιζέσθαι. ὅτι δὲ ἀπὸ
 παντός τ' ἐκκλινάται
 φωτίζει τὴν γῆν, γνώρι-
 μόν. οὐθίως γὰρ ἅμα
 ἔσθαι τὴν πρῶτον ἰσχυρῶς
 ἀναχθεῖν ἐκ τοῦ ὀριζον-
 τος, φωτίζει τὴν γῆν. τὸ
 σὺν τῷ μέρει αὐτῷ πε-
 ρικλινῶν ὄντων, καὶ
 πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀλλ'
 ἔχει, μὴ δια, πρὸς τὴν
 γῆν ὄρωντων. ἐπεὶ δὲ
 ἕκαστον ἔσθαι μεσαυτά-
 τος αὐτῷ καὶ πρὸς τὴν γῆν
 ὄρωνται, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 περικλινέσι καὶ μὴ πρὸς
 τὴν γῆν ἀπεκλίπτουσι
 φωτίζει, οὐθίως ὡς
 ἕκαστ' ἀνακλασθεῖν ἐκ
 πέμπει τὸ φῶς, ἀλλὰ
 δι' ὅλης ἀπὸ ἡλιακῶν
 ἀκτίνων λαμπρωομέ-
 νης. καὶ ἀεὶ μετὰ τὸν
 ἕκαστον

lumine perfundenis.
 Quod autem à toto suo
 circulo terram lumine
 perfundat, cognitum
 est. Statim namq; cum
 primum ex finiente li-
 mitem oriens attollit,
 terram lumine perfun-
 dit, his eius partibus cir-
 cumquaq; declinibus,
 & in cœlum non etiam
 in terram spectantibus.
 Quoniam igitur non
 in sua modo parte me-
 dioxima, & ad terram
 spectante, verum etiam
 circūquaq; declinibus,
 & non ad terram spe-
 ctantibus, lumine per-
 fundit, certum est non
 per refractionem lu-
 men emittere.

ἔχουσα τὸ φῶς, ἔτω
 λαμπρύνει τ' ἀόρα.
 ἄστρον τοίνυν τὸν τρο-
 ποῦ φωτιζέσης ἄλσε-
 λιώνης, κὺ δ' ἑκατ' ἀνά-
 κλασιμ, φανδρόν μὲν
 ὄστιμ, ὄλε κέκραστ' αὐτῷ
 τὸ φῶς ἔκ τε τῶ οἰκείῳ
 αὐτ' σώματός, κὺ τ' ἡλι-
 ακῶν ἀκρίνων, ἀποροῦ
 δ' εἰν ὄρα, πῶς ἄμα
 τῶ εἰμπίπτειμ εἰς τὸ
 σκίασμα τ' γῆς, ἀφα-
 νίζεται ἄστρο, κὺ πάλιν
 ἄμα τῶ ὄζειλθεῖμ, τὸ
 ὁμοιομ ὄρατ' πορὶ αὐ-
 τῶν, ἔχ' δὲ δὲ ἄστρο ἀπ-
 ρεῖμ, ἔδὲ θαυμάζειμ, κὺ
 γὰρ ὕψι τ' τ' ἀόρατος φω-
 ῖσμάων τὸ πρῶα πλίσσι-
 ομ ὄρατ', εἰ γὰρ εἰς σκο-
 τεινόν οἰκημα φῶς εἰσε-
 νεχθεῖν, ὀύδέως λαμ-
 πρύνετ'

ita
 aërem illustrat. Hoc igi-
 tur modo lumen emit-
 tente luna, neq; per re-
 fractionē, non dubium
 quin eius lumen tempe-
 ret, ἔσ' ἑαυτοῦ ἰψίου cor-
 pore, ἔσ' radijs solari-
 bus. At dubium uideri
 potest, quo pacto inter
 incidendum in terræ
 umbram, id euanescat:
 rursus inter exeundū
 de ipsa, simile conspi-
 ciatur. Verum ne hoc
 quidem dubiosum uide-
 ri debet, neque mirabi-
 le. Nam in aëris quoq;
 illuminatione propo-
 modū idem spectatur.
 Nam si in tenebrosū
 habitaculum lumē in-
 feratur, statim collu-
 cescit

πρῶν τῆ δ' οὐδ' αὐτῷ ἀ-
 ἥρ. καὶ εἰ σβείσῃ τὸ
 φῶς τὸ φωτίζον αὐτῷ,
 οὐθέως ἅμα τῆ σβέσει
 σκοτίζετῆ. ὡς δὲ καὶ
 ὡδὶ τῷ ἡλίῳ γινόμενον
 ἰσχυρῆ. ἀνατείλαντ
 ἢ δ' οὐθὺς λαμπρύνε-
 ται ὁ αἶθρ· καὶ ἅμα τῶ
 ὑπὸ τῷ ὀρίζοντος κρυ-
 φθῶναι, σκιαζέτῆ. καὶ
 εἰ λαθ' ὑπόθεσιμ ἐμπί-
 πῳν εἰς τὸν ὠκεανόν,
 εἰσβγννῶ. ἢ μόνον, αὐ-
 τοκιάσθρ ὁ αἶθρ τὸ τῶ
 σβγννῶν, ἀλλὰ καὶ
 οὐθέως ἅμα τῆ σβέσει
 εἰσκοτίζετῆ. τὸ δ' ἐν πῶα-
 πλίσσιον τὸ τῶ συμβαί-
 νει καὶ ὡδὶ τῷ σελλῶν,
 ὁπότε ἐμπίπῃ εἰς τῷ
 σκιά τῷ γῆς, ὅτῳ οἶμαι
 θαυμαστόν. τοιαύτη δ'
 εἰ τῷ

cescit & fulget qui in
 eo est aër. Et si lumen
 extinguatur, ipsum lu-
 mine perfundēs, confe-
 sum extinctionē tene-
 bræ consequuntur. id
 certè etiam in sole fieri
 spectatur. Nā oriente
 ipso, ilico aër elucescit:
 cum uerò sub finiente
 occultatur, umbra ob-
 cæcatur, ac si iuxta hy-
 pothesim, in Oceanum
 uergens, sol extingua-
 tur, nō solū umbra aër
 hoc factō obcæcabi-
 tur, sed etiā cum extin-
 ctione sol elucescet.
 Propemodū igitur huic
 simile in luna euenit,
 cū in terræ umbrā in-
 cidit, nihil equidē tale
 reor esse admiratione
 s s dignum

ἢ τῶν λεπτομέρων σώμα-
 των φύσις. ζῆτεῖται ἡ
 κείνο ἢ τὸν τόπον,
 πῶς γὰρ ταῦς ὑλικάς
 τῶν ἐκλείψων, ὅτι ὁ-
 λης αὐτῶν αἰτῆ ἡλίου ἀ-
 κτίνες διήκνουναι,
 πῶς πέμπουσιν, ὡσπερ
 εἰς τῶν νεφῶν παχυτέ-
 ρων ἄντων. ὅτι ἔν ποσει-
 δωνίος φησιν, ὅτι ὅμο-
 νη ἢ ἀπὸ φάνεα τῶν σελή-
 νης λαμπρύνεται ὑπὸ
 τῶν ἡλίου, καὶ θάπερ καὶ
 τὰ σώματα τῶν σωμάτων
 μόνων τῶν ἀπὸ φάνεαν
 ἐχθὲ λαμπρυνόμενα.
 ἀλλ' ἀπὸ πλείστον μὲν ἔ-
 χει τὰς τῶν ἡλίου ἀκτι-
 νας διήκνουναι, ἅτε
 μανὸν σώμα ὑπαρχού-
 σα. ὅτι μὲν μίξει γε-
 σπαντός, κἢ ὅτι βαθυτά-
 τη δέ,

dignum, siquidē ea est
 corporum, quæ ex te-
 nuibus consistit parti-
 bus natura. Queritur
 et in loco illud, quo pa-
 eto & in solaribus de-
 fectibus non ipsam to-
 tam solis penetrātes ra-
 dij lumē emittūt, quem
 admodū per nubes quæ
 crassiores lunæ obijci-
 untur. Posidonius igitur
 ait, nō solum lunæ
 superficiem à sole lumi-
 ne perfundi, sicut solis
 corporum sola
 superficies lumine per-
 funditur, sed in pluri-
 mam solis radios pene-
 trare crassitudinem,
 utpote rarum corpus
 habentem, non certē
 usquequaque profun-
 disima,

τη δὲ, πᾶν μέγαν
 ἔχουσα τὴν διάμετρον.
 καὶ ὁ ἥλιος, ἔκ ὀλίγου
 ἀπ' αὐτῆς διέσκηκε. ὁ δὲ
 νεφώδης αἶθρ, ῥαδίως
 δικνωμενῶς ἔχει τὰς
 ἀκτῖνας, ἅτε μισθὲρ ἕ-
 χων Βάβ^θ. πᾶχα δὲ
 φαίη τις αὖ ἔκ ἀσκό-
 πως, καὶ ἰδιοτροπίας
 ἑνὸς εἶν^{ος} τῆς σελ-
 λῶν πυκνώματος,
 δι' ὃ ἔχουσιν τε τὰς ἡ-
 λιακὰς ἀκτῖνας ἐκπί-
 πῆαι. καὶ κενὸν ἔκτε-
 τῆ; ὡς ἡ σελῶν μι-
 κροτέρα ἔσα, ὡς ἡ
 τῆ ἥλιου, πικρὸν τῷ
 σώματι αὐτῷ ὡς πρὸς
 ὁδοῦ, καὶ τῆ ὄλη σφαι-
 ρῆ ἐκτεταμένη. τῶν μὲν
 ἂν παλαιότερων ἑνὸς
 ἐπιλαβοῦ, γὰρ ταῦς τε
 λείας

diffima. siquidem ingen-
 tem habet diametrum,
 et ab ipsa sol non pa-
 rum distat. at nebulo-
 sus aër facile penetran-
 tes admittit radios, ut-
 pote nullā habens pro-
 funditatē. Dixerit for-
 tē quispiam, non sanē
 imprudenter, etiā pro-
 priam quandam esse
 modificationem de lu-
 nae densitate, qua sit
 impossibile solares ra-
 dios excidere. Illud
 quoque quaeritur, quo
 pacto luna cum sit mi-
 nor, solem opacum fa-
 cit toti eius corpori ob-
 iecta, ac toti dimetien-
 ti simul extensa. An-
 tiquorū quidem non-
 nulli in defectibus perfe-

λείας τῶν ἐκλείψεων, ὅτε ἂν μιᾶς δυνάμεως γίνε-
 ναι τὰ κέντρα τῆς θειῶν κύκλων
 πᾶσι περιεφραδῆς, πανταχόθεν ἐξέχουσαν τῆς ἴτι-
 λω τῷ ἡλίῳ. ἴσως δὲ ὁ τῶν εὐρηματιῶν ἐ-
 στί. ἰωρᾶτο ἢ ἂν ἡμῖν τὰ ἐξέχοντα, λαμπρό-
 τατά γε ὄντα, καὶ μὴ βραχέϊαν ἐκφαίνοντα τῆς ἐξοχλῆς. ἐπεὶ γὰρ λα-
 τα πολὺ μέζων ὁ ἡλιος τῆς σελλῆς. φητέον ἔν, ὅτι μικροτέρα μὲν
 ἐστὶν ἡ σελλῆ τῆς ἡλίου. ἴσως δὲ κωλύεται ἂν
 σκοτεινὸν ὄλον αὐτῶν, πῶς φαντασίαν γ' ἴ-
 σαι αὐτῶν ἴσα. ὅτι δὲ ἴ-
 σαι πῶς φαντασίαν ἐ-
 στί, γνώσεμον ἢ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῆς ἐκλείψεως, καὶ

λυσσε

perfectis, censuerunt in recta linea una fieri
 luminarium centra, circumcircaque ap-
 parere orbitam undique habentem solis.
 id inuentorum non est. Perspiciuntur namque
 a nobis eminentia omnia fulgentissima,
 nec paucam ostendentia eminentiam, quos
 nam sol multo maior quam luna. Dicens
 dum igitur lunam quisdem sole minorem
 esse: at nihil prohibet, uisione totum ipsum
 opacum facere quia ei sit aequalis. Quod uero
 imaginatione sit aequalis, notum ab ipso
 etiam defectu. Praecipue

λιστα ἢ ὄσφρ ἄξελέγχε-
 ρ, ἢ ἐφοδία τοιαύτης.
 ὁπόταν τῆκ συμμέ-
 ρα διαστήματος σώμα
 κεντατεθῆν, πάση τῇ
 διαμέτρῳ τ' σελήνης
 ὕψισκοτήσῃ, συμπα-
 ρεκταθῆν τοῦ ὅλω με-
 γέθει αὐτ', ὄσφρ ἢ τοῦ
 ἡλίου ὕψισκοτῆι. καὶ
 ὅλωσ ἐσθγ' ὄσι τὸ ἡω-
 λύου, μείζονα σώματα
 ὑπὸ μικροτέρων ὕψι-
 σκοτῆϊσιν, ἢ ἢ πολλαῖς
 αἰτίας τῶν γίνεσθαι
 δυναμῶν. ἐπεὶ καὶ
 πρὸ ἡμῶν, βραχύτατα
 σώματα ὄρεσι ἢ πε-
 λαγισμῶν ὅλωσ ὕψισκο-
 τῆι. καὶ ἢ πάντως τὸ
 ὕψισκοτῆρ τινι, ἢ μεί-
 ζου τ' ὕψισκοτῆμῶν,
 ἢ καὶ ἴσου αὐτοῦ εἶν
 ὀφέλει.

cipuè autem hoc appa-
 ret ex hac disciplina,
 cum quis ex commen-
 surabili distantia cor-
 pus disponat, totam
 lunæ diametrum obs-
 curarit. pariter com-
 parata extensum toti
 eius magnitudini, quæ
 solem quoque obscu-
 rat. In totum que non
 est quod prohibeat
 maiora corpora à mi-
 noribus obscurari,
 cum id multis de causis
 fieri possit. Quia
 nobis quoque cor-
 pora brevissima mon-
 tes & campos adir-
 munt. Neque omni-
 no adimens alicui, aut
 maius adempto, aut
 par ei esse oportet.

ὀφείλει. ἐκλείπει μὲν
 ἐν ὁ ἥλιος, ἀπὸ πειθεύ-
 σης τῆς σελιώης αὐτοῦ.
 γὰρ γὰρ συνόσθω μόνου
 γίνετῃ ὄσθω. καὶ ἔστι ἢ
 ἐκλείψει ἢ ἥλιακὴ, ἢ κ
 αὐτὸ τὸ ἥλιος πάθος,
 ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας ὄψε-
 ως. μέσης δὲ γινόμενης
 τῆς σελιώης ἡμῶν ἐν τῇ
 ἥλιος, ἢ δυνάτῃ ἢ ὄφει-
 ἡμῶν ἀπὸ βάλειν τῆς
 ἥλιος, ἢ πὸ τῆς σελιώης
 ἐπιπείθευ μόνου. ἢ δὲ
 σελιωιακὴ ἐκλείψει,
 αὐτὸ πάθος ὅτι τῆς σελι-
 νης. ὁπότε αὐτὸ πῶδι πῆ
 σκ τῆ σκιά τῆς γῆς, ἐ-
 ρεῖ τῆς ἥλιακῆς φωτός,
 ἢ πὸ τῆς γῆς ἐπισκοτε-
 μόν. ὄσθω ἢ συμβαίνε
 ὁπότε αὐτὸ μιᾶς δυνεί-
 κες γίνεται, ὅ, τῆ ἥλιος
 καὶ ἢ

tet. Deficit igitur sol
 obiectu lunæ ipsi, idq;
 fit duntaxat in coitu,
 est que solaris defe-
 ctus non solis ipsius
 passio, sed nostri visus
 sus. Media namque in-
 terueniente luna in-
 ter nos & solem, ne-
 quit visus noster ad
 solem peruenire, à lu-
 na præpeditus. at lu-
 naris defectus lunæ
 ipsius est passio. Nam
 cum terræ umbra in-
 teruenerit, solari lu-
 mine priuatur, à terra
 opacitate offusa. Hoc
 autem contingit, cum
 sol luna que ac terra in
 re etiam

καὶ ἡ γῆ, καὶ ἡ σελήνη.
 ἐπιδρωθῆσεται δὲ,
 ὅτι μόνως ἐκλείπει, εἰς
 τῆς σκιάς τῆς γῆς ἐμπί-
 πῃσσε, ἐπειδὴ τὸ πῦρ
 εἰ τῆς μειώσεων καὶ αὐξή-
 σεων αὐτῆς, πρότερον
 ποιῶμεθα λόγον.
 πάντων τίνων τῶν ἄ-
 στρον ἡ σελήνη πρῶ-
 γειοτέρα, καὶ διὰ τὸ εἰ-
 δείχθαι, ὑπερχειρεῖ, ἄ-
 βρομυγὲς καὶ ζοφωδέες ε-
 ρομῆχει σώμα. Ἐὖς
 μάλιστα γίνεται καὶ τα-
 φανὲς, ὅτι ταῖς εἰλικει-
 νῆσι τῆς ἐκλείψεων αὐ-
 τῆς. ὡσαύτως ἔν καὶ τὰ ἄλ-
 λα πάντα τῆς μὴ πέν-
 τη τουτένων σώματων
 πῆφικον ὁ ἥλιος λαμ-
 πρῶν, ὅτι καὶ τῆς σε-
 λῆνης ἐπιβόλων τὰς
 ἄκτινας,

rectam lineam unam
 pervenerint. Verum
 demonstrabitur tan-
 tummodo, cum lunam
 deficere, cum in terræ
 umbram inciderit, po-
 stequam de diminu-
 tionibus & augmen-
 tis ipsius primùm ora-
 tionem habuerimus.
 Cunctorum igitur si-
 derum terræ proxi-
 ma, ut iam demonstra-
 tum est, aëri mixtum,
 et obscurius habet cor-
 pus, idq; præcipuè palā
 est in eius integris defe-
 ctibus. Quemadmodū
igitur cuncta alia cor-
pora quæ ignea non
sunt, cum sol agnatum
habet luminandi, ita
lunam radijs osten-
 dens,

ἀκτῖνας, λαμπρῶναι { dens, ipsam efficit con-
 αὐτῆς, ἀματε πεπληθ { spicuum simul obli-
 μένω, κὶ ἀδρομιγῆ ὑ- } matam, ex aëre per-
 πάρχου. λαμπρῶ- } fusam. sic conspicua
 νῆ) ἐν αὐτῇ τὸ πρὸς ἡλίου } igitur in parte ad so-
 ἡλίου τετραμμένον. εἰ } lem conuersa. Si igi-
 ἐν ὄρα παντὸς τῆς αὐτῆς } tur usquequaque ean-
 γήσῃ πρὸς τὸν ἡλίου } dem ad solem custo-
 διεφύλασσαν, γὰρ αὐτὴ } diuit habitudinem,
 τὸ μέρος ἡν, τὸ ὄρα παν } una omnino pars est,
 τὸς ἑπὶ αὐτῇ πεφωλο } quæ ab ipso usque-
 μένον. ἐπεὶ ἡ ποτὲ μὲν } quaque lumine per-
 ἡστὶ τὴν περαινεκίω } fusa est. At quia tum
 αὐτῇ πορείαν πρὸς ὄρ- } demum suo electili
 χῆ) τῆς ἡλίου, ποτὲ ἡ } itinere in congressum
 ἀρχορεῖ, ἀπὸ μὲν σινο- } solis uenit, cum disce-
 δλου ὑπὲρ πανσελλω } dit à coitu, ad pleni-
 ἰσθε, ἀπὸ δὲ πανσελῆ- } lunium iens, à pleni-
 νου ὑπὲρ σινοδου. ἔτω } lunio ad coitum, ita om-
 πᾶσαι αὐτῆς ποδί ὄρ- } nem uiam suam ambi-
) ποδί αὐτῆς κυκλόου } ens permeat à sole lu-
 τὸ ἀπὸ τῆς ἡλίου φῶς. ἔ- } men admittendo. Nam
 πορ ἢ ἡ γῆ πᾶσαν θῆν } quòd terra stando per-
 ἰσθε } fessa

ἰσῶσα, ὅσο καὶ ἡ σελήνη
 κινουμένη πρὸς τὸν
 ἀπὸ τῆς ἡλίου φωτισμόν.
 ὡσαύτως ἢ ἡ γῆ τὸ ἴσον
 ἀπὸ τῆς ἡλίου φῶς ἔχουσα.
 ἄλλοτε ἄλλα μέρη αὐτῆς
 καὶ τῆς καταλαμβάνου-
 ναι ἔχει ἢ τῆς τῆς ἡλίου
 περιόδου, συμπόρευο-
 σίσης αὐτῶν, καὶ τῆς λαμ-
 πηδόνος, καὶ τῆς γλυ-
 σκιάς, ὡσαύτως ὅταν
 τῆς κατ' αὐτῆς γλυ-
 ρος ἢ τῆς ἡλίου κέντρον.
 ὅταν καὶ ἡ σελήνη, ἢ αὐ-
 τὸ μὲν αἰεὶ φῶς ἔχει ἀπὸ
 τῆς ἡλίου, καὶ διὰ τὸ ποτε
 ἢ πλείονος, ποτε ἢ ἐ-
 λάττονος ἔλλαμποιμέ-
 νος αὐτῆς· ἀλλ' ὅταν διὰ
 ἄλλα μέρη αὐτῆς κατα-
 λάμπεται, πρὸς τὴν
 τῆς τῆς ἡλίου καὶ πάλιν
 ἀρχῶ

pressa est, id etiam lu-
 na mota ad solis ful-
 gorem. Nam sicut
 terra æquale à sole
 lumen habens, par-
 tes aliquando alias ab
 ipso in solis conuer-
 sione habet conspi-
 cuas, redeunte ipsæ
 & fulgore, & exter-
 ra umbra, dimittente
 per ipsam extremo so-
 lis centrum: ita etiam
 luna idem semper à
 sole lumen habet, non
 quandoque quidem ma-
 iorem, quandoque ve-
 rò minorem ipsius par-
 tem illuminans: sed
 suas partes alias red-
 dit conspicuas ad so-
 lis congressum na-
 niens, & rursus ab
 i. so

ἀρχωρέσις ἀπ' αὐτῆ. ἢ ἔτιως πρὸς αὐτὸ αὐτὸ
 τὸ σῶμα, λευκλόνει·
 χούσις ἀπ' αὐτῷ τὸ
 φῶς. ὁπότε μὲν ἔν σὺ-
 νοδος εἶν, περιώπεται
 αὐτὸ τὸ πρὸς τὸ ἄραυόν
 τετραμηνίου ἡμισφαί-
 εριον (ἴσως δ' αὐτὸ τότε
 πρὸς τὸ ἥλιον ἀφορᾷ)
 τετραμηνίου ἢ τὸ ἥλιον
 αὐτὸ, ἢ ἐκ τῆς πρὸς λό-
 γου τῆς ἀρχωρέσεως, τὸ
 πρὸς τῆς γλῶσσης αὐτῆ βλε-
 πον ἡμισφαίεριον, αὐτῆ
 σφαιρῆς πρὸς αὐτόν.
 ἔτιως πρῶτον μὲν ἐκ τῆς
 πλαγίως φωλιζομένης,
 μίωσθες ποιεῖ τὸ γῆ-
 μα. εἶτα ὑπὸ πλείον ὑπὸ
 σφαιρομένη πρὸς αὐτὸ,
 διχότομον, εἶτα ἀμεί-
 κνεται. ἢ μετὰ ἴσως,
 πλήρως,

ipso discedens, atque
 ita totum eius am-
 biendo corpus ab
 ipso lumen admit-
 tit. Cum itaque fuerit
 coniunctio, pars eius ad
 caelum conversa lumine
 perfunditur, quæ hæ-
 misphæriū est. Eananq;
 tum demū ad solē con-
 uersa est. Ipsa uerò solē
 permutante, & iuxta
 proportionē abitu, pars
 eius terrā spectans, he-
 misphærio cōuersa ad
 solem, & perinde pri-
 mo in obliquis facta
 conspicua, figuram fa-
 cit in cornua consur-
 gentem. Dein ad ipsum
 magis conuersa, diui-
 dua. postea utrinque fa-
 cta tumidior. mox
 plena.

πλήρῳ, ὁπόταν δια-
μετρήσῃ αὐτόν, ἐφ' ὅ-
σον ἤ ἐν ἀπὸ σιωόσῃ
ὡσὶ διάμετρον πῶσαγι-
νετῆ, ἐκ τῆ πρὸς τὸ ὄρα-
νόν τετραμμένῳ αὐτῷ
ἡμισφαιρίου, εἰς τὸ
πρὸς ἡμᾶς ὄρων, κάτει-
σι τὸ ἀπὸ τῆ ἡλίου φῶς,
κὺ ὄτω λέγεται αὐξίαν
μέχρι πωασελῶν. ἐ-
πειδὴ δὲ διάμετρή-
σασα, πῶσαμίτη τὴν
διάμετρον, μεῖνται πάλ-
ιν ἐκ τῆ πρὸς ἡμᾶς ὄ-
ρωντος αὐτῆ ἡμισφαι-
ρία εἰς τὸ πρὸς τὸ ὄρα-
νόν ὄρων, πῶσαγομμένῳ
τῷ φῶς μέχρι σιωό-
σῃ. εἰ ἤ ἐν αὐτῷ πῶσῃ
τῶν χιμάλι ἐκίχρητο,
δύθειωσ αὐτῶμα, τῶν
παρελθῶν ἀπὸ σιωόσῃ τῶν ἡλίου, ἐπληρῶτο,

plena, cum ad dimetien-
tem ipsum peruennerit
aduersa. Quatenus igitur
a coitu ad dimetiētē
accedit, ex ad cœlū con-
uerso eius hemisphæ-
rio, ad id quod nos spe-
ctat, à sole lumen ad-
mittendo, dicitur au-
geri ad plenilunium
usque. Cum autem a-
uersa dimetientem per-
mutarit, minuitur rur-
sus, ad nos ipsius spe-
ctante hemisphærio,
cum in cœlum suspexe-
rit, circumactō ad coi-
tum usque lumine. Si
igitur planam nacta
fuisse figuram, statim
cum a coitu solis abiss-
set, plena futura erat,

ἐν ἑμῶν ἀνὸς μέγιστος
 ὁδίου πλήρης. νυκτὶ δὲ
 σφαιρικὸν ἔχουσα τὸ
 σχῆμα, ὅτω τὰς τῶν χη-
 μάτων ἰδέας ἀπὸ τῆς ἐ-
 μάλλον ἢ ἀνὸς σφαιρῆς
 ποταμῶν ἡμῶν αἰτίας τῆς
 ποταμῶν τὰ σχήματα δια-
 φορῶν αὐτῶν, εἰ δὲ τῆς
 ἢ τῆς ἐφ' ὅδε τὸ ποταμῶν
 τὴν συμβαῖνον κατε-
 μάθοιμεν. δύο κύνες
 νοῦνται ἐν τῇ σελήνῃ·
 εἰς Ἄ, ὃν διακρίνεται τὸ
 σκιδρόν αὐτῶν ἀπὸ τῆς πε-
 φώτισμῶν ἑτέρως δὲ,
 ὃν χωρίζεται τὸ ὁρώμε-
 νον ἡμῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μὴ
 ὁρώμενης. τῶν ἐκά-
 τέρων, μείων δὲ, τῶν
 εἰς δύο ἴσας διωαμί-
 νου τέμνεται αὐτῶν,
 ὅς μέγιστος αὐτῶν εἶναι
 τῶν

in coitu plena per-
 mansisset. Verum quia
 globosam nacta est fi-
 guram, ita figuratum
 species absoluit, ut po-
 tius a nobis perspectæ
 causæ differentiarum
 eius in figuris hac disci-
 plina qua in ipsa acci-
 dens cognoscere pote-
 rimus. Bini in luna in-
 telliguntur orbes: unus
 quidem, quo ipsius ora
 cum discernitur à lu-
 minoso: alter autē, quo
 distinguitur quod ipsi-
 us nobis conspicuum
 est, ab eo quod sub aspe-
 ctum nostrū nō venit.
 Horū uterq; minor est
 eo quod ipsam in partis
 binas æquales secare
 possit, qui maximus sit
 eorum

ἢ γὰρ αὐτῆ. ὅτε ἢ ὁ ἥλιος
 μείζων ὢν τῆς σελήνης
 πλείον ἢ ἡμίσεως φωτί-
 ζει αὐτὴν, καὶ ἡμεῖς ὁ
 δεικνύμεν τὸ σκιόζον ἄλλο
 τὸ πεφωτισμένον κύ-
 κλος, μείζων ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἐστὶν ἢ γὰρ τῆς σελήνης. τό-
 τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ὄψε-
 ως, ὁμοίως μικρότερος
 ἢ ἡμίσεως ὅστις ἢ γὰρ αὐτῆ
 ἀναγκάτως. ἐπεὶ ἐλατ-
 τρον ἢ ἡμίσεως ὁρῶμεν
 αὐτῆ. ὅποτε αὐτὸ σῶμα
 σφαιροειδὲς ὑπὸ δύο
 ὄψεων ὁρᾶται, ὢν τὸ
 διάστημα ἐλαττόν ὅστις
 τῆς περιμέτρου ὁρῶμεν δια-
 μέτρον, τὸ ὁρῶμεν αὐ-
 τῆ μέρους, ἐλαττόν γίνε-
 ται ἢ ἡμίσεως. ὡς καὶ ὁ
 πῶς ὁ κύκλος ἢ τῶν κέντρων
 ὡς ἴσα, ἀλλὰ εἰς ἀνίστα,
 τὴν

eorum qui in ipsa. Sol si-
 quidē luna maior plus
 quā eius dimidiū lumine
 perfundit, et perinde
 opacum à luminoso di-
 rimens circulus, maxi-
 mo in luna minor est.
 cum à nostro aspectu
 itidē maximo minor in-
 ter eos qui in ipsa sit ne-
 cesse est, quia minor est
 hæc pars dimidia quā ipse
 spectamus. Siquidem
 cum globosum corpus
 à duobus spectatur nisi
 bus, quorum minus est
 intervallum diametro,
 quæ circa conspicuum
 pars eius conspicua mi-
 nor evadit dimidia. pro-
 inde is etiā circulus, in
 partes nō disspescēs æ-
 quales, sed inæquales,
 t 3 lunam

τῆς σελήνης, μέγιστον τῶν
 μεγίστων τῶν αὐτῆς ὄψεσιν.
 ὡς μέγιστοι πρὸς αἰῶθην
 σιν, ἀμφοτέρωθεν μέγιστοι
 φαντάζονται ὅσοι οἰ
 κῆλοι. καὶ αἱ μὲν τὸ αὐ
 τὸ μέγεθος ἔχουσιν. ὁ
 μὲν τῆς αὐτῆς γε δια
 φυλάσσει σάσει, ἀλ
 λά πολλὰς ἑνῶν ἀλλαγὰς
 καὶ πολλὰ σχήματα
 πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσι.
 ποτε μὲν γὰρ ἐφαρμό
 ζουσιν ἀλλήλους, ἄλλοτε
 δὲ εἰς τὸ μὲν ἐγκλίνον
 ται. καὶ τῶν τομῶν, πλείους
 μὲν, αἱ εἰς βραχὺ πα
 ραλλαγαί. αἱ δὲ (οἷαι
 δὲ ἑνὶ γένει πασσῶν,
 οἷοι, ἢ τε πρὸς ὀρθὰς,
 καὶ ἢ κατ' ἐγκλισίαν) τῶν
 πρὸς ἀλλήλους ἀπὸ το
 μῆς γίνονται δὲ καὶ αἱ ἐ
 φαρμο-

lunā, maximo eorū quī
 in ipsa sunt, minore est,
 ut equidem sensu per
 cipiuntur, utriq; maxi
 mi imagine concipiunt
 tur huiusmodi circuli,
 semperq; eandē habēt
 magnitudinē: non eun
 dem seruat statū, uerū
 mutationes multas, mul
 tasq; figuras ad se inui
 cem habēt. Aliquando
 enim inuicē inter se hæ
 rentes conueniunt, ali
 quando ad sectionē in
 clinātur. Et sectionum
 plures quidem sunt in
 breue mutationes. aliæ
 (quales in genere om
 niū duæ quæ ad rectos
 angulos, & quæ ad in
 clinationē) ad se inuicē
 deflectionis. Fiūt autem
 ipsorum

φάρμογαὶ αὐτῶν δύο
 μόνως, ἢ τε σιωπῶσα
 καὶ πανσελήνω ἐφαρ-
 μοζομένη αὐτῶν. πρῶτα
 θεῖσιν τοίνυν ἀπὸ σιω-
 πῶσας τῆς ἡλίου ἐλσεῖ θύ-
 νης, διίστανταί τε, καὶ
 εἰς τομῶν ἐγκλίνονται.
 ὡς ὀλίγον γὰρ μεταξὺ τῶν
 πρὸς ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἀμφοῖν ἀ-
 πολεπόμενον, ὅσον εἶναι
 μόνον, ὡς γὰρ πρὸς ἡμᾶς
 πεφωτισμένον. καὶ ἡ
 φάρμογα ἢ τῆς ἐφαρμο-
 γῆς τῆς ἐκκλῶσας τῆς εἰς
 ὁμοίαν πρὸς ἀφ᾽ ἑαυτῶν τομῆν
 νοσήσας τῆς σελήνης χα-
 μα ἀπὸ τῆς εἰς. ἐπεὶ ἢ εἰς
 πρὸς ἀφ᾽ ἑαυτῶν εἰς τὸ
 πρὸς ἀφ᾽ ἑαυτῶν τέμνην ἀλ-
 λήλως καὶ τῆς τῆς φω-
 μῆς φῶσιν πρὸς ἀφ᾽ ἑαυ-
 τῶν, ἀεὶ τῆς μίσην ἐλ το-
 μῆς

ipsorū accommodatōnes
 duæ tantū in coitu &
 plenilunio ipsis sese ac-
 commodātibus. Decur-
 rente igitur à coitu ad
 solem luna, distinguun-
 tur, & in sectionē de-
 clinantur, ut parum in
 medio circumferentiæ
 ambobus relinquatur.
 Id est solū quod ad nos
 lumine perfusum. Et ta-
 lis ab accommodatōne
 circulorum, at horū ad
 sectionē transitus con-
 surgentem, in cornua
 lunæ figuram absoluit.
 Cum uerò semper pro-
 grediuntur, ut ad re-
 ctos angulos se inui-
 cem secent, & illati lu-
 minis fulxionem sem-
 per augent, medio se-
 t 4 t. onis

μῆς τ̄ λύκλων η̄τ̄ τ̄
 βραύτην πρόδου φω
 ζίζουμίν. ὁπόταν δὲ τὸ
 πρὸς ὀρθὰς γήγητ̄ τ̄
 τμη̄ς χῆμα, διχότο-
 μος ἢ σελῶν φαντα-
 ζεται. ἀπ̄ δὲ τῷ τέτῃ
 πρὸς ἀμβλείας ἥσθη
 γωνίας πθιόντες οἱ λύ-
 κλοι, τὸ ἀμυκνυζὺ τ̄
 διῶ χῆμα ποιῶσι. τῆ
 δὲ η̄τ̄ πλὴν διάμετρον
 πάλιν ἐφαρμογῆ, πλὴν
 περσέλιον ποιῶσι.
 ἔπειτα ἀπ̄ ταύτης ὑπὶ
 τ̄ ἑτέραν πάλιν ἐφαρ-
 μογῶν πθιόντων, καὶ
 τὰ αὐτὰ χῆματα η̄τ̄
 μέωσι ἀπετελόντες,
 μέχρις ἀφανισμῶ τ̄
 πάσης λαμπρότη-
 τῶ πθίωσι, τῆ ἀπρὸς κῆ
 τ̄ λύκλων εἰς τὸ πῶς
 τ̄ γ

etionis circularum in
 tali progressu lumi-
 ne perfuso, cum ad
 rectos angulos vene-
 rit figura sectionis,
 diuidua luna uisione
 concipitur, ab hu-
 iusmodi figura iam ad
 obtusos perueniente
 angulos, circuli utrin-
 que consurgentem hu-
 ius faciunt figuram.
 Accommodatione por-
 rō per diametrum, ple-
 nilunium faciūt, a qua
 ad aliam rursus ac-
 commodationem pro-
 gredientes, easdem
 diminuendo figuras
 conficiunt. quoad tan-
 dem omnis splendor
 euanescat, procedunt
 circularum tramite, ad
 mundi

ἡ ἀπόστροφος μέρους ἐφαρ-
 μακῶν. καὶ τοιοῦτος μὲν
 ὁ πορὶ τὰς αὐξή-
 λειν καὶ μειώσεις ἔλσει
 καὶ ἡ ἀπόστροφος λόγος. ἤδιστα γὰρ ἡ
 οἱ παλαιότατοι τῶν
 φυσικῶν τε καὶ ἀστρολό-
 γων, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἢ
 σελήνης τὸ φῶς ἔχθ. ὡς
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου πρῶτον ἢ
 ἐκ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ
 ὀνόματος αὐτοῦ. ὅπως
 ἠνομασμένους, ἐκ τῆς σέ-
 λας αὐτῶν νύκτα ἔχειν
 αἰεὶ καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ διδραχ-
 μᾶς τοῖς εἰς τὰ ἀρ-
 τεμίσι εἰσιδῶσι. ὡς γὰρ
 ἢ σύμβολόν ἐστι, τῆς ἔξ-
 ωθεν ἔχειν τὴν σελήνην
 τὸ φῶς. οἱ μὲν ἔκ πα-
 λαιοῦ, ἵνα εἴν πορὶ τῆς
 σελήνης χημάτα ἔφα-
 σαν, τὸ μίωσιδης, τὸ

mundi accommodatio-
 nem. Atque hæc de lu-
 næ augmento ac dimi-
 nutione habita sit ora-
 tio. Nouerunt etiam
 prisca Physici atque
 Astrologi, à sole lu-
 næ lumen admittere,
 ut manifestum est ex
 ipsius nominis etymo-
 logia. luna dicta à lu-
 mine, quod lunen no-
 num habeat: reddatq;
 faces ingredientibus,
 Artemis. Hoc enim ar-
 gumētum est lunæ ex-
 trinsecus lumen admit-
 tendi. Prisca igitur uiri-
 tres in luna figu-
 ras esse protulerunt,
 surgentem in cor-
 nua, diuiduam, ple-
 nam, & πεπλη-
 τωμένην.

ρωμάλου. ὄθην κὶ τριπρό
 σωπον τὴν ἀρτέμιμ
 ποιῆν ἕβος ὄθην. αἱ ἕνε
 ὠτόροι πωσέθεισαν ὄθιν
 τρισί, τὸ νῦν καλεῖται
 ἀμφίκυρτον. ὁ μείζον
 μὲν ὄθιν τὸ διχοτόμη,
 μείζον ἢ τὸ πανσελῶνα.
 μὲν ἢ καλεῖται ἢ τὸ τεσ
 σαρα σημαίνοντα. κὶ
 γὰρ ἢ σελῶνα, ὅταν ἢ
 σιγμοειδὴς τὸ χῆμα
 ζ, μὲν καλεῖται. κὶ αὐ
 τὸ τὸ κατὰσημα τὸ ἀέ
 ρος, τὸ ἀπὸ σωώδης ἀδὴ
 σωώδου, ὡς εἰώθαμεν
 λέγειν, λαυματώδης
 γέγονεν ὁ μὲν, ἢ δὲ κρῆ
 ρος. καλεῖται ἢ κὶ τὸ ἀπὸ
 σωώδης ἀδὴ σωώδου,
 χρονικὸν ὄθινσημα. καὶ
 λοιπὸν, ὁ τριακονθήμε
 ρος ἢ χρόνος, ὡς λέγο
 μεν

nam. Unde trinam fa
 ciem Trikiā Dianā fa
 cere ac dicere cōsuetu
 do est. Iuniores autē illis
 tribus nunc appellatū,
 utrinq; turgidā adiecer
 ūt, quæ maior quidem
 est diuidua, minor autē
 plenilunio. Mene quasi
 dicas menstruatū voca
 tur ob quatuor signifi
 cata. Luna siquidē cū
 fuerit figura Simoides,
 Mene vocatur. ex hæc
 aëris cōstitutio, quæ est
 a coitu ad coitū, ut dice
 re cōsuemimus, fuit mē
 sis laboriosus, aut tēpe
 ratus. Vocatur mensis
 etiā a coitu ad coitū tē
 porale interuallum. po
 stea tempus, quod est
 pars trigesima. Ut dici
 mus

μὲν μὴ αὐτὸ δὲ Διὸς
 κινήσει, ἢ ἀπὸ Διὸς, ὅ
 πάντως τὸ ἀπὸ σὺν-
 διστῶσι σὺνδου λέγον
 τες, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ τῶν
 τριάκοντα ἡμερῶν ἀ-
 εἰθμόν. δύο γὰρ ἔν τὰ
 πρῶτα, σώματα ὄντι,
 ἢ τε μὴ αὐτῶν θεός, κὶ
 τὸ ἄσπρος καὶ τὸ κίτρινον.
 τὰ δ' ἐξ ἑξῆς δύο, ἀσώμα-
 τα· ἐπεὶ κὶ αὐτὸς ὁ χρό-
 νος ἀσώματος. αἱ δὲ
 πρῶτες τὸ ἥλιον σὺνδου
 ἐκσελῶντες, ἐκ αἰεὶ τὸ
 ἴσον τὸ χρόνον διάστημα
 φυλάττουσι, διὰ αἰτίαν
 τριαύτων. ὁ ἥλιος, ὡς
 ἡδὴ εἶρηται, κὶ ὑψιλό-
 τος κὶ πρὸς γῆν ὀπίσθιος
 ἢ τὸ πρὸς ἀριστερὰν γί-
 νεται πορείαν. ὅταν γὰρ
 ἔν ταπεινότητος ἢ, τὰ

χίου

mus menssem peregre-
 natum esse, aut quem-
 riam peregrinari, non
 omnino ad coitum à
 coitu dicentes, sed sim-
 pliciter triginta dierum
 numerum. Bina igitur
 prima sunt corpora. Sur-
 gens in cornua luna ex
 aeris constitutio: quæ
 uerò sequitur duo, cor-
 poris expertia: quia
 tempus ipsum corpo-
 ris expertis. Verùm ad
 solem lunæ coitus non
 semper æquale tempo-
 ris seruant interval-
 lum. Hac de causa sol,
 ut iam dictū est, modò
 terræ proximus, modò
 sublimis electili suo e-
 uadit itinere. Cum igi-
 tur fuerit humilior, ce-
 ler

bidē g. bidē
 uicium

χιαυ διόρχε) τὸ ζώδι-
 ομ αὐαγκάως, ὁπόταν
 εἴ ὑψιλότορος, βραδ-
 διομ, τιπαινότορος ἢ
 ἢ ὦν, μέιονα διόρχετ;
 ποδιφάρεαν ὑψιλό-
 τορος δέ, μέζονα. ὅσο
 ἢ καταμάθοιμεν αὐτὴν
 ἐκ τῶν γινομένων ἢ
 αὐτὴν ἰώνους τομῶν. αἱ
 ἢ ἢ πρὸς ταῖς βάσε-
 σιν αὐτῶν, πλατύτεράι
 εἰσιν ἢ αἱ δὲ μάλλον τῆ
 κορυφῆ περιλάζουσαι,
 ἐγνότορα. οἱ τοίνυν αἱ
 πρὸ τῶν ὄψεως ἀρχόμε-
 νοι κῶνοι πρὸς ὑρανόμ.
 κορυφῆν ἢ ἔχουσι, τὸ
 πρὸς αὐταῖς ταῖς κό-
 ραις βαλοῖν ἢ, τὸ ὄρα-
 τῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ.
 ἐπεὶ τοίνυν ἢ γῆ ἐστίν,
 τρομὸν ὄσιν, ἴσαι γρῦσσονται αἱ πρὸς πάντα
 τὰ ζώ-

ler signiferum permeet
 necesse est: cum uerò
 sublimior, tardus. Nam
 cum humilior est, mi-
 norem permeat ambi-
 tum, sublimior autem
 maiorem. Id quoque di-
 dicerimus ex sectioni-
 bus factis per conos,
 seu metas. Nam quæ
 ad bases ipsorum sunt,
 latiores: at quæ magis
 accedūt ad uerticē, an-
 gustiores. A uisu igitur
 effusi in cœlum coni, si
 ue turbines, uerticē qui
 dē habēt ad uisus acie:
 basin uerò, quod sub
 aspectum uenit quod
 spectatur. Quia igitur
 terra centrum est, æ-
 quales erunt in omnia
 τὰ ζώ-

τὰ ζώσασα ἀρχιόμενα
 βάσεις τῶν κώνων. εἰ δὲ
 νικῶ σιωπῶν μὴτε
 ταπεινότητος, μὴτε
 ὑψηλότητος φόβου
 τῆς ἡλίου, ἀλλὰ ὡσαύτως
 πρὸς τὸ αὐτὸ ὕψος ἀπέ-
 χουται γῆς, πάντ' αὖ-
 τὰ ζώσασα ἐν ἴσῳ διε-
 ξίει χρόνῳ. καὶ ὅτως αὖ-
 αὐτῶν καὶ αἰπῶς τῆς
 κλίσεως σιωπῶν, τὸ ἴσον
 τῶν χρόνων ὡσαύτως ἀπέ-
 σπασθῶν. ἐπεὶ δὲ ὅχι ὅτως
 ἔχει, ἀλλ' ἐν ἡμῶν δι-
 δύμοις ὑψηλότερος,
 ἐν ἡμῶν ταπεινότε-
 ρος φόβου τετύχηται.
 ὅτως ἐν μὲν διδύμοις
 τῆς κωνῆς ὡς ὕψους
 ἀρτομῶν πλατυτέ-
 ραν ὄσαν (ἐπεὶ μάλλον
 τῆς βάσει πελάζει.)

signa effusa conorum
 bases. Si igitur contin-
 geret solem non ferri
 sublimius, sed omnifa-
 riam eodem à terra ab-
 esse fastigio, cuncta
 signa tempore æqua-
 li perlustrare, atque ita
 ad lunam coitus æqua-
 le temporis custodi-
 rent intervallam. At
 quia non ita habet, sed
 in geminis est sublimis-
 simus, in sagittario au-
 tem humillimus, fer-
 ri observatus est. Et
 perinde in geminis
 coni visus defectio
 latior est (quoniam
 propinquior ad ba-
 sem accedit) tardius
 permeat, celerius au-
 tem βραδύτην διεξίει, τάχιον
 δὲ τῆς

δὲ τῆς τοῦ τοξότη. ἐπεὶ
 πάλιν γὰρ ταῦθα ἢ ἀπ-
 τομὴ τῆς κώνος τῆς κρυ-
 φῆς μάλλον πελάξασα,
 ἐγνώστους ὄσιν. ὁπό-
 ταν μὲν ἔν γὰρ ἀρχῆ δι-
 σύμων σωσίδος γήιν-
 ης, γὰρ ταῦθα τῆς μὲν σε-
 λήνης πρὸς γενοτοβίας
 φορομύνης, ὑψηλοτά-
 τος ἢ τῆς ἡλίας, ἀναγκαί-
 ως σωτόμος ὁ μὲν γε-
 νήσεται. ἐπὶ δὲ γὰρ διδύ-
 μοις ὄντα, καταλήψε-
 τῆ τῆς ἡλίου, διυσι γὰρ κῆ-
 τριάνοντα ἡμέρας
 ἔσθ' τὸ ζώδιον διόρχο-
 μλον. εἰ δὲ πρὸς τὰς τῆς
 τοξότη ἀρχάς γήινου
 σωσίδος, ὁ καταλήψε-
 ται ἐπὶ γὰρ τὰ τῶ ζώ-
 διου τῆς ἡλίου ἢ σελήνης,
 γὰρ ἑκδοσι κῆ ὀκτώ ἡμέ-
 ραις

tem eam quam sagitta-
 rij: quoniã turfus hinc
 coni defectio quæ ad
 verticem magis acce-
 dit, est angustior. Cum
 ergo in principio ge-
 minorum fuerit coi-
 tus, ubi luna terræ per
 meat proxima, cum sol
 sublimissimè inueha-
 tur, concisus sit mensis
 necesse est. Siquidem
 ipsum adhuc in gemi-
 nis relictum offendet
 solem, triginta ἔ duo-
 bus diebus id signum
 emetitur. Quod si in
 principio sagittarij fue-
 rit coitus, in eodem
 signo cum sole lu-
 na in congressum
 non veniet, quod vi-
 ginti ἔ octo die-
 bus

ραις ἄστρον τὸ ζώδιον δι-
 ὄντες τὸ ἥλιον. μήκιστος
 ἐν πάντων αὐτῶν ὁ
 μὲν γὰρ ἡμεῖς, καὶ τὸ σε-
 λήνης βραδύον τὸ τοξό-
 την διέρχουμένης, καὶ τὸ
 ἥλιον ταχέως, καὶ δια-
 ταῦτα βραδύως ἵπ-
 αὐτὸ λαταλαμβάνομε-
 νος. γὰρ δὲ τοῖς μεταξὺ
 ζώδοις, τὸ ἀνάλογον
 συμβήσεται. ὅτω καὶ
 πάντων τῶν πλανητῶν
 ἐν ἑκάστοις τῶν ζώδιων
 ὑψώματα καὶ ταπεινώ-
 ματα ἐλέγχεται. ὁπό-
 ταν ἂν εἰς τριάκοντα
 μοίρας πάντων νενε-
 κμηθῶν, τὰ μὲν θάτ-
 του, τὰ δὲ βραδύον αὐ-
 τὸ διέρχεται. ἕξ ἄλλου,
 ὅτι γὰρ τὰ μὲν ταπεινώ-
 τέραι εἰσι, σφαιροτέραι

τῶν

bus id signum sol per-
 meet. Omnium igitur
 hic mensis euadet
 longissimus, sagitta-
 rium luna tardius e-
 metiente, sole autem
 celerius, & perinde
 seriusculè ab ipsa of-
 fenditur. In medijs
 autem istorum signis,
 iuxta proportionem
 contigerit. Ita etiam
 cunctarum uagarum
 stellarum in suis si-
 gnis sublimitates &
 humilitates coarguun-
 tur, cum in trigin-
 ta partes distributa
 sunt omnia, ea cele-
 rius aut serius per-
 ambulant. Certum
 profectò est esse humi-
 liores, ubi conorum

ἀστρο-

τῶν κώνων ἀρτομαῖς
 ἔντυγχάνοντο, θάτ-
 τον διόρθον) αὐταίς.
 ἔνθα δὲ ὁμοίως τὸ ὕψος
 πλατύτερα αἰτῆ κώνων
 ἀρτομαί, βράδιου
 ὅτι διέξοδος αὐτῆ γί-
 νεται. ὕψωνων ἢ κῆτα
 πεινυμένων πάντων
 τῆ πλανητῶν, ἐπίσης
 κέντροι πάντων εἰσὶν
 οἱ κύκλοι. ἐπεὶ γὰρ ὁμοίως
 τὰ ὕψη, ὅτι τὰ περὶ
 νόματα, μὴ πάντως
 τὸ ἴσον ἔστι γὰρ ἀποστα-
 σι. τοῦτο δὲ ἐν κῆτα ὅτι σε-
 λήνης ὡν, ὑποβέβλη-
 ται τῷ ὁμοίως, πρὸς
 ὄλον αὐτῆ ἐγκλημι-
 νται. καὶ γὰρ τῆ βορείς
 ἐφάπτεται, ἐφάσπον κῆ
 ἢ σελήνη αὐτῆ τοῖς βο-
 ρείοις πελάγειν εἰσὶν.
 καὶ τῆ

angustiores nocti fue-
 rint sectiones, quas e-
 tiam permeant cele-
 rius. At ubi propter
 fastigium latiores co-
 norum sectiones, tar-
 dius etiam euadunt.
 At sublimiter et hu-
 militer inuectarū cun-
 ctarum uagarum, stel-
 larum, per æquē om-
 nium ipsarum eccen-
 tri sunt orbis, per fa-
 stigia et humilitates
 non undique æqualiter
 à terra distant. Cum sit
 ergo lunæ talis, signifi-
 co subiicitur ad ipsum
 totū inclinatus. septen-
 trionalē enim cōtingit,
 quatenus luna ipsa ad
 septentrionē propinqui-
 or accedere consuevit:
 similiter

κὺ τ' νοτίς ὁμοίως. ὡς
 ἔτως ἔχων, τ' ἑσπερίως
 ἢ δύο συμμεῖα τέμνει
 ἀναγκαιώς, ὅς ἡλια-
 κός τε καὶ ἐκλειψτικός
 καλεῖται. ταύτας ἔν-
 τες ἰσμάς, οἱ μὲν σωα-
 φὰς, οἱ δὲ στωδίσμας
 καλεῖσιν. ὡσπερ ἢ ὁ ἡ-
 λιος καλεῖται διχῶς, αὐ-
 τός τε κὺ τὸ φέγγος αὐ-
 τῷ ἔτῳ κὺ τῷ σελήνῳ
 διχῶς καλεῖν εἰώθα-
 μεν. τῶ τοῖς ἔξῃς, τ' πε-
 εἰ ἢ ἐκλείψως αὐτῷ
 ποιησόμεθα λόγον, ὅ-
 πως μὴ πᾶσα πλησίως
 τοῖς γράδοις κὺ ἡμεῖς
 δοξασώμεν, ὅποταν
 ἐκλείψῃ ἢ σελήνῃ, ὅτι
 φαρμακίδες εἰσὶν αἱ
 κατακτείνουσαι αὐτῷ.

similiter ad austrum.
 Cum itaque ita habeat
 eclipticam in medijs in-
 quam signiferi articu-
 lis bina secet signa ne-
 cesse est, qui sane locus
 solaris & eclipticus ap-
 pellatur. Tales igitur
 sectiones, alij contra-
 ctus, alij coitus vocāt.
 quemadmodum sol du-
 pliciter vocatur, ipse,
 & fulgor ipsius: ita lu-
 nam dupliciter appel-
 lare consuevimus. De-
 inceps de eius defectu
 verba habebimus; ne
 uctularū ritu nos quo-
 que opinemur, cum lu-
 na defecerit, esse uene-
 ficas, quæ ipsi adhibe-
 ant picula.

qui dicunt
 coitus.

Περὶ τῆς σιλήνης
ἐκλείψεως.

Ἐκλείψῃ ἢ σελήνην
τῆ σκιᾶ τῆ γῆς πρὸς πῆ-
πῆσιν, ὁπόταν ᾧδι μι-
αὲς ἀνθείας τὰ τρία γέ-
νηται σώματα, ἥλιος,
γῆ, καὶ σελήνη, μέσης τῆ
γῆς γρομμένης, ὁπότερ ἐν
μόνῃ τῆ πρὸς σελήνῃ
συμβαίνειν ὀψιατέρ.
πρὸς πῆσιν δὲ τῆ σκιᾶ
τῆ γῆς, τότε δὲ τὸ ἴσορον.
ὁ ἥλιος τῆ κίρκου ποι-
εῖται, καθάπερ ἡ δὲ ἐν
φάσματι, ἔστω τῶ μισαί-
τάτω τῆ ζωστικῆ τῆ οἰ-
κῆου κύκλου ἔχων ὑ-
ποκάμωρον. ἢ ἐν γῆ φάσμα
ζωμμένη ἔστω αὐτῆ, σκι-
αὶ ἀρπύμπεαι ἀναγ-
καίως, καθάπερ ἐν ἄλλ-
λαι, ὁπόσα φωτίζονται,

De lunæ defensione.

De fide nimirum lu-
na, cum in terræ um-
bram inciderit, cū unā
in recta linea tria fue-
rint corpora sol. terra,
luna, terra interuenien-
te media. Quod in solo
potest euenire plenilunio.
In terræ autem
umbram hoc pacto in-
cidit. Mouetur profe-
ctò sol quo diximus mo-
do in medijs signiferi
articulis, summa habens
in quo mouetur orbē.
Terra igitur ab ipso lu-
mine perfusa, umbram
remittat necesse est,
sicut & alia quæ lu-
mine perfunduntur,
omnia solida corpora.
ἢ ἐν ὄψεσιν σώματων.
αὐτῶ

αὐτῆ τοίνυν λωνοει
 δὴς χημαῖ ζομλὴν, ὁ-
 λον ἢ ἐκ ὑπὸ λαμβανὴ
 τὴ ζωσλακόν, ἢ παυτὴ
 τῷ πλάτει αὐτῆ συμ-
 πρεκίεινετ, ἢ εἰς
 ὁφὺ ἀκρυφῶσ. ἢ
 μετροῦσα δὲ αὐτῷ ἴσθ
 μεσαίτάτω τῆ κρυφῆς
 τῷ ἢ ἡλίου κέντρον, ἀ-
 ναγκάως κὲ αὐτὴ αὐ-
 τῷ τῷ μεσαίτάτω τῷ
 ζωσλακῶ ὑπόκειτ. αὐ-
 τῆ μίτρι ἢ τῶν ἄλλων
 ἐκ αὐτῶν ἄστρον. τὸ
 ἢ τῆ σελῶν ὑψος, πο-
 λὺ ὑπεραίρει. ὁπότεν
 ἔν ἢ σελῶν ἢ μετροῦ-
 σα τῆ ἡλιου, ἢ γὰ τοῖς δε-
 ξιοῖς καὶ βορείοις, ἢ γὰ
 τοῖς γῆαντίοις τῷ ζω-
 σλακῶ εὐρεθείη, ἐκφύ-
 γει τῆ σκιαῦ τῆ γῆς, κὲ
 ἢ

Terra igitur promit-
 tens umbram in figura
 metæ, totū neutiquam
 comprehendit signife-
 rum, neq; per omnem
 eius extenditur latitu-
 dinem, quod in acutum
 uerticem transcendat
 ipsi uerticis medioxu-
 mo aduersa soli, cen-
 trum diametro respi-
 ciens, necessariò etiam
 ipsa ipsi medioxumo
 signiferi substernitur.
 non eousque alia ascen-
 dunt sidera, nam multo
 excedit lunæ fastigiū.
 Cum igitur luna solī
 aduersa, aut in dextris
 ἢ septentrionalibus,
 aut in contrarijs signi-
 ferī comparata fuerit,
 terræ umbrā deuitat. et

ὄρα ὄρα, ὃ ἦν πᾶσι
 πανσέληνον ἐκλείπει.
 ὀπόταν ἢ ὄρα μετροῦσε
 τὸν ἥλιον, ἄτως ἔχουσε
 εὐρεθῆναι, ὡς μίαν οὐβεί-
 αν δυνάσθαι διεκβάλλε-
 σθαι, ὄρα τῶν κύντροων τῆ
 σε ἡλίου καὶ τῆ γῆς ὅτι
 σελήνης. τότε ἀκε-
 βῶς ἐμπίπτουσα τῆ
 σκιά τῆ γῆς, τελείαν
 ἔκλειψιν ποιῆται. φέ-
 ρεται ἢ ὃ ἡ σκιά τῆ γῆς
 ἦν διαμέτρον τῆ ἡλίου,
 ἔλκεται δὲ ὡσαύτως ἰσῶς
 αὐτῷ. λαβὰ καὶ ἰὸν ὀμνυ-
 φησίμ,

Ἐν δὲ ἔπεισ' ὠκεανῶν
 λαμπρῶν φάει ἡ-
 λίου,

Ἐλκρυνήϊα μέλαεναν
 ὠδὴ ζείδωρον ἀΐσαν.
 ἄτως δὲ συμφόρα μί-
 νης

ob hoc non defecit to-
 to plenilunio. Cum ke-
 rò soli aduersa ita ha-
 bere inuenta fuerit, ut
 recta linea una per cen-
 tra transmitti possit so-
 lis ac lunæ, tum ad li-
 bellam terræ umbra
 incurrit, consumma-
 tam faciens eclipsim.
 Fertur enim terræ um-
 bra per solis dimetien-
 tem, ab ipsoq; trahitur,
 ut Homerus inquit:

Labitur Oceanorutili
 lux splendida solis.
 Terræ obductu noctæ
 tris circumuolat a-
 lis.

Atque ita cum sole cir-
 cumfer-

νης αὐτῷ τῷ ἡλίῳ, καὶ cumfertur, in ipso ex-
 αὐτῷ τῷ ἡλίῳ τὸ κέντρον tremo eius centrum
 τρου αὐτῷ διαμετρῆ- dimensa luna electili
 σης, ἢ σελλῶν ἢ πλὴν suo progressa motu in
 πτωαιρετικῶν λίνισιν ipsius congressum ve-
 ἴδουσα, ἀπ' αὐτῆς* nit: illo ab ortu in oc-
 ἐκείνης ἢ ἀπ' ἀνατο- occasum, luna necὸ
 λῆς πρὸς δύσιν, ἢ δὲ ab occasu in ortum
 σελλῶν ἀπὸ τῆς ἀρκτικῆ delata. Atque ita um-
 κῶν ὑπὸ τῆς ἀνατολῆς bram incurrens, solis
 φεραμένης, καὶ ὅτως πε fulgore priuatur: sicut
 ἐπίπῃσθε αὐτῆς, εὐρέ- nos quoque, cum qui-
 ται τῶν ἀπὸ τῆς ἡλίου αὐ- spiam sese in sole no-
 γῶν· ὡσαύτῃ καὶ ἡμεῖς, bis opposuerit. At
 ὁπότε αὖ τις ἡλιωμένης non semper sub ter-
 ἡμῖν ἐπίπῃσθαι εἴη, ræ umbra obscuratur,
 ἀλλ' εἰς τὴν ὅλην ὑπόσκηται neque tota ab umbra
 τῆς ὑπὸ τῆς γῆς, ὅδε πᾶ operitur, necum est
 ρα ὑπὸ τῆς σκιάς λαλὸν quando in parte tan-
 πῆται, ἀλλ' ἐστὶν ὅτε αἰ tum. Quod sanè con-
 ἀπὸ μέρους. ὅσοι δὲ συμ- tingit, cum aduersa soli
 βαίνει, ὁπότε αὖ διαμε- eclipticam tangit, nec
 τρῶσθε τὸν ἡλίον, ἐφάπῃται τῷ διαμείσθαι. καὶ

μέγρι ἢ λατ' αὐτὸ τὸ
 μεσαίτατον αὐτῷ τὸ
 κέντρον ἔχουσα εὐρεθῆ.
 ὅταν δὲ μόρος τὴ αὐτῇ,
 ἀλλ' ἔπαυσα, ποδὲ πί-
 πῃσι τῆ σκιᾶ. ὅτι δὲ τῆ
 σκιᾶ τ' γῆς ποδὲ πίπῃ-
 σα, ἀλλ' ἔχ' ἑτόρον τρό-
 που, ἐκλείπει, ἀπὸ τῶν
 φαινομένων αὐτῆ πά-
 ρεστιν ὁρᾶν. πρῶτον μὲν
 δὲ, ὅτι οὐ μόνον παυσε-
 λώω ἐκλείπει. (ὅτε
 δὲ κ' μόνον οἶόν τε πε-
 ρεπίπῃσι αὐτῶν τῆ
 σκιᾶ τ' γῆς, ὁρατὸν αὐτῆ
 (αὐτῆ ἡλίου) δὲ ἄλλο τρόπον,
 ὅποταν τελεῖαν ἐκλε-
 ψιν ποιᾷ, ὁρατὸν αὐτῆ
 τὰ πρὸς αὐτῆ τετραμ-
 μῆνα, ἀφανίζομενα
 πρῶτα, ὅσα τὸ ἀπαν-
 τᾶν αὐτῆ τῆ σκιᾶ. αὐ-
 τῶν μὲν,

tamen in medioxumo
 centrum habuerit, ita
 demum eius pars ali-
 qua non tota in um-
 bram incidit. Cæte-
 rum quod in terræ
 umbram incidat, ne-
 que alio pacto defi-
 ciat, ab eis quæ appa-
 rent nobis, par est in-
 tueri. Primum nan-
 que in ipso deficit
 plenilunio, cum de-
 mum potuerit umbræ
 duntaxat incidere so-
 li aduersa. Secundo
 cum perfectum defe-
 ctum admiserit, cer-
 nuntur eius partes
 ad umbram conuersæ
 primum obscurari,
 quod ipsi tum occur-
 rant umbræ. Cum
 ad

πλὴν ἢ ὡς πρὸς ἀνατο
 λὴν ἔχουσαν ἢ τὴν πλὴν
 ἑναντίαν τῆς ἕρανῶ
 λίνης. Ἐὰν δὲ σκιάς,
 ὡς ἀπὸ ἀνατολῆς ὑπὸ
 δύσειν ἀεὶ φέρομένης.
 πάλιν τε ἀρχομένη
 ἐκφαίνεσθαι ἢ τὴν ἑκ
 λύψιν, πρῶτα ἔχθ' ἐκ
 φαίνόμενα τὰ πρὸς ἀ
 νατολὴν τετραμμένα.
 κἀγαυκαιοτάτου γὰρ,
 ἀπαντώσης αὐτῆς τῆ
 σκιάς, τὰ πρῶτα ἑν
 τυχαίοντα μόρια τῆς
 σελήνης αὐτῆς, ἐκ λευ
 κῆς ὄψεως, πάλιν πρῶ
 τα μετὰ τὴν κλύψιν
 ἐκφαίνεσθαι. πάλιν, ὁ
 πόταν ἀπὸ μόριος ἐκλεί
 πει, αὐτὴ ἢ ἀπὸ τῶν βο
 ρείων ὑπὸ τὰ νότια λα
 τῶσα, πάσχι οὖτος, τὰ
 πρὸς

ad ortum luna inueha
 tur, motu cæli contra
 rio, umbraerò ab or
 tu in occasum semper
 delata. Rursus post de
 fectum incipit efferri,
 partes primas habens
 elatas ad ortum con
 versas. Nam necesse
 est quæ primæ partes
 umbram offenderint,
 lunæ primas operiri,
 quæ porrò primæ post
 occultationē apparent.
 Rursus cum in parte
 deficit, si à septentrio
 ne in austrum se rei
 cipiat, id patiuntur,

H 4 ad

πρὸς μεσημβρίαν αὐτὴ
 τετραμυλία ἀφανίζε
 τῶν ἀναγκαιῶς. ταῦτα
 ἔστι τῆς καθόλου πλο
 γούμνια, πρὸς πῆλ τῆς
 σκιᾶ, καὶ ὅτως αὐτὰ
 λεγόμενα. τὰ ἢ πρὸς ἀρ
 κτον τετραμυλία, ἐκ
 φύγει τῆς σκιᾶν, ὅπο
 ταν δὲ ἀπὸ τῶν νοτίων
 ἔσθι τὰ βόρεια ἀνέρχο
 μένη, μερικῶς τὴν ἐκ
 λειψιν ποιῶσι, διαμε
 τρήσασθαι μὲν τὸ ἥλιον,
 ἔσθι τὸ λεγόμενον ἔχου
 σα ἢ τὸ μεσαίτατον
 τῆς ζωδιακῆς, καὶ τὸ τῆς ἡ
 λίας λεγόμενον. τὰ πρὸς
 ἀρκτον ὄρῶντα μερικῶς
 αὐτὴ ἐκλείπει, ἐπὶ δὲ οὐ
 ταῦτα πλοηγούμνια
 πρὸς πῆλ τῆς σκιᾶ. τὰ
 δὲ πρὸς μεσημβρίαν

μερικῶς

ad meridiem conuersæ
 partes, quæ primæ ob
 scurentur necesse est.
 Hæ nanq; inter eundē
 præcedētes, in umbræ
 congressum ueniunt,
 & perinde occultan
 tur. At quæ ad septen
 trionem cōuersæ sunt,
 umbram effugiunt, pla
 neq; deuitant. At cum
 ab australibus partibus
 ad septentrionē scādit
 particularē defectū ad
 mittit, cū soli fuerit ad
 uersa, nec dū tamē cen
 trum ad signiferi medio
 ximū, & solis cētrum
 habēs, quæ ad septētrio
 nē spectāt eius partes,
 deficiūt, quæ præceden
 tes umbræ immergun
 tur. At quæ ad meridiē

partes,

μέρη αὐτῆ, φαίνετο.
 ταῦτα ἔν παντα χρο-
 νίου ὀφθαλμοφανῶς
 ἡμῖν πρῆξισην, ὅτι καὶ ἡ
 σελήνη μίαν ἔχει ταύ-
 τλω τῆ ἐκλείψεως αἰ-
 τίαν, πλὴν περίπρωσιν
 καθ' ἡμῶν πᾶσι πῆσσε
 τῆ σκιᾶ τῆ γῆς, καὶ ἐπι-
 σκοταμένῃ ἐπ' αὐτῆ,
 εὐρέτη τῆ ἀπὸ τῆ ἡλια-
 κῆ ἀκτίνων ἀποβολῆς,
 αἰ λαμπρύνουσι τὸ ἀεὶ
 πρὸς τὸ ἡλιον αὐτῆ τε-
 τραμυλίου. Ὁ μὲν καὶ
 ἀκρῶμα τῆ φωτισμῶν
 αὐτῆ ὅποτε ἐκλείπει,
 πᾶσι φέρεις ὁρῶντ' ἀ-
 ναγκαιῶς καὶ τότε συμ-
 βαίνοντ'. αὐτὴ γὰρ
 σφαιροειδὴς ὑπαρχού-
 σα, πᾶσι πῆσι σκιᾶς
 χῆματι κωνοειδεῖ καὶ
 ὅτως

partes, apparent. Hæc
 omnia nobis obiecta,
 oculis propè insistent,
 quod luna unam et
 eandem habeat defe-
 ctus causam. Circum-
 lapsam, quo terræ um-
 bræ circumillabitur,
 ab ipsa que obscurata,
 solarium radiorum ia-
 culatione priuatur,
 quæ fulgentem red-
 dens semper eius ad so-
 lem cōuersam partem,
 id efficit. Enimvero e-
 tiam sectiones ipsius il-
 laminationum, cum de-
 ficiunt, circummean-
 tes spectantur. hoc ne-
 cessario eueniente. Nā
 cū ipsa globosa sit, um-
 bræ incidit, quæ figu-
 ræ est turbinatæ, atque
 ἡ 5 ita

πτωσ αἰ ἀποτομαί, αἰ
 γινόμεναι τῷ φωτὸς αὐ
 τῷ, ποδιφορῆς ὄρων τῷ.
 σφαιρικῶν γὰρ σφῆμα,
 κωνοειδῆ σφῆματι γν
 τυχαῖον, κἢ ἀφανισ
 μῶν ἴχου το ψαῦον ἀ
 τῷ κωνοειδῆς, ἀναγκά
 ως τὸ ὑποσφαιρικῶν,
 κἢ μηδὲ πω ἀφανισμῶ
 νου, ποδιφορῆς κἢ τῷ
 ἀποτομῶν, κἢ κωνοειδῆς
 ἔχει τὸ σφῆμα. τετάρτῃ
 ἢ καὶ κείνο ὑπὸ τῷ κ
 αὐτῶν ἐκλείψως, ὅτι
 τελείων ἐκλείψων ποι
 εῖται. κἢ ὑψηλοτάτη. κἢ
 πρὸσγειοτάτη, κἢ μέ
 σως ἔχουσα. κἢ ὑψηλο
 τάτη μὲν ἐκλείπτουσα,
 τάχιον ἐκφάνεται, τα
 πρὸσγειοτάτη ἢ βραδείως.
 μέση ἢ, μέσου ἴχου κἢ τῷ
 τῷ ἐκ

ita sectiones ab eius lu
 mine admiffæ circum
 meātes spectantur. Glo
 bosa siquidē figura in fi
 gura turbinatæ cōgres
 sum incurrens, partem
 contactā obscuratā ha
 bēs à turbinato semper
 necessariò relictā nec
 dum obscuratā circum
 means, per sectionem,
 etiam surgentiē in cor
 nua figurā obtinet. Ob
 servatiū aut̄ hoc etiā in
 eius defectū integrum
 tum demū subire defe
 ctum, cū sublimissima,
 cū terra proxima, cum
 mediū tenet locū. et sub
 limissima quidē deficiēs
 celerius comparet, hu
 millima aut̄ serò. media
 mediā rationem tenet
 temporis

τὴν ἐκλείψεως χρόνον τὴν
 πρῶτην μερίαν. ὅθεν δὲ
 σαφῶς καταμύνηται,
 ὅτι μὴ ἄλλως ἢ τῆς σκιᾶς
 ἐπὶ γῆς πρὸς πίπτουσα,
 ἐκλείπει. ὁπότε αὖ μὴ
 ὑψηλοτάτη, ἐκλείπει
 τῷ στενωτόρω τὴν σκιᾶς
 γήτυγχάνουσα, θαῖοςον
 ἐκφαίνεται. ὁπότε αὖ δὲ
 πρὸς γήτυγατάτην πλατύ
 τῶρον διάστημα τὴν σκι-
 ᾶς διελθεῖν αὐτῆς ἀναγ-
 καῖον, καὶ ὕτω πλείων
 ὁ τὴν ἐκλείψεως αὐτῆς γί-
 νεται χρόνος. ὁπότε αὖ δὲ
 μέσον ὑψηλῶς ἔχουσα, τὸ
 ἀνάλογον ἀπαντᾷ,
 μέσον καὶ τὴν ἐκλείψε-
 ως χρόνον ἔχουσις αὐτῆς.
 ἐκ τούτου δείκνυται, ὅτι
 καὶ ἡ τὴν γῆς σκιά, λεωνοδ
 εἰς ἴσιν ὅτι, ταῦτα καὶ ἴσιν
 ἐλλείπει.

temporis defectus in-
 ter iam dictos. Id per-
 spicue admonet, non
 aliter quam in terræ
 umbra demersam de-
 ficere. Nam cum sub-
 limissima defecerit, um-
 bræ angustius permeet
 necesse est, tum bre-
 uissimo temporis cur-
 riculo euadit. Cum
 porrò humillima am-
 plissimam terræ um-
 bram subit, et tum
 diutius in defectu per-
 durat necessario. At
 cum medium tenuit fa-
 stigium, iuxta propor-
 tionem tempus in de-
 fectu medium absu-
 mit. Hinc demonstra-
 tur, terræ umbra esse
 turbinata. Hæc inter
 se in-

ἀλλήλων, ἢ ἔχει, ἐλέγ-
 χετῶ. καὶ ἢ ἢ ἐκλείψεις τῶ
 σελήνης δεικνύτῃ ἄκ
 ἄλλως γίνεσθαι, ἢ εἰς τῶ
 σκιαὶ τῶ γῆς ἐμπιπῆσ
 σης αὐτῶ. Ὁ πάλιν αἰ
 ποδοί τις ἐκλείψεις αὐ
 τῶ διαφοραὶ, δεικνύσ-
 σιν, ὅτι λευκοειδίης ὄσιν
 ἢ τῶ γῆς σκιά· χρονίζε-
 σις ἢ γὰρ ταῖς πρῶτοι
 οτόραις τῶ ἐκλείψεων,
 πᾶσιον δὲ ἐκφανομέ-
 νης, ἐπειδὴ αὐτῶ ἐκλεί-
 πη γὰρ ταῖς ἀργιστέ-
 ραις. γὰρ ἢ ταῖς μεταξὺ
 καὶ τῶ χρόνον τῶ ἐκλείψε
 ως μέσως ἐχῶσις. Ὁ αἰ
 μόρικαὶ ἢ τῶ ἐκλείψε-
 ων, διὰ τῶσιν, ὅτι λευκοει
 δίης ὄσιν αὐτῶ ἢ σκιά.
 τοιαύτας γὰρ τὰς ἀφρο
 μάς τῶ φωτισμῶν ἐχῶ-
 σις, ὡς

se invicem, quatenus
 habent, coarguuntur,
 et lunæ defectus non
 aliter fieri demonstra-
 tur, quàm demonstran-
 do in terræ circum-
 meantem umbrā ipsam
 incidere. Rursus circa
 defectus ipsius circum-
 meatus indicant, tur-
 binatam esse terræ fi-
 guram. Diuturna qui-
 dem in humilibus defe-
 ctibus, citius verò appa-
 rens, cum defecerit, in
 remotioribus à terra
 partibus, at in medijs
 tempus defectus mediū
 habens. necnō particu-
 lares defectus turbina-
 tā arguūt esse terræ um-
 brā. Cūq; tales illumi-
 nationū habeat sectio-
 nes,

σης, ὡς μίωσιδες αὐτῆς
 τὸ χῆμα γίνεσθαι, ὅκ αὐ
 τῶτων γινομένης, μὴ εἰς
 κωνοειδὲς σκίασμα ἐμ
 πιπύσσης αὐτῆ. μάλι
 σα δὲ αὐτὴ καὶ τῶτων
 ὑπερδύχθῃσεται, ὅτι καὶ
 κωνοειδὴς ὄσση ἢ τῆς
 σκιά. εἴπερ ἢ κωνοει
 δοειδὴς, ἢ καλαθοει
 δὴς ἢ σκιά αὐτῆ, ἴσση
 ἐχέσσης ἢ μακρότερον τῆ
 γῆς τὸ φωτίζου αὐτῆ τῆ
 ἡλιου. εἰ μὲν καλαθοει
 δὴς σκιά, πλείου αὐ
 καταλαμβάνει τῆ ἔρα
 νῶ, εἰς πλατύγει ἀρτε
 λδυντῶσα. καὶ ἔτως αὐ
 τὸ μόνον ἐκαστα μίωσι
 τῆ σελήνῃ ἐκλείπειν
 σιωίβαινον, ἀλλὰ καὶ
 ὄσα πάσης τῆ νυκτὸς,
 μένειν γὰρ τῆ σκιά. εἰ δὲ
 κωνοειδὴς

nes, ut sit eius figura
 surgens in cornua,
 quod si non sit, ne
 quidem in turbinatum
 incidere umbraculū.
 In primis uerò hic
 quoque demonstrabi
 tur turbinatam esse
 terræ figuram. Si sit
 cylindroides aut cala
 thoides eius umbra
 æqualem habentis,
 aut minorem illumi
 nantem solem. si um
 bra sit calathoides,
 plurimum cæli occu
 pabit, in fine latè ex
 plicata: atque ita non
 solum singulis men
 sibus contingeret lu
 nam deficere, sed et
 tiam quavis nocte in
 umbra permanere. Si
 cylin-

κυλινδραιοειδῆς ἢ ὀ-
 λου αὐτὸ πλάτος ἐπε-
 λαμβάνει τῷ ζωδιακῷ,
 μὴ εἰς ὀξυγὸν ἀκρορυ-
 φθμῶν. καὶ ὁμοίως ἐκασ-
 του μῶδος ἐπιπίπτει
 αὐτῇ ἢ σελῶν εἰς αὐτῆς,
 ὅθεν εἰλεπε. νωτὶ δὲ ὄρα
 τὸ κυνοειδῆ εἶναι αὐτῆς,
 καὶ εἰς σφῆρα ἀκρορυφῶ-
 ας, ὅπως ἢ σελῶν ἐκ-
 φθύγει αὐτῆς, ὅπου τὰ
 τὰ βόρεια ἢ τὰ νότια
 ἐπιχρῶσαι τῷ ζωδιακῷ,
 γὰρ ταῖς πωυσελῶναις
 εὐέλκνται. πρῶται δὲ
 αὐτῶν καὶ μέχρι τῶν ἄστρον
 κυλινδραιοειδῆς ἢ κυ-
 λαιοειδῆς ὄρα. καὶ ὅ-
 πως αὐτὰ ἄστρα συνῶ-
 θαι, ποτὲ μὲν λαμ-
 πρῶτερα, ποτὲ δὲ ἀ-
 μαυρότερα φαίνεσθαι.

λαμπρῶ

cylindroides totam si-
 gniferi latitudinē com-
 prehendisset, non in
 acutum tendendo ver-
 ticem, itidem quot
 quot eunt mensibus
 in ipsam incidens de-
 ficeret. At cum sit
 turbinata, metæ fa-
 ciem habens, in quæ
 angustum verticē con-
 cludatur, ita ipsam
 luna deuitat, cum se-
 ptentrionales aut au-
 strales tenet signife-
 ri partes in plenilu-
 nijs comperta. Porri-
 gitur ad astra usque,
 cum fuerit cylindroi-
 des aut calathoides:
 atque ita euenerit, a-
 stra modò opaca, mo-
 dò lucida apparere.
 Opaca

λαμπρότερα ἢ, ἢ τῆ
 σκιαῖ. παῦ δ' ἰσχυροῦ
 σαῖμα, λαμπρότερον
 ἢ σκιαῖ κ' ἰσχύει γίνε
 τ'. ἀμαυρότερα δ' ἢ
 αὐταῖς τ' ἡλίος. ὡς μὴ
 θηρὸς ἢ τῆς φαινομέ
 νοις θεωρητέον, δὴ λου
 κωνοφθαλμοῖ ἐν ἀναγκαί
 ῳς τ' σκιαῖ τ' ἡλίου. εἰ
 δὲ ἴσως, γνώριμον ὡς
 μείζον ἔχει τ' φωτίζον
 αὐτῆ, τὸν ἡλίον. τοιού
 των ἢ τ' πῶς τ' ἔκλει
 ψίμ τ' σελήνης ἐν ἡλί
 οῦ φημι, δοκεῖ ἢ
 ἀντιθέτως τῶ λόγῳ, τῶ
 ἰατρικῶν ἀξίον ἐκλεί
 πειν τὸν σελήνην, εἰς
 τ' σκιαῖ ἐπιπέσει
 τ' ἡλίου, τὰ λεγόμενα
 ἢ τὰς πῶς ἀξίον τῶ
 ἐκλείψων. φασὶ γὰρ
 τινες,

Opaca quidem in so
 lis luce, lucida au
 tem in umbra. Om
 ne siquidem igneum
 corpus in umbra et
 tenebris lucidius est.
 quorum cum nihil
 inspectum appareat,
 non dubium quin sit
 turbinata necessitò
 terræ umbra. Quod
 si est, hunc manife
 stum, illuminantem
 solem maiorem es
 se. Quæ cum sine
 de lunæ defectu de
 monstrata, aduersari
 uidetur eorum ora
 tionì deficiens luna,
 cum in terræ um
 bram inciderit, qui
 admirabiles ferunt ecli
 pses. Aiunt siquidem
 nonnulli

τινες, ὅτι γίνετ' ὁ σελή-
 νης ἔκλειψις, καὶ ἀμφο-
 τέρων τῶ φώτων ὑπὲρ
 τοῦ ὄρζοντα θεωρεμέ-
 νων. αὐτὰρ ἡ δὴ λὸν ποι-
 εῖ, δὴ ὅτι μὴ ἔκλείπει ἡ
 σελήνη τῆ σκιᾶ τῆ γῆς
 ποδὸ πίπτουσα, ἀλλ' ἕτε-
 ρου τρόπου. εἰ γὰρ ὑπὲρ
 τῆ ὄρζοντα φαινομένων
 ἦτε ἡλίος καὶ ἡ σελή-
 νης, ἔκλειψις γίνετ', ὅ
 δὴ αὐτὰρ τότε ἡ σελήνη
 τῆ σκιᾶ τῆ γῆς ποδὸ πί-
 πτουσα, ἔκλείπει. ἐπεὶ δὲ
 ἔλαμπει ὑπὸ τοῦ ἡ-
 λίου ὁ τόπος, ὅ ἡ σελή-
 νη ὄζειν ἀμφοτέρων γε
 ὑπὲρ τῆ ὄρζοντα φαι-
 νομένων, καὶ μηδὲ πω-
 τῆς σκιᾶς εἰν ὄντα με-
 νης, ὅθεν ἡ σελήνη ἐκ
 λελιπύα φαντάζετ'.

ὥς

nonnulli lunæ defe-
 ctus utrosque ambobus lu-
 minaribus supra finien-
 tem conspicuis, quod
 planè ostenderit lu-
 nam non ideo deficere,
 quod terræ incur-
 rat umbram, sed alio
 modo. Nam si super
 finiente apparentibus
 sole & luna sit eclip-
 sis, non potest tum
 luna umbram terræ
 incurrere, atque de-
 ficere. Nam si ful-
 get locus ubi sit lu-
 na supra finientem
 ambobus conspicuis,
 ut nec dum ad ter-
 ræ umbram peruenire
 potuerit, ubi lu-
 na deficere imaginæ
 tione deprehendatur.

Itaque

ὥστε δείξει ἡμᾶς, αὐ-
 τῶντα ὅτως ἔχει, ἑτέ-
 ραν εἶν τὴν αἰτίαν τῆ
 ποδὶ τῆ σελήνης ἐκλεί-
 ψεως ἀρφαίνεσθαι. τοὶ
 ὅτι οὐδὲ λεγομένων οἱ
 παλαιότεροι τῆ μαθη-
 ματικῶν, ὅτως ἐπεχεί-
 ρου λύειν ἀρεῖαν ταύ-
 τῴ. ἔφασαν γὰρ, ὅτι
 μὴ ἔστι ἀδύνατον καὶ
 ἀμφοτέρω τῆ φώτων
 ἵππερ τῆ δειζόντα θεω-
 ρημένων, ἐμπίπῃ εἰς
 τῆ σκιά τῆ γῆς τῆ σε-
 λήνης, καὶ ἀκείβως δια-
 μετρῆν τῆ ἡλίου. γὰρ μὴ
 ἴσῃ πλατῆ ὑπὲρ τῆ
 γῆς χῆματι ὅσῳ μὴ
 δύνασθαι συμβῶσαι.
 σφαιρικῶ δὲ ὄντος τοῦ
 ποδὶ αὐτῶν χήματος,
 καὶ εἶν ἀμφοτέρω τὰ
 σώματα

Itaque opus erit, si mo-
 do hæc ita habeant,
 causam aliam nobis de
 lunæ excogitare de-
 fectu. Cum igitur hæc
 dicantur, hanc prisca
 questionem mathema-
 tici dissolvere tenta-
 runt. Fassi namq; sunt
 fieri nullo modo posse,
 ut conspicuo supra fi-
 nientem utroque lumi-
 ne in terræ umbra lu-
 na demergatur. Et
 examissim solem esse
 aduersum, in lata nan-
 que plana figura id
 non posse euenire
 contenderunt, at glo-
 bosa figura utraque
 x lumi

σώματα ἢ φωσφῆρων
 ὑπερ τ' ὀρίζοντα, θεω
 ρῆσθαι ἀκελεύως ἴσμε
 σφῶντα ἀλλήλα. αὐτοὶ
 μὲν ἕκ ὅψοντ' ἴσμε
 σφῶντες ἀλλήλους, ἴσ
 τὰς ἄλλοχὰς τ' πρὸς τῆ
 γλῶσσοις τῶν σώματων. αἱ
 δὲ ὑπὸ γῆς ἐσῶνται, ἕ
 δὲν αὐτῶν κωλύουσιν ὄρα
 ἄμφοτέρως αὐτῶν, ὑπὸ
 τοῖς κωλύμασι τ' γῆς
 ἐσῶνται. ἂ τοῖς μὲν ἐφε
 σῶσιν, οὐκ ἐμποδίζει
 πρὸς τὸ ἀμφοτέρω ὄ
 ρᾶν τὰ σώματα ὑπερ
 τ' ὀρίζοντα, τοῖς δὲ ἴσμε
 σφῶσιν ἀλλήλους ὑπὸ
 πρὸς αὐτοῖς. καὶ ὅπως ἐ
 κείνοι μὲν ἕκ ὅψοντ' ἀλ
 λήλους, ἡμεῖς δὲ ἀμφο
 τέρως αὐτῶν, ἕ κωλυθη
 σόμεθα ὄραν, τοῖς κω
 λύμασι

luminarium corpora su
 pra finientem ad libel
 lam nos posse inspicere
 te, ut inuicem inter se
 sint aduersa. Ipsa nan
 que inuicem inter se
 aduersa spectari non
 possunt, propter emi
 nentias undique è ter
 ra consurgentes. Ve
 rum qui in terra con
 stiterint, sicut eos ni
 hil præpediet utraque
 corpora inspicere su
 pra finientem, quod
 aduersa sibi inuicem
 obijciantur, ita illa quidē
 se inuicē nō cernēt, cū
 tamē nos utrūq; specte
 mus, quod subnixi, sub
 lati q; à terræ globosita
 te cernere ipsa neuti
 quā præpediamur. quæ
 terra

τώμασι τῆ γῆς ἐφισῶν
 τούτῳ· ἃ ἐκείνοις ὑπὸ πλο-
 υδῶν, ὅν ταπεινώμασι
 τοῖς ποδὶ δειλίζοντα ἔσιν.
 ὑψιλοτέρων ἢ τῶν λυρ-
 τωμάτων ὄντων, ἐφ'
 ὧν ἡμεῖς ἐφιστήκαμεν.
 τοιαύτην μὲν ἔν οἱ πα-
 λαίοτατοι τῆ μαθημα-
 τικῶν, τῆ δὲ πλοσσεγο-
 μῆνης ἀρείας λύσιμ ἐ-
 ποιήσαντο, μή ποτε ἢ
 ἔχ ὑγιῶς ἐννευμῆν.
 ἐφ' ὑψος μὲν γὰρ ἡ ὀ-
 ψις ἡμῶν γινομένη, ἀν-
 νατ' αὖ ὡς παθεῖν,
 λεωνοδιδῶς τῆ δειλίζοντος
 γινομένης, πολὺ ἀπὸ τῆ
 γῆς εἰς τὸν ἀέρα ἡμῶν
 ἀναρθνήτων. ὑπὸ δὲ τῆ
 γῆς ἐσώτων, ὁ δὲ λαμῶς.
 ἃ γὰρ ἐν λυρτώματα
 ἐφ' ὅ βεβήκαμεν, ὅτιν.

terra turgiditas humi-
 libus (utpote circa fi-
 nientem) obijcitur, sub-
 limis in qua nos consi-
 stimus.

Ita prædictæ ambi-
 guitati prisca occurrere mathematici, ue-
 rum non usquequaque
 id integre : Visus si-
 quidem noster in sub-
 limi constitutus, id hoc
 pati potest, turbinate
 finiente multum à ter-
 ra sublatis nobis in æ-
 rem : at terræ insiden-
 tibus, nequaquam. Nam
 si turgiditates sint in
 quæ conscendimus, no-
 bis occultum erit,

ψις ὑπὸ τῆς μεγέθους τῆς
 γῆς. ὡς ἰσοῦ μὲν ἔλε
 κτερον, ἔῃ ὑποληπτερον
 διωατῆ εἶν τὸ σωιολον
 ἀμφοτέρων τῶν σωμά-
 των ὑπὲρ τῶν ὀρίζοντος
 θεωρημένων ὑφ' ἡμῶν
 ὡς τῆς γῆς κῆ γῆ ταπει-
 νόματι βεβηκότεων, σε
 λιώνης ἐκλειψιν γῆς.
 Δδ. ἀλλὰ πρῶτον μὲν
 ἀπαντητέον λέγον-
 τας, ὅτι πῶπλασται ὁ
 λόγος ἔπος, ὑπὸ τῶν
 βρομίων ἀκρίαν ἐμ-
 ποιῆσαι τοῖς ὡς ταῦ-
 τα καταγενομένοις, τῶν
 ἀστρολόγων κῆ φιλοσό-
 φων. πολλῶν ἔκλει-
 ψων σεληνιακῶν γε-
 γηθμένων, κῆ τελείων
 κῆ ἀκέραιων, κῆ ἀναγε-
 γηαμένων πασῶν, ἔ-
 δειξ

*Lunæ fieri defectum in
 terræ humilitatem eun-
 tibus. Verùm primò oc-
 currendum dicentibus
 quòd hæc conficta sit
 oratio à quibusdam phi-
 losophis & astrologis
 iter facere ad hæc eue-
 nientia uolentibus.*

*cum multi lunares
 sint defectus, & per-
 fecti, & particulares.
 Cum que sint literis
 commissi omnes, ne-
 mo ad*

οὐδὲς τοιαύτῳ ἐκλει-
 ψῆν μέχρι γὰρ Ἰβασὶ ἡ-
 μάς Βίσις ἰσορῆτη ἀνα-
 γεγραφέως, ὃ χαλδαῖ-
 ος, ὃ καί γινῆσιος, ὃ χ' ἑ-
 τῆρος μαθηματικὸς καὶ
 φιλόσοφος. ἀλλὰ πλάσ-
 μα τὸ λεγόμενον ὀπί-
 σθεν ὅτι ἐτῆρον βό-
 σπον ὅτι ἐλείπον ἢ σελή-
 νη, ἀλλὰ μὴ τῆ σκιά τ'
 γῆς ποδὶ πίπτουσα, ὅτι ἡ
 λήπον αὐτὴ καὶ μὴ γὰρ παν-
 σελήνῳ, καὶ ὀλίγον καὶ
 πλέον πρὸ ἴσως ἀπὸ τῶ
 ἡλίου. καὶ πάλιν μετὰ
 πανσέλιον πρὸ ἴσως
 αὐτῶ, καὶ μετὰ τὴν νύκ-
 τος πλείστον ἐκλείψωμ
 ποδὶ αὐτῶ γὰρ γρημῆ-
 νων (καὶ ὃ δὲ σπανίως
 ἐκλείπτει) ὃ δὲ ποτε μὴ
 πεπληρωμένη καὶ ὄρα-
 μετῶ.

mo ad nostra usq; tem-
 pora talem defectum
 enarravit, non Chal-
 dæus, non Aegyptius,
 non alter mathemati-
 cus aut philosophus:
 sed quod dicitur, con-
 fictum est. Secundò,
 si alio pacto luna defi-
 cit, neque terræ um-
 bram incurrens defe-
 cerit, nequiquam in
 plenilunio tum ra-
 tum, tum plus à sole
 progressa, rursus que
 post plenilunium so-
 lem ipsum petens, &
 diminuta. Nunc uerò
 pluribus factis in i-
 psa defectibus (siqui-
 dem non rarò defi-
 cit) nunquam non
 plena, & non ad-
 x 3 uersa

μετροῦσα τὸ ἥλιον ὄξει
 λιπρην, ἀλλὰ μόνον ὅτε
 δὴ αὐτὴ τῆ σκιᾷ
 τῆ γῆς ἐντυγχάνει. καὶ
 ἥδη γὰρ πηλὴ γονταί
 πᾶσαι αἰεὶ κλείψας αὐ
 τῆ, ὑπὸ τῆ βαρυντικῆ.
 ἔτε γινωσκόντων, ὅπο
 τε συμπίπτει ἐν πᾶσι
 σελήνων, εὐείσκει αὐ
 τῆ, ὑπὸ τῶ μισακταί
 τῶ τῆ ζωστικῆ, ἢ ὄλην,
 ἢ ἀπὸ μόρδης, ἢ ὄτως ἢ
 μόρικας, ἢ τελείας τὰς
 ἐκλείψας ποιῶν. ἀ
 δῶ αὖτε ἐν, ἀμφοτέ
 ρων τῆ φώτων ὑπὲρ τῆ
 ὀρῶντα ὄρωμλῶν, σε
 ληνιακῆν γῆν ἐπὶ ἐκλεί
 ψην. πολλῶν ἢ καὶ πᾶσι
 τοιαπῶν πᾶσι τῆ αἰ
 ρα παθῶν συλλεγεῖται
 πεφυκῶν, ἢ καὶ εἰν
 ἀδῶα.

*uersa soli defecit, sed
 duntaxat cum terræ
 demergi umbræ po-
 test. Insuperq; prædi-
 cuntur à canonicis
 cuncti eius defectus,
 utpote cognoscētibus,
 cum in plenilunium
 incidat, inuenitur in
 signiferi medioxumo
 uel tota, uel eius pars,
 atque ita particulares
 uel integros defectus
 admittere. Fieri igitur
 non potest, ut ambobus
 supra finientem appa-
 rentibus luminibus, lu-
 naris fiat defectus. Ve-
 rùm enim uero cum
 multæ ac variæ in aëre
 uim agnatam consi-
 stendi habeant affe-
 ctiones, impossibile
 non*

εὐδυνάτωρ, ἢ ὅτε κατα-
 δεσυνότος ἢ ἡλίου καὶ
 ὑπὸ τῷ ὀρίζοντι ὄντος,
 φαντασίαν ἡμῖν προ-
 αΐσειν, ὡς μολεπω
 καταδεσυνότος αὐτῷ.
 ἢ νέφους παχυτέρου
 πῶς τῆ δύσει ὄντος,
 ἢ λαμπριωμοῦ ὑ-
 πὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτι-
 νων, καὶ ἡλίου ἡμῖν φαν-
 τασίαν ἀεὶ πέμποντος.
 ἢ αὐθιγίαν γρομῆος. καὶ
 ἢ τοιαῦτα πολλὰ φαν-
 τάζετ' ἐν τῷ αἵθερι, καὶ
 μάλιστα περὶ τῶν πόν-
 του. διώαιτο δ' αὖ καὶ
 ἡ ἀεὶ τῶν ὀμμάτων ἀεὶ
 γεομένη ἀκτίς, συνικνω
 ἢ νοστέρου τῷ αἵθερι ἐν-
 τυγχάνουσα, κατακλαῖ
 αὐτὴ καὶ συντυγχάνει τῷ
 ἡλίῳ ἢ ὅτε ὑπὸ τοῦ ὀρί-
 ζοντος ἡ κρυμμένη.

non fuerit, cum iam
 sol occiderit, sub que
 finiente fuerit, visio-
 nem nobis incidere,
 tanquam necdum oc-
 ciderit, aut nube cras-
 siore existente in oc-
 casu, et luce perfu-
 sa à solaribus radijs,
 solis que nobis visionis
 remittente imaginem,
 vel à sole id fieri po-
 test. Talia siquidem
 multa in aère visione
 concipiuntur, præci-
 pue in Ponto. Potest
 porro etiam effusus ab
 oculis radius madidum
 et humectiorem na-
 ctus aërem, perfrin-
 gi, solemq; assequi iam
 sub finiente occulto.

τὸ τῶν γὰρ πῶμοιου ὁ
 πρὸ ἡμῶν γίνεσθαι τετὰ
 ρηται. ἰὰν ἢ εἰς ποτή-
 ριον ἢ ἐπὶ τῶν πινυ-
 ος, χρυσὸς διακίλυλι
 ἐμβλεψῆν, ἰὰν ἢ λευκὸν
 ἢ τὸ σκόλευς, ἐκ σνμμέ-
 τρα διασῆματος ἔχῃ
 ῥᾶτῃ τὸ ἐγκείμενῳ, ἄτε
 ἀκωλύτως ἔραπικῶ
 πινυματος ἢ τὰ χεί-
 λη ἔραπικῶς, διεκβῆον-
 τος ἐπὶ οὐθείας. ὁπό-
 ταν μὲν τῆ ὑδατῶ
 ἐμπλεαθῆν, ὡς γῆν ἰατῆ
 ἰσοχειλῆς, ὁρᾶτῃ ἐκ τῶ
 αὐτῶ διασῆματος ἐγκεί-
 μενος τῶ σκόλευ ὁ δια-
 κίλυλι, ἔκτετι ἢ τὰ
 χείλη διεκβῆοντος ἔρα-
 πικῶ πινυματος.
 ἀλλ' ἐφαπτομένου τῶ
 ὑδατῶ ἢ τὰ χείλη
 τῶ πινυ

Hic panq; simile obi-
 servatum est nobis eme-
 nire . Nam si in pocu-
 lum, aut vas aliud an-
 nulus immittatur au-
 reus, sit que vas inane
 ex moderato qui ibi
 positus annulus, non
 spectatur intervallo,
 labris visualem spiri-
 tum uasis præpedien-
 tibus in rectam lineam
 excurrentibus . Cum
 uerò aqua impleatur,
 ut ad labrorum æqua-
 litatem aqua perueniat,
 ab eodem intervallo in
 uase spectatur annu-
 lus, cum tamen intra
 labia non excurrat
 spiritus uisualis, sed
 aquam attingat ple-
 ni uasis labrorum
 tenuis,

ἢ πεπλομενός, καὶ ἔ-
 τω καὶ κλωμενός, καὶ
 εἰς τὸ βάθος ἢ σκότους
 ἰόντος, καὶ τῷ διακτυ-
 λίῳ ἐντυγχάνοντι. Ἐ-
 διώαιτ' αὖ ἐν τῇ καὶ ὑπὲρ
 νοτῶν καὶ διύζων ἀέ-
 ρος, πῶς πλείστον ἀπαν-
 τῆσαι ὡς κατακλα-
 θεῖσάν τ' ἀπὸ τῆ ὄμμα-
 τος ἀκτῖνα. ὑπὸ τῷ ὀρί-
 ζοντα νοῦσαι, καὶ ἡσὼ
 καταδεδουκότι τῷ ἡ-
 λίῳ ἐντυχεῖν, ὡς φαν-
 τασίαν ἐγγενέσθαι, ἐπι-
 ὑπὲρ τῷ ὀρίζοντα εἶν' αὐ-
 τῶν. τὰ χαρῶν αὖ πικρῶν
 τῶν ἄλλοις ἐπεικός
 διώαιτ' αὖ ἡμῶν ποτε
 φαντασίαν ἐμποιῆσαι
 ὡς τῶν δύο σωματίων
 ὑπὲρ τῷ ὀρίζοντα ὄντων,
 τῷ ἡλίῳ ἡσὼ καταδεδουκότος. τὸ δὲ ἐκλείπειν

tenuis, atque ita perfrin-
 gatur, in quae nasis sun-
 dum penetret, annu-
 lum quae consequatur.
 Humidiorē igitur. Ἐ-
 aqua uberiore aëre, in
 dem propemodum po-
 tuerit occurrere, ut
 perfractus ab oculo
 radius ad finientem
 uergat, Ἐ- ubi iam sol
 occiderit, ipsum tamen
 uisionis imagine con-
 sequatur, tanquam sit
 supra finientem for-
 tasse: Ἐ- his aliquid
 aliud simile nobis per
 uisionis imaginem fe-
 cerit, ut duobus cor-
 poribus supra finien-
 tem existentibus, cum
 iam sol occiderit, luna

ἢ σελήνῳ μὴ ἄλλως
ἢ εἰς τὴν σκιαὴν τῆς γῆς
ἐμπέπτωσαν, γὰρ γὰρ
ἐκ τῶν φαινομένων ὁρί-
κῆ ποδὶ μὲν ἐκλείψε-
ως ἂν τοσοῦτον.

Περὶ τῶν πλανητῶν.

Λέγουσι δὲ ἢ μὴ σελή-
νη πλείον ἀφ' ἑαυτῆς ἐφ'
ἐκάτορα τῶν ὀφθαλμῶν
τῶν ζωδίων, τῶν ἄλλων
πλανητῶν. εἶτα μετ' αὐ-
τῆς ἢ ἀφροδίτη, μοίρας
ἑ. ἐφ' ἐκάτορον ἴσους
ἢ τῆς πλανητικῆς λεί-
νησιν. ἑρμῆς ἢ, αὐτὴ δὲ
ἄρης δὲ καὶ ζεφύρος, αὐτὴ
δύο ἢ μισοῦ μοίρας. κρό-
νος αὐτὴ μίαν ἐκατέρω
θεν. τῆς ἡλίου, ἑρμῆς, καὶ
ἀφροδίτη. τῶν ὀφθαλμῶν
ματρὴ ἀφ' ἑαυτῆς. ἢ ὅ-
μῶν εἰληθῶν, τὰς πλεί-

deficiat, quæ aliter nõ
potest, nisi terræ um-
bram incurrerit. Id ex
eis quæ apparent, per-
spicuum est. Ac de ecli-
psi quidem hætenus.

De magis stellis.

Luna plus alijs magis
stellis ab utraque par-
te eclipticæ distare in-
uenitur. Post lunam
Venus partes quinque
in utramlibet partem
iens iuxtaerrabundum
motum. Mercurius ad
quatuor. tam Mars
quàm Iupiter, ad duas
& dimidiam, Saturnus
utrinque ad unam: à
sole Mercurius & Ve-
nus omni non absunt
intervallo, sed radians
Mercurius quidem uix
plures

πᾶς μοίρας . κ' . ὁ δὲ
 φωσφόρος ☿, τὰς πλεί-
 στας . ν' . τρεῖς δὲ οἱ
 ἄλλοι, παῦν ὄψασμα
 ἀφίστασθαι αὐτῷ πα-
 ραπλησίως τῇ σελή-
 νῃ . σιμίοσθαι δὲ πρὸς
 ἥλιον ποιεῖται, ἐρ-
 μῆς μὲν, διὰ ἡμέρῶν
 εἰς . μέσου τούτου
 γινομένου . ἀφροδί-
 τῃ δὲ εἰς ταῦτον ἀ-
 ποικαδίσταται αὐτῷ,
 διὰ ἡμέρῶν φωσφ.
 ἄρης δὲ διὰ ἡμέρῶν
 ψω . ζεὺς δὲ, ὄψα
 ψγ η . ἑρῶν ☽ δὲ,
 ὄψα τ ο θ . καὶ πρὸς
 μὲν τούτων, ὑπὸ
 τοσαύτου πρὸς γε
 τὸ παρεὸν εἰρηδῶ . εἰ-
 σὶ δὲ αἱ χολαὶ αὐ-
 τῆ, ὅ τῳ γυαφῶντος
 αὐτῷ

plures partes quàm vi-
 ginti, Lucifer autē pau-
 lo plures quàm quin-
 quaginta . Tres autem
 stellæ aliæ omnibus ab-
 sunt interuallis prope-
 modum ut luna . Ad coi-
 tum autē cum sole per-
 uenit Mercurius, intra
 centum ac decem dies
 ad eius medium . Venus
 idem quod Mercurius
 facit diebus quingentis
 octoginta quatuor .
 Mars diebus septingen-
 tis octoginta . Iupiter
 trecentis nonaginta ο-
 cto . Saturnus trecentis
 septuaginta ο cto . Ac
 de his quidem in præ-
 sentia satis . Sunt uerò
 huiusmodi exercitatio-
 nes non ad gloriam
 aliquam

αὐτῷ δόξας ποθεινὰς
 σαι. ἀλλ' ἐκ συγγραμ-
 μάτων τινῶν ἠέροισ-
 μίας, ὧ παλαιῶν κῆ-
 νεωτέρων. τὰ πολλὰ
 δὲ τῶν εἰρηκλύων, ἐκ τῶ
 ποσειδονίᾳ εἰληπται.

aliquam comparandam
 traditæ, sed congestæ
 ex eis quæ nonnulli
 prisca ac iuniores me-
 moriæ prodiderunt.
 Plura uerò ex his quæ
 diximus, ex Posidonio
 huic operi ascimus.

Τὸ τῷ Κλεομένηδῳ
 πρὸ κόσμου
 τέλος.

Cleomedis de mun-
 do finis.

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Κ δὲ δὲ ἀρχώμεθα, τὸν οὐδέ
 ποτ' ἀνδρῶν ἐώμεν
 Ἄβρητην. μετὰ δὲ δὲ δὲ πᾶσαι
 μὲν ἀγχι.

Γᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ἀγοραί· μεθ' ἧ θάλασσα,
 καὶ λιμῶν· πάντη δὲ δὲ κερήμεθα πάντων.
 τοῦ γὰρ καὶ γῆ· ἴσμεν, ὅτι ἢ πῖ·
 ἀνθρώποισι

Δεξιὰ σημαίνει, λαὸς δὲ ὑπὸ ὄργον ἐγείρει,
 μιμησκαυ βίονιο, λέγει δὲ ὅτε βῶ·
 λ· ἀρίστη

Βουσί τε καὶ μακίλησι, λέγει δὲ ὅτε
 δεξιὰ ὄραει,

καὶ φυτὰ γυρῶσαι, καὶ ἀδύματα πᾶν·
 τα βαλεδάει.

Αὐτὸς γὰρ πάγε σήματ' ἢ οὐρανῷ ἐσκέψην,
 ἀστράσκακίνας, ἐσκέψατο δὲ εἰς γῆναιον
 ἀστέρας, οἳ κε μάλιστε τετυγμένα σημαίνουσι
 ἀνδράσιν ὠρέων, ὅφρ' ἔμπελα πᾶντα φύων·
 τῷ μὲν ἀεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἰλωσικοντῆ.

καίρε

ARATI SOLENSIS

APPARENTIA.

IOVE principium: quem nunquam mittimus ipsi

Infatum . plena uerò Iouis omnia
quodem compita:

Omnēs uerò hominū cœlus: plenum uerò mare,

Et portus . Vbiq; autem Ioue indigemus omnes.

Huius etenim genus sumus. Huc uerò beneuolus
hominibus

Cōmoda significat: populos aut ad opus excitat,

Commonens uictus. prædicat item quando gle-
ba optima

Bobusq; & ligonibus: prædicat inquam quando
secunda tempora

Et plantas scrobibus infodere, & semina quæli-
bet iacere.

Ipsē enim signa in cœlo firmavit,

Sidera dispertitus: prouidit uerò ad annum

Stellas, quæ potissimum faciunda indicarent

Hominib; temporū, quo stata cuncta nascerētur.

Eoq; ipsum semper primumq; & ultimum placant.

Salue

Χαῖρε πάτορ μίγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποι-
σιν ὄνειαρ,

Αὐτὸς καὶ προτόρη γηρεή, χαῖροιτε δὲ μῶσαι,
Μελίχαι μάλα πᾶσαι. ἔμοιγε ἤμαδ' ὄρας εἰπέμ
εἰ θέμις δύχομνάω, τεκμήρα τε πᾶσαν ἀοιδίην.
οἱ ἤθ' ὁμῶς πολεῖσθε, κ' ἄκλυδις ἄλλοι ἐόντες,
οὐρανῶ ἔλκοντ' ἑσάντ' ἤματα σιωχῆς αἰεί.
Αὐτὰρ ὄγ' ἔδ' ὀλίγον μετανίσσεται, ἀλλὰ μάλ'
αὐτως

Ἄφαρ αἰγὴν ἀθήρεν, ἔχει δὲ ἀτάλαντον ἀπάντη
Μεσσηγύς γαῖαν. πόδι δὲ ἕρανός αὐτὸν ἀγινεῖ.
Καὶ μιν πειραίνεσι δύο πόλοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἄλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐπίσπ' ἔσθ', ὅσθ' αὖ·

τίθ' ἐκ βορέας,

Ἦψόθην ὠκεανοῖο. δύω δὲ μιν ἀμφίς ἔχουσαι
Ἄρκτοι, ἅμα τροχόωσι. τὸ δ' ἠ καλεῖον) ἅμαξαι.
Αἱ δ' ἄρτοι κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἰξύας αἰγὴν ἔχουσι
Ἄλλήλων, αἰεὶ δὲ κρατωμάδται φοριόνται,
Ἐμπαλιγ εἰς ὤμας τετραμνάαι. εἰς τεὸν δ' ἠ;
Κρήτηθην κεῖναι δὲ δίος μεγάλου ἰότητι
οὐρανὸν εἰσανίβησαν, ὅ μιν τότε κειζόντα
Δίπτω γὴ δ' ὠδαι ὄρεθ' ἄχελὸν ἰδαίοιο
Ἀντρω ἔγκατέθητό, ἰγ' ἐτρεφον εἰς ἑν' αὐτὸν

Δικταῖοι

Salve pater, magna admiratio, magna hominibus utilitas:

Ipse, & prior generatio. Saluete uerò Musæ
Suauissimæ omnes. mihi quidem stellas dicendi,
Sifas oranti, promite omnem cantum.

Hæ quidē simul multæq; , & alibi aliæ existētes
Cælo uoluūtur omnib. diebus cōtinuo per æuū.
At ne tantillum quidem circumueritur, sed pla
nè immobiliter (omnino

Axis semper firmatus est; habetq; æquilanciam
In medio terram. circa aut cælū hunc se uersat.
Etiam ipsum terminant duo poli utrinq;:

Verūm ille quidem non conspicuus, hic uerò op
positus est è Borea (cum tenentes

Ex alto supra Oceanum. Duæ autem ipsum cir
uersæ, unâ currunt: eoq; uocantur plaustra.

Quæ scilicet capita quidē ad lūbos semp habēt
Inuersim: semper uerò resupinæ circūferuntur,
Vicissim in humeros uersæ (si credere dignum)

È Creta uerò illæ Iouis magni beneficio
Cælū ascenderūt: quia ipsum olim infantiētem

Dicto in odoro montem prope Idæum,
Antro imposuerunt, atq; nutrierūt per annum,

Δικταίοι κέρηθον ὅτε κρόνον ἐψύδοντο.

Οἱ τὼ μὲν κενόσθεα ἐπίκλησιν καλέουσι,

τῆρ δ' ἐτόρη, ἐλίκη, ἐλίκη γε μὴ ἀύθρον ἀ-

εἶν ἀλίτεκμαίρον) ἵνα χεῖν ἦσας ἀγινῆν. (Χαοὶ

τῆρ ἀρὰ φοίνικες πίσυνοι πρόωσι θάλασσαν.

Αλλ' ἢ μὲν καθαρή, καὶ ὑψηλοσάσσα ἐτοίμη.

Γολλή φαινομένη ἐλίκη πρώτης ἀπὸ νυκτός.

Ἡ δ' ἐτόρη ὀλίγη μὴ, ἀπὲρ ναύτησιν ἀρείων

μειοτόρη γὰρ πᾶσα ποδιστρέφεται σροφάλιγγι.

τῆ καὶ σιδόνιοι ἰθιύτατα ναυτίλονται.

τὰς δὲ δι' ἀμφοτόρας, οἷν ποταμοῖο ἀπρῶως,

εἰλέται, μέγα θαῦμα, δρᾶκων πόριτ' ἀμείτ'

ἔσγως

Μυρίθ. αἰσὶ ἀρὰ οἱ ἀσείρης ἐκάτερθε φύοντ'

Ἀρκίοι, κενανὲς πεφυλαγμένα ὠκεανοῖο.

Αὐτὰρ ὄγ' ἄλλω μὲν νιάτη ἀρτένεται ἄρη.

Ἄλλω δὲ ἀσείρη ποδιστρέφεται. ἢ μὲν οἱ ἄκρη

οὐρὴ πᾶρ κεφαλῆν ἐλίκης ἀναπαύεται ἀρήτ'.
Σπείρη δ' ἔν' κενόσθεα κάρη ἔχει. ἢ δὲ

κατ' αὐτῷ

εἰλέται κεφαλῷ, καὶ οἱ ποδὸς ἀρχεται ἄρη.

Ἐκ δ' αὐτῆς παλινόροθ' ἀναβίχει. ἢ μὴ ἐκείνη

οἰόθην, ἢ δ' οἱθ' κεφαλῆ ὑψηλοσάσσα ἀσείρη.

Αλλὰ

Dictæi Curetes quando Saturnum fallebant.

Qui hanc quidē Cynosurā cognomine dicunt,

Alteram uerò Helicen. Helice quidē uiri Achivi

In mari signāt, quò oporteat naues dirigere:

Alterā uerò Phœnices fisci, persulcant mare.

At Helice quidem clara est, ac obseruatu parata,

Multa lucens prima à nocte:

Alterā uerò obscura quidem, sed nautis aptior:

Minori enim tota circumuersatur orbe.

Hæc quoq; Sidonij rectissimè nauigant.

Has uerò per ambas, qualis fluij decursus

Volutatur (horrendum ingens) draco circum-
circa distractus

Immēsus. Verùm ei ex utraq; parte spiræ hæret

Vrsæ, cæruleo seruatæ Oceano.

Sed hic alterā quidem extrema emetitur caudā,

Alterā uerò spirā circūscribit, ei quidem summā

Cauda ad caput Helices quiescit Vrsæ:

In spirā uerò Cynosura caput habet: hæc autem

circum ipsum

Gyratur caput: eiq; ad pedem uenit usq;.

Rursus uerò retrofugus recurrit, non quidē illa

Ex sola parte: neq; sola in capite splendet stellar;

γ 2 Sed

Ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν, εἰς
 δ' ἰσχυρόθην

Ἐχαπλῶ ἐπέχει γένυ' ὁ δεινοῖο πελάγους.
 Λοφὸν δ' ἐστὶ κάρη, νόβοντι δὲ παλαμπαν
 εἰκην

Ἀκρῶ εἰς ἑλίχης ἔρῳ, μάλα δ' ὄσσειατ' ἰθὺ
 Καὶ σόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νειάτω ἔρῳ.
 Κέννη παλαμφαλὴ τῆ νήχετ', ἠχίπτορ ἄκρα
 Μίσγονται δύοσις τε ἢ αὐτολίαι ἄλλήλοισι.
 Τῆς δ' αὐτ' μογεοντι κυλίνδεται ἀνδρὶ εἰκόσ
 Εἰδωλοῦ. τὸ μὲν ἔστι ἐπίστατ' ἀμφαδίου εἰπέῃ.
 Οὐδ' ὠλεν κρέμα κῆνος πόνω, ἀλλὰ μιν αὐτῶς
 Ἐνγόνασι καλέουσι, τὸ δ' αὐτ' ἔν γάνασι κάμνον
 Οὐκ ἀζοντι εἰκην, ἐπ' ἀμφοτέρω δέ οἱ
 ὤμων

Χῆρσιν ἀείρονται. τάνυτ' γέμνη ἄλλυδης ἄλλο
 Οσομῆς ὀργυλιῶ. μέσσω δ' ἐφ' ἄπτορθε κερλιῶ
 Δεξιτόρθε ποδίος ἄκρον ἔχῃ χαλκιοῖο δροκονῶς.
 Αὐτὸ κάρη κένυ σίφανο, τὸν ἀγαυὸν ἔβακε
 Σῆμ' ἐμλοκε δίουσο ἀκριχομῆνης ἀριωδους,
 Νώτω ἰσχυροφεται λεκμηπότ' εἰδωλοιο.
 Νώτω μὲν σίφανος πελάφι, κεφαλή γέμνη ἄκρα
 Σκέπητο παρκεφαλήν ὀφισχῶ. ἐκ δ' ἀρ' ἐκάνης
 Αὐτῶ

Sed duæ in tēporibus, duæ uerò in oculis : unus
autem inferius

Extrematē occupat genæ horreni monstri.
Incuruum autem est caput, nutanti uerò prorsus
assimilatum est. (ex directo

Extremam in Helices caudam: omnino uerò sunt
Et os & temporis dextera extremæ caudæ.

Illud fermè caput hac natat, ubi quidem extremi
Miscentur occasusq; & ortus sibi inuicem.

Hoc uerò prope laboranti uoluitur uiro simile
Idolum, quod quidē nemo scit manifestò dicere:

Neq; cui incumbat ille labori: sed ipsum uulgò
Engonasi uocant: eo quòd in gēnibus laborans,

Geniculanti simile est: super ambabus uerò ei
humeris

Manus eleuantur: distenditur certè hinc inde

Quātū ad manuū passū. medio uerò super capite
Dextri pedis inum habet tortuosi draconis.

Ibidem & illa corona, quam lucidum posuit

Signum esse Bacchus morientis Ariadnæ,

Humero subuoluitur fatigati idoli, (summu

Humero quidem Corona uicina est. caput uerò

Obserua iuxta caput Serpentarij: ex illo nanq;

Αὐτὸν ὑπὸ φράσσει φαινόμενον ὀφθαλμῷ.
 Τοιοῖοί οἱ κεφαλῆ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὤμοι
 εἶδονται. καὶ οἱ γὰρ καὶ αὐτὸν διχόμυτον σελῶν
 εἰσώπαι τελέθειν. ἀτὰρ χόρον ἔμάλαι ἴσαι.
 Λεπτὴ γὰρ τῆ καὶ τῆ δὲ ἐπιδιδρομεν αἴγλη.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ κείναι ἐπόψαι, ἃ γὰρ
 εἰλαφραῖ. (μέσον)

ἀμφότεραι δ' ὀφθαλμῷ πεπονείαται, ὅς ῥά τε
 δινδύει ὀφθαλμῷ. ὅσ' ἔμμενές δ' ἔ
 ἐπὶ κρῶς

Πρασίμ ὑπὸ θλίβει μέγα θκείον ἀμφότεροιαι
 Σκωρπίου, ὀφθαλμῷ τε καὶ γὰρ θώρηκι βεβηκῶς
 ορθῶς. ἀτὰρ οἱ ὄφεις γε δύο σφίφι) μετὰ χόρσιν.
 Δεξιτέρῃ ὀλίγῃ, σκαυῆ γέμεν ὑψόθι πολλός.
 Καὶ δὴ οἱ στεφάνῳ πῶδικοκλιταὶ ἄκρα γήναια.
 Νειόθι δὲ αὐτίθης μεγαλάς ὑδημαίκο χαλάς.
 Ἀλλ' αἰ μὲν φάτων ὑπὸ δινδύει, ἃ δὲν ἀγαυαί.
 Εξόπθην δ' ἐλίκης φέρεται ἐλαόντι ἰοικῶς
 Ἀρκτηφύλαξ. τὸν ἔ' ἀνδρῶν ὑπὸ κλεία
 σι βοώτλιω,
 Οὐνεχ' ἀμαφαίης ἐπαφώμῳ εἶσεται ἀρκτη.
 Καὶ μάλα πῶς ἀφίδηλ. ὑπὸ ζώνη δὲ
 οἱ αὐτῶς

Ipsum deprehēdas licet splendidū Serpentariū.
 Quales sibi capiti subiacentes clari humeri
 Apparent: ij quidem etiam plena luna
 Cōspiciuæ essēt. Sed manus nō admodū æquales:
 Tenuis nanq; hinc inde exit splendor:
 Attamen etiam illæ contemplabiles: non enim
 modicæ sunt.

Ambæ aut serpente fatigātur: qui quidē medium
 Inuoluit Serpentarium: hic uerō constanter a
 pteq; innixus

Pedibus conterit magnam feram ambobus
 Scorpionum, oculoq; & in pectore calcans
 Rectus: sed ei serpēs ambas uoluitur per manus,
 Dexterā modicus, sinistrā uerō supernè multus.
 Atq; ei sanè Coronā attingunt supremæ genæ,
 Subter spiram autem magnas inquire Chelas:
 Sed hæ quidē luminū indigæ, nequaq; splēdidæ,
 At post Helicen circumfertur auriganti similis
 Arctophylax, quem quidem homines cognomi-
 nant Booten,

Eo quod plaustrum contrectare uidetur Vrsæ.
 Atque adeo totus perspicuus est. sub Zona uerō
 sibi ipse.

Ἐξ ἄλλων ἀρκίῳρ⊕ ἐλίστετ' ἀμφασίον ἀσκή.

Ἀμφοτέρωσι δὲ ποσσὶν ἴσσοσκέψασο βωῶτα

Παρθένου. ἢ ῥ' ἔν' ἡρόσι φόρῃ σάχιον

ἀεγλίσητα.

Εἴτ' ἐν ἀσραῖς κείνη γρό⊕, ὄμ' ῥαυτέ φασιν

Ἀσρων ἀρχαίων πατέρ' ἔμμελαι, εἴτε τδν

ἄλλο,

Εὐκκλος φορέοιτο. λόγος γεμῶν γνῆτριχῆ ἀλλος

Ἀνθρώπου, ὡς δῆθεν ἰδιχθονία

πάρ⊕ ἦεν.

(αὐτοῦδμ,

Ἡεχετο δ' ἀνθρώπων κατθαντίν. ἔδλε ποτ'

οὐδέ ποτ' ἀρχαίων βωῶνατο φύλα γυωαῖν.

Ἀλλ' ὠαμίφ' ἐκάθητο κρεῖ ἀθανάτη πὸρ' ἔσσα.

Καί ε' δίκην καλίσθηον. ἀγχεομῆν ἢ γδρόντας

Ἡεπ' εἰν ἀγορῆ, ἢ δὲν χώρῳ γν' ἀγῆ,

Δημοτόρας ἢ δειδίον ἰπασοδύχασα θέμιστας.

οὐπω λδουγαλῆα τότε νείκε⊕ ἐπίσαντο,

οὐδὲ δλακείσι⊕ πδρμμεμφί⊕, ἔδλε κνυδμῶ.

Αὐτῶσ δ' ἔζωον. χαλεπή δ' ἀπέ-

κειτο θάλασσα,

Καί βίον ἔπω γῆσ ἀπόπεθον ἠγίνδον,

Ἀλλὰ βόσν ἄροτρα. κρεῖ αὐτῆ ποτνια λαῶν

Μυρία πάντα πῆσχε δίκην δῶταρσ δικάϊων.

τόφρ

Præ alijs Arcturus obuoluitur lucida stella.

Verùm ambobus sub pedibus obseruato pubulci
Virginem : quæ quidem in manibus gerit spicam
splendidam.

Sive igitur Astræi illa proles, quem utiq; ferunt
Astorum primæuorum patrem esse, sive cuius
spiam alius,

Secura uersetur, fabula certè incidit alia

Hominibus, quod ferè in terra conuersata quon
dam sit. (unquam uirorum

Veniebat autem hominum in conspectum : nec

Nec unquam ueterū recusabat cœtus mulierū:

Sed pmixtim cōsidebat quāuis immortalis esset.

Atq; ipsam Iustitiā uocabāt, cōgregās aut senes,

Aut alicubi in foro, aut propatulo in compito,

Ciuiles monstrabat studiosa leges.

Nondum perniciosam tunc litem norant,

Nec disceptationē cōtētiosam, neq; seditionem.

Sed simpliciter uiuebant. periculosum autē pro
cul aberat mare:

Atq; uictū nondū naues è longinquo ducebant,

Sed boves aratra: etiam ipsa domina populorum

Copiosa oīa suppeditabat Iustitia datrix iustorū.

Τόφρ' ἤν' ὄφρ' ἐπι γαῖα γῆρ' ὅ χύσειον
ἔφορβον.

Λευγρίων δ' ὀλίγη τε κῆρ' ἐκίε πέμπαν ἐτοίμη
Ομίλει, ποθέσσα παλαιῶν ἤθεα λαῶν.

Ἀλλ' ἔμπης ἐπ' ἔεινε λατ' ἀργύρεον γῆρος ἦεν.

Ἡρχεο δ' ἐξ ὀρέων ὑπὸ δίαυλ' ἠχηγνῶτων

Μενάξ. ὃ δὲ τῶ ἐπεμίσγετο μῆλιχίοισιν. (νας,

Ἀλλ' ὅποτ' ἀνθρώπων μεγάλας πλήσαιτο κολῶ

ἠπάλει δ' ἤπειτα καθαπτομένη κακότητι.

οὐδ' ἐτ' ἔφη εἰσώπας ἐλδύσεσθε

λαλίεσιν.

οἴλω χύσειοι πατέρων γῆμιω ἔλιποντο

Χεροτόρλω. ὑμεῖς δὲ λακώτορα τεξείνοθα.

Καὶ δὴ πρὸ πόλιμοι καὶ δὴ καὶ ἀνάρσιον αἶμα

Εοσντῆ ἀνθρώποισι. λακῶ δ' ὑπὸ κείσε' ἄλγος.

Ὡς εἰπὼς ὀρέων ἐπεμαίετο. αἶσ' δ' ἀρ' ἀλαῶς

Εἰς αὐτῶν ἐπὶ πάμπαν ἐλίμπανε πα-

πταίνοντας.

Ἀλλ' ὅτε δ' ἠ λακῆνοι ἐτέθνασαν. οἳ δ' ἐγείνοντο,

καλκίη γῆμι, πτωτόρων ὀλωτόροι ἀνδρῶν.

οἳ πρῶτοι λακροβύγον ἐχειλοδύσαντο μάχαιραν

Εἰνοδίην, πρῶτοι ἢ Βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων.

Καὶ τότε μισήσασα δίκη λείνων γῆρος ἀνδρῶν,

Ἐπ' αὐτ'

Tamdiu aderat quamdiu itē terra genus aureum
fouebat. (parata

Argenteo autem raraq; & non amplius omnino
Cōuersabat, desiderans ueterū mores populorū:
Veruntamē adhuc illo in argenteo seculo erat:
Sed ueniebat ē montibus post crepusculū argutis
Solitaria: neq; cuiquā congregiebatur blādijs,
Verū quādo hominū magnas impleuisset urbes,
Increpabat subinde carpens malitiam.

Neq; amplius, inquit, uiscendam me dabo uenire
rogantibus.

Mirum quāam aurei patres seculum reliquerint

Deterius; uos autem peiora generabitis.

Tūc scilicet bella atq; etiā promiscuē fusus cruor
Futurus est hominib. malo aut impēdebit dolor.

Sic locuta montes repetebat. Verūm populos

In ipsam adhuc, prorsus deserebat, oculos con-
ijcientes.

Cæterū quādo etiam illi obierunt, alij nati sunt,
Aenea ætas, prioribus perniciosiores homines.

Qui primi maleficū fabricarūt gladium (rios.
Viatoriū: primi etiā boues edere ceperūt opera.
Atq; tunc exosa Iustitia illorū genus hominum,

Volauit

Ἐπὶ αὖτ' ὑπερρανία. ταύτην δ' ἀρὰ νάστα ἄχωρον
 ἠχί πῶρ γίνυχίς ἐπι φαίνεται ἀνθρώποισι
 Περὶ γὰρ ἔγγυς ἔσσα πολυσκίησι βοῶτα.
 Τῆς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὤμων εἰλίσσεται ἀσηρ
 Δεξί τ' ἄρ' ἀπόρρυγι, πῶρ φυγίηρ δ' αὖτε καλεῖται.
 Τόσσ' ἢ μὴ μεγάλα, τῶν δ' ἐγκέμενος ἀγλα,
 οἷ' ἔκ' καὶ μεγάλης ἔρλω ὑποφαίνεται ἀρῆτα.
 Διὰ γὰρ κείνη, δεινοὶ δὲ οἱ ἐγγύθεν εἰσὶν
 ἑσδράν. ἔκ' αὖ τὸς γιγνώσκω
 ἄθιτε κμήραιο.

Οἷος οἱ πῶρ ποδῶν φορέτη καλός τε μέγας τε,
 εἰς μὲν ὑπὸ ὠμαίω, εἰς δ' ἰξυόθεν
 λαπιόντων,

Ἄλλος δ' ἑραίοις ὑπὸ γένασιν. ἀλλ' ἀρὰ παύτης
 Ἀπλοῖ ἀλλοθεν ἀλλ' ἄρ' ἀνουνυμῆ φορέονται.
 Κρατὶ δ' οἱ δίδυμοι. μέσση δ' ὑπὸ καρκίνος ὄσι.
 Πρῶσι δ' ὑπὸ ἀμφοτέρωσι λῆων ὑπὸ καλαῖ φα
 ἔνθα ἢ ἠελίοιο θέρει τὰ τὰ εἰσι κίλδυθαι. (εἰνδ.
 Αἱ δὲ πρὸ ἀσκηχῶν ληνεαὶ φαίνονται ἄεθραε
 ἠελίος τὴν πρῶτα σιωδρ χομῶσιο λῆωντι.

Τῆμ' ἔκ' καὶ λελάδοντῶν ἔτῃσιαι δὲ τῆ πόντων
 Ἀθροῖ ἐμπίπῃσι. ὁ δὲ πλό' ἔκ' ἐπι κώπαις
 Ωει', ὄρεϊαί μοι ἀρῆσκειν τότε νῆδν.

Volauit sub cœlū: eāq; fortē occupauit regionē,
 Vbi nam nocturna adhuc cernitur hominibus
 Virgo, uicinē existens perspicuo bubulco.

Cuius sup̄ ambobus humeris circūuertiur stella
 Ad dexterā alam, præuindemiator aut uocatur:

Tāta quidē magnitudine, taliq; insidēs splēdori,
 Qualis etiam magnæ sub cauda lucet ursæ.

Ardēs profecto illa, ardētes etiā ei cominus sunt
 Stellæ. nec forsā hasce contuitus tibi inquisi-
 tione opus fuerit.

Qualis ei ante pedes fertur claraq; magnaq;
 Vna quoque sub humeris, una item lumbotenus
 obeuntium, (uerō omnes

Alia prætereā posterioribus sub genibus, Alia
 Mediocres alibi alia sine nomenclatura ferūtur,

Capiti autē ei Gemini, mediæ uerō Cæcer subest:
 At pedibus sub ambobus Leo clarē sublucet.

Ibi quidem solis ardentissimi sunt cursus,
 Atq; tum spicarum uacua apparent arua,
 Sole primum accedente Leonem.

Tunc etiā susurrantes Etēs iæ uastū pontū (mis
 Glomerati irruūt: nauigatio aut nō amplius re-
 Tempestiua est: magnæ mihi placerēt tūc naues;

Contra

Εἰς ἄνεμον δὲ τὰ ψηθὰ λευκὸν ἡρόν
ἔχουσιν.

Εἰ δὲ τοι ἠνίοχόν τε καὶ ἄσδράας ἠνίοχιο
Σκέπη δάσδοκίαι, καὶ τοι φάτις ἠλυθὸν αἰγὸς
Αὐτῆ, ἠδὲ εἰφωγ, οἷτ' εἰν ἄλι πορφυρεῶσι
Πολλάκις ἐσκέψαντο λευθαομένους ἀνθρώπων,
Αὐτὸν μὲν μὴ ἅπαντα μέγαν διδύ-

μων ἠδὲ λαῶν

Κεκλιμένον δῆεις. ἐλίκης δὲ οἱ ἄκρα κέρλινα
Ἀντία δινύει, σκαῶν δ' ἐπελήλα.

τοῖ ἠμόν

Αἰξιδρόν. τὸν μὲν τε λόγῳ δὴ μαζόν ἠνίοχον.
Ὡληνίω δ' ἐμὴ αἶγα δῖος καλέωσ' ἠνίοχον.
Ἀκ' ἢ μὲν πολλή τε καὶ ἀγλαή. οἱ δὲ οἱ αὐτῶ
Λιπτὰ φαίνονται εἰφωγ κερπύων ἠνίοχον.
Γὰρ ποσὶ δὲ ἠνίοχον κερπύων πεπηγῶτα ταῦρον
Μακροτά. τὰ δὲ οἱ μάλ' εἰσὶν ἠνίοχον σήματα κερπύων.
Ταῖσι ἢ κεφαλῆ δὲ κερπύων. ἠνίοχον ἠνίοχον
Σήματι τε κερπύων κερπύων βοῶν. οἷα μὴ

αὐτοὶ

Ἀσδράων ἀμφοτέρωθεν ἠνίοχον τυπώωσι.
Καὶ λῆλω κερπύων ὄνομα εἶρεται. ἠνίοχον αὐτῶν
Νήκωσι ἠνίοχον. ταῖ μὲν ῥ' ἠνίοχον παντὶ μὲν ἠνίοχον

ταῦρον

Contra uentum uerò gubernacula rectores tenent oportet.

Porro si tibi Aurigam & stellas Aurigæ Cõtēplari uideatur, etiã mētio inciderit Capræ Ipsius, atq; Hædorum (qui in mari nigrescente Sæpe contuiti sunt iactatos homines)

Eum quidem ipsum totum & ingentem Gemino rum sub læua

Acclinatū inuenies: Helices autē ei summū caput E regione obuersatur, uerūm sinistro superincumbit humero (præbuisse.

Capra religiosa, quam fabula est Ioui mammam Olēniã uerò ipsam Caprã Iouis uocāt subuates.

Atq; hæc qdē multaq; et splendida: uerū ei ibidē Obscurè lucent Hædi in iuncturã manus. (rum

Prope pedes autē Aurigæ cornutū expāsum Tam Scrutare, atq; ei ualde cōsimilia indicia ponūtur:

Quale ipsi caput interstinētū est? neq; qspiã alio Argumento cōiecturaret caput bouis. Qualiter id ipse:

Stellæ utrinq; circumductæ configurant?

Etiã crebro eorū nomen memoratur, neq; aded In celebres Hyades, quæ scilicet per totã frōtem

Tauri

ταύρα βιβλίαται, λαυδ δὲ ἑδράσασθ' ἄκρον,
 καὶ πόδια δεξιτόρον πῦρα κέμνον ἠνιόχοιο,
 εἰς ἀσὴρ ἐπέχει, σινελθλαμνοι δὲ φδρόνται,
 ΑΜ' αἰεὶ ταύρ' ἔπεφδρίεσθ' ἠνιόχοιο
 εἰς ἐτόρλω λαταβλῶαι, ὁμιλυσίη πῦρ αἰετθῶν.
 οὐδ' ἄρα ληφῆσθ' μογοδρόν γῆσθ' ἰασίδιασ
 αὐτως ἀρρήτορ λατακείσεται, ἀλλ' ἄρα κῆρ ἴσθ'
 οὐρανόν εἰς ὄνομ' ἠλθην, ἐπεὶ δὲ ὅς ἐγγύθεν ἦσαν.
 αὐτὸς ἄλλ' ἀποπιδῶν, ἐὼν λιμοσσειδὸς ἀρῆσθ'
 κηφύς, ἀμφοτόρας χεῖρας τανύοντι εἰκοῦς.
 ἰσηοὶ σάθμη νεάτης ἀρτείνεται ἄρης (νε.
 εἰς πόδας ἀμφοτόρας, ὅση πόδις εἰς πόδια τέ.
 αὐτὰρ ἀρ' ζῶνας ὀλίγων λα μεταβλήψαις.
 πρῶτῳ ἱμῶνος λαμπλῶ μεγάλῳ δρᾶκοντος.
 τὸ δ' ἄρα δαιμονίη πεκυλίνδεταί, ἢ μάλας
 πολλή
 νυκτὶ φαινομένη παμμιῶνιδι, λαοσιέπεια.
 οὐ γὰρ μιν πολλοὶ κἀπνημοιβοὶ γανῶσαιμ
 ἀσδρόν, οἳ μιν πᾶσαν ὑπὲρ ῥῆδῳ σιχῶσαιμ.
 οἴλω δὲ ληνίδι θύρῳ γῆτοδ' ἀραρῆσαν
 δικλίδι ὑπὸ πλάσσαντοδ' ἀνακρῶσαιμ ὀχῆσθ',
 ταῦτοι μὲν ἀξ' ἑσποκείμενοι ἰνδίαλλονται
 ἀσδρόν, ἠδ' αὐτως ὀλίγων ἀρτείνεται ἄμων
 οργυλῶ.

Tauri sparsæ sunt: sinistri aut cornu summitatē
 Et pedem dexterum adiacentem Aurigæ (tur:
 Vnica stella cōplectitur: simul agitati itē ferunt.
 Attamē semper Taurus pronior Auriga (ortus.
 In occasum descēdēdo, pari ascēsu alioquin ex
 Neq; certē Cephei ærumnosa familia Iasidæ
 Omnino ignobilis iacebit: quin etiam horum
 In calū nomē puenit: siquidē Iouis cognati crāt.
 Ipse quidem à tergo existens Cynosuræ ursæ
 Cepheus, ambas manus pudenti similis.
 Tanta ei linea ab extrema tenditur cauda
 In pedes ambos, quanta à pede in pedem tendit.
 Cæterum à cingulo parumper respicere poteris
 Primam petens flexuram magni draconis.
 Ante hunc autem infelix uoluitur, nō admodum
 multa

Nocte lucens plenilunari, Cassiopeia:
 Neq; enim ipsam multæ & frequētes illustrant
 Stellæ, quæ eam totam sparsim componunt.
 Qualem uerò sera ianuam intus munitam
 Bisforibus concurrentes reuerberant uectes,
 Tales singulatim subiectæ figurant
 Stellæ. atq; hæc itidē modicis tendit ab humeris

Ορυγλιώ. φαίνσκειν ἀνιάζειν ἂντι παιδί.
 Αὐτῷ γάρ κ' ἀκείνο κυλίνδετοαι αἰνὸν ἄγαλμα
 Ἀνδρομέδης, ὑπὸ μητρὶ κεκασμένον, ὃ σε
 μάλ' οἶω

Νύκτα πρὸς κέψαδ', ἰν' αὐτίκα μάλλον ἴδναε.
 Τοῖσι οἱ κεφαλῆ. τοῖσι δὲ οἱ ἀμφοτέρωθεν
 ὦμοι, κ' πόδιον ἀκρότατοι, κ' ζώματα πάντα.
 Ἀλλ' ἔμπης κεκείσθι διωλγνὴν τεταύυσται.
 Δεσμά δὲ οἱ κείτοαι καὶ γ' ἔρανῶν, αἰδὲ
 αὐέχοντοαι

Αὐτ' ὡς πῆα μύσαι πάντ' ἡμᾶτα χεῖρες ἐκείναε.
 Ἀλλ' ἄρα οἱ κερατὶ πέλωε ἐπιλήλατ' ἵππος
 Γαστρί νειάειν. ξυῶς δ' ὑπ' ἀλάμπεται ἀσῆρ,
 Τὸ μὲν ἐπ' ὀμφαλίῳ, τῆς δ' ἐχατόων-
 πι κεαρήνω. (μυρ)

Οἱ δ' αὖ ἐπι τρεῖς ἄλλοι ἂντι πλοδύρας τε καὶ ἄ-
 ἵππο, δεικανόωσι δ' ἄστα δὸν ἴστα πώλεθρα,
 Καλοὶ καὶ μεγάλοι. κεφαλῆ δὲ οἱ ἔδην ὁμοίως,
 Οὐδ' αὐχλῶ δολιχός πόρ' εἰώμ. ἀτὰρ ἔχα-
 τ' ἀσῆρ

Αἰθομένης γῆνυ' καὶ λιγὴ πῶτόροις ὄρισεαι
 Τετράσιμ, οἱ μὲν ἔχουσι πόρισκεπῆσι μάλ'
 ἑάντῳ.

οὐδ'

Passum: diceret profectò angī propter filiam.

Ibi nanq; & illud obvoluitur triste simulacrum
Andromedæ, sub mare constellatum, haud te
multum opinor

Noctem disquirere, quò mox potius intuearis.

Tam clarū ei caput est: tam clari item ei utrinque

Humeri, & pedes extremi, & cincturæ omnes.

Etiannum & illic secundū brachia propāsa est.

Vincula item ei admota sunt etiam in cælo: reti-
nentur autem

Illic expassæ omnib. diebus manus illæ. (quas;

Sedenim ei etiam supra caput ingēs uolutatur e-

Ventre extremo: communis autem fulget stella,

Huius quidem in umbilico, illius uerò in extre-
mo capite.

Præterea autem tres aliæ intra latera & armos

Equi, signant distanter æqualia spacia,

Claræ et magnæ. uerū caput ei haud quaḡ simile,

Neq; ceruix, longa alioqui existens: tamen ex-
trema stella

Fulgētis genæ etiannum prioribus concertaret

Quatuor, quæ ipsum continent, conspicuæ pla-
nè existentes.

οὐδ' ὄγε τετραπῶ Ⓞ δέξιν, ἀπ' ὀμφαλίου ὄξ
ἄκρον

Μεσώθεν ἡμιτελής ποδιτέλεται ἰβρός ἵππος.
Κείνον δ' ἂ καὶ φασὶ καὶ ὑψηλῶ ἑλικῶν Ⓞ
Καλὸν ὕδωρ ἀγαγεῖν διαλαδίος ἵππου κρήνης.
οὐ γάρ πε ἑλικῶν ἄκρος κατελείβει πηγαῖς.
Ἀλλ' ἵππῶ μιν ἔτυψε, τὸ δ' ἀθρόον αὐτόθεν
ὕδωρ

Ἐφέχυντο πληγῆ πτωτέρω ποδός, οἱ δὲ νομῶν
Γεῖστοι κείνο ποτὸν διεφάμισαν ἵππου κρήνης.
Ἀλλὰ τὸ μὲν πύτρης ἀκλείβει, ὅδε ποτ' αὐτὸ
Θεαπύων ἀνδρῶν ἕκαστος ἄψαι. αὐτὰρ ὁ ἵππος
Ἐνδύσθ' εἰλεῖται, καί τοι, πάρα θνήσεσθαι,
αὐτῷ καὶ κρείοιο θώπταται εἰσι κέλευθαι.
Ὅς ῥά τε καὶ μήκιστε διωκόμενῶ ποδὶ κύνκλα,
οὐδέ μ' ἀφανρότερον φοχάει κυννοσείδος ἀρκίς.
αὐτὸς μὲν νωθὴς καὶ ἀνάσσει Ⓞ οἷα σελῶν
σκεψάσθαι. ζώνη δ' αὐτὸ μῶς

ἠθιτεκμήραιο

Ἀνδρομέδης, ὀλίγον γὰρ ἔσθ' αὐτὴν ἐσθίει κτ.
Μεσώθεν δὲ τρίβει μέγαν ἔρανον, ἤχι πὸρ ἄκρον
Χυλαῆ καὶ ζώνη ποδιτέλεται ὠρίαν Ⓞ.
Ἐστὶ δὲ οἷον κ' ἔτ' ἄλλο τετυγμένον ἐγγύθι σῆμα
Νεώθεν

Nec uerò hic quadrupes est: ab umbilico nanque
extremo

Dimidio semiperfectus exoritur sacer equus.

Hunc etiam aiunt in excelso Helicone

Pulchrã aquã produxisse largi equi fontis. (bus:

Nec unq̃ enim Helicõ summus destillat fonti-

Verùm equus ipsum ferijt. atq; copiosa inde

aqua

Effusa est ictu prioris pedis. pastores autem

Primi hunc potum appellarunt equi fontem.

Atq; hic quidem è rupe stillat: nec modò ipsum

À Thespië sib. uiris longè cernes. Cæterũ equus

In cælo obuersatur. Atque (propè spectato)

Illic etiam Arietis celerrimi sunt cursus:

Qui sanè uel longissimos agitatus per orbes,

Nihilo segnius currit Cynosura ursa.

Ipsè quidem languidus & obscurus, utpote luna

Obseruando. ueruntamen per cingulum depre-

hendere poteris

Andromedæ: haud lögè enim sub ipsam situs est.

In medio aut terit magnũ cælũ, ubi nam summæ

Chelæ, & cingulus circumagitur Orionis.

Est uerò adhuc aliud dispositum prope signum

ζ 3

Subter

κειόθεν ἀνδρομέδης, πόδι ὑπὲρ ἴσιμ' ἐστάθμητ'
 Δελτωτῶν πλῆθυσιν, ἰσαιομύνησιν ἑοικὸς
 Ἀμφοτέρης. ἦ δὲ ἔπι πόση, μάλα δ' ὄξιν ἐτοίμη
 Εὐρέδωκε. πόδι γὰρ πολέων ὕψους ἑρὸς ὄξει
 Τῶν, ὀλίγον κειῶ νοπιώτεροι ἀσέρου εἰσίν.
 Οἷ δ' ἄρ' ἐπι πωτέρω, ἐπι δ' γὰρ πωθεο

— λῆσι νότιο

Ἰχθύου, ἀλλ' αἰεὶ ἔτορθε πωφορέσορθε ἄλλα,
 Καὶ μάλλον βορέαιο νέον κελύοντ' ἀκῆαι.
 Ἀμφοτέρων δὲ σφραγῶν ἀπολείνετ' ἠύτε δεσμά
 Οὐραίων ἐκείτορθεν ὑπὸ χερῶν εἰς γῆϊόντων.
 Καὶ τὰ μὲν εἰς ἀσπὴρ ἐπέχει καλὸς τε μέγας τε,
 Οὐ βλάπτει καὶ σιὸν δεσμον ἰσχυραίου καλέουσι.
 Ἀνδρομέδης δὲ τοι ὤμος ἀριστόρος ἰχθύος ἔστα
 Σῆμα βορεοτέρη, μάλα γὰρ νύ οἱ
 ἐγγύθεν ὄξιν.

Ἀμφοτέροι δὲ πόδες γαμβροὺ ὑπὸ σιμαίνουσι
 Γόρσεως, οἷ ῥά οἱ αἰγὴν ἐπωμάδοι φορέοντα.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐν βορέω φορέῃ πωμῆκεῖος ἄλλων.
 Καὶ οἱ δεξιτέρη μὲν ὑπὲρ κελισμὸν τεταύυσται
 Πρυθόρις δίφροιο, τὰ δ' ἐν ποσίμοισα διώκων
 Ἰχθιαμικκῶν, λεκονισμῶν ἐν δὲ πατρί.
 Ἀγχι δὲ οἱ σκαεῖς ὑπὸ γυνίσι ἠλιθα πάσσαε

Γλιὰ δὲ

Subter Andromedā : id autē ad tria dimensum est
 Del totum latera, æqualibus aßimilatum (le est
 Duobus : tertiuñ uerò nō tantū, tamē admodū faci
 Inuentu: præ multis enim fulgidum est:

Quibus paululū Arietis australiores stellæ sunt:
 Illæ uerò adhuc antèrius. Præterea autē in pro-
 cursibus austri

Pisces: sed semper alter propior altero:

Atq; magis Boreā recenter descendente sentit:
 Ab ambobus uerò ipsis tenduntur quasi uinculæ
 È caudis utriq; sequenter in unū coeuntibus.

Et hæc qdē una stella cōnectit claraq; magnaq;
 Quam utiq; etiā colligaturā subcaudinā uocāt.

Porrò Andromedæ humerus sinister piscis esto
 Index septentrionalioris : admodum nanque ei
 uicinè est.

Ambo autem pedes sponsum indicare poterunt
 Persea, qui quidē ei semp ob humeros uoluūtur.
 Verū hic in boreali parte fertur maxim⁹ aliorū:
 Atq; ei dextera quidem ad lecticam protensa est
 Socrinæ sellæ . in pedibus aut uelut persequens
 Vestigia distendit, fatigatus in dio patre.

At ei prope sinistrum genu aceruatim omnes

ζ 4

Pleiades

Γληϊάδες φορέονται, ὃ δ' ἔμάλ' ἀπολλύσασαι
 σασ

Χῶρος ἔχθ'· κὺ δ' αὐτὰ ὑδισκίψαδ' ἀφαιραῖ.
 Ἐπ' ἄπορει δὴ ταύγε μετ' αὐθρόπυρ ὑδίωντ',
 Ἐξ οἷαί πορ' ἐῶσαι ἐπόψαι ὀφθαλμοῖσιν.

Οὐ μὲν πως ἀπόλωλ' ἀπ' ἀθύθης ἐκ δῖος ἀσκήρ,
 Ἐξ ὅ καὶ γρηπῆθ' ἀκρόμεν· ἀλλ' ἔμάλ' αὐτως
 εἴρεται· ἐπ' ἄδ' ἐκείναι ὑδὶ ῥήσῳ καλιόνται.
 Αλκυόνη, μόροπν τε, λελαινώτ', ἠλ' ἔκτρη τε,
 Καὶ σόροπν, καὶ τήγ' ἔτη, καὶ πότνια μαῖα.

Αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι κὺ ἀφ' ἑγγέδ'· ἀλλ' ὀνομασὰς
 Ηεὶ καὶ ἑσσορῖαι, ζεὺς δ' αἰτιῶ, εἰλίοντόνται,
 Ος ῥισι καὶ θορῖῶ καὶ χείματ' ἄρχομεν ἰοῖο
 σημαίνεμ' ἐκίλδυσον, ἐπόρ' χομενῶτ' ἀρότοιο.
 Καὶ χέλυς, ἦτ' ὀλίγη· τὴν δ' ἄρ' ἐπι καὶ πῶρ' ἄ
 λίκνω

Ερμείας ἐτόρησε· λύρῳ δ' ἐμιν εἶπε λέγει δαῖ.
 Καθ' ὃ δ' ἔθετο πῶρ' ἀπ' ἀθύθης εἰδ' ὄλοιο
 Οὐρανὸν ἐξ ἀγαγῶν· τὸ δ' ὑδὶ σκελίεσι πείλωλον
 ἔδνατ' οἱ σκαυῶν πελαεῖ· κεφαλῆ γέμεν ἄκρη
 Ἀντιπῶρῳ ὄρνιθ' ἐλίονετ'. ἠδ' ἐμ' ἐπι γυῖ
 ὄρνιθ' ἐκ κεφαλῆς καὶ γόνατ' ἐσθ' ἔκτα.
 Ἦτοι γὰρ καὶ ζῶνι πῶρ' ἀτρέχει αἰὼλ' ὄρνις.

Pleiades feruntur : nec uerò adeò spaciosus uni-
uersas

Locus continet: atq; ipsæ inspiciendo languidæ.
Septem gradæ aut cæ ab hominibus celebratur,
Sex solæ quamuis existant conspicuæ oculis.

Nec certè unquam perijt ignota ex cælo stella,
Ex quo à primordio audimus: sed planè fabulose
Dicitur. porrò septem illæ nominatum uocatur,
Alcyone, Meropèq; Celænoq;, Electraq;,
Et Sterope, & Taygeta, & ueneranda Maia.

Hæ qdè simul modicæ et obscuræ: tamè celebres
Mane & uespertinæ (Ioue autore) circūaguntur:
Qui eis æstatem & hyemem instantem

Significare præcepit. aduenientemq; arationem.
Præterea testudo, quæ parua : quã etiam dum ad
cunam

Mercurius cõpègit: Lyrã uerò eam iussit uocari.
Collocauit autem ante ignotum idolum,

In cælum transferens. atq; in cruribus uolatile
Genu ei sinistro appropinquat. caput certè summũ
È regione cygni circumuoluitur: illa uerò inter
Cyninum caput & genu sita est.

Porrò etiam in cælo uolat uariis ales:

ΑΛ' ὁ μὲν ἠρόεις, τὰ δὲ οἱ ἕλτε

τρήχωνται

(ροῖς.

Ασρασιμ, ἔπι λίλυ μεγαλοῖς, ἀτὰρ ὃ μ' ἀφαι-
 Αὐτὰρ ὄγ' οὐδ' ὄντι ποτὶ ὄρνιθι εἰκοῦς,
 Οὐεῖ⊕ εἰς ἐτόρῳ φέρετα, κῆξ δεξιά χειρὸς
 Κρηφῆ⊕ ταρσοῖο τὰ δεξιά πείρατα τείνω.
 Λαιῖ δὲ πῆδ' ὄντι σκαρθμός πῆρα κέκλιτ' ἵππυ.
 Τὸν ἕ μετασκαίροντα δ' ὕ ἰχθύες ἀμεινέμον)
 Ἴππου. πὰρ δ' ἀγχοῖ κεφαλή χεῖρ ὕδροχόοιο
 Δεξιτέρη τετάνυθ'. ὅδ' ὀπίθερος αἰγοκόρῃος
 Τέλλετ'. αὐτὰρ ὄγε πρότορ⊕ κῆξ νόθι μάλλον
 Κέκλιτ' αἰγοκόρως, ἵνα τρέπετ' ἠέλιου.
 Μὴ λείνω γῆ μὲν ἰ ποδὶ κλύζοιο θαλάσσης
 Γεπῆα μὲν πειλάγει λεχημὲν⊕, ἔτε κην ἠοῖ
 Πολλῶ πειρῶεας, ἐπεί ταχινώτατά εἰσιμ,
 Οὐτ' αὖ τοι νυκτὸς πεφοβημὲν ἔγγυθον ἠὼς
 Ελθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοωμῶν. οἱ δ' ἀλεγεινοῖ
 Τῆμ⊕ ἀπ' ἔρῃοςσι νότοι ὀπότ' αἰγοκόρῃι
 Συμφέρετ' ἠέλι⊕. τότε δὲ λρύ⊕ ἐκ δῖός ὅτι
 Νάυτη μαλκισίων τε κακώτορον. ἀλλὰ κῆξ ἔμπης
 Ησθη πάντ' ἔγῃαυτὸν ἔπο σείρησι θαλάσσοα
 Πορφύρεα, ἵκελοι δὲ λολυμβίσιμ αἰθήρησι
 Πολλάκις ἐκ νηῶν πέλταγος ποδὶ παπῆαινοντ' ὄν
 Ημεθ'

Verum is quidem obscurus: alæ autem ei exasperatæ sunt

Stellis non adeò magnis, tamen neq; languidis.
 Sed hic tranquillanti uolatum aui similis,
 A' cauda in occasum fertur, cõtra dexterã manũ
 Cephei, unguis dexteræ extremitates tendens.
 Læuæ uerò alæ ungula acclinata est equi.
 Quem item subsultãtem duo pisces circundant
 Equum. atqui ei prope caput, manus Aquarij
 Dexteræ extẽsa est. is aut posterior Capricorno
 Oritur, cæterum prior & remotè magis (sus.
 Inclinator est Capricornus, ubi uertitur solis cur
 Haud illo in mense fluctuosi maris
 Vasto pelago usus, uel certè die
 Multam uiam cõfeceris, quoniã breuissimi sunt:
 Vel fortè noctu exterrito propè dies
 Venerit, etiã ualde multũ clamãti. periculosi aut
 Tunc irrumpunt Austri, quando Capricorno
 Cooritur sol. tunc sanè frigus ex aère est
 Nautæ rigenti perniciosius. Veruntamen
 Iam totum annum sub carinis mare
 Nigrescit: Similes autem urinatoribus Mergis
 Sæpenumero è nauibus mare circumspicientes,
 Sedemus

Ἡμεῖς ἐπ' αἰγιαλὸς τετραμυλίοι, οἷδ' ἔτι πῶρ' ἔσω
 κλύζοντες, ὀλίγον δὲ δία ξύλον αἶδι' ἐρύκει.
 Καὶ δ' αὖ ὑπὸ πτωτόρω γε θαλάσση πολλά πε
 πονθῶς,

Τόξον ὄτ' ἠέλιος καὶ καὶ ῥυτῆρα πέξ,
 Εσπέρη καὶ τὰ γαίω, πεποινθῶς ἔκπι νυκτῆ.
 Σῆμα δὲ τι λείνης ὤρης καὶ μίωδ' ἐκείνη
 Σκρηπίος ἀντέλλων εἶν' αὐμάτης ὑπὸ νυκτός.
 Ἡπι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλκεται ἐγγύθι λεγόμενα
 Τοξόουτος, ὀλίγον δὲ πρῶτόν ἐστι αὐτῶ
 Σκρηπίος ἀντέλλων, ὅδ' ἀνδρῶν αὐτίκα
 μάλλον.

Τῆμος καὶ κεφαλὴ κωσοσείδιος ἀκρόθι νυκτός
 ὕψι μάλα προχάει, ὃ δὲ δύεται ἠῶθι πρὸ
 Αθρόος ὠείων, λεφενὺς δὲ ἀπὸ χειρός ἐπ'
 ἱεῖω.

Ἔστι δὲ τις πτωτόρω Βεβλημυλῖος ἄλλος οἷσός,
 Αὐτὸς ἄτ' ἔξω πέξ, ὃ δὲ οἱ πρῶτα πῆραται ὄρνις
 Ααστόρον Βορέω, χεδόθην δὲ οἱ ἄλλοι ἀήτης,
 Οὐτόσθ' ἐμεγέθει, χαλεπὸς γέ μιν ἔξ' ἄλλος
 ἐλθεῖν

Νυκτός ἀπὸρ' ἠεμυλίας, καὶ μιν καλίσση ἀντόν.
 Δελφίς δὲ ἔμ' ἄλλα πολλὸς ὠπὶ βῆχει αἰγοκόρη,
 μεσοθῆν

Sedemus ad littora cōuerſi: illa uerò adhuc pcul
 Alluuntur. modicū aut lignū mortem prohibet.
 At uero in priore mense mari multa paſſus,
 Arcum quādo ſol incendat, & rectorē arcus,
 Sub ueſperam nauem reducito, ſidens non am-
 plius nocti.

Indiciū aut tibi illius temporis, & menſis illius,
 Scorpius exoriens eſto extrema ſub nocte:

Quādoquidē magnū arcū attrahit prope aculeū
 Sagittarius. ſed aliquantū anterior conſiſtit ipſo
 Scorpius exoriens: ille uero aſcendit conſeſtim
 admodum.

Tum quoq; caput Cynosuræ in extremo noctis
 Excelſe ualde fertur: occidit aut ante matutinū
 Cumulatus Orion: Cepheus uero à manu ad
 lumbum.

Eſt item quædam ulterius iacta alia ſagitta,
 Ipſa abſq; arcu: atq; illi aduolitat Cygnus
 Propius Boreæ. uicinè itē ei ali^o ales, (grediēdo;
 Nō tātus magnitudine: tēpeſtuofus ſanè mare e-
 Nocte decedente: atq; ipſum uocant Aquilam.
 Delphinus autem non admodum magnus ap-
 propinquat Capricorno,

Μεσόθεν ἠέρσεις. τὰ δὲ οἱ πόδι τέσσαρα κείτη
 γλάνεια. πῦθολάδην δύσπαρ δύο πεπῆκῶτα.
 Καὶ τὰ μὲν ἔν βορέω καὶ ἀλῆσι⊕ ἠελίοιο
 μεοσγύς κίχυτοι. τὰ δὲ νεϊόβι τέλλετῃ ἄλλα
 Πολλὰ μετὰξὺ νότοιο καὶ ἠελίοιο κελ δύβη.
 Λοξός μὲν ταύροιο τομῆ ὑποκίκλιτοι αὐτῶς
 οὐρίω. μὴ κείνον ὅτις καθαρή ὕδι νυκτῆ
 ὕψῃ πεπῆκῶτα πῦθόρχετοι, ἀλλὰ πεποιθοὶ
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν πτοφόρέσρα θηήσαδαι.
 Τοῖ⊕ καὶ φρερός ἀειρομλίω ὑπὸ νώτω
 φαίνε⊕ ἀμφοτόροισι κύνω ὑπὸ πτοσί βεβηκῶς
 Παικίλ⊕. ἀλλ' ἔ πάντα πεφασμλί⊕, ἀλλὰ
 κατ' αὐτῶ

Γασόρα κυανέ⊕ πόδι τέλλετοι. ἢ δὲ οἱ ἄκρη
 Ασορί βίβληται δεινῶ γγύς. ὅς ῥα μάλιστε
 Οφέα σειραῖει. καί μιν καλέσῃ ἀνθρώποι
 Σείρα. ἔκ ἔτι κείνον ἄμ' ἠελίω αὐιόντα
 Φυταλιαὶ ψύδονται ἀναλδία φυλλιόωσαι.
 ῥῆα γὰρ ἔν ἔκειτε δῆα σίχας ὀξὺς αἰίξας,
 Καὶ τὰ μὲν ἔρρωσε, τῶν δὲ φλόου
 ὤλεσε πάντα.

Κέντ καὶ λαπίοντ⊕ ἀκρόμην. οἱ δὲ οἱ ἄλλοι
 Σῆμ' ἔμλωαι μελίεοσιμῆλα φρότόροι πρίκφυτῃ.

Medio obscurus: quatuor uerò ei circumiacent
 Stellæ, adiectim duæ, iuxta duæ uolantes.
 Atq; hæc quidem Boream & uagationem solis
 Interfusa sunt. Porrò remotè oriuntur alia
 Multa inter Austrum & solis orbitam.
 Obliquus quidem Tauri sectioni subiacet ipse
 Orion, non illum quis serena in nocte
 Sublimè uolitantem præterit: sed confidat
 Cælum intuens promptius contemplari.
 Talis & custos elato sub dorso
 Lucet ambobus Canis sub pedibus sistēs (psum
 Varius: at non penitus illustratus, uerùm circa i-
 Ventrem obscurus obuersatur: sed ei summum
 Stella insignitum est feruida mentum, quæ qui-
 dem maximè
 Vehementer exiccat: atq; ipsum uocāt homines
 Sirium, non amplius illum cum sole orientem .
 Arbores fallūt sine humore frondētes. (trans:
 Facile siquidē discernit per ordines acutus pene,
 Et quasdam consolidat, quarundam uerò corti-
 cem perdit omnem.
 Illum etiā occidentem sentimus, cæterum ei alie
 Quæ signū sint mēbris, lāguidiōres circūiacēt.
 Pedibus

Ροοσί δ' ὠρίωνθ' ὑπὸ ἀμφοτέρωσι λαζώος
 Εμμελὲς ἡμάτια πάντα διώκετ', αὐτὰρ οὐ' αἰεὶ
 Σείειθ' ἄζόπιθον φέρεται μετόντι ἰοικώς,
 Καὶ οἱ ἐπαντέλλει, καὶ μιν ἑαπὸντα διώκει.
 Ἡ δὲ Κνωδὸς μεγαλοῖς κατ' ἔριω ἔλκετ' ἀργῶ
 Πρυμνόθην, ἧ δ' ἐπὶ γένηι χεῖθ' εἰσὶ Κελύβοι,
 Ἀλλ' ὄπιθον φέρετ' τετραμμελὴς, οἷα κ' αὐτὰς
 Νῆσθ', ὅταν δὴ ναῦται ἕθι τρέψωσι κερῶνλω
 Ορμον ἐσερχόμενοι, τῶ δ' αὐτίκα πᾶς ἀνακόπη
 Νῆα, παλιρρόθην δὲ καθάρηται ὑπέροισο.
 Ως ἡγε πρυμνοθην ἰησονίς ἔλκεται ἀργῶ.
 Καὶ τὰ μὲν ἠδὲρὶ καὶ ἀνώροθ' οἷα πρὸ αὐτῶν
 Ἰσὸν ἀπὸ πρῶτης, φέρεται, τὰ δὲ πᾶσα φαεινή,
 Καὶ οἱ πηλοδάλιου λεχλασμελίου ἐσηεκταε
 Προσίμ ὑπὸ ἔραίοισι κνωὸς πεπάρειθον ἰόντος.
 Τῶ δὲ, κ' ἐκ ὀλίγου πρὸ ἀπόπρωθι πεπρωῖαν
 Ανδρομίδω, μέγα κῆτ' ἐπερχόμενον ἑα
 τεπέγει.

ΠΗ μὲν γὰρ θρήϊκθ' ὑπὸ πνοιῆ βορέαιο
 Κεκλιμμένη φέρετ', τὸ δὲ οἱ νότος ἐχθρόν ἀγινεῖ
 Κῆτος, ὑπὸ Κελῶ τε κ' ἰχθύσιμ ἀμφοτέρωσιμ,
 Βαδὸν ὑπὲρ ποταμῶ Βελλημνίου ἀσδρόντος.
 Οἶον γὰρ καὶ κῆνο θεδμ ὑπὸ προσί φορεῖται
 Λέψωνον

Pedibus autem Orionis sub ambobus Lepus
 Incessanter omnibus diebus fugatur, at semper
 Sirius à tergo fertur insequenti similis:
 Etiā ei cooritur, atq; ipsum occidentē insecatur.
 At Canis magni contra caudam uoluitur Argo
 A' puppi: non enim huic ex more sunt cursus;
 Sed retro dgitatur uersa: ceu etiam ipsæ
 Naues cum nauæ inuertunt rostrum,
 Portum appellentes, atq; subito quilibet resulcat
 Nauem, retrograda uerò attingit continentem:
 Sic à puppi Iasonico trahitur Argò.
 Atq; quibusdam in partibus obscura & sine stel
 lis (sicut ad ipsum
 Malū à prora) fertur: in alijs uerò tota splēdida.
 Etiam ei gubernaculum submissum fultum est
 Pedibus sub posteris Canis antecedentis.
 Cæterum (etsi admodum eminens uolitantem)
 Andromedam grandis cetus adueniens urget.
 Porrò hæc Thracij sub uentum Boreæ
 Inclinata fertur: at ei Auster infestū circumagit
 Cetum, sub Arieteq; & Piscibus ambobus,
 Paululū super fluuio iacentem stellato. (ratur
 (Mirū nāq; quales etiā illæ deorū sub pedib. fe-
 A Reliquæ

Λείψανον ἠελιανοῦ πολυκλαύσε ποταμοῖο.
 Καὶ τὸ μὲν ὠρίων Ⓞ ὑπὸ σκαίου πόδια τένει.
 Δεισμοὶ δὲ ἔραϊοι, τοῖς ἰχθύσιν ἄκροι ἔχονται,
 Ἀμφω συμφερόντου ἀπ' ἔραϊων κατιόντων,
 Κητείης δὲ ὄπιθεν Ἰωλῆς ὑδιμίξ φορέοντου,
 εἰς γὰρ ἔλαυνόμενοι, ἐνὶ δὲ ἄσβρί περιαινόντου
 Κήτε Ⓞ, ὅς κείνου πρώτη ἐπίκειται ἀκαύθη.
 Οἱ δὲ ὀλίγω μίφω, ὀλίγη δὲ ἐγκάμνοι αἰγλη,
 Μασόβι πηλαλίς καὶ κήτε Ⓞ εἰλίεσσοντου,
 Γλαυκῆ πεσηῶτων ὑπὸ πλδυσήσι λαγαῶ,
 Νώνυμα. ἔ γάρ τί γε τετυγμῆς εἰδάλειο
 Βεβλήετα μελίεσιρ ἰοικότων, οἷά τε πολλὰ
 Εξείης, σιχρόντα πᾶσὶ ὄρχεται αὐτὰ κείλυθα
 Ἀνυμῆων ἑτέων. τὰς ἀνδρῶν ἔκ' ἐτ' ἰόντων
 Εφρέεσσι, ἢ δὲ γήθησιν ἅπαντ' ὀνομασι κα-
 λίεσαι,

Ἡλιθα μορφώσεσ. ἔ γάρ κε διωήσατο πάντων
 Οἷάτ' ἐκεκειμῆων ὄνομ' εἰπεῖν, ἔ δὲ δαλιῶσε.
 πολλοὶ γὰρ πάντη, πολίων δὲ ὑδι ἴσα
 πῆλονται

Μίφω τε κὺ χροῖν, πάντες γέ μιν ἀμϑελεῖντοι.
 τῶ καὶ ὀμυγρόεας γε εἴσατο ποιήσαδαι
 Ἀσόβας, ἄφρ' ὑπὸ τὰς ἄλλω πᾶσα κείμω Ⓞ ἄλλοε
 εἴδωε

Reliquiæ Eridani luctuosi fluij)
 Etiã hic quidẽ Orionis sub sinistrũ pedẽ tendit,
 Vincula aut caudina, quib. Pisces extremi tenent
 Ambo coeunt à caudis descendentes, (tur,
 Beluina uerò post dorsum cõmixtim feruntur.
 In unum ducta: unica etiam stella terminantur
 Ceti, quæ eius primæ insidet spinæ. (ta fulgori
 Quæ aut modica magnitudine, modico item insit
 In medio gubernaculi & Ceti uoluntur,
 Glauco uolutes sub lateribus Leporis,
 Ignotæ sunt: non enim illæ conflati simulacri
 Sparsæ sunt membris similes, qualia multa
 Ex ordine incedẽtia perambulãt easdem semitas
 Completis annis: quæ quispiam hominum non
 amplius superstitum (appellare,
 Obseruauit, & excogitauit uniuersa nominatim
 Cumulatim imaginatus: nõ enim potuit omnium
 Ceu distinctarum nomen dicere, neq; discere.
 Multæ nanque passim, multarum in super æqua-
 les existunt (uolubiles.
 Magnitudinesq; & color: omnes utiq; circum-
 Quare & simul collectas uisum fuit facere
 Stellas, ut ordinatim aliæ adiacens alia

Εἶδεα σημαίνουσιν, ἄφαρ δ' ὀνομαστὴ γήμιντο
 Ἄσρα. καὶ ἐκ ἔτι νυῦ ὑπὸ θαύματι
 τέλετο αἴσιρ.

Ἀλλ' οἱ μὲν καθαροῖς γνῶρηότων εἰδιώλοισι
 φαίνονται. τάδ' ἔνδρθε διακομνίοιο λαγῶδ
 Γαῦτά μάλ' ἠδρόσητα, κὶ ἐκ ὀνομαστὴ φόροντ'.
 Νεῖοθι δ' αἰγχοδρῆ⊕ ὑπὸ πνοιῆσι νότιο
 Ἰχθύς δ' ἐκ ἡτ⊕ τετραμυλί⊕ ἠώρηται,
 οἱ⊕ ἄρ' ἐπὶ πτότρωμ. νότιον δ' ἐ ἐλι κλήσκασιμ.
 Ἄλλοι δὲ ἀποραδίω ὑποκείμενοι ὑδροχοῆι
 Κήτε⊕ αἰδρόσιο καὶ ἰχθύ⊕ ἠδρῖθονται
 Νεοσόθινω χελίεσ κὶ ἀνώνυμοι. ἐγγύθι δ' ἐσ φων
 Δεξιτέρῃσ ἀρ' χειρὸσ ἀγαυῶ ὑδροχόιοι,
 Οἷν πῖσ τ' ὀλίγη χύσις ὕδατ⊕ ἔνθα καὶ ἔνθα
 Σπιδιαμνία, χερσποὶ κὶ ἀναλδίεσ εἰλίασον).
 Ἐν δ' ἐσ⊕ μὲν δύο μᾶλλον ὄρειδύμνοι φορέοντα
 Ἄσρόθ, ἔτε ἔ πολλὸν ἀπῆροι, ἔ' μάλ' ἐγγύσ,
 Εἰς μὲν ὑπ' ἀμφοτέρωσι ποσὶ καλὸσ τε μέ-
 γασ τε

Υδροχόσ, ὁ δὲ κυανίεσ ὑπὸ κήτε⊕ ἔρῃ. (λοι
 τὸσ πάντασ καλίεσιμ ὕδατ, ὀλίγη γέ μιν ἄλ
 Νεῖοθι τοξούτηρ⊕ ὑπὸ πτότρωσι πόθισι
 Δινοτοὶ κύνλοι πῶθι γέθ εἰλίασονται.

Αὐτῆρ

Imagines effigiarent, moxq; nominabilia fierent
 Astra. atq; haud amplius nunc cum admiratione
 oritur stella,

Sed hæc quidem conspicuis insignitæ imaginibus
 Cernuntur. Porro subter impetiũ Leporẽ (tur,
 Omnia planè obscura sunt, et sine nomine ferunt
 Infra autem Capricornum sub flatibus Austri
 Piscis contra Cetũ uersus in alto natat, (pellat.

Vnicus præter priores: Austrinũ autẽ ipsum ap-
 Aliæ autem sparsim subiectæ Aquario
 Cetum celestem & Piscem pendunt
 Inter, languidæ & ignotæ, at iuxta eas

Dextera à manu splendidi Aquarij,
 (Qualis quædam fusio aquæ huc & illuc
 Sparsæ) uisui gratiosæ et debiles circũuoluuntur.

Inter ipsas autem duæ magis firmæ feruntur
 Stellæ, nec multũ distantes, neq; admodũ uicinæ,
 Vna quidem sub ambobus pedibus pulchraq; ma-

gnâq;

Aquarij, altera uerò obscuri sub Ceti cauda:
 Quas omnes uocant aquã. Paruæ profectò aliæ
 Ultra sagittarium sub prioribus pedibus
 Volubiles coronæ circumactæ uoluntur.

Αὐτὴρ ὑπ' αἰθρομένων λεγέτω τέρως μεγάλοι
Σκορπίος ἄγχι νότιο θυτήριον αἰωρεῖται.

Τὲ δὴ τοὶ ὀλίγον μὲν ὑπὸ χρόνον ὑψὸς ἔοντες
Γούσαι, αὐτὸ πῶν γὰρ ἀείρεται ἀρκύροιο.
καὶ τῶ μὲν μάλα πολλὰ μετήροισι εἶσι κελύθει
ἀρκύροισι, τὸ δὲ θάλασσαν ὑφ' ἑσπερίῳ ἀλανεῖται.
ἀλλ' ἀρὰ καὶ πῶν κείνο θυτήριον ἀρχαῖον νύξ,
ἀνθρώπων κελύθει πόνου, χειμῶν ἔβηκον
εἰσαλιον μέγα σῆμα. κελύθει γὰρ κείνη
Νῆσος ἀρκύροισι εἶσι. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πε-
φασκε

Σήματ' ἐποικείρεται πολυέρροισι ἀνθρώποις,
Τῶ μὲν μοι πελάγει νεφίων εἰλυμένων ἄλλων
εὐχεο μεσοῦσι κείνο φαῖμαλαι ἔρανον ἄστρον,
αὐτὸ μὲν ἀνέφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὑψὸς ἢ μάλλον
κυμαίνονται νεφεοπεπισμύου, οἷον τε πόλλαι
θλίβει ἀνατέλλοντες ὀπωρινῶ βορέας.

Πολλὰ γὰρ καὶ ἄστρον νότω ἐπι σῆμα τιτύσκει
νύξ αὐτῆ, μογεροῖσι χειρομύκων ναύτησι.
οἷον εἰ μὲν κελύθει πύθωνται ἐναίσια σιμαυδέση,
ἀψά τε κελύθει πάντα, καὶ αὖτι ποιήσων,
αὐτὸ κ' ἐλαφρότερος πῶν πόνου εἰ δὲ κελύθει
ὑψὸς ἢ ἐμπλήθει σιμαυδέση ἀνέμοιο θυήλια

Αὐτῶς

At sub flagrante aculeo monstri magni
 Scorpij, prope Austrum, Ara in cælo pendet.
 Quã certè modicũ quod ad tẽpus in alto existẽtẽ
 Senties: è regione enim eleuatur Arcturi:
 At huic quidẽ admodũ multũ sublimes sunt uia
 Arcturo, illa uerò citius sub uesperũ mare redit.
 Sed & per hanc Aram primæua Nox,
 Hominũ deplorans calamitatẽ, tempestatis fecit
 Marinum certum signum: periclitantes enim illi
 Naues dolori sunt, alicunde item alia docet
 Signa, commiserans disiectatos homines.
 Idcirco ne mihi pelago, nubibus obductis alijs,
 Opta in medio hoc apparere cælo astrum,
 Ipsum quidem innubilum & splendidum: quin
 supernè magis
 Turbida nube pressum, sicut frequenter
 Vrgetur surgente autumnali Borea.
 Sæpe nanq; et hoc super Austro signũ subornat
 Ipsa Nox, miseris gratificans nautis.
 Qui si quidẽ obsecuti fuerint certa significanti,
 Statim facilia omnia, etiam si quid egerint,
 Mox leuior est labor. Sin autem nauis
 Ex alto impegerit uehemens uenti procella

Αὐτῶς ἀπρόφατος, τὰ ἢ λαίφρα πάντα ταραξάρα
 Αλλοτε μὲν καὶ πάντων ὑπόβρυχε ναυτίλο
 λουτου,

Αλλοτε δὲ, αἴκε διὸς πρᾶνιοσομύσιο τύχωσι
 Εὐχόμενοι, βορέω δὲ πρᾶτρεψαι ἀνέμοιο,
 Πολλὰ μάλ' ὀτλήσαντες, ὁμῶς πάλιν ἐσκί-
 ψαντο

Αλλήλας ὑδὶ νῆα, νότον δὲ ὑπὸ σήματι τότε
 Δαίδιθι, μέχρι βορέῃ⊕ ἀπασράψαντ⊕ ἴδιαι,
 Εἰ δέ κεν ἑσπέρης μὲν ἄλλος λεγνταύρε ἀπείκ
 Ωμος, ὅσον πεφίρεκ, ὀλίγη δέ μιν εἰλύσι ἀχλὺς
 Αὐτῶν, ἀτὰρ μετῶπιθῶν ἰοικότα σήματα ἰδύχοι
 Νύξ ὑδὶ παμφανόωντι θυτηλεῖα, ὅ σε μάλα χεῖ
 Ες νότον, ἀλλ' ὄβρυχο ποθισκοπέειν ἀνέμοιο.
 Δίηκε δὲ ἄσρωμ' ἐκᾶνο δ' ὕω ὑποκείμθ' ἄλλοις.
 Τὰ γὰρ τοι τὰ μὲν ἀνδρὶ ἰοικότα, νεόθι κείτη
 Σκορπίαι· ἰππυραεὶ δὲ ὑπὸ σφίσι χηλαὶ ἔχουσι.
 Αὐτὰρ ὁ δεξιτῶν ἄλει τανύοντι ἰοικῶν
 Αντία θιανωτοῖο θυτηλεῖα, γν' δὲ αἰ ἀπρίξ
 Αλλο μάλ' ἐσφάκωται ἐλλήλαμνον σία χειρὸς
 Θερίου, ὡς γὰρ μιν πρότῶρον ἐπιφηνίψαντο.
 Αλλ' ἐπι γὰρ τε καὶ ἄλλο ποραῖόν γν' ἔλακτο
 ἄσρωμ.

Υδρῶ

Planè improvisa, atq; uela omnia turbauerit,
 Interdum quidem omnino submersim nauigant,
 Interdum uerò (modò Iouem appropinquantem
 nacti sint

Supplices, etiam uis Boreæ superauerit uenti)
 Multa ualde passi, simul reuisunt
 Sese super nauem. Austrum autem sub signo illo
 Metue, donec Boream deserentem senseris.
 Si uerò ab occidentali quædam mari Cætauri abfuerit
 Humerus, quantum à priori, modica autem cum
 occuluerit nebula

Ipsam, insuper autem eadem signa faciat
 Nox cū omnino lucida Ara, minimè te oportet
 Super Austro, sed circa Eurum speculari uentū.
 Inuenies autē sidus hoc duobus suppositum alijs.
 Huius enim partes homini assimilatae, infra iacēt
 Scorpionum, posteriores uerò equinas sub se Che-
 læ habent.

At is dexteram continuo pandēti assimilatus est
 Contra rotundam Aram. In eo item siriētum
 Alia ualde prensa est ducta per manum
 Fera: sic nanq; ipsam priores appellarunt.
 Præterea quoq; aliud eminus uoluitur sidus:

A 5 (Hydrum

Υδρῶν μιν καλέεσσι, τὸ δὲ ζῶντι ἐοικὸς
 Ηνεκὲς εἰλᾶται, καὶ οἱ κεφαλὴ ὑπὸ μέσσοι
 Καρκίνου ἰκνεῖτ', ἀσείρη δ' ὑπὸ σῶμα λιόντος.
 Οὐρὴ δὲ κρέμαται ὑπὲρ αὐτὸ λιγυταύροιο.
 Μήσση δὲ ἀσείρη κρητῆρ, πυμώτη δ' ἐπίκειτ'
 Εἴδωλον κόρακθ', ἀσείρην κόπροντι ἐοικὸς.
 Ναὶ μὲν καὶ πτωχύων διδύμοις ὑποκαλέεσθαι
 εἶνα.

Ταῦτά τε θεήσαιο πρὸ βροχιδίων γνῆαιτων
 Εξείης παλίνωρα, τὰ δὲ καὶ πάντα μάλ' αὐτως
 Οὐρανῶ δ' ἠνάρησιν ἀγαλλματα νυκτὸς ἐσσης.
 Οἱ δ' ἠδὲ μίξ' ἄλλοι πρὸντ' ἀσέρου εἰδὲν ὁμοῖοι
 Πάντοθεν εἴδωλον διυκαίσεκα διωδύοντα.
 Οὐκ αὖτ' εἰς ἄλλης ὁρόων ἠδὲ τε κμήραιο
 Κένων, ἤχι λείοντ', ἐπεὶ πάντοθεν μετανάσσει.
 Μακροὶ δὲ σφίον εἰσὶν ἐλισσόμενων γνῆαιων.
 Μακρὰ δ' ἢ σήματα καὶ ἀπόπρωθεν εἰς γνῆαιων.
 Οὐδέ τι θαρσαλέθ' κένων ἐγώ, ἄκειθ' εἴλω
 Απλανίων τά τε κύκλα τά τ' αἰθέρη σήματ'
 γνῆαιων.

Ηρι μὲν τά γε καὶ ται ἀλίγκια δινωτοῖσι
 Τέσσαρα, τῆς μάλιστα ποθὴ ὄφελός τε γνῆαιων
 Μίτρα πόδισ κοπέοντι ἀνυσομένων γνῆαιων.

Σήματα

(Hydræ eam uocant) id uerò uiuo simile
 Longè uoluitur: atq; ei caput sub medium
 Cancrû pergit, uolumè uerò sub corpus Leonis:
 Cauda autem pendet super ipso Centauro. (det
 Porrò medio uolumini Crater, extremo aut in sî
 Simulacrum Corui, spiram mordenti simile.
 Scilicet & Procyon sub Geminis clarè lucet.
 Hæc sanè speculari poteris decurrentibus annis
 Ex ordine suis horis redeuntia: ea nanq; omnia
 ualde sate

Cælo aptè infixæ sunt simulacra nocte labente.
 At promiscuè aliæ qnq; stellæ haudquaq; stabiles
 Vndiq; per signa duodecim uersantur.

Nō itidē alias intuēdo cōiecturā facere poteris
 Harū, ubi sitæ sint: quoniā oēs uagabūdæ sunt.
 Lōgi aut earū sunt reuolutarū anni: (meantiū.
 Sera itē signa posita sunt è lōginquo in unū com
 Nec quicq; confidens harum ego: potens fuerim
 Fixarum & circulos & in cælo signa referre.
 Porrò hi quidem ponuntur similes uersatilibus
 Quatuor, quorum maximè desiderium commo-
 ditasq; accidit

Statuta obseruanti complentium se annorum.

Indicia

Σήμαϊα δ' εὖ μάλα πᾶσιν ὑπὲρ ῥήσιν πρὶ κη)
 Παλλάϊ τε κ' ἠχεόθεν πάντη σωδργμλία πάντῃα.
 Αὐτοὶ δ' ἀπλανέου καὶ ἀρρητόου ἀκλήσοισι
 Πάντες. ἀτὰρ μέτρω γε δύω δισιρ ἀνελφοῖον).
 Εἶποτε ὅτι νυκτὸς καθαρῆς ὅτε πάντας ἀγαυὸς
 Ασδράς ἀνθρώποις ὑπὸ δεικνυται ἔρα νύξ.
 Οὐδέ τις ἀσδρανέω φέρεται νεόμνη σελῶκ,
 Ἀλλὰ τά γε κενέφας διαφαίνετ' ὄφρα πᾶντα,
 Εἶποτε ται τῆμ' ἢ πῶδι φεγγίας ἴκετο θαῦμα
 Σπεφμελίω πάντῃ κενεασμλίω δὲ εἰ κύνκλω
 Οὐρανόν, εἰ καὶ τις ἄσφ ὑποσῆς ἄλλ' ἔσθιξε,
 Κῆνο πῶδι γλάνες ἴσχαλον γάλα μιν καλέσσι.
 Τῶν δ' ἄτοι χοιλῶ μὲν ἀλίγκι' ἔκετι κύνκλω
 Δινεῖτ', τὰ δὲ μέτρα τίσοι πύσῳρω πῶρ ἔοντων
 Οἱ δύο, τοὶ δὲ σφίω μὲγα μείονδ' εἰλίσοιτ'.
 Τῶν ὁ μὲν ἐγνήθην ὅτι κατ' ὄρχμελὸς βορέας.
 Εἰ δὲ οἱ ἀμφοτέρω κειφαλαὶ διδύμων φορέ-
 οντοί.

Εν δὲ τὰ γάνατα κείται ἀρρητό' ἠνιόχοιο.
 Λακὴ δὲ κενήμη καὶ ἀρρητόρος ὦμ' ἐπ' αὐτῶν
 Πόρσοος ἀνδρομέδης ἢ μίσημ ἀγκώνος ὑπὲρ θην
 Δεξιτέρῳ ἐπέχει. τὸ μὲν οἱ θνήσφ ὑψόθι κείτ' ἔ
 Ασδρότρον βορέω γενότω δ' ὑπὸ κενετ' ἀγκῶν
 Οπλαί

Indicia aut aptissime omnib. affatim circūiacent
 Multaq; & uicinē ubiq; coniuncta omnia:
 At ipsi statim & aptati sibi inuicem (spondent.
 Omnes, etiam magnitudine duo duobus corre-
 Porrò si quando nocte clara, cum omnes lucidas
 Stellas hominibus ostendit ætheria Nox,
 Neq; ulla languida fertur prima luna,
 Verūm per caliginem lucent perspicuē omnia,
 Si quando certē tunc item in animum uenerit
 admiratio

Contemplanti undiq; exornatū spaciofo circulo
 Cœlum, uel si quis hūc astans alius mōstrauerit,
 Illum constellatum orbem lac ipsum uocant.
 Huic sanē colore similis null⁹ præterea circulus
 Versatur: sed magnitudine tātū quatuor existētū
 Duo. duo uerò ipsis multū minores obuoluūtur.
 Quorum unus quidē uicinē est decidēti Boreæ:
 In eo autem ambo capita Geminorum feruntur:
 In eo etiam genua sita sunt aptati Aurigæ:
 Læua item tibia & sinister humerus in eo
 Persei: Andromedæ autem mediā supra cubitum
 Dexterā continet: ei quidē uola supnē posita est
 Vicin⁹ Boreæ. Austro uerò inclinat⁹ est cubit⁹.
 Ungulæ

Ὀπλαὲ δ' ἵππειοι, καὶ ὑπαύχρονον ὀρνίθειον
 Ἀκρὸν σὺν κεφαλῇ, καλοῖτ' ὀφειάχοι ὤμοι,
 Αὐτὸν δινδύοντα ἐληλάμνοι ποδὶ κύκλον.
 Ἡ δ' ὀλίγον φέρεται νοσητόρη, ἢ δ' αὐτῶν ἀλλοίαι,
 Παρ' ἑνὸς ἄλλὰ λείων, κὺ κερκίνου, οἱ μὲν ἀφ'
 ἄμφω

Ἐφείθε λίσσεται βεβόλη μύοι. αὐτὰρ ὁ κύκλῳ
 Τὸν μὲν ὑπὸ σῆθ' κὺ γαστέρα μέχρι πρὸ αἰσιῶ
 Τέμνει, τὸν δὲ διηνεκίως ὑπερὶ ὄρθου χελεία
 Καρκίνου. ἤχι μάλιστα διχασίῳ δρόμῳ κενοσίσης
 Ὀρθόν, ἵν' ὀφθαλμοὶ κύκλῳ ἐκάτ' ὄρθον ἴοισιν.
 Τῶ μὲν ὅσον τε μάλιστα δι' ὀκτῶ μετρηθῆντ' ἔστι.
 Πρῆτε μὲν γὰρ ἔστι σφίεφ' ἑκάτ' ὑπερὶ τῆσθε γαίης,
 Τὰ τρία δ' ἐν πύρατι. θόρε δὲ οἱ ἐν τρω-
 παί εἰσιν.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῳ ποδὶ κερκίνου ἐσηεῖκται.
 Ἀλλ' ἂν ἀντίοντι νότῳ μέσον αἰγοκορῆσθε
 Τέμνει, κὺ πόσιος ὑδροχόου, καὶ κίτῃ δὲ ἄλλῳ.
 Ἐν δὲ οἱ ἄξι λαγῶος. ἀλλ' ἄρ' κύνος ἢ μάλ' ἀπολλήμ
 Αἴνυ, ἀλλ' ὅποσιν ἐπέχθ' ποσίμ. ἐν δὲ οἱ ἀργῶ,
 Καὶ μέγα κενταύροιο μετὰ φρεσιν. ἐν δὲ τε κίον
 Σκωπέσι. ἐν κὺ τόξου ἀγαυῶ τοξότυρος. (βραχ)
 Τὸν πύματον καθαροῖο πρὸ ὀρχήμι Βορέας

Vngulæ inquam equinæ, & collum cygninum
 Summo cum capite, clariq; serpētariani humeri
 Ipsum uoluntur agitati circum orbem.

Porrò aliquanto fertur australior, neq; attingit
 Virgo: sed Leo & Cancer: hi quidem ambo

Ex ordine iacent distracti: sed circulus

Leonē quidē sub pectore et uētre usq; ad pudēda
 Secat, continuè uerò sub testa

Cancrum, ubi maximè in duas seētum uideas

Rectè, ut oculi à circulo utrinq; eant. (mensō.

Hoc sanè (quantus quantus est) per octo partes

Quinq; qdē diurna uolūtur in supremis terræ,

Tres uerò in parte inferna, æstatis autem in ipso
 conuersiones sunt.

Sed hic quidē in Borea circa Cancrū fixus est.

Alius aut in opposito Austro mediū Capricornū

Secat, & pedes Aquarij, & Ceti caudam,

Inest quoq; ei Lepus: cæterum Canis non ualde
 magnam partem (ei Argo,

Aufert, sed quantum cōtinet pedibus, inest ueni

Et magna Centauri scapula, inest etiam aculeus

Scorpij, & arcus lucidi Sagitarij.

Quem extremum sereni præteriens Boreæ

Ες νότον ἠέλιος φέρεται. τρέπεται γέμεν αὐτῆ
 Χαμόριος. καὶ οἱ τρία μὲν ποιεῖται ὑψὺ
 τῶν ὀπίω, τὰ δὲ πρὸν τε κατὰ ὄρυχα δυνάμονται.
 Μισοῖσι δὲ ἀμφοτέρω, ὅσος πολιοῖο γάλακτος,
 Γαῖαν ὑποσφίφεται. Κύνκλιος δὲ χάντι οἰκῶς.
 Εἰ δὲ οἱ ἤματα νυξὶν ἰσαίεται ἀμφοτέρω, μὴ
 φθίνοντες. θόρος, τὸ δὲ ἄστρο ἰσαμύσιο.
 Σῆμα δὲ οἱ κελῶς, ταύροιό τε γόνατα κείται,
 Κελῶς μὲν ἤϊ μῆκος ἑλληάμηνος δὲ Κύνκλιος,
 Ταύρος δὲ σκελίωμ ὅσος ποιεῖται ὀκλαῖξ.
 Εἰ δὲ τε οἱ ζώνη δύφεγγίος ὡρίωνος,
 Καμπύτ' αἰαρομύνης ὑδρῶς γῆσι, κῆ ἑλαφρῶς
 Κρητῆρ. γῆ δὲ κῶραξ. γῆ δὲ ἀσδρόν

ἔ μάλ' αὖ πολλοὶ

καλῶν. γῆ δὲ οἱ ὀπίω γόνα φερέται.
 Οὐ μὲν αὐτῶ ἀπαμείρεται, ἀλλὰ οἱ ἑγγὺς
 Ζιῶς ἀντῶ τ' μέγας ἀγγλῶς. καὶ δὲ κατ' αὐτῆ
 ἰππείη κεφαλὴ καὶ ὑποσφίφον εἰλίονται.
 Τὸς μὲν πρὸ βολῶ δ' ἰω ὀρθῶς ποιεῖται ἄστρο
 Μισοῖσι πάντας ἔχωμ. ὁ δὲ τέταρτος ἀσφίφωτος
 Λοξός γῆ ἀμφοτέρω. αἱ μὲν ἑκάτερον ἔχουσι
 Ἀντιπρόσω τρωπικῶ. μίσος δὲ ἑμισοῖσι τέ

κῆσι.

Οὐκ

In Austrum sol agitur: uertitur profectò ibi
Hybernus . atq; ei tres qdè circūuoluuntur supnè
Octo partiū, quinq; uerò subterraneæ uersatur.

At in medio amborum (quantus canis lactis)
Subter terrā uoluitur circulus bipertièti similis.

In eo autem dies noctibus æquantur utrisq;

Decrescentis æstus, uerisq; instantis.

Sed signum ei Aries, Tauriq; genua ponuntur,

Aries quidem secundum lōgitudinem deductus
per circulum,

Tauri uerò crurum quanta apparet geniculatio.

Inest quoq; ei cingulus præfulgidi Orionis:

Flexurāq; flagrantis Hydræ inest ipsi, & tenuis

Crater: inest uerò Coruus: insunt etiam stellæ
non ualde multæ (runtur.

Chelarum: in hoc item serpentariā genua fe-

Non tamen Aquilam intercipit, sed ei uicinè

Iouis uolitat magnus nuncius: etiam iuxta ipsum

Equinum caput & collum uoluuntur.

Hos quidem adiectim rektos circumpellit axis

In medio omnes tenens: Aut quartus fixus est

Obliquus in ambobus, qui quidè utrinq; tenent

È regiōe tropici: medi^o aut ipsum in mediosecat.

Οὐκ αὖ ἀθλιωαίης χειρῶν δεδιδαγμένῳ ἀνὴρ
 Ἀλλ᾽ ἐκλήσαστο κυλινδόμενα τροχάλεια,
 Τοῖά τε ὧ τῶσα πάντα πόδισφαιρῶν ἐλίσι-
 σῶν,

Ὡς τὰ γ' ἔνθ' αἰθόρῳ πλαγίῳ σωμαρρότα λυ-
 κλον,

Ἐξ ἧδε ὕδρ' ἰκίτα διώκεται ἤματα πάντα.

Καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει τε καὶ αὐτῖα νεῖοσι δῶσι
 Πάντα πρᾶβλόδημ. μία δὲ σφραγὶς ἔστιν ἐκάσθῃ
 Ἐξείης ἐκάστῳ θελατκλυσίῳ ἀνοδῶς τε.

Αὐτὰρ ὄγ' ὠκεανῷ τῶσον πρᾶμείβεται ὕδαρ.

Ὅσον ἀπ' αἰγοκόρῃσιν ἀνδρῶν χρομύοιο μάλιστε
 Καρκίνου εἰς ἀνιόντα κυλίνδετ'. ὅσον ἀπάντη
 Ἀντέλλων ἐπέχθ', τῶσον γέμεν ἄλλοθι δεινῶν.

Ὅσον δ' ὀφθαλμοῖο Βολῆς ἀφρτέμνετ' αὐγῆ,
 Ἐξάκτις αὖ τῶσ' ἡμῖν ἵπποδράμοι. αὐτὰρ ἐκάσθῃ
 Ἴση μετρηθεῖσα δύνω πόδι τέμνεται ἄσφα.

Ζωίδιον δὲ κυκλον ἐπίκλυσιν καλέουσι.

Τῶν γ' ἰκαρκίνῳ ἔστι, λίωρ τ' ὕδρ' ἔσθ', καὶ ἵππῳ
 αὐτῷ

Γαρβγίνῳ, αἶ δ' ἐπί οἰχληαῖ, καὶ σκυρπίῳ
 αὐτῶς,

Τοξοτύτης τε, καὶ αἰγούκρωτος, ὕδρ' δ' αἰγοκόρῃσιν
 ὕδροχόῳ,

Haud facile Minervæ manibus edoctus aliquis
 Aliter compegerit volubiles orbis
 Talesq; & tãtos, omnes rotabiliter circũvoluēs:
 Sicut hi in ætheria regione obliquo coaptati cir-
 culo

Ab aurora ad noctē impellũtur diebus omnibus.
 At ij quidem oriunturq;, & ex aduerso infernē
 occidunt

Omnes æquidistãter: unus aut ipsorũ est cuiusuis
 Ordinatum utrinq; descensus ascensusq;.
 Verũ obliquus orbis Oceani tantã p̄trãsit aquã,
 Quantum à Capricorno ascendente maximē
 Cancrũ ad ascendentē uoluitur. quantũ ubilibet
 Exoriens continet, tantum certē alibi occidens.
 Quantum autem ocularis radij demetit uisus,
 Sexies tantundē nobis subtermeauerit. at quæ-
 nis portio

Aequalis diuisa duo circumsecat astra.
 Animalem uerò circumsecat agnoscunt.
 In quo Cancer est, Leoq; iuxta ipsum, & sub eo
 Virgo, atq; prope eam Chelæ, & Scorpius ipse,
 Sagittariusq;, & Capricornus, at iuxta Capri-
 cornum

Υδροχόῳ, δύο δ' αὐτ' ἐπ' ἰχθύων ἀσδρόων).
 Τὸς ἕ μετὰ κελὸς, ἰαυρός τ' ὑπὶ τῷ, δίδυμοί τε
 Ἐρ τοῖς ἡέλιῳ φέρεται δυοκαίδεκα πᾶσι,
 Γαυτ' ἄνω του ἄνω. καὶ οἱ πόδι τῶν ἰόντι
 Κύκλου, αἴξονται πᾶσαι ἰωνίαι ποιοῦσαι.
 Τῶ δ' ὅσον κοίλοιο κατ' ὠκίαν οἶο δύνηται,
 Τόσον ἔπερ γαίης φέρει. πᾶσαι δ' ὑπὶ νυκτὶ
 Ἐξ αἰεὶ διώνου δυοκαίδεκα δ' ἰωνίαι.
 Τόσαι δ' ἀντέλλουσι, τόσον δ' ὑπὶ μῆκ' ἑκά

SN

Νύξ αἰεὶ τε τάνυσται, ὅσον τέ πρὸ ἡμισυ κύκλου
 Ἀρχομένη ἀπὸ νυκτὸς κείρεται ὑπὸ γαίης.
 Οὐκὲν ἀπόβλητον δεσδοκμῶν ἡματ' εἶν
 Μοιρασῶν σκίπτει δα, ὅτ' ἀντέλλουσι ἑκάστη.
 Αἰεὶ γὰρ τῶν γε μῆ σιων ἀνδρῆται αὐτὸς
 ἡέλιῳ. τὰς δ' αὖ γε πόδι σκίψαι μάλιστα
 Εἰς αὐτὰς ὁρώων. ἀτὰρ εἰ νε φέουσι μέλαινα
 εἶνοντ', ἢ ὅρε' ἰκρυμμένα ἀντέλλουσι,
 Σῆματ' ἐπὶ ἄρχομῶσι ἀνδρῶτα ποιοῦσαι.
 Αὐτὸς δ' αὖ μάλα τοι ἰδρῶν ἑκάτερε δεσδοκίη
 ὠκίανός, πάτε πολλὰ πόδι σκίψαι εἰσὶ αὐτῶν,
 Νεώθην ὁππῆματ' κείνων φορέουσι ἑκάστω.
 Οὐ οἱ ἀφανρότατοι ὅτε ἰαρκίν' ἀντέλλουσι
 Ἀσδρόων

Aquarius, duo item ipsum Pisces constellant:
 Hos autem post Aries, Taurusq; iuxta hunc, Di-
 dymiꝯ.

In quibus sol fertur duodecim omnibus,
 Totum annũ deducens : etiã ei circa hunc eunti
 Circulũ augescẽt omnes frugiferæ tempestates.
 Huius itẽ quantũ concavũ sub Oceanũ occidat,
 Tantum supra terram fertur. omni aut in nocte
 sex semper occidunt duodenarij circuli: (bet
 Tot itẽ oriũtur. Tantã aut ad longitudinẽ quæli
 Nox semp protensa est, quã lõge dimidiũ circuli
 Incipiente à nocte eleuatur supra terram.

Nec sanẽ contemnendũ obseruanti diem fuerit,
 Partium considerare quando oriatur quælibet:
 Semper enim harum uni cooritur ipse
 Sol. Has uerò deprehenderis maximẽ
 Eas intuens. uerũ si nubibus obscuræ
 Fiant, uel monte occultatæ orientur,
 Indicia coorientibus idonea facito.

Ipsẽ aut assiduò tibi à cornib. utrinq; dare poterit
 Oceanus, quæ multa circumuoluuntur sibi ipsi,
 Ab infero quum illarum uoluat unamquamq;.
 Haud ei omnino ignota, cum Cancer oriatur,

Ασδρόν ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι πδρίκειν
ται,

Τοί μὲν δ' αἰώνοντο, τοί δ' ἔξ' ἐτέρης αἰώνοντο.
Διώνει μὲν σέφανθ, δ' αἰεὶ δὲ ἡστὶ γράχιμ ἰχθύς.
Ἡμισυ μύκην ἴσθαι μετ' ἡορογ, ἡμισυ δ' ἦσθαι
εἰχαπαὶ βαλλασσι κατ' ἄρχομενὸν σεφαίνοιο.
Αὐτὰρ ὄγ' ἔξ' ὀπιθεν τετραμυλίθ, ἄλλα μὲν
ἔπω

Γασδρίνειαιρη, τὰ δ' ἐπ' ὀρ' ἴρα νυκτὶ φορεῖτ.
Τὸν δὲ καὶ εἰς ὄμωσ κατὰγει μογδρόν ὀψιχον
καρκίνθ ἐκ γονάτων. κατὰγει δ' ὄψω αἰ-
χηνθ ἐγγύς.

οὐδ' αὖ ἐτ' ἀρ' ἰσοφύλαξ εἰς πολὺς ἀμφοτέρω
θεν,

Μέωμ ἡμάπθ, τὸ δ' ἠδὲ πλείον γίνυχθ ἦσθαι.
Τέτρασι γὰρ μοίραις ἦσθαι λαπίοντα βοώτω
Ωκεανὸς δέχεται. ὅ δ' ἐπ' ἰω φάειθ κρησιπ-
ται,

Βαλυτρεθ δ' ἐπέχει πλείον δίχα νυκτὸς ἰσσης,
Ἡμθ ὅτ' ἡελίοιο κατ' ἄρχομενίοιο δ' ὕσταται.
Κεῖνάι τοι καὶ νύκτωρ ἐποψέει δύνοντε λέγονται.
Ὡς οἱ μὲν δ' ἰώσσιμ. ὅ δ' ἀντίθ ἔσθαι ἀεικῆς,
Αλλ' οὐ μὲν ζώνη, εὐ δ' ἀμφοτέρωσι φαινόσ

Astra utrinq; agitata circumiacent, (dentia:

Hæc quidẽ occidẽtia, illa uerò de oriente ascen-

Occidit certè Corona, occidit item secundum

scapulam Piscis: (rò iam

Dimidium quidem uideris sublime, dimidium ue

Extremitates submittūt descendenti Coronæ:

Sed hic retro uersus, secundum alias quidem par-

tes nondum (cete fertur.

Ventre extremo, secundum superiores uerò no-

Quinetiam usq; in humeros deducit laboriosum

Serpentarium (collum usq; -

Cancer à genibus: deducit autem serpentem ad

Nec uerò amplius Arctophylax fuerit multus

utrinq;,

Minor diurnus, ad maius uerò nocturnus iam:

Quatuor enim partib. iam descendenti Bootem

Oceanus excipit. At hic cum luce satiatus sit,

Vespere itẽ cõtinet plus dimidio noctis labentis,

Tum quando sole descendente occidat.

Illæ etiam noctes sero occidenti dicuntur.

Sic hæc quidem occidunt. At oppositus, haud il-

lucidus, (bobus splendidus

Sed pulchrè quidem cingulo, pulchrè uerò am-

Ωμοῖς ὠρίων, ξίφρος γέμεν Ἴφι πιποιδῶς, (λίξι
 Γαύτα φόρων ποταμόν, λεδράος πῆρατίνε) ἄλ
 Ερχομένην ἢ λείοντι τὰ μὲν ἤϊ πάντα φόροντι
 Καρκίνων ὅσ' ἰσχύοντο, καὶ αἰετός. αὐτὰρ ὄγε
 γνύξ (λαιὸν

Ἡμεῖς, ἄλλα μὲν ἦδη, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδια
 Οὐπω λυμαίνοντ' ἴπποσφι φει ὠκεανοῖο.

Ἀντίλλῃ δ' ὕδρον κεφαλῆ· χερσὸς τε λαγῶος.
 Καὶ πτοκύνω, πρότοροί τε πόδιον λιωὸς αἰθα
 μέλοιο.

Οὐ μὲν θλίω ὀλίγος γαίης ὑπὸ νείατα Βαλλεῖ
 Γαρβηνῶ ἀντίλλασα. λύρη τότε λυλλυαία,
 Καὶ δελφίς δωύοσι, καὶ δὴ ποῖοτ' οἰσός.

Σιὸν εἶς ὄρνιθος πρῶτα πῆρα μίσφι πῆρ' αὐτῆ
 Οὐρῶν, καὶ ποταμοῖο πῆροεῖαι σκιάωνται.

Διῶει δ' ἰππέην κεφαλῆ, διῶει δὲ καὶ αὐχλῶ.
 Ἀντίλλῃ δ' ὕδρον μὲν ὑπὸ πλέον ἄχρι πῆρ' αὐτῆ
 Κρητῆρα. φθάμενος δὲ λιῶν πόδας αἰννυταί
 ἄλλος.

Ἐλκωμ ἄξόπιθην πρύμνω πολυτρεῖος ἀργῶος.
 Ἡδὲ θίει γαίης ἰσὸν διχῶσσε λατ' αὐτόν,

Γαρβηνῶ ἡμὸς ἄπασσε πτοραιόθην ἀρῆ γήνητῆ.
 Οὐδ' αὖ ἐπὶ χόμεναι χηλαὶ κῆ λειπῆ φάσσαι,

Ἀφρασοι

Humeris Orion, ense quidem fortiter fissus,
 Totū ferens fluuiū, à cornu protenditur altero.
 Orienti uerò Leoni omnia quidē subterferuntur
 Cancro quæ occidebant: etiam Aquila. Verūm
 geniculatim (dem sinistrum
 Sedens, alias quidem partes iam, sed genu & pe
 Nondum procelloso subteruoluit Oceano.
 Oritur autem Hydræ caput, glaucusq; Lepus:
 Et Procyon, prioresq; pedes Canis ardentis.
 Nec certè pauca sidera terræ sub infima mittit
 Virgo exoriens, Lyra tunc Cyllenæa,
 Et Delphinus occidunt: & fabrefacta sagitta.
 Cum quibus Cygni priores pēnæ usq; ad ipsam
 Caudam, & Fluuij extremitates occultantur.
 Occidit item equinū caput, occidit etiā collum.
 Oritur uerò Hydra amplius usq; ad ipsum
 Craterem, præueniens uerò Canis pedes arri
 pit alios,
 Trahens à tergo puppim stellatæ Argus.
 Hæc autem currit supra terram malum dimidia
 ta iuxta ipsum
 Virgo quando uniuersa p̄b infero iam euaserit.
 Nec fortè exoriētes Chelæ & tenuiter lucētes,
 B 5 Ignotæ.

Αφραστοί πῦροιον. ἐπεὶ μέγα σῆμα βοώτης
 Αβρόθ' ἀντέλει βεβολημῶθ' ἀρκίτροιο.
 Αργὼ δ' ἔ μάλα πᾶσα μετήορθ' ἔοσση ἦδη,
 Αλλ' ὕδρον. λέχυτ' γὰρ γν' ἔραυῶ ἤλιθα πολλή,
 Οὐρεῖς αὖ δέοιτο μόνου. δ' ὕδι χηλαὶ ἄγασιν
 Δεινὸν ἐφισκῶτ' ὀχλύχια. τῷ μὲν ἔπειτα
 Δεξιτέρῳ ληνήμῳ αὐτῆς ὕδι γανίδιθ' ἄχρῃς
 Αἰεὶ γνύξ, αἰεὶ δὲ λύρη πῦρα πεπῆσῶτ' θ'.
 Οὔτινα ἴσῃσιν ἄισον ἵππεραυτίων εἰδῶλων
 Αμφότερον δ' ὠόντα καὶ ἔξ' ἑτέρης ἀνίοντα
 Πολλάκις αὐτονυχεὶ θηδύμεθα. τῷ μὲν ἀρ' οἶσθ
 Κνήμη σὺ χηλῶσι φαέωνται ἀμφοτέρῃσι.
 Αὐτὸς δ' ὄν κεφαλῶν ἔτι πρὸ τετραμῶθ',
 ἄλλη
 Σκροπίον ἀντέλλοντα μῆνη, καὶ ῥύτρεα τόξω.
 Οἷ γὰρ μιν φορέεσιν, ὃ μὴ μέσον ἀλλά ἔτε πάντα,
 Χῆρα δὲ οἷ σκαλήν κεφαλῆθ' ἅμα τόξον ἀγινῆ.
 Αλλ' ὃ μὲν ὡς τρίχρα πᾶντα καταμελεῖσι φο-
 ρεῖται.
 Ημισὺν δὲ σεφάνοιο, καὶ αὐτῶν ἔχατον ἔρῳ
 Κενταύρου, φορέεσιν ἀνδρ' χόμλαι ἔτι χηλαί.
 Τῆμθ' ἀριχομῶν κεφαλῶν μεταδύεται
 ἵπαθ',

Ignotæ præterierint: quoniã ingēs sidus Bootes
Cumulatus oritur interfinētus Arcturo.

Argo autem non planè tota sublimis erit modò,
Sed Hydra: fusa est enim in cælo abundè multa:
Cauda indiguerit saltem. Chelæ item adducunt
Constanter innixum Serpentarium: ipsius qui-
dem consequenter

Dexteram tibiam usq; ad ipsum genu

Semper geniculātus, semper itē Lyrae acclinati.

Quem eundem ignotū inter cælestes imagines

Utrobiq; occidentē, et ex altera parte ascēdentē

Sæpe eadem nocte cōspicimus: huius quidē sola

Tibia cum Chelis apparet ambabus:

Ipsè uerò in caput adhuc aliquò uersus, alia

Scorpium orientem manet, & tentorem arcus:

Hi nanq; ipsum ferūt, Scorpius quidem medium

aliq; omnia: (aduoluit.

Manum uerò ei læuam simulq; cum capite Arcus

Atq; is quidem sic trifariam per omnia membra-

tum circumfertur.

Dimidiū uerò Coronæ, et ipsam extremā caudā

Centauri proferunt exorientes adhuc Chelæ.

Tunc post demersum caput occidit Equus:

Et

Καὶ πωτόρα ὄρνιθ' ἐφέλκεται ἔχασθ' ἕρη.
 Διῶει δ' ἀνδρομέδης κεφαλῆ, τὸ δὲ οἱ μέγα
 Δείγμα

Κήτεθ' ἰδρόσας ἐπάγεινότθ'. αὐτὰ δ' αὐτὸς
 Κηφεὺς ἐκ βορέω μεγαλμ ἀνὰ χειρὶ κελύουμ.
 Καὶ τὸ μὲν ἄνθρωπῶ τετραμυλῶν, ἄχρη πρὸ
 αὐτῶ

Διῶει. ἄπας κηφεὺς κεφαλῆ κὶ χειρὶ κὶ ὤμῳ.
 Καμπὰ δ' αὐ ποταμοῖο, κὶ αὐτὴ ἐπὶ ῥομί-
 Σκορπίου, ἐμπίπτει γιν' ἐὺ ῥόσ' ὠκεανοῖο. (νοιο
 ὅς καὶ ἐπὶ ῥομῶθ' φοβῆει μέγαν ὠείωνα.
 Ἀρτεμισίληκος. πωτόρων λόγος. οἱ μὲν ἔφανθ
 Ἐλκῆσαι πῆλοιο χίον, ὅτε θνητὰ πάντα
 Καρτόρος ὠείων σιβαρῆ ἐπὶ κροτῆ κορυμῆ,
 Θήρης ἀρνύμεθ' ἰείνω χέειν οἴνοπίωνι.
 Ἡ δὲ οἱ δ' αὐτῆς ἐπετεῖνα τὸ θνητὸν ἄλλο
 Νήσθ, ἀνὰ ῥόξασα μίσσας ἐκ' ἀτόρθε κολύνας,
 Σκορπίον. ὅς ῥά μιν ἕτα κὶ ἔπτανε πολλὸν ἐόντα
 Γλειότορθ' πωφανεῖς. ἐπεὶ ἀρτέμιμ ἦκα χην
 αὐτῶ.

Ἰάνεκα δὴ καὶ φασὶ πωραϊόθεν ὄρχειοιο
 Σκορπίου, ὠείωνα ποδὶ χθονὸς ἔχαστα φέουειν.
 Οὐδὲ μὲν ἀνδρομέδης κὶ κήτεος, ὅσ' ἐλέληπτο
 Κείνοσ'.

Et prioris auis attrahitur extrema caudâ.

Occidit item Andromedæ caput : atque ei magnum monstrum

Ceti turbid^o immittit Auster : è regione uerò ipse
Cepheus de septêtrione ingēti manu cohortās.

Atq; Cet^o quidē in dorsum uersus, usq; ad ipsum
Occidit : sed Ceph^e capite et manu et humero.

At curuaturæ Eridani, iamprimum exoriente
Scorpio, inciderint latefluum Oceanum.

Qui etiam exoriens terræ magnum Orion em.

Diana æquē ferat : ueterum sermo : qui ipsum fa-
bulati sunt

Arripuisse peplo in Chio, quando feras omnes
Fortis Orion ualida cædebat claua,

Venationis administrans illi gratiã Oenopioni :
Illa autem ei ex ipsa immisit feram aliam

Insula, diffringens medios utrinq; colles,

Scorpium : qui quidem ipsum uulnerauit & occi-
dit grandem existentem

Maior præcellens : quoniã Dianam læsit ipsam.

Quare etiam aiunt ab imo ueniente

Scorpio, Orionē ad terræ extrema fugere. (sunt

Neq; qdē Andromedæ & Ceti quæcūq; relicta

Illo

Κείνος δὲ ἀντέλλων ὄσ' ἀπὸ θυβίης, ἀλλ' ἀρὰ καὶ αὖτις
 Γρανουδίην φθύνουσι μὲν, ὁ δὲ ζώνη τὸ τε κεφαλεὺς
 γαῖαν ὑψηλῆς, τὰ μὲν εἰς κεφαλὴν μάλα παύτα
 Βαλπῶν ὠκεανοῖο, τὰ δ' ἔθ' ἐμίς, ἀλλὰ τὰ γ' αὐ-
 τὰ

Αρῆτοι κεκλυῖσσι πόδας καὶ γῆνα καὶ ἰξυῖν.
 Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπέγχετο εἰδωλῶσι
 Διὸς καὶ Ἰστιάει. τὰ δ' ἐκίτοι οἱ κῆρ' ἰκρόμου
 φαίνετο ἐκ δίφροιο πόδου καὶ χερσὺν ὑπὲρ θην.
 Ἀλλ' ἢ γ' εἰς κεφαλῶν ἴσσι δύνειτ' ἀρνούτῃε
 Μειρομῆνη γονάτων, ἐπεὶ ἔκ' ἀρ' ἔμελλεν ἐκείνη
 Δωρεῖσσι καὶ Πανόπῃ μεγαλῶν ἄστρ' ἰσώσεσσι.
 Ἡ μὲν ἀρ' εἰς ἐπὶ ἰσὺν φέρειτ', τὰ δ' ἔννεοι μᾶλλον
 Οὐρανὸς ἀπὸ φέρει, σηφάνοιο τε δόρυτ' ἀεὶ
 κλα,

Υδρὸς τ' ἔχαπλῶ φορεῖτ' ὑδὶ λεγνταύροιο
 Σωμάτε καὶ κεφαλῶν, καὶ θηρίων, ὃ δ' ἔννεοι
 Δεξιτέρῃ λεγνταύροιο ἔχει. τὴ δ' αὖτις μῶνσι
 Τόξου ἐπὶ ἰσὺν χόμνον πρότοροι πόδου ἰππότε
 φέρει.

Τόξου καὶ σπείρη ὄσ' ἔχει καὶ σῶμ' ὄσ' ἔχει
 Ἀντέλλει ὑψηλῶν, λαρήατα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ
 Σπυρπίος ἀντέλλων, ἀνάγει δ' αὐτὰς ὄσ' ἔχει
 Χείρας.

Illo exoriente ignota: sed etiam hæc
 Glomeratim fugiūt. cingulo item tunc Cephæus
 Terram adradit, quæ quidem ad caput sunt pla-
 nè omnia

(dem ipsæ

Tingens Oceano, reliqua non licet, sed hæc qui
 Vrsæ prohibent, pedes, & genua, & lumbum,
 Sed & ipsa filia urgetur simulachro
 Misera Cassiopeia: verum haud ei decorè

Apparent è sella pedes & manus desuper:

Sed hæc in caput similis occidit urinatori,

Diuisa à genibus: siquidem non poterat illa

Doridi & Panopæ magnis sine malis conferri,

Hæc quidem in occasum fertur: sed illa ab imo

magis

Cælum affert, Coronæq; secundos orbes,

Hydræq; extremitatem: offeritq; Centauri

Corpusq; & caput, & bestiolam quam in manu

Dextera Centaurus habet, at illic expectant

Arcum suborientem priores pedes inequantis

gigantis.

(pentarij

Cum Arcu etiam spira serpentis & corpus Ser-

Oritur ascendente: capita autem ipse agitat

Scorpius exorians: reducit aut ipsas Serpentarij

Manus,

Χείρας. καὶ πρῶτον ὄφρα πολυτερείος αὐγῆν
 Τό γε μὲν γνῶνασιν, ποδὶ δὲ τετραμμένῳ αἰεὶ
 Αντίλπει, τότε μὲν πρῶτης ὄξυρρέχεται ἄλλα,
 Γῆσθε καὶ ζώνη καὶ σῆθεα πάντα καὶ ὤμοι
 Δεξιτέρῃ σὺ χεῖρ. κάρη δὲ ἑτόρῃς μετὰ χεῖρος
 Τόξω ἀνδρόχοντα καὶ τοξότη ἀντέλλοντο.
 Σὺ τῆς ἑρμαῖα τε λύρη, καὶ σῆθε ἄχρῃς
 Κηφύς ἡὼς πρὸ λαύνετο ὠκεανοῖο.
 Ημῶ καὶ μεγάλῳ κωὸς πᾶσαι ἀμαρυγαὶ
 Διῶσι. καὶ πάντα καταρρέχεται ὠρίων ῥῶ.
 Πάντα γὰρ ἀτέλεστα δῖω κομῶνιο λαγῶ.
 Αλλ' ὄχνητόχῳ ὄριφαι, ὅσ' ὠληγνίαι αἶψ
 Εὐθύς ἀπὸρρέχοντ'. τί δέ οἱ μεγάλην ἀνὰ χεῖρα
 Λαμπονταί, καὶ οἱ μελίω σφακίκεται ἄλλω.
 Κινῆσαι χειμῶνας, ὅτ' ἠελίω σιωίωσι.
 Αλλὰ τὰ μὲν, λεφαλλῷ τε καὶ ἄλλω χεῖρα καὶ
 ἰξῶ
 Αἰγοκόρος ἀνῶν καταγεί, τὰ δὲ νεῖατα πάντα
 Αὐτῷ τοξότῃ καταρρέχεται. ὅσ' ἐπὶ πόρσεύς,
 Οὐδέ τι ἀκρε κέρυμβα μὲν πολυφρέσ' ἀργῶς.
 Αλλ' ἦτοι πόρσεύς μὲν, ἄτορ γένος τε ποδὸς τε
 Δεξιτέρῃ, σῆθετ'. πρύμνης δὲ ὅσον ὄν πρὸ πηγῆν.
 Αὐτὴ δὲ αἰγοκορῆ καταρρέχεται ἀντέλλοντι.

Ημῶ

Manus, atq; priorē serpentis cōstellati fulgorem
 Ipsius quidē Engonasi (siquidē obuersus semper
 Oritur) tunc sanē ab imo egrediuntur alia,
 Mēbraq; et cingulus, et pectora tota, et humeri,
 Dexterā cum manu: sed caput altera cum manu
 Sub arcu ascendunt & Sagittario exoriente.
 Cū quibus Mercurialisq; Lyra, et ad pectus usq;
 Cepheus ab Eoo agitur Oceano.
 Tum etiam magni Canis omnes micantiæ
 Occidūt, & omnes partes descendūt Orionis:
 Omnes quidem mutilæ impetiti Leporis.
 At non Aurigæ Hædi, neq; Olenia capra
 Statim decedunt, quæ ei magnam per manum
 Lucent, atq; ei à membris discreta sunt alijs,
 Ad cōmouendū tēpestates quādo soli cooriātur:
 Sed hæc qdē, caputq; & aliā manū & lumbum
 Capricornus ascendēs deducit: infima uero oīa
 Sub ipso Sagittario occidūt. neq; ampli⁹ Perseus
 Neq; summa rostra manent stellatæ Argus:
 sed Perseus quidem (præter genuq; pedemq;
 Dexterum) occidit: ipsius puppis uerò quantum
 ad circumactum
 Ipsa autem sub Capricorno descendit oriente.

Η. Θ και πτεκύνωμ δύεται, τὰ δ' ἀδρῆχεται
ἄλλα,

Ορνις τ', αὐτὸς τε, τὰ τε πῆδρόσσητ' οἷσ' ἔ
Τάρια, καὶ νοτίε θυτηεὶς ἰβρός ὕδρον.

Ιππ' οὐδ' ὕδρονχοσιονίον πτετελλομῆναιο

Γροσί τε κὺ λεφαλή ἀνελίσητ'. αὐτὰ δ' ἴππ' α

Εξ ἔρηε λεγίταυρον ἐφίλκεται ἀσδρίν νυξ.

ΑΜ' ἔ οἱ δυνάται λεφαλή, ἔδ' ὀυρίας ὄμπε

Αὐτῷ σὺν θώρηκι χρολεῖν. ἀλλ' αἰθοπος ὕδρονε

Αὐχγίνη κατὰ γῆ σπέρηθ, κὺ πάντα μέτωπα.

Η δὲ καὶ ἔξόπ' ἴση πολλὴ μύει. ἀλλ' ἄρα κὺ τὴν

Αὐτῷ λεγνταύρον, ὅπ' ἴχθύσιν ἀντίλωσιν,

Αθροσὶ ἐμφόρητ'. ὅδ' ἐπ' ἴχθύσιν ἀρῆχεται ἴχθύε

Αὐτῷ κυανίω ἔποκέμην' αἰγοκόρηι,

Οὔτι γ' ἀδύω, ὀλίγον δὲ δυναδὲ καὶ διαμῆν' ἄλ
λω.

Οὔτω καὶ μογερὰ χεῖρσ καὶ γῆνα καὶ ὦμοι

Ανδρομέδης δίχα πάντα, τὰ μὲν π' ἀρ' οὐ, ἄλ

λα δ' ὀπίσω

Τένεται ὠκεανοῖο, νίον ὅπ' οὐτε πτεγύωνται

Ἰχθύσιν ἀμφοτέρω. τὰ μὲν οἱ καταδεξιά χεῖρσ

Αὐτοὶ ἐφίλκοντ'. τὰ δ' ἀρῆσδρὰ νειόσση ἔλκα

Κεῖός ἀδρῆχεται. τὸ καὶ πτετελλομῆναιο

Εσπερόσση

Tum quoq; minor Canis occidit, sed oriuntur alia
 Olor, Aquilaq; alataq; sagittæ
 Astra, & austrinæ Aræ sacra Hydra.
 Equus autem Aquario recenter exoriente
 Pedibusq; & capite sursum uoluitur: è regione
 autem Equi

A' cauda Centaurum attrahit siderea Nox:
 Sed non ei potest caput, neq; latos humeros
 Ipso cum thorace uorare, at rutilæ Hydræ
 Collarem subducit spiram, & omnem frontem:
 Hæc autem à posterioribus multa manet, sed e-
 tiam hanc

Cum ipso Centauro, quando Pisces orientur,
 Cumulatim infert. At sub Piscibus oritur Piscis
 Ipso obscuro subiectus Capricorno: (aliud.
 Huius quidē plene: parūper enim signū expectat
 Sic etiam lassæ manus, & genua, & humeri
 Andromedæ dimidiatum omnia, hæc quidem an-
 tē, alia uerò post

Pertingunt ex Oceano, primū quādo prodeunt
 Pisces ambo: dexteram quidem ei manum
 Pisces attrahunt: at sinistram ab imo trahit
 Arias ascendens. Quo etiam oriente,

Ἐσποδρόβην λιγὴ ἰσθμιοθυτήλαιον. αὐτὰρ γὰρ ἄλλη
 Γορσίε⊕ ἀντέλλοντ⊕ ὄσση κεφαλῶν τε καὶ
 ὤμων.

Αὐτὴ δὲ ζώνη καὶ κ' ἀμφύριστα πέλαιον
 Ἡ λειῶν λήγοντι φαίνεται ἢ ὑπὸ ταύρω.

Σὺν τῷ πανσυνδῆσιν ἀνελίσεται. ἔσθ' ὅγε ταύρω
 λείπειτ' ἀντέλλοντος ἐπεὶ μάλα οἱ σωμαρκῶς
 Ἡνίοχ⊕ φέρεται. μοῖρα γέμεν ἔκ ὑπὸ ταύτης
 Αθροῖας ἀντέλαι. δίδυμοι δέμιμ ἔσσην ἄγασιν.
 Ἀλλ' ὄριφοι λαεῖτε θογῆαε ποδῶς αἰγί σὺν αὐτῇ
 Ταύρω συμφορέονται, ὅτε λοφίη τε καὶ ἔρη
 Κήτε⊕ ἀθερίσιο ποραιοῖσιν ἀντέλλωσι.

Διώνει δ' ἀρκίσοφύλαξ ἢ δ' ἡ πρώτη τότε μοῖρα,
 Τάων, αἰ πῶισυρδὸν μὲν ἄ τῶ χειρὸς καταγῶσι
 Λαιῆς. ἢ δ' αὐτὸ μεγάλη ὑποτέλλεται ἀρκίος.
 Ἀμφότεροί τε πόδων καταδυομένων ὀφείχου
 Μίσφ' αὐτῶν γονάτων δίδυμοις ὑπὸ σῆμα τε
 Τύχθω

Ἐξ ἑτέρης ἀνιῶσι. τότε ἔκτεπι λύτε⊕ ἔσθ' ἔρη
 Ἐλκετ' ἀμφοτέρωσιν, ὅσση δέμιμ ὄψαι ἢ δ' ἡ.
 Ἡσθὴν ποταμῶ πρώτης ἀλὸς ἔξ ανιῶσαν (της
 Καμπῆν γὰρ καθαρῶν πελάγῃ σκέψαιτό κε ναύ
 Αὐτὸν ἐπ' ὠρεῶνα μένων, εἰ οἱ πόθι σῆμα

Ab occasu cōspexeris Aram : cæterum in altera
parte

Persei orientis tantum caput & humeros:

Ipse autem cingulus etiam ambiguum fuerit

An sub Ariete desinente luceat, an sub Tauro:

Cū quo cumulatim aduoluitur. Nec item Tauro

Linquitur oriente: quoniam ualde ei coniunctus

Auriga fertur: signo tamen haud sub illo

Plenus oritur: Gemini aut ipsam totū proferūt.

At Hædi, sinistriq; planta pedis, Capra cum ipsa

Tauro cooriantur: quando dorsumq; & cauda

Ceti cælestis ab imo orientur.

Occidit aut Arctophylax iam primo tūc signo,

Quorū quatuor quidem præter manū deducunt

Læuam. sed sub ipso magna oritur ursa.

At ambo pedes occidentis Serpentarij

Vsq; ad ipsa genua Geminis in signum sunt

Ab altera parte orientibus. Tunc non amplius

Ceti quicquam

Voluitur utrinq;: totum uerò ipsum uidebis iam.

Iam quoq; fluuij primo mari egrédientem

Curuaturā in sereno pelago cōspexerit nauta,

Ipsum Orionem expectans, sicubi ei signum

Η νυκτὸς μέτρον γ' ἢ πλὸς ἀγγείλει.
 Γαύτη γὰρ τά γε πολλὰ θεοὶ ἀνδρασι λέγουσι.
 Οὐχ ὀρέει, ὀλίγη μὲν ὅταν ἰδραίωσι σελῶν
 Ἐσπρόθεν φαίνεται, ἀεξομῶσι δὲ δάσκει
 ἐπιώος, ὅτε πρώτη ἀρκίθιναται αὐτόθεν αὐ-
 γή,

Οσοῦ ἕσπασκιάειν, ἕδ' ἰτέτραπυ ἡμαρ ἰῶσα,
 Οκτῶ δ' ἔν' διχάσι, διχόμενω δὲ παντὶ πῶ-
 σῶπω,

Αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πῶρα κλίνουσα μέτωπα
 Εἶρη ὀπιστάειν μῶος πῶρα τέλλεται ἡώς;
 Ἀκρὰ γέμῃν νυκτῶν ἰεῖναι Διουκαίδεκα μοῖραι
 Ἀρκίαι ἔξειπῆιρ, τίς δ' ἔπει μέγαν εἰς γῆλαιτόν,
 Ωρη μὲν τ' ἀρόσαι νεῖος, ὦρη δὲ φυτῶσαι.
 Ἐκ δ' ἰός ἦσθι πάντα πεφασμένα πάντοθι ἰεῖ-
 ται.

Καὶ μὲν τις καὶ νηὶ πολυκλύσσα χερσῶν
 Ἐφράσατ', ἢ δεινῶ μεμνημένῳ ἀρκητόροιο,
 Ἡ ἑτέων ἄλλωμ, οἷτ' ὠκεανῶ ἀρῦνόνται
 Ἀσρόβυ ἀμφελύκης, οἷτε πρώτης ἔπι νυκτός.
 Ἡτοι γὰρ οὖς πάντας ἀμείβεταί εἰς γῆλαιτόν
 Ἡέλιῳ, μέγαν ὄγμου ἐλαύνων. ἄλλοτε δ' ἄλ-

λαφ

Ἐμπειρία

Vel noctis mensuram, uel navigationis nuncia-
reposit.

(dicant.

Vbiq; enim istiusmodi multa diu hominibus præ-
Non uides, modica quidē quādo cornibus Lunæ
Ab occasu appareat, quod inchoatē significat
Mensem, quando prima spargetur inde lux,
Sic ut umbrā creet, quod ad quartū diem tendit,
Octauum in dimidietatibus, mediū mensem ple-
na facie:

Semper autem alias atq; alias declinans frontes,
Dicat quota mensis oriatur aurora?

Terminos sanè noctium illa duodecim signa
Sufficiētia sunt indicare: quæ item longum in
annum.

Tempus quidem arandi nouales, tempus quoque
plantandi.

È Ioue iam omnia ostensa ubiuis sunt.

Etenim quispiam nauis pluuiosam tempestatem
Animaduertit, uel uehementis memor Arcturi,
Vel quarundā aliarū, quæ ab Oceano tolluntur
Stellæ diluculo, quæq; prima adhuc nocte:

Siquidem illas omnes transit per annum

Sol, longam orbitam ductans: alias autem alias

Εμπιλάσει, τὲ μλύτ' ἀνώωμ, τὸτὲ δ' αὐτίκα
 Διώνωμ.

Αλλ' ὁ δ' ἀλλοίω ἀσὴρ ὑπὸ δόρκεται ἠῶ.
 Γινώσκεις τὰσδε κὺ σύ. τίς γάρ σιωαείδετ' ἦσθη
 Εννέα καίδεκα κύκλα φαινῶ ἠελίοιο,
 Οοσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἕχατομ ὠρίωνα
 Νῦξ ὑπὸ δινῆται, λεύα τε θρασυῖ ὠρίων' ὅ.
 Οἶτε ποσειδάων ὄρωμνοι ἢ δίοσ αὐτῶ
 Αεδρόν ἀνθρώποισι τε τυγμλία σημαίνουσι.
 Τῶ λείνωμ πεπόνησο. μέλει δέ τοι, εἴποτε νῆϊ
 Γισδύεις, εὐρεῖν ὅσα πα λεχρημλία κῆται
 Σήματα χειμδίοισ ἀνέμοισ ἢ λαίλαπι πόντη.
 Μόχθ' ὀλίγ', τὸ δὲ μυείου αὐτίκ' ὀ-
 νειαρ

Γίνετ' ἄδη φροσυῖνε αἰεὶ πεφυλαγμλία ἀνδρῶ.
 Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτορ', εὐ ἢ κὺ ἄλλον
 Παρειπῶμ ὤνησον ὅτ' ἐγγύθεν ἄρορε χειμῶν.
 Πολλακι γάρ καί τις τε γαλιναίη ὑπὸ νυκτὶ
 Νῆα πῶδε ἔλλει πεφοβημλία ἠελ θαλάσσης.
 Αλλοτε μὲν τρίτομ ἡμαρ ὑπὸ τρέχει, ἄλλοτε
 πέμπτῳ. (ὄπω

Αλλοτε δ' ἀπρόφατομ λακόν ἴκετο. πάντα δ'
 Εκ δίοσ ἀνθρώποι γινώσκουμν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
 Κέκρυπται,

Accedet, nunc quidē oriens, nunc uerò uicissim
occidens.

Alia item aliam stella inspiciat auroram.

Cognoscis hæc & tu: Concinunt enim iam

Novem & decem circuli lucidi solis.

Quotquot etiam à Zona ad extremū Orionem

Nox obuoluit, Canemq; audacem Orionis.

Etiam Neptuni conspectæ aut Iouis ipsius

Stellæ hominibus euentus significant.

Idcirco illis operã da. Curæ item sit tibi, si quan-
do navi

Te credis, deprehēdere quæcūq; debita ponūtur

Signa hybernis uentis, aut turbini maris.

Labor quidē paruus, ingēs uerò mox cōmoditas

Fit diligentiaē semper cauto uiro:

Ipse quidem primum tutor, probè uerò & alium

Admonens iuuat quando mox irruat tempestas.

Sæpe enim uel quispiam serena sub nocte

Nauem subducit metuens manè pelagus.

Aliàs quidē ad tertiū diem durat, aliàs quintum:

Quandoq; uerò improvisum malum subit. Om-

nia enim nondum

È Ioue mortales didicimus, uerum adhuc multa

Κέκρυπται, τῶν αἰεὶ θέλη κ' ἴδω αὐτίκα δάσσει
 Ζεύς. ὁ δ' ἔν γλαυκὴν ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφίληφ
 Γαυθῶν εἰδόμενος, πᾶντι δ' ὄγε σίματα φαί
 Ἀλλὰ δὲ πρὸ βῆε ἤπερ διχόωσα σελῶν (νωμ.
 Πλήθυσ' ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτίκα πεπληθῆα.
 Ἀλλὰ δ' ἀνδρόμενον, τότε δ' ἄκρη νυκτὶ κε
 λδύωμ

Ἡέλιος. τὰ δὲ τοι εἰ ἀπ' ἄλλων ἔοσε τοι ἄλλα
 Σίματα καὶ πῶδι νυκτὶ κ' ἤματι ποίησε δαε.
 Σκέπτο δ' πρῶτον βράων ἐκάτ' ἔλε σελῶν κμ.
 Ἀλλοτε γάρ τ' ἄλλη μιν ὑπὸ γράφῃ ἔασσ' ὄρος αἰ.
 γλυ.

Ἀλλοτε δ' ἄλλοιαι μορφαὶ βράων σελῶν
 Εὐθύς ἀεξομένω, αἰ μὲν τρίτη, αἰ δ' τε τάρτη,
 Τῶν καὶ πῶδι μιν εἰ φεσπότης κε πύθιο.
 Λεπτή μὲν καθαρή τε πῶδι τρίτου ἡμαρ ἔσσε,
 Εὐδύς κ' εἰν. λεπτή δὲ καὶ εὐ μάλ' ὀβυθῆς,
 Γινδυματίη. παχίων δ' καὶ ἀμβλείησι βράων
 Τέτρατον ἐκ τρίτῳ φῶος ἀμνυλὸν ἔχου,
 Ἡνότῳ ἀμβλιώνεται, ἢ ὕδατος ἐγγύς ἔοντος.
 Εἰ δὲ κ' ἐπ' ἀμφοτέρων βράων, τρίτου ἡμαρ
 ἄγασσε.

Μήτε τι γούστῆροι μὴδ' ὑπὸ ἰώσσει φαίνοι.

Occulta sunt : quorū aliqua cum libuerit, etiam
in posterum dabit

Iuppiter: hic enim genus hominum apertē iuuat,

Vndiq; cōspectus: passim uerò hic signa ostēdēs.

Quædam aut̄ indicat uel alicubi dimidiata luna

Augescens utrinq; uel iam aucta: (indicans

Quædam item exoriens, tum uerò summa nocte

Sol: sed etiam ab alijs licebit alia

Signa & per noctem & diem facere.

Obserua aut̄ primum à cornibus utrinq; lunam.

Alias enim alio ipsam depingit uesperus splen-
dore:

Alias uerò aliæ facies miscent lunam

Primum crescentem, hæ quidem tertio, illæ ue-
rò quarto:

Quibus & de mense instāte perquirere poteris.

Rara quidem puraq; circa tertiū diem existens,

Serena fuerit: rara uerò et probè admodū rubēs,

Ventosa: crassa autem & obtusis cornibus

Quartum à tertio lumen debile habens,

Aut Austro hebetatur, aut pluuia propè existēte.

Sin autem in ambobus cornibus, tertiū diē agēs,

Neq; nutet, neq; resupina luceat,

Sed

ΑΛ' ὄρβα ἐκάτ' ὄρθε πὸρὶ γνάμπῃσι λεράϊαι,
 Εσπ' ῥίσι κ' ἄνεμοι κείνη μετὰ νύκτα φέρειν ἔ.
 Εἰ δ' αὖτως ὄρθη καὶ τέτρατον ἡμᾶρ ἄγνοι,
 Ητ' αὖ χειμῶν ὅ σινα χειρομνήσιο διδασκεί.
 Εἰ δέ κεν οἱ λεράων τὸ μετ' ὄρου εὖ ἰπὸν δῖαι,
 Δειδέχθαι βορέω, ὅτε δ' ὑπὶ ἀκσι, νότοιο.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τριτόωσαν ὅλ' ὅρβι κύκλ' ὅ
 ἐλίαςοι (εἶη.
 Πάντη δ' ὄρβ' ὄμνη, μάλα κεν τότε χείμ' ὄρος
 Μείζονι δ' αὖ χειμῶνι πονεῖώτ' ὄρα φοινίσσοιτο.
 Σκέπηε δ' ἄν πληθύν τε, καὶ ἀμφοτέρου δι-
 χόωσαν,
 Η μὲν ἀεφομνήσι, ἢ δ' ἄν λεράας αὖθις ἴδωσαν.
 Καὶ οἱ ἄδ' ἄρ' ἴη τε κμαίρεο μιν ὄς ἐκάσθ.
 Πάντη γὰρ λεσθερή, ὅ μάλ' ὄρβ' ὄρα τε κμήραιο.
 Πάντα δ' ὄρβ' ὄμνη, ὄρκειν αὖ ἔμοιο κελδύ-
 θας.
 Αλλοθι δ' ἄλλο μελαινομνή, ὄρκειν ὄτοιο.
 Σήματα δ' ὄτ' ἄρα πᾶσι ἐπ' ἡμασι πάντα
 τέτυκται.
 ΑΛ' ὄρα μὲν τριτάτη τε παρτάτη τε πέλῃτ',
 Μίσφα διχαομνήης, διχάσι ὅ γέμω, ἄρ' ἴη
 ἐπ' αὐτίω

Σημαίνει

*Sed recta utrinq; inclinent cornua,
Occidentales uenti illam post noctem agitarien-
tur.*

*At si eodem modo recta, & quartum diem agat,
Certè pluuiam collectam indicat.*

*Sin autem ei cornuum superius aptè nutet,
Expecta Boream: cum uerò resupinet, Austrum.
Verùm quando triduanam totus orbis circum-
ambiat*

*Vndiq; rubens, ualde tunc tempestas fuerit:
Maiore autem tempestate rubentius colorari so-
let.*

*Aspice item ad plenamq; & utrinq; dimidiatam,
Tum crescentem, tum ad cornu rursus euntem,
Atq; eius ex colore signa capesse mensis cuius-
uis:*

Omnino enim pura cū sit, serenitatē obseruatoz

Omnino uerò rubens, conijcito uenti meatus:

Aliàs aliter nigricans, conijcito pluuiam.

Signa aut non omnibus diebus omnia eueniunt:

Sed quæ quidem tertio quartoq; fuerint,

*Vsque ad dimidiatam, à dimidiata quidem, usque
ad ipsam*

Significant

Σωμαίνῃ διχομόνον, ἀπὶς πάλιν ἐκ διχομόνης
 Ἐς διχόσια φθιμύλω, ἔχεται δὲ οἱ αὐτίκα τε-
 τράς

Μίωός ἀπὶ χουμύς, τῇ δὲ τριτάτῃ ἀπύοντ' ὦ.
 Εἰ δὲ κέμιν πῶδι πᾶσαν ἄλωαὶ λυκλώσανται
 Ἡ τρεῖς, ἢ ἐδύω πῶδι κέμιν λαε. ἢ ἐ μί' αἴθ,
 Τῷ μὲν ἦν, αὐτὸ τοιο γαλιμαίης τε δοκῶνιν,
 Ἐργουμύλῃ, αὐτὸμοιο μαρανομύλῃ ἢ, γαλιμάης.
 Ταὲ δύο δ' αὖ χειμῶνι πῶδι τροχάοιτο σελή-
 νη.

Μάζονα δ' αὖ χειτῶνα φόροι τριέλικτ' ὦ ἄ-
 λωή,
 Καὶ μάλλον μελανδύσε, καὶ εἰ ῥηγνύατο μάλ-
 λον.

Καὶ τὰ μὲν ἔν ἡδὲ μίωι σελιμαίης τε πύθοιο.
 Ηελίοιο δὲ τοι μελέτω ἐκ ἀτόρθον ἰόντ' ὦ.
 Ηελίω καὶ μάλλον ἐοικότα σήματα τε λείτοι
 Αμφότορον, δυνόντι, καὶ ἐκ πῶράτης αὐιόντι.
 Μὴ οἱ ποικίλοιο νέον βάλλοντ' ὦ ἀρῆρας
 Κύκλ' ὦ, ὅτ' οὐδὲς λεχημύλ' ὦ ἤματ' ὦ εἴης,
 Μὴ δὲ τι σῆμα φόροι, φαίνοιο δὲ λιτὸς ἀπάν-
 τη.

Εἰδ' αὐτως καθαρόν μιγ' ἔχοι βυλύσι' ὦρη,

Διῶοι

Significant semimenstruam: atq; rursus è semi-
 menstua, (mox quarta

Ad dimidiatam decrescentem: habetur uerò eius
 Mensis decedētis, post hanc aut tertia abeuntis:

Sin autem ipsam totam circi ambient

Aut tres, aut duo circumiacētes, aut unus solus:

Per unum quidem uentū serenitatemq; obserua,

Per scissum, uentum: marcescentem uerò, sereni-
 tatem.

Duo autem tempestate ambierint lunam:

Maiorem uerò tempestatem afferre solet tripli-
 catus circus

Tum magis nigricans, tum si frangatur magis.

Atq; hæc quidē immense lunāq; deprehenderis.

Solis item tibi curā sit utrinq; euntis:

Soli etiam magis nota signa ponuntur

Vtrobq; occidenti, & ex imo ascendenti:

Ne eius uarietur primum tangentis arua

Circulus, quando sereni indigus diei fueris:

Neq; aliquam notam ferat, sed appareat unico-
 lor ubiq;.

Si item planè purum ipsum habeat uespertinum
 tempus,

Occumbatq;

Διώνει δ' ἀνέφελ' ἄμα λακκῶ ἕποσείειλ' ἄγγυλον,

Καί μιν ἐπὶ βροχμῆνης ἠὲρ ἔθ' ἕποσίδι' εἶν.
 Ἀλλ' ἔχ' ὀπότε κροῖλος ἐισδύμενος πῦρι τέλλοι,
 Οὐδ' ὀπότε ἀκτίνων αἰ μὲν νότον, αἰ δὲ Βορρῆα
 Σχιζόμεναε βάλωσι, τὰ δ' αὖ πρὸς μίονα φαίει
 νη.

Ἀλλά πῃ ἢ ἕνετοῖο διδρῆχεται ἢ ἀνέμοιο.
 Σκέπηρο δ' εἰς καίτοι αὐγάε ἕποσῖν αὖ ἠελίοιο,
 Αὐτόν δ' ἠέλιον. τί γὰρ σηοπιαὶ καὶ ἀφίεται.
 Εἴ τι πῃ ἢ εἰ δ' ὄνυθ' ἕπι τρέχει, οἷά τε πολλὰ
 Ἐλομῶν νεφῶν βρυθραίνεταε ἄλλοθην ἄλλο
 λα,

Ἡ εἰ πῃ μελανεῖ, καί σοι τίε μὲν ἕποσάτ' ἔστο
 Σήματα μέλλοντ', τὰ δ' ὄνυθια πάντ' ἀνέμοιο.

Εἴ γε μὲν ἀμφοτέρωσιν ἀμυδίε κεραισμελῶσ εἶν,
 Καί λεγν ἕποσωσ φορέοι, καὶ ἕποσωμῖοσ τανύοιτο.
 Εἰ δὲ οἱ αὐτόντ', ἢ αὐτίκα διομῶνιο
 Ἀκτίνου σωῖοσι καὶ ἀμφ' ἐνὶ πεπλήθωσι,
 Ἡποτε καὶ νεφῶν πεπλομελί' ἢ ὅτ' ἄν ἠὲ
 Ἐρχηταε πρὸ ἀνυκίωσ, ἢ ἄλ' ἠὲσ ἕπι νύκταε,
 Ἑποσάτ' κη κατιόντα πρὸσ τρέχῃ ἡματαε λείνα.

Occumbatq; innubilus, blando postmeridianus
fulgore,

Equidē subsequēte aurora adhuc serenus fuerit:

At non, quando cauus apprens exoriatur,

Neq; quādo ex radijs quidam Austrum, quidam

Boream

Scissi tangant, media autem lucida sint:

Sed tum uel pluuiam ostendit, uel uentum.

Aspice autem, si etiam subeant radij solis,

Ipsū in solem: huius enim obseruationes opti-
mæ sunt,

Si quando uel rubor incidit, ut sæpe

Attractis nubibus rubescit alicunde aliter,

Aut si quando nigrescet: & tibi hæc quidem plu-
uiæ sunt

Signa futuræ, rubea uerò omnia, uenti.

Porro si ambobus simul coloratus fuerit, (tur.

Et sanè pluuiã ferret, & uētis obnoxius pādere

Si uerò eius orientis, aut uicissim occidentis

Radij coeant, & circa unum locum crassescant,

Aut quādoq; nubibus pressus, uel cū ad auroram

Veniat à nocte, uel ab aurora ad noctem,

Pluuijs delabentibus peraguntur dies illi.

D

Nec

Μὴ δ' ὅτε αἰ ὀλίγη νεφέλη παρ' αὐτέλλησι,
 Τὼ δέ μετ' ἀκτίνων κεχρωσμένῳ αὐτὸς ἀέρ-
 θῃ,

Ἀμνηθεῖν ὑετοῖο. πολὺς δ' ὅτε αἰ ποδὶ λύνκλος
 Οἶον τικρομένῳ γῆαλίγκι θυριώνηται
 Γρωτοῦ ἀνδρ' χαμλῶιο, καὶ ἄψ' αὐτῷ μείον ἴησι,
 Εὐδύος λε φέρῶτο. καὶ ἔποτε χέματ' ὄρη
 Ωρησι κατιώμ. ἀτὰρ ὕδατ' ἡμεροῖο
 Γνωμλῶσ' κατόποδε πορὶ νέφρα σκροπῆεδασι,
 Καὶ δὴ δυομλῶσ' τετραμλῶσ' ἡελίοιο,
 Ημ μὲν ὑποσκιάσοι μελαινομλῶσ' εἰκῆσ
 ἡέλιον νεφέλη, ταὶ δ' ἀμείμιμ γῆθα κῆ γῆθα
 Ἀκτίνου μεσσηγὺς ἔλιοςόμλῶσ' διχρώνηται,
 Ητ' αὐτ' εἰς ἡῶ σκίεπατ' λεχρημλῶσ' εἴησ.
 Εἰδ' ὁ μὲν ἀνέφελ' βαπῆσι ῥῶσ
 ἔσσορίοιο,

Ταὶ δὲ κατόρ' χαμλῶσ' νεφέλαι καὶ αἰ χαμλῶιο
 Γλησίον ἐσῆκωσιμ ὄρδυθῆδν, ἔσ σε μάλα χρη
 Ἀυειον εἰδ' ὕδι νυκτὶ ποδιτρομίειμ ὑετοῖο.
 Ἀλλ' ὀπότ' ἡελίοιο μαφρανομλῶσ' ὁμοῖαι
 Εφαπίνης ἀκτίνου ἀπ' ἔρανόθην τανύονηται,
 Οἶον ἀμαλδωύονηται ὅτε σκιάσοι κατ' ἰθὺ
 Ἰσαμλῶσ' γαίης τε καὶ ἡελίοιο σελῶσ'.

οὐδ'

*Nec item, cum ei modica nubes præoriatur,
Hanc uerò post radijs uariatus ipse eleuatus fue-
rit,* (circum orbis

*Immemor esto pluuiaë. Magnus autem cum eius
Flores flaccescenti similis dilateretur*

Primum exorientis, & mox decrescat,

Serenus sanè agatur: etiã si quãdo pluuia tẽpore

Palluerit occumbens. At pluuia diurna

Facta, postea nubes circumspicito:

Atq; occidentem conuersus ad solem,

Si quidem obscuret nigricanti similis

Solem nubes, circum ipsam autem hinc inde

Radij interuoluti findantur,

Certè adhuc in aurorã operimẽto indigus esses.

*At si hic quidem innubilus se submergat fluxu
uespero,*

Descendenti uerò nubes & abeunti

Vicinè existãt rubicundæ, haud te ualde oportet

Cras, neq; per noctem timere de pluuia.

Verùm quando solis marcescentibus similes

Extemplo radij à ccelo protenduntur

(Sicut euanescent quando obumbret ex directo

Stans terræq; & solis luna)

Οὐδ' ὅτε αἰ ἐπέχοντι φανήματα ἠᾶθι πῶ
 φαίνονται νεφέλαι ἑσπέρου θέσθ' ἄλλοθεν ἄλλη,
 Ἀφρᾶντοι γίνονται ἐπ' ἡματι κείνων ἀφραε.
 Μὴ δ' αὐτως ἔτ' ἔόντι πόρῳ, ὅπότε πῶτα θῆ
 σαι

Ἀκτῖνός φαίνονται ἐπίσκοι ἠᾶθι πῶ,
 Ὑδατ' ἢ αὐέμοιο λατοισομύς λελαθέδα.
 Ἀλλ' εἰ μὲν κείναι μάλλον κενέφατ' φορέωντο
 Ἀκτῖνός, μάλλον ἔγν' ἐφ' ὕδατι σημαίνον.
 Εἰ δ' ὀλίγοι τανύοιτο περί δινόφος ἀκτίνεοσι,
 Οἶόν τ' αὖ μαλακὰ νεφέλαι φορέσσι μάλιστα,
 Ἥτ' αὖ ἐπὶ χρομύοις πόδινο φέσιντ' αὐέμοιο.
 Οὐδέ μιν ἠελίος σχεδὸν μελανύσαι ἄλωαι,
 Εὔδοι, ἀσότηραι ἢ καὶ ἀεμφές μελανύσαι,
 Μάλλον χειμῶναι. Δύο δ' αὖ χαλεπώτεραι εἰ
 σι.

Σκέπη ο δ' ἢ αὐτόντ' ἢ αὐτίκα δυομύοιο,
 Εἶπα αἰ νεφέων, τὰ πῶλια λικλήσκονται,
 Ἥνότερ ἢ βαρῆτ' ὀρούθετα, ἢ ἐκώτερθον.
 Μὴ δ' ἔτω σκοπίω ταύτην ἀμνύω ἀφυλάσ
 σιν.

Οὐδ' ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμᾶ περί μίσοι ἔχωσι μ
 Ἥλιον κείναι νεφέλαι, σχεδὸν ὠκεανοῖο,

Γίγνεται

Neq; quando ei moranti lucere ante auroram,
 Apparent nubes subrubeæ, alibi alia,
 Arida fiunt in die illo arua.

Neq; pari modo adhuc existenti inferne quando
 prætensi

Radij apparent obscuri ante auroram,
 Pluuiæ autem uenti irruituri obliuiscere.

Porrò si illi magis caligine inuoluantur
 Radij, magis certè de pluuiâ monerent.

Sin aut modica extendatur caligo circû radios,
 Qualem nonnunq̃ teneræ nubes ferût maximè,
 Certè adueniente obtenebrari solent uento.

Neq; quidem prope solem nigrescentes coronæ,
 Sereni: uiciniores uerò & impense nigrescen-
 tes,

Magis tempestuosi; duo item sæuiores fuerint.

Considera autem, uel orientis, uel uicissim occi-
 dentis

Sicubi eius nubes, quas parelia uocant,

Aut ab austro aut borea rubescant, aut utrinq;:

Neq; adeò obseruationem hanc friuole custodi:
 Non enim, cum utrinq; simul mediû circudent

Solem illæ nubes prope Oceanum,

Γίγνεται ἀμβολίη διόθεν χειμῶν Ⓞ ἰόντ Ⓞ.
 Εἶγε μὲν ἐκ βορείου μί' οἶν φοινιάσονται,
 Ἐκ βορέω πνοιᾶς ἕε φέροι' νοτίη δέ, νότιοι.
 Ἡ καί περ ῥα θάμι γὰρ ἂν ἴτροχόωσ', ἕε τοῖο.
 Ἐσσοδρίοις καὶ μάλλον ἀληθέα τεκμήραο.
 Ἐσσοδρίον γὰρ ὁμοῦς σημαίνει τοι ἐμμελῆς αἰεὶ.
 Σκέπητο καὶ φάτνῳ, ἡ μὲν τ' ὀλίγη ἰοικῆα
 Αχλύϊ, βορραία ἕσσο καρκίω ἠγυλάζει.
 Ἀμφὶ δὲ μιν δύο λεπτὰ φαινόμενοι φορέον-
 ται

Ἀσδρόν, ὅτε πὶ πολλὰ ἀπύροισι, ὅτε μάλ' ἔγ-
 γύς,

Ἀλλ' ὅσοι τε μάλιστα πυγύσιοι οἴθησάδα.
 Εἶς μὲν βορραία, νότω δ' ἑπιδόχεται ἄλλ Ⓞ.
 Καί τοι μὲν καλίωντ' ἔνοι. μέσση δὲ τε φάτνη.
 Ἡ τε καὶ ἕξα πίνης πάντη διὸς οὐδ' ἴδοντ Ⓞ
 Γίνετ' ἄφαντ Ⓞ ὅλη, τοὶ δὲ ἀμφοτέρωθεν ἰόν-
 τόν

Ἀσδρόν ἀλλήλων αὐτοχεδόν ἰνδ' ἀλλόνται.
 Οὐκ ὀλίγω χειμῶνι τότε κελύζονται ἀρραε.
 Εἶδὲ μελαίνονται, τοὶ δὲ αὐτίκ' ἰοικότ' ὡσιν
 Ἀσδρόν ἀμφοτέρω, πόρι χ' ἕδρασι σημαίνοισι.
 γν.

Fit dilatio è cœlo pluuiæ uenientis.

Si uerò è Borea una sola rubescat,

È Borea flatus ferre solet: austrina uerò, austro:

Aut sicubi guttæ decidant, pluuiæ.

Occidētalibus etiā magis certa deprehenderes.

Ab occidente nanq; signa sumuntur inuariabili
ter semper.

Intuere quoq; præsepe. id quidem tenui simile

Nubeculæ, boreale sub Cancro uersatur:

At circa ipsum duæ parum lucentes feruntur

Stellæ, nec multum distantes, neq; ualde uicinè,

Sed quàm maximè cubitum puta:

Vna quidem Boreæ est, Austro uerò appropin-
quat altera:

Atq; hæ quidem uocantur asini: medium autem
præsepe est:

Quod etiam confestim cœlo sereno

Fit euanidum totum: atq; utrinq; coëuntes

Stellæ sibi inuicem uicinè apparent:

Non modica tempestate tunc inundant arua.

Si autem nigrescat, rursus uerò eodem colore
existent

stellæ ambæ, de pluuiâ sanè signū dare solent.

εἶδ' ὁ μὲν ἐκ βορέω φάτνης ἀμειλίω ἀφείνη
 λειπόμενος ἐπαχλύομαι, νότιος δ' ὄνος ἀγλαός εἰη,
 δεισιέχθαι ἀνέμοιο νότιο. βορέω δὲ μάλα χρὴ
 εμπάλιν ἀχλύομεν, φαινομενίω τε, δοκδύμην.
 Σῆμα δὲ τοι ἀνέμοιο καὶ οἰσάωντα θάλασσα
 γιγνέσθω, καὶ μακρὸν ἐπ' αἰγιαλοὶ βοῶντες,
 ακταὶ τ' ἐνώλιοι, ὅπότε δῦδοι ἠχέουσαι
 γίγνοντα, κορυφαί τε βοῶμεναι ὄρεσ' ἀκρα.
 καὶ δ' αὖ ὑπὸ φηρῶ ὅτ' ὄρωδιός τ' ἤστ' κόσμον
 ἐξ ἄλός ὄρχηται, φωνῆ πόδι πολλά λεληκώς,
 κινυμένης κὲ θάλασσαν ἰσθρφορεῖται ἀνέμοιο.
 καὶ ποτε κὴ λίεπφοι, ὅπότε δῦδοι ποτέωνται,
 ἀντία μελλόντων ἀνέμων εἰληδία φέρονται.
 πολλὰ κὲ ἀγρία δὲ νῆσοι, ἢ εἴη ἀλί δίναι
 αἰθεραὶ χόρσαῖα τινάσσονται πῆδύγεσι.
 Ἡ νεφέλη ὄρεσ' ἀμειλίωται κὲ κορυφῆσι.
 Ἡσθὴ καὶ πάπποι λευκῆς γήρειοι ἀκάνθης,
 Σῆμα ἐγγρόντ' ἀνέμοιο, λευφῆς ἄλός ὅπποτε πολ
 λοὶ

ἀκροῦ ὑπὸ πλείωσι, τὰ μὲν παρ' ὄρεσ', ἄλλα δ' ὄ
 πτω.

καὶ θόρος βρονταί τε κὲ ἀστραπαὶ γῆθεν ἴωσι,
 εὐθὺν ἐπὶ χερμαίοιο πύθισκοπέει ἀνέμοιο.

καὶ

Si uerò hic qui est è Borea præsepis languidè
splendeat (cidus sit,

Modicè tenebras cens, austrinus uerò asellus lu-
Observato uentum Austrum: Boream uerò ual-
de oportet

Econtra tenebrascente, lucentèq; obseruare:

Atqui signum uenti etiam intumescens mare

Esto, & multum margines insonantes,

Littoraq; marina, cum serena arguta

Fiunt, cacuminaq; sonantia montis summa.

Quinetiam ad terram cum ardeola non ritè

È mari ueniat, uoce multum perstrepens,

Commoto sanè mare super feratur uento.

Interdum etiam fulicæ, cum serenæ uolitent,

Contra futuros uentos glomeratim feruntur.

Sæpe item feræ anates, aut in mari urinatores

Mergi terras quatiunt alis:

Aut nubes montis elongatur in uerticibus.

Iam etiam decidui flores, albi senium cardui,

Indicium fiunt uenti, muti maris quando multi

Summum supernatent, partim antè, partim post.

Etiam æstatis tonitruaq; & fulgura unde eant,

Inde aduenientem obserua uentum.

Καὶ δὲ νύκτα μέλαινα ὅτ' ἀσβρόδου αἰίσωσι
 Ταφρέα, τοὶ δ' ὀπίθην ῥυμοὶ ὑπολύκαίνων
 τὰ,

Δειδέχθαι κείνοις αὐτῶν ὄσλον ὄρχομενίοιο
 Πυθίματ' ὅ. εἰδέκην ἄλλοι γυνάτιον αἰίσωσι
 Ἄλλοις ἔξ ἄλλων μόριων, τότε δὲ πτεφύλαξο
 Παντοῖων ἀνέμων, οἷτ' ἀκραιτοὶ εἰσι μάλιστα,
 Ἀκραιτὰ ἢ πανέσιον ἐπ' αὐδρασι τεκμήρααθ'.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἔξ ἄλλοιο καὶ ἐκ νότου ἀσράπησι,
 Ἄλλοτε δ' ἐκ ξιφύροιο, καὶ ἄλλοτε πὰρ βορέαο,
 Διὶ τότε ἕως πελάγει γῆνι δαΐδιε ναυτίλος ἀνήρ.
 Πύμνι τῆ μὲν ἔχμ πτελάγος, τῆ δ' ἐκ δίος ὕδαρ
 Ὑδατι γὰρ προσκίθε πύρι σδροπαὶ φορέονται.
 Πολλάκι δ' ὄρχομενίων ὑετῶν νέφια πτεπάρ
 ροιβῶν

Οἷα μάλιστα πόνησιον ἰοικέται ἰνδωλλονταί,
 Ἡ δὲ δύμοι ἔξωσθε δὲ μέγαυ ἔρανον ἴεις,
 Ἡ καί πτε τις ἄλλα μελανομενίω ἔχει ἀσῆρ.
 Πολλάκι λιμναῖαι ἢ εἰνάλια ὄρνιθον
 Ἀπλησον κελύζονταὶ γῆνι μέλαινα ὕδαρ τεοσι,
 Ἡ λίμνῳ πύρι δαΐδ' ἡλιθόνδου αἰίσονταί
 Κασδρί τυπήσσαι αὐτῶς εἰλυμένον ὕδαρ,
 Ἡ μάλλον δαΐδ' ἡλιθόνδου ὕδαρσιον ὄνειαρ

Αὐτὸς γῆ

Item per noctem atrã cū stellæ præcipites ruant
 Crebrò, à tergo uerò tractus subalbescant,
 Accipito per illas eadem uia uenientem
 Ventum. Sin autem aliæ contrariò ruant
 Alijs ex alijs partibus, tunc utiq; obseruato
 Omnium uentos, qui confusi sunt maximè,
 Confusè item spirant hominibus obseruando.
 Cæterum cum ex Euro & ex Austro fulguret,
 Tum etiam è Zephyro, & interdum à Borea,
 Certè tunc quispiam in pelago timuerit nauita:
 Velim ne ipsum partim teneret pelagus, partim
 cœli pluuia:

Super pluuia enim tot fulgura feruntur.
 Sæpenumero itè ueniētibus pluujs nubes prius
 Vt plurimum uelleribus similes apparent,
 Aut geminæ circumcingit magnum cœlum iris,
 Vel etiamnum aliqua aream nigricantem habet
 stella:

Sæpe palustres aut marinæ aues
 In saturabiliter se immergūt, desiderātes aquam:
 Aut paludem circum hirundines agitantur
 Ventre uerberātes incassum conuolutã undam:
 Aut magis miseræ progenies, hydris esca,

Indidem

Αὐτόθεν ἔξ ὕδατος πατόρων βοόωσι γυείνωμ.
 Ἡ τρῦνζα ὀρθεινὸν ὄρημαίη ὄλολυγῶμ,
 Ἡ πρὸ κρῆ λακρόνζα πῦρ ἠϊόνι πρὸ χύσση
 Χείματθ ἀρχομλίω χόρσω ὑπέκυψε κερῶνη,
 Ἡ πρὸ κρῆ ποταμοῖο ἐβάψατο μέχρι πῦρ ἄκρως
 Ωμωρ ἐκ κεφαλῆς, ἦ κρῆ μάλαι πᾶσαι κολυμ-
 βᾶ,

Ἡ πολλὴ σρέφεται πῦρ ὕδαρ παχίαι κερῶνζα.
 Καὶ βόωτ ἠδὲν ποι παρῶθ ὕδατθ γῆδωιο,
 Οὐρανὸν εἰσανισθύντου, ἀπ' αἰθόρθ ὡσφρῆ-
 σαντο.

Καὶ κρίλης μύρμηκων ὄχθῆς ἔξ ὄρα πάντα
 Θᾶσομ ἀλῶνέγκαντο. κρῆ ἀθρόωμ ὡφθῆν ἴσλοι
 Τείχη ἀνὸρποντου, κρῆ πλαζόμενοι σκώληκων
 Κεῖνοι, τῶν λαλέεσι μελαίνῆς γῆτόρα γαίης.
 Καὶ πτῆθαι ὄρνιθων, τὰ ἀλέκτορθ ἔξεγμόντο
 Εὐ ἐφθειράσαντο, κρῆ ἐκρωξαν μάλαι φωνῆ,
 Οἷόν τε σαλαῶν ψοφῆει ὡθι ὕδατι ὕδαρ.
 Δῆποτε κῆ γηραιὰ κερῶκων, κῆ φύλα κελαιῶν,
 Ὑδατος ὄρχομλίω διὸς παρᾶ σῆμ' ἐγμόντο,
 Φαινόμενοι ἀγεληδαί, κρῆ ἰρήκεσση ὁμοίου
 Φθεγξάμενοι. καὶ πρὸ κέρωνων διὸς σαλαγμῶς
 Φωνῆ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατθ ὄρχομλίω.

Ἡ ποτῆ

Indidem ex aqua patres coaxant ranularum:

Aut ululat manè solitaria bubo:

Aut alicubi etiam garrula ad litus prominens

Tempestate instante terræ subsidit cornix:

Etiã si quãdo flumini se immergit usq; ad summos

Humeros à capite, uel etiam planè tota subterna-

tat,

(citans.

Vel frequens uersatur prope undam crasse cro-

Etiã boues iam ante pluuiam cœlestem,

Cœlum intuiti, ab æthere mox sentiunt.

Etiã cauo formicæ foramine ova omnia

Ocyus efferunt: atq; cumulatum cernuntur iuli,

Muros asserpentes: atq; obeuntes uermes

Illi, quos uocant atræ intestina terræ.

Etiã pulli uolucres, quæ gallo prognatæ sunt,

Studiosè pedunculos quærunt, pipiuntq; maiore

uoce,

Sicut stillans strepit super aquã aqua. (lorum,

Quãdoq; etiã genera coruorũ, & turmæ gracie

Pluuiæ uenientis è cœlo signum fiunt,

Visi gregatim, & accipitrum instar

Garrientes. Etiamnum corui magnas guttas

Voce imitantur simul pluuiã ueniente:

Vel

ἦποτε καὶ λεώξαντε βαρεῖν διασάκει φωνῆ
μακρῶν ὑδρῶν ἰσχύσι τινα φάμενοι πῆδράων
κνά.

Καὶ νῆσασαι οἱ λεροί, ἰσχωροῦσι τε κολοιοί,
ερχόμενοι ἤϊ γέισα, τινάσσοντ' ἠδ' ὀρυγασίμ.
Ἡ ὑδὶ λῦμα δάκει βρωδὸς ὄξυ λεληκώς.

Τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον πεφυλαγμῶν ὕδατος
τινέδω. μὴ δ' εἶκον ὑδὶ πλέον ἢ παρῶνθον
δακνωσι μῆσαι, καὶ ἐφ' αἵματ' ἰμείρονται.
Ἡ λύχνοιο μύκκτον ἀγείρονται ποδὶ μύξαν
νύκτα ἤϊ σκοτίω. μὴ δ' ἦν ὑπὸ χείματ'
ῶρε

λύχνων ἄλλοτε μῦντε φάος ἤϊ κόσμου ὀρώρε,
ἄλλοτε δ' αἰίσωσιμ ἀπὸ φλόγῶν, ἠνύτε λῶσαι
τομφάλυγδον. μὴ δ' εἶκον ἐπ' αὐτόφι μαρμαί
ρωσιμ

Ἀκτίνδον. μὴ δ' ἦν θόρετ' μέγα πεπῆαμῶνιο
νῆσασι δ' ὄνρειδον ἐπακασύτοροι φορέωνται.

Μὴ δὲ σύγ' ἢ χύτρης ἢ τρίποδος πνευμένητω,
σπινθηρῶν ὅτ' ἔωσι ποδὶ πλέονδον, λελαθέδω.

Μη δὲ ἤϊ ἀποδιήν ὅπότ' ἀνθρακ' αἰθαμῶνιο
λάμπηται ποδὶ σίματ' εἰκότα λεγχεῖσισιμ.

Ἄλλ' ὑδὶ καὶ τὰ δόκονε ποδισκοπίων ὑεταῖο.

Εἰ γέ μιν

Vel quandoq; etiam crocitanter graui congemi-
na uoce,

Multū constrepitāt quatientes alas frequentes,

Etiam anates pulli, domesticiq; graculi,

Venientes super pinnacula, quatiunt alis:

Aut ad aquam festinat ardea acutè uociferans.

Quorum tibi nullum friuolum obseruanti plu-
uiam

Esto. Nec item si amplius quàm antè

Mordeant muscæ, & sanguinem desiderent:

Aut lucernæ fungi congregentur circa labium

Noctem per caliginosam: Neque si sub hyemis

tempore

Lucernarū aliàs quidem lumē debitè moueatur,

Aliàs uerò delabantur flammæ, ceu leues

Ampullæ: Neq; si ad ipsam lucernam splēdeant

Radij: Neq; si æstate multum uolitante

Anates aues accumulatiores obuersentur:

Neq; tu si ab olla aut tripode in igne stante

Scintillæ cum fuerint per plures obliuiscere:

Neq; per cinerem quando carbone ardente

Splendeant circum circa signa similia cenchris:

Sed ad hæc etiam spectato obseruans pluiam.

Cæterum

Εἰ γέμω ἠδ' ὀρέουσα πᾶρεξ ὄρεθ' μεγαλοιο
 Γυθμύνα τείνεται νεφέλη, ἄκρα δὲ κοιλῶνας
 φαίνονται κερταραὶ, μάλα λιγὸν τόθ' ἑσθύδιος
 εἴης.

Εὐδίθ' κ' εἴης, καὶ ὅτε πλατέθ' ποδι πόντος
 φαίνεται χθαμαλὴ νεφέλη, μὴ δ' ὑψόβι λέγῃ,
 ἀλλ' αὐτῷ πλαταμῶνι πῦθλίθηται ὁμοίη.

Σκέπηε δ' ἑσθύδιος ἢ ἑὼν ὑπὸ χείματι μάλλον,
 εἰς δὲ γαλιναίῳ χειμωνόθεν, δὴ δὲ μάλα χεῖ
 εἰς φάτυλῳ ὄρεον, τὴν κερκίνθ' ἀμειλίσσει,
 Γεῶτα κεραιρουμύλῳ πᾶσις ἑσθύδρον ὁμί-
 χλης.

Κεῖνη γὰρ φθίνοντι κερταίρεται γῆ χειμῶνι.

Καὶ φλόγδ' ἠσύχαι λύχνωγ, καὶ νυκτόρια
 γλαυξ

Ἡσυχον ἀείδουσα, μαρρανομύνη χειμῶνθ'
 τινέδω τοι σῆμα. καὶ ἠσυχα ποι κίλλουσε
 ὤρε ἑσθύριε κερῶζε πολύφωνθ' κερῶνθ'.

Καὶ κέρρα κού μᾶνοι μὴ ὄρημαῖοι βοσῶντ' ὄ
 Διοσάκης, αὐτὰρ ἔπειτα μεταβροῖα κεκλήγον-
 τ' ὄ,

Πλφότ' ὄροι δ' ἀγελθ' ὄρε ἐπὶ ἠρ κήτιο μεδῶν)
 φωνῆς ἑμπλειοι. χείρεν καὶ τις οἴσοιτο,

*Cæterum si obscura per montis magni
Vallē extendatur nebula, summa uerò cacumina
Appareant pura, ualde tunc serenus fueris.
Serenus sanè fueris etiam quando uastum circa
pontum*

*Videatur humilis nebula, neq; in alto existat,
Sed inibi planiciei maritimæ deprimatur similis.
Respice uerò serenus cū sis ad tempestatē magis:
Ad serenitatem uerò è tempestate, diligenter ue-
rò oportet*

*Ad præsepe respicere, quod Cæcer circūuoluit,
Recens purgatum ab omni subtus nebula:
Illud nanq; pereunte purgatur sub tempestate.
Etiam flammæ quietæ lucernarum, & nocturna
noctua*

*Tranquillè canens, marcescentis tempestatis
Esto tibi signum, & tranquillè uarians
Tempore uesterino crocitet garrula cornix.
Item corui priuati & solitarij uociferantes
Ingeminanter, at postea turmatim clamitantes,
Frequentius uerò congregati, quādo cubilis me-
mores sint*

Voce pleni: lætari etiam quis putauerit:

Οἷα τὰ μὲν βοῶσι λιγανομλήοισιν ὁμοῖα.

Πολλὰ δὲ δειδύοισι πρὸ φλόου, ἄλλοι ἔπ'
αὐτῶν

Ἡχίτε κείοισιν καὶ ὑπότροποι ἀπὸ δύνονται.

Καὶ σὶ ἂν περ γόβανοι μαλακῆς, περπάρουθε
γαλιῶν

Ἀσφαλῆως τανύσαιεν γῆα δρόμον ἥλιθα πᾶ-
σαι,

Οὐδὲ παλιρρόβοιοὶ κην ὑπόδοι φορέοιντο.

Ἡμῶσ' εἰ ἀερόβην καθάρου φάσ' ἀμειλίην,

Οὐδέ ποθεν νεφέλαι περπιδυμένα ἀνπίοισιν,

Οὐδέ ποθεν ζόφῳ ἄλλῳ ὑποτρέχει, εἰδὲ σε-
λίην.

Ἀλλὰ τὰ γ' ἔξ ἀπίνης αὐτῶς ἀμειλίαν φέρον,

Μηκέτι τοι τόδε σῆμα γαλιωαῖης ὑπὸ κείδαι,

Ἀλλ' ὕθι χεῖμα δόκονε, κὺ ὀππότε ταὶ μὴ ἔδοισιν

Αὐτῆ γῆ χώρην νεφέλαι, ταὶ δὲ ἄλλαι ἔπ' αὐ-
ταῖς,

Ταὶ μὴ ἀμειλίαν, ταὶ δὲ ἔξ ὀπιθεν φορέον.

Καὶ χιῶθε λιλαγγισίον ἐπειγόμενα βρωμοῖσιν.

Χειμῶν ἄμειλίαν καὶ γυνεαυγῆρα κορώνην

Νύκτορον ἀείδουσα καὶ ὄψι βοῶντε κολοῖοι,

Καὶ σπίνῳ ἢ ἢ ἀσπίζωγ, καὶ ὄρνιθα πάντα

Sic enim uociferantur iucundantium in morem.
 Sæpe item arboris per ramos, quandoque super
 ipsam

Vbi cubant, etiam reduces alas excutiunt.

Præterea grues blandam ante serenitatem

Securè pandere solent unicum uolatum gregatim omnes,

Neq; retroacti sereni ferri solent.

Cum autem è stellis lucidus fulgor hebetetur,

Neq; alicunde nubes pressæ obuient,

Neq; alicunde caligo alia succedat, neq; luna,

Sed astra extemplo planè languida ferantur,

Non amplius tibi hoc signum ad serenitatem ponatur,

(dam existant

Sed ad tempestatem spectata. Etiam quando quæ-

Eodem in loco nubes, aliæ uerò iuxta ipsas,

Hæ quidem prætereuntes, illæ uerò à tergo ferantur.

Etiã anseres cū clangore festinantes ad paslum.

Tempestatis certum signum etiam nouem ætates uiuens cornix

Noctu cornicans: & serò clamâtes monedulae;

Et passer manè pirpitans: & uolucres omnes

Ἐκ πελαγῶος φεύγοντα, καὶ ὀρχίλῳ, ἢ καὶ
 ὄριθεύς

Διώνωρ δὲ κοίλας ὀχεάς, καὶ φῦλα κλοισῶν
 Ἐκ νομῶ ὀρχόμενα τραφούσ' ἔθι ὄψιον αὐλιν.
 Οὐδ' αὖ ἔθιξεν αἰ μεγάλα χειμῶν ὄντ'
 Πρὸς ὧ ποιήσαντο νομῶν ἱεροῖο μέλισσαι,
 Ἀλλ' αὐτῷ μελιτός τε καὶ ὄρων εἰλίσσονται.
 Οὐδ' ὑψοῦ γοδράνων μακρὰ σίχου αὐτὰ κί-
 λουθα

Τείνονται, σροφάδου δὲ παλιμπέτες ἀρνέον-
 ται.

Ἦν δ' ὅτε νύκτιν ἔν ἀράχνια λεπτὰ φέρντη,
 Καὶ φλόγες αἰθύσσωσι μαραινομενῶιο λύχνοιο,
 Ἡ πῦρ αὐτῶν ἀποδῆ, καὶ ἔσθ' ἔσθ' αὖ λύχνα,
 Πισδύειν χειμῶνι. τίτοι λέγω ὅσα πῶλονται
 Σίματ' ἐπ' ἀνθρώπων; δὴ γὰρ κ' αἰετὶ τέφρη
 Αὐτῶν πηγυμῶν νιφετῶν ἄλτε κμήραιο,
 Καὶ λύχνοιο χιόνος, λέγχοις ὅτ' ἐοικότα πάντη
 Κύνκλω σίματ' ἔχ' ὡνειαμπῆς ἐγγύθι μύφα
 Ἀνθρακι δὲ ζῶοντι, χαλαρῆς, ὅππότε λαμπρῶς
 Αὐτῶς εἰσδῆται, μέσῳ δὲ οἱ ἢ ὅτε λεπθῆ
 Φαίνετα νεφέλη, πυρῶς ἔνδον αἰθρομενῶιο.
 Πρῆνοι δ' ἔκαστοιο κατὰ χθῆ, ἔσθ' ἐμέλαινας
 Σχῆνοι

È mari fugientes: & orchilus: & erithacus
 Subiens caua foramina: & turmæ graculorum
 A' pastu uenientes sicco ad serotinum lustrum.
 Neq; sanè sufflauæ, magna tempestate instante,
 Antè facere solent pabulum faui apes,
 Sed intus melleq; & structuris occupantur.
 Neq; in alto gruuum elögati ordines easdem uias
 Tendunt, conuersi uerò reuolanter absistunt.
 Neq; quando in uentorum trāquillitate araneæ
 graciles ferantur,
 Et flammæ flagrent marcescentis lucernæ,
 Aut ignis lambat cinere, & serenæ lucernæ,
 Credetēpestati. Quid tibi refero quæcūq; sunt
 Indicia per homines? Siquidem uel uili cinere
 Ipsam concreuo niuem obserues licet:
 Etiā per lucernā niuē, milio cum similes undiq;
 Circumcirca notas habet candicans prope elly-
 chnium:
 Carbone autem ardente, grandinem, quando
 candens
 Ipse uideatur, in medio uerò ipso uelut tenuis
 Appareat nebula, igne intus candente.
 Nec uerò ilices fructu onustæ, neq; nigrae

Σχῖνοι, ἀπείρητοι, πάντῃσι δὲ τε πολλὸς ἀλώευσ
 Αἰεὶ παπῆαινε, μή οἱ θόρος ἐκ χόρος ἔρρη.

Πρῖνοι μὲν θαμινῆς ἀκύλας ἤτι μῆτρον ἔχουσαι,
 Χαιμῶνος κε λέγουσιν ὕδι πλέον ἰχθύσονται.

Μηδὲ ἄσλιω ἐμπλαγα ποδιδείβοισιν ἀπάντη.

Τηλοτόρω δὲ αὐχμοῖο σιωασαχύοισιν ἀρῆραι.

Τειπλόα δὲ χῖνῳ· λυτίαι, τρισσὰ δὲ γε αὐξαι

Τίνονται καρποῖο, φόρῃσι δὲ τε σήμαθ' ἐκάσθῃ

Ἐξείης ἀρότω, καὶ γάρ τ' ἀροτήσιον ὤρω

Τειπλόα μείρονται, μίοςλιω, καὶ ἐπ' ἀμφότρω
 ἄκρας.

Πρῶτῳ μὲν πρῶτῳ ἀροσίω, μίοςῳ δὲ τε
 μίοςλιω

Καρπὸς ἀπαγγέλλει, πυμάτῳ γέμνω ἔχατος
 ἄλλωρ.

Οὐτινα γὰρ κέλλιπα λοχίειν χῖνῳ ἀρήται,

Κείνω γ' ἔξ ἄλλωρ ἀροσίσι πολυλήπῳ εἶν,

Τῷ δὲ γ' ἀφαιροτάτω, ὀλίγη· μίοςω δὲ τε,
 μίοςθῃ.

Οὕτως δὲ ἀνθρήκως βίχθῃ σκύλης ἰσθραρῆθῃ,

Σήματ' ὑπὸ φρέσσασθαι ὁμοίου ἀμήτοιο.

Οὐσα δὲ ὕδι χῖνο ἀροτήρ ὑπὸ φρέσσασθαι καρπῶ,

Τόσα ἰχθῖν σκύλης τεκμαίρετῃ ἀνθεῖ λδουκῶ.

Αὐτὰρ

Lentisci sine signo sunt. Passim autem frequens
aquila

Continuò circūspicit, nec ei æstas è manu fluat.
Illices quidem frequentis glandis non parum fe-
rentes, (ualescentem.

Hyemem certè nunciare solent haud leuiter in-
Neq; nimis insolenter grauidæ fiant undiquaq̃:
Sed magis procul à squallore spicis complean-
tur arua. (incrementa

Tribus uicibus uerò lentiscus fœtificat: tria item
Fiunt fructus: fert autem indicia quoduis

Ex ordine arationi: Etenim arandi tempus
Trifariã diuidunt, mediũ. & utrinq; extremum:
Primus quidem primam arationem, medius uerò
mediam

Fructus denunciat, ultimã aut̃ ultimus aliorum.
Quẽ enim pulcherrimè fœtificã lētisc⁹ tulerit,
Illi præ alijs aratio frugifera extiterit:
Minutissimo uerò, modica: at medio, media.

Sic etiam flos trifariam scyllæ cum superetur,
Signa aduertito similiter messis. (Etū,
Quæcunq; uerò in lētisci arator obseruauit fru
Eadem etiam in scyllæ deprehendit flore albo.

Αὐτὰρ ὅτε σφῆκος μετ' ὤπαινον ἤλιθα πολλοὶ
 Γάνθη βεβείωσι καὶ ἑσπερίων πρὸ πάροιθ' ἤν
 Γληϊάδων, εἴποι τις ἐπὶ ῥόμβου χαιμῶνα,
 οἷ' ὕδ'ι σφῆκος ἑλίεσται αὐτίκα δὴν ὅ.
 Θήλειαι δὲ σύδ'ι, θήλ' αἰ δὲ μῆλα, καὶ αἰγῶν,
 Ὅππότε' ἀνασραφῶσιν ὀχῆς, τὰ δὲ γ' ἀρῶσιν
 πάντα

Δεξάμενοι πάλιν αὐτίς ἀναβλήδων ὀχέωντι,
 αὐτῶν καὶ σφῆκος μέγαν χαιμῶνα λέγοισιν.
 Ὅψ' ἔ' μισογομῶν αἰγῶν μῆλων τε συῶν τε,
 Χαίρει ἀνολβος ἀνήρ, ὅ οἱ ἔ' μάλα θαλπίωντι
 Εὐδοίῳ φαίνεσι βεβαίωμασι γήλαιον.

Χαίρει καὶ γόρ' αἰγῶν ἀγέλαις ἑσπερίων ἀφροτρύς
 Ὄμιον ῥόμβου αἰς, ὅ οἱ ἔ' αἰεὶ αὐτίκα μάλλον.
 Αὐτῶν γάρ χαιμῶνδ' ἐπὶ ῥόντου γερανοῖσι,
 Γρῶϊα μὲν μάλλον καὶ ὀμιλαδῶν ῥόμβου αἰς,
 Γρῶϊον, αὐτὰρ ὅτ' ὄψ' καὶ ἔ' ἀγλῆσθ' ἀφα
 νεῖσαι

(λαί,
 Πλαστόφρον φασκόνται ὑδὶ χρόνον, ὅ οἱ ἔ' αἶμα πολ
 Αμβολίχ χαιμῶν ὅ οἱ ἔ' ἀφῆλεται ὑδὶ ῥά ῥα.
 Εἰ δὲ βόδ' καὶ μῆλα μετὰ βείωσαν ὀπῶσιν
 Γαῖαν ὀρῶσιν, λεφαλαῖς δ' ἀνέμοιο βαρῆ ὅ
 Αὐτίκα τείνωσιν, μάλα ἕσιν ἴσπε χέμαρον αὐτῶν
 Γληϊάδων

Sed cū uespæ autūni tēpore glomeratim multæ
 Passim cōstipatæ fuerint, etiam uespertinas ante
 Pleiades, dixerit quis subsecuturam hyemem,
 Qualis in uespis conglomeratur itidem turbo.
 Fœminæ item sues, fœminæ oues, & captæ
 Cum redeant à pastu, maribus omnibus
 Admissis, rursus mutuò coëant:
 Ex hoc & uespis multā hyemē prædicere solēt.
 Tardè autē coëuntibus capris, ouibusq; suisq;
 Gaudet pauper uir, quia ei parum calenti
 Serenum monstrant coactæ annum.

Gaudet etiam gruuum cateruis tēpestiuus arator
 Tempestiuè uenientibus: intempestiuus uerò è di
 uerso magis:

Pari modo enim hyemes consequuntur grues,
 Cito quidem magis & constipatim uenientes,
 Cito: sed quando serò & non gregatim uisæ
 Maius uolant ad tempus, neq; simul multæ,
 Dilatio hyemis promouet serotina opera.

Sin autē boues & oues post plenum autumnum
 Terram cornupetant, capita uerò uentum Bo
 ream

Contra tendant, ualde tunc tempestuosam ipsæ

Γλνιάδων χειμῶνα κατὰ χόμλα φορέοιεν.
 Μηδὲ λίω ὀρύχοιεν, ἐπεὶ μέγας ὤψι κῆσμος
 γίνεται, ὅτε φυτοῖς χειμῶν ἔλθῃ, ὅτ' ἀρότρῳ
 σιμ.

Ἀλλὰ χιῶν εἴη πολλή μεγαλαῖς ἐπ' ἀρύραις,
 μήπω λεκεμελὴν, μηδὲ βλωθεῖ ἄθι ποιῆν,
 ὄφρα τις ἐνετύι χείρη ποτισιέμεν ἄνῃ.
 Μηδ' εἶεν καθ' ὑπόρθην ἰοικότην ἀσδρόν αἰεὶ,
 μήν εἰς, μήτε δύνω, μηδὲ πλέονδν κομάωντδν.
 Γολλοὶ γὰρ κομάωσι ἐπ' αὐχμηρῶ γῆλαιτῶ.
 οὐδέ μεν ὀρνίθων ἀγέλαις ἠπειρόθεν αὐτῆ
 ἐκ νήσων ὅτε πολλὰ ἄθι πλῆσσωσι ἀρύραις
 ἐρχομένης θορέθῃ χείρη. ποδιδείδε δ' αἰνῶς
 ἀμύτω, μή οἱ λεγεός καὶ ἀχυρμιός ἔλθῃ
 αὐχμῶ αὐτῆς. χείρη δὲ πρὸς αἰπόλῃ αὐτῆ
 αὐτῆς ὀρνίθεσσι, ἐπὶ ἡψὶ μέτρον ἴωσι,
 ἐλπόμεν ἄθι μετέπειτα πολυγλάγεθῃ γῆλαι
 τῶ.

οὕτω γὰρ μοχλοὶ καὶ ἀλίμονδν ἄλλοθεν ἄλ-
 λῶι

ζώομεν ἄνθρωποι. τί δὲ πᾶρ ποσὶ πάντδν
 ἴσοιμοι

Σήματ' ὑπὸ γνῶναι, καὶ ἄν αὐτίκα ποιήσῃ δαῖ-
 Αἰνασι

Pleiades hyemem occidentes afferre solent.

Ne uerò nimium fodiant: quoniam magna & immoderata

Fit, neq; plantis hyems grata, neq; arationibus:

Sed nix esto multa spaciosis in aruis,

Nedum discreta, neq; grandi in segete,

Quò quilibet anni feracitate gaudere possit fruens uir.

Nec item fuerint desuper uisæ stellæ semper

Vel una, uel duæ, uel plures comatæ:

Mulatæ enim comantur in arido anno.

Neq; quidem uolucrum agminibus in continente degens uir

Ex insulis cum multæ irruant arua

Veniente tempestate gaudet: timet uerò anxie

Messi, ne ei uacua & sine granis ueniat

Squallore læsa: gaudet uero opilio

Ipsis uolucris, cū non omnino pauca ueniant,

Spem capiens sequentis lacte abundantis anni.

Sic enim ærumnosi & instabiles alibi alij

Viuimus homines: atque ea quæ ante pedes sunt omnes parati

Signa cognoscere, & in posterum capere.

Agnis

Αρνασι μὲν χειμῶνας ἔτε κμήσαντο νομῆον,
 Ες νομόν ὁππότε μᾶλλον ἔπαιγόμενοι τροχῶ-
 σιν.

Ἄλλοι δ' ἔξ ἀγέλης κριοί, ἄλλοι δὲ καὶ ἄμνοι
 εἰνόδοι παίζωσιν βρειθόμενοι λεβρέωσιν.
 Ἡ ὁπότε ἄλλοθεν ἄλλοι ἀναπύσσωσι πόδεςσι,
 Τέτρασι οἱ κῆφοι, κόραοί γε μὲν ἀμφοτέρω-
 σιν.

Ἡ καὶ ὅτ' ἔξ ἀγέλης ἀεκάσια κινήσωσι
 Δείλων εἰσελάοντες ὁμῶς, τὰ ἧ πάντοπι πύργῳ
 Δάκνωσιν τρυκῆσι κελυόμενα λιθάκωσιν.
 Εκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρότη καὶ βυκῆλοι ἀνδρῶν
 Κινυμένε χειμῶν Θ'. ἐπεὶ βόβῳ ὁππότε χυλᾶς
 Γλώσση ἰσσωμάσιο ποδὶς πόδιλιχμήσανται,
 Ἡ κίττω πλῆρᾶς ἡδὴ δεξιτέρᾶς τανύσανται,
 Ἀμβολίω ἀρότιο γόρων ἡλῆλεπὲτ' ἀροτρούς.
 Ἡ δὲ ὅτε μυκηθμοῖο πόρι πλειοὶ ἀγδρῶνται,
 Ερχόμεναε σταθμόν δε βόες βυλύσιον ὄρω,
 Σκυθραὶ, λειμῶν Θ' πόριεσ καὶ βυβοσίοιο,
 Αὐτίκα τε κμαίρονται ἀχείμεροι ἐμπλήσεσθι.
 Οὐ δὲ αἶρες πρίνοιο πρισι δύσσαε ἀκάνθαε,
 Εὔδοι, ἔδὲ σῦες φορντῶ ἡδη μαργαίνεσσαι.
 Καὶ λύκος, ὁππότε μακρὰ μονόλυκος ὠρύνητ.
 Ἡ ὅτ'

*Agnis quidem tempestates observare soliti sunt
pastores*

Ad pabulum cum magis festinantes currant:

Alij etiam è grege arietes, alijs item agnelli

In itinere ludant, innixi cornibus.

Aut quando alibi alijs referiant pedibus,

Quatuor leues, cornuti uerò duobus.

Vel quando aliqui è grege inuitè moveantur

*Vespere ad stabulum redeuntés simul, sed undi-
que herbam*

Arrodant crebris impetiti lapillis. (armentarij

Sed & à bobus signa capere solent agricolæ &

Surgētis tēpestatis: siquidē boues quādo unguilas

Lingua posteriorum pedum circumlingant,

Aut stabulo latere super dextero iaceāt extenti,

Ad differendā arationem peritus spectat arator.

Etiā quādo mugientes plus solito congregentur

Venientes ad stabulū boues uespertino tempore,

Tristes, è prato uitulæ & pastus:

Tūc indicāt ante tempestatē se cupere saturari.

Neq; capræ ilicis studiosæ circum ramos,

Serenæ sunt: neq; sues in luto furentes.

Item lupus quando altè solus ab alijs eiulet,

Aut

Η ὄτ' ἀροφῆων ὀλίγον πεφυλαγμένους ἀνδρῶν
 Ἐργα κατέρχηται, σκίπτα⊕ χατίοντι ἰοικῶς
 Ἐγγύθεν ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λήχ⊕ αὐτόθεν εἶθ,
 Τεῖς ποδιτελομένης ἡδὲ χειμῶνα δοκῶναι.
 Οὕτω καὶ πρετόροις ὑπὶ σίμασι τεκμήραιο
 Ἐσομένων ἀνέμων, ἢ χεῖματ⊕ ἢ ὑετοῖο,
 Αὐτῶν, ἢ ἐμὲτ' αὐτῶν, ἢ τριτάτῳ ἔτ' ἄν ἢ ὦ.
 Αλλὰ γὰρ ὁδὲ μῦες τετριγότες, εἴποτε μᾶλλον
 Εὐδοιοὶ ἐσκίετσαν, ἰοικότες, ἀρχηθμοῖσι,
 Ἀσκεπῆσι ἐγμόντο παλαιότοροις ἀνθρώποις.
 Οὐδὲ λεῖων. καὶ γὰρ τε λύων ἀρεύξασθ προσίη
 Ἀμφοτόροις, χεῖμῶνος ἐπὶρχομῆσιο δοκῶναι.
 Καὶ μὲν ὅζ ὑδατ⊕ καὶ κερκίνος ὄχετο χεῖρ

σφ

χεῖμῶν⊕ μέλλοντ⊕ ἐπαίσιε δασα ὀδοῖο.
 Καὶ μῦθ ἡμόριοι προσίεθα δασα σρωφῶντ ὄν
 Κοίτης ἡμείρονται, ὅτ' ὄμβρεσ σίματα φαῖνοι,
 Κακῆνοι χεῖμῶνα μῦθ τότε μαντῶνονται.
 Τῶν μῦθ ἐκ τόκνησο. κελὸν δ' ὑπὶ σίματι
 σῆμα

Σκίπτε δασα. μᾶλλον δὲ δισοῖν εἰς ταυτῶν ἰόνται
 Ἐλπωρὴ τελέθει. τριτάτῳ δὲ κε θαρσίσαι-
 κς.

*Aut quādo agricolarum parum cantus uirorum
Opera accedat, tegmine indigenti similis*

Vicinè hominibus, ut ei lectus ibi sit, (obserua.

Ad tertiam exorientem auroram tempestatem

Sic etiam prioribus in signis coniecturam facito

Eututorum uentorū, aut tempestatem, aut pluuiæ.

Aut præsentem, aut post præsentem, aut tertiam

deniq; ad auroram. (quentius

At uerò neq; mures uociferantes, si quando fre-

Sereni saluunt, similes tripudiantibus, (nibus:

Sine significatione habiti sunt ueteribus homi-

Neq; canes: etenim canis fodere consuevit pedi-

bus

Ambobus, tempestatem instantem sentiens.

Quin ex aqua etiam cancer egredi solet, terra

Tempestate futura accingendo se itineri.

Etiam mures domestici lectulum sternentes

Cubitū desiderant, cū pluuiæ signum appareat:

Et illi tempestatem mures tunc uaticinantur.

Quorum nullum fastidito. bonum uerò est cum

signo signum

(tibus

Obseruare: magis uerò duobus in unum tenden

Spes esto: tertio autem confidas licet,

Semper

Αἰεὶ δ' αὖ πρῶτον ἄριθμοῖς γνῶσιν
 Σήματα, συμβάλλων εἶπε καὶ ἐπ' ἀσβρί τοῖν
 Ἡὼς ἀντέλλοντι κατάρχετο ἢ λαπίοντι
 Ὅποιον καὶ σῆμα λέγοι, μάλα δ' ἀρκίον εἶν
 Φράζεσθαι φθίνοντι, ἐπισταμνῶσι τε μῦθος
 Τετράδας ἀμφοτέρως, αἶ γάρ τ' ἄμυδις σω-
 ἰόντων

Μῦθῶν πείρατ' ἔχουσι, ὅτε σφαλρώτατ'
 αἰθῆρ

Ὅτι ὡς νυξὶ πᾶσι χῆται χερσποῖο σελῶν.
 Τῶν ἄμυδις πάντων ὄνκε μῦθος εἰς γνῶσιν,
 οὐδέποτε χερδίως ἔστιν ἐπ' αἰθέρῃ τε κμήραο.

Τίτ' ἔστιν τῶν ἀρατῶν φαινομέ-
 νων καὶ διουσιμείων.

Semper

Semper item prætereūtis numerare poteris anni
 Signa, conferens sicubi etiam sub stella talis
 Aurora exoriente transeat, uel occidente,
 Quale etiam signum nunciet. Impense uerò ido-
 neum fuerit
 Contemplari decrescētis instantisq; mensis
 Quartas utraq; hæ enim simul coëuntium
 Mensium terminos habent, cum maximè dubius
 æther (næ.
 Octo noctibus est defectu pulchræ aspectu Lu
 Quæ simul omnia contemplatus ad annum,
 Haud unquam leuiter super æthere significabis.

Finis Arati Apparentium &
 prognosticorum.

F

IN

IN ARATI SOLEN-
SIS PHAENOMENA ALI-
quot annotatiunculæ Ceporini.

334 Τετυρωδία) facta, faciūda: alij, even-
tus. Quæ quovis tempore faciēda
sunt prædicere, &c.

336 ὅμιον τότε κελίζοντα) ὄτι μιν.

340 γ' γόνασι) In genibus. Hoc ignotum si-
gnum alijs nominibus vocat, γνίξ ἤμλων, αἰεὶ
γνίξ, αἰεὶ σκελέεσι πῆκλων, κερμηκός εἰδω-
λων, ἀπὸ βίβης εἰδωλων.

341 Illud fermè caput hac natat) Caput Draco-
nis pertingit usq; ad maximū circulū semper ap-
parentiū habitantib. clima Macedonia seu Helle-
spōti. Sub hoc circulo miscētur extremi ortus et
occasus. Nam quæ proximè sunt intra hūc circu-
lum occidere: quæ extra, semper apparere inci-
piunt. Veteres Astronomi, sicut Proclus, hunc
circulum Arcticum vocauerunt: atq; è regione Au-
stri maximum semper occultorū Antarcticum.
At neoterici iam istos circulos per polum Zodia-
ci circum polum mundi descriptos intelligunt.

Quo fit, ut isti duo circuli omnibus habitationibus apud iuniores statim maneant, apud ueteres secundum climatum diuersitatem uariantur.

342 $\delta\iota\chi\acute{o}\mu\lambda\omega\iota$) medio mense, id est plena luna, cuius luce astra obscurantur. Veteres Græci mensem augmento decrementoq; lunæ directè apputare solebāt, sicut in Hesiodi scholijs ostendimus: unde tempore semestri semper necesse erat lunæ apparere orbem plenum.

344 $\eta\delta\lambda\epsilon\delta\epsilon\upsilon$) Lego $\eta\delta\lambda\epsilon\delta\epsilon\upsilon$, pro $\epsilon\delta\lambda\epsilon\delta\epsilon\upsilon$. nunquam enim memini me legisse $\eta\delta\lambda\epsilon\delta\epsilon\upsilon$.

352 $\gamma\ddot{u}\delta\beta\acute{\alpha}\delta\ \alpha\beta\chi\rho\iota\gamma\alpha\omega$) Laconicæ ianua comparat, quæ intus binis ualuis se claudebat: cuius mentio fit etiam apud Homerum.

361 Caput certè summum è regione Cygni circumuoluitur) Summum Cygni caput uoluitur è regione. $\alpha\upsilon\pi\pi\acute{o}\rho\lambda\omega$, absolutè.

362 $\alpha\upsilon\delta\acute{\alpha}\omega\omega\tau\iota\ \pi\omicron\tau\lambda\acute{\omega}$) Immotis alis in aëre pendenti.

373 Volubiles coronæ circumactæ uoluntur) Eas stellas alij Coronam austrinā appellāt.

376 $\beta\omicron\rho\epsilon\acute{\iota}\omega\ \delta\epsilon\ \pi\acute{\iota}\zeta\alpha\ \pi\rho\iota\psi\epsilon\iota\ \alpha\omega\delta\epsilon\mu\omicron\iota\omicron$) ὁ βόρεας τῶ βόρεος, ἢ βόρεος Ionicè, per synæresin βο-

ῥέω : sicut τὸ ἀνέειναι ἀνείνω. Et subintelligendum more Attico ἴς.

379 Longi autem earum sunt reuolutarum anni: Sera item signa posita sunt, &c.) Annū Platonis indicat, de quo apud Ciceronem in Somnio Scipionis.

379 Porro hi quidem ponuntur in caelo similes uersatilibus quatuor, &c.) Tantum quatuor sphaerae circuloꝝ mentionem facit Aratus, duorum Tropicorum, Aquinoctialis, & Zodiaci: quippe cum hi potissimum conferant ad annorum statuta obseruanda. Quintum autem Laeteum uelut superuacaneum subiungit.

383 Hoc sane, quantus quantus est, per octo partes diuiso, Quinq; quidem diurna, &c.) Notandum, Aratum & Proclum ad clima quintum, in quo maximus dies quindecim, minima nox nouem horarū est, suas sphaeras direxisse. Cum autem Tropicus Cancrī, sicut quilibet alius circulus πῦρ ἀμυλ & æquatori, in die naturali, id est uiginti quatuor horis, suum ambitum conficiat, necesse erit unamquamq; de octo partibus tribus horis ortum suum absoluerē. Si enim uiginti

ginti quatuor per octo diuiseris, singulis octonis
 tria contribuētur. Iam octo partium quinq; diei
 adscriptæ, quindecim horas faciunt: tres uerò
 nocti, nouem. Siquidem ter quinq;, quindecim
 producunt: ter tria uerò, nouem. Eadem ratione
 Tropicus Capricorni maximam noctem & mi-
 nimum diem efficit.

385 Hos quidem adiecitim) $\pi\epsilon\beta\omicron\lambda\acute{\alpha}\delta\iota\omega$ &
 $\pi\epsilon\beta\alpha\epsilon\lambda\acute{\iota}\delta\iota\omega$, $\pi\epsilon\beta\alpha\lambda\acute{\iota}\lambda\omega\varsigma$, æquidistanter.

387 - Quantum autem ocularis radij, &c.) Vi-
 sualis linea à terra, hoc est centro mundi ad eius-
 dem circumferentiam ducta, sexies sexangulari-
 ter in circumferentia habetur. Id autem commo-
 dè per circinum, quo circumferentiam scripsisti,
 eundem inuariatum per eandem ducendo mon-
 strabis. deinde singulas portiones in duas æquas
 secando, habebis $\delta\omega\delta\epsilon\kappa\alpha\tau\eta\mu\acute{\omicron}\epsilon\iota\omicron\gamma$, hoc est duo
 decim signa Zodiaci. Aratus uocat signa Zodia-
 ci, $\mu\acute{\omega}\iota\omicron\alpha\varsigma$, $\tau\omicron\mu\acute{\alpha}\varsigma$, $\delta\upsilon\omicron\delta\epsilon\kappa\acute{\alpha}\delta\iota\alpha\varsigma$, $\acute{\alpha}\sigma\tau\epsilon\alpha$, $\zeta\acute{\omega}\delta\iota\alpha$.

391 Minor diurnus) Minor supra, maior uerò
 sub horiζonte. Bootes ingens signum in septen-
 trionie lentius ad occasum tendens, quatuor si-
 gnis Zodiaci, Chelis, Scorpio, Sagittario, et Ca-

pricornio coöccidit. Is quoq; soli occubenti con-
 descendens, ultra mediam noctem in occasu mo-
 ratur: nam quodlibet signū Zodiaci duas horas
 occasu suo absoluit, tria uerò sex. Hic autē cum
 Capricorno quarto signo totus demum occum-
 bit. Vnde noctes, in quibus uespere occidere in-
 cipit, serò occidenti dicuntur. Quin Homerus
 ἐστὶν Ἀύωντα eundem appellat.

409 Concinunt enim iam) Refert Arati com-
 mentator, istis temporibus astronomos tabulas
 publicè in urbibus suspendisse, quibus usq; ad de-
 cimimum annum durantibus, quatuor anni
 partium initia & fines, pluuias & uentos, aliq;
 ad uitam conducentia monstrabant. Præterea
 singulari obseruatione usos circa Orionem &
 Canem.

409 Etiam Neptuni conspectæ, &c.) Neptu-
 nistellæ, quæ suo ortu uel occasu tempestatem
 serenitatem uel nunciant: Iouis, quæ agrorum
 culturam,

ANNOTATIONVM IN ARA-
 ti Phænomena finis.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙ- ΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

Ἐρχόμενθ' γαῖαν τε καὶ θύρα
πόντον ἀείδειν,
καὶ ποταμούς, πόλιές τε καὶ αὐ-
θουῶν ἄκερτα φύλα,

Μνήσομαι ὠκεανῶ βαθυρρόσ. γὰρ γὰρ ἐκείνων

c. an. i. f. t. t. e. l.
l. i. t. e. o. d. e. m. i. t. t. o.
Πᾶσα χθών ἄτε νῆσθ' ἀπείειτ' ἐσεφάνωτη.
οὐ μὲν πάσα ἴσα πᾶσι πόρισμα, ἀλλὰ ἴσα μ-
εῖς.

Ὄξυ τὸν βεβαῖα πᾶσι ἡλίιοιο κεκλυθῆ,
Σφρονδὸν ἰοικῆσ, μίαν δὲ ἐκαίπρ' ἔδσαν
Ἀνθρωποτριοςῆσιν ἐπ' ἠπέροισι δίασαντο.
Πραίτιν μὲν λιθύιν, μετὰ δ' οὐρώπιν, ἀσί-
ην τε.

Ἄμ' ἦτοι λιθὴν μὲν ἀπ' οὐρώπης ἔχει ἄρον,
Λοφὸν ἠδὲ γραμμῆν, γὰρ δὲ γὰρ τε καὶ σῶμα νεύει.
Εὐθα βορειότατ' ὠλεεται μυχὸς ἀεγυῆσιο,
καὶ τέμενθ' ὑπὸ πύσσον ἀμυκλαίοιο κνώβη.
Εὐρώπιν δ' ἀσίνσ τανῶσιν ἴσα μίασον οὐρίζει,
Ὅσ' ἴσ' ἔλιοςόμενθ' γαῖης ἴσα σαυροματάων
Σύριτ' ἄσκηθίην τε καὶ ἄσκηθίσην λιμνήν,

Γρὸς

DIONYSII HABITABILIS DESCRIPTIO.

Incipiens terramq; & uastum dicere pontum,
Et fluuios, urbesq;, & hominum
diffusas nationes.

Memor ero Oceani altiflui. In illo enim

Tota terra uelut insula intermina cincta est.

Non quidem tota continuo orbium, uerū utrinq;

Acutior uergens contra solis orbitam, (tem,

Fund.e assimilata. Vnā aut ipsam alioqui existen

Mortales tres in continentes partiti sunt:

Primam quidem Libyam, post uerō Europam, A-

siamq;.

Sed enim Libya quidē ab Europa habet limitem,

Obliquum per lineas, Gadesq;, & ostium Nili:

Vbi maxime septentrionalis est recessus Aegypti,

Atq; delubrum famosissimum Amyclæi Canopi.

Europam uerō ab Asia Tanais per medium ter-

minat,

(Qui quidem uoluitus terram per Sauromatum,

Labitur in Scythiamq; & Mæotida paludem)

Γρὸς βορέην, νότον ἢ μεσσηιον ἐλλάσσοντο.
Σῆμα δ' ἑσθέρτεταται νοτιώτατον ἔν σῆμα
νάις.

Ἄλλοι δ' ἠπείροισι ἄρα χθόνα νοσίζισιν.
Ἰδομὸς ἄνω τέταται τις ἑσθέρτατο ἄσιδ
αἴης,

Κασιῆς τε μεσηγὺ καὶ δὴξάνοιο θαλάσσης,
Κῆνον δ' ὀνρώπης ἀσίης δ' ὄρον ἠνδιδάξαντο.
Ἄλλο δ' αὖ μακρὸς καὶ ἀβέσφατο ἔν νότον
ἔρπει,

Ἀρράβικῶ κέλποιο καὶ αἰγυπῆιο μεσηγὺ,
Ὅς ῥα τε νοσίζισι λιθύλω ἀσίησι δ' αἴης.
Τοῖα μὲν ἀμφ' ἔροισι βροσι διεφνημίξαντο.
Γάντη δ' ἀκαμάτω φέρεται ῥότο ὠκεανοῦ,
Εἰς μὲν ἔων, πολλῆσι δ' ἔπωννμίησιν ἀρηρώς.
Ἡριό μὲν λο κροῖο πῶ' ἔχασπλω ζεφύροιο,
Ἄτλας ἑσθέρτο κικλήσκειτ. αὐτὰρ ὑπὸρθον
Γρὸς βορέην, ἵνα πᾶσιδαν ἀρειμανίωυ ἀειμα
σῶν,

Γόντον μιν λαλίησι πεπυγότατε κρόνιόν τε,
Ἄλλοι δ' αὖ κῆνηκρόν ἐφήμιθον, ἔνεκ' ἀφαιρῶ
Ἡλίω βράδιον γὰρ ἑσθέρ ἀλατῶ δε φαίνε,
Αἰεὶ δ' ἐσκιόρῆσι παχύνεται σὺ νιφίλησιν.

Ἄντάρ

Ad Boream: australe autem medilimitium Helle
spontus est:

Limes itē protētus est australissim⁹ in ostiū Nili.

At alij continentibus terram diuidunt.

Isthmus sursum portectus est quidam supremus
Asiaticæ terræ,

Caspiūq; inter & Euxinum mare,

Hunc certē Europæ Asiæq; limitem dixerunt.

Alius itē longus atq; immensus ad Austrū serpit,

Arabicum sinum & Aegyptum inter,

Qui quidem secernit Libyam ab Asiatica terra.

Hunc sanē in modum super limitibus mortales
differuerunt. (Oceani,

Cæterum undiquaquam indefessi fertur fluxus

Vnus quidem existens, multis verò cognomen-
tis adornatus.

Nempe qui est candidi ad oram Zephyri,

Atlāticus Vesperus nūcupatur. Verum de super

Ad Boreā, ubi pubes Marte furētū Arimasporū,

Pontū ipsum uocāt Cōgelatumq; Saturniumq;:

Sed et alij quoq; Mortuū dixerūt, propter debile

Solem: tardius enim super mare hoc radiat:

semper aut tenebricosus crassatur sub nubibus.

At ubi

Ἀντάρ ὄβι πρῶπις φαίνεται ἀνθρώποισι,
 ἠδὲ καλῆσσι καὶ ἰνδικόν οἶσμα θαλάσσης.
 Ἀγχι δ' ὄρυθραῖόν τε καὶ αὐθιόπιον καλῆσσι,
 Πρὸς νότον. γῆθ' αὖ πολλὸς ἀοικήτης χθονὸς αὐ-
 λῶν

Ἐκτεταταί, μακροῖσι λιγαυμυλίῳ ἠελίοισιν,
 Οὕτως ὠκεανὸς πύθιδι δρομὸν γαῖαν ἀπαταρ,
 Τόσῳ ἔωμ, καὶ τοῖα μετ' ἀνδράσιν ἐνόμαθ'
 ἔλκων. (ὁ δὲ βασιλεὺς

Κόλπυς δ' ἦθ' αὖ καὶ γῆθ' ἀπερδύγεται, γῆ-
 εἰς ἄλλα, τυτθὸς μὲν πλείονας, πύσυρας δὲ με-
 γίστας.

Ἡτοι μὲν πρῶπιον, ὅς ἐσσοδρίον ἄλλα πικῆσι,
 Συρόμυλῳ λιθύθην ἴσω παμφυλίῳ αἴης.
 Δύτῳ αὖτ' ὀλίγῳ μὲν, ἀτὰρ πεφοδρίσσει
 τῷ ἄλλω,

Ὅς τ' ἀρκιδυαμυλίῳ ἱερῶν ἄλός ἐκ βορείου
 Κασπίην ἀπὸ ῥέεθρον ὑπὸ πύθινσι θαλάσση,
 Ἡν τε καὶ ὑρκανίῳ ἑτόροι διεφηνμίξαντο.
 Τῶν δ' ἄλλων, οἷ τ' εἰσὶν ἀπαι νοτίης ἄλός ἄμ-
 φω, (χόδιον,

εἰς μὲν ἀνώτατος ὄβι τὸ πέρσικόν οἶσμα πύ-
 θινσι κασπίης τε τρηχυμυλίῳ ἀμεινίτης.

At ubi primum radiat hominibus,

Eoum uocant atq; Indicum fretum maris.

Propè autem Rubrumq; ac Aethiopiū appellant

Ad Austrum; ubi certè multa inhabitatæ terræ
planicies

Extenta est feruidis uſta ſolibus.

Sic Oceanus circumfluit terram uniuersam,

Tantus existens, & talia inter homines nomina
trahens.

Sinus autem hinc inde euomit, intro mittens

Ad mare, paruos quidem plures, quatuor uerò
maximos.

Scilicet primum, qui Vesperum mare gignit,

Tractus è Libya intra Pamphylicam terram.

Secundus item modicus quidem, sed potissimus
aliorum,

Qui effusus Cronio mari è Borea

Cassio profundum fluentum intromittit mari:

Quod etiam Hyrcanium quidam nuncuparunt.

At aliorum (qui sunt ab australi mari ambo)

Vnus quidem superior est, Persicum æstum pro-
fundens,

È regione Cassij directus maris:

Alter

Ἄλλος δ' ἀφ' ἑσθίου ἑυμαίνετ' ἐγγύθει κόλποι,
 ἑὺφινος πόντος νοτιῶ τέρου ὀλκόν ἐλίσσω.

Τόσοι μὲν κόλποι βαθυκύμου ὠκεανοῖο,
 οἳ μείζους ἄλλοι δέ τ' ἀπφρέσοι γεγάασι. (σαι)
 Νυῦ δ' ἄλος ἑσπέρης ὄρεω πόρου, ἢ τ' ὕδι πᾶ
 ἠπείρου λωφοῖσιν ὠπλίσφεται πελάγαστι,
 Ἄλλοτε μὲν νήσοισι πόριδ' ἴσσομος, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 ἠὲ ὄρεων ἢ πᾶσι ζαν ἑσπέρυσσα πολήων.

Ὑμεῖς δ' ὦ μῦσαι σκολιὰς γνέποιτε κελύθους
 Ἀραμύλαι σόικησόν ἀφ' ἑσπέρ' ὠκεανοῖο.
 Ενθάτε καὶ σῆλαι πῶδι τέρμασιν ἠρακλῆ
 Ἐσᾶσιν, μέγα θαῦμα, πῶ' ἔχατόωντα γὰρ ἴδρα,
 Μακρόν ἑσπὸ πρηκῶνα πολυαπέρειων ἀτλάν
 των.

Ἠχίτε καὶ χάλκει ὄν ἕρανδ' ἔδραμε λίων,
 ἠλίβατος, πονηνοῖσι κελυπήμων νεφέεσσι.
 Πόντος μὲν πρώτις ἰθνηκὸς ἀρχαμύλοισιν
 Ἐγκέχυτ', ὅς πῶρ τε καὶ δ' ὑρώπης πᾶσι ἀρχή,
 Καὶ λιθύης, μίος ἢ ἐλίσετ' ἀμφοτέρωσαν.
 Στῆλαι δ' ἔνθα κ' ἔνθα πῶρ ἀπλυσθεῖσι λίωντι.
 Ἠ μὲν ἐπ' ὑρώπῳ, ἢ δ' ὄν λιθύῳ ὄροῦσα.
 Τὸν δὲ μετεκδέχεται γαλακτὴς ῥέουσα.
 γαῖα

Alter uerò Arabicus fluctuat iuxtà sinus,
 Euxino ponto australiorem ductum uolutans.
 Tot quidem sinus procellosi Oceani
 Maiores. Verùm alij innumeri existunt.
 Nunc autem maris Vesperis refero meatū, quod
 ad omnes

Continentes tortuosis obuertitur pelagis,
 Aliàs quidem insulis circumfluū, aliàs uerò item
 Aut montium aut oram subradens urbium.
 Vos uerò ò Masæ difficiles referte meatus,
 Auspicatæ ordinatim à uespere Oceano:
 Vbi etiamnum columnæ in sinibus Herculis
 Stant (mirabile uisu) ad extremas Gades,
 Alto sub cacumine dispersorum Atlantum.
 Vbi quoq; æneus in cœlum procurrit postis,
 Excelsus, densis tectus nubibus.

Pontus quidem primus Ibericus intrantibus
 Immissus est, qui quidem & Europæ est initium,
 Et Libyæ: nam medius uoluitur ambarum.

Columnæ autem utrinq; ad latera stant,
 Hæc quidem ad Europam, illa uerò ad Libyam
 spectans.

Hunc autem excipit Galliæ fluxus: ubiq; terra
 Massalia

μαρσαλίη τε ταύνυται, ἐπίσροφον ὄρμον ἔχουσα,
 Ἐξείης δ' ὕδι τοῖσι λιγυσιάς ἔλκεται ἄλμη.
 Ἐνὸ ἰταλῶν ἤπιδον ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
 Ἐκ δ' ἰός αὖσονι κῆδον, ἀεὶ μέγα κριρανώοντες,
 Ἀρξάμενοι βορένθον ἔσω λυκλιῷ ὕδι πῆτραν,
 Ἡράτε σικελίης ὕδι παρθμίδι Ⓞ ἐρρίζωται.
 Ἐξείης δ' ὕδι λύρνον ὀβόυετη ἄλμυρόν ὕδιον
 τῆ δ' ὕδι σαρδύνη Ⓞ μορμύρετη ἐγγύθι πόδος.
 Τὸν δὲ μετεκδέχεται τυρσινίδι Ⓞ οἶδιμα θε
 λάσσης

Πρὸς νότον, αὐτὰρ ἔπειτα πῶς αὐγὰς ἠελίοιο
 Κυρτός ὑπὲρ σφίετη σικελός ῥό Ⓞ, αὐτὰρ ἐντε
 θον

Ἐγκέχυται καὶ μέγρι πολυκλύσοιο παχύνει,
 Καὶ κέρσσης ἄκρης, ἠτ' εἰς ἄλλα πάλιν γνῖδυκε
 Παρθ' ἰβρλιῷ γόρτιωσαν, κὲ ἠπειρώτιδα φαισάφι
 Προπριωκίς κελίοιο πῆσιν αὐγαῖσσε κέρκνον,
 Τύνηκᾶ μιν καὶ κελῶ ἐφθμίξαντο μέτωπον.
 καὶ μιν καὶ τεταύνυται ἰν πηγίλω ὑπὲρ γαῖαν.
 Κῆθον δ' ὀρμυρῆισσα πιταίνετη ἄσφιδας ἄλμη
 Πρὸς βορέλιω, αὐθις δὲ πῶς ἰσσοδρίον μυχογιε
 πα.

Ἡρ τε καὶ ἰονίλω πῶδιναιέται ἠνδίαξαντο.

Massalia protenta est, obuersum portum habēs.
 At sequenter prope illos Ligusticū fluctuat salū:
 Vbi Italorum pubes super continente degunt,
 È loue Ausoni, semper strenuè dominantes,
 Orsi à septentrione usq; albam ad petram,
 Quæ quidem Siciliæ ad traiectulum fulta est.
 Inde uerò ad Corsicam eruitur salsus humor:
 Apud quam item Sardonius murmurat propè
 pontus.

Hunc autem suscipit Thusci unda maris
 Ad austrum. At deinceps ad ortum solis
 Tortus obuertitur Siculo fluxus: nèpe infernè
 Infusus est etiam usq; ad multisonū Pachynum,
 Atq; Cretæ promontorium (quod in mare ualde
 nutat

Adq; sacrã Gortynã, & interranè Phæstum,
 Pronum, arietis asmilans caput:

Eoq; ipsum Arietis uulgo dixerunt frontem)
 Quin etiam distractus est Iapygiam ad terram.
 Inde uerò dilatatum protenditur Adrium salum
 Ad Boream, sed mox ad occidentalem oram ser
 pit:

Quod etiam Ionium accolæ dixerunt.

Διοσῆος δ' ἠπείρου ἀπόρριπτα, ἐς μὲν ἰόντι,
 Δεξιτέρῳ ἢ ἠ χεῖρα φαίνεται ἰλλυεὶς αἶα,
 Δαλματὴν δ' ἐφύπρθεν γυναικῶν πίδαυ αὐ-
 θρωῶν,

Σκαυῆ δ' αὐλονίων πῖραπέπτα) ἄσπετος ἰαδμός,
 Πυλυτγνῆς, Ἰρισησι πόριδρος ἀμειβίταις,
 Τυρονη, σικελῆ τε, καὶ ἀδριαδὲ πληθῶσι.

Ἡ μία δ' εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὀκλὸν ἐκάσθ,
 Τύρονη (ἐφυροσ, σικελὴ νότον, ἀδριαδὲ ὄτρον.
 Αὐτὰρ ἵπτερ σικελῆς χθονὸς ἔλκεται οἶσμα
 κρυάσων

Γόνος ἔσω λιθύης, νοτίῳ πῶδι σύρην ἐλίσσων,
 Τὴν ἐτόρθον, ἢν πῶρ τε κ' ὄρυτάρην γνέπασιν,
 Ἄλλῃ δ', ἢ τις ἀφανροῦ ἔχει πόρον γνῶσθ ἐῶσα,
 Τηλόθην ὄρχομῶν δέχετα πλημμυεῖδια
 πόντα.

Ὡς οἱ μὲν βοῶσιμ ἐλίσσόμενοι δύο κῶλ ποι.

Ἐκ δ' ὄρειων σικελῶν κρήτης ἀναπέπτατα
 οἶσμα

Μακρὸν ἐπ' αὐτολίῳ, ἀλμωνίδος ἄρχι κρηῆς,
 Ἡ κρηῆς γνέπασιν ἐώϊον ἔμμεσαι ἀκρῶν.

Δοιαὶ δ' ἐξείης πωτόρων φείσασσι θάλασσαι,
 Ἰσμαρικῶ πνοῆσιμ ἐλαυνόμεναι βορέαιο,

ὄρειον

Duas autem continentes producat: intrati quidem
 Dexteram ad manum cernitur Illyris terra,
 Dalmatia item desuper, martiorum solum homi-
 num;

(mus,
 Lævæ verò Ausoniorum aduolat immensus Isth-
 Longè productus, tribus circumfluus maribus,
 Thusco, Siculo, atq; Adrio aduentante:

Vnumquodq; autem in ventum dirigit tractum,
 Tyrrhenum in Zephyrum, Siculum Notum,
 Adriam Eurum.

Porrò super Sicula terra uoluitur fretum cœcilians
 Pontus intra Libyam, austrinam Syrtin circum-
 uolvens

Alteram, quam quidem & latiore dicunt.

Alia verò, quæ modicum habet uadum intus ex-
 istens,

Eminus uenientem suscipit inundatione ponti.

Mirum quantum reboent rotati hi duo sinus.

È montibus autem Siculis Cretæ prouolat fretum

Longè ad orientem, Salmonium adusq; caput,

Quod Cretæ ferunt orientale esse promontorium.

At deinceps duo ulterius intumescunt maria,

Ismarici flabris pulsata Boreæ

Ορθόν φρουσιώντ'· ἐπεὶ κατ'ἄνταντία κείνη,
 καὐτῆ δὲ πρώτῳ φαρίῳ ἄλλα κικλήσκουσιν·
 ὕστατον ἔς περὶ ὧνα τιτανομελίῳ κασίοιο.

Σιδωνίῳ δ' ἐτέρῳ, ὅθι τείνεται ἔς μυχὰ γαίης
 Ἰασὲ ἄγχι πόλι'· κιλίκων χάρων πῶτα μείβων
 Ἰασικός ἐλκόμενος βορέην ἐπι κῶλπος ἀπέειρων.
 Οὐ μὲν πολλὸν ἀνδύθην ἰσάδρον· ἄγχι δ' ἦδη
 Ὑσσηγιθνοφόρῃ κιλίκων ἀρπαύετοαι αἴης.
 Τῆμ' δ' ὕδ' ἰεφυρον σρεπῆλῶ ἀπὸ δ' ὕγετι
 ἄλμῳ.

Ὡς δὲ δροακῶν βλοσυρῶπὸς ἐλίσεται ἀγκύ-
 λ' ἔρπων

Νωθῆς, τῷ δ' ὑπὸ πᾶσι βαρύνεται ἄρεος ἄκρη
 Ἐρχομελίῳ, τῶς κείνος ἐλίσεται ἐν ἀλί κῶλπος
 Νήχυτος, γῆθα κὴ γῆθα βαρυνόμενος πωχρήσι·
 Τὸ μ' ὕδ' ἰεβολῆ παμφύλιοι ἀμφυνέμοντες
 Οοσον ὕδ' ἰεβέθηκε χελιδονίων μυχὰ νήσων·
 Σῆμα δ' ἔχει ζεφύρος παταργίδια τολόθην ἄ-
 κρῶ.

Φραζέο δ' ἐκείνους τετραμμελί'· αὐθις ἐπ' ἀγ-
 κῆς

Αἰγαίης πόντοιο πλατιῶ ῥόοι. ἐνθά τε κῶμα
 Ἐνοσόμελον νήσισι πεδύβρεμετ' ἀπορῶ δεοση·

Recta spiratis: quandoquidem è regione iacent.

Nautæ autem primum Pharium mare appellant.

Vltimum ad iugum propansum Casij:

Sidonium uerò alterum (ubi porrigitur in secessum terræ

Issum ad usq; urbē, Cilicum regionē præteriens,

Issicus tractus Boream uersus sinus immensus)

Non quidem multū separatim æquigradum est:

propè namq; iam

Acie obscura Cilicum cessat regione.

Tum uerò ad Zephyrū reflexū effundit salum.

Vt autem draco horrēdus uisu uolutatur immerens

sus repens

(mitas

Lentus, sub quo quidē tota fatigatur montis sum

Veniente: sic ille uolutatur in mari sinus

Diffusus, hinc inde grauatus profluuijs.

Cuius quidem in procursu Pamphylj accolunt,

Quantum procedit Chelidoniarū ad secessum

insularum.

(nus promontorium.

Terminum autem habet Zephyri Pataricū emi-

Contēplare uerò illic cōuersus rursus ad arctos

Aegæi ponti uastum fluxum: ubi etiam unda

Scissa insulis circunsonat Sporadibus:

Οὐ γὰρ τις κείνων γνῶλίγκια λύματα ὀφέλλει,
 ὕψοσι μορμύρων ἑτέρῃ πόντος ἀμειψίτης.
 Οὐραμ δ' ἐς τήνδεσθν τε κμαίρεται ἔχαστάωσαν,
 ἑμβρομ ἔχωμ ἑτόρωσθν. ὄσθν σφόνος ὄρχετ' αὐλῶμ
 Συρόμλο ὀ Βορέλω δὲ πῶποντίσθ' ἑνδοθε
 πάσης.

Τῆς δ' ὑπὸρ ἄσπετα φῦλα πταίνεταί ἀσί-
 δῃ αἴης

Πρὸς νότομ. ἡπείρου ῥ ἄδιπλατύς ὄρχετ' ἰδιμός.
 Τῆ δ' ἐπι θερήκισ σῶμα βοσώρου. ὄμ παρὸς ἰνώ
 Ηρης γνῆσισισμ γνῆσφατο πέρησι ἐδῶσα.

Στ φνόπαῶς δὲ κείν' ἀπάντων ἑπλετ' πορ-
 θμός

Τῶμ ἄλλων, οἳ τ' εἰσὶ πολυκλύσιοι θαλάσσης.
 Κνανίας ὄθι μῦθ' ἀναιδέας εἰμ ἀλί πῆτρας
 Γλαζομνάας καναχσθλὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθ'.
 Ἐκ δὲ τῶ οἰγόμεν' ἡζαπέπῆατ' ἐγγύθι πόν-
 τῷ,

Πολλός ἐὼμ, καὶ πολλὸν ἐπ' αὐτολίης μυχόν ἑρ-
 πωμ.

Τῷ δ' ἦτοι λοφαὶ μὲν ἑπὶ τροχάισσι κίελδύθι.
 Αἰεὶ πῶς Βορέλω τε καὶ αὐτολίλω ὄρῶσασαι.
 κίεσσαι δ' γῆθα κὲ γῆθα δῖο ἀνέχσσι κολῶνας.

Ἡ μὲν,

Neque enim aliquod huic similes fluctus concitat
Profundè murmurans aliud uadum maris.

Limitem autem in Tenedum signat extremam,
Imbrum habens ex altero latere: unde stricta e-
xit fistula

Traçta Boream uersus Propontidè intra totam.
Hanc autem supra innumeræ gentes panduntur
Asiaticæ terræ

Ad Austrum: continentis enim præpatens ob-
uiat Isthmus.

Hanc item post Thracij ostium Bospori: quem
olim Ino

Iunonis imperijs natauit iuuenca existens.

Angustissimum sanè illud omnium est fretum

Aliorum, quæ sunt procellosi maris:

Cyaneas ubi fama est impudentes in mari petras
Vagantes crepitanter ad se mutuò ferri.

Ex hoc autem emissus fluitat iuxta pontus

Multus existēs, ac multum ad orientis secessum
serpens.

Huius item obliqui quidem procurrunt meatus,

Continuò ad boream & orientem spectantes.

Media uerò utrinque duo surgunt promontoria,

Ἡ μὲν ἰσθρνοσίη, τλή τε καλίσσι κέραμιν,
 Ἡ δὲ βορειοτόρη, γαίης ἰσθρ δὲρωπέης,
 Τλή βρα πῶδι κπόνου λιεῖ καλίσσι μίτωπον,
 Αἴτ' ἄμφω ξυνίασιν γνάντιαι, ὃ μὲν ἔδσαε
 Ἐγγύθην, ἀλλ' ὅσση ὀλκὰς ὑπὶ τρίτομ ἡμαρ αὖν
 ται.

Εκ τῶ δ' αὖ καὶ πόντην ἴδεις διθάλασσην ἰάν-
 τα,

Τόρνω ἑιδόμενον πῶδι γιῖθ' ἄμματι τόξω.

Ἀλλ' εἴη νόρῃς σμηκία δεξιά πόντη,

Ἰθὺ δ' ἰσθραφγία. μέση δ' ὄσι κέραμεις

Γραμμῆς ἐκτός ἔδσαε. καὶ ἐς βορίην ὄρῶσα.

Σῆμα δ' ἔχει λέραδων σκαυός πῶρῃ, ὃς τ' ὑπὶ
 διασόρ

εἰλείτου σροφάλιγγαί, βιῶ λέραδωσιν ἰοικώς.

Τῶ κ' πῶς βορίην μαυώπιθ' ὕδατα λίμνης

Ἐγκέχυνται. τῆ μὲν τι πῶρὶ σκύβαλ' ἀμεινίμον-
 ται,

Ἀνδρῶν ἀπειρίσιοι. καλίσσι ἢ μιντόρα πόντη.

Εκ τῆ γὰρ πόντοιο μινείου ἔλκεται ὕδαρ

Ὀρθὸν λιμμετεῖς δ' ἄ βοσῶ ὄρῃ. ὃ πῶρῃ πολλοί

Κιμμόριοι ναίωσιν ὑπὸ ψυχρῶ πῶρὶ ταύρῃ.

Τοῖσιν μὲν μορφήν λιυαναυγίθ' ἀμεινίτρητης.

Νυῶ

Hoc quidem super austrinum, quodq; uocant Ca
rambin,

Illud uerò septentrionalius terra super Europæ,
Quod quidem uicini arietis perhibent frontem:
Quæ etiam ambo coeunt opposita, non quidem
existentia

Vicinè, sed quantũ nauis ad tertium diem conficit.
Ex hoc uerò & pontum contemplabere bima-
rem existentem,

Torto similem circumducti funi arcus.

Porrò sunt nerui significatiuæ dexteræ ponti
Rectè deliniatæ: atqui media est Carambis,

Extra lineam existens, & in boream spectans.
Figuram autem habet cornuum sinistrũ uadum,
quod ad duplicem

Flectitur curuaturã, arcus cornibus assimilatũ.

Ab hoc item ad boream Mæotidis undæ paludis
Immissæ sunt: quã quidẽ circũ Scythæ accolunt,

Viri innumeri: uocant autem matrem ponti:

Ex hac quandoquidẽ ponti ingens labitur unda.

Rectè Cimmeriũ per Bosporon: quẽ prope multi

Cimmerij degunt subter gelido pede Tauri.

Talis quidem forma est cærulei maris.

Ναῦ δὲ τοὶ ἠπίερον μυθήσομαι εἰδὼ ἅπασιν,
 ὄφρα καὶ ἔκ' ἐσιδῶν πόρ' ἔχουσ' οὐφραστον ὄπι
 πῶ.

Ἐκ τῷ δ' αὖ γεραρός τε καὶ αἰδοῖεσθ' εἶης,
 Ἄνδρσι πάρ' ἀγνώστον τι φασκόμεν' ἅτ' ἔ
 κασα.

Ἦτοι μὲν λιβὴν τεταυσμένην ἐς νότον ἔρπει,
 Ἐς νότον, ἀν' ῥίλιω τε, τραπέζιον εἰδὼ ὁμοίῃ
 Ἀρξάμην πρώτην γαστριρόθον, ἥχι πόρ' ἄκη
 εἰς μυχὸν ὀφειωθεῖσα πιταίνεται ὠκεανοῖο.

Οὔρου δ' ἀρράβης τεκμαίρετ' ἄχρι θαλάσσης
 εὐρύτορον. τόθι γαῖα κελαινωῶν αἰθιοπῆων,
 τῶν ἑτόρων. τ' ἄγχι πιταίνεται ὄδου ἐρεμβῶν.

Γαροσαλήν δὲ μὴ ἄνδρου ἕλκλεισσι ὁμοίην.

Ἡ γὰρ διψκῆ τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται,

τῆ καὶ τῆ λυανῆσι κατέσκηθ' ὀλίθεσσι.

Ἄλλ' ἦτοι πυμάτλιω μὲν ὕθι γλωχίνα νέμοντ'
 Ἀγχοσπλάω μαυροσίθ' ἔθνεα γαῖης.

Τοῖσιν ἐπινομάδωρ πῶραπέπῃαται ἄσποντα
 φύλα.

Ἐνθα μαδασύλιοί τε καὶ ἀγρονόμοι μασυλῆδον
 βίσκοντ' οὐκ ἔσσιμ' ἀν' ἠπειρόν τε καὶ ὕλλω,
 καϊόμενοι βιότοιο κακῶ καὶ ἀεκία θύρῳ.

Nunc autem tibi continentis referam faciem u-
niuersæ,

Quò, etsi non intuitus, habeas doctè narrandi
imaginem: (teris,

Ex hoc enim honorabilis reuerentiorq; esse po-

Homine coram imperito edisserens singula.

Porrò Libya extenta ad austrum serpit,

Ad austrū orientemq; trapezio forma similis:

Orsa primùm à Gadibus: ubi quidem extrema

In secessum cuneata porrigitur Oceani.

Limitem uerò Arabicum signat usq; ad mare

Patentiorum: ubi terra nigrorum Aethiopum

Alterorum: quos iuxta propãditur solum Erem-
borum. (similem.

Pelli pardinæ autem ipsam homines perhibent

Quandoquidem aridaq; & sicca existit,

Hincinde nigris dispuncta squamis.

Sed enim extremum quidem sub angulū degunt

Prope columnas Mauritanæ gentes terræ.

Quas iuxta Nomadū adiacēt plurimæ familiæ:

Vbi Masæsyliq; & sub dio degētes Masylenses

Pascuntur cum liberis per terram & syluam,

Queritantes alimenti durā & sæuam prædam:

Non

Οὐ γὰρ γειομόροιο τομῶν ἐλάησαν ἀρότρων·
 Κείνοις δ' ἔποτε τερπνὸς ἀκόνεται ὀλκός ἀμᾶ

ξης,

οὐδὲ βοῶν μυκηθμός ἐς αὐλιον ὄρχομενῶν.
 Ἀλλ' αὐτως ἄτε θῆρον αὐὰ δρῶνα βυκολίοντ',
 κίχιδόν ἀσαχύνων καὶ ἀπυθίδον ἀμίτοιο.

Τοῖς δ' ἐπι καρχηδίων πολυήρατον ἀμπέχει
 ἔρμον,

Καρχηδίων, λιθύων μὲν, ἀτὰρ πρότορον φαινί
 κων.

Καρχηδίων, ἢ μυθῶ ἵσαλ βοῖ μετρηθῶσαι.

Ἐξῆς δ' ἰδί σύρις ἀγαθῆρον ὀλκὸν ἐλίσσει

Βασιτόρη. μετὰ τῶν δὲ πῶς αὐγὰς ὄρχη) ἄλλη

πασσι, δὲν τῶρησι βαρνωμελὴν πωχεῖσι.

Ἐνθα κρενοσομελὴς τυρσινίδῶ ἀμειψίτης

Ἄλλοτε ῖν πλημμυεῖς ἐγείρη), ἄλλοτε δ' αὐτὴ

Ἀμφω τις ξηρῆσι μὲν τροχῆς ψαμάθοισι.

Τῶν δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐσκέχεται.

Ἡρῶ τε λικλίσκοσι νέλω πόλιν. ἢ ἵππερ αἴαν

λωτοφάγει ναῖσσι Φιλόξανοι γεγαῶτων.

Ἐνθά ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἦλθον ὀδυσσ-

σδύς.

Κείνον δ' αὐτὸν χῶρον ὄρχηθῶντα μέλαθεα

Ἀνδροῶν

Non enim solifidi sulcationem nouerunt aratri
 Illis itē nec unq̄ iucūda auditur rotatio plaustrī,
 Neq; boum mugitus ad stabulum redeuntium:
 Sed passim more ferarū per syluam stabulantur,
 Inscij spicarum, & ignari messis.

Hos itē iuxta Carthago exoptatū includit portū,
 Carthago, Aphrorū quidem, uerū prius Phœ-
 nicum: Cisse metatam.

Carthago, quam fama est sub tergore bouino fū
 Deinceps autem non longē Syrtis citifluum uor-
 ticem circumuoluit

Minor. Post hanc ad orientem se offert alia
 Immensa, amplioribus prægnans profluuijs:

Vbi intumescens Thusci maris

Interdum quidem inun datio attollitur, interdum
 uerò rursus

Vtrinq; aliquis siccis currit super harenis.

Harum autem ambarū media ciuitas fundata est,

Quam quidē appellant nouā ciuitatē: Vbi super
 terram

Lotophagi habitant hospitales existentes:

Quō olim uersutus errans uenit Vlysses.

Ullum autem circa locum deserta tuguria

Hominum

Ἀνδρῶν ἀθρήσειας ἀφθιμῶν ναστεμώνων.
 Οὐς δῖος ἐκ ἀλίκροντας ἀπώλεσεν αἰσονίς ἀν-
 χμή.

Ἀσβύται δ' ἔπι τοῖσι μεσίπειροι τελέθσι.
 Καὶ πέμπος λιθυκοῖο θεῶ ψαμάθω ἕσθ' πολλῆ
 Κυρῶν τ' ὕππος ἀμυκλαίων γῆρος ἀνδρῶν.
 Ἀγχι ἢ μαρμαρίσσαι πθονουκότες αἰγύπῃοι,
 Γαστρολοίτ' ἐφύπρθε, κὴ ἀγχιγίαι νίχρητος.
 Εἰς δ' ἔπι τοῖς φαυρῶσι, ὦν ἕσθ' αἰαν
 Ναίσιμ γαρῶμαντος ἀπέριτοι. ἦν ἢ μυχίσι
 Βόσκοντ' ἠπείροιο πωλύστατοι ἀθιοπῆδον,
 Αὐτῶν ἐπ' ὠκεανῶ πυμάτης πρῶτ' ἀτέμπια
 ἁδόνης. (λῶναι.

Τῆς παρ' αὐτῶν ἀθάλαττος Βλεμύων ἀνέχουσι κω-
 ενθον ποτάτοι λατῶν τεταυρῶν ὕδατα νέλας.
 Ος δῖος λιθύκρον ἐπ' αὐτῶν πολὺς ἔρπων,
 Σίεις ἕσθ' ἀθιοπῶν κικλήσκειται. οἱ ἢ συβῶν
 Εὐναέται σρεφθῶντα μετ' ἔνομα νῆλον ἔθρον.
 Κῆθον δ' ἄν Βορέω, τετανυσμῶν ἀκλυδῶ
 ἄλλα,

Ἐπὶ δ' αὖτε σωματῶν ἰλιγυρῶν εἰς ἄλλα πίπῃ,
 ὕδασι παίων λιπαρῶν πῶσθ' αἰγύπῃοι.
 Οὐ γάρ τις ποταμῶν ἦν ἀλίκριος ἐπλεῖν νέλας
 οὐτ'

Hominum uidiſſes abolitorum Naſamonum,
 Quos Iouis reſiſtendi imbelles deleuit Auſonia
 uirtus.

Asbyſtæ autem iuxta hos mediterrænei exiſtūt:
 Atq; delubrum Libyci dei harena ſub multa:
 Cyreneq; equifera, Amyclæorū genus hominū.
 Iuxta autem Marmaridæ nutātes ad Aegyptum.
 Gætuli item deſuper, & uicini Nigretes.
 Poſt uerò iuxta hos Phauſij: quorū ſuper ter-
 ram

Degunt Garamantes innumeri. At in ſeceſſibus
 Viuunt terræ omnium extremi Aethiopes,
 Ipſum ad oceanū, ultimæ prope nemora Cernæ.
 Quam ante peruſtorum Blemyorum ſurgunt
 montana:

Vnde fœcundiſſimi deſcendunt aquæ Nili:
 Qui quidem è Libya ad orientē multus ſerpens,
 Siris ab Aethiopibus nuncupatur: at Syenes
 Indigenæ uerſum mutarunt nomine Nilum.
 Hinc uerò in Boreã extentus aliàs alioſum,
 Septem per fauces diſtractus in æquora rumpit,
 Aquis fœcundans pingue ſolum Aegypti:
 Non etenim quiſquam fluuiorum par fuit Nilo

Vcl

Οὐτ' ἰλιὸν Βαλίεσσ, ἔτε χθονὸς ὄλθον ἀΐξεν.
 Οὐδ' ἄρα τε καὶ λιθύω ἀφ' ἑτέμνηται ἀσίδοις αἶψα,
 Ἐς λίβα μὲν λιθύω, ἄν δ' αὖ γὰρ ἀσίδοι γαῖαν.
 Τῶ παραναικετᾶσιμ ἀφιπρεπείων γηύθ' αὖ
 δρωῶν.

Οἱ πρότοι βίοτοιιο διεύσαντο κελδύθες.
 Πρῶτοι δ' ἰμδρόζντ' ἐπειρήσαντο ἀρότρῳ,
 Καὶ ἀπόρου ἰθυτάτης ἑπὲρ αἰλακ' ἀπλήν
 σαντο.

Πρῶτοι δὲ γραμμῆπι πόλον διεμετρήσαντο,
 Ουμῶ φρασάμνοι λοξόν δρόμον κελίσιο.
 Τῶν δὲ λεν αὐδ' ἴσασμι κὺ αὐτ' πείρατα γαῖαν
 Καὶ μορφύω. ἔ μὲν γὰρ ὀλιζόν' ἐμμορε τιμῆς.
 Οὐδ' ἔ μὲν ἔ δ' ὀλίγη μέγεθ' ὀίλει, ἀλλά τις
 ἄλλων (εἴσα.)

Εὐβοτ', οὐλέμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φῖ
 Σχῆμα μὲν ἔν τρισῆσιμ ὠδὶ πλουρεῆσι βέβηκον,
 Εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτῆας βορειήτιδας, ὄξυ δ' ἐπ'
 ἠώ,

Ἐλκόμενον καὶ μέχρι Βαθυκρήμωνιο συλώθες,
 Οὐρεσιμ ἀμφοτέρωσιμ πῶδισκεπέεωσιμ ὄρν
 μόνω.

Τῶν μῖσα καλλιρῶσιο κατόρχετ' ὕδατα νέιλα.
Καὶ

*Vel limum proijciendo, uel soli ubertatem au-
gmentando.*

*Qui certè & Libyam dirimit Asiatica ab ora
In Lybem quidem Libyam, at in ortū Asiaticam
terram.*

Hunc accolunt præclarorum genus hominum:

Qui primi uitæ disposuerunt uias,

Primi item desiderati periculum fecerūt aratri,

Atq; sementem rectissimo super sulco sparserūt:

Primi inquam lineis cælum dimensi sunt,

Animo contemplati obliquum cursum solis.

Horum itaq; canere lubet & ipsius oras terræ,

*Et formam: siquidem non minimum nacta est ho-
norem:*

*Neq; etiam uel modica magnitudine existit: ue-
rum quædam præ alijs*

Bonipastina, graminosaq; & læta omnia ferens.

Porrò schema tria ad latera tendit,

*Latum quidem circa littora septentrionalia, ar-
ctum uerò ad auroram,*

Tractum etiam usq; ad montosam Syenen,

Montibus duobus circummuniticjs septum:

Quos inter pulchri flui descendūt flumina Nili.

H Etiam

Καὶ τὴν μὲν πολλοῖτε καὶ ὄλβιοι ἀνδρῶν ἔχου-
σι.

Ἡ μὲν ὅσοι θήβην ὄρικυδέα ναετάρσσι,
Θήβην ὠγυγίην ἐκατόμπτυλον, γῆνα γεγώνως
πέμνων ἀντέλασσαυ ἐλὼ ἀσπάζεταί ηἴω.

Ὅσοι δ' ἐπὶ ἄπολιν μεσείτω ἠπειροῦ ἔχουσι.

Ἡ δὲ ὅσοι νοτόρῃσιμ ἐπ' ἠϊόνεσι θαλάσσης

Παραλίην ναῖσιν ἔσω σερβωνίδι⊕ ἄλμης.

Τῆς πρὸς ἄ ζεφύροιο μακροδύνιον πηλίεθρον.

Ἐνθα σινωπίταο δῖος μεγάλουιο μέλαθρον,

Χρυσῶ τιμύνητι λεκασμύρον, ἔκ' αὖ ἐκείνῃ

πῶν γῆ ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλου ἴδιου.

Οὐδέ μιν ἀφνειὴν ἐτόρην πόλιν, ἠχίπῳ ἄ-

κραι

φαίνονται σκῆπτὰ παλλωίδι⊕ εἰσοθιείης.

Τὴν δὲ μετ' ἀντολίην δε πρὸ Ἰασιώπιδρα τῷ

τρακ

Πηλῆ⊕ πηλίεθρον ἐπ' ὠνυμον ἀνδρῶν ἔχουσι,

Ἐφοχα ναυπλῆης δεδλαμύνοι. ἔ μὲν ἐκείνοι

Ἀνδρῶν γῆ λιθύνεσιν ἀριθμοῖ. ἦ γὰρ ἐς αὐγὰς

Ἐπὶ ἄπορσ νεῖλοιο νηασμύρον ἔλλαχρῶσιν.

Ἄλλοι δὲ πλείοι τὴν δὲ χθόνα ναετάρσιν.

Οἱ μὲν ἐπ' ὠκεανῶ, οἳ δὲ ἠπείρουσ ἀνὰ μέστας.

οἳ δὲ

Etiã hanc quidẽ multi ac opulẽti homines tenẽt,
 Tum qui Theben per celebrem habitant,
 Theben uetustã, centumportanã : ubi creperus
 Memnon ex orientem suam salutat Auroram:
 Quiq; septemoppidanam internam cõinentem
 occupant:

Atq; qui austrina ad littora maris
 Maritimam colunt usq; ad Serbonium lacum.
 Porrò huius ad Zephyrũ Macedoniũ oppidũ est:
 Vbi Sinopitæ Iouis magni templum
 Auro precioso ornatum; haud facile illo
 Templum inter homines diuinius aliud cernere
 poteris: (Summæ

Neq; certè æquè opulentã aliam urbem: ubi nam
 Apparent speculæ pallenidis Idotheiæ.
 Hic uerò post Orientẽ uersus ad Castoticã rupẽ
 Pelei oppidum cognomine homines tenent,
 Egregiè navigationis periti: nec sanè illi (tem
 Homines inter Aphros cẽsendi, siquidẽ ad orientem
 A septemuado Nilo sitam sortiti sunt urbem.
 Alij item plurimi hanc terram frequentant,
 Hi quidem ad Oceanum, illi uerò continentes
 per medias:

οἶδ' ἀμφ' ὑρέεις ξιτωνίδι⊕ ὕδατά λιμνης.
 Ἡτε μίση λιθύης ἀμφέλκεται δὴρία κέλυτον.
 τοῖσι μὲν λιθύης μορφὴ καὶ σχῆμα τέτυκται.
 εἰ δέ καὶ δὴρώπης ἐθέλεις τύπον, ὅτι σε κύν-
 θω.

Ὀντὸς μὲν λιθύης ῥυσμός πῖλαι, ἀλλὰ μετ'
 ἀρκῆτος

Ἐτραπῆαι, κῆ τοῖ⊕ ἐπ' ἀντλίω πάλιν ἔρπη,
 οἶ⊕ καὶ λιθύης νοτίης ἀθι τόρμα βέβηκον.
 Ἀμφω δ' ἴσση ἔχουσιν ἐπ' ἀσίδια νέιατον ἴχνη.
 Ἡ μὲν πρὸς βορείαν, ἡ δ' ἐς νότον, εἰ δέ κε θείης
 ταύτας ἀμφοτέρως γαῖαν μίαν, ἡ ἔση ἀθι πρὸ
 σχῆμα πῖλαι κώνη πλδουρῆς ἴσση ἀμφοτέρω-
 σιν,

οὐδὲ μὲν ἰσσοδρίον, πλατὺ δ' ἀντολίω ὑπὸ
 μίσηλω.

Τὸνεκά μοι τριῶτον ἰδίων πόρον ἀμφοτέρω
 ἠπείρω, ῥέα τόρμα λιχίσεαι δὴρώπείης.
 τῆς ἠτοι πυμαστίω μὲν ὑπὸ γλωχίνα νέμον-
 ται

Ἀγχῶ σπλασσω μεγαθύμων ἔβη⊕ ἰβήρων,
 μήκ⊕ ἐπ' ἠπείρωιο τετραμύλων, ἡχι βορείη
 Ὀκεανῶ ψυχρὸς κέχυται ῥό⊕, ῥῆθα βρετανοί,
 Ἄδουκία τε

At alij circū uastæ Tritonidis liquores paludis:
 Quæ quidem media Libyæ circumuoluit am-
 plum sinum.

Talis certè Libyæ forma & figura est.

Porrò si etiã Europæ optas effigiẽ, nihil te celo.
 Eadẽ sanè quæ Libyæ figura est, uerum ad arctos
 Versa est, & talis ad orientem rursus serpit,

Qualis etiam Libyæ austrinæ ad metam tendit.
 Ambæ autem æquale habent ad Asiam ultimum
 uestigium, (si feceris

Hæc quidem ad boreã, illa uerò ad notũ. Quod
 Has ambas terram unam, certè ad totum

Figura esset coni, lateribus æqualis duobus:

Acuta quidem sub occidentem, lata uerò orien-
 tem sub mediam.

Idcirco mihi talem conspiciatus meatũ ambarum
 Continetum, facile terminũ uenabere Europæ.

Cuius uidelicet extremũ quidem sub angulum
 degunt

Prope columnas magnanimorum gens Iberũ,
 Secundum longitudinem ad continentem uersa,
 ubi septentrionalis

Oceani frigidus fusus est fluxus: ubi Bretani,

Λόυκά τε φύλα νέμονται ἀρριμανίων γόρμα
νάμ,

Ερκαίω δρυμοίο πῶθρῳσκοντῶν ὀρόγκας.

Ἡπειρου κείνῳ ἐκέλευ γνέπσι βοείη.

Τοῖς δ' ὕθι πωρηνῶσιν ὄρϑ, κη δάματα κελ
τῶν

Αγχόθι πωγῶσιν καλλιέρῶσιν ἠειδανοῖο.

Οὐ πότ' ὕθι πωροῖσιν ὀρρημαίαν ἀνά νύκτα

Ἡλιάδου κῶκυσαν ὀδινρόμλαι φαίθοντα.

Κῶθι δὲ κελτῶν πᾶσιν ὑφίμενοι αἰγείροισι

Δακρυ ἀμέλγοντα χρυσαυγίϑ ἠλέκτροιο.

Τῶν δὲ μεθ' ἐφέης τυροπνίσιϑ ἤθεα γαίης.

Τῆς δὲ πῶς ἀντολίην ἀναφαίνεται ἄλπιϑ
ἀρχή.

Τῆς δ' ἄμειοσατίη: κατασύρετ' ὕδατα ῥίνου,

Υστάτιον ποτὶ χόρυμα βορέασιϑ ἀμειτρίτης.

Ῥίνου δ' ἐφέης ὕθι τέλειται ἰόρος ἰσρϑ,

Ἰσρος ἐς ἀντολίην τετραμυλίϑ, ἄχρι θαλάσσης

Εὐφέης. πόθι πᾶσαν ὀβύγε' ὕδατϑ ἄκην,

Γενταπόροισι πωροῖσιν ἠλιοςόμενος πόθι πᾶσι

κην. (μοντα)

Τῶ μὲν πῶς βορέην πετανυσμῶα φύλα νέ-

πολλὰ μάλ' ἐφέης κηκίτισιϑ ἐς σῶμα λίμνης.

Γόρμανοί,

Candidæq; gentes habitant martiorum Germa-
norum,

Hercyniæ sylvæ frequentantes saltus.

Terram hanc similem ferunt corio bubulo.

Hos autem iuxta Pyrenæus mons, & domicilia
Celtarum,

Prope fontes pulchri flui Eridani.

Cuius olim iuxta fluenta tacitam per noctem

Heliades fleuerunt lugentes Phaëtontem:

Illic item Celtarum filij succubantes populis

Stillas mulgent auricoloris electri.

At sequenter post hunc Hetruscæ sedes terræ.

Atq; huius ad orientem conspicitur Alpīs princī-
pium:

Cuius per medium descendunt flumina Rheni,

Extremum ad profluuium borealis Amphitrites.

Rheno autem deinceps cooritur immensus Ister.

Ister in orientem conuersus, usq; ad mare

Euxinum; ubi omnem euomit undæ spumam,

Quinquenijs profluuijs distractus circa Pen-
cam.

Cuius quidē in Boreã extentæ gentes habitant
Permultæ ex ordine, Mæotidis in ostiū paludis:

H 4 Germani,

Γόρμανοί, σαμάτω τε, γίται δ' ἄμα, Βασίερ-
ναι τε.

Δακῶν δ' ἄσπετος αἶα, κὴ ἀλκῆγῆτες ἀλανοί.
Ταῦροίθ', οἱ ναίσσιν ἀχιλλῆθ' δρόμον αἰπιῶν,
Σταῖνον ὄμῳ ὀδλιχόν τε, καὶ αὐτῶν ἔς σόμα λίμ-
νης. (λαῶν,

Τῶν δ' ἑσθρέκτετατοι πολκίππων φύλον ἀ-
Ενθα μελάγγλανοί τε κὴ αὐδρόβι ἱππημολγοί,
Κούροί δ' ἱππόποδιές τε γλωνοί τ' ἠσὶ ἀγαθ-
θορσοί.

Ἡχι Βορυσθίνεος ποταμῷ τεταυσμελῶν ὕδαρ
Μίσγεται θυξείνσ, κειῶ πῶπάρουθε μετώπσ,
Ορθόν ὑπὶ γραμμαῖσ καταγναυτία λευανέσων.
Κᾶβι κὴ ἀλδίνσ κωιο καὶ ὕδατα πωυπικάπασ
Ἰνπαίσις γῆ ὄρεσι διαώδιχα μορμύρσσι.

Τῶν δὲ παρὰ πῶχοῖσι πεπυγῶτ' ἐγγύδι
πόντσ

Ἡλυφαιῖς ἠλεκτρῶ ἀέξετου, οἷαδ τις αὐγῆ
Μίνης ἀρχομῶνσ. ἀλάμαντά τε παμφανόωντα
Εγγύθιν ἀδρήσειασ ὑπὸ ψυχροῖσ ἀγαθύρσσι.
Ἰσρσ μὲν ποσίδε Βορειότοροι μεγαλασι.

Πρὸς ἧ νότσ, γέβραι τε κἀνωεῖκί ἄσ' ὄρυμνά,
Γαυνόνιοι, μυσσῶ τε Βορειότοροι θρηῖκων,

Αὐτοί

Germani, Samatæq; Getæq; simul, Bastarnæq;
Et Dacorum ingens tellus, & fortis Alanus:

Tauriq; qui colunt Achillis cursum immensum,
Angustum simul longumq;, atq; ipsius in ostium
paludis. (Alanorum:

Supra quos etiam extenta est equis diuitum gens
Vbi Melanchlæniq;, & uiri equimulgi, (si:

Neuriq;, Hippopodesq;, Geloniq;, atq; Agathyr
Vbi Borysthenis fluuij extenta aqua

Miscetur Euxino, arietis ante frontem,

Directè per lineas ex opposito Cyanearum.

Illic quoq; Aldesci & aquæ Panticapæ

Riphæis in montibus diuisim murmurant.

Horum item iuxta profluvia, Congelatum pro-
pe mare, (splendor

Dulcilucum electrum nascitur, uelut quidam

Lunæ recentis: Adamantemq; pellucidum

Non longè inde cernere poteris sub frigidis A-
gathyrsis.

Istro sanè tot septentrionaliores existunt.

Ad Austrum autem, Gerrhæq;, & Noricæ ur-
bes munitæ:

Pannonij, Mysiq;, septentrionaliores Thracibus:

H 5 Ipsiq;

Αὐτοί τε θρήϊκόν ἀπέρονα γαῖαν ἔχοντός,
 Οἱ μὲν ὕδρι πλούρησι πῶ ποντίδιθ' ἀμεινί-
 τής,

Οἷδ' ἑσπερ ἑλλήσποντον ἀγάρρ' ἔρου, οἷδ' ἑσπερ
 αὐτῆς

Αἰγαίης βαθὺν λυῖμα πολυφλοίσβοιο θάλασσης,
 Εὐθα μελισοθέτοιο ἤσκησι πάλιν
 Φύετα ἀσβρίθ', καλὸς λίβθ', οἷά τε ἀσκή
 μαρμαίρων, λύχνις τε πυρός φλογὶ πάμπαν
 ὁμοίη.

Ἴσθρον μὲν ποταμὸν τόσσοι πόθιναιε τάσσοι.
 Φράζεο δ' ἕρῳ πησι λαιπὸν πόρου, ὅς τ' ὕδρι
 τρισλίω

Εκτέτατ' ἑρηπίδια πῶς ἠώ, τὴν μὲν ἰβήρων,
 Τὴν δὲ πανελλήνων, τῆς δ' ἑσπερ αὐσονίων.
 Ἀλλ' ἦτοι πονταίη μὲν ἀγαυῶν ἔστιν ἰβήρων,
 Γαίτων ὠκεανοῖο πῶς ἑσπερ. γὰρ δ' εἰ οἱ ἄκη
 Σηλαίων ἀλύθει καίτη μία. τῆς δ' ἑσπερ
 Ταρτησὸς χαίρεισα ῥησφινέων πέδου ἀνδρῶν.
 Κεμψαί δ' οἱ ναῖσιν ἑσπερ πόδια πονταίων.
 Μίσησιν δ' ἀμφοτέρων πῶς ἀπ' ἑσπερ αὐσονίη
 Πυλυτελής, τὴν μὲν τε μέσσω ὅςθ' ἀνδρα
 τέμνει

Ipsiq; Thraces immensam terram occupantes,
 Hi quidem ad latera Propontidis maris,
 Illi uerò super Hellespontum citifluum; reliqui
 autem super ipsius
 Aegæi profundam undam multisoni maris.
 Vbi apiferæ per rupes Pallenæ
 Nascitur Asterius, pulcher lapis, instar stellæ
 Splendēs: & Lychnis flammæ simillimus ignis.
 Istrum quidem fluum tot circumfrequentant.
 Considera uerò Europæ reliquum meatum, qui
 ad triplicem
 Extentus est soleam, hanc quidem Iberum,
 Illam uerò omnium Græcorum, reliquam autem
 fortium Ausoniorum.
 Atqui ultima quidem illustrium est Iberum
 Vicina Oceanum ad uesperum. In ipsa autem
 extrema
 Columnarum Alyba stat una. hac uerò subter
 Tartesus amœna, diuitijs affluentium solum ho-
 minum.
 Celtiq; qui degunt sub pede Pyrenæo.
 sed media ambarum aduolat Ausonia tellus
 Opulenta: quã quidẽ mediã mons in duas secat
 Directus,

ορθόν, ἄτ' ἐκ σάβμης ἰθυμυλόν. ἄκ' αὖ ἐκείνο
 ἰδρὶς μωμήσαε το σόφης ἕποδργός ἀθλίως.
 Ομρ' ἀπηννῖνον λικλήσκεισ' . ἐκ δὲ Βορείης
 Αλπιθ' ἀρχόμενον, σικελῶ ἕθι πορθμείδια
 λίγει. (εβύσα,

Ρομά δέ οἱ φύλ' ἄμψι, τάτοι ρία πάντ' ἀγο
 Αεξάμενθ' πλουρῆς ζεφυρήτισθ' ἐκ Βορείαι.
 Τυρέλιμοὶ μὲν πρῶτ' . ἕθι δὲ σθίσι φύλα πω
 λασγῶν,

Οἱ ποτε κυλιώνθην ἐφ' ἐσπορίω ἄλα Βαόντι
 Αὐτόθι ναίησαν το σῶν αὐδρασι τυρέλιμοῖσι.
 Τοῖς δ' ἕθι μόρμόρον ἔθνθ' ἀγανῶν ὄσι λαπί
 νων,

Γαῖαν ναετίοντ δὲ ἐπήρατον. ἦς ὄσα μῖσος
 Θύβεις ἔλιοςόμενος καθαρόν ρῶον εἰς ἄλα Βάλ
 λει, (λων,

Θύβεις ἐϋρρέιτης πῖταμῶν βασιλδύταθς ἄλ
 Θύβεις, ὅς ἰμόρτιῶ ἀετέμνιτ' ἀνδιχα ρῶμνη,
 Ρῶμῶ πμῆεσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτωρ,
 Μήτορα πασάων πολίων, ἀφνειόν ἐσελθον.

Τῆ δ' ἕθι κρεμπανῶν ἰδρῶν πῖδον. ἦχι μέλα
 θρον

Αγνῆς παρθγνόπης σταχύων βεβειθός ἀμάλαι.
 Παρθγνόπης,

Directus, uelut ex amussi æquatus. Nec illum
 Solers reprehenderit sapiētis minister Palladis:
 Quem utiq; Apenninum uocant: è septentriona
 li uerò (quiescit;
 Alpi incipiens Siculum ad angustum traiectum
 Multæ autem illi gentes circumfunt: quos tibi fa
 cile omnes recensebo,
 Orsus à latere occidentali è borea.
 Thusci quidem primū: iuxta hos uerò progenies
 Pelasgum, (fecti,
 Qui quondam è Cyllena ad uesperum mare pro
 Illic confederunt cum uiris Hetruscis.
 Hos itē iuxta grauis gens illustriū est Latinorū,
 Terram colentes exoptatam: quam per mediam
 Thybris tractus liquidū fluentū in mare mittit,
 Thybris pulchrifluus, fluuiorum rex aliorum,
 Thybris qui desiderabilē secat in duas Romam,
 Romam gloriosam, meorum magnam domum re
 gum,
 Matrem omnium urbium, opulentam sedem.
 Hanc autem iuxta Campanorum immensum so
 lum: ubi ædes
 Castæ Parthenopes spicarum impleta maniplis,
Parthenopes,

Γαρθηνόπης, ἡ πόντος ἑοῖς ἔπεισέξατο κῆλ
ποις. (πέτρῳ)

Πρὸς δὲ νότον μάλα πολλὸν ἔπειρ σειρῶν ἰσθα
φαίνονται πτωχὰ πούκνητιν σιλᾶφοιο.

Αγχι δὲ λυκανοῦ καὶ βρυγίτοι ἀνδρῶν ἑασσι.
Τροσῶπιον ναίωντων, ὅσον λυκῶ ὑδὶ πετρῶν.
Κείνη δ' ὄν βορέην ζεφύρος πῆραφάνετ' ἀκρη.
Τῆ δ' ὑπὸ λοκροῖ ἑασιν, ὅτι πτωτέρως ἐτέσσιν
ἦλθον ἐπ' αὐσονίῳ σφετέρῃσι μιγνύτου ἐ
νασσαεσ.

Τῶν καὶ νιῶ γῆθ' ὑδὶ πτωχῶσιν ἄληθ'.
Τὸς δὲ μετ' ἑξείης μῆσπὸν λιοι. ἐγγύθι δὲ σφῶν
ἰμόρτον πηλίεθρον ἐύσεφάνοιο κρότων ἑ
Ναϊόμενον χερίσιν ἑπ' αἰσᾶρ πτωχῶσιν.
Ενθάδε γιν αἰπὴν ἴσθιο λακινιάδος δόμου ἦρης.
Ἔστ δὲ τρι κᾶκῆθι δὲος μέγα χασσαμῶνιο
Δαλαίη σύβαρις, ναίτας σφῶν χασσε πωσόντας
Μίναμῶν ἑπὲρ αἰσαν ἐπ' ἀλφειῶ γδράσσι.
Καὶ μαρσῶν θοᾶ φῦλα. τάρτας δ' ἀλὸς ἐγγύθι
κεῖται,

Ἦν ποτ' ἀμυκλαίῳ ἐπολίκατ' κερτῶρος ἀρῆς.
Ἐξείης δ' ὑδὶ τοῖσι καλαθείλθ' ἦθια γαίης.
Φῦλά τε ἰαπύγων τέτανυσμῶνα μῆσφ' ὑεῖοιο
Παραλίης.

Parthenopes, quam pontus suis suscepit sinibus.
 Cæterum ad austrum super Sirenium saxum
 Apparent profluvia Peuceptini Silari.
 Propè uerò Lucani & Brutij uiri sunt,
 Tantum occupantes quantum albam ad petram.
 Illic uerò ad Boream Zephyri apparet promon-
 torium:

Hoc uerò sub Locri sunt, qui prioribus annis
 Venerunt in Ausoniam suis mixti matronis:
 Quorū etiam hodie genus est ad fluēta Halecis.
 At sequēter post hos Metapontij: sed prope ipsos
 Desideratum oppidum bene munitæ Crotonis,
 Frequentatum amœni ad Aesari profluvia:
 Vbi quidem excelsam cernere potes Lacinia æ-
 dem Iunonis.

Est autē & illic Iouis multum irati
 Infelix Sybaris, ciues conquerens lapsos,
 Dementatos supra modū sub Alpei honoribus.
 Et Marforum ueloces gentes. Tarentū uerò ma-
 ri uicinè iacet, (num bellum.
 Quam olim Lacedæmoniorum condidit diutur-
 At deinceps prope hos Calabria moramina ter
 Gentesq; Iapygū extentæ usq; ad Hyriū (ræ:
 Maritimam,

Παραλίης. ὕειά τ' ὅθι σύρεται ἀδριαῖός ἄλμη
 Πόντου δὲ ἀγγίπορον ἀκυλίϊον. ἔνθα νηΐαται.
 Ἄσυ τε γεγραύων μυχέ τοις ὕδι πείρασι πόντου.
 Τόσσα μ' αὐσονίῳ ποδιδόσκειτ' ἔθνεα γαῖαν.
 Κεῖθον δ' εἰς αὐγάς σρεπήλω ποδισύρεται ἄλ
 μῶν,

Θῖνας ὑποξέυσα λιβυρνίδας, ἀμφὶ τ' ὄρυμνῶν
 ὕλκων χθόνα πᾶσαν, ὅσι πῖρα κέκλιτ' ἰσθμῶν,
 Βελινίωυ τ' ἀκταῖς. ὕδι δ' ἄσπερον ὄλκον ἔ
 γαστε

Ἰλλυρικῶν ποδὶ χεῖρον ἐλίσσει, ἄχρι κελάνης
 οὐρέων ἠλιβάτων, τὰς κερῶν κελκῆσκασι.
 Κεῖνον δ' αὖ ποδὶ κήλπου ἰσθμῶν βρικυδία τύμ
 βον,

Τύμβον, ὅν ἄρμονίης κέδμοιό τε φῆμις γνῖσφι.
 Κεῖθι γὰρ εἰς ὄψιν σκολιὸν δέμας ἠλάξαντο.
 Ὅππ' ὄν' ἀπ' ἰσμῶν λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἰ
 κήντο. (αἶαν

Ἐνθά σ' ὄψιν τῶρας ἄλλο θεοὶ θέσαν. ἀμφὶ γὰρ
 κείνῳ ἀμφοτέρωθεν βρεγείδατ' ἄντα πείρα.
 Αἰτ' ἀμφω σωΐασι δυνδύμεναι. ὄντε τις αὐ
 χᾶ

Γίνεται γυναιῖ τσι κυλινδοβυλίοιο λακωῖο.

Maritimam, Hyrium, ubi flectitur Adriū salum
 In pōtū tranatu facilē Aquileiū: ubi frequētatur
 Vrbs Tegestræorum, intimos ad fines ponti.

Tot quidē Ausoniā circūcolunt gentes terram.
 Inde autem ad aurorā flexum circūuoluit salum,
 Littora subradens Liburnica, circumq; munitam
 Hylleorum terram omnem, quæcunq; acclinata
 est Isthmo,

Bulineorumq; littoribus . post uerò immensum
 tractum ductans (ad iugum

Ulyricam circum solitudinem uolutatur, usq; ad
 Montium excelsum, quos Ceraunios uocant.

Illum autem circa sinum cernere poteris insi-
 gnem tumulum, (brat.

Tumulum, quem Harmoniæ Cadmiq; fama cele-
 stis enim in serpentum tortuosum corpus muta-
 ti sunt, (grarunt.

Quando ab Ismeno maturam post senectam mi-
 liti sanè prodigium aliud dii fecerunt: circa nan-
 que terram

Illam utrinq; fulta sunt duo saxa, (seditio

Quæ ambo concurrunt crepitantes, cum aliqua
 Accidit incolis uersatilis mali.

Γρὸς δ' ἐνότον μάλα πολλὰν ἑπὶ θρήκῳ βρέ-
 βωλον

Ωεικίην δ' ἑπὶ αἴαν βρέδετ' ἑλλάδι ⊕ ἀρχή,
 πολλὸν ἀνδρ' ἰχθυήν, διαστῆ ζωδιῶσα θαλάσση,
 Αἰγαίη σικελῆ τ'. ἄνεμον δέ τι ἥλαχ' ἐκάσθη,
 Εασδρίου σικελή, τὸν τε ζέφυρον καλέουσι,
 Αἰγαίη δ' εὐρου, πῆλοπ ⊕ δ' ὤπ' νῆσ ⊕ ὀπη
δαῖ,

Εἰδομένη πλατάνων μυρεῖζοντι πετῆλων.

Ἀκρω μὲν γὰρ εἰκὸν ἐργόμενον ⊕ σφῆς ἰδιῶς
 Γρὸς βορίων, καὶ ξιων ἐφ' ἑλλάδι ⊕ ἰχθυῶν ⊕ ἐ-
 ρείδιων,

Φύλων δ' ἥπειρος ⊕ πολυδινήτων περίμετρος,
 Κόλποις εἰναλίαις, ἐσεμμένη γῆθα καὶ γῆθα.

Τῆς μὲν πρὸς ζέφυρον βίφυλλίσιος ἤθεα γαίης.
 Ἐνθ' ὄρατεινότητος ποταμῶν ἀλφειὸς ὀσίδυς,
 Σχιζόμενον ⊕ πῆχοῖσι μανθιῶσι δυρώτικο,
 οἷτ' ἄμφω ἀσίκην ἀναβλύζουσι ῥέεθρα,
 Ἄλλ' ὃ μὴ ἠλείων, ὅσ' ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
 Κασιδὲ μέσῳ νῆσῳ κούριον χθόνα ναυεπάσιμ
 Βρεχάσιδον ἀπιδιανῆδον ἑπὶ σινοπιλῶ δρυμαῖ-
 θος.

Ἐνθα μίλας, ὅθι λεῖαθις, ἵνα ῥέει ὑγρὸς ἰάων.

Cæterum ad Austrum non parum, super Thraciam feracem,

Oriciamq; super terram instat Græciæ initium,

Multum ascendens, duplici circumdatum mari,

Aegæo Siculoq;: uentum aut sortitū est utrunq;

Vesperum Siculum, quem Zephyrum appellāt,

Aegæū uerò Eurū. Pelopis aut insula cōsequitur

Similis platani, muris caudam imitanti folio:

Caudici siquidē assumulatus est oclusus firictus

Isthmus

(gium firmant)

Ad Boream, atque commune ad Græciam uesti-

Folio uerò continens anguloso immensa,

Sinibus marinis circumdata hinc inde.

Cuius quidem ad Zephyrum Triphylia mansio-
nes terræ:

Vbi amabilissimus fluuiorū Alpheus uiam secat,

Diuisus profluuijs à Mesenio Eurota:

Qui ambo ab Asia profundunt fluenta:

Sed hic quidem Eleorū, ille uerò Amyclæorum
terram secat.

In media aut insula conuallē regionem habitant

Arcades Apidanei sub speculam Erymanthi:

Vbi Melas, ubi Crathis, ubi fluit liquidus Leon:

Ηχι καὶ ὠγύγιϑ' ἄμφω κινύεται ὕδασι λάδιον.
 Ἀγχῆ δ' ἀργείων ἀφροίσι, καὶ γαῖα λακκώνων,
 Ἡ μὲν δ' αὐτολίω, ἥ δ' αὐτονοτομὸν ὀρέωσα.
 Δοιαὶ δ' ἰδιμα νῶτα ποδιδρομέσσι θάλασσα,
 Ἡ τ' ἐφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζέφον, ἥ τε πρὸς αἰ-
 γὰς

Ἐλκωμένη, τῆς πρὸς τε σεραυνίδια λιπλίσκουσι
 Νάρθη γαμψὴν ἰδιμοῖο πρὸς αἰγὰς ἀπικόν ὕδασι.
 Τὸ δ' αἶμα θεαυεσίσι φέρετο ῥόϑ' ἰλιοςοῖο.
 Εὐθην καὶ βορέης ποτ' ἀνήρπασον ὠρέιθων.
 Τῶ δ' ὕδι βουωτῶν τε πείδιον, καὶ λοκρεῶν ἄ-
 ρερα

Θεσσαλὶκ' δ' ὕδι τοῖσι, μακροδύνῃς τε πόλκις.
 Ταῖς δ' ὕδι φαίνοντ' κορυφαὶ χιονώδεϑ' αἶμα
 Θετικίαι. τῶ δ' αὐτοποτὶ ῥίπλῳ ζεφύροιο
 Δωδώνῃς ἥπειρϑ' ἀπέριτϑ' ἐκτεάνυσται.
 Τῆς δ' ἑσπέρης ἐς νότον εἰσι μετὰ σκυπιλῶ ἀφα-
 κίνθη

Ἀνδρωῶν ἀετωλῶν πεδίου μέγα. τῶ δ' αἶμα μίεσι
 Σύρεται ὀλκὸν ἄγων ἀχελώϊϑ' ἀργυροδίνης,
 Τεσσακείης ὕδι πόντου ἰλιοςομένηϑ', αἶμα μίε-
 σων

Νήσων, ἃς καλέουσι ἑχινάδας, ἥσιν ὁμόρων

Ἐσπέραι

Vbi etiam ingens elongatur aquis Ladon.

Vicinè autem Argiuorum cultura, & tellus Laconum, (spectans.

Hæc quidem in orientem, illa uerò in austrum

Duo præterea Isthmia dorsa circunsonāt maris,

Quodq; Ephyaen contra ad occasum, quodq; ad ortum

Voluitur, quod quidem & Saronium uocant.

Porrò subter Isthmū ad orientē Attica tellus est:

Quam per mirandi fertur fluxus Ilisi:

Vnde etiam Boreas quondam rapuit Orithyam.

Hunc autem iuxta Bœotorumq; solum, & Locrorum arcium.

Theſſalia uerò sub hos, Macedoniaq; urbes.

Has item iuxta apparent uertices niuosi Aemi

Thracij. Huius aut è regione ad plagā Zephyri

Dodonæ Epirus immensa extenta est.

Verū hanc super in austrum uergit post speculam Aracynthi (medium

Hominum Aetolorū campus magnus: quem per

Labitur tractum ductans Acheloius argentifer,

Trinacriæ in Pontum uolutus, per medias

Insulas quas uocant Echinadas: quas uicinarum

Εσπετῆ ἄλυσθις ἄλλα κεφαλῶν πῆλοισθε.
 Τῶ δ' ὠδὶ φωκίς ἀρῆρα πῶς ἀντολίω τε καὶ
 νῶ

Ελκομένη βορίω δε ἤστ' ἰσμά θέρμοπυλάω,
 Γαρνησῶ νιφόντ' ὅτι ὑπὸ πῆχί. Ἐ δ' ἄ μίση
 Κηφισῶ μέγα χόσμα κατόρ' χόμῳ κελαρύβι.
 Τῶ παρὰ πυθῶν ὅτι θυόγν πῶσθι. ἤχε δ' ἄ
 κωντ' ὅτι

Δελφῶν τριπόδεσι θεῶ πῶσθι κελίτη ὀλκῶ,
 Ὀλκῶ ἀπειρεσίση ὑπ' φείσων φολίθεσι
 Νηῶ γ' ἰμόρτῶ. τόθι πολλάκις ἀντὶς ἀπ' ὀλκῶ,
 Ἡ ἄρ' ἐμὴ τῶ, ἢ ἐκ κελάρ' ἀρῆ Βεβηκῶς,
 Ἰσάμην ὅτι χρυσέης ἀναλύετ' ἄμμα φαρῆτης.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἰλήκοι, σὺ δ' ἔμοι δῖος γύνε πε μῶσθι
 Νύσων πασάων ἰδρῶν πῶσθι, αὐτ' ὄνι πόντῶ
 Ἀνδράσι φαίνονται τετραμμένα ἄλυσθις ἄ
 λαι.

Ἡ τοι μὲν ἤστ' ἰσμά ὑφ' ἰσθρίων κελάρ' ὀλκῶ,
 Ἐχάτωντα γὰρ θείρα φαίνετα ἀνθρώποισι
 Νηῶσ' ἀπ' ἀμφιδρύτης, ὠδὶ τάρμασι ὠκίαν
 νοῖο.

Ἐνθάδε φοινίκων ἀνδρῶν γῆρ' ὅτι γυναιέσσι,
 Βζόμενοι μεγαλοῖο δῖος γονεῖ ἕρακλήα.

Sequuntur alibi alia Cephalenorum oppidula.
Hunc autem iuxta Phocis tellus ad orientemq;

Et aurotam

Tracta, boreã uersus per ostiũ Thermopylarũ,
Parnasi niuosi sub iugo: quam per mediam

Cephissi uastum fluentũ descendens murmurat:

Quem prope Pythonis nidorosum solum: ubi
draconis

Delphinæ tripodibus dei acclinata est spira,

Spira numerosis inhorrens squamis,

Aede indesiderabili: ubi sæpenumero ipse Apol
lo

Aut à Mileto, aut è Claro pridem profectus,

Stans aureæ exuitur balteo pharetræ.

At hic quidem boni consulat. Tu autem mihi Io
uis refer musa (ponto

Insularum omnium immensum meatum, quæ in
Hominibus apparent, uersæ aliorsum aliæ.

Porrò in medio sub uestperis columnis

Extremæ Gades apparent hominibus

Insula è circumflua, in finibus Oceanis:

Ibi Phœnicum hominum genus incolunt,

Venerantes magni Iouis filium Herculem:

Καὶ τὴν μὲν ναυτῆρόν ὑπὸ πλοῦτος ἀνθρώ-
πων

Κληρονομίῳ κοτίνουσαν ἐφημίξαντο γαστρίαια.
Νῆσοι δ' ἐξείης γυμνήσαι. ἄγχι δ' ἐβῆσθε.
Σαρδῶν τ' ὄρυγτάτη. καὶ ἐπύρατθ' εἰν ἀλί-
εύρῳθ',

Ἡ ῥά τε κορσίδια φῶταυ ὑπὸ χθόνιοι καλίσσιν.
Υλῆ δ' ἀμυλαφίς ἔπις τόσον ὅσοι ἐκένη.
Τὴν δέ μετ' αἰόλα εἰσὶ πόριδρομοὶ εἰν ἀλί νῆ-
σοι,

Αἰόλα ἱπποτάδαο Ὀλοξγῆς βασιλῆθ',
Αἰόλα, ὅς θνητὰ μετ' ἀνδράσιν ἔλαχε δῶρα,
Κοιρανίην ἀέμων ἑλθενόντων θ' ἱσταμῆων τε.
Ἐπὶ δὲ οἱ πάγ' εἰσὶν ἐπάνυμοι, ἀνδράσι
πλωταί,

Οὔνεκα μίος ἀνέχασι πόριπλοοι ἀμυλιεῖται.
Τεινακείη δ' ὑπὸ τῆσιν ἰπὲρ πῶδον ἀσυνίτων
Ἐκτετατοὶ πλοῦτος ἔπι τρισὶν ἐσκηῖα.
Ἄρα δὲ οἱ πάχυνός τε πελωεῖς τε λιλύβητε.
Ἄλ' ἤτοι λιλύβη μὲν ὑπὸ ῥίπῳ ζεφύροιο
Εἰσανέχεα. πάχυνθ' δὲ πῶς ἀγασ. αὐτὰρ
ἐπ' ἀρκίης

Ἡνεμόεσσα πελωεῖς, ὅν αὐσονίῳ ὀρέωσα.

Atq; hęc quidē incolę sub prioribus hominibus
 Dictam hodie Cotinusam, uocarunt Gades.

Insulę autem deinceps Gymnesię: propē uerō
 Ebusus, (nus:

Sardiniaq; latissima: & peramcena in mari Cyr-
 Quam sanē Corsicam uiri mortales appellant:
 Nemoribus autem undiq; cinēta nulla tantum,
 quantum illa. (sulę,

Hinc item post Aeoli sunt circumfluę in mari in
 Aeoli nobilis, hospitalis regis,

Aeoli, qui mirāda inter homines sortitus est mu-
 nia,

Imperium uentorum furentiumq; stantiumq;.

Septem autem ei illę sunt cognomines, homini-
 bus Plotę: (undiq; remigabilem.

Eo quōd mediam habent circumnauigationem
 Trinacria aut iuxta has super solū Ausoniorum
 Extenta est, latera ad tria fulta: (beq;

Promontoria uerō ei Pachynusq; Pelorisq; Lily
 Sed enim Lilybe quidem ad plagam Zephyri

Insurgit: Pachynus uerō ad orientem: cæterum
 ad arētos

Ventosa Peloris, in Ausoniam spectans.

Τῆς πρὸς μὲν βορείῳ ὅλον ναύτησι κίλυβος
 Στανή τε σκολιή τε κὺ ἄχετος, ἤχι θάλασσα
 Συρομένη μακρῆσι πρυβρέμετ' ἀσιλάδεσσιν.
 Αἰονίῳ τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδέρῳ.

Πρὸς δὲ νότον λιθυκός τε πόρος κὺ σύρπιδος
 ἀρχή (εἰσάγει)

Τῆς ἐτόρης. ἐτόριον δὲ αὐτῶν ἴσθμῳ πρυβρέμετ', ὡς
 Εσπέρῳ. τῆς πρυβρέμετ' ὁ νότος νησιῶν ἔσσι
 Μιλιγγεῖ καὶ Κόρινθα, λιθυκὸν ὄρεον ἔχουσαι.
 Αλλ' ὅπουτ' ἀσπιδόσσι σκαλὸν πόρον ἀμυλ

τρίτης

Εἰσελάσσει ὡδὶ νηὶς ἰππυγίῳ ὡδὶ γαῖαν,
 Δῆεις ἰφθίμῳ διομήδεος αὐτίκα νῆσον.

Εὐθὺς ἦρως ἀΐκωνε χαλεψαμένης ἀφροδίτης,
 Ὄππότε τριμίστων μετεκίαθον ἔθνη ἰβήρων,
 Ἡς ἀλόχῃ Βαλῆσι κακόφρονος ἀγιάλειης.

Εξείης δὲ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο

Αψύρτε νήσῳ ἀναφαίνεται ἀσπετος ὅλος.

Τὰς ποτε κόλχων νηὶ ἐπέδραμον, εὐτ' ἐμό-
 γησαν

Ἰχνια μας δύνοντ' ἀλύμονος ἀεντήνης.

Εξείης δὲ ὡδὶ τῆσι λιθυρῆσι ἐβρίζωνται.

Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ Κόρινθα νηὶ θεῶν

Ἡῶσι

Huius quidem ad boream periculosa nautis uia,
 Angustaq; difficilisq; & inimica, ubi mare
 Pertractum longis circunsonat scopulis,
 Littoreo scissum anguloso ferro.
 Sed ad austrū Libycusq; meatus & Syrtidis ini-
 tium est

Alterius (alterā uerò uidisses ultra prætermēsus
 Occidentalem) quam ante duæ insululæ sunt,
 Meninx & Cercina, Libysticū portū habentes,
 Verūm cum Adriatici sinistrum uadum maris.

Intraueris cum nauī, Iapygiam ad terram,

Inuenies fortis Diomedis confestim insulam:

Qu' Heros concessit infensæ Veneris,

Quādo famosissimorū peragrauit gentē Iberūm,

Suæ uxoris technis maleuolæ Aegialæ.

Sequenti item tractu ad ortum solis

Absyrti insularum relucet immensus ductus:

Quas olim Colchorum filij inuaserunt, quando
 defessi sunt

Vestigia indagantes errabundæ Aetinae.

Deinceps autem iuxta has Liburnicæ sitæ sunt.

Verūm ad austrum post syluas Ceraunias nauī
 currenti

Insulæ

Νῆσοι ἕνι φαίνονται πόραιόνθι ἀμπρακινήων.
 Καὶ λιπρὴ ἰσόρυκα φίλον πείδον ἀλκινόοιο.
 Τῆ δ' ὤδῃ νεκτῆς ἰθάκης ἔσθ' ἐσθρακταί,
 Νήσων τ' ἀλλασων ὄσας τ' ἀπὸ χαλκίδ' ἔρ-
 πων

Δίνης ἀργυρέης ἀχελώϊ' ἀμφελίσει.
 Πολλὰ δ' ἀμνιοσοῖο βορείοτόραι ὄρωνται,
 Αἴγυλά τ' ἠδὲ λυθρα καλαύειά τε τρηχῆα.
 Καρπάβ' αὐθ' ἐτόρωθι ποτὶ νότον. ἐγγύθι δ'
 αὐπῆς

Κρήτη τιμῆεσσα Διὸς μεγαλοῖο τιθύνη,
 Πολλὰ τε λιπαρὴ τε καὶ δύβοτ' ἤσ' ὕπθ' ἰδία,

Ἰδία καλλιμόμοισιν ἑσπείδρουσὶ τηλεθόωσα.
 Καὶ τῆς τοι μέγ' ἔσθ' ἐπὶ πείδον, αὐτὰ δὲ πεί-
 ζης

Αἴγυπῆος ῥόσθ' ἔσθ' ἰπλυσίων ἔσθ' ἀνδρῶν.
 Τῶ δ' ἐμετ' αὐτολίωδε χελιδονιαὶ γεγάασι
 Τρεῖς νῆσοι μεγάλης παταρκίδ' ἔσθ' ἑσθρακταί

Κύπρος δ' εἰς αὐγὰς παμφυλῆς ἑσθρακταί κόλπῳ
 Κλύζετ' ἐπὶ ῥακτῶν ἄστυ Διωνάκης ἀφροδίτης.
 Αἴγυξ ἢ φοινίκης ἀρῆσθ' ἀμφελῶν γῆνι πόντων.

Γρόσθ' ἑσθρακταί

Insulæ apparebunt à longe Ampracien sium:
 Atq; pinguis Cercyra, gratum solum Alcinoi.
 Hinc autem iuxta asperæ Ithacæ sedes fulta est,
 Insularumq; aliarum, quotquot e Chalcide ser-
 pens

Vorticibus argenteis Acheloius circumalluit.
 Multæ uerò Amnisso septentrionaliores conspi-
 ciuntur,

Aegulaq; atq; Cythera, Calauriaq; aspera cultu:
 Carpathus item alteribi ad austrum. Prope au-
 tem ipsam

Creta ueneranda Iouis magni nutrix,
 Magnaq; pinguisq; Epascua: quam super Ida,
 Ida pulchricomas propter syluas emin⁹ uirescēs:
 Atq; huius quidem magnitudo exuperans. È re-
 gione uerò oræ

Aegyptiæ Rhodus est, Ialysiorū sedes hominū.
 Hinc autē post orientē uersus Chelidoniæ sunt
 Tres insulæ, magnum Pataricum intra promon-
 torium.

Cyprus item ad orientē Pamphylicū intra sinū
 Alluitur, chara domus Dionææ Veneris.

Iuxta uerò Phœnicen Aradus uasto in ponto.

Cæterum

Γρέοδε ἢ σπινιάδι⊕ κερυφῆς ἐφύπτορθον ἀβαύ-
των

Φαίνοντα σαλαμῖς τε, κὶ ἀγίνης πηλίεθρον.
Θητὸς δὲ τις ὄξι βαθύς πόρ⊕ ἀγαίαιο,
Εὐτὸς ἔχουμ' ἐκάτορθον ἀπειρεσίωμ σίχα νήσων.
Οσομ ἔθι σεινωπὸμ ὕδωρ ἀθαμαντίδι⊕ ἔλ-
λης.

Σπός δ' ὄπη καὶ ἄβυδι⊕ γῆαντίου ὄρμον ἔθγοντο.
Εὐρώπης δ' αἰ μὲν λαίης ὑπὸ νόημασι χειρὸς
ῥῶονδ' ἐφάνης, ἀσίης δ' ἔθι δεξιὰ κείνται,
Μῆκ⊕ ἐπ' ἀρήϊώοιο πικαινόμενα βορέαιο.
Εὐρώπης δ' ἔθι μὲν ἀθαντιάς ἐπλεο μάκεισι
Σκυρὸς τ' ἰωέμοσασα, καὶ ἀπεινή πεπέρθη-
θ⊕.

Εὐθρον καὶ λῆμν⊕ ἱερανομ πῆδον ἠφαίσειο
Γέπηατῆ. ὠγυγίη τε θάσ⊕ δρομήτορ⊕ ἀκῆη.
ἱμβρ⊕, θρηϊκίη τε σάμ⊕ κερυβαύτιον ἄστυ.
Αἰ δ' ἀσίης πρώττω αἴσαν λαύχου ἀμφίς ἐδ-
σαι

Δῆλον ἐκυκλώσαντο, κὶ ὄνομα λυκλάδιον εἰσί.
ῥύσια δ' ἀπόλωνι χορὸς ἀνάγαστην ἀπασαι
Αρχομῆς γλυκορὸν νεον εἶαρος, εὐ τ' γῆ ὄρεοστυ
Ανθρώπων ἐπαύουθε κίψ λιγύφωμ⊕ ἀπιδῶν.

Νῆσο

Cæterum ante Suniū promōtorii supra Abātas
 Apparent Salamisq; & Aeginæ oppidulum.

Admirandus autem quidam est immēsus meatus
 Aegæi, (insularum,

Intus continens utrinq; innumerabilium seriem

Quantum ad strictā undā Athamātidis Helles:

Sestus ubi & Abydus contrariū portū efficiunt.

Europæ aut illæ quidē læuæ sub flexibus manus

Fluitant ex ordine, Asiæ uerò ad dexterās iacēt:

Secundum longitudinem ad arctoum protentæ

boream.

Porrò Europæ quidem Abantias est Macris,

Scyrusq; uentosa, & excelsa Peparethus:

Vnde & Lemnus asperum solum Vulcani

Volitat: uetustaq; Thasus, Cereris granarium:

Imbrus: Threiciaq; Samus, Corybantica sedes.

Quæ uerò Asiæ primum locum nactæ sunt, cir-

cum existentes

Delum coronarunt, & nomine Cyclades sunt.

Patrocinia uerò Apollini choros quotannis ce-

lebrant uniuersæ

Incipiente dulci primū uere, quādo in montibus

Abominib. procul foenificat dulcisona lusciniæ.

Insulæ

Νῆσοι δ' ἑξέης απορωδίδου πόδι παμφανόωσιν.
 Οἶον ὅτ' ἀνεφίλοιο δι' ἠδρ' εἶδε τοι ἄστρα
 Ὑγραὶ νύφιν Κραεπνοῦ Βιησεμλῆς Βαρέας.
 Ταῖς δ' ὕδρι νῆσοι ἕασιν ἰωνίδου, γῆθα δὲ καὶ
 νῦν, (ἦρας.

Καὶ σάμ' ἰμδρόεσσα πελασγίδ' ἔδρανον
 Καὶ χι' ἠλιβάτοιο πελιωαῖα ὑπὸ πείζαν.
 Κεῖθεν αἰολίδωμ ἀνκφαίνετα ἕρεια νήσων.
 Λέσβος τ' Ὀρυχώροιο, καὶ ἰμδρτῆς τρυγίδιο.
 Κεῖθι μέλας τε κῦλπ' ἐφ' ἑλλήσποντον ἴησιν
 Αφροῦ δρδουγόμεν', βορέω δ' ὕδρι πολλὰν
 ἰόντι (θαλάσσης.

Γένηται γῆθα καὶ ἔνθα πέποντίδ' οἶδιμα
 Ἔστι δὲ τις καὶ σκαίου ὑπὲρ πόρον Ὀξείνοιο
 Ἄντα βορυθγέ' πολυώνυμος εἰς ἀλί νήσος
 Ἡρώων, λδουκλῶμι ἐπωνυμίω καλῆσιν,
 Οὔνεκά οἱ τά πόρ' ὄβι λινώπετα λδουκὰ τέτυ-
 κται.

Κεῖθι δ' ἀχιλλῆός τε καὶ ἠρώων φάτις ἄλλων
 Ψυχὰς εἰλίσεσθε δρρημαίαις ἀνὰ βήσας.
 Τότο δ' ἀρετίεσσι διὸς πέρα δῶρον ὀπθολῆ
 Ἄντ' ἀρετῆς, ἀρετὴ γάρ ἐπίερα του ἔλλαχε π-
 μῶν,

Κιμδρίου

Insulæ autem deinceps Sporades, fusim elucet:
 Ceu quando innubem per aërem cernuntur se-
 dera,

Pluuias nubes acuto dispulsante Borea.

Has, ipse iuxta insulæ sunt Ionides: ubi nam Can-
 nus,

Et Samus incunda, Pelasgidis sedes Iunonis:

Et Chius excelsi Pelinæi sub pede.

Inde Aeolidarum apparent montes insularum:

Lesbiq; spaciosa, & amœna Tenedi.

Illic Melasq; sinus ad Hellespontum cedit

Spumam uomens. At in boream multū tendenti

Volitat hinc inde Propontidis unda maris.

Est uerò quædam sinistrum super meatū Euxini

È regione Borysthenis notissima in mari insula

Heroum: λουκῶ ipsam cognomine dicunt.

Eo quòd ei quæ quidem sunt animantia, alba ex-
 istunt.

Illic item Achillisq; & heroū fabula est aliorum

Animas obuersari deserta per montiū concava:

Hoc autem optimates à Ioue donum sequitur

Pro uirtute: uirtus enim exoptandum meruit ho-
norem.

Ἐκίμυδριον δὲ ἄρα τοὶ δὲ Βοσπόρου δὴ ὄντος ἰόντες
 Ἀλλήν ἀπειροσὶν νῆσ' ἔπειτα, ἢ ῥά τε λίμνης
 Ἐνδοβιθέξιο τὴν μακρὰν ἴσθμ' ἐς ἑκείνην.
 Ἡς ἐπιφανὲς γόρην τε καὶ ὕκτις ἔρμύνας αἶα.
 Ἐνδοβ τε ναεπάσαι ἰωνίῳ ἔκγονοι αἶα.
 Αἷ δὲ μὲν ἀνθρώποισι γαγκλίον εἰς ἅλι νῆσι.
 Ἀλλὰ δὲ ὠκεανοῖο πῆρ' ἔσομαι ἐσφάωνται.
 Τάων δὲ αὐτὸν πρὸς ἴσθμ' ἐγὼ θεῶν ἐξ ἑνὸς ποιμῖ.
 Ὅππ' ἄρα δὲ ἀνέμοιο πῆρ' σφυρὸν ὄξιν ἕκαστη.
 Ἡτοι μὲν ναῖσαι βοσπόρου ἀμφ' ὄρυθρον
 Ἀτλαντ' ἔπειτα χεῖμα θεοδίδου ἀθιοπῆδου,
 Μακροβίου ἡμῶν ἀμύμονου, οἳ ποδ' ἴκοντο
 Ἐκέρυον ἔπειτα πτόμου ἀγλώου ἔπειτα.
 ἄκρω
 Ἡρῶν ἡμῶν ἑπτασί κέρω ἔμην δὴ ὄρυθρον,
 Νήσους ἑσπερίδας, ὅθι κροσιτόριο γηρόβλη,
 Ἀφνειοὶ ναῖσαι ἀγαυῶν παῖδων ἑκείνων.
 Ἀλλὰ δὲ ὠκεανοῖο πῆρ' ἀβρεγίτιδας ἀκτῆς
 Διοσαὶ νῆσι ἑσπερίδας βρετανίδων αὐτῆς ῥῶν.
 Κεῖθι γάρ ὑπεπίλω ἀπόρρυγεται εἰς ἅλα δὴ
 νῆσ.
 Τάων τοὶ μέγιστος ἔπειτα ἰσθμ' ἐπὶ τῆς ἑλλην
 Νήσους γὰρ πάσαι βρετανίσι ἰσοφαιζαί.

Cimmerium uerò post Bosporon rectà eunti
 Alia immensa insula obuiat, quæ quidē paludem
 Intra ad dexteram Mæotidem fulia est:

Qua super Phænagoraq; & bene structa Her-
 monassa:

Vbi quoq; habitant Ionice coloni terræ.

Hæ quidē hominibus insigniores in mari insulæ.

Ast aliæ Oceani per fluxum circumflue sunt:

Harum autem manifestum ego situm exponam:

Cuius nam item uenti ad plantam sit quælibet.

Scilicent habitant bouipastinam per Erythiam

Atlantis circa undam diuini Aethiopes,

Macrobiorum filij innocui, qui olim aduenerunt

Geryonis post mortem strenui. uerum ad pro-
 montorium

Sacrum, quod perhibent caput esse Europæ,

Insulas Hesperidas, ubi stanni genitura,

Diuites tenent illustrium filij Iberum.

Aliæ item Oceani ad borealia littora

Duæ insulæ sunt Bretanides, contra Rhenum,

Illic enim extremum euomit in mare gurgitem.

Hærum sanè magnitudq; præcipua: neq; ulla alia

Insulas inter omnes Bretanicis æquipollet.

Αγχι δὲ νησιασίων ἐπὶ πόρῳ, ἔνθα γυναι
κός

Ἀνδρῶν αὐτίπ ὄρθην ἀγαυῶν ἀμνιτάων
ορνύμεναι τελέεσσι ἢ νόμον ἰδρά βάσχω,
στειψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλοιο κερύμβοις
Ἐννύχια, παταγῆς ἢ λιγύθροσ ὄρνυται ἠχή.
Οὐχ ἔτῳ θρηϊκός ἐπ' ἠϊόσιρ ἀψύβοιο
Βισονίδου καλέεσιν ὄριβρομον εἶρα θιάτῳ,
οὐδ' ἔτῳ σὺ πιασί μελανδίνῳ αὐὰ γάγ
γῳ

Ἰνδοὶ κῶμον ἄγασιν ὄριβρεμέτη διονύσω,
Ὡς κἄνον ἢ χῶρον ἀνδραζῆσαι γυναικός.
Πολλῶ δὲ πρὸ τῶσθε ταμῶν ὄσιον ὠκεανοῖο,
Νῆδον ἴσον θάλλῳ δούργεινὴ πόρῃσας.
Ἐνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκός ἔσ' πόλον ἀρκῆται
Ἡμαὶ ὅμῳ κύνυκτας ἀφανὲς ἐκπέχεται πῶρ-
λοφοτόθῃ γὰρ τῆμ' ὕψις ἔφεται σροφάλιγ
γι

Ἀκτίνων ἰθεῖαν ὕψι κλίσιρ ὄρχομενάων,
μέσφ' ὕψι κινανέεσ νοτίῳ ὄσιον αὐτίς ἐλασση.
Ἀλλ' ὁπότεν σκυθηκῆιο βαθιῶν ῥόον ὠκεανοῖο
Νηὶ τᾶμεις, πρὸ τῶσθε πῶς πῶλῳ ἄλα κολμ-
ψας

Χερσείῳ

Iuxta item insularum alius tractus : ubi mulieres
 Hominum è regione illustrium Amnitarum
 Concitæ persoluunt iuxta ritum sacra Baccho,
 Coronatæ hederæ nigri foliæ baccis,
 Nocturnæ: saltationis autem dulcicrepus exci-
 tatur sonitus.

Non sic Threiciæ iuxta ripas Apsynthi
 Bistonides in clamant multifremum Iraphioten:
 Neq; sic cum liberis atriuorticem circa Gangem
 Indi Bacchanalia peragunt strepero Dionysio,
 Sicut illo in loco euge congreginant mulieres.
 Multam autem ulterius secando uiam Oceani,
 Insulam fortè Thulen fabrefacta nauis prætersul-
 cabis:

Vbi quidem, sole progresso ad polum ursarum,
 Per dies simul & noctes continuo apparens ef-
 funditur lumen:

Obliquiore nanq; tunc obuersatur reuolutione,
 Radijs directam ad declinationem uenientibus:
 Donec ad Aethiopas austrinã uia rursus secuerit.
 Verum cum Scythici immensum fluxum Oceani
 Nauis sulcaueris, atq; ulterius ad Eoum mare di-
 uerteris,

Χρυσείω ται νῆσον ἄγει πόρϑ· γῆθα κτὰ κῶτ
 Αυτολίη καθαροῖο φαίνεται ἠελίοιο.

Καθὼν δὲ σρεφθεῖς νοτίης πρὸ πέρριβε κρλώνη
 Αἰψά κε κωλιάσθ·, μεγάλω ᾧδι νῆσον ἠκοιο
 Μικτόρα τα πρὸ βάνω ἀσιηγνίωμ ἠλεφάντων.

Ἡς ὑπὸρ ἔρανίσιμ ἀειρόμλι ϑ σροφάσισι
 Δινῆτῆ κῆτ λυκλον γῆ αἰθόρι καρκίνϑ αἰθων·
 Αὐτη δὲ δύρυτάτη μίγθϑ πύλει, ἀμφὶ δὲ
 πάντη

Κύττα θίνωυ ἔχισιμ ὄρυθραῖς βοτὰ πόντη
 Οὔρεσιμ ἠλιβώρισιμ εἰκότα, τῶν δὲ ὑπὲρ ἄ·
 κρωμ

Τετράκει νῶτων ὄριμήκετϑ ὄλκος ἀκαύθης·
 Δυσμνίωμ τοι παῖσθω ἠλιοςόμνοι πόρι πόν-
 τωμ

Κείνοις αὐτήσειαυ ἀλώμνοι· ὃ γὰρ ὄρωι
 Λυγροῖς γῆ σωματέοσιμ, ἐπεὶ μί· γα χείσμα τέ-
 τυκτα

Γολλάκι δὲ αὐ κῆ νῆασιμ αὐτοῖς ἀνδράσι νῆος
 Κείνα κατὰ βρώξιε τάρωατα· τοῖς δὲ ἀλιτροῖς
 Εἰρ ἀλί κτὲ γαῖη κισκὰ μνεῖα δῆκαστο δαίμων·
 Ἐστ δὲ τοι πρὸ τῶω καρμανίδος ἐκτῆθον ἄκρης
 Ω· νεισι γῆθὰ τε τύμβωμ ὄρυθραῖς βασιλῆϑ·

Auream sanè insulam offert ambitus : ubi etiam
ipsius

Oriens clari cernitur solis.

Inde uerò conuersus austrinū ante promontoriū

Illico quidē Colūm magnam ad insulā deuenies

Matrem Taprobanam Asiagenorū elephantum:

Quam super cœlestibus sublimatus reuolutioni
bus

Versatur secundū orbē in æthere Cæcer ardēs.

Hæc item amplissima magnitudine est: circum au
tem undiq;

Beluas littora habent, Rubri nutritias ponti,

Mōtib. excelsis similes: harū uerò super summis

Riget dorsis prælongus ductus sp̄næ.

Immanium utiq; filij agitati per pontum

Illis obuianto deuij: non enim effugium

Duris in faucibus, siquidē ingens rictus existit.

Sæpenumero autem tum etiam nauem cum ipsis
hominibus nauis

Illa absorbuisset mōstra: etenim præuaricatorib.

In mari & terra mala plurima struxit deus.

Est item ulterius Carmaniū ante promontorium

Ogyris: ibiq; sepulchrum Erythræi regis.

Ἐκ τῆς δὲ αὐτῆς πράξεως ὡς ἴσως πρόσειδ' ἔ-
 ἄλμης

Ὀρμηθεὶς βορέϊω δε, καὶ ἵκερον εἶσα Ζήνοιο,
 Ἴκερον εἰναλίω, ὅθι ταυροπόλοιο θεοῖο
 Βωμοὶ λενιοσῆντο δὲ ἀδιδυκία λαπνόν' ἔχουσι.
 Τόσας μὲν νήσους ἐπέχει ῥόθ' ὠκεανοῖο
 Εὐρυτόρας. ἔτορας δὲ ἀπειρέσιοι γεγάασιν,
 Αἱ μὲν ὡς πλοχῆσι λιβυσίδ' ἄμ' αἰτρίτης,
 Αἱ δὲ ἀσίης, αἱ δὲ αὐτῆς πρὸς ἑλίσιμ' οὐρῶπι-
 κες.

Ἄλλαι δὲ ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι. αἱ μὲν ἔσ' αὐτῶν
 δ' αὐτῶν

Ἡραϊόμηναι καὶ νηυσὶν ἐπὶ ῥατοῦ ὄρμον' ἔχουσαι,
 Αἱ δὲ βαθύκρημαί τε καὶ ἔναύτησιμ' ἐποιμαι.
 Τῶν δ' ῥηϊδίον μοι γνῶσιμ' ἔνομα πασίεων.
 Σχῆμα δὲ τοι ἀσίης, ῥυσμός τ' εἶλε ἀμφοτόρα-
 ων

Ἡπέρων ἔτορῶθην, ἀλίγκιον εἶδει λιώνσ,
 Ἰληϊόμηνον ἤϊ βαεόν' ἐπ' αὐτολίνσ μυχὰ πά-
 σης.

Ἐνθα τε καὶ εὔλαι θεβαγῆντι' Διονύσῃ
 Ἐσῆσιμ' πωμάτοιο πρὸς ῥόον ὠκεανοῖο,
 Ἰνδῶν ὑσαπίσιμ' γν' ἔρεσιμ'. γνῶθ' ἄτε γὰρ γῆς
 Λεσπιάων

Ex hac autem solueris ad ostium Persici salii
Remigando boream uersus, atq; Icarū appuleris,
Icarum marinam: ubi sub tauri specie cultæ deæ
Aræ nidorosæ acerbum fumum habent.

Tot quidem insulas continet fluxus Oceani
Patentiores: aliæ tamen innumeræ existunt:
Hæ quidem in profluuijs Libyci maris,
Illæ uerò Asiæ, quædam item circa flexum Eu-
ropæ:

Aliæ inquam alibi insulæ infinitæ, hæ quidē ab
hominibus

Frequentatæ, atq; nauibus exoptatū portum ha-
bentes,

Illæ uerò præruptæq; & minimè nautis oppor-
tunæ:

Quarū non facile mihi referre nomē omnium.

Parrò figuræ Asiæ forma est ambarum

Continentum ab altera parte, similis imagini co-
ni,

Protracta permultum in orientis recessum totius:

Vbi etiamnum columnæ Thebis geniti Bacchi

Stant extremi iuxta fluxum Oceani,

In dorum ultimis in montibus: ubi & Ganges

Λύκον ὕδωρ νυσαῖον ὕδρ' πλατῆμῶνα κυλί-
δει.

Ἀλλ' ἐκ αὐτοῦ τόσον μέγρο περιλοι ἀσίθης αἴης,
οὐδέ μιν εἶσι περιλοι ἀλίγκιον. γὰρ ἔκείνας
ἠπείροισ ἐς πόντον ἀπέειπε περιλοι ἠγεμονόβει.
Ἐμ δ' αἰεὶ πολὺς ὠκεανός, τρισσὸς δ' ἐλίσσω
κόλπης κυμαίνουσας ὀβύγε ἐνδοθι Βάλλωρ,
Πόρσικόν, ὑρκαῖόν τε καὶ ἀρράβιον βαθυδίτην.
Τὰς δὲ δύο μὲν νοτίης, τὴν δ' ἐν βορείῳ ὀρέων-
τα,

Εἰς βορείῳ ὀρέωντα καὶ ἐν λίβια, γέτονα πόντου
εὐφάνε. πόθι φῶταν ἀπέειπετοι ἀμφινέμοντι.
Μίσησον δ' ἀμφοτέρων χθονός ἀσπετε περιλοι ἰσθμός
οὐρίη

Τῆ καὶ τῆ μακροῖσι ποτανοῖσι περιλοισι.
Μίσησα γελῶ πάσης αἰσῆς ὄρος ἀμφιβέβηκον,
Ἀρξάμνον γαίης πεμφυλίσθης ἀχρὶ καὶ ἰνδῶν.
Ἄλλοτε μὲν λοφόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ'
αὐτε

Ἰχνησιμ ὀρεθότορον. ταῦρον δ' ἐὶ λικλήσκασιν,
οὐνεκα ταυροφάνεσ τε καὶ ὀφρυκέρλωρ ὀσίδυει,
οὐρίσημ ἐκτῆσιν ποταμοῖσι πολυχιθῆσ ἐνθα καὶ ἐνθα.
Ἐκ τ' ἀπειρήσιοι ποταμοὶ καναχιδῶν ῥέεσιν,
οἱ μὲν

Claram aquam Nyssæam ad planiciem maritimam deuoluit.

Sed nec tāta magnitudo esse potest Asiæ terræ,
 Neq; quidē forma apparet similis: quippe in illis
 Cōtinētibus unicus pōtus infinitus dominatur:
 At in Asia multus Oceanus: tres siquidē uolutās
 Sinus æstuantes effundit intrò mittens,
 Persicum, Hyrcanium, & Arabicū uorticofum:
 Duos quidem austrinos, tertium uerò in Boream
 spectantem,

In Boream spectantem & Libem, uicinum pōti
 Euxini: ubi uiri innumeri accolunt.

Medium uerò amborum terræ ingens Isthmus
 terminat,

Hinc inde longis productus campis.

Media certè totius Asiæ mons occupat,

Orsus à terra Pamphylia etiam usq; ad Indos:

Interdum quidem curuusq; & flexuosus, interdum
 uerò rursus

Vestigijs directior: Taurū uerò ipsum nominant.

Eo quòd tauriq; instar, & elato capite incedit,

Montibus porrectus multifidus hinc inde.

Ex quo innumeri amnes cum murmure fluunt,

Οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ' ἄν νότον, οἱ δ' ἠδί ρυ-
πῶ

Εὐρὸς κ' Ἰφύριον. τίς αὖ πάντ' ἕνόματ' ἔπη;
οὐ μὲν ἐπωνυμίῳ μίαν λαχόν, ἀλλ' ἑν' ἑκάστῳ
οὔνομα ἔχει σφραγίγγι. τὰ δ' αὖ κείνοισι μὲν-
λοιτο

Ἀνδρῶσιν, οἱ ἦν ἰ χῶραυ ὀμόειον οἴκου ἔθγοντο.
Νεῶν γε μὲν ἔθνεα πάντα δίδίξομαι ὅσ' ἀείδη-
λα

Ευναίει, μῦσαι δ' ἰθαῦτα φηῖχι ὄγειν.
Ἡτοί μὲν λίμνης μαιώτιδι ἄγχι νέμονται
αὐτοῖ μαιώται τε, καὶ ἔθνεα σαυροματάων
Ἐδλὸν γ' ἰθαλίη γ' ἄρ' ἔστι. ἐκ γὰρ ἐκείνης
Ἰφθίμω φιλότητ' ἀμαζονίδων ἔγχεοντο
τῷ ποτε σαυρομάτησιν ἐπ' ἀνθρώποισι μί-
γησαν

Πλαχθεῖσαι πάτρηνθεν ἀπόπεθεθι θόρμῳ δονέε.
Τένεκα κ' ἰθαλίῳ μεγαλήτορθεθ' ἔξεγγρόντο,
Υλῶ ναιετόντοθ' ἀπείειτορ. ἦε δ' ἰα μίσηε
Συρόμει ὄ τάναιε μαιώτιδος ἄν μυχὰ πίπηε.
Ος τε καὶ θυρώπῳ ἀρτέμινεται ἀσίδηε αἰεε,
Ἐσ δ' ἰσιν δ' ἰθῶπην, ἔε δ' αἰγῶε ἀσίδηε γαῖαν.
Τῶ δ' ἦτοι πηγαὶ μὲν γ' ἰθῶσι καυκασίοισι

τηλόθι

Hi quidem ad boream, illi uerò in austrum, qui-
dam item ad plagam

Euri & Zephyri: quis omnia nomina retulerit?

Nec certè cognomentum unicum indeptus est;
uerum in quolibet

Nomen habet anfractu: hæc autè illis curæ sunt
Hominibus, qui secundum regionem uicinam do-
mum posuere. (in signiores

Nunc igitur gētes omnes perstringam quotquot
Incolunt: musæ uerò rectissimam semitam diri-
gant precor.

Scilicet paludi Mæotidi uicinè degunt

Ipsi Mæotæq; & gentes Sauromatam,

Strenuum ferocis genus Martis: nam ex illo

Virili concubitu Amazonidum geniti sunt,

Quæ olim Sauromatas inter homines miscuerūt

Vagatæ è patria procul à Thermodonte:

¶ Quare etiam filij magnanimi prognati sunt,

Syluam habitātes immensam: quam per mediam

Volutus Tanais Mæotidis in sinum labitur:

Qui etiamnum Europam secernit ab Asia terra,

In occasum Europā, at in ortum Asiam terram.

Huius item fontes quidem in mōtibus Caucasij

Porrò

Τηλόθι μορμύρασιν· ὁ δὲ πλαθὺς γῆθ' ἀ κ' ἔνθ' α
 Εασυμλόθ' σκυβικροῖσιν ἰπὸ τροχάει πεδίοισι.
 Τῶ δ' αὖ λυμαίνοντ' ἀπέειτον ἐκ βορέας
 Πηγατὸν ἀβρῆσαις ἰπὸ λευμοῖο παυγῆτα.
 Σχίτλιοι, οἳ πῶδ' αἰνον γῆ οἰκία χῶρον ἔχουσιν.
 Αἰεὶ σφειφυγῆ τε χιῶν λευμμός τε δισσαῖς.
 Καὶ δὲ λεγ' ἄν' ἀέμων ὅποταν πλείστον κρύθ'
 ἔλθῃ

Ηἵππερς θνήσκονταρ γῆ ὀφθαλμοῖσιν ὀρώωντ',
 Ηὲ καὶ ἡμίονορ ἢ ἀγραύλων γῆθ' οἰῶν.
 Οὐδέ μιν ἄλλ' αὐτοῖ λεγ' ἀπ' ἡμῶν τοι τελέθειον
 Ανόρθω, οἳ κείνησιν ἰπὸ ῥιπῆσι μέλαιν.
 Ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιν ἰπὸ ζύξαντερ ἀπ' ἰώασ
 Χώρην εἰς ἔτοβλιν, λάππερ δὲ γαῖαν ἀήτοιρ
 Χαιμόριοιρ. οἳ τὲ σφεικακῆ θύοντ' ἀν' ἀέλλῃ
 Γαῖαν τε λιλονέσσι καὶ ἔρεα πδουκῆσιντα.
 Τόσοι μὲν ποταμῶν τάναιιν πῆσαναιετῆσσι.
 Σαυρομάταρ δ' ἐπέχουσιν ἐπαισύντοροι γεγα-
 ῶτόν

Σινδοῖ, λιμνῆσσι τε, καὶ οἳ πῶλερ ἔυξάνοιο
 Κορκῆσσι τ' ὀρέται τε, κ' ἀλκήσινταρ ἀχαιοῖ.
 Τῶσ ποτ' ἀπ' ξάνθοιο καὶ ἰθαλῆσ σιμόσιντ' α
 Γνοικὲ γῆσφαιταντο νότοιο τε καὶ ζεφύροιο,

Εασομλόθ' α

Porro murmurant; hic uerò uastus, hinc inde
Impulsus, Scythicos illabitur campos.

Cuius etiã uolèto impetu ruëtis immëse è borea
Glaciem uidiffes sub frigore constriëtam.

Miseri, qui circa illum domicilia locũ inhabitãt.
Perpetuò illis gelidaq; nix, frigus' que pestiferè
flans.

Atq; item è uentis cum plurimum frigus uenerit,
Aut equos morientes ante oculos cernunt,

Aut etiam mulos, aut agristabularũ genus ouĩũ.
Neq; quidem uel ipsi illæsi esse possunt

Homines, qui illis sub oris manerent.

Verũ enim uero aufugiunt subornatis rhe dis
Regionem in alteram; linquunt autẽ terram fla-
tibus

Hybernis, qui etiamnũ maligno furëtes turbine
Terramq; perstrepunt, & montes piniferos.

Pot sanè fluum Tanain accolunt.

Sauromatas uerò attingũt populosiores existëtes
Sindi, Cimmerijq; & qui prope Euxinum

Cercetijq; Oretæq; & robusti Achæi,

Quos olim à Xantho & Idæo Simoente

Flabra seduxerunt Noti; & Zephyri,

Comitantes

Εσπομνήσας μετὰ Δῆειν ἀφ' ἠπείρου Βασιλῆϊ.
 Τοῖς δ' ὕδιναιετάσσι μὲν οὐκ ἔστιν αἶαν ἔχοντες
 ἠνίοχον ζῦγιοί τε, πελασγίδεσ' ἔκγονοι αἴετι.
 Πάρ δ' ἐμυχόμ' ἴκοντο μετὰ χθόνα τιυδαι-
 δαδων

Κόλχοι ναετᾶσσι μετ' ἠλυθίδου ἀγυπῆσιο,
 Καυκείσσι ἐγγυὺς ἔοντες, ὅς ὕρκαίον πρὸς ἴκον-
 τον

Οὔρεσιν ἠλιβάταισιν ἀέφετα. ἔνθά τε φάσις
 Κιρκείσ' ἤϊ νώτον ἠλιοδόμην ἔπειδ' αἰόιο
 Εὐξείνῃ ποτὶ χόρυμα θολῶ ἀπὸρδύγνιτ' ἄχρον,
 Ἀρξάμην ἔπειδ' ἠπείρου ἀπ' ὄρεσ' ἀρμενίαιο.
 Τῶ δ' ἐπὶ πρὸς ἀντολίω βαρῆν τ' ὕδιναιετᾶσσι
 ἰδομός,

Ἰδομός κραπίης τε καὶ εὐξείνιοι θαλάσσης.
 Τῶ δ' ὕδιναιετάσσι ἐσθινόν ἔθνη ἰβήρων,
 Οἳ ποτε πρὸς ἠπείρου ἐπ' ἀντολίω ἀπέκοντο,
 Ἀνδράσιν ὕρκαίνοισιν ἀπεχθία Δῆειν ἔχοντες
 Καὶ λαμαρειτάων φύλον μέγα, τοῖ ποτε βάκ-
 χον

Ἰνδοῶν ἐκ πολέμοιο δεδευμένοι ἔξείνισαν,
 Καὶ μετὰ λυαίων ἰδρὸν χορὸν ἐσκόσαντο,
 Ζώματα καὶ νεβείδας ὕδιναιετᾶσσι βαλόντες,
 Εὐοῖ

Comitantes post bellum Aretiaden regem.

Hos item iuxta habitant uicinam terram tenētes

Heniochi, Zygijq; Pelasgidis coloni terræ.

Verum ad sinum Pōti, post solū Tyndaridarum,

Colchi degunt aduenæ Aegypti,

Caucaſo uicinè exiſtentes, qui Hyrcanium cir-
ca pontum

Montibus celsis excrescit: ibiq; Phasis

Circæi per planiciem prouolutus campi

Euxini in fluxum rapidam euomit ſpumam,

Ortus primūm è monte Armenio.

Huius autem ad orientem boreamq; incumbit

Isthmus,

Isthmus Caſpij q; & Euxini maris:

Hoc uerò ſuper habitāt orientalis gens Iberūm,

Qui olim è Pyrene ad orientem demigrarunt,

Hominibus Hyrcanijs hoſtilem pugnam commit-
tentes. (Bacchum

Etiam Camaritarum natio magna, qui quondam

Indorum è bello excipientes hoſpitati ſunt,

Atq; cum Bacchidibus diuinū chorū duxerunt,

Cingulos & hinnulorum pelles peſtoribus ini-
cientes,

Εὐοὶ Βάκχε λέγοντόν. ὁ δὲ φρεσὶ Φίλαρο δαΐ
μων

Κείνων ἀνθρώπων γημελὴ καὶ ἥθεα γαίης.

Τοῖς δ' ἠδὲ Λααπίη κυμαίνεται ἀμειψίτη.

Ρῆεα δὲ τοι καὶ τίνδε σφαγράψαμι θάλασσαν.

Οὐ μὲν ἰδίων ἀπάνευθε πόρεα, ἐνὶ πόρῃσας,

οὐ γάρ μοι Βίϑ' ὅτι μελαενάων ἠδὲ νηῶν,

οὐδέ μοι ἐμπρεῖν πατρώϊος, ἐδ' ἠδὲ γὰ γημ

ἔρχομαι, οἶα τε πολλοί, βρυθραῖα σφα πόντου,

Ψυχῆς ἐκ ἀλέγοντόν, ἴν' ἄσπετομ ὄλθου ἔλων
ταί.

Οὐ δὲ μὲν ἕρκανίοις ἠθμισγομαι, ἐδ' ὀρέϊνω

Καυκασίας Λημίδας βρυθραίων ἀειλιῶν.

Ἄλλα με μεσάων φορέει νόϑ', αἶ τε δωῶνταί

Νόσϑιν ἀλημοσιύης πολλῶν ἄλα μετρίσσα

δαί,

Οὐρεά τ' ἠπειρόν τε καὶ ἀθερίην ὄσον ἄσρων.

Ἄλλ' ἔη τοι χῆμα πόριδσομον ἀμειψίτητον

Γαῖης Λααπίης μεγάλης ἄλος, ἐκ αὖ ἐκείνῳ

Νηὶ πόρῃστας τριτάτης ἠδὲ Λύκλα σελιῶης.

Τόσϑ' ἢ πόρϑ' ὅτιν ἀμείλιχϑ'. ἄψ δὲ μετ'

ἀφῆτες

Ἐλκόμηνϑ' περχῆς ἠθμισγεται ὠκεανοῖο.

Ἡ δ' ἦ

Euxæ Bacche clamantes: ipse uerò animo ample-
xus est deus

Illorum hominũ indolẽ, & conuersationes loci,
Hos uerò iuxta Caspia fluctuant Amphitrite.

Facile autem & hoc depinxerim mare,

Nec quidem conspicatus porrò meatus, nec nauis
per mensus:

Non enim mihi uita est picatis in nauibus,

Neq; mihi mercatura patria, neq; ad Gangem

Venio, ut multi, Rubrum per pontum,

Animæ prodigi, quò immēsas diuitias cumulent:

Neq; quidem Hyrcanijs cōgredior, neq; uestigo

Caucasios inuios saltus rubeorum Arianorum:

Verũ me musarum agitat mens, quæ quidem
possunt

Citra oberrantiam magnum mare metiri,

Montesq; terramq; & ætheriũ cursum siderũ.

At esto sanè forma circumuia undiq; renugabilis

Totius Caspij ampli maris, uix quidem illud

Nauis tranabis terticæ ad orbis lunæ:

Tantus nanq; meatus est immanis. retro autem
ad arctos

Protractus profluuijs commiscetur Oceani.

L 2 Quod

Ἡ δὲ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ'
αἶψα.

Φύει μὲν Κρύσκαλον, ἴσ' ἠδ' ἠδρόεσσαν ἰάσσω

Ἐχθελῶ ἑμπύσσου καὶ ἄλλοις εἰσώλοισι.

Πάντα δὲ τοῖσι δρέω ὅσα μιν ποδὶ φῦλα νέμοντες,

Ἀρξάμωθ' πλόνυθ' Ἰεφυρήτισθ' ἐκ βορέαο.

Γρέτοι μὲν σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κρονίης ἄλος

ἄγχι

Παραλίω ναῖσιν αὐτὰ σῶμα Κασπίδος ἄλινης.

Οὔνοι δ' ἑφείης, ὕδ' ἰδ' αὐτοῖς Κασπιοὶ ἄνδρες.

Ἀλθανοὶ τ' ὕδ' ἰσὶν ἀρήϊοι, οἷθ' ἑπὲρ αἴαν

Τροχῆαν ναῖσσι Κασπίοισι. ἄγχι δὲ μαρῶν,

Υρκανίοι τ' ἄπυροί τ', ὕδ' ἰσὶν ὄλκων ἑ-

λίωσι

(Βάκτρων,

μαρῶθ', Δορκείων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα

Ἀμφοτέρων γὰρ μίστος ἔνυρκανίω ἄλλα βάλ-

λαι.

Ἄλλ' ἦτοι Βάκτροι μὲν ἐπ' ἠπείροιο νέμονται

Χαίρω Δρυτόρω Κρημοῖς ἑπὶ Πήνησι.

Δορκείοι δ' ἐτέρωθεν ἐφ' ὕδασι Κασπίοισι.

Τὸς δὲ μετ' ἀντολίω δὲ πόρῳ Κελάδοντες

ἀράξω

Μικσαγιῶται ναῖσσι θαῶν ῥυτῆρες οἰσῶν,

Ἀυόρες

Quod certe multa quidem uaria apud homines
mira producit:

Gignit sanè Crystallum, atq; uiridem Iaspin
Infestam Empusis & alijs terriculamentis.

Omnes autem tibi refero quotquot ipsum gen-
tes circumbitant,

Orsus à latere occidentali è borea.

Primi quidem Scythæ sunt, qui Cronio mari ui-
cinè

Maritimam tenent circa ostium Caspij salis:

Vnni item deinceps: prope ipsos aut Caspij uiri:
Albaniq; sub hos martij: quiq; super terram

Asperam degunt Cadusij: prope item Mardi,

Hyrcanijq;, Apyriq;: iuxta uerò ipsos ductum
deuoluit

(Ærorum:

Mardus, Dercebiorumq;, & diuitum potio Ba-
Amborum nanq; medius in Hyrcaniū mare ruit.

At uerò Bactri quidē super interreano habitant

Regionem latiore, sub rupibus Parnesi:

Dercebij aut ab altero latere ad undas Caspias.

Hos uerò post orientem uersus trans stridulum
Araxen

Massagetæ degunt uelociū excussores telorum:

Ανδρόν οἷς μήτ' αὐτὸς ἔγω, μήθ' ὅς τις ἑταῖρ[⊕]
 Ἐμπελάσει, μάλα γάρ τε κερκρυεινότοροι ἄλ-
 λων.

οὐ γὰρ σ[⊕]ιν σίτοιο μελίφρονός ὄστιν ἑδωδιή,
 οὐδέ μιν ὄδι οἶν[⊕] μεταδίμη[⊕], ἀλλὰ γάρ
 ἵππων

Αἶματι μίσιγοντες λδυκὸν γάλα δαῖτα τίθην[⊕].
 τοῖς δ' ὕδι πῶς βορέην χωράσμιον, οἷς ὕδι γαῖα
 Σαγδαῖς. ἧς ὄσα μῖσος οὐ ἐλίσσεται ἰβρός ὄξ[⊕],
 ὅς τε λιπὼν ἡμωδιῶν ὄξ[⊕], μετὰ κερκρυειδία
 βάλλει.

τὸν μετ' ὕδι πῶχοῖσιν ἰαφάρτακον ἔμονται
 τόξα σάκαι φορέοντων, ἀ μὴ κίετις ἄλλ[⊕] ἐλέγ
 ρ[⊕]

τοξοῦτης, ὃ γὰρ σ[⊕]ι δέμις ἀνεμάλια βάλλει,
 καὶ τόχοισι, φρεῖρά τε, καὶ ἔθνεα βαρβαρῶσι
 ρ[⊕]

οἷ τε βόας μὲν ἀνάεινονται καὶ ἵππε μῆλα,
 αἰόλα δὲ ξαίοντων δρῆμης ἀνθεα γαῖης
 εἶματα τόνυχτοι πολυδαείδαλα τιμήντα
 εἰδόμενα χροῖη λειμωνίδ[⊕] ἀνθεσι ποίης.
 κείνοις ὄπκην ὄργον ἀραχναῶων ὄρισειν.
 ἄλλοι δὲ σκύναι εἰσὶν ἐπήτρημοι, οἷ τε ἔμονται
 Ἐρατιάς,

Viri quibus neq; egomet, neq; quisquis sodalis
 Incidisset: multo nanq; in aduenas crudeliores
 sunt alijs. (cibus,

Nec enim ipsis frumenti animum mitigantis est
 Neq; sanè uel uinum indigenū: cæterū equorum
 Sanguini miscētes candidū lac conuiuū parant.

Hos autem iuxta ad boreā Chorasmiij: quos pro-
 pe terra (Oxus,

Sugdiana: cuius per medium uoluitur immensus
 Qui linquens Emodum montem in Caspium la-
 bitur.

Quem post iuxta profluvia Iaxartæ degunt
 Arcus Sacæ gestantes, quos ne quis alius impro-
 baret (culari:

Sagittator: non enim ipsis fas est aberranter ia-
 Et Tochari, Phruriq;: & gētes barbaræ Serum,

Qui boues quidem fastidiūt & citigrados oues:
 Varios autem depeētentes incultæ flores terræ

Vestes concinnant artificiosas, preciosas,
 Similes colore pratenſis floribus herbæ.

Illis nequicquam structura aranearum concerta
 uerit.

Alij item Scythæ sunt continui, qui occupant

Εχρηπείς, πόδι δὲ σφιδασίνεμθ' ἐκτετάτοι
χθών

Χαμραίοις αὐέμοισι κεκλιμένῃσι δὲ χαλῶζαις.
Τόσοι μὲν φώτοισι πόδι κίασι κίματ' ἔασσι.
Φραζέο δ' ἐκ κόλῳ κῶ φάσι δ' ἄνδρῶσι
ἦδ' ἄνδρῶσι

Εὐφάνεσσι πρὸς χεῖρ' ἄνδρῶσι δὲ λαδῶσι ἔθνεα πόντου,
Αγχι θρηκίσι σώματ' ἄνδρῶσι, πόδι χαλκίσι ἀφῶσι.
Βίβρῶσι τοῖσι πρῶτα εἰς ἀγχι φῶσι βεχίρωσι,
Μάκρωσι, Πύρρωσι, καὶ οἱ μύσῳσι ἔχουσι
Δραπέσῳσι. ἦ δ' ἄγχι πολύρρωσι πικρῶσι.
Τοῖσι δ' ἄνδρῶσι καὶ χαλκῶσι ευφάνεσσι καὶ ἀπῶσι
γαῖαν

Ναῖσι, μογεσθ' δεδαικτόισι δῶσι σιδῶσι,
Οἶσσι βαρυδῶσι ποῖσι ἐπ' ἄκμοισι ἐκτόισι
Οὐ ποτε παύονται καμάτῳ καὶ οἱ ζῶσι αἰνῶσι.
Τὸσι δὲ μετ' ἀσυνέσι πρῶσι χθονὸς ἐκτετά-
νυται.

Εὐφάνεσσι δ' ἀμαζονίδεσσι ἀπ' ἄνδρῶσι ἀρμῶσι
Λυκῶσι ἄνδρῶσι πρῶσι γυνῶσι δῶσι δῶσι.
Οἱ ποτ' ἀλωμῶσι ἀσυνέσι δὲ κῶσι σινῶ-
πῶσι,

Καί μιν ἀκχεμῶσι σφιδασίνεμθ' ἄνδρῶσι τοῦ
ζῶσι

Oras: circum uerò ipsos uentis infestata disten-
ta est tellus,

Hybernis flabris occlusa atq; grandinibus.

Tot quidē gentes circum Caspias undas degūt.

Obserua autem ē Colchis & Phaside in occi-
dentem iam .

Euxini iuxta littus constipatim gentes Ponti,

Vsq; in Thracium ostium, ubi Chalcis tellus.

Biζeres quidē primū: ac uicinē gētes Bechirorū

Macrones, Philyres: & qui turres tenent

Ligneas. hos uerò iuxta pecorosi Tibareni.

Quos prope etiam Chalybes duram & diffici-
lem terram

Habitant laboriosi periti fabricas ferri:

Qui quidē grauisonas iuxta incudes assistentes,

Nunquam cessant à labore & ærumna dura.

Hos autem post Assyriæ procursus terræ exten-
tus est:

Vbi item Amaζonidibus ē monte Armenio

Claram aquam immittit martius Thermodon:

Qui quondam errabundam Asopi filiam exce-
pit Sinopen,

Atq; ipsam mcestam suæ allocauit regioni,

Ζῆλος ἐφῆμοσυήσιν, ὁ γὰρ ἐλλότῃσθε δρᾶ
 νῆσ

Ἰχθυόων, πέτρης ἀπγνόςωσις ἐκ ἐθέλωσαμ.
 Ἐκ τῆ κὴ πῶλίεθρον ἐπώνυμου ἀνδρῶν ἔχουσι.
 Κείνσ δ' αὖ ποταμοῖο πῶσ ἀκερμώδεας ὄχθας
 Τέμνοισ κερσάλασ κερσᾶρόν λίθον, οἶάτε πᾶ
 χυλω

Χαιμερίω, δῆεις δὲ κερσὺ διατόεσαν ἰάσιν.
 Ἰεῖσ δ' ἄξείσ κερσᾶρόν ῥόου εἰς ἄλα Βούλει.
 Τῶν δ' ὕδῃ μορμύρσσι ῥοαὶ ἀλυθε ποταμοῖο,
 Ἐλκόμλναι Βορίωδε κερσᾶμβίθθε ἐγγύθια
 κερσ,

Ἀρξάμλναι τὸ πρῶτον ἀπ' ἄρεθε ἀρξῶνιο.
 Γερσᾶρόνσ δ' ὕδῃ τῆσιν ἐπ' ἰόνεσιν νέμον
 ται,

Καὶ μακερσῶν ἰδρόν γῆθ. γῆθ γῆθ ἐπρσιν
 Οὐδαίεσ κερσᾶνιο μέγαν κερσᾶν κερσᾶνιο.
 Κερσᾶν ἀνελκόμλναι μεγᾶλόφρονθε ἰρακλῆθ.
 Δφνόν ὑπὸ σωματάων κερσᾶνιο κερσᾶνιο.
 Τῶν μὲν δ' ἔξασ γᾶια κερσᾶνιο ἀνδρᾶσιν τῶν ἐφύ
 τδουσιν.

Ἀγχι δὲ Βιθωοῖσι πῶν κερσᾶνιο κερσᾶνιο.
 Ἐξείεσ, ἐνθ δρᾶτανόν ὕδῃ πῶσιν ῥέεθρον,

ῥέεθρον

Iouis imperijs: hic enim concubitum amabilem
 Affectans, patria abduxit inuitam: (bitant.
 A qua etiam oppidum cognominatū homines ha
 Illius autem fluij in frigidis ripis
 Secuiffes Crystalli lucidum lapidem, ueluti gla
 ciam

Hybernam: inuenies certè etiam uiridem Iaspin.
 Iris autem deinceps purum fluentum in mare
 mittit:

Quem prope murmurant undæ ἀλυσθῶ fluij
 Tractæ boream uersus Carambin ad promonto
 rium,

Exortæ primùm è monte Armenio.

Paphlagonες autem iuxta has ad ripas degunt,
 Et Mariandynorū diuinum genus: ubi perhibēt
 Terrestris Saturnidæ ingentem canem, æneam

uocem habentem,

Manibus distractum animosi Hercules,

Gravius è faucibus iecisse crassam spumantem:

Quam quidem concepit terra, & hominibus pe
 stem plantauit.

Prope autem Bithyni pinguem terram colunt:

Rhebas ubi amcenum intronittit fluentum,

Rhebas,

ῥήβας, ὅς πόντοιο πῖρ' ἀσμάτωσιν ὀδύβει,
 ῥήβας, ὃ κέλευσον ὑδὶ χθονὶ σύρεται ὕδαρ.
 Τόσσοι μὲν πόντοιο πόδα κίττα ἀνδρες ἴασι.
 Κῆνα δὲ ζεσκυθίωυ πῶλελεγμῶα φύλα πε
 λῆαδω.

Νῦν δ' αὖ πῖραλίης ἀσίης πόρον ὄζυνέποιμι,
 Ὅς ῥά τε πῶς νότον εἶσιμ' ἐφ' ἑλλάσσοντοῦ ὀ
 δύωυ,

Καὶ ποτὶ μνηστῆς νότον ῥόον ἀγαίοιο,
 Μῆσφ' αὐτ' σφείης τε καὶ ἀρῥαβίης ὄρατεινῆς.
 Χαλκισίης μὴ πρῶτα πῖρ' ἀσμά γαῖαν ἔχουσι,
 Οὐδίας ἐς ἀντιπὸρ' ἴω βυζάντιον εἰσπρόωντες,
 Βίβρυκτες ὑδὶ τοῖσι, καὶ ἔρεα μυσίδι Ⓞ αἴης.
 Ηχι πορὶ μὲρόντα κί Ⓞ πῶίησι ῥέιβρα.

Τῶ ποτ' ὑδὶ πῶχῶσιμ' ὕλαυ ἀπγνόςⓄισε νύμ
 φη

Ὀτρηρόν θόρα ποντα πελωεῖς ἤρακλῆ Ⓞ.
 Ἐνθῆν ἐς ἑλλάσσοντοῦ ὑδὶ ῥέχει ἀσπυρος ἀγκῶρ
 Βασποτόρης φρυγίης. ἔτορῆ δὲ τοι ἔνδοθι κείτα
 Ἐνρυτόρῆ γεγαῖα πῖρ' ὕδασι σαγαείοιο.
 Ἀλλ' ἦται μεγάλη μὴ ἐπ' ἀνδλίμυ τετάνυστα,
 Ἰππόβοτ Ⓞ λιπῆ ἢ τε. πῶς δ' ἑσπίου δ' αὖ
 ἑδῶιο

Rhebas, qui ponti apud ostia uiam secat,
 Rhebas, cuius pulcherrima super terra uoluitur
 unda.

Tot quidem ponti accolæ homines sunt.
 Illæ autem Scythiorū enumeratæ gentes sunt.

Nunc item maritimæ Asiæ meatum exponam:
 Qui quidem in austrum cedit ad Hellespontum
 tendens,

Etiam ad productissimi austrinū fluxum Aegæi,
 Usq; ad ipsam Syriamq; & Arabian amabilem.

Chalcidenses quidem primum prope ostium ter-
 ram tenent,

Solum in transmarinum Byzantium aspektan-
 tes.

Bebryces ad hos: & montes Mysiæ terræ:

Vbi quidem dulces Cius profundit liquores:

Cuius blim iuxta fluenta Hylam rapuit nympha
 fidum comitem grandis Herculis.

Hinc in Hellespontū accurrit immēsus angulus
 Minoris Phrygiæ: altera uerò internē iacet,
 Latior existens, iuxta fluenta Sangari.

Verū magna quidem in orientem extenta est,
 Equipastina, pinguisq;: ad uesperū autem cernes

Alteram,

Τῶν ἐτόρῳ, ἢ κῆρ ἕπο ζαθείας πόδας ἴδους,
 Ἰλιον ῥυεμόεσσαν ἕπο πλδρυήσῃ ἔχουσα,
 Ἰλιον ἀγλαόν ἄστυ παλαεζγοῖων ἡρώων,
 Ἰλιον, ῥῶν ἐπόλισε ποσειδάωμ καὶ ἀπόλλωμ,
 Ἰλιον, ῥῶν ἀλάπαξαν ἀθλωαῖν τε καὶ ἦρη,
 Ξάνθω ἐπ' εὐρύ ρέοντι καὶ ἰδαιῶν σιμόνητι.
 Τῶν δὲ μετ' αἰολίδῃ παραπέπτατα ἦθνα
 γαίης,

Αἰγαῖα πῆρ ἀχέιλῃ ἕπερ μέγαν ἑλλάσσουσαν.
 Τῆ δ' ὠδὴ ναεταῖσῃ ἀγαυῶν ποταμῶν ἰάνωμ,
 Αἰχιάλῃ γυγαῶτον ὠδὴ χθονός. ἦρ ὄρε μίεσης
 Μαίανδρῃ λιπῆρσι κατόρχετο εἰς ἄλλα δῆ-
 ναις

Μιλίτῃ τε μεσιγῦ καὶ δῦρουχώροιο περιώης,
 Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτόρῳ ἐσίδηο
 Παραλίῳ ἔφεσον μεγαλήλιον πόλιν ἰοχεαίης.
 Εὐθα θεῶν ποτε νόον ἀμαζονίδων τετύκοντο,
 Γρέμων γνὶ πηλείης, πεινώσιον ἀνδρῶσι θαῦ-
 μα.

Μυονίθῃ δ' ὠδὴ πῆρ ἐπ' ἀντολίῳ τεταύσται
 Τμῶλῳ ἕπ' ῥυεμόνητι, τόθῃ πακίωλός ὀδῶν
 ωμ

Χρυσόν ὄρε δῖνῃσιν ἐφελκόμην κελαρύζα.

Alteram, quæ sita est subter diuinæ radices Idæ,
 Ilium excelsam sub lateribus continens,
 Ilium insignem urbem veterum heroum,
 Ilium, quam condidit Neptunus & Apollo,
 Ilium, quam euerterunt Minervaq; & Iuno,
 Xanthū iuxta latè fluentē, & Idæū Simoëntem.
 Hanc autem post Aeoliæ adiacent sedes terræ,
 Aegæi iuxta littus, super magnū Hellespontum.
 Hanc item post habitant illustrium soboles Io-
 num,

Maritima degentes super terra: quam per me-
 diam

Mæandrus fœcundis descendit in mare uorticibus,

Miletumq; inter & spaciosam Prienam:

Quibus ambabus septentrionalioreem aspicias
 Maritimam Ephesum, præclarā urbem Dianæ:

ibi Deæ quondā ædē Amazōnides struxerunt
 fundamento in ulmi, præcipuum hominibus mi-
 raculum.

Meonia autem prope has ad orientem extēta est,

Tmolosub excelsos: unde Pactolus procedens

Aurū unā cū uorticibus conuolvens murmurat:

Huius

Τὸ δ' αὖ ὑδὶ πλοῦρησι καθήμενος εἶαρ ὄρη
 Κύκνων εἰσαίοις λιγυρῆν ὄπτα τοί τε κερδ' ὕλην
 Ἐνθα καὶ γῆθα νέμονται ἀεξομλῆς ὑδὶ ποίης.
 Πολλοὶ γάρ λαιμῶνδον γῆ ἀσίδῃ τηλεθόωσιμ,
 Ἐφοχα δ' ἀμπεδίου μακάνδριον. γῆθα λαύστρα
 Ηουχα λαχλαζοντ' ὑδὶ ζῆρει ἀγλαόν ὕδιωρ.
 Οὐ μὲν ἔδῃ γυμναῖκας ὀνόσσαι. αἶ ποδὶ λαῖνο
 Θείον ἔδῃ χουσοῖο λατ' ἰξύ' ἄμμα βαλῶ-
 σαι

Ορχεῶται, θητῶν μέλιοςόμλῃαι ποδὶ λύνλου
 Ἐντε δλωνύσοιο χοροσασίας τελέθσαι,
 Σιών καὶ πῆθονικαὶ νεοθλίεις οἶα τε νεβροὶ
 Σκαίρσαιμ, πῆσαιμ ποδισμαραγυῶτες ἀπῆται
 Ἰμορτῶς δονέσαιμ ὑδὶ εἴθεισαι χιτῶνας.
 Ἀλλὰ τί μὲν λυσοῖοι μετ' ἀνθρώποισι μέλων-
 ται.

Πρὸς δ' ἄλλα κεκλιμένοι λύκιοι χθόνα ναεταίε-
 σ

Ξάνθῃ ὑδὶ πλοχῆσαιμ ἐυρῆρείτε ποταμοῖο.
 Ἐνθα βαθυκρήμυιο φαίνεται ἔρεα ταύρα,
 Γαμφυλίων καὶ μίχρη, λεράγον δέ ε φημίζσαι.
 Κεῖθι δ' ἄρ' ἀθρήσειας ἵππειρ' ἄλιον πῆολίεθσαι
 Αασηνοδου, ποταμοῖο πῆα ῥόου δῆρυμέδουτος.

Ἐνθα

Huius itē in marginibus considens ueris tēpore
 Olorū exaudires canorā uocē, qui per nemora
 Hinc inde pascuntur germinante in herbat
 Multa nanq; prata in Asia uirescunt,
 Maxime uerò circa campum Mæandrium: ubi

Caystri

Tacite strepentis alluit liquida unda.
 Nec sanè uel mulieres fastidis, quæ circa illum
 Diuinum locum, auri per lumbū uinculo cinctæ
 Tripudiant, mirum rotatæ circum orbem,
 Quando Baccho choreas ducunt:
 Simul quoq; uirgines primi floris more hinnulo-

rum

Saliunt: quibus circumstrepentes uenti
 Gratiōsas disturbant in pectoribus uestes.
 Atq; hæc quidem Lydos apud homines curatur:
 Cæterum mari acclinati Lycij terram colunt
 Xanthi ad fluenta pulchris flui amnis:
 Illic alti iugi cernuntur culmina Tauri,
 Pamphylios etiā usq;: Cragum uerò illum uul
 go nuncupant.

Illic item cōspexeris supr à maritimum oppidum
 Aspēdū, fluminis iuxta cursum Eurymedontis:

Ενθα συναΐονίησι δῖωναίλω ἰλάοντο.

Ἀλλαι δ' ἑξείης παμφυλίδες εἰσὶ πόλῃες,
Κώρυκ⊕, πόρυγν τε, καὶ λῶεμόεσσα φάσπις.
Τῶν δὲ πρὸς αὐτολίω μεσάτλω χθόνεναεταέ
σαι

Ἰσθμῖες γὰρ πολέμοισι λυκάεονες ἀγκυλότοφοι.
Τοῖς δ' ἠδὲ πσιδίωμ λιπρὸν πείδον, ἤχι πό-
λῃες

Τόρυμκος ἀρῶν ἔρβετε, καὶ λῶ ἑπολίεσσα το λαός
Πείρ ποτ' ἀμυκλαίωμ ὁμώνυμ⊕ γὰρ χθονὶ σέλ
γη.

Κεῖθον δ' εἰς αὐγὰς σκολιὸν πόδι τέμνετ' οἶμον
Πολλὰν ἔσω βεβαῖα πέρῃσραμ⊕ ἀμειτρίτη
Γέτωμ δὲ ξάνοιο πολυκλύσιο θαλάσσης.

Κεῖνός τοι λιλίκωμ πόδι σῦρεται ἔθνεα κόλπος
Μακρὸς ἐπ' αὐτολίω, ἀσίης ἢ σφινὰ κααλύσι.
Καὶ τρεῖ μὲν πολίωμ ποταμῶν ἠὲ μίσηται
ἕστωρ

Τηλόθην ὄρχομλῶν, πυρᾶμοιό τε κὶ πινάρσιο,
Κύδινσ τε σκολιοῖο μίσλω σφᾶ παρσὸν ἰόντ⊕,
Ταρσὸν ἑυκπιμλῶν, ὅθι δῆποτε πῆγασ⊕
ἵππ⊕ (ἵππ

Ταρσὸν ἀφᾶς, χῶρῶ λῖπην ἕνομα τᾶμ⊕ ἀφ'
Ες δῖος

Vbi porcorum maectationibus Venerem placant,
 Aliæ autem deinceps Pamphylicæ sunt urbes,
 Corycus, Perga^{q;}, & uentis apta Phaselis.
 At post has ad orientem internum solum habi-
 tant

Gnari in bellis Lycaones, inflexis arcibus fisti,
 Hos uerò iuxta Pisidarum pingue solum: ubi ur-
 bes

Termessus, Lyrba^{q;}, & quam condidit populus
 Antiquitus Amyclæorum, cognominis in terra
 Selga. (tramitem

Inde autem in orientem obliquum circumsecat
 Multum introgressa circumflua Amphitrite,
 Vicina Euxini multisoni maris:

Ille sanè Cilicum uoluitur circum gentes sinus,
 Longus ad orientē: Asiæ uerò angustias uocant.
 Atq; huic quidem multorum fluminum commis-
 cetur unda

È longinquo uenientum, Pyrami^{q;}, & Pinari,
 Cydni^{q;} flexuosi, mediam per Tarsum euntis,
 Tarsum bene structam, ubi quondam Pegasus
 equus (equo

Vngula amissa loco reliquit nomen, quando ex

Ἐς δὴός ἱέμεναι Ἐπίσθην ἠρώως Βελλεροφόντης.
 Κεῖθε δὲ καὶ πεδίον γὰρ ἀλφειῶν, ἔπειτα νῶτα
 ἀνθρώπων ἀπάνδυσθην ἀλώμενος γυνδίασκη.
 Πολλὰ δ' ἔξαις λιλικῶν γεγάασι πόλεις,
 Λυρνησός, μαλός τε, καὶ ἀγχιώλεια, σόλοι τε,
 Αἰ μὲν γὰρ ὑπείρω, αἱ δ' αὖτις ἀγχι θαλάσσης.
 Τῆς δ' ὑδὶ κομμαγενῶν ἔσθ' ἄσθ' συείης τε πό-
 λεις,

Θινός ὑδὶ σρεπῆης ποδὶ μύκεος, ἀμφὶ γὰρ ὄλκος
 Ἐς δύνισιν ἔσραπῆαι πολιῆς ἀλός ἀγχι κολώνης
 Οὔρεσ' ἀγχιώλειο βαθυκρήμνα Κασίαιο.
 Ἐπίδῖως δ' αὖτις λειπτόν πόρον αὐδήσαμεν,
 Γαῖάων ἀσίης. ὃ δὲ τοι λόγ' ἔστι γὰρ φρεσὶν ἔσθ'.
 Μὴ δ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθῆντων χεῖρας ὄ-
 γων,

Εἰ γὰρ δὴ σέφα τῶνδε καταφρέσασαιο κέλευ-
 θον,

Ἡ τάχιστα ἀλλοισιν ὑπὸ σαμῶνως ἀγορδύοις,
 Καὶ ποταμῶς, πολίωμ τε δέισιν, καὶ γαῖαν ἑκά-
 στω.

Σχῆμα μὲν ἔν πεδύρεσιν ὑδὶ πληθύνῃσι τετύ-
 πεπῆσθ' ὄβλιχρῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
 Οἶδα μὲν γὰρ πρώτοισιν ἐμῶν ἐπ' ὄντος ἀκίσας

Γᾶσαν

In cœlum abeunte corrui heros Bellerophon.

Illic etiamnum campus Aleius, cuius per plana

Procul ab hominibus oberrans uersabatur.

Multæ item sequenter Cilicum sunt urbes,

Lyrnesus, Malusq; atq; Anchialia, Soliq;

Hæ quidem super interrano, illæ uerò ipsum
prope mare. (oppida;

Has uerò iuxta Commageenum solum: Syriæq;

Littore in reflexo, longè protracto: circum nan
que ductus (montorium

In occasum uersus est cani maris, usque ad pro
Montis maritimi altiugi Casij.

Facile autem tibi reliquum tractum cecinerim

Terrarum Asiæ: hæc uerò tibi traditio in mente
hæreat:

Neq; uentis feratur elaboratorū fructus operū.

Etenim si euidēter hoc perceperis compendium,

Profectò mox alijs gnauiter referres

Et fluuios, urbiumq; situm, & regionem quam li
bet.

Porrò figure quatuor ad latera disposita sit,

Vergens spaciosis ad orientem campis.

Nosti quidem in primis, me narrantem audiens,

Γᾶσαν ἕως ἰνδιῶν ἀσίλω ὄρεσσι δὲ χεῖρα τέμνει.
Κεῖνό τοι γὰρ πλοῦροισι βορραότρον τελίαιτο.

Νεῖλ δ' ἐσπέριον πλοῦρόν πελει, αὐτὰρ ἐ-
ῶον

Ἰνδικὸς ὠκεανὸς, νότοιο δ' ἄλός οἴσιν αὖτ' ὄρου
βραχίς.

Φράζεο δ' ὡς ὑπὸ πείζαν ἐπ' αὐγὰς ἴξομαι ἤ-
δην,

Ἀρξάμηνος συείθην, ὄβην λίπου. δ' αὖτ' ἐμοι γέ-
μυθ' ἄτε ψυθίην τ' αὐτὰρ ὠμωμήσατο.

Ἀλλ' ἦτοι συείη μὲν ὑπεὶρ ἄλός ἐγγύθην ἔρπει,
Ἐνότοιο ἀνὰ λίω τε πολὺ πλοῦρον αἴων ἔχουσα.

Ἡμὲν κοίλω γὰρ ἐπυσσιν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μείσιν καὶ χθαμαλῶν ὄρειων δὲ πρῶτον ἐ-
χουσα

Ἐσπερίη κακείνη καὶ ἡὴς λιβαίνουσα.

Καὶ τῆ μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἀνδρῶν ἔχουσα,
οὐχ ἅμα ναυτάωντων ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμ-
εῖς.

οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρω, τοὶ περὶ σύροι καλίονται.

οἱ δ' ἄλός ἐγγύς ἔοντες, ἐπὶ πωνυμίω φοίνικας,

τῶν δ' ἀνδρῶν γμεῖς, οἱ ὄρου βραχίον γιγάσιν.

οἱ πρῶτοι νότοιο ἐπερῆσαντο θαλάσσης,

πρῶτον

Totam usq; ad Indos Asiam montem in duas scindere.

Hic tibi inter latera septentrionalius conficiat:

Nilus item occidentale latus esto: at orientale hoc pomyon

Indicus Oceanus: austrinum uerò maris freta ualiter steat
bri. (peruenturus sim iam ^{sallustis. p.}
Lamaeus, et

Obserua autem quomodo sub oram in orientem aditus.

Orsus à Syria, unde liqui. Neq; mihi quidem,
Narratione uelut mentita, quis notam inuissert.

At uerò Syria quidem super mari propè serpit

Ad austrū orientemq; multis urbibus insignem
terram habens:

Quam cauam perhibēt cognominem: quando-
quidem ipsam (continent,

Mediam ac depressam montium duo cacumina
Occidentalis Casij, & orientalis Libani.

Atq; hāc quidē multiq; et diuites homines tenēt,
Non unā habitantes cognomines, sed diuisim:

Hi quidē super intertaneo, qui sanè Syrii uocan-
tur, (nices,

Illi uerò mari uicinè existētes, cognomēto Phœ-
Eorum hominū originis, qui Erythraei nati sunt:

Qui primi nauibus periculum fecerunt inaris:

Ἐρωτοὶ δ' ἔμπορείης ἀλιθινῆ^ϑ ἐμνήσαντο,
 Καὶ βαθίω θραυίω ἀσφρω πόρου ἐφράσαντο.

Οἳ τ' ἰσπλω καὶ γάζαν ἐλαΐδα τ' ἑνναίαισι,
 Καὶ τύρου ὠγγυλίω, βηρυθῶ τ' αἶαν θραυίω,
 Βύβλω τ' ἀγκιάλον, καὶ σισίων ἀνθεμόσασα
 Παιμονίω χερσίγντ^ϑ ἐφ' ὕδασι Βοσρηνοῖσιν,
 Καὶ τρίπολιω λιπῶν, ὀρθωσίδια τε, μαράν-
 θόν τε,

Λαοδικίω, ἢ λεῖται ἐπ' ἠόνεσι θαλάσσης.
 Καὶ ποσειδῆϊα ὄργα κὶ ἰβρά τέμπρα διάφνης.
 Ἡχί πορ ἀντόχοιο ἐπώνυμ^ϑ ἀντόχεια.
 Αὐτὰρ γνὶ μίσησιν ἀπειμαίας πηλίεθρον.
 Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίω κατασύρετ' ὕψος ὄρον

της

Ἰαπετ^ϑ, ἀντόχοιο μίσηω δ' ἄ γαίαν ὀρίζων.
 Πᾶσα δὲ τοι λιπῶν τε καὶ δύβοτ^ϑ ἐπλῆ

χώρη

ἠἷλά τε φόρβιμναί, καὶ δινύδρουσι καρπῶν
 ἀΐξων.

Τῆς δ' αὖ ἰδδῖς πρετόρω νοτιώτορον οἶμον ὀ-
 δύων

Ἀρράβικῶ κόλπτ' ἐμύχαζον πόρου, ὅς τε μεσιγύ
 εἰλήται σελίης τε καὶ ἀρράβῆς ὄρατεινῆς,

Τυτθῶν

Primi item negociationem mariuagam excogitarunt: (deprehenderunt:

Atq; inscrutabilem cœlestium siderum cursum

Qui Iopen, & Gazam, Elaidaq; incolunt,

Et Tyrum uetustam, Beretyq; terram amœnam,

Byblumq; maritimam, & Sidonem floridam,

Frequentatam grati ad fluenta Bostreni,

Et Tripolin pinguem, Orthosidâ que, Maranthumq;

Laodicen, quæ adiacet littoribus maris:

Et Neptunias structurâs, & diuinos lucos

Daphnes:

Hi quidem Antiochi cognominis Antiochia.

Cæterum in mediterraneis Apamææ oppidum.

Ab hac autem ad orientem delabitur liquidus

Orontes,

Vastus, Antiochi mediam regionem persecans.

Porro tota pinguisq; & nutritia est regio

Ouesq; pascendo, & arboribus foetû augendo.

Ab hac item conspiciatur fueris ultra australiorem uiam pergens

Arabici sinus extremum meatum, qui inter

Voluitur Syriamq; & Arabiam amœnam,

Τυτθὸν ἐπ' αὐτολίῳ τετραμυλίῳ ἄγχι σέ-
λακῶν.

Καῖθον δ' ὀλβίστων ἀράων ποδὶ κικλιτοῖ αἴα
Πολλὸν ἀνδρ' ἠμελῆν, δῖος ἦ ζῶδ' εἶσα θαλάσση,
Πόρσι δ' ἄραβ' ἦν τ' ἄνεμον δὲ τοι ἔλαχ' ἐπέ-
ση,

Ἀράβην ζέφυρον, πόρσι δ' ἕβροιο κελδύβης.
Ρεῖξα δὲ οἱ νοτίη τετραμυλῆν αὐτολίῳ δε,
Κλύζετ' ἄρυθραίοις ἔσπο λύμασι ὠκεανοῖο.

Καὶ ἦ τοι θέσπας μνήσομαι, ἔφοχα γάρ μιν
Ἰασίων πολυόλθα καὶ ἀγλαὰ φύλα νέμοντ'.
Ἄλλο δὲ τοι κ' ἰθαῦμα μέγ' ἔφοχον ἔλαχ' ἐπέην,
Αἰεὶ κνώεσσα θύοις, ἔσπο λαγρόν ὄστω δὲ
Ἡ θύς, ἢ σμύρνης, ἢ δούσιμας λαλάμοιο,
Ἡ καὶ διαπεσίοιο πεπαινομένης λιβαῖοιο,
Ἡ λασίης, ἔτεόν γάρ ἀνὰ χθόνα μύσατο κείνην
Ζεὺς αὐτὸν δῖοννοςον ἐϋβραφείος πῖθ' ἀμφῶ.
Τῶν καὶ γενεαμυλῶν κνώδεα γείνατο πάντα.
Μῆλα δὲ καὶ πῆμ' Ἰασίοις ἔβαρύνθη μαλο-
λοῖς

Εὐνομῶν. αὐτομαζοὶ ἢ κατέβρετον ὕδασι λίμναι.
Ορεθῶν δ' ἐτόρωθον ἀοικητῶν ἀπὸ νήσων
Ἠλθον φύλλα φερόντες ἀκθρασίῳ κινναμώμων.

Ἄντ' ἀρ

Parum ad orientem conuersus usq; ad Selanos.
 Inde uerò felicissimorū Arabū circūiacet terra
 Multum ascendens, duplici circumdata mari,
 Persicoq; Arabicoq; ; uentum autem uendicauit
 utrunq;

Arabicum Zephyrum, Persicum uerò Euri uias.
 Ora autem illi austrina conuersa ad orientem
 Alluitur rubris fluctibus Oceani.

Atq; huius tibi situs fabor: supra enim ipsam
 Omnes ualde opulenti & clari populi colunt.

Quinetiam aliud mirum ingens præ cæteris for
 tita est illa, (olet

Imper odora thuriferis arboribus, suauiter sub
 Vel thyo, uel myrrha, uel fragrante canna,
 Vel etiam diuino nigricante thure,

Vel castia: reuera enim in terra dissoluit illa
 Iuppiter ipsum Dionysiū bene sutum à femore:
 Cui & genito odora facta sunt omnia.

Quinetiã oues tūc dēsis onerabātur uelleribus
 In pabulo: larga uerò effluebāt liquorib. stagna:
 Volucres item alicunde desertis ab insulis
 Venerunt folia ferentes immarcesbilibium cina-
 momorum,

At hic

Αὐτὰρ ὁ μὲν νεβείδας ἐπωμαδίας ἐταίνοσε.
 Κιοσῶ δ' ἰμάρουσι λεαλᾶς ἔσεψεν ἑβείρας.
 Ακροχάλιξ δ' οἶνον πλεκτῆς ἀνεσείσατο θυρ-
 σος

Μαιδίωον, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιμ ὄλβον
 χόουε.

Τένεκον εἰσέτι νιῦ λιβαῖον κομόωσιν ἀρῆραι,
 Οὔρεα ἢ χρυσῶ, ποταμοὶ δ' ἐτόρωθι θυηλαῖς.
 Αὐτὶ δ' ἐγνᾶέται μαλὰ πίονα δῆμον ἔχουσι
 Χρυσείοις πᾶσι πλοισιμ ἀγαλλόμενοι μαλακῆ-
 σι.

Ἀλλ' ἦντι πρῶτον μὲν ὑπὲρ κλιτιῦ λιβαῖοιο
 Αφρνεοὶ ναῖσιν ἐπωνυμίω ναβαταῖοι.

Αγχι ἢ χαβλάσιοί τε καὶ ἀγρίου. οἷς ἐπι γαῖᾳ
 Χαττραμῖς ἐγναίει λεατφανατία πόρσιδι
 αἴης.

Αὐτὰρ βρυβαίης πλδρυδὸν ναῖσιν θαλάσσης
 Μινναῖοί τε σάβαι τε καὶ ἀγχιγείοι λεεταβη-
 νοί.

Τόσσα μὲν ἀρῆαβίω πόρσιωσια φῦλα νέμοντι.
 Ἀλλὰ δὲ τι καὶ πλεῖστα. πόρσιω γὰρ ὄβι μεγίστη.
 Τῆς ἢ πῶς αὐλεπόρσιω ἰσαίρι πλὴν ζεφύροιο
 Λυπῶν ὀρβυκῶων πῆρα φαίνετι ἕδρας ὀρεμβῶν,
 οἱ

At hic quidem hinnulorum pelles superhumerales expandit:

Hedera uerò iucunda pulchras ornauit comas:
Summè potus aut uino tortos disquassauit ramos
Bladè ridens, & multam inter homines felicitatem fudit:

Quare ad hunc usq; diè thure referta sunt arua,
Montes uerò auro, flumina item alibi sacris odoramentis.

si aut incolæ ualde opulentum populū habēt,
aureis uestibus delicias mollibus.

Porrò primum quidem super decliuitatē Libani
Iudæites habitant cognomento Nabatæi.

Phœpè item Chaulasiq; & Agrensēs: quos iuxta tellus

Chatramitica incolitur, è regione Persicæ terre rubri latus habitant maris

Hinnæiq; Sabæq; & uicini Cletabeni.

Tot quidem Arabiam præcipuæ gentes tenent.

Aliæ insuper plurimæ: circumqua; enim est maxima.

Ab hac autem ad transmarinam terram sub plaSterile monticularū comparet solū Eremborum,

Qui

οἱ Βίον γὰρ πώτερησι κατωρυχέοσι ἔθνητο
 Γυμνοί, καὶ κτεάνων ὑπὸ δούλοισι. ἀμφὶ δ' ἀθά
 σθον

Εἶδ' εἰ θαλπομύνοισι μελαίνετ' ἀναλιέθ' ἤως.
 Αὐτὰρ δ' οἶά τε θῆρον ἀλώμενοι ἄλλ' γὰρ ἔχ' ἄν.
 Οὐχ ὡς ἀβροβίον ἀράεω γηύθ'. ἔ' γὰρ γὰρ ὄν' οἶ
 εω (μω)

Ἰσημοῖραν ἀπασιν ἐπ' ἀνδράσι θήητο δαεί
 Αὐτὰρ ὑπὲρ λιβαῖοιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
 Τῆς ἐτόρης συνείης δολιχὴ μηκύνετο αἶα,
 Ἐλιομύνη καὶ μέχρι ἀλικλύσοιο σινώπης.
 Τῆς δ' ἦτοι μίσησ' μὲν ἐπ' ἠπείροιο Βαθείης
 Καππαδύκαι ναῖοσι δαύμονον ἵπποσιωά
 Βοσύριοι δ' ἄλός ἄγχι πρὸς σόμα θόρμωδον
 Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίω ὄρειω ἀπὸ πειπαλο
 των

Φαίνετ' ἀπειρεσίς ποταμὸς ῥόθ' ὕφρητο,
 Ὃς δῖοι πρῶτον μὲν ἀπ' ἕριθ' ἀρμυνίοιο
 Μακρὸς ὠδὴ νότον εἰσι, πάλιν δ' ἀγνώνας ἐλί
 ξας

Ἀντὶν ἠελίοιο μίσην βαθυλῶνα πόρθησας
 Εὐροσίδης δ' ἄλός οἶσμα δολῶ ἀπὸρ δύγεται
 ἄχνων,

Qui vitam in saxis suffossis agunt
 Nudi, & possessionibus carētes: quinetiam ipsis
 Forma adustis circumfufcatur aridum corpus:
 Passim uerò more ferarum oberrantes, afflictio-
 nes habent.

Non sicut delicatorū Arabum genus. non enim
 in felicitate (deus.

Aequam sortē uniuersos per homines disposuit
 At super Libanum ad orientem solis

Alterius Syriæ ingens elongatur terra,
 Protracta etiam usq; ad maritimam Sinopen.

At huius mediæ quidem super continente uasta
 Cappadoces habitant, periti disciplinæ alendo-
 rum equorum:

Assyrii uerò mari uicinè, prope ostium Thermō-
 dontis.

Ab hac autem ad orientem montibus ab excelsis
 Cernitur immensi fluuij decursus Euphratæ:

Qui sanè primum quidem è monte Armenio
 Longus ad austrum cedit: mox uerò anfractus re-
 flectens

Contra solem, mediam Babylonē præterlapsus,
 Persici in maris fretum rapidā euomit spumam;
 Extremis

Υσατίης πλωχοῖσι τέρηδόνθ' ἔγγυς ὀδύναυ.
 Τὸν δὲ μετ' εἰς αὐγὰς ποταμὸς ὤκιςθ' ἀπάνι
 τωμ

Τήρις ἐυφρέτης φέρεταί ῥ' ὄον ἴσον ἐλαύνων,
 Τόσον ἀνδύθην ἰών, ὅσον ἔδδομον ἡμαρ ὀδί
 σαις

Ἰφθιμθ' καὶ Ἰραπνὸς αὐτῆς αὐύσειν ὀδίτης.
 Ἐσι δὲ ἕξ ἡπ' ἡμῶσα πόριτροχθ' ὕδασι λίμνη
 Οὔνομα θωνῆτις, ἧς ἔλκεται ὄν μυχὰ τίρις,
 Διούων πολλὸν γῆδρθε, πάλιν δ' ἔξ αὐτῆς ἀνα
 χῶμ

Οξύτρον πλωῖσι κέτω ῥ' ὄον. ἔη αὖ ἐκείνθ'
 Ἐμ πᾶσι ποταμοῖσι θωῶτρον ἄλλον ἴδιο.
 Οοση δ' ὀφρέτη καὶ τίριθ' γῆδρθε γαῖα,
 Τήνδε πωδὴσιονδρ μέσσην ποταμῶν γῆεπισμ.
 Οὐ μὲν τοι κείνης γε νομὰς ὀνόσασατο βότης,
 Οὐ δ' ὅς τις σύειγι ἰδράνυχα παῦα γραι
 ρων

μήλοισι ἀγραύλοισιν ἐφίσασετη. ἔδ' ἔ μιν ὕλλω
 Παντοίω φυτοργὸς αὐτῆς ἀθείσαθ' ἰραπῶν.
 Ταῖσ' ὀδὴ κείνης αἴας ἀφῶσις πῶλδ', γῆ μὲν ἀέξω
 Ροίω, γῆ δὲ νομὰς Ἰουανθείας, γῆ δὲ καὶ αὐδρῶν
 φύτλω, κελαισίω τε καὶ ἀθανάτοισιν ὀμοίω.

Extremis profluuijs Teredoni uicinè uadum se-
cans. (omnium

Hunc item post in orientem fluuius uelocissimus
Tigris pulchrè decurrens fertur, undam æqua-
lem uectans, (diem iter mensus

Tantum distanter means, quantum ad septimum
Fortis & celer aliquis absoluere potest uiator.

Est aut quædam in medio circūflua undis palus,
Nomine Thonitis, cuius uoluitur in ima Tigris,
Occidens multum infernè : iterum uerò subito
emergens

Ocyus propellit deorsum fluxum. uix illo

Inter omnes fluuios uelocior è aliū conspexeris.

Quæcunq; uerò Euphraten & Tigrin inter tel-
lus est,

Hanc accolæ mediam annium perhibent. (cus,

Porrò haud facile illiº pascuas uilipèderit bubul

Vel quicunq; fistula cornutūngulatū Panē colēs

Oues agristabulas cōsequitur: neq; sanè pomaria

Omnigena arborator q̄s reprobauerit fructuū.

Talis in hac terra cultura est, in producēdo qdē

Herbam, & pascuas floridas, atq; etiā hominum

Stirpē, pulcherrimanāq; & immortalibus similē:

N Ab hac

Τῆς ἂν πρὸς βορείῳ λιπὲρῶ χθόνα ναεταΐσιν
 ἀνδρῶν ἀρμυῖοί τε καὶ ἀγχιμαχοί ματιῶοι,
 οὔρεσι κεκλιμένῳ ποταμῷ πρόπῃ δὴ φρέτασ,
 Πίονόν, ἀφνειοί τε, καὶ ἀρεῖθ' ὄδε λαῶτόν.
 Πρὸς δὲ νότον Βαβυλῶν ἰδρὴ πόλις, ὡρᾶτο
 παῖσαν

Τείχεσιν ἀρραγέεσσι σείραμις ἐσεφάνωσεν.
 Αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλει μέγαν δόμον εἶσατο βή-
 λω,

Χρυσῷ τ' ἠὲ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασά.
 Καὶ ῥῆτοι πεδίου πῶδιόσιον, ἔνθα τε πολλοὶ
 ἀκρόκομοι φοίνικόν ἐπηρεφίδν πεφύασσι.
 Ναι μὲν καὶ χρυσοῖο φέρει χαεῖς ἄβρον ἄλλο
 ὕψησ Βηρύλλασ γλαυκῶ λίθον, ἢ πῶδι χῶρον
 φύεται γῆ πεβολῆσ ὀψιπιδῶ ἔνθαθε πῆ-
 τρησ.

Αὐτὰρ ἔπειρ Βαβυλῶνθ' ἄθι πνοιῶ βορείασ
 Κισοί, μεσάβωται, χαλωνῖταί τε νέμονται.
 Ἀλλ' ὀπὸτ' ἀρμυῖων ὄρειων πεπάροισεν ὄσιδύ-
 σης

Εἰσ αὐγάσ, τότ' ἐπῆτα μηδικὰ τέμπεια δίδης.
 Τὰρ μὲν πρὸς βορείῳ εἰρηλιέα γαῖαν ἔχουσι
 Γηροί τε μαρῶδι τε καὶ ἀνδρῶν ἀτροπατῶοι.

Πρὸς

Ab hac quidē ad boream pingue solum habitant

Viri Armenijq; & pugnaces Matiani,

Montibus occlusi fluvium ante Euphraten,

Pingues opulentiq; & Martis probè docti.

Ad austrum verò Babylon sacra urbs: quam qui-
dem totam

Moenibus infractis Semiramis circumdedit.

Verum in summourbis ingentem ædem extru-
xit Belo,

Auroq; ac ebore & argento exornans.

Atq; huius quidē planicies præcipua: ibiq; multæ
Alticomæ palmæ condensæ nascuntur.

Profecto etiam auro fert gratiosius aliud.

Aqueæ Berylli viridem gemmam, quæ per regio-
nem (tram.

Gignitur in procursibus Ophietidem intrape-

At super Babylonem ad flatum boreæ

Cissi, Messabatæ, Chalonitæq; habitant.

Verum cum Armenios montes ante perrexeris

In orientē, tūc repēte Medica nemora offendes.

Quorum quidem ad boream præfloridam ter-
ram tenent

Geriq; Mardiq; & viri Atropateni.

Πρὸς δὲ νότον ναίεσσι ἀγαυῶν ἔθνεα μέλαινα,
 Κένης τοι γῆρας ἐρικυδέϊ ἐκγεγαῶντο
 Αἰήταο θυγατρὸς ἀμύμονος ἠρωίνης.
 Εὐτε γὰρ ἀκταίοιο πρὸ ἄρδον ἰλίοιο
 φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνυ παυτιονίδαο,
 Αἰδοῖ μὲν χῶρον λεῖνον λίπην, ἄν δὲ βαθεῖαν
 Πλαζομένην ἤϊ φῶτας ὁμῶνυμον ἴκθρ' γαῖαν,
 Οὐ μὲν ἐκὲς κόλχων. κόλχων μὲν γαῖαν ἴκτε-
 ῖσσι

Οὐχ οἱ ἔλω, μῶν γὰρ ἐδ' δειδύκτος πατρός.
 Τόνεκν' εἰσέτι νυῶ πολυφάρμακ' ἀνδρῶν
 ἔασσι, (τὰς
 Χῶρ' ἴω ναετᾶοντο ἀπέειπτο, οἱ μὲν ἐπ' αὐ-
 πέτρας, αἱ φύσσι ἀφεγγέα ναρκισίττω,
 Οἷσ' ἐκὲς γῆ' λασίησι νηνασμένοι εἰαμένῃσι,
 Πάεα καλὰ νέμοντες, ἄσλην βεβηβότα μαλλοῖς,
 Τόσοι ἐπ' αὐτολίω τετραμμένοι ἄγχι πυ-
 λάων

Κασιπείων, αὐτ' εἰσι βαθυομενάς ἑσὸ πῆρας
 Κληῖδες γαίης ἀσιήτιδος. ἤχι κείλυθ' ἔ-
 κήτεσσ' ἄν βορέω τε καὶ ἄν νότον ὄρχομενοῖ-
 σιν,

ἢ μὲν ἄν ὕρκανίης, ἢ δ' ὕρεα πόρσιδος αἴης.

Ad austrum autem habitant illustrium gentes
Medorum,

Ulla scilicet stirpe nobili prognati

Aetææ filiaë strenuæ heroines.

Quum enim Attici iuxta fluentum Ilisi

Venena subornasset filio Pandionidæ,

Pudore quidē locum illum liquit : atq; in vastam

Oberrās per homines cognominē deuenit terrā

Non quidem longē à Colchis : Colchorum cer-
tē terram accedere

(patris.

Haud sibi licebat : iram enim sui pertimescebat

Quamobrem in hunc usq; diem uenefici homi-
nes sunt,

(ad ipsas

Regionem frequentantes immensam, hi quidem

Rupes quæ gignunt suffuscum Narcissiten,

Illi uerò porro in graminosis locati pratis,

Greges pulchros pascētes, abūdē onustas lanis :

Tantum in orientem uersi, usq; ad portas

Caspias, quæ sunt excelsis sub montibus

Clausuræ terræ Asiæ : quā uia

Educta est & in boream & in austrū euntibus,

Tum quidem ad Hyrcanios, tum uerò montes

Persidis terræ.

ΑΛΛ' ἤτοι πυλάων μὲν ἴσασι πόδια κέασιάων
 Γάρβοι ναετάσση ἀρήϊοι ἀγκυλότρυφαι,
 Γαυτοῖς πολέμοιο δαήμενονδ'. ὃ γὰρ ἀρότρω
 Αὔλακ' αἰθιώουσι δαχιζόντων ἀφύρας,
 Οὐδέ μὲν γ' ἔννεοσιρ ἀλα τμήγασση δρετμοῖς,
 Οὐδέ νομῶ φόρβουσι βοῶν γηῖθ'. ἐκ γ' ἄβεληθε
 Νηπίαχοι τήφοιοι καὶ ἵπποσιώησι μέλονται.
 Αἰεὶ δ' ἠχίκοσαν ἀνὰ χθόνα δῖπθ' ἀκόντων
 Ἡβελίωμ. πάντη δέ τ' ἀελοπόδιωμ δρόμος
 ἵππων (ἴσασι

Θωνόντων. ὃ γὰρ σθι διμις δόρποιο πάσασ-
 Γεῖν πολέμοι μόχθοιοι κέρω ἰδρωπ παλή-
 ναι.

Φόρβονται δ' ἄγχοιο δρυκίτηθε βιότοιο.
 ΑΛΛ' ἔμπης ἤστ' ἰθίωμ ἀμαμακίτηθε πόρ' ἔνα-
 τας

Αὔσονίε βασιλῆθ' ἐπεπρήνθη ἀκωκή.
 Εἰ δέ σε κ' ἰσάσασι δῖωμ γλυκὺς ἴμβρος ἀερεῖ,
 Εὐφραδίωσ ἀν σοι καὶ τῶν γηῖθ' αὐδῆσο αμι,
 Καὶ πόρου ἀγνάωμ ποταμῶμ ὄρεωμ τε κελοῦ-
 θεθε.

Μῆνοι γὰρ τ' ἀσίης βασιλδύτατομ ἔθνος ἔχουσι,
 Μῆνοι δ' ἀσασετομ ολβου γ' ἰ μεγάρουσιρ ἔθνοτο
 Ὅπότε

At uerò portarum quidem sub oram Cassiarum
 Parthi degunt martij, recuruis arcibus fisci,
 Omnuario bello exerciti: nec enim aratro
 Sulcum dirigunt discindentes arua,
 Neq; quidem in nauibus mare secant remis:
 Nec item pabulo fouent boum armentum: sed æ
 natiuitate

Pueri arcibus & equorū curæ student. (Iuum
 Semper autem argutam per terram stridor hasti
 Aut telorū: passim etiã alipedū cursus equorum
 Erementiū, non enim ipsis fas est cibum sumere,
 Quin prius belli exercitio caput sudore persu-
 sum sit.

Viuent autem prædis hastaparti alimenti.
 Veruntamē prælio indomitos alioquin existētes
 Ausonij regis mittebat sub iuga mucro.
 Sin autem te quoq; Persas noscendi dulce desi-
 derium capit,
 Euidenter tibi etiam eorum gentem narrauerim,
 Atq; meatum perpetuò fluentium amnium, mon-
 tiumq; tractus.

Soli enim Asiæ regalissimam gentem habent,
 Soli item grādes diuitias in domibus reposuerūt.

Ὀππότε μνονίω καὶ σάρεθιας ἰξάλω παφαν.
 Χρύσεα σοι λείνων μὲν ὑδὶ χροὶ τδύχεα φωτῶν,
 Χρύσεα δ' αὖθ' ἵπποισιν ὑδὶ σωματέοσι χαλι-
 νά.

Χρυσῶ δ' ἀμφὶ πόδεσιν ἐκοσμήσαντο πίδα-
 λα.

Τόος θ' γὰρ σὺν ὄλεθ' ἀπέριτθ'. ἀλλὰ
 τοι εἶη

Γόρσις ὄλη μεγάλοισι περίδρομος ἔρεσι γαῖα,
 Κασιπιάδων πυλάων νολώτορον οἶμον ἔχουσα,
 Ελκομένη καὶ μέχρις ὀμωνύμου ἀμειψίτης.

Τειχθὰ δὲ μιν ναῖεσι διασταδῶν, οἱ μὲν ἔσθ'
 ἀρκῆς

Τοξοφόρων σκιδροῖσι πρῆμνοι ἔρεσι μήδων,
 Οἱ δὲ μεσῶπειροι, οἱ δ' ὄν νότον ἄχρῃ θαλάσσης.
 Πρῶτα σάβαε, μετὰ τὸς δὲ πιαστεργάδαι. ἄγχῃ
 δὲ τασκῶι.

Ἄλλοι θ' οἱ ναῖεσι διάνδιχα πρόσίδα γαῖαν.
 Καὶ πῶ μὲν πολέσθ' ποταμοὶ πόδι παίνοσσι
 Τῆ καὶ τῆ σχολῆσιν ἐλαυνόμενοι πτοχοῆσι.

Χωεῖς μὲν κόρθ' ἔστι μέγας, χωεῖς δὲ χόασσις
 Ελκων ἰνδῶν ὕδωρ, πρῶτά τε ῥείων χθόνα σάσωμ.
 Τὸ δ' αὖ ὑδὶ πλοδρεῆσιν ἴσθις δύωπὸν ἀχρίτω

Κεῖμενον

Quando Meoniam & Sardias depopulati sunt.
 Aurea sanè illorū quidē in corpore armauiorū:
 Aurea etiam equis in oribus capistra:
 Auro item in pedibus ornat calciamenta.
 tantæ enim ipsis diuitiæ sunt immensæ. Atqui
 esto
 Persis tota magnis circumdata montibus terra,
 Caspijs portis australiorem meatum habens,
 Producta etiã usq; ad cognominē Amphitriten.
 Trifariam autem ipsam habitant discreti, hi qui-
 dem sub arctos, (dorum,
 sagittariorū umbrosis accubantes montibus Me-
 lli uerò mediterranei, reliqui autem in austrum
 usq; ad mare. (Tasci:
 Primò Sabæ: post hos Pasargadæ: propè uerò
 Alij q; qui habitant diuisim Persidem terram.
 Atq; hanc quidem multi annes perfoecundant,
 Huc atq; illuc flexuosis aëti profluuijs.
 Hinc quidē Corus est uastus, illinc uerò Cho-
 aspis,
 Voluens indicã undam, alluensq; terrã Susorū.
 Huius autem in ripis cernere licet pulchrum ui-
 su Achaten,

Κείμενον οἶα λυλινδρον ἕδι χθονός, ὄμ ρά τ' ἀπὸ
 πέτρης

Χεμεῖς ποταμοῖο κάτω σύρσι χερσῶν βα.
 Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότ' ὄμ ἀνέμοιο
 Καρποί, τηλεθάσσιμ ἐπί τροιμοὶ ἀλλήλοισι.
 Φράζο δ' εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον ἀσίθης αἴης.
 Εγγύθι γὰρ τοι πέζα τελείηται ἠπείροιο.
 Ἡτοι μὲν πρὸ ἀχούμα εἰ πόρσι κάμ ὠκεανοῖο
 Καρμανοὶ ναίεισιν ὑπὸ ἠελίῳ ἀνιόντι,
 Πόρσι δ' ὄμ ἐκ ἀπάνδυθε, διαύδιχα γάειαν ἔ-
 χοντόν,

Οἱ μὲν ὑπερβαλίοι, οἳ δ' ἐν ὄμβρην ἠπειρῶται.
 Τῶν δ' εἰς ἀντολίῳ γέφυρσ' ἔλκετ' αἴα
 Γάτων ὠκεανῶ μεγακίτη. οἷσι πρὸς αὐγὰς
 Ἰνδὸν πᾶρ ποταμὸν νότιοι σκύθαι γυναίεισιν.
 Ὅς ρά τ' ὄμβρσ' αἴης κατ' ἐναντίον εἰσι θαλάσσης
 Λαβρότατ' ὄμ, ῥόου ὠκίω ἕδι νότον ὄρθον ἑλαύ-
 νων,

Ἀρξάμνος ταπρῶτ' ἀπὸ λαυκίσσι λυμὸς ἔστ.
 Διοσά δ' εἰς οἶ σῶματ' ὄμ. μέσσω δ' ὑπὸ δίδρομο
 νῆσον,

Νῆσον, τὴν καλεῖσιν ὑλχθόνιοι παταλίῳ.
 Κεῖνός τοι πολλῶν ἀφ' ἑτέμεται ἔθνεα φωτῶν.

*Iacentem quasi globū super terrā: quem quidem
ē rupe*

Torrentis fluminis uoluunt deorsum aluei.

Semper item placido læti à uento

Fructus progerminant stipati sibi inuicem.

*Aspice autem in orientem reliquum meatum A-
siae terræ.*

Prope nanq; ora finitur continentis.

Porrò iuxta fluxum Persicum Oceani

Carmani habitant sub sole oriente,

A Perside haud procul: diuisum terrā tenentes,

Hic quidē maritimi, illi uerò intus mediterranei.

*Post hos autem ad orientem Gedrosorum exten-
ditur tellus,*

Vicina Oceani monstrofi, quibus ad ortum

Indum prope fluuiū austrini Scythæ cohabitāt,

Qui quidem Rubri ē regione cedit maris

*Impetuosissimus, fluorem celerem ad austrum re-
ctā propellens,*

Ortus primum ē Caucaſo excelſo.

Duo uerò illi ostia sunt: mediā aut circuit insulā,

Insulam, quam uocant mortales Patalenam.

Hic sanè multorum præterſecat gentes uirorum:

Scilicet

Ἡτοι μὲν δύνοντ' ὕδρ' ἐλίσιμ' ἠελίοιο
 Ωρεΐτας τ' ἀφ' ἀβῶς τε, λινοχλαΐνας τ' ἀφ' ἀχά-
 τας,

Ατραΐδας θ', ὄσους τε πῖρ' ἀπ' ἠϋχί πῖρ' ἠησοῖο
 Ξυωῆ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίω ἀει-
 νῶς,

Οὐ χθόνα ναυστάοντας ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λε-
 πῆ

Υσμῶν πεπληθῦνάν τ' γν' ῥάπεισι διασείαν.
 Αλλ' ἐμπης ζῶησιμ' ἐπῖ κέσθ' εἰσὶ κέλευθοι.

Ἄλλου γάρ σ' ἔμ' ὄλθου ἀκίρατον αἶα νομίζει.

Πάντη γάρ λιθ' ἔξ' ἰμ' ὄφρυβ' ἑκαταλίοιο,

Πάντη δ' ἔξ' ἰμ' ἰμ' ὑπὸ φλίεσθ' ὠδίνουσι

Χρυσείης κυανῆς τε καλλῆρ' πλάκα ἑκαφείροιο.

Τῶς ἀρτεμόμυλοι βιοτήσιου ὄνον ἔχουσι.

Πρὸς δ' αὐγὰς ἰνδῶν ὄρα τὴν ἀναπέπτατ' αἶα

Γασάων πυματῆ, πῖρ' ἀχίεσιμ' ὠκεανοῖο.

Ἡ ποτ' αὐδ' ὄρχυμ' ἔξ' ἰμ' ὄρα τὴν ἀναπέπτατ' αἶα
 αὐδ' ὄρα

ἠελι' ἔξ' ἰμ' ὄρα τὴν ἀναπέπτατ' αἶα

Τῶ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χροῶ κυανέουσι

Θεωπέσιου λιπόωντ' ἔξ' ἰμ' ὄρα τὴν ἀναπέπτατ' αἶα

Βιοτάτας φορέουσι ὑδρ' ἐλάττωσ' ἑθέρουσι.

Scilicet occidentis ad declinationem solis
 Oritasq; Arabasq;, linopaludatosq; Arachotas,
 Atraidasq;, quoscunq; etiam prope iugū Parnasī
 Communiter simul permultos cognomento A-
 rianos, (Sterili

Haud terram habitātes exoptandam, uerū sub
 Harena oppletamq;, in spinetis asperam.

Attamen uitæ satis idonea sunt compendia:
 Aliam enim ipsis opulentiam immarcesibilem
 terra profert:

Passim nanq; gemma est rubei Corallij:

Passim item in saxis subtus uenæ parturiunt
 ureæ cæruleæq; pulchram laminam Sapphiri,
 quas præcidentes uictuale mercimoniū habēt.

Sed in orientem Indorū amœna procurrat terra,
 Omnium extrema ad littora Oceani.

Quam modò exoriens diuorum in officia & ho-
 minum

Sol primis incendit radijs:

Quare terræ habitatores quidem corpus sub-
 fusci sunt,

Mirè ungentes: similes uerò hyacintho

Pinguissimos gerunt in capitibus cinnnos.

Horum

Τῶν δ' αἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλοῦσι χροῖθλιωῖ
 Υάμμον ἔϋγνάμπησι λαχάροντο μακίλη
 σιν,

Οἱ δ' ἰσὺς ὑφόωσι λινοβέργας, οἱ δ' ἐλεφάντων
 Αργυφείας περιδόντας ὑποξύσσιμ ὀδόντας.
 Ἄλλοι δ' ἰχθυόσσιμ ὑδὶ πωβολῆσιμ ἀνάκρωρ
 Ηπὲρ βηρύλλω γλαυκῶ λίθω, ἢ ἀδιάμαντα
 μαρμαίροντα, ἢ χλωρῶν διαυγάζουσαν ἰασπιμ
 Η καὶ γλαυκίωοντα λίθω καθάροιο τοπάξω,
 Καὶ γλυκὸρῶν ἀμέθυσον ὑπερῆμα πορφυρέω
 σαν.

Γαυτοῖον γὰρ γαῖα μετ' αὐδοῖσιν ὄλθωρ ἀέξει
 Αἰγυφίω ποταμοῖς κατὰ ῥέοντα ἔθωρ κὲ γῆθω
 καὶ μὲν καὶ λειμῶντο ἀεὶ κομόωσι πετρίθω
 Ἄλλοθι μὲν γὰρ λέγωρ ἀέξειτ' ἄλλοθι δ' αὐτῶ
 ὕλας τελευθώσιμ ὄρυθραῖω καλομοιο.

Φράξω δ' ὡς τοι γῆμα καὶ ὡς ποταμὸς γῆν
 ποιμνι,

Οὐρεά τ' ἰωεμόσντα, καὶ αὐτὴ ἔθνηα γαίης.

Ἡ τοι μὲν πσύρεοσιμ ὑδὶ πλδυρεῖσιμ ἀφῆρεν
 Γάσσοσι λοξῆσιμ ἀλιγκίη εἶθεῖ ῥόμβω.

Ἄλλα τοι ἰασπεῖοις μὲν ὀμέει ὕδασιμ ἰν-
 δὸς

Horum autem quidam auri purgant genituram,
 Harenam aptè curuatis fodientes lignibus:
 Quidam uerò telas texunt lino elaboratas: alij
 elephantum
 Candidos comparatos subradunt dentes:
 Nonnulli itè disquirunt in procurfibus fluuioꝝ
 Aut alicubi Berylli cæſiam gemmam, aut Ada-
 mantem
 Relucentem, aut uiridem transparentem Iaspin,
 Aut etiam candicantē gemmam lucidi Topaꝝi,
 Atq; dulcē. Amethyſſum ſubmodicū rubentem:
 Omnigenas enim terra inter homines diuitias
 producit,
 Perpetuò manātibus amnibus irrigua hincinde:
 Siquidem & prata aſiduè uernant folijs:
 Alicubi itidem Cenchrus creſcit: alibi in ſuper
 Syluæ uireſcunt rubræ cannæ.
 Aduerte autē ut tibi figurē, utq; fluuios referam,
 Montesq; excelfos, & ipſius gentes terræ.
 Porrò quatuor per latera diſpoſita eſt
 Omnia obliqua, ſimilis figuræ rhombi:
 Sed enim occidentalibus quidem conterminus
 fluentis Indus

Terram

Γαῖαν ἀφ' ἑτμήγει, νότον δ' ἄλος οἴσματ' ὄρου
 θρῆς, (ἀρ' ἤτωμ.)

Γάγγης δ' εἰς αὐγάς, ὃ δὲ Λαύκασθ' ὄν πόλον
 Καὶ τῆ μὲ πολλοὶ τε ἰγ' ὄλθιοι ἀνδρῶν ἔχασιν,
 οὐχ ἅμα ναετῶντες ὠμόθυμοι, ἀλλὰ δ' ἰσμεφίς
 κεκευμένοι. πόταμῶ μ' ἀπ' ἄφροισι πείλας ἰνδία
 Δαρδανέες. Τόθι λοξὸν ἀρ' σποπίλων ἀκροσίνην
 Συρόμλον δέχετ' πλωτὸς νήεσιν ὑδρίασσης.
 τοῖς δ' ὕθι καὶ Λαύφης τρίτ' ἔασετομ ἀργυ
 ροδίνης.

Τῶν δὲ μύσοι ναίεσι σάβαι ἰγ' τόφιλοι ἀνδρῶν.
 Σκόθροι δ' ἔφαις. ὕθι δ' ἔασετομ ἄγρια φύλ
 Ρούκαλιῶν. μετὰ τῶν δ' ἰγ' Διωνύσος θρόνισεν τ
 Γαργαείλαι ναίεσιν. ὄθι χρυσοῖο γηρόθλιω
 Δαιδαλέην ὑπανίς τε φόρ' ἰθ' εὐσ τε μέγαρως,
 λαβρότατοι ποταμῶν. ἀρ' δ' ἔρεθ' ἠμοσθίο
 Ορνύμλοι πωρ' ἔρεθ' ἰγ' ὕθι γαγγήτι διαχώσαν,
 Πρὸς νότον ἑλκόμενοι πρὸ τέρματα Λαυλίσθ'
 αἴης,

Ἡ δ' ἦτοι πλωνήδουκην ἐπ' ὠκεανὸν Βαθυδίνην
 Ἠλίβατ' ἰγ' ταχινοῖσι δ' υσέμβατ' ὀϊωνοῖσι.
 Τένεκά μιν καὶ φῶτ' ὕθι κλέεσιν ἄσρην.
 Ἔστι δὲ τίς γε θνητὸς ἐυβρήτλιω πρὸ γαγγίω
 Χῶρ' ἰγ'

Terram abscindit, ad austrum uerò maris freta
rubri, (polum uersarum.

Ganges item ad orientem, uerum Caucasus ad
Atq; hãc quidẽ multiq; et felices homines tenet,

Non unã habitantes cognomines, sed bifariam

Discreti: fluuium sanẽ immensum prope Indum

Dardanẽses: ubi flexuosum e rupibus Acesineni

Delabentẽ accipit remigabilis nauib. Hydaspes.

Hos uerò iuxta Cophes tertius sequitur argẽtifer.

Horum aut mediũ habitãt Sabæ, atq; Toxili uiri:

Scothi item deinceps: consequuntur autem a-

grestes gentes

Peucalensium: uerum post illos Bacchi cultores

Margaridæ habitant: ubi auri genituram

Ingeniosam Hypanisq; uehit. uastusq; Megarsus,

Rapidissimi fluuiorum: e monte autem Emodo

Ruentes promanant in Gangeticam regionem,

Ad austrum uoluti circum oras Colidis terræ:

Quæ scilicet prona nutat in oceanũ uorticofum

Ardua, uolucris inuia alitibus:

Quare ipsam etiã mortales cognominãt auernũ.

Est item quidam mirandus pulchris fluuium. prope

Gangen

Locus

Χῶρθε πμῆεις τε καὶ ἰδρὸς, ὅμ ποτε βάνηθε
 Θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλλάσσαντο μὴ ἀβραῖ
 Λιυάων νεβελίδου ἔν ἀσπίδας, ἔν δὲ σίδηρον
 Θύρσοι μαμῶωντο, κὲ ἐς ἀσείρημα δρακόντων
 Ζωσῆρες θ' ἑλικές τε πολυγυνάμπτιο ἑλίνε,
 Ημθε ὅτ' ἀφραδίησι θεῶ ἀτίμησαν ἑστυλί.
 Τένεκα νουσαίλω μὲν ἔφημίξαντο λελδύθω.
 Κόσμου δ' ἐσήσαντο σὺν ἡάσιμ ὄργια πάντα.
 Αὐτὸς δ', ὅππότε φύλα λελαινών ὤλεσεν ἰν
 δίδυ,

Ημωδὼν ὄρειων ἐπεβήσατο, τῆν ὑπὸ πύξαν
 Ἐλκεταὶ ἠώσιο μέγας ῥόθε ὠκεανοῖο.
 Ἐνθα δύο σήλας ὀρείσας ποδὶ τέρματα γαίης,
 Καρχαλόων μετὰ χούμα λετήλυθην ἰομιλωῖο.
 Τόσοι μὴ ἦν γαίαν ὑπόρταζοι ἀνδρῶν ἑασιμ.
 Ἄλλοι δ' ἦνθα καὶ ἦνθα κατ' ἠπείρας ἀλόωντ
 Μυεῖοι. ἔς ἔκ ἂν τις ἀειφραδ' ἕως ἀγορβύσοι
 Θνητὸς ἑὼν. τῆνοι δὲ θεοὶ ῥέεα πάντα δειῶντη.
 Αὐτοὶ γάρ καὶ πρῶτα θεμέλια τορνώσαντο.
 Καὶ βαθύ οἶμον ἔσθξαν ἀμέφῆθιο βαλάσσης.
 Αὐτοὶ δ' ἔμπροσθα πάντα βίω δετεκμήσαντο,
 Ἀστρα δρακείναντ' ἔκληρῶσαντο δ' ἐκάτω
 Μοῖραν ἔχειμ πόντιο καὶ ἠπείριο βαθείης.

Locus uenerandusq; ac sacer, quē olim Bacchus
 Furibūdus calcavit, quū mutarētur quidē molles
 Mænadam Nebrides in clypeos, in ensem uerò
 Virgæ prorumperent, atq; in spiram draconum
 Baltei complicaturæq; contorti selini:

Tunc quū stoliditatib. dei despexerūt festiuitatē,
 Quamobrem Nyssaëum quidem uulgo dixerunt
 nicum:

Decore aut duxerunt cum liberis orgia omnia.
 Is uerò, quādo gētes nigrorū debellauit Indorū,
 Emodos montes adiit: quorum sub pedem
 Voluitur Eoi ingens fluxus Oceani.

Ibi duabus columnis fultis in finibus terræ,
 Exultans ad fluentum concessit Ismeni.

Tot quidem per orbem notissimi populi sunt.

Alij item hinc inde per terras uagantur

Innumeri, quos nemo manifestè narrauerit

Mortalis qui sit: soli aut dij facile omnia possunt.

Ipsi enim etiam prima fundamenta tornarunt:

Atq; profundū meatū aperuerūt immensi maris:

Ipsi inquam stata omnia uitæ disposuerunt,

Sidera dispertiti, tribuerunt autem unicuiq;

Sortem habere ponti & continentis uastæ.

Τῶν ῥὰ καὶ ἀλοΐων ῥυσμῶ φύσιν ἄλαχ' ἐκά-
σκη.

Ἡ μὲν γὰρ λυκὴ τε καὶ ἀργυρόεσσα τέτυκται,
Ἡ δὲ λευκανοτόρη, ἢ δ' ἀμφοτόρων λώχε μορ-
φῶ,

Ἄλλαι δ' ἄστυεῖς γνάμινκιν ἀνθεσι μίλτε.

Ἄλλαι δ' ἀλοΐαι, τῶς γὰρ μέγας ἐφρέσασα
ζεύς.

Οὕτω δ' ἀνθρώποις ἐτόροΐα πάντ' ἀτέτυκται.

Υμῆς δ' ἠπειροί τε καὶ εἰν ἀλί χείρετε νῆσι,

Υδατά τ' ὠκεανοῖο, κ' ἰδρά χθύματα πόντῳ,

Καὶ ποταμοί, κελύαι τε, καὶ ἕρτα βροσθήντα.

Ἡ δὲ ῥ' πάσις μ' ἐπέδραμον οἶσμα θαλάσσης,

Ἡ δὲ δ' ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλὰ μοι

ὑμνων

Ἐν τῷ ἐκ μακαρίων ἀντάξει ὅ ἐιν ἀμοιβή.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥ-
ΣΙΣ ΠΟΔΗΓΪΣΕΩΣ.

Quere

Quare etiam uariam formæ naturam uendica-
uit quælibet.

Quædam enim albâq; & candida est,

Quædam uerò nigrior, quædam autem amba-
rum sortita est formam,

At alia Assyriæ consimilis floribus minij:

Aliæ item alterius formæ sunt. Ita enim magnus
prospexit Iuppiter.

Sic etiam hominibus uaria omnia existunt.

Vos autem terræq; & in mari ualete insulæ,

Vndæq; Oceani, atq; ingentes fluxus ponti,

Et fluij, fontesq; & montes cliuosi:

Iam enim totius quidem percurri fretum maris,

Iam item terrarum difficilem meatum, At mihi
carminum

Ipsis è diuis esto condigna repensa.

DIONYSII ORBIS DE-
scriptionis finis.

O 3

IN

IN DIONYSII OPV
 SCVLVM DE SITV ORBIS,
 aliquot annotatiunculæ Ceporini.

457 **N**On quidem tota continuò orbiuia.)
 Hic Dionysius non intelligit uniuersam terram, quæ mathematicorum sententia, ut cætera elementa, rotunda est: sed ἀκρῶν ὄρη tantum, id est, terræ portionem tunc temporis habitari compertam: quam secundum longitudinem in ortum & occasum cuneatam Dionysius fundæ, alij chlamydi similem dixerunt.

Atq; delubrum famosissimum Amyclæi Canopi.) Menelaus post euersam Troiam cum Lacedæmonijs, quorum dux erat, in patriam rediturus, aduersis tēpestatibus pulsus in Aegyptum, Canopo suæ nauis gubernatori ibidē extincto, de nomine oppidum in memoriam non longè ab ultimo uersus occidentem Nili ostio, quod inde Canopicum dicitur, extruxit: in quo postea unà cum Serapide, Osyride, seu Api, ut deus colicceptus est. De quo Suida in hæc uerba: Canopus in Aegypto. Olim Chaldæi, ut ferūt, suū deum, scilicet

scilicet ignem iactantes, ubiq; circumfer ebant, quo omnibus provinciarum dijs committeretur, atq; huius victor præ omnibus haberetur deus. Porro aliarum provinciarũ dijs ex ære, argento, ligno, lapide, aut tali quapiam materia facile ab igne cõsumptili erectis, necessario ignis ubiq; vincebat. Hoc cum audisset Canopi antistes, huiusmodi concinnavit astutiam. Hydriæ in partibus Aegypti è testis solitæ sunt fieri, minuta continuaq; habentes foramina, per quæ limosa aqua distillando redditur purissima. Harum unam nactus Canopi antistes, obturatis cera foraminibus, varijs coloribus depictam, impletam aqua, veteriq; statuæ decapitatæ, quæ cuiusdam gubernatoris navis Menelai fuisse ferebatur, accuratè impositam agglutinataq; ut deum statuit. Post aduenerunt Chaldæi: succensus est ignis: & cera, qua foramina erant obturata, dissoluta est. Sudante uerò hydria, & aquam per foramina emitte, ignis extinguebatur. Sicq; astu antistitis, Canopus Chaldæorum victor declatus, deinceps ut deus coli cceptus est. (Postea subiungit tritè dictum Stoicis) Qui centum stadijs distat à

Canopo, & qui uno, æquè non est in Canopo: sic quoq; plus & minus peccatum æquè non est in rectè agendo. Scribitur autem $\kappa\alpha\acute{\nu}\omega\beta$ & uel $\kappa\alpha\acute{\nu}\omega\pi$ & indifferenter.

Amyclæi.) Amyclæ & Sparta oppida sunt Lacedæmonis, hinc Amyclæus & Spartanus, idem quod Lacedæmonius.

Europam uerò ab Asia.) Tribus limitibus ab Asia secernit Europã, Tanai ad septentrionem, Hellesponto ad austrum, maximè ad austrum ostio Nili.

458 $\mu\epsilon\sigma\acute{\upsilon}\rho\epsilon\iota\omicron\upsilon$.) Paruus limes medius: diminutum est, sicut $\acute{\upsilon}\theta\iota\sigma\acute{\omicron}\lambda\iota\omicron\upsilon$. $\acute{\omicron}\rho$ &, per auxesin Aeolicam $\acute{\epsilon}\rho$ &, aspero spiritu, quem Aeoles respiciunt, in leuem conuerso.

$\sigma\tau\alpha\chi\theta\acute{\omicron}\nu\alpha\nu\omicron\sigma\tau\acute{\iota}\zeta\omicron\sigma\iota$.) $\sigma\tau\alpha\nu\omicron\sigma\tau\acute{\iota}\zeta\omicron\sigma\iota\chi\theta\acute{\omicron}\nu\alpha$.
τμήσις, figura Græcis tritissima.

$\acute{\eta}\nu\delta\acute{\alpha}\lambda\omicron\upsilon\alpha\nu\tau$.) $\acute{\alpha}\nu\delta\acute{\alpha}\omega$ uel $\acute{\alpha}\nu\delta\acute{\alpha}\omega$, futurum $\acute{\alpha}\nu\delta\acute{\alpha}\omega\omega$, uel poëtice $\acute{\alpha}\nu\delta\acute{\alpha}\omega\omega$, sic $\phi\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omega$ $\phi\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omega$.

$\lambda\omicron\kappa\zeta\acute{\omicron}\iota\omicron$.) mollis, placidi, candidi, calui.

$\acute{\alpha}\tau\lambda\alpha\epsilon\varsigma$.) pro $\acute{\alpha}\tau\lambda\alpha\nu\tau\acute{\iota}\kappa\omicron\varsigma$, metri gratia.

460 $\acute{\alpha}\gamma\chi\iota\delta\acute{\iota}\delta\omicron\upsilon\beta\tau\acute{\alpha}\acute{\iota}\omicron\upsilon\tau\epsilon\kappa\alpha\iota\acute{\alpha}\iota\lambda\iota\omicron\pi\omicron\upsilon\kappa\alpha\lambda\acute{\epsilon}\upsilon\sigma\iota$.)

λίεσι.) Hic uersus synæresin habet in dictione αἰθιόπου, penultima & ultima syllabis in unam confluentibus, Sed de ratione carminum Græcorum scripsimus alibi.

461 Vbi certè multa inhabitatæ terræ planities.) Troglodytarum seu Eremborum regionem intellige. (raneum dicimus.

Qui uesperum mare gignit.) Id nos mediter-
462 ἀρχαυλοισιν.) Incipientibus, id est primùm intransantibus.

464 μασσαλίη.) Quam nos Massiliam, ciuitas Narbonensis Galliae antiquo portu nobilis.

τῆδ' ἐπι.) Docet Theodorus Græca in quarta libro Grammaticæ, præpositionem bissyllabam, & duorum temporum, suo nomini immediatè postpositam, in primam syllabam traducere accentum: at alia dictione intercedente, suo loco seruare manentem. Igitur τῆδ' ἐπι, duæ dictiones sunt tantum, pro ἔπι τῆδε: τῆδ' ἔπι, tres, pro ἔπι τῆδε, uel ἔπι ταύτηδε.

πῆρυγά (εσσε.) Verbum neutrum, Græcorum more usurpatum actiuè, aspiciens, pro aspectu similans.

465 Ἐἰουε Αὐσονίη.) *Auson*, unde *Ausonij*, fuit filius *Vlyssis* ex *Calipso*, *Vlysses* *Laërtis*, *Laërtes* *Archij*, *Archifius* *Iouis*.

466 ὡς οἱ μὲν Βοόωσι.) *Vt clamant. ὡς* hic cum admiratione legendum.

ἔκ τῶν ὄρειων σικελῶν.) *Ἐ montibus Siculis, à finibus Siculi maris, à promontorio occidentali Cretæ, fronte scilicet Arietis: eousque enim productum erat mare Siculum.*

πετόρω.) *πετόρωσε.*

ἰσμαρικὸν πνοιῆσι.) *Ismarus mōs Thraciæ. Boream à cardine septentrionis ferè delabentem Græciæ vulgus (cuius poetæ miri æmulatores sunt) appellavit Thracium: quod ex ea regione ipsis ad septentrionem contermina flare uideatur. Hoc semel admonere uisum est, quod poetæ compluries rem, non sicut in se est, sed ut uulgo uidetur, describunt.*

468 ὄρθον φουσιῶντ.) *Boream è cardine septentrionis in nostram habitabilem rectà, id est nullo tumore terræ impediēte, spirare, etiam in Hesiodi scholijs ex Gellio adnotauimus.*

469 Pharium.) *À Pharo insula Alexandriæ Aegypti*

Aegypti opposita: Sidoniū à Sidone oppido Phœniciae.

Iffus.) Nobilis ciuitas ad ultimum mediterranei maris sinū, qui inde Issicus, sita fuit: quæ post superatum ibi ab Alexandro Darium, Nicopolis & Alexandria fuit appellata.

471 Cyaneas.) Nigras, atras: quæ alio nomine συμπληκῶδες, à concussione.

Media uerò utrinque duo surgunt, &c.) Carambis in Paphlagonia, Erons arietis in Taurica Chersoneso.

72 ἰβὺν ἀλαζαφῶντα, μέσση δ' ἐστὶν ἰαῶρα μῆτρος.) Sic lego, ut metrū constet, ἰβὺν ἀλαζαφῶντα, μέσση δὲ τοῖ ἐστὶν ἰαῶρα μῆτρος.

473 Torto similem circumducti funi arcus.) Scythici uidelicet, cuius figuram efficere pontum Euxinum testatur etiam Plinius. Talibus arcibus hodie utuntur Ungari, Poloni & Boëmi.

Matrem ponti.) Eorum lingua, ut alij referūt, Temerinda. Verisimilius tamen secundum rationem totius uniuersi, Euxinum esse matrem Meotidis. τὰ δὲ αὐτῶν λέγουσι μέτροι τοῦ ἀνδραπόδου, οἱ ἴσθη χῶρα ἐν ὁμοίῳ αἴματι ἔθεντο.

474 *πρᾶξις*.) *Mensulæ*. Hesychnius. *πρᾶξις* apud Geometras figura est, quæ duo latera resposita ad se inuicem habet inæqualia, duo uero, priora connectētia, æqualia. Ad hoc aliaq; Dionysij terræ delineamenta ueterum picturæ non recentiorum adhibendæ sunt.

475 *Pelli Pardinæ*.) Ea ad rubedinem tendit, nigris maculis interpositis, teste Alberto de Animalibus libro 22.

Sed enim extremum quidem.) Primum maritimas gentes Africæ à Gadibus usq; ad Aegyptum ex ordine recenset.

476 *ἄμφω*.) *ἄμφοτὸρῶθεν*.
νῆσω πόλις.) *νῆσῶν πόλις*.

477 *Carthago Aphrorū quidem*.) Lege Vergilium primò Aeneidos, Deuenere locos.

479 *Ausonia uirtus*.) Duce Cornelio Balbo. Plin. lib. 5. cap. 5.

Libyci dei.) *Ammonis*: cui nomen ἄρ' Ἄμμων, ab arena.

Cyrene.) Oppidum, à quo Cyrenaica regio, à Batto quodam Lacedæmonio conditum fuit.

Marmaridæ nutātes ad Aegyptum.) Est enim in Mar-

in Marmarica seu Mareotide regione $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\beta\alpha\theta\mu\theta$.

Gætuli item de super.) Ad Gades iterum conuersus intertaneos perstringit.

Cernæ.) Hanc in insulam alij maris Aethiopici seu Rubri esse memorant, alij Atlantici. Quam diuersitatem ex eo ortam coniicio, quod hanc in insulam Aethiopiæ acceperunt uicinam, quæ duplex est, orientalis & occidentalis: præterea uarias opiniones de origine Nili.

80 $\delta\tau' \iota\lambda\iota\upsilon\delta\beta\alpha\lambda\iota\epsilon\upsilon\sigma$.) Nilus dictus quasi $\iota\lambda\iota\upsilon\delta$, teste Seruio super nonum Aeneidos.

Hunc accolunt præclarorum genus uiro-
rum.) Hunc accolunt præclari uiri, Familiaris tropus Dionysio.

Porro schema tria ad latera tendit.) Id est quod alij dicunt, Aegyptum habere figuram literæ Δ .

433 Vbi creperus Memnon.) Is filius fuit auroræ, rex Aethiopiæ, cui statua Thebis erecta fuit ex Bisalte lapide, quæ quotidiano solis oriu contactum radijs crepare obseruatum est. Vide Plinium lib. 36, cap. 7.

Macedo-

Macedonium oppidum.) Alexandria, ab Alexandro Philippi regis Macedoniae filio cōdita.

Vbi Sinopitæ Iouis.) Quidam existimant statuam Iouis in templo Alexandriae sinopide coloris genere nascentis in Sinope oppido Ponti, fuisse depictam, atq; inde dictū Iouem Sinopitem. Quid si à Sinopide nymp̄ha adamata nomen meruerit? de qua infra habetur facie 537.

Pelei oppidum cognomine.) Pelusium.

484 *ῥωσμός.*) Suida: *ῥωσμός* Abderitica lingua figuram significat: sed & alijs dictionibus non græcis Democritus Abderites utitur.

485 Bretani.) Non qui Britanniam insulam, sed Aquitanicæ Galliæ continentem habitant.

487 Terram hanc.) Hispaniam. Idem refert Strabo.

489 Gerrhæq;.) Quidam hic legendum existimant Rhætiq;. nec id sine ratione: quippe cum Dionysius nec uspiam alibi mentionem faciat Rhætorum, ab omnibus ueteribus celebratorum historicis. Constat profectò hoc loco Dionysium indicare uoluisse populum ad austrum supra Noricos, uicinum fontibus Danubij, siue hi Rhæti

siue

siue Vindelici fuerint. Equidem an hoc Dionysij errore, uel scribæ alicuius uitio factum sit, planè ignoro: tantum scio hanc uocem Græcis robustum, durum, & agreste quiddam sonare.

490 ἀλύβη.) Nos duabus literis transpositis Abyla dicimus.

Κελτοί δ'.) Omnino legendum opinor Κελτοί δ'. idq; positum pro Κελτιβηροί. Sunt enim Celtiberi populi citerioris Hispaniæ.

παλιτελής.) Vide num legendum sit παλιτελής, sicut paulo antè scriptum uidimus.

493 Castæ Parthenopes.) Tres Sirenes, Leucosia, Ladia, & Parthenope ab Ulyssæ delusæ, indignationem se ultro submergentes ponto extinctæ sunt: quarum Parthenope Neapolin Campaniæ urbem delata, atque ibidem sepulta, templum meruit, nomenq; dedit urbi.

494 Ἰὼ καὶ νυῦ γῆϞ ἠδὲ πεχοῖσι ἀληκϞ.) Sic metrum constat: Ἰὼ καὶ νυῦ γῆϞ ἠδὲ πεχοῖσι ἀληκϞ. Ad hunc locum lege Volaterranum de Locris Italiæ populis.

495 Iouis multum irati infelix Sybaris.) Quæ Iouem habuit iratum, Tropus linguæ Græcæ.

Sic, heros infensæ Veneris.

Sub Alpei honoribus.) Sub ludis Olympi-
cis. Præterlabitur enim Alpheus Elidem, ubi ce-
lebrari solebant Olympia: atq; hic pro ipsis cer-
taminibus ponitur, sicut aliquando apud Pinda-
rum: *Ἐν τῷ τῷ ἑταρῶν τῷ ἑταρῶν τῷ ἑταρῶν*
φειδῶν τῶν ἑταρῶν, Hic currit uelut in stadio olympia-
co. Prælium autem quo Sybaris secundum Stra-
bonem deleta est à Crotoniatis, auditum est eo-
dem die Olympiæ, teste Plinio lib. 7. cap. 22. Di-
cit autē *μυναεργῶν*, *Ἐ δὲ τὸς μέγα χροσσεργῶν*,
alludēs ad prouerbium, *Συβαεργῶν μαινόντων*,
uel *Αμυεργῶν μαινόντων*. Quære apud Suidam, et
apud Erasmum Roterodamum, Sybaritica cata-
mitas, Amyris insanit.

Et Marsorum, &c.) Hic uicium uel duos uer-
sus de Samnitibus græco exemplari deesse mani-
festum est ex translationibus latinis: habet enim
Festi Ruffi traductio,

Infortunatæ Sybaris uicina ruinæ est:

Samnitesq; truces habitant consinia: post hos

Gens Marsūm quondam tenuit loca.

Prisciani autem, secundum alios, Fannij,

Samnites

*Samnites medio complectitur Itala tellus
In gremio: Marsosq; simul.*

496 Βαλινίωρ.) Βαλίνω ciuitas Illyriæ memo-
ratur à Stephano de Urbibus, & Suida.

497 Hylleorum terram.) Apud Plinium lib.
3. cap. 22. Hyllis peninsula etiam promontorium
Diomedis dicitur.

499 Ab Asia.) Νικο Arcadiæ, secundum Ste-
phanum.

Arcades Apidanei.) Volaterranus lib. 9. de
Arcadia.

503 Delphynæ.) ὁ δελφύνας τοῦ δελφύνα,
nomē draconis occisi ab Apolline, à quo nomen
eius oraculū accepit. Suida in dictione δελφοί.

507 Huius quidem ad Boream.) Ab hac ad Bo-
ream. Tropus græcus.

Periculosa nautis uia.) Scilicet Scylla et Cha-
rybdis.

509 Amnisso.) fluuio Cretæ, Suida.

Rhodus, Ialysiorum sedes hominum.) Rho-
dus insula antiquitus tribus urbibus nobilitata
fuit, Lindo, Camyro, & Ialyso, quæ nunc Rho-
dus, teste Pli. li. 5. ca: 31, Vnde Ialysij Rhodienses.

510 $\omega\acute{\iota}\tau\eta\tau\omicron\upsilon$.) Volitat, patet.

511 Abantias Micris.) Eubœa dicta prius fuit Micris & Abantias, seu Abantis: Eubœienses uerò Abātes, autoribus Plinio & Volaterrano.

Threiciāq; Samos.) Samothracia.

515 Alia immensa insula obuiat.) Chersonesum seu peninsulā intra Mæotidem & Pontum intelligit, quam Plinius lib. 6. cap. 6. Eionem uocatā testatur, Mela in fine primi Corocondamā.

Insulas Hesperidas.) Cassiteridas, uel Cattiteridas alijs dictas, à stanni copia.

Duæ insulæ sunt Bretanides.) Albion seu Anglia, & Hybernia.

517 Insularum alius tractus.) Orchadum scilicet, quæ secundum alios numero triginta sunt, qui uerò è regione Amnitæ sint, ingenuè fateor me planè ignorare. Atq; hic locus unicè me torquet apud Dionysium. Apud Plinium quidem inuenio Amnienses populos esse Hispaniæ Beticæ: sed nihil ad hunc locum facere uidentur.

Iraphiotes.) Epitheton Bacchi, de quo infra facie 555.

Vbi quidem sole progresso, &c.) Lege Plin. libro

libro secundo, capite 77. Item libro 4. capite 16. 519 Auream insulam.) Chryse & Argyre in sulæ Oceani orientalis memorabiles sunt historicis. Est itē aurea Chersonesus ultra Gangem ad orientem, quam fortē hic intelligit Dionysius: quippe cū alibi quoq; peninsulas seu Chersonesos recensere soleat inter insulas.

Inde uerò conuersus austrinum, &c.) Intricatam hanc uerborum structuram sic explicabis, Inde uerò conuersus ante Colium promontorium austrinum, deuenies ad magnam insulam Taprobanam, matrem Asiagenorum elephantum. *καλιὰς* regiuncula & promontorium a uerū è regione Taprobanæ. Vide infra facie 576. Ptolemæus tabula decima Asiæ *καλιγικόν* & *κώρον* appellat.

Quam super cælestibus.) Secundū alios non sub tropico cancri, sed sub æquinoctiali sita est Taprobana.

518 *ἐεμῆκετ*.) Alij *πεμῆκετ*: quidam itē *σεμῆκετ*, id est *lōgè cathenatus*, legūt.

τετρήχα.) Induruit, induratus, exasperatus est, riget. *τραχέω ἢ τρηχέω, τὸ τραχυῶω, μέ-*

σθ ἑσπερσιωτελικός ἐπετρίχει τετρήχαι.
ἀλιτροῖς.) peccatoribus, vel deuijs.

520 ἱψὶ Βαεῶν.) Hiesychius. Βαεῶν. ὀλίγον, μικρόν, ἀφθονον, πολλόν.

521 Sub tauri specie cultæ.) Dianæ.

523 Nyssæam ad planiciem.) De qua inferius facie 579.

525 Caucasij.) Brachia Tauri montis, quæ septentrionem uersus serpunt usq; ad montes Riphæos, uocantur Caucasia: in quibus Tanain oriiri tradit Dionysius: alij uerò in montibus Riphæis Tanain fontes habere existimant.

527 Ἀ Χανθο ἔρ Σιμοεντε.) Ἐ Τροία.

529 Aretiaden.) Filium Martis, scilicet Ascalaphum, de quo Homerus Ἰλιά. Β. in catalogo, Ἰνὺρεχ' ἀσκάλαφ' ἔρ ἰάλμω, ὑἷδ' ἀρνί, ἔρ.

Post solum Tyndaridarum.) In ora Colchidis ad ultimū Ponti sinum Διοσκυρεῖς urbs Castoris ἔρ Pollucis, qui Δίοσκυροι Græcis dicti, quondam florentissima sita fuit.

Circæi.) Colchici: fuit enim Circe soror Aetæ regis Colchorum.

531 Tertiæ ad orbés lunæ.) per tres menses: nam singulis mensibus, singulos orbés luna uel proprio suo ambitu, uel lucis incremēto absoluit.

Profluuijs commiscetur Oceani.) Dionysius testatur Caspium sinum meatū habere in Oceanum septentrionalē: licet id minus perspicuum sit ex generalibus picturis.

533 Parnesi.) Parnesum uel Parnasum uocat, quem alij Parapamisum uel Parpanisum.

534 καὶ ἔθνεα βαρβάρων.) Sic nostra habebant antitypa: malo tamē diuisim legere ἔθνεα βαρβάρων.

536 ἑκλεισμένον.) ἑκλεισμένον, à ἑλείω.

537 Et qui turre tenent ligneas.) Mosynœci: de quibus Mela & alij.

Thermodon martius.) Ab accolis Amazonidibus, quæ à Marte duxerunt originem.

539 Terrestris Saturnidæ ingentem canem.) Cerberum Plutonis. Saturnidæ simul dicuntur, Iuppiter, Neptunus, & Pluto: nam ij tres filij fuere Saturni. Hic alterum epitheton ὑδαίης tollit ambiguitatem. Indicat autor Acherusiam, descensum ad inferos, sumpta fabula ex Hesiodi

Theogonia de interfecto ab Hercule Cerbero.
Hunc specum Melæ in Bithynia esse testatur.

543 Fundamento in ulmi.) Id est, ulmeis truncis iactato fundamento, in loco scilicet palustri. De hoc magnæ Dianæ Ephesiæ templo, mundi miraculo, plura legere poteris apud Plinium, & alios.

548 εἰς δῖος ἰεμεύου.) Lego ἰεμεύου: nō enim Bellerophon, sed eius equus Pegasus in cælum profectus est. εἰς δῖος, εἰς οἶκου τοῦ δῖος, εἰς ὑπεράνω, Atticus sermo.

549 Campus Aleius.) Hic ἀλείου proprium loci ab oberrantia Bellerophontis, ab ἀλέομαι ἀλείου, quasi diceres erraticum. aliàs ἀλήϊου sine segete & pastu. Vide Hesychium.

551 Quam cauam perhibent cognominem.) κοιλωσυρίαν, Cœlosyriam, id est cauam Syriam,

553 Et Neptunias structuras.) Posidium oppidum, ποσειδῶν Neptunus.

555 Supra enim ipsam omnes ualde opulenti & clari homines colunt.) Hæc uerborum structura latinè obscura est, licet clara sit græca. sic sensum collige: Opulentissimi & clari homines

præ omnibus alijs regionibus ipsam inhabitant.

Reuera enim in terra dissoluit illa Iuppiter ipsum Dionysium bene suto à femore.) Ferunt fabulæ, Bacchum natū è femore Iouis, quod epitheton indicat ἑστραχιώτης, πρὸς τὸ ἐστραχίαι, ab assutum esse: quasi assutus femori Iouis. Vide Hesychium.

561 Mediam amnium.) μέσσω ποταμῶν, μεσοποταμίων, quasi mediamnem.

563 Ophietidem petram.) Serpentinam, uastam, desertam. Hic locus apud Esaiam prophetam uocatur Petra deserti, teste Volaterrano.

565 Heroines.) ἡρώων, patronymicum femininum, filia Herois.

Filio Pandionidæ.) cuiusdam iuueni Atheniensi de tribu Pädionide. Medeam cum Iasone clam in Græciam profectam, postea ueneficij accusatam ex Athenis fugisse scribit Diodorus Siculus lib. 5.

567 Ausonij regis.) Octauij Augusti, post interfectum ab iisdem Crassum. Vixit autem Dionysius sub Augusto.

569 Meoniam & Sardias.) Regnum & sedem

600 ANNOT. IN DIONYSIVM,
Cræsi cepit Cyrus rex Persarum.

576 *Quamobrem Nyssæum quidem uulgo dixerunt uicū.)* *νύσσαι* pungerē, ferire. *νύσσαι* & Bacchicus. Etiam Plinius lib. 6. cap. 21. Nysam urbem Libero patri sacram ad hunc locum sitam commemorat. Sunt præterea & aliæ urbes hoc nomine, omnes sacræ Baccho.

Ad fluentum concessit Ismeni.) Rediit in patriam Thebas Bœoticiæ: fuit enim *Ἰσμενίου*. Ismenus fluvius Bœoticiæ.

Hæc in Dionysium non facile cuius rati esse obuia, carptim adnotauimus: reliqua studiosus lector ex Ptolemæo, Plinio, Strabone, Volaterrano, Mela, commentarijs Camertis, & alijs suo Marte commodius comparabit. Habent certe iam omnes libri suos indices, quibus res innumeras scitu dignas ex autoribus leuissimæ opera conquirimus.

ANNOTATIONVM IN
Dionysium Finis.

VITA

VITA PROCLI,

EX SVIDA.

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς στυριανῶν, ἀ-
 κριτοῦ δὲ καὶ πλατάρχου τοῦ νεοτελεῖν τῷ φι-
 λασόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος πλατωνικὸς. ἔ-
 τος πρὸς κριτικὴν ἀβελύκην φιλοσόφου γολῆς,
 καὶ αὐτὸς μαθητὴς καὶ διαδοχὸς χρηματίζου
 μακεδονίου ὁ νεαπολίτης. ἔγραψε πάντων πολλὰ
 φιλοσοφία τε καὶ γραμματικά· ὑπόμνημα εἰς
 ὅλον τὸν ὄμηρον· ὑπόμνημα εἰς τὰ ἡσιόδη ὄργια
 καὶ ἡμόριον· πρὸς χρησμομαθίας βιβλία γ. πρὸς
 ἀζωγῆς β. εἰς τὴν πολιτείαν πλατωνος βιβλία
 δ. εἰς τὴν ὀρφικῶν θεολογίαν, συμφωνίαν ὀρφί-
 κων· πυθαγόρου καὶ πλατωνίου πρὸς τὰ λόγια
 βιβλία ι. πρὸς τὴν πρὸ ὀμῆρου θεῶν, ὑπὸ χειρῶν
 καὶ χριστιανῶν κ. ἕτος ὅτι πρόκλος, ὁ δίδυμος
 μετὰ πορφύριον καὶ χριστιανῶν τὴν μίαν αὐτὸν
 καὶ ἐφύβειον αὐτὸν γλώσσαν κινήσας· πρὸς ὅν
 ἔγραψεν ἰωάννης ὁ ὑπὸ κληθεὶς φιλόπυλον, πρὸς
 νου θαυμασίως ὑπαντήσας, καὶ τὴν κ. ὑπὸ χειρῶν
 μάτρω αὐτῶν. καὶ δίδας αὐτὸν καὶ τοῖς ἑλλη-
 νικοῖς ἐφοῖς μέγα ἐφρονεῖ, ἀμαθῆ καὶ ἀνόπιστον.

ἔγραψε πρόκλητον μητροακλήν βίβλον· ἡ δὲ εἶς
 μετὰ χεῖρας λαβῆς, ὄψετα ὡς ἐκ αὐτοῦ θυθείας
 κατακωχῆς τὴν περί τὸν θεὸν θεολογίαν ἐξέ-
 φωνῆ ἀπασαν, ὡς μηκέτι θράσθηδον τὴν ἀ-
 κολῶν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρῆνων.

ΑΡΑΤΟΥ ΒΙΟΣ

Αρατὸς πατρός μὲν ἡρώδου ἀθῆναιος, μη-
 τρός δὲ ἡρωσίδου, ἐκ σόλωνος ἑλλη-
 νικῆς. ὠνόμασται δὲ ἢ πόλις ἀπὸ σόλωνος ἢ ἑλ-
 λίνου. ἐστὶ δὲ ἢ νῦν πομπηόπολις. ἡ δὲ ὡδὶ πη-
 λεμαίς τῷ φιλαδέλφῳ, καὶ ἐχόλασε διογυσίῳ
 τῷ ἡρακλεώτῃ, σικυῶν δὲ ἀντιγόῳ τῷ μακε-
 δόνου βασιλεῖ, καὶ φίλα τῇ τούτου γαμπτῇ,
 σικυήκμασε δὲ ἀλεξανδρῶν τῷ αὐτῶν, καὶ
 καλλιμάχῳ, καὶ μελάνδρῳ, καὶ φιλητῶ. ἀδελ-
 φὸς δὲ εἶχε τρεῖς, μύειν, καλλώνιδαν, καὶ ἀθῆναι-
 ον, ὃς πρῶτος ἀντιπῆρ λέγεται ζαῖλον
 τῷ ἡλίῳ ἑλλησπικῆς ποιήσῃ· γράψαντι, γο-
 λῶσας δὲ ὁ ἀρατὸς πόσιον τῷ φιλοσόφῳ ἀ-
 θῆναισι, καὶ σικυῶν αὐτῷ εἰς μακεδονίαν
 μεταπεμφθέντι ὑπὸ ἀντιγόῳ, καὶ πῆλθῶν εἰς
 τὸν αὐτόν.

τὸν ἀντιγόνου καὶ Φίλας γάμου, καὶ διολοκιμή-
 σαι, τὸ λοιπὸν τὸ χρόνον διέτριψεν ἐκείσε, ἡ δὲ
 ὁ ἀντιγόνου ἕως διμητρίας τῆ πολιορκητῆ, καὶ
 πῆρ' ἔλαβε τὴν ἀρχὴν πόρι ἑκατοσὶ καὶ πέντε
 πηλὸν ὀλυμπιάδα, καθ' ἡν πηλομαίου ὁ Φι-
 λάδελφου αἰγύπτου ἐβασίλευσεν. ὡς καὶ θρυλ-
 λόμενον ὅτι ἐπὶ τῆν ἑσπερίων, ὡς ἡν ἡν τὸν αὐτὸν
 χρόνον νικαύδρου τῆν κολοφωνίῳ τῆν τὰ θεοῖα
 καὶ γράψαντι. λέγουσιν τε πῶτε ἔιναι ἀλλήλοισι,
 ὁ μὲν νικαύδρου σκέψασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ
 ἀφάτω τὰ θεοῖα. τὸ το δὲ καταφανὲς ὅτι
 ψυδίου. ὁ δὲ νικαύδρου δώδεκα ὅλαις ὀλυμ-
 πίας νεώτερον φαίνεται. γῆνοι δὲ φασὶ τὸν
 ἀφάτου μνασῆς πατρὸς γεγονῆαι, ἀριστοθέου
 δὲ τῆν μαθηματικῶν δακτύλου. ἰατροῦ δὲ
 πτολεμαίου καὶ ποιητῆν γράψαντι ἐν τοῖς ἀν-
 τιγόνου βασιλείαις. γηραίῳ δὲ τῆν λευκιῶν
 ἐπεβάλλου, πῆρ' ὁ καὶ ἀπὸ γράμματων ἠξιώ-
 θη. σιωνίμασε δὲ νικαύδρου μαθηματικῶν, καὶ
 αὐτῆν κολοφωνίῳ, θοραπείοντι ἅμα αὐτῶν,
 ζωλῶτι δὲ φασὶ τῶν γράψαντι ὁμήρου. οἱ δὲ,
 ἡσίοσι μαῖνον.

ΓΕΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙ ΟΥ, ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Ο Δὲ Διονύσιος, λίβυς μὲν ἰσορεῖται τὸ γένος, συγγράφαι δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, λιβιακὰ τε καὶ ὀρνιθιακὰ, καὶ βασιαικὰ. ὧν τὰ μὲν λιβιακὰ γνὲ κρήθησαν καὶ αὐτὰς εἶς τῆς Ἱερρακίης ὁμοιότητα· τὰ δὲ βασιαικὰ εἶς τῆς τραχύτητος ἕξια τὸτα κειμήνια, εἰς τὸν σάμιον ἀνέχθησαν Διονύσιον. τὰ δὲ ὀρνιθιακὰ εἰς ἄλλιον Ἰνὰ Φιλαδέλφεια Διονύσιον· ὃν εἶς λίβυον ἀκυρολογίαν, ἐπεκέλευν Ἰσώκηνον, τὸ ἢ πρὸν ποίημα ἰσορικὸν καλεῖσιν οἱ παλαιοί, συγκείμενον ἐκ τοπικῶ καὶ πραγματικῶ, καὶ χρονικῶ, ἢ γρηγολογικῶ, εἰς ἃ διαρρέει τῆς ἰσορίαν φασίν. ἐκ μὲν τοπικῶ, ὅτι καὶ ὁ πᾶς γνῶταῦθα τῶν βιβλίων σηπὸς, τόπων γῆς ἢν περιήγησις. πραγματικῶ ἢ, γνὲ οἷς ἄλλὰ τέτινα ἰσορεῖ, ἢ ἐθνῶν ἔθνη ἐκτίθεται. χρονικῶ ἢ, ὡς ὅτε καιρῶ μέμνηται, καὶ ὅν αὐτὸς ποιεῖται, ὅτι διαλαθεῖ ἐν ἡδὲ τῶν ἰσώτων, ἀλλ' ἡδὲ τῶν ἀνέκτων. γρηγολογικῶ ἢ, οἷον ὅτε εἶς σαυροματίας ἢ ἀμαζόνων εἶπε κατέγχεαι, καὶ ἐκ δόλων εἶς ἡδὲ

φνεῖς

πα γὰρ καὶ τρέπας διδασκαλίας ὁ Διονύσιος
 ὅτι πολλοῖς ἐκτίθεται δι' ἀδικεῖναιαν πωλέγων,
 ὅτι ταιῶσδε τὸ διδασκαλικὸν πωχερίσεται.
 Πολλαχῶς δὲ καὶ πωσέχειν πωκαλείται τὸν ἀ-
 κροατῶν, ὡς αὐτὸν μὴ ἐξυπῆιδζων αὐτὸς νομίζου
 πῆρικυεῖσθαι τῷ τῷ ἀδικοκρίνητον, πολὺ δὲ καὶ
 τὸ κάλλος ἔχει τὸ συγγραμμάτιον τῷ τῷ, καὶ ἔ-
 δισμός ὅπως ἀμοιρεῖ τῶν πολλῶν ποιητικῶν κα-
 λῶν τὸ μῆκρον τῆ ποιήσεως τῷ τῷ σωματίου.
 εἰ δὲ τινὰς ἔχει καὶ κήρας βραχυτάτας, καθάρ-
 πτωσώμα καλὸν διοβίωνας τινὰς ἔπωφανεῖς
 τοῖς πολλοῖς, ἢ λαχλῶνας πῆεμπεφυκότητας, καὶ
 ἔκγον κραιώ, ἀφ' ὧν ἠκιστὸ τὸ πολὺ τῆ κάλλους
 ἀχρεῖσθαι, σκεπῆιδωσαν οἱ πόριδργοι, καὶ ἔπα-
 νυ αἰλόκαλοι. ἡμεῖς γὰρ ἔμῆαι τοῖς ἔλκασιν
 ἐπιζάνεσαι, μέλιοςαι δὲ τῷ τῷ μισθῶν
 μῶνας τὸ κάλλισον ἀπανθίζετε.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Πω-
 τῶν.
 αἰ-
 τῶν
 εἰς

i 1927404x

